

MAHARAJA'S LIBRARY
 Dr U.V. SWAMINATHA IYER, LIBRARIAN
 BESANT NAGAR, MADRAS-600 090.
 வ ச வ பு ர ண ம்.

இஃது,

பொம்மையபாளையம் பெரியமடம்

யதிஸ்வர

ஸ்ரீ - சி வ ஞ ர ன ப ர லீ ய சு வ ர மி க ள்
 திருவுள்ளப்பாங்கினபடி

காயாறு - குருலிங்கஜயா

குமாரா

ஞானசுந்தரஜயரால்.

பலபிரிதிக்களைக்கொண்டுபாரைஉயிர்
 மேற்படி

உத்தரதபபுராணமுடிவில்

நாதனமாகவியற்றியசரித்திரச்சுருக்கத்துடன்

பு - சு - அருணாசலகுருக்களவர்களுது

செனனை, லக்ஷமீவிலாசசாலையில்

பதிப்பித்தது

படத்துடன்வெளியிடப்பட்டது

ஸ்ரீமுகவூ

சுந்திரமௌலிபரஸ.

Register copy right.

உ

சிவமயம்.

செனைத்தனாத்தனவித்தியாசாலே
தமிழத்தலைமைப் புலமைநடாகதிய

திருச்சதணிகை

இயற்றமிழாசிரியராகிய

விசாகப்பெருமானைய ரவர்கள்

இயற்றிய

சொப்பப்பாடம்

கழிநெடிலவிருத்தம்

பொருத்திரனையதுலகமாய்விடைப்

புகளநிழிலெனுமுடாசைவ

சிற்பரநெறியையுலகுணாதமலன்

சேவடிஞானமுற்றமுமா

அறபவநாசயிலபெருங்குடை

டொபபினமாககருணைவாரிசுடா

மறபுதனிரண்டாஞ்சமபுநதீச

னவதரித்தனனகங்கனிந்தே.

(க)

பலவளங்கொழிசுருங்கருடதேசம்

பற்றியவிங்குளாபுரியி

லிலவழக்கிழுககாமாதிராசாகரு

மிசைநதமாதாமபையாமனைக்குரு

செலவநனமகப்பேறெனவுளமுவந்து

செப்பருஞ்சிறப்புடைவசவ

நல்லருணாமபரித்தவதரித்த

நவமுவந்திசைப்பாற்றவரே.

(உ)

வந்தவதரித்தஞானபாறகரனெம்
 மனத்தினுஞ்சிரத்தினுநதணவா
 வந்தமில்வீரசைவநற்கோலத
 தருமணியாமவனவாயம
 வந்தநற்சரிதைவகுத்திடிற்சமய
 வாதிகளவாயமதமடங்க
 முந்தசெநதேனகண்டொத்தெனவினப
 முகிழ்க்குரீளவசவபுராணம்

(௩)

இன்னநற்புராணமிசைககுமாரியத்து
 மெழிறருகன்னடமுதலா
 ளுன்னுபாடைகளிலுரைத்தனாபெரியோ
 ரோடுமுமவவணமைசோகதையை
 ய்நநிலத்தவாமுன்னியற்றியநோனபி
 னிசைத்தனரொருபெருந்தவாதிரு
 சொன்னடையாலினறமிழினுலின்பந
 னுயத்தெமனோதுகளறவே.

(௪)

வேறு,

உறறபெருந்தனிமுதல்வனுமையமமைகாண
 வுவநதுநடஞ்செயதருளுமொருவனழகமலம
 பற்றிவிடாப்பேரனப்புமுகருநாதாமவேண்டும்
 பரிசுமகிழநதாயநதுளபற்பலபிரதிக்கொண்டு
 சொற்றுகணமாயத்துசசருக்கநதோறுயிறுதியிலே [௩
 சொல்லமைதிப்பொருளவிளங்கவாககியநன்னடையா
 முற்றுவித்துசசிவத்துவசனமுதனூலாகமங்கண்
 முழுதுணருமபுதுவையருணசலப்போமுன்னோன. (௫)

நூ

வைத்தொளிநுமிலகருமிவிலாசமெனவழுத்தம்
வைப்படைச்சநதிரமௌஸிபிரசிலவளஞ்சேரு
நித்திலவெணமைக்கடிதங்கொண்பித்ததனனா
னின்மலன்பாலவிட்டகலாநெஞ்சமுள்ளுகிச
சுத்தியநனனெறிவீரசைவசிகாமணியாய்ச
சமதமமாறிகளபூண்டுசறசார்பிலொழுகும்
நற்றவனாநகளபெருநதுணையெனுங்காயாறு
நண்ணியசோத்திருவினனமெயஞஞானசுந்தரனே (கூ)

உ

முருகனதுணை.

புரட்சி அஷ்டடாவதானம

சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

மணிநீர்ப்பசுநதுகில வலையாவிருநிலத
தணிகூமனனுயிர்க் கவிசசைவிருளிரீஇ
விசசைப்படரொளி விரவப்பெயநநா
னசசறியாமைபோய நலனுணாவுதிப்பப்
படிற்றொழுககப்பெருந கடுத்திறனமுரிநது
சீரியநன்னடை யாரமீதுசரப்ப
வவகுணக்குறம்புபோயத தவருணத்திறைவரப
பிறமதக்கனையொரீஇ மறைமுதலசைவப
பைங்கடும்வினையு னெனகணுநதழைப்ப
வைதிகத்தவறெனுந கைதவமிடிதபச்

சிவசாதனகொடை தகவுறப்பெருக
 மருட்பகைமறுகி யருட்சாரபுகினைப்பப
 புறநெறிககாடொழிந தறநெறிநாடுறப
 பொயமமைநோயதிகைப்பமெயமமைவான்சுகமபெந
 பவகருழினாநது சிவததுறைநிவபப
 மகதிப்பேரியாழ வநதமாமுநிவன
 செயதநன்றிககுமைதவழகடறபுவி
 கைமமாறிது காறுமமாறறினதெவன
 அன்னமாசுவததோன றனனுடையேணமிகோள
 காதலிறப்பனகொளக கேதயிலாததிருக
 கைலையெமபரமனச சைலாதிகாரத
 திருநநதிதேவனைப புரிவொன்றிநோககின
 யதுஞையருளுப்பாட டிணையுளமுவநதின
 டத்தனிககுரவன முததலனுமுயவான
 வநதவதரித்தனன வசவேசனாகி
 யென்பநமபெருமா னிரங்கியளித்தருள
 கருணைக்களவு வரையிடறகின்பத
 அனபததுழக்கு மனபதைக்குழாதது
 னமமனோசாறசொல்ல விமயிதமனனோ
 ஆண்டானடிமையென் றருமறையாகம
 மாணபுறநொடிகும வகைமைகணனூரக
 கணமிகேருயிாததிரள பண்டைமாமலபபடாந
 அமிததுததமது சுதநநரமெனனவும
 இனமையைப்புலங்கொளு நன்னாப்பேறறினைக
 கைததலததுயதததோர முததெனததெருடடிய
 வசவபிரானருள வளனெலாமொருவருளத
 திசைவுறததோறமுமா நெவாககுறுதலிய

பராணமிநாள்வரைப புலப்படாதிருநததேன
 றுங்காங்கித்தலத தோங்கிநீடுமபல
 வீராகமத்ததை சோராததிருமடந
 சமயிறுநீஇயவை செமமையிறறவரும
 பிரதிகளைக்கொடு திரைதவழவாரிதி
 பலவளநதரவாண டொலவனகப்பொலிசுடா
 புதுவைவாழவிபிரப புதிதனவடநூல
 கதுவுசெநதமிழநூல கற்றவைக்கேறப
 ந்ததலுநிலைபெநீஇ மறறையோரகூன
 பயின்றுசாஸ்புறுவாண வியனறருமொழுககந
 கடைப்பிடித்திறைவிபால விடைக்கொடிபடெருபின
 திருமேனிநீண்டப பெறுமபெறலருநதவ
 தேசமாநதிருவருணசல குருக்கள
 தனனொடுமபலகா லுன்னியாராயது
 புகழவளாசெனனை நகரிடத்தவனறன
 சநதிரமௌலி யெனப்பெய்ததழைது
 முநதுறுமஅச்சின முயனறெருஞானமுந
 தனபோலெவரு மினபோடதனபொரு
 ணிலைமுதனமாணபெலா மலைவறவுடத்துணர்
 தெனறுநயந்தனா அன்புளவகளிப்ப
 வசுநதரை யுயிர்க்கெலாம இசைநதருளபரம
 ஞானவிராச தானியாயவளா
 பொமமையபாணைய மென்னுமபெரிய
 திருமடநதன்னின் மருவுவீராகம
 சிவகஞ்சிமயூரா சலசதாநிவாச
 யதிசுரொணப்புவி யிறைஞ்சினாபுகழமை
 பகாசிவஞான பாஸையசுவாமிகள

பணிதததிருவுளப் பாங்கினபடித்தான்
 கணிதததவவசசருக கநதொறுபிறதியி
 னியறறியசரித்திரச சுருககநதமமுட
 னெழுதாவெழுத்தி லியறறுவிததனனூ
 சானரோருடைத்தென ஒளவைமூனசாறறின
 வானறபுகழககோ ரமைதியாயநிலவுறுஉந
 தொண்டைநனனாட்டிற் றெனமைசானறுள
 துண்டிறலயிறபடைச சேநதனாரோரிரு
 சத்தியுடனாடின றிறறுவீற்றிருப்பப
 ிதணவாசலமு மொருபுறஞ்சுலக்ய
 சமாமாபுரியென வமரராதியராற
 போற்றநசலத்தின பாறபுடையடுதது
 பிஞ்ஞகற்கிளைய பிள்ளைப்பிரானது
 மஞ்ஞையினினமென மகிழதலைககிளாநது
 முருகவேளமருகனென றெருவிலாகாழியம
 பகவனகுருநீநந தகையாபபயோதாற
 காணாஉநடனகுடில சேணுலாநதண்டலை
 ஞ்ஞவறவெள்ளனங கோழிணாததுழாயமுடி
 வானவனகைத்தலப பான்றசசங்கென
 முட்டதைபசுநதாட் கட்டவிழ்சரோருகப
 பூநதவிசுவீற்றுறை தேநதருமலாததந
 துயயசொலவினையுணீள செயயுளுடையது
 வடபானமேருவினிடையோர்நாவற
 கனியாறுளதென விதுகாறுமபுவி
 கேளவியுறுளுதாற கிளநதவிவவளததாய்த
 தெனபாறகாயா நெனநீண்டொன்றுண
 டெனககேட்குநதொறு மனககனிபெருககு

நற்பதியுறையும் பொற்புயர்குரிசில
 குருமுதனமூன்றனு னிருமைகஞரிடனென
 நயாவறத்தனதியற பெயரானிந்துதத
 குருலிங்கையன பொருவருநதவககுறை
 யானமறறதனையுந தானவநதுநிறைத்துத
 தருவானெனவவன திருமகவாகி
 யத்தகைமூனறையு நித்தலுமோமபுத
 நனூதபெருங்கட னெனானிடத்தது
 மெய்யனமுதத்தமிழநூல கைவருதலைமெபொ
 நண்பகலாநற பண்புமிகுசீரியோன
 கலவிவினருமை கற்றுணாநதோனொனப
 பலவகைத்தானும பாயினுளதோச்சியன
 வயறகட்டுடவளை கொழித்தவாணிச்சில்ல
 மாதாவாணகைநிக ராதலதெரிக்கும
 பாளையமெனன நீனிடையபயன்றரு
 தலனுறைவைசிய குலமணிசைவ
 தெறிநின்றறமபல நிறுவநலலுரவோன
 கோதண்டராம னெனுங்குரிசிலீனற
 மாதங்கமுதத்தமிழ வளன்னிதோநத
 நன்னுவலாபாற பன்னாளுமபயில
 நேயமகலாத னாயவுளத்தினன்
 கச்சியமபதிவாழ பச்சையப்பன
 தருமநடாததுந தலைவருணமுதலென
 வருசறசனாகுழா மகிழுத்தமகுண
 சோமசுந்தர பூமனுககினியன
 தேனிருங் குவளைமார்பன
 ஞானசுந்தரமெனு மானவிறபன்னே.

அ

உ

சிவமயம்.

சென்னை நாராமலபாட்சாலைத் தமிழ்ப்பலகா

சோட்சாவதானம்

தி - சுப்பராயசெட்டியாரா

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்

பொன்பூத்தநிறத்தோனும் புதல்பூத்தமுதந்தோனும் உல
வுநாறாக, கொன்பூத்தமூவிலேவெறபெருமானுந்தச்சுமத்தார்
யினிற்பத, தென்பூத்தவிடுகிடைக்கூறுகுலிசவேம்படை
த்தேவாகோமான, மின்பூத்தசுராமுதலோகரநகரப்பில்
நதொருபாலேவலகேடப,

திருமகளுக்கலைமகளுந் திருநீராகத்தெனிரோகக
செவ்வனிறப்ப, பருமவரவகலலகுறச்சியொருபாலடை
கொடுபணிறதிறப்ப, அருமறைதோமுனிவராபன்னப்பெரு
பாலறுகொடுவெள்ளரிசினையக, கருமவுருத்தரகணிகை
மாதாநடவினறுகளுலவோபால.

முழுதுலகுந்திருவுகாததிடையீன்றுமெருஞானமுஞ்
ராககனனி, யெழுதருதனறிருமேனியிடப்பாறனவலபா
னிமமாககொளளத, தொழுதகையபெருந்தகைமாலபா
பொனறுமுழிதொறுநதுளங்காதோங்கும், விழுமியசீட்டு
ருங்கயிலையோலகததினினுவிற்றிருக்குமஞானறு.

பரசியவநதயன்முதலோரபளகருமபேறடைந்தததக
பதியிறசெல்ல, விரசியகாறறுளர்மகரயாழமுனிவனுகிறி.

போர்துவியன்ஞாலத்தட், புரைசெயமணகுண்டரெனுங்க
ளைகளைநதுபொருவிலவானசைவமெனலும், உரைசெயுமபை
ங்குழவளரவபரசிவனெனுமுழவனுதுவனமனனோ.

என்றுதிருக்கடைக்கனோக்கருள்பெமமானந்திமுகமினி
தினோக்கக, குன்றலிலசசயிலாதிசிவகணத்தோட்கனஞாலன
குறுகிப்பொடமை, பொனதுதலிலமணமுதலாமபுறநெறிகள்
பொனறவகநெறிநினனோக்கக, துனரியமெயத்தொண்டிபு
ண்டியலபூதிசாதநங்குகிளங்ககின்றன.

அத்தகையவசவண்ணன முதலசரணாதிருக்கூட்டத்த
டையைத்தேனறும், தொத்தலாபூம்பொழிலபுடைகுழநாவ
லூரப்பெருந்தகைபோற்றெகுத்தவேதக, கொத்தியனமாபா
டியருசெயசோமநாதப்பெரியோனகுலவககூறும், வித்தகூற
றொகைமரபேவசவண்ணாபுராணமென விளங்குநூலை

எளிதுணர்நதுமன்பதைகளினிதுயயசசரித்திரத்தோடி
யலுமசசிற, நெளிவுபெறப்பதிபித்தத்தருகவெனத்திருந
தொண்டாசெறிநதுகேடப, விளிதருமிவவுடலபெறும்பேறி
னறேபெறறேமெனதுவியநதுமேற்கொண், டளிதருநெஞ்சக
மொடுபலபிரதிகளொண்டாயநதசசிறப்பதிபித்தானால்.

சேயாறுகடந்ததுவீரினதுநீ இக்கனியருத்தித்திருநது
வெப்புப, போயாறுகெனசசுகங்களகூயப்பயிலுமபூம்பொழி
லுமபுகாவராறுய, மீயாறுபயிலவராலொடுபொருதமபூந்த
முமவிளங்குந்தொன்மைக, காபாறுதவாபுகமுங்காயாறுகடி
நகராககளித்துவாழுவோன.

திருக்கமலைநோக்கொடுவெண் கமலைநோக்கொருங்கு
ஷையோனறிகமுமவாரி, சருக்கமலையையெறிபாறகடலினரு

க்கறிவரியானருட்குநதீமை, யருக்கமலைசேறடி கருமன்புடை
யானவீரசைவததழகனசோத்திப, பெருக்கமலைபோலுள்ளா
னஞானசுந்தரப்பெயரியோனருமனனனே.

உ

சிவமயம்.

வேலுமடி லுமதுணை.

திருமழிசை - தமிழ்ப்புலவர் - கந்தசாமிஜயர்

அவாகள இயற்றிய

கழிநெடிலவிருத்தம்.

தருமநெறிச்சமரபுரிதனையடுத்த காயாறுதன்னினமன
ஹ, குருஸிவகவேளதவத்தில வருஞானசுந்தரையனகுறிக
கொளநநதி, யருளுடனவநதவதரித்த வசவபுரணத்தையச
சிட்டனிததானென்று, நிருமலராமபுலவாகனிதலைசிறப்பத த
னதுபுகழ்நிலவமாதோ

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

சருக்கவகராதி

பககம்.

பாடறறெதை.

க	- பாயிரச்சருக்கம்	கக
சு	- திருக்கயிலாயச்சருக்கம்	எஉ
உரு	- திருவவதாரச்சருக்கம்	க0ரு
ரு	- உபதேச்சச்சருக்கம்	ருஅ
எக	- தண்டநாயகச்சருக்கம்	எங
அஅ	- சென்னவசவேசுராபுராணம்	கஉ
கஉ	- அல்லமாரபிரப்புராணம்	ஙங
க0உ	- கள்ளாகருளிய திருவிளையாடல்	எ
க0ச	- வணிகமலையாபுராணம்	அ
க0அ	- காட்டக்கோட்டையாபுராணம்	கங
ககஉ	- வஞ்சனைவடிவமாதவாபுராணம்	ச
ககச	- வங்கையாபுராணம்	எ
ககஎ	- சித்தராமையாபுராணம்	உச
கஉரு	- சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல்	உ0
கஙக	- நெறிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்	உஉ
கஙக	- ஆடைவளநத திருவிளையாடல்	உச
கசக	- முத்தசுவகையாபுராணம்	சஅ
கருஅ	- பசுபதிராயனாபுராணம்	கக
கசரு	- கோடகச்சுவவைபுராணம்	உச
கஎச	- அம்மவையென்னும்	
	பெச்சமாதேவியாபுராணம்	உரு
கஅஉ	- கலியநாயனாபுராணம்	உரு
கக0	- நமித்தண்டிராயனாபுராணம்	கரு

திருக்கூட்டச்சருக்கம்.

ககரு - சகஸேசமாதிரசையாபுராணம்	க 0
உகசு - சிககமாதையாபுராணம்	ருந்
உருக - மடிவாலமாசசையாபுராணம்	உஎ
உருக - சங்கரதாசையாபுராணம்	உரு
உசக - நிமமவையாபுராணம்	ருரு
உசு0 - உலாயுதாபுராணம்	சுக
உஎஉ - சுந்தரபபெருமானாபுராணம்	ருஅ
உஅரு - கின்னரபிரமையாபுராணம்	சுரு
உகஎ - கலைகேததபிரமையாபுராணம்	உஅ
ரு0ரு - மோளிகைதமனாயாபுராணம்	உசு
ருகஉ - கின்னபிரமையாபுராணம்	உசு
ருஉ0 - முசுண்டிச்சவண்ணடையாபுராணம்	ருரு
ருருரு - சரிகைச்சவண்ணடையாபுராணம்	கஅ
ருச0 - தெலுவகச்சேரமையாபுராணம்	உஅ
ருரு0 - ஏகாந்தரமையாபுராணம்	எ

திருக்கூட்டச்சருக்கம்

ருருரு - சங்கமபிராணியாபுராணம்	உரு
ருசுஉ - கின்னரையாபுராணம்	ருசு
ருஎசு - மேதாகேதையாபுராணம்	ருக

திருவாதுச்சருக்கம்

ருஅசு - சிவநாகமையாவாது	அசு
சு0அ - வாசசையாவாது	கசு
அரியமாரையா	

வீரசுனகரா

மருஞ்சை

௧௧௦ - மடிவாலமாச்சையாவது

௧௧௧ - முடிசைச்சுண்டையாவது

௧௧௨ - மகாத்மையாவது

௧௧௩ - வி - முண்டுவது

௧௧௪ - சகலதந்தனந்தாபுராணம்

௧௧௫ - சகலதந்தனந்தாபுராணம்

௧௧௬ - சகலதந்தனந்தாபுராணம்

௧௧௭

௧௧௮

௧௧௯

௧௨௦

௧௨௧

௧௨௨

௧௨௩

௧௨௪

இதுவரைபில முறையுபபெறது

ஆதிருவிருத்தம் - களசை

அச்சியறியபுத்தகங்கள்

* அருடபா

வசவபுராணம்

குவதபுராணம்

ஆரத்திரியபுராணம்

திருப்போரூச்சநதிநூலை

பழமலையநதாதியுரை

திருப்புகலூரநதாதியுரை

திலகைகலம்பகம்

அருட்பாவைநதினவிபரம்.

அகங்கியாதேவாரத்திரட்டு திருவாசகம் திருவிசைப் பாதிருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணசெய்யுட்கோவை,

இனிபதிப்பிப்பன

பெரியபுராணமூலமுறையும்

பிரசித்தபத்திரிகை.

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னை பட்டணம் முத்தியாலுபேட்டைத் தம்புசெட்டியார்வீதி மேலண்டைவாடையில் ஆங்கிலோ வெர்னாகுலர் ஸ்கூல் ஸ்தாபித்திருக்கக் கூட - வது நம்பையுடைய கா - ஞானசுந்தர ஐயரவர்கள்வீட்டில் ஐ யாரிடத்திலும், ,

பெத்துநாயக்கன்பேட்டை தங்கசாலில் திசுமைதாங்கிக்கடுத்த உடக - வது நம்பர்வீட்டிலிருக்கிற வேலூர் குமாரசாமி ஐயரிடத்திலும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

கிருச்சிறைமலை.

வசவபுராணம்.

பாயிரச சருக்கம

விநாயகா

மாதங்களாணமிகங்கண மாறநின்றமுத
மாதங்கவனாககரத்தான மனதநுஞ்ஞமையான
மாதங்கநேனறம்பால வந்தாளுமதியுநலக
மாதங்கமுகத்தானை மறவாமலவழுத்துவாம்.

வசவதேவா

இசையுங்கலவியு மெணவகைச்சித்தியும
விசையதனமமு மேதகுசெலவமு
மசைவினபமு மானந்தமுத்தியும
வசவவென்று வசனிககவுன்னவாம்.

இதுவுமது.

மெத்தியமுத்தியெய்தும விதிதருநதிபோற்றி
வத்திதுவென்னவந்த வசவதேசிகளேபோற்றி
சத்தியார்தவத்துதித்த சுகதண்டநாதபோற்றி
சத்தியநெறியிரண்டாஞ் சம்புநின்சாணம்போற்றி.

சிவஞானபாலையசுவாமிகள்

பாவிளங்குமபடி யுருகுகொண்டவ
 னோவிளங்கநின் றுண்டருணிநமலன
 ிவிளங்குஞ்சிவ ஞானதேசிக
 னோவிளங்கு மலாபபதமேததுவாம (க)

பருபபதம அல்லது ஸ்ரீசைலம்

திருபபதந்தருள் சிந்தித்தசெயதியாங்
 கருபபதங்கெடுங் காலனகணக்கஹுந்
 தருபபதங்கொள புதுமலாதந்தெழும
 பருபபதந்தொழு வாயதுண்டபாணியே (உ)

மலலிகாசகனேசுவரா

அளவிலவானவ ராரணநாவினா
 புளகெயயிறி பாரூதுந்திபாதனா
 ிராரபருபபதம டாசுமலலிகாசகன
 னுளமுறுபபடி யுனனிநின் றுயருவாம. (ங)

பரமரகுந்தளாமழிகை

கலைமடநதையுங் கந்தக்கமலையு
 நிலைமைதங்கடகு நீடபபணியவாழ
 தலைமையாலுயா சங்கரியமபிகை
 மலைமடநதை மலாபபதமவாழததுவாம. (சு)

வீரபத்திரா

சாரபத்திர மிகிலாததககனைப
பாரபத்திரம பாணியிறபற்றியே
கோரபத்திரங் கொணடுவதைத்திடும
வீரபத்திரன மெய்பபதமேததுவாம

(நி)

கந்தவேள

வந்தஞான மயிலவடிவாகவே
சுந்தரத்தனி வேலாற்றுணித்தெறி
தந்தாதத ருருதுயராற்றிய
கந்தவேளைக கருதகிவிருதுவாம

(சு)

குருமுகம

அருளுமலலம தேவரீரோவணா
மருளசித்தா மலாததாளவணங்கியே
தெருளிராமைய தேவாககிறைஞ்சியே
பொருவிலபணடிதா ராததிரியாப்போற்றுவாம.

(எ)

நாலவா

போற்றிஞானசம பந்தாபொலனகழல
போற்றிநாவுக கரயாபுகழபபதம
போற்றிவனொருண்டா பொன்னடிநாண்மலா
போற்றிமாணிகக வாசகாபொறசரண்.

(அ)

௩

பாயிரச ச்ருதகம்

சிவசரண

பண்டுசெயத பழவினையிவவுடல்
கொண்டுசெயத கொடுமைகுலையவே
தண்டநாதா முதலாஞ்சரணாதம்
புண்டரீக மலாபபதமீபாந்நவாம

(௧௧)

வாமுகது

திருப்பருப்பத்த தேசிகாசங்கமு
பெருத்தமணணிற் பிறங்குநகவத்த
மருத்தவாககமு மாய்ச்சிகுபாந்தரு
தருக்குசெங்கோற் றங்குநகவகவே

(12)

சமழிசெயதகாரணம்

அருளுஞ்சென்ன வசவேசஞ்சியம்
பொருவலகாட்சி புரட்சோதபோதன
மருவுஞ்செஞ்சொல வசவசரிதைமுற்
றருமநீங்கா துனாயெனச்சாற்றுவா

(13)

நூற்பயன

நன்றிமுலதத னன்னநதிகேசகரன
வென்றிநூலின விதிவழிநிறுமோ
ரொன்றியச்சி லுதியாரொழிநதி
னொன்றுநபா மானந்தமெய்துவா

(14)

அ வ ய ட க க ம

சிதியவைப்பை மருளினிகழத்தலபோன
மதியிலேனெனறன வாககாலவகுத்தது
லதிகநந்திய ருமபுகழாதலாற
புதியசொல்லிகென நெள்ளாபுலமையேயா (௮௩)

நூ ற ப ய ா

முத்தியேதரு மோ கமிலவித்ததாயப
பத்தியெனநெழுண்டங் கூழபிணைக்கவு
மித்தலாககண டொழியுமெழியாய
வைத்ததனபோ வசவபுராணமே (௮௪)

வ ழி நூ ல

குலவுபாலக குறுக்கிச்சோரிகா
னலகினமுனன முனாததெலுங்கின
யிலகுவிமகவிகனனட நதரு
நலபுராணநதமிழர் னவிறறுவார (௮௫)

நாதனோலககமுன னநதிவந்ததுரு
சாதமாயத்தண்ட நாதரநதனமையுங்
கோதிலாததிருக கூட்டராலவாதனா
மோதிவெனறது முத்தியுஞ்செப்புவாம (௮௬)

பாயிரம் முற்றிறறு

திருச்சிறுமலை
திருக்கையாச சருககர

நிதிபடைததமனையாளு நிலமன்னமனையாளுங் [ஹே
கதிவிலககாமறவென்றோ கருத்தினெல்லாமறவென
ரதிகமுத்திவைப்புடையா ரன்பாகுமுனைப்புடையா,
மதியிருக்குமசசுடையா வந்தொழியுமசசுடையா.யிள

சூழமுண்டாதொழுமபதததான றுளககம்ல்லாபபெ
ருமபதததா, ணுழியனறகிளையாதா னுறுமபிறப்பிறகிளே
யாதா, னேழுலகுமறியாதானென நெனமுமறியாதான
வாழியெனவந்திப்பார வருந்தாரகனவந்திப்பார (யிஅ)

வேறு

தருமசிகதையாபெருமைதங்கிய தவழுறுந்தொழிலச
துரினொன்றின, ரிருமைகண்டவரினவெனறடி யினை
பணிந்திடவினிதிருந்தரு, ளருமருந்தனவுருவன்னபுட
னமராவநதுதினமிறைஞ்சிய, கருனைப்பாங்கியவழி
யினன்புகழுகயிலையங்கிரிகயிலையங்கிரி (யிஆ)

வேறு

ஆலமுண்டெனையாராவறகுநா
னேலவோகிரி யாவனென்றெண்ணியே
சீலநல்ல வழுதநதிரண்டுவிண்
கோலமெய்திக குலவியெழுந்ததோ. (யிஇ)

வேதசத்தியும் விண்ணவாசத்தியும்
போதநாரணன பொறபுறுசத்தியு
மாதவத்தா வலிபுநதிரண்டர
னாதனக்கிரி யாவமென்றானதோ (௨௧)

சுந்திரனமுதற றாகரீறிவ
ராதருமமொளி கூடியமுநதியே
யெநதநாளுமிற வாவகைக்கரன
சுந்தவாதன மாகசசனமநததோ. (௨௨)

பரநதபாறகடற சோதிபரிவினால
வரமபெறசசிவன வைகுங்கிரியதா
யுரநதரிததுமண டங்கிவிண னூடெழுந
தரநதைநீங்கி யசஞ்சலமானதோ. (௨௩)

சுரபியாதிய வென்னுநதொகையுட
னரியதாமரிச சுந்தனமாதியைந
துரவிதாகவு திககவொடுங்கிட
விரிவதாமுபா தானவிலங்கலோ. (௨௪)

செய்யசித்தரியக்காதிரட்சியோ
துய்யமநதிரத தநதிரசசோதியோ
வையகத்தவா வானவாமங்கலத
துய்யவநத வருவோவென்றுன்னலாய. (௨௫)

ஓங்குமாகயி லாயத்தினுச்சிமேற
 நேங்குசோதிச்செழு மணியொன்பதாற
 பாங்குறச்செய்த பண்பியனமண! பச
 தாங்குசந்திர காந்தத்தளவிசை (2௬)

மீதிளங்கதிர கோடிவிளங்கலபேற
 சோதிவீசித துளுமபிவளங்கொளசிங்
 காதனத்தி லரியயாதம்பிரான
 வேதவோசை மிகவந்திருந்தனன. (2௭)

வேறு

அந்தவேலையிலம்புககண்ணனு மாதிலேதனுமாயிர
 நகண்ணனு, மிந்திராதியொணமருமாறொடைஞ சென
 னுருத்திரரும்பன்னிரண்டுவிண், வந்தவாதித்தருமெண்
 வசுக்களு மாறிலாவொன்பதுவகைச்சித்தரு, நந்திலாத
 வெழுவகையோருடன றசனந்தனனாகிமுனிவரும.(2௮)

கருடருங்கினன ரருமியகருங் கானவீணையருங்கிம்பு
 ருடரு, முரகருமவித்தியாதரருமா னுறறவோலககத்
 தொவ்வோபுடையராயத், தாநீனநதுநினறஞ்சலியத்
 தராயச் சயசயென்னசசதுமறையாக்கவே,யரசிவாசங்
 கராபரிபூரணநதவெனறங்கனைவருமபோற்றவே 2௯

சங்கரனறிரு நாயகனமீதிலே சாரநதுகொண்! யன
 மேறசாப்பகங்கண்ப, பங்கயக்கரமவைத்துப்புரந்தான

பாதமெல்லவருடமதிபுகன,றுங்கசாமரமவீசககுபேரன
முற்றா யடைபபைபிடித்ததந்திரமறை, யங்கமந்திரமதி
புராணதாக கங்களவல்லவரங்கங்கமாநதுற. (௩௩)

விருடபுகினனாமவீணைமிகவல்லோர மிககசச்சரிமத
தளந்தாளநீள,பெருந்தகைத்தவாநினறுமிழறவாழ்பே
ரவைககடபிறங்குபிருங்கிவந, திருங்களிப்புமவிநயவின
பழு மெயதநினறுடிக்குமியலபினை, யருந்தவாககயன
மாறகரிதாமபரனன்பிணைக்கியலமெனறருளியே. (௩௪)

மாலேநோக்கிமகிழநதுறா செயதயன வதனநோக்கிவ
சனித்தமராகோன,பாலவானனநோக்கிப்பகாந்தபின ப
ரவுந்தேவனாப்பாத்தருளசெயதவ, லேலவேணடியநல்
கிவிடைகொடுத்தெம்பிரானங்கிருந்தருளெல்லையிற, சீ
லமானகணத்தாதமதுமுன சென்றுகாதலிற்சேவிகருங்
காலையின (௩௫)

தீரநாரதனத்தனசபையிட்டு செல்லுநேரத்தெரிநது
வந்துடபுகுந, தாருமனபிலனைநதுபணிந்தெழுந தஞ்ச
லிககரத்தானினறவனிமேற, சேரநீதியைவிண்ணப்படு
செயயவே சிந்தியாமுனறிருவுளததுனனியே, வாரநோ
க்கினனாகியுமையினை வரவழைத்திடம வைத்துமகிழந
துபின. (௩௬)

முனிவந் வந்தசெய்திமொழியென முக்கண்ணருளசெய்ய முகுளிதப, புனிதக்கையினனாகியென ததனே புவனிமேனின பெருமபுகழ்பொன்றியுன, னினியபத்தியுமருசெழுத்தோசையுமெறியினீறுமிலங்கியகண்டிபு, மனிதாபாவினறியறபச்சமணெறி மலகிசசைவ மகிமைமறைந்ததால [நட்ச]

விடதையொத்தவசுராவ் புதரை வெருட்டலபோலசசமணாமிகையினற, குடத்திலிட்டவிளக்கெனநின்புகழ கூறுமனபாகுவலயத்துணமறைந, நடக்கமாகியிருக்கச்சமணோயரி யகுன்றினவிளக்கதுபோலவே, திடத்தராகியத்தென்றிசைச்செமமினாசெப்புமவேதச்சிவாகமச்செய்திபோய (நடு)

அந்தகாரமடைந்துன்னடியவ ரஞ்செழுத்தையறையவுமஞ்சியே, யெந்தநாளிறறுயரமொழிவமென நிரங்குகின்றனனோமுலகாளிநீ, யந்தமணணிலணைந்தச்சமணரை யாழத்திழுவிதமானநின்பத்தியே, வந்திடுமபடிசெய்துனமகிமையே மலகியனபாவளரவருளென (நடு)

மெய்யுரைத்தமுனிவந்நந்திரமமேனமையொத்தவநிந்தவுரையினு, கையமில்லிரண்டாஞ்சமபுவாகியே யங்கணைந்தச்சமணையகறுவன, செய்யசைவமவிளங்கும்படியுப தேசநலகுவனென்னவுமையான, றுயயவான

னநோக்கிறப்பத்தியின றுயமை யோவனறிச்சுத்தமெய
யோவென (௩௭)

வேறு

பத்தியினுலுமொப்பன பகரிநாந்தியென னு
மத்திறமுறைத்து வகோடபா யாதியிறசிலாதென்னோ
மெயத்தவனகோரமான மிகுதவம்பருப்பத்தி
னொத்தநனனி நுதிமுலை யுறறுநீகாலேயுண்டு, (௩௮)

அலைவறமுன றுகோடி யாணடுகணமாயநத்தறபின
சிலைகடுகாவருந்தித் தேவராச்சரியமெயத்
நிலைதவறாதிருநத நெடுநதவனமுன னுரினறே
யுலைவிலாவுனககுவேணடிற்றறாதருவோநாமென்ன ()

தரைமிசையங்கமெட்டுத் தாங்கவேபணிநதெழுநது
கரமலாசெனனிகூப்பிக காதலாற்றுதித்துரின்று
புரவலவெனககுரினனைப் போலொருபுதலவனவேண்டு
ந், தருதியென றுதைத்தாளுமுந் தருதுமென்றிசைத்த
போதின (௪௦)

அத்தரினபத்தினனபின பகுதியினறப்பகுன று
சித்தனையாவனாயினவன சிவஞ்சிதைப்பெண்ணை
னொத்துநீயவணவிலககா தொழிவையேற்றாவினககின
வித்தகவெனககுப்பிள்ளை விருப்பிலலைவேண்டாவென
றான. [௪௧]

என்றவனபத்தினமை யிருமையையரனமகிழ்நது
 நினறநீகேட்டவாறே நலகுதுமிநதநதி
 யொன்றுநினமலனனாதி யுதிததவனறருமநிபி
 யன்றியானநதமோங்கி யஞ்செழுததுருவாமயோகி. சஉ

உததமதருமநானகு மூ ன்றிரண்டொன்றாயமண்ணி
 னொததெழுமயுகங்கணாகி னுறுமிவனபநம்மமாற்ற
 னு, சததியமிரண்டாஞ்சமபு சகமெலாநிறையுருமமை
 நிததமாயததாங்கலா'லே சிகாநமககிவனவியாபி [சுரு]

ஆதலாவிவனுனடைநத னாகின்றுமின்னறுநதி, நீத
 னாமேவிவனபா னேசததிற்செனிப்பதலலாற, போத
 நாஞ்செனிததலவேணமிங காணெனவணங்கிசெசென்று
 தீதுறுமுதாஞ்சேரா தயோனிசஞ்செசெனிததான சசு

இவனவணபிறநதபோதே யெம்பதச்சிநதையன்பு
 நவமிலானநதபத்தி நலமெலாமுடனபிறந்து
 சிவபரதததுவசசீ ரமுதுசெயமுலைப்பாலாகித
 தவகுருபத்தியானந தானுனுமெண்ணெயாகி (சுரு)

பரமறைமிருதிவாயமை பகாதருங்குதலையாகி
 வரசிவாசாரமேதன மனத்திலாசரணையாகிக
 கரவிலா துதவுநலல கருணையேகாயமாகித
 தெருடருமபதத்தின சிரததைநறபத்தியன்பால. (சசு)

கடுவிசைபெருகுமாற்றிற்கலங்குதவினறியோராதா
ணடுவுறவூனறியோராதாணமேலுறனறையநீட்டி
யடுபுனறகளமமிழந்தவடபுயமுகமலாநது
கொடுமழைபினுடுங்காககுளாபெருங்காலரினறே ()

தனாகடனமலைநடுங்கததாரகைமதியாதிததா
ரினாதருஞ்சோதிசுறமெய்யனவிண்ணொளவோன
கடையறுதுயரங்கொளளககணபண்சேடனசெனனி
புறாபு... ததிககுபபரலொணமருமபுத்தியை. (சுஅ)

திக்கயமெட்டிம... நாகமுத்திசைககாபேர
மிககதிணபதினோபேரமுருத்திராமிகததுளங்கத
தொககுறுசேவராதிதொகையெலாஞ்சோகித்தேங்க
மிககநொந்தயாமண்ணோர் தென்னவாசசரியமென்ன.

அருந்திறனந்திகேசரருந்தவசசெயல்ககண்டு
பெருமபதினெண்கணங்காபிரியத்தினேத்திவாழத்த
திருந்தரியயனசுளோசனநேவாகளெல்லாங்கூடிக
குருந்திவனறவந்தானென்னகுறித்தெனத்தயமிறகூறு.

தந்தமககுறுபதங்கடனவிழநதனனோவென்று
வந்தினிதெமமையனபாறநெரிசித்துவணங்கிவாழத்தி
நந்தியமமண்மேறசெய்யுநண்ணருமத்தவந்தான
புத்தியிலெதுவிருமபியென்றுமுனபோற்றிநின்றார். (ருக)

ய்சு

திருக்கைலாயச சருக்கம

தமமைநானோக்கி நுநதந தாழபதநதனைவிருமபா
னுமமையுமெண்ணுநதமுயாபதநதனையுமவேண்ட
னமமையேநதறிநதி நறறவஞ்செயகினறூனீர் [ம
செமமைசோமுகங்களவாடித தேவகோகலங்கவேண்டா

எனறவாதமமைநம்பி நெழுமெனவழைத்துக்கொ
ண்டு, செனறவணிவனசெயகினற திறததவநதனை
நோக்கி, யுனறனக்கெனைவேண்டிற் றுறாதருவோ
நாமெனனத, துன றுநறபத்தியாலே தொழுதுவீழ்நதெ
ழுநதுநின்று (௫௩)

நிதியினையிகழநதுமணனை நேசிப்பாருளரோநல்ல
மதியினைமறநதுபொலலாமருளபெறமதிப்பாருண்டோ
திதியினைச்செய்யுமாலோன செங்கமலத்தோன்றேவா
கதியினைநினைப்பரோநின கழலினைக்கனப்பராடோ ருசு

எனனையாண்டருளவநத விறைவனேபோற்றிபோற்றி
யுனனையான்றியக்காட்டு மொளியனேபோற்றிபோற்றி
பினனையொன்றியநாயேன பிழைபொறுத்தருளவாய
போற்றி, யனனையோராகாபோற்றி யததனேபோற்றி
போற்றி (௫௪)

சததமாயப்பொருமான சங்கராபோற்றிபோற்றி
நிததமாமபதததாயபோற்றி நினமலாபோற்றிபோற்றி

யததமாதியதாமுன்றி னுசைதீர்ததாண்டாயபோற்றி
யுததமவுன்னையலலா தொன்றிலேனபோற்றிபோற்றி ()

பதவியெனகினறபாவப பரிவிலேனடியேனினற
னிதவியபதத்தினுபத்தி யினிமையேரியதியாக
வுதவியாளென்னையென வுகந்தியாமகிழநதுவாழத்தி
மதவினையிலானைநதமலாககையாலனை ததுககொண்டு

வேறு

நினனுடறபரிசன நேசநாங்கொடு
முனனுனைவாகன முகத்திறகொண்டமை
பனனுநானமறையெனப்பகாநதுபலகணத
துனனுநாயகமு முற்றுணாவுகினம். (௫௮)

ஆங்கரியோபுடையயனோபாஸிபத
தோங்கரியோருழையுமபரோரிட
நீங்கருமனபராய நினறுநந்தியைப
பாங்குறுதுதியுடன் பாணிகூப்பினா (௫௯)

வேறு

தொழுமிமையோதமைத தூயபாவையால
வழுவறமுகமிக மலாநதவினசொலா
லெழுபயமறப்பணித தேகுமெனறுநாஞ்
செழுவியகயிலையைச சோநதபினனிவன. (௬௦)

உற்றிருந்தவஞ்செயு முயாபருப்பத
வெற்றிசோரிருதி கோணததுமெயயறந
துறறெழுஞ்சுததமாயச சுகங்கொளெல்லையாய
நற்றுமத்தலப பெயாநந்திமணடலம் (௬௧)

வேறு

அநதமணடலத்தினுள்ளோக கதிகநனகதியளித்தோ
மிநதநந்தியைத்துதித்தோக கிணையிலாமுத்தியினபரு
சுநத்திபேற்றிரணடுஞ் சதுவிதபத்தியுத்தி
சுநதையினினைத்தகனம சித்திமறறெல்லாநதநதோம

துடியிடையுமையேயிநதத தொனமையாநநதிநதம
படிவனெமமுடனையொத்தபானமையனென்னரித்தன
அடியிணையிறைவிவநதித தகமகிழநதநதநதி
வடிவினையபிடுககி மதித்திருந்தங்கண்சொலவோள

இச்சதாசாரநீதி யிநதநனமுத்திஞான
மிச்சலமில்லாச சித்த மிரிராங்காரபுத்தி
யிச்சதுரானபத்தி யிகுணமிநதவார
மிச்சிவநேயமபெற்றா ரொவரிவாபோலவென்று. (௬௨)

யாவரீரோமுலோக மெங்குமாயநிறைந்துநிறகுந்
தேவரீராதமமைத்தாங்குந திடமுளாரதேவரீராககொப
பாவரீதினறலோவிங்கடியனென்றிறதேனென்னச
சேவரீரங்கொணெஞ்சின செயயநாரதனைநோககி. (௬௩)

நந்திசீரிதுகாணென்ன நந்திகணயனநீர்கொண
டந்திவானனையமேனி யத்தனைப்பணிநதுநினறே
யிந்தியங்கரணமங்க மெங்குநறபுளகமெய்திப
புந்திநைந்திறைஞ்சவததன புரிவினாலெடுததுகநது.௬௬

இது'மறைசைவமூல மிதுசமயத்தினபேக
மிதுபத்திமகிமைநேய மிதுபரத்ததுவாரத்த
மிதுசிவமந்திரங்க ளிதுதனமவிரதநீதி
யிதுமுதலநதமீதென நிறைவிமுனுனககிசைத்தோம.

உனறனாவிரதப்போத மூலகெலாமவிளங்குமவண்ண
மின்றுனககுறாததோநந்த மிறைவிககுங்கணநாதாகு
முனறநுமுணாவினுக குமுதிரநதபேரறிவளித்தோ
மன்றுநீநமமைநீங்காயமறதுநாமுனனைநீங்கோம.௬௭

தரைமிசைநீயிரணடாளு சம்புவாயச்செலவாயநந்தி
விரையவேயுலகமோங்கி விளங்கிடுமபொருட்டாயென்
வரைவிலாணுறாககநந்தி வணங்கியெங்கெங்குநீயே [று
யரையென்னாவிநீயென னன்புநீயாகவெனன. (௬௮

மண்ணிடைக்குருவாயவநது மனத்தருடருவோங்கையி
னணனுவோமிவிங்கமாக நற்சரவிங்கமாகப
புண்ணியநின்பாளுளும் பொருநதுவோமபொருண்மெ
ய்யாவி, யெண்ணிநீதரயாங்கொள்வோ மெனைததுநிற
பிரியோமென்று. (௭௨)

102

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

காரணனுக்ககநநதி காயநறபுளகமெயதி
யேரணியங்கமெட்டு மினிதுறப்பணிநதெழுநது
பாரணிதருக்கவாதப பரசமயததாநீங்க
வீரசைவததருயய விடைகொணடுபணிமேறசெலவா !

பொனறிகழவிண்ணோர்மண்ணோர் பொறறவேண்டின
கொடுக்கும், வென்றிசோபநுப்பததின மேற்கதாயவி
புலமுயயச, சென்றிறையநாளான்கி திருவவதாரஞ்செ
யய, நன்றிசோகநாடசசீர நாட ணிதொகுததுசசொ
லவாம

(௭2)

திருக்கைலாயச் சருக்கம்

மு ந நி ந னு

வெ. பி. வெ. ர. து. ர.

திருநெல்வேலி சநக

வ. ச. ன

- - - - -

ஸ்ரீ பகவதே நம: || சநகத்தில் கீழ்க்கண்டபடிபாசமா
யொளிவீசும் நவரத்தனமயமானமண்டபத்தில் பகதானுகரவ
காரணமாக ஹரிபாஷா மகதேவாகனம் பகதானுகரவ
ததிராகனம் சனகாதிரிஷிகனம் நவசித்தாகனம் கருடகினை
ராமுசலானவரும் அவ்வொருபக்கங்களினின்று ஹரவா சிவ
சிவகனகாதர சங்கரமஹாதேவனன்று ஸதுகதது நமஸகரிக
வும் வேதனகளகோஷிகவும், ஸ்ரீமாதேவியாரோடு ரதன
சிவமாசனத்தில்வீற்றிருந்து - பகதியேவடிவமாகவுள்ள பரு
கிமஹாரிஷிகதகும் நடனத்தம் சிறிதுநாழிகை திருகண
சாதகிபின அவரவாகருத்தக்கபடி சிரககம்பன மகதஹாஸ
திகளான குறிப்புடன் அவரவா விரும்பினவறதைததது அ
ருளசெயது தததயிடங்களிடசெல்ல வானுட்பித்தனா தேவரி
ஷிகளிலொருவராகிய நாரதமஹாரிஷியானவா சிவகணகனாக
கருளுஞ்சமயத்திற சன்னிதியிறசென்று ஸாஷ்டாங்கமாக நம
ஸகாரஞ்செய தெழுந்திருந்து அஞ்சலிஹஸ்தராயரின்று பின
அனேகஸ தோத்தககளை வீணையில் வைத்து கானமபண்ணிக
கணகளி லானந்த பாஷபம் பெருக மனமுருகித் ததேகத
யானியாய நிறகுந்தருணத்தில் பரமசிவம் கடைசித்தருளி நா

ரதமுனிவனே நீயினைத்து வந்த காரியங்களை யிவ்விடத்துத் தடையறவிண்ணப்பஞ் செயது கொள்ளலாமென்று சொல்ல வே நாரதா ஸ்வாமி தமது திருவருளால் சகலபுருஷாததந களையும் பெற்றிருக்கின்றேனெ - ஆயினும் தமதுசன்னிதானத் தில் விண்ணப்பஞ்செயது கொள்வதாவது மோக்ஷமேறு வாயவிளங்குகின்ற பூலோகத்தில் - தமது திருவாகாலருள செயத வேதாகமங்களெல்லாமாறி-தமது பா தபகதியுந் தமது சின்னங்களாகிய விபூதிருதராக்ஷகஞ்மமாறி யெங்குமொ ளிமழுங்கிச் சமணசமயமானது இருளபோலெங்கும் வியாபி த்துநிலைத்திருக்கின்றது எம்போலிகளான தமதடிமைச் சை வாகளெல்லாம் தமது பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை யுச்சரிக்கவு மஞ்சிமறைநது இத்துயரநீங்குவ தெக்காலமோவென்று ஏக்க மடைந்திருக்கின்றனா

எவ்விதத்தாலாவது அக்கொடியகுண்டனா நாசஞ்செயத் தற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளத்தெண்ணினு லதுவேபோதுமானது அப்போது முனமாரிய வேதாகமமுதலியனெல்லாம் பழை யபடியேவிளங்கும் அவ்வா றுள்ளசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துநிற்கவே

ஒமுனிவனே யதாரதத்தனைச்சொல்லினை பூலோகத்தில் அவ்விடையூறு களையத்தக்கவன் இந்ந நந்தியே இந்நநந்திகும எம்கரும் யாதொருபேதமுமில்லை அந்நந்தியே பூலோகத்தில் வந்தச்சமணாயழிபபன், அதற்காக நீ சஞ்சலப்படவேண்டிவ திலலை நமது சைவமும்யதாபரகாரம் விளங்குமென றருள செய்ய.

அப்போது உமாதேவியார் பரமசிவத்தைநோக்கி இந்நந்தி தேவனை யிவ்வாறுமகிமைபெறக் கூறுதற்குக் காரணமயாது

தேவரீரீடததுப பகதிகாரணமாகவந்த மகிமையோ உமது திரு
மேனிபோல அநநதிகுரு சுததமேனியுண்டோவென்று கூற

கேடபாயபாவதி நீசொன்னபடி பகதியினுலெனகருச ச
மமாானென்றுஞ சொல்லலாம் அனறியம் முற்காலத்தில் ப
ருப்பதமென்னும் ஸ்ரீசைலபாவதத்திலிருதிதிகிலசிலாத னெ
ன்னும் பெயருள்ள ஒருமுனிவன சிதேந்திரியனாய மூன்றுகோ
டிவ நஷம் நீரையுங்காதறைய முண்ணிசீவிததுத தவயபண்ணி
னான அப்போது அவனுக்குநாம் பரதயக்ஷமாயநின்று நீவிரும
பினவறறைக கேளென்றுசொல்ல அவனும் நமஸ்காராதிகளால
வணங்கி யஞ்சலிஹஸதனாயநின்று ஸ்வாமி எனக்குவேண்டிவ
து மறறொன்றுமில்லை உமமைப்போ லொருபுத்திரன் மாததி
ரம் வேண்டுமென்றிரங்குகிறக யாமு மவனிடத்தருளால் அவ
வாரே தருவோமென்றுசொல்ல அச்சிலாதரிஷியும் ஸ்வாமி அந
தவிஷ்யததில் மிகச்சநதோஷமடைந்தேன ஆயினும் மறறொரு
விண்ணப்பமுஞ்செய்துகொளவேன எவ்வாறென்னிலநிந்தவுல
கததில் தேவரீரது பாதபகதியிலலாதவ னெவனாயினும் அவ
னது சிரத்தை யுடனேதுணிககச்செயவேன அவவிடத்து நீ
விலகக்கூடாது அவவாறு விலக்குவதுண்டாயின எனக்குப
பிள்ளையேவேண்டிவதில்லையென்றான

அவனது பத்தியையோகுகி நீகேடபடி தருவோமநாமே
ரிச்செல்லு மிகநகந்தேசசுரான நமமைப்போலவே நாமலனாக
வும் அநாதியாகவுமுள்ளவன தாமருபி பஞ்சாக்காரூபியுமாகு
ம. இரண்டாளுசம்புலென்றுஞ்சொல்லப்படும நமமைத்தாங்கிச்
செல்லுதலால் நமக்கணையாயினான இந்நகதியேயுனக்குப்புத்தர
னாகவருவன்ன றருளசெய்து.

நகதிதேவனையோகுகி நீ பிந்தச சிலாதரிஷிகேடபடி

பிள்ளையாகவேண்டும அல்லாவிட்டால் நாம்போய்ப பிள்ளையாகவேண்டுமென்று சொல்லிஞோட

அப்போது நந்தியும் நமது குழிப்பின்படி அச்சிலாதரிஷியினிடத்தில் அயோனினுக்கு வந்தாரஞ்செய்தனை

இந்நந்தியந்தரிஷியினிடத்திற் பிந்தற்போதே நமதுபாததிலுள்ள உடன்பிறந்து சிவதத்துவமே முடிபபாலாகவும் குருதயானமே யுண்ணத்தக்களெனையாகவும் வேதங்களே குதலைச்சொற்களாகவும் சிவாசுத்திபுத்தனது இளமைக்கோட பாடாகவும் கிருபையேதேகமாகவும் நமது பாதங்களிற்பகதியுடன குருரமான தவங்களைச்செய்யவே

அப்போது ஹரிபிரமாதேவரூப அல்லாமநடுக்கமடைந்து இதென்னவாச்சரியம் இககுழைத்தப்பருவத்திக கொடியதவஞ்செய்ததருக்காரணமயானதுமது பதவகளைவிருமடனானேவென்று நினைத்து

எமமிடத்திலவந்து அனபோடு மஸகரித்துக் கைகூப்பி ஸவாமி நந்திதேவா பூமியிலதவஞ்செய்யுந காரணநமது திருவுளத்துக்குத் தெரியவருமே, அதனை எமக்கருளச்செய்யவேண்டுமென்று வருந்தினாராக

நாம் அவர்களைநோக்கித் தேவர்களே உங்களுடைய இழிவானபதவிகளை யெவ்வளவுமிச்சிக்கமாட்டான உமமையுமநோக்கமாட்டான எமமைக்குறித்தே யநந்தி தவஞ்செய்யினாரான நங்குள முகமவாழிக கலங்கவேண்டிவதிலையென்று சொல்லியததேவனா நமதுபின்னே வரவழைத்துக்கொண்டு நந்தி தவஞ்செய்யுமிடத்துப்போய உனக்குவேண்டியவற்றைத் தருவோந் தவமொழிந்து கேட்பாயெனன அப்போது தவத்தைவிட்டு முத்து நாமஸகரித்துவிட்டு ஸவரம் பிந்தவரித்து பாதங்களிற்புதி

திருக்கைலாயத் திருக்க வசனம்

புள்ளவடியாகள் நவநிதிகளைக்கைவிட்டு மண்ணெவிரும்புவதுபோல திருமாலபிரமண முதலானவரது பதவிகளைவிரும்புவார்களோ தமது பாதபகதி நியமந்தவறாதுநிறகு நிலையொன்றே யடியேனவிரும்பினது அதைத் தந்தருளவாயென நிரந்தநிறக அப்போது அவனிடத்தமகிழந்து நமது கைகளாற்றமுவி நந்தியேயுன் னிடத்தனபாலபரிசிக்க வேண்டிமுன்னமே வாஹன மாகக்கொண்டோம் இதை வேதங்களுங்கூறும் என்றுசொல்லிப் பூதகணங்களுக்குத் தலைமையும் சாவஞ்ஞதவமுந் கொடுத்தோம் அப்போது ஹரிபரஹ்மாத்ரி தேவாக்களெல்லாம் ஒவ்வொருபக்கங்களில் சிரந்தரமான அனபுடனே நின்றனக்கைப்பிஸ்தோதரமபண்ணினார்களா

உவவாறுதொழுததேவாக்களை யசசமொழிதது அவரிடம் போகச்செலுத்தி நாங்கைக்கருச்சென்றபின் இந்நந்தி தவஞ் செயம்பெற்ற பருபத்தத்தில் நிருதிமூலை தருமங்களுக்கு நிஷேபமாய் ஸமஸ்கிண்பங்களுக்கு மிடமாயவிளங்கும் அதற்கு நந்திமண்டலமென்றுபெயர் அதை மண்டலத்திலுள்ளவர்க்கு மோக்ஷத்தியைத்தந்தோம் இந்த நந்தியைத்துதித்தவார்களுக்கும் முத்தியின்பமுஞ் சந்ததிப்பேறும் காமசித்தியும் உண்டாகும்படி யருளசெய்தோம் ஆதலாலந்த நந்தி நமது ஸவருபமுள்ளவன் எமக்குச்சமான்மானவன்' என்று திருவாய்மலாந்தருள

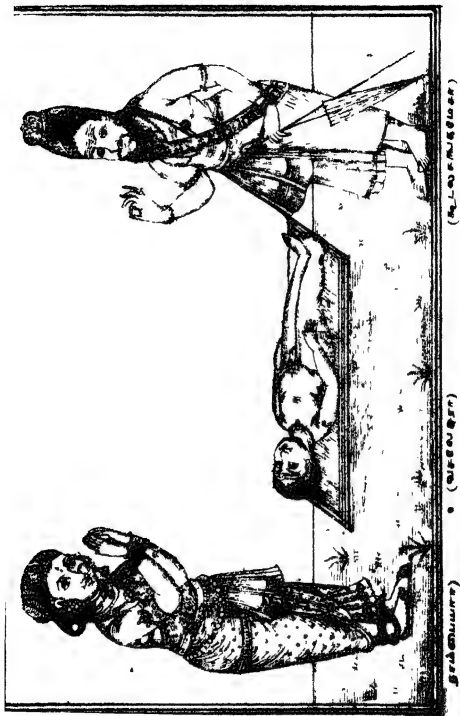
அப்போது உமாதேவியாடுமுநது பரமசிவத்தைநமஸ்கரித்தது அகமகிழந்து லோகநாதனே இவ்வாறு சதாசாரமும் முத்திருநாமம் சஞ்சலமில்லாத சித்தமும் நிரஹங்காரபுத்தியும் இவ்விதப்பகதியும் தமது நேசமும் இவாபோ லெவாபெற்றவா ஸாவவியாயியாயினற தமமைத் தந்தருள திடமுள்ளவாயாவா

இந்த மகிமையிப்போது தானறெரியலாயிற்று என்றுசொல்ல
நிறக அப்போது சிவபெருமான நாரதரைப்பார்த்து நந்தியினு
டைய மகிமையிப்பழிக்கொத்தது - நீயுந தெரிவாயென்றுசொ
ல்ல நந்தியுஞ்சிவனது பாதாவிந்தங்களிப்பணிந்து இந்தரிய
ககளொருமித்தபு புனகாங்கராய மனமுருகிவணங்கயே பர
மசிவமும்மகிழ்ந்து மறை சைவமூலம் சமயபேதம்பத்திமகிமை
நேயம் பரதவாரத்தம் சிவமந்திரம் தனமவிரதம் நீதி ஆதி அநத
ம் இவற்றினுண்மையெல்லாம் முன்னமேதானே இவ்விதமெ
ன்றுனக குபதேசித்திருக்கிறோம் இவையெல்லாம் உன்னாலே
தான் உலகத்திலவிளங்கவேண்டும், பூமியிலவதரித்தாலு மெம்
மிடத்தில் ஞாபகம்மறக்கமாட்டாய-நாமும் உன்னைப்பிரியாதி
ருப்போம் பூலோகத்தி லுனகருக்குநவாகவும் இஷ்டலிங்கமா
கவும் வந்துபொருந்துவோம் என்றுசொல்லவே நந்திதேவரும்
மனமகிழ்ந்து அஷ்டாங்கமஸ்காரம்பண்ணிச் சிவாஞ்ஞையை
சசிரசிலவகித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பூமியில் பருப்பதமலை
கு மேற்றிசையில் கருடதேசத்தில் வந்தனா

திருக்கைலாயச்சருக்க வசனம்.

மு த் தி ய து.

(சுடர்வெள்ளம்)

• (பெரியவன்)

(சுடர்வெள்ளம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவவதாரச்சருக்கம்

எங்களாதாராதோரா விருந்தயாகாராபோற்றி
 வெங்குணதூராதீரா வினைச்செறுங்கோராபோற்றி
 பொங்கராஜ் நாகதகா புரிநநிசீராபோற்றிச்
 சங்கராமாராயேன சதுரராருயிளோபோற்றி. (க)

ஆண்ணறனவிடையனேக வடிவமாயங்கங்கங்கே
 விண்ணிடைவெளிபபாயநது விரிந்தவனகண்டகாள
 நண்ணலபோறகருகிவேணி நலமெனமின்னிககையி
 னெண்ணிருநதுடிவிழபோலத தொனிதனுவொடுவெற்
 பேறி (உ)

உலவியேயுலகநிதத முறுமபடியமுதமுமபா
 பலவிதஞ்சொரிதலபோலப பரந்தெனகுஞ்சொரிதலா
 யிலகியகிரிமுழங்க விழிநதுமணணீததமாகி [லே
 யலகிலாநதிகடோறு மனைநதருந்தீரத்தமெனன. (ங)

நதிகளினிரணபொலு நற்கரமனேகமென்னும
 விதிகளினகால்கடோறும வெவ்வேறுவினாநதுபாறி

யதிகமாங்கருநாடநதா னளவிலாசசெலவமல்கிக
குதிகொளசசெயகணமுறறுங் குலவிநீர்பாயநததமமா

பாயநதபினமள்ளாகூடிப் பகடுமுமாபபுநகாஹி
ரோயநதெழுமவராலகனவானை துளஞ்சேலுகநுமா
பபு, மேயநதயலுயாநதசோலை யிணைமலாவணடினாப
பும, வாயநதவிககாலேபாயவோர வாயாபபுமவாரியா
பபாம. (௩)

அறம்புரிநதிடுவோரதம்பா லாமபொருளறவோரககீபுந
திறம்பெறசசமைநதநாறு சேறமைசெய்யுண்டடி.
யுறைநதவததருமாககினப் முலவலபோலுலவமாளா
நிறைநதநீரகலாதாரததுநேயததுநினறுகாப்பா. ௬

மள்ளாகடமமேறபாயும் வராவினங்கயலகடமமைத
தள்ளலாறகளைநீரகடடத தானிலைப்போதிங்கெனப்
ரொள்ளியசங்கமுதத மொழிவறவாரிவாரித [பா.
தெள்ளியவுடுக்குவாலபோற செயவரமபெங்குஞ்சோப

கன்னலைமுறித்துப்பாபுங் கயலிணையொலிககமுததந்
தன்னலமேனியெங்குந் தடித்திடத்தெறித்ததெனபா
ரன்னிறககருமபதோரகை யம்புயங்கமுநீரோரகை
மன்னியவுழவொங்கு மதனனைப்போலநிற்பா. ௮

கரும்பினிறறெறித்தமுததங் கதலியிறபுதைநததென

பா, ராபபையினகனீயினறேனு மலாகளுங்கனனனமீ
தே, சொரிந்தனவெனபாவிணணிற றேயுநததெவகி
னபழங்க, வெணருங்கியகமுகெருதத மெம்மாநதிடவீழ்நத
தெனபா (௯)

வருகையினகனிகளவிண்டு வருதுவீழதேனுளுகுத
த, தருககளினபழத்தினகளஞந தணமழைபோனறதெ
னபா, பெருததவப்பாறிலுடசெலவேரா பேணிககை
உகுடையாபபோநது வருததுதங்காவிற்சேறம மதுவி
றைகழீஇநடபபா (10)

ஆகவுங்கமுகம்பாளை யரிசிவீழமுழுகுமனன, யோக
மா'வணடினங்கனொலிந்தெழுமுழுகுமபூக, மோகமா
ாகனிபுதிாககு முழுகுகமுமிலகாகாறறு, வேகமா
முழுகுமவிண்ணோ விழாவெழுமுழுகுகம்போனற (11)

சாலியநநாட்டினலலோ தாமெனசசெநநிறத்தின,
வாலியவிழைவறபலல்லா வணங்கலபோலவணங்கித
தாழ்வோ, மொலுமாதுதிகாபோல வினாநதெவகுமேத
தினாநககாட, சீலமாரினபம்போல வினாநதனதேசமெ
ங்கும. (12)

உழவருமள்ளாதாழு மும்பாகோனறனைவழுத்தி
விழைவினாலநதுகுட்டு மேதகவணியாசசோத்திப

கரும்பினிறதெறித்தமுததங் கதலியிறபுதைநதுதோ
ன்ற, விருமபுறறீபமாலை விசேடமோவல்லதவா,
பொருநதுமிந்திரனோவென்னப் பொறபணிய மலபபா
னுந், திருநதுமுததீனுமோவென நெனவுளசெயகள்ள
ங்கும. (௨௩)

கனகபாடகங்களுங்குங்கவிஞாபாடகங்களுங்கும,வ
னசமாதிடங்களுங்கு மனிதாமாதிடங்களுங்குந், தன
யருடகளிப்பாரொங்குந் தணியருடகர் பபாரொங்கும, பு
னிதகற்பகங்களுங்கும புகழ்கைகற்பகங்களுங்கும ()

பச்சைநீழ்பநதொங்கும பணியினசொறபநதொங்குந்
கைச்சதிறபணியாரொங்குந் கனககற்பணியாரொங்கு
நச்சவைப்புடையாரொங்கு நயநதபொறப்புடையாரொங்கு
மச்சயிராககொல்லாரொங்குமலலைவககொல்லாரொங்கும

கேதனச்சிறப்பினாபபுங் கிளாமறையாகமாரபபு, மா
தனநதரவிளிப்போர வாயாரபபுமகஞ்செயாரபபு மோ
தனமபகிவோராரபபுமுணவ்னபமுஊரப்போராரபபும,
போதணிசூழலவண்டாரபபும புணர்யாரப்பொகுகும
பொறபூ. (௨௪)

சங்கரனமகிழ்ந்திரண்டாரு சம்புநீயென்னப்பெற்றா
வெங்குணச்சமணிருடகு மிகுசைவமுளரிடகுந்,து

ஙகமா ததாணடனன னுனரோனறியபதியினமேனமை,
மங்கலமநீனையென னுன மட்டிடுமபானமைததனரூல.

அன்னநன்னகர்லவாமுமநதணாககதிகரானோ
துன்னநூதருமசீலா சோமசேசகரனபாலனப
மன்னவாககனையொப்பா ரறுதொழிலகலாநீரார
மன்னருமபுனிதநெஞ்சார மாதிராசையொனபா உஅ

இததகமாதிராசாக கினியராதேவியார்போ
சுததமாதாமபையார்பொயததுகளிலாரகூலத்தின றூயா
ரததனூபத்திமிககா ராநுயிராககிரககமுள்ளார
நித்தமாவகறபினிறபா நிகர்லலாநீதிநீங்கார உக

மகவிலாறெறியினூல மனமிகதநளநதிரங்கிச, சுக
மிலாரோனபநநதந தொடங்கிசசெயதொழிலாலெயத
தே, யுகுமனமதனூனமகக னுறுமபடியெதுவெனறெ
ண்ணித, தகவுறுபதியுநதாமுஞ சானறவாதமமைககே
டப. (௩௨)

பண்ணியநோனபினெலலாம பவிபபதுநநதிநோன
பென, நெண்ணிநறறவாகளசொலல வேற்றுக்கொண்
டிறைவனகோயி, னண்ணிமாதாமபைசெயய நநதியை
பபணிநதுபோற்றிப, புண்ணியமூாததியென்றன புநதி
யினேயமவலலாய. (௩௩)

எனமதிவாரமாதி^௧. யெண்ணுமொன்பதுநானேறறு
மனமகிழநதியாராகு மறுவினமஞ்சனநீராட்டிப
புனிதநகநதஞ்சாததிப பூநதொடையாடையார
நினைவுடனினறுசாததி நிதிபட்டநெறற்குடடி. (௩௨)

தணியுறககநதரத்திற ச்தஙகைகிணகிணிதரிததே
யினையடிச சிஸெப்புட்டி யெழினறுநதுபதீப
மணியுறககொடுததுததாய வைவகையமுதருத்திக
கணிதமிலரனறனனபா களிககவாராதிததேத்தி. (௩௩)

பனன்கவணியானேறே பசுபதியெனனபபோற்றி
யெனன்கமகிழமைநதனீவையேலிடுவனினபோ
மனனவவெனறு நினற மாதிரைமதிததுநநதி
தன்னருமவலததுமாலே தநதிடததருக்கிவாங்கி (௩௪)

சென்னியிறகுட்டியெண்ணஞ் சித்தித்ததெனனநமபி
நன்னியாயத்திறைஞ்சி நநதியைவலமவநதேத்தி
மினனிகரிடையாராகுழ மிககநனனிமித்தததோடே
தன்னிகரிலலாவிலலிற றருக்கிசசென்றிருகருளரின. ( )

எமபிரானேவல்சென்னியேநதிமேறகொணடுசென்ற
நமபிரானநதிதேவா நன்மைமாதாமையாராத
மம்பொருந்துதரததுளளையவதரிச துதிததெமமத்தன
செமபணிவிடைமுடிப்பேமெனவறிவுடனேசோந்தா.

அமமைமாதாமபைசெயத வரியபுண்ணியுமீனசொ
லவா, மெமமையாளிரணடாஞ்சமபு வெனனுநதீசனூ
ராதன, செமமையாமுதரநதனனிற செறிநதுநற்புதலவ
ராக, விமமையிறபெற்றபேறு யாவாகமுமெயதொண்
தால. (௩௭)

உணமையாமமுதங்கொப்பத துறுதலாற்பசியொழிந
தா, லொணமைநலவினபங்காணபா லொழிநதசிறுண
வொழிநதாள, வெணமையாமமலனுள்ளே மேவலான
விளாததாணமேனி, திணமையாமபரமயோகி செறிந
லாற்றுயிலேசோநதாள (௩௮)

புனிதனுள்ளுறைதலாலே புசிகுமுண்பொருத்தெ
ப்பா, டனிமுதுநநதிசேரததனமுலைககணகறுததாள, க
னிமொழியிடையுங்கண்டா கனததனுள்ளுறைதலா
லே, யினிதுளேபரமவன்னமிருத்தலாவெழாதிருநதாள

இவவழிபததுமாதமெயதியுள ளவயவங்க
செவவழிநநதியாரதாஞ சோநதுதாயுதரமாகு
மவவழியமாநதுநோக்கி யமலனையகலா துன்ன
கெவவமில்சமாதியோகத தெலலையீதென்னவெண்ணி.

சித்தியுந்தயாதனததுச சோந்தசபையினுறபூத
சுத்திதானசெயததொடங்கிச சுத்தன்முன்னருளியோக

சத்தியானாடிசுத்தி தகசசெயதுமூலதீமே
லொத்திதசுழினைநாடி யுட்கிரந்திகளுகுத்தாரா. (சக)

நாவிதழககமலநின்று நாடுமுககோணநண்ணி
யேலுமாசமுத்திசறப மெழுபயியாறிதழினைகி
மேலினீநாநதீராறின மேவியீடொட்டிதழககண
சாலவுறறாரவினபத தனமையாநமைகண்டு. (ச௨)

ஒரிரணடிதழாயுள்ள வொளிதருமபதுமமுறறு
நேரினமெயஞஞானசோதிநிலைகண்டுநெஞ்சங்கொண்டு
சீரியகமலமாறுந திருடபிமேனோகசசெயது
நாரிகொள்ளிற்போனமேலை நாளத்துநாதநண்ணி. (ச௩)

நசசியேசொக்கியினப நலநதிகழ்களிப்பினிலே
யுச்சியினிதழீரைஞ்ஞா றுள்ளபங்கயங்கனோககி
மெயசசுவையமுத்தாரொ விழமேனமேலவிடா தருநதி
யசசெலாமமுத்ததிங்க ளனபெருஞ்சோதியாகி, (ச௪)

இதவிமகிரணகாநத்தியற்றிய வெழிலாபாவை
யுதரநளொளிரீளதீப மொத்துத்தாயுதரத்துள்ளே
சிதைவிலாநிலாநாத சிறபரசமாதிதொன்று
மதியராயமாநதுமுன்று வருடங்கணமகிழநதிருந்தாரா.)

இருந்தனாநதியாரதா மினியமாதாமஷ்வாடி.ப,
பொருந்தியஞ்ஞினபாரம பொருமையாறபுலமபலுறறு

ள, தெரிந்திதென்னென்னவெல்லாஞ் சிவனசெயலென
னசசெப்பி, யருநதுயருடனேயதத னுலயததணைநதி
றைஞ்சி (சுக)

அனநதனோனபனுடடிததததா லாவதொன்றினறிநி
னற, ணினைநதுவந்தேத்திபபெற்ற நேயநகருப்பமேந
தத, தினநகமுனறிமெப்பொறுகருந திறமிலேனமுமவாண
டாகக, கனநதனைப்பரிக்கமாட்டேன கருணையாறகாப
பாயென்று (சௌ)

அஞ்சவிசெயதுபோற்றி யமாநதநவனி நுநெழுநது,
விஞ்சவேயஞ்சிததொஞ்ச மெலவெனவந்ததுமேவிப,
பஞ்சனைமிசையிராவிற் பரமனைப்பரவிநொநது
துஞ்சவாளசொற்பனததோர தூயந் தகமாபோலத்தன.

வநதுநினறுனதுமேனி வருத்தமுநதுயருநீங்கிப
புத்திரீமகிழ்நாளைப் புதலவனுமபிறப்பனமுஞ்
சுநதரவசவனென்று சொல்லுவாயிவனறனாலே
யிநதலோகததஞ்ஞானவிருளெலாமகலுமென்றார். சுக

நித்தினாதெளிந்தெழுநது நேரிழைகளீர்ககெல்லா
மித்திரமுறைத்துநெஞ்சி னினபமுற்றிருந்தபினனா
மெயத்திருநதியாரதமவிமலநெஞ்சகத்திறசோதி [னி
யததமவைத்தெழுப்பினுறபோலநிறநனபணியையுன

சங்கரானபதத்தைநோக்கித் தலைமிசைக்காங்களகூப்பி
யங்கனையுதராநின்று மதோமுகநதோனறுமபோது
செங்கதிரனையநந்தி சித்தத்துரித்தனறானே
துங்கநற்குருவாயநின்று சுற்றநதாயறியாவண்ணம நுக

நந்திகளங்கலிங்க நலம்பெறத்தரித்தபின்ன
ரந்தமெயயிலிங்கங்கண்ட வன்னையுமருகுளோரு
மிந்தநம்பாலன்றனமே விவிங்கமெவவாற்றினாலே
வந்ததோவச்சேயநம்பால வந்ததென்றுளமகிழநதார ()

வேறு

பொருநதுவேணியுமுடிமிசைநாப்பண பொற்பிலிங்க
முமபுண்டரதுதலுந, திருநதுகண்டிகைமலைசோமார
புஞ் செயயதாமபிரககுண்டலக்காதும, பரந்ததோண
மிசையோகபட்டிகையும் பாணிபற்றியதண்டமுங்கு
டையு, நெருங்குமாணிக்கக்கம்பளவுடையு நிலவுமுரலு
நீண்டதாடியுமாய (ருட)

காணநின்றனாகாதனமாதாமபை கையிரண்டிறைக
சிறதுகுமபிடவே, கேணிலாறுதலாயநமதிடமுங்கிளரு
ங்கூடலசங்கமமதனுண, மாணதாகயாமனநநாளிருப
போ மன்னுகூடலசங்கமனம்போ, பேணிரீசெயத்தவ
ததினாலுலகமபிறங்க யாமிடுமபணிவிடையதலை. ருச

வினனித்தினிறபிறந்தனனிவனமே னேசநாங்கொடு

நீமலலிங்காங்க, மன்னயாமினறுசெயதனமிவறகு மரு
வுலிங்கநன்னிவேதனமலலா, தென்னநீகொடுத்தாலுநம
மாணையென றியம்பிமின்னெனமறைநததற்பின, பன
னகாரனென்றனைவருந்தெளிநதுபரவியத்திசைபாராதத
னாபணிந்தார (௩௩)

குலவுமாயிரங்கோடிமாராதநாண்டக குழுவதன்னந
றகுழந்தைதன்னருவா, லலகிலாதவஞ்ஞானமாநதிமிர
மறதவவயிறுதையாரணைநது, விலகிலாதநலலினப
மேலிடலால விரும்பிநோக்கியெமவிமலனாடியார, பல
ருநீடவைததணிதிருநீறும், பளிதமாரடைக்காயிவை
யிருத்தி. (௩௪)

அவாபதாமபுயநீரினாமைநத னரியமேனியையாட
டிநீறணிந்தாங், கெவருமேதநலவாச்சியநதழங்க வித
தத்கோசிகத்தினிதுறச்சோத்திச, சிவபிரானமுனமிய
ம்பியபேராற செப்பிரலவசவேசுரனென்று, நவமதாம
ணித்தொட்டினமேற சயனநண்ணுவித்துறநலங்கொ
ஞ்ஞானின (௩௫)

பின்னாநின்றிடுமிருள்ளைக்கெடாத பெருஞ்சோதி
யென்னென்றுதமமனததான, முன்னெரிந்திடுமவிளக
னைப்பாராத்து முன்னிமுன்னியேசிரித்துமெமமதத,ன

னனிவேதனமன்றியானருந் தேனகிலெனத்தவிராந் திருந்
துகைகாட்ட, வன்னமெனமுலையருநதியுமாபா லணைந்
தகையெனவககரஞ்சுவைத்தும். (௩௮)

வேறு

நெஞ்சி னுட்டமபிராணைநினைந்தெலாமறந்தாராகி
யஞ்சவாமப்பாறியசங்கா தாலியாதமாந் திருந்து
மிஞ்சியபிறப்பிற்றளனும் வீணைகளைத்தூரப்பாராகித்
தஞ்சிறுகாமிரண்டுஞ் சடகுகெனவுதறியாரத்தும் நுகு

ஓத்தபாசத்தைத்தாளா லுதைத்தெனவுதறியாரத்து
மெயத்தமுனசையஞ்செனனி யெடுப்பப்பாறசிரமெடு
த்தி, மத்தனாபணியையாமிந் கமாந் தறத்தாழத்தேமெ
ன்று, சுத்தமாநினைவுகொண்டு துணுகுகெனத்ததுடித்து
ககொண்டு. (௪௦)

துங்கமாகயிலைகாணுத்துயொன ககலுழவாராயு
மங்கம்மறசிவலிங்கந் கண்டனயினுலிப்பாராயு
மெங்கடம்பிராணானபாகுகிறஞ்சவாராயககவிழந் தும்
பங்கயாதனத்திருங்குமபடி. யராயப்படி. ந் திருந்தும். (௪௧)

உத்தமநந் திராணென்றுணாத் துவாராயத்தவழந் து
நித்தமாஞ்சைவநீதி நிறுத்துவாராகநின்று
மத்தனனமாக்கமீதென றறிவிப்பாரொனநடந் து
மொத்ததாயதநதையின்ப முறுமபடி. மழலையாயும். (௪௨)

நிதிககிரிவிலலானபோல நிததனிென்னேவோங்கிக
குதிபபவராயககுதிததுங கூறுசொலலானதெலலாம
விதிககரியாககேயாககி விமலனலலனபாககணடாற
றுதிபபுடனோடியோடித தொழுவதேதொழிலதாயும்.

இபபடிவாலராகி யினபுறநடந்தினன
மொப்பருமறைகளசைவ முரைகருநற்புராணமங்களு
செப்பருமிவைமுனனான திவவியகலைகளெலலாந
தப்பறததம்பிரானபோற மமிலுணாகருததராகி. (௬௪)

நாலிருவமதராகு நாளிலேதாதையாதா
மேவிடுமபூணு நாறகு விதிகஞாள்மைககுமபோழ்தின
வாவியவறிவரான வசவேசாமறுப்பாராகிச
குலியெனகுருவளிததானசுததமுன்னூலதெனறே.௬௫

இதமலவெனககுமுன்னூ லெனுமுனாயிதனைப்போ
டு, கதமனததுறாதேசாபப கங்கணனறனையாசசிதது, ம
தமுறுமருளேனாதோ வந்ததினகுன்பாலாசான,பதமல
ாககிறைஞ்சிப்பொல்லாப பவநராககிறைஞ்சிறபாவம்.()

பாசவெனகுறமறறோ பாசத்திறபுகுந்தாறகுற்றம
பேசிலாசானகரத்திற பிறந்தவரந்தனாள்
ராசுறுகன்மதொந்தத தடைதலகாணகலாககுறமற
தேசிகனபதம்பூசிப்போ தீயாகாலகமுலிறகுறமறம.௬௭

சுய்

திருவ்வதாரச சருக்கம்

மலமிலனமநதிரததை வடுவறக்கறறுமறறும
பலசுராமநதிரங்கள படிபபதுமபழிப்பாங்குறறங்
குலவுநஞ்சிவநேசாக்குக் குவித்திடுங்கரங்களாலே
யலகிலாக்கனமப்பாரப் பாக்கஞ்சலிசெயதலகுறறம் (1)

கனமபாசங்கணூறு கண்டமாயத்துணித்தோசாதி
வனமபாசத்தழுந்தி மயங்குதனமாறாகுறறம்
நினமலனமெய்யினீறு கண்டுகெரிறைத்துரித்தன
றனமைநேற்றிநதோசனம் முத்தினைதரித்தலகுறறம் (2)

நீரிடைவாதைபூணு நீண்டபாசத்துவாதை
சாருதலிலலாவீர சைவமெய்யுபதேசத்தாற
பாரபுண்ணியபாவத்தாம பரப்பகன்றோனேககனமக்
கோரவாரியினுட்டளளக் குறிப்பதுகுணமோவையா. (3)

வேதனமாசெனனிகொய்த விமலனற்குலமாநோரை
நீதமோவேதியாக்கு ளொருவராயநீனைத்துக்கூறல
சாதிக்கோத்திரமில்லாத சற்குருபுதலவாதமமை
யோதுநீசாதிதனம் மூலகியலுறுத்துமாறு. (எக)

குலமிலனபவமதற்றோன குளாகழற்களபுசெயவோக
குலகினிறகுலமிலென்பதுணாநதுநினனுயாசாதிககாம
பலவித்கனம்முன்னூல் பஞ்சிநீபகரவேண்டாம .
மலமருசசெனமவேது வெனறலுமாதிராசா. (எஉ)

வா துனாவேண்டாங்கேளாய மைநதனே பூசராககாம
வேதமோதிடுங்கருபப விசுத்திதானமுதலதாகக
கோதறுபதினாருகககூறுநங்கருமததொன்று
நீதவறினையேனநதநெடுங்குலங்கெடுங்காணெனறும். []

இப்பதினாறிலொன்றும விருத்தமன்றிதற்காணகா
னொப்பருங்கண்ணதாருமுபநயனசசனைகருச
செப்பிடுமவிசேடநநதி பிரணவஞ்செய்யவீசன
றப்பிலகெறபாககனென்று சாற்றுமநதிரமலாதும.(எச)

பிடித்தபாத்திரமயனறன பெருநதலேதரித்ததாரம
விடத்தாராககரப்பலாச தண்டரிவெந்நிறறண்டா
முடித்திடுமஞ்சதான சிகைசடைமொழியினீற
துட றசெறினோபிசாநத மொணகரியுரிதோறசனமம். ()

புரவரனபிசசைபண்ணப புறப்பட்டபோதுகொண்ட
வரமுறுவேடமெல்லாந தரித்தலானமறையோனாகா
னரனெறியனபாககீது விருத்தமன்றழகாமபிள்ளாய
பரவுநங்குடிகருநனமைப பணபுநீமுநநூலபற்றின ()
வசனவல்லமைகளவேண்டாம வசவநீநநதஞ்சொலலிற
கிசைவதேகருமநதள்ள வியலபனறுநீதிநீட்டை
திசைகொணஞ்சாதினமச செயலெலாஞ்செய துவாழ
நதின, கசைவறமறையோககெல்லா மதிசுவததமனாகா
மல. (எஎ)

வேறு

தெரித்திவனமொழிநதிந தெரிசனாககெலாந
தரித்திடவரியதாயத தாவிலாரணம
விரித்திதுவிதுவென விளமபொணுததாயப
பிரித்தருளுனராற பேசொணுததாய. (அஎ)

இநதவோபொருளெம தெழிதகரத்தினு
மநதரங்கத்தினு மமாநதுகாணமுன
வநதிதுவிதுவென வகுத்தககாட்டியே
தநதருளாதியெஞ சமயதேசிகன, (அஅ)

வேறு

அததவெண்ணோமசெனனி யருநதவாழுத்திபுண
மை, பெத்தவெம்பிறவிநாசன பிணங்கியாட்கொள்ளும
பெம்மா, னொத்தபெண்பாகனேக னொண்கணமுன்று
டையோனவேளை, மததகவிழியாறகாயநதோ னெனம
றைவழுத்தலாலே, (அக)

இருவினையென்னுநதாரு விறககரினறெறியுமெஃகாய
மருவுமெயக்கிரியையெட்டாய வளருமொண்பத்தியா
லே, பொருவருகுறமெல்லாம போக்கியினமுத்தியின
க, னுருகியொன்றிடுமிப்பேற்றி னுயாநததாமபேற்றெ
ன்றுண்டோ (கூ)

இட்டலிங்கத்தொண்சேவை யெனுமுயரனுபவந்தா,
ஊட்டருமிட்டமெல்லா முதவிடுமுனாககிலுன்னிற, நி
ட்டிசெய்திடிற்கொடுக்குஞ் சீவனனமுத்தியினசா, து
ட்டமென்றாரணங்களுசொல லுமிசசுகமபோலுண்டோ

கலந்திடேலந்தணுளா கனமத்தைச்சனமாககத்தோ
டிலங்கரனபத்திமாகக வியலிதுவேறுதேறி
நிலந்திகழ்சமயாதந்த நிலைநலமெனத்தாபிப்பா
சலங்கொடமமுணாவாலந்தச சமயரைச்சாரலாமோ. ( )

அரனபெருமபத்தராஜோ ரன்னியதெயவமுன்னிற
பரந்தயாநரகமீரொன பாணுகமென்னுமவேதந
திரந்தரணியன நீதிங்க ளரியயனிரதிராதி
வரந்தருதேவொன்று வணங்கிநீர்வாழ்த்துங்காலை. (கூஉ)

வந்தியாதொருநாட்டபின மறையவாநீதிக்கோ
முந்தியேயிறைஞ்சிலீசன மோகநபத்திஞ்ஞம
புந்தியாலிவையிரண்டுமபொருந்திலந்தண்சகோபொன்று
மந்திவானிறத்தோனனப னந்தணனுவதெவங். (கூசு)

மேதினிகலலிமாவின் விதையிடினவேமபதாகா
நீதிசோசிவனறன்னபா நெறியுமபபடியேகுனரு
வேதியாபலதெயவங்க ளிருமபலால்வேசியனனா
திதிலாச்சிவனறன்னபா செயயகற்புடையாரொப்பா ( )

கேளையாநந்திமுன்னங் கோத்தியாலருசசித்தெமமை
யாளையன்னேகனேக னுமெனுமந்திரநதா
னாநீயநீநதுமீச னனமனத்தேவாயதத
னீளவேடநதரிதது நேசமெனபலதெயவத்தின (சூசு)

ஒருமொழிகேடபாயீசனு றவராங்கவுதமேசன
பிருகிசிசாபததாலே பிராந்தராயபபெருமைசோகருந
திருவெணீறினறிமணணிற் தேவாதாமென நூபேசும
பெருமத்ததோரககெமமத்தற் பேணுநபத்தியாமோ []

இச்செயறுணிநதுசெய்யு மிச்சையானமேனமையான
வச்செயலொழிநதுநீயிங் கறைதலவேதாகமத்து
நிச்சயமுலமலல நெடுமொழிப்பதகாவாத
மெச்செயலத்தனபத்தி விமலமெனபனவாககாகும கூஅ

•

மற்றுநின்பனவககனம் வழியினைவலுவிற்செய்யென
றுற்றுநீயுனாககிறசெய்யே னுங்களகனமங்களுென்றுங்
குறறவெங்கொடிவளாதத் குயிறகுஞ்சகூவுங்காலைக
கற்றதங்குரலேயலலாற் காகமபோற்காகாவெனனூ சூசு

பரகுருபதமேபாபபான பரமசைவங்களபாபபான
சரணசொற்செவவிபாபபான றற்பிரசாதம்பாபபான
விரவுலவீரபத்திவிதியையேவினாநதுபாபபா
னிரவுறுமுங்களகனமத் தியல்புசெய்பாபபானலலேன

தநதையே கேளாயீழோழ தனமையா முலகிறகெல்
லாந், தநதையே தந்நதெயவந தானெனா தனங்கனெ
னபோன, தநதையே முதலாநதேவா தமைததொழுநீ
யெனகருத், தநதையேயனறுதுயய தநதையாநனைச
சாராவா

(ராக)

சாரமாபத்திதனனிற சாருமெம்மனநதருககும்
வீரமாதேசோநம விருபுடைக்கதியதாவா
தீரமாநமதாசாரத திறநதிமபாமனிறபே
நீருநுமமாசாரதது நினறிடுநீராராமா

(ரூஉ)

மினனயராமதபாகம் விரைநதருளவிமலனா
மென்னையனீயனறைய வெனககையரினனாகேடபாய்
சென்னையனககயனசிக கயனெறலுங்கசசோமைய
னன்னையா கொடகூசசவவை யமமவை யாவனொனரா.

வசவராசையாநீடடை மாதிராசையர்கண்டங்
கசைவிலர்மவுனராநா ரவாகணமேனநதியாரு
நசையிலாராகித்தமபி னாகாமபையாருநதாழு
மிசைவினாறசிவனறனனபரிடத்திறசெனறிருககுங்காலை

முன்னுலினசெயதினனறய முடிந்ததேயெனறுபா
பபா, நன்னுலை மறுத்தானந்தி நம்பனே தெயவமாக
த், தன்னுலைததாபித்தானிச சகத்தினிறபுதுமையென

ச.அ

திருவவதாரச சருக்கம.

னப, பின்னூறு மனததராகிப பேச்சொழிந தெழுநது
சென்றா (நாடு)

திருவவதாரச சருக்கம.

முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம. ராஎஎ.

மழையினுனமலையாலாற்றாலவநதுபாயகாலாற்செய
யாற, பழையசீருழவனோவ மளளாசெயபயிரினகோப
பால, விழைவுறுவினேவாலவேந்தன விருப்பிறைகுரவ
ராதி, பிழையிலாவைநதுபேரைப பேணலாறபெருக்குந
தேசம (க)

கருமபிறைகமுகாற்றெங்காற கரவினாநமலாவனததா
லரமபையானீலவோடை யமபுயவாவிநீரா, நெருங்கிய
மஞ்சளினுசிநிறைநதெழுநதுடவைதனனால, விருமபிய
மற்றுமுள்ள, வினேவினாநமிககநாடு (உ)

கோலமாடங்கனோங்குந குடிகளாற்குலவுமவாழ்வா
லாலயசசிதப்பாலவீதி யணிகளால்விழைவினாபபான
மாலயற்கரியார்பூசை மாநதரானமடவாகமபான
முலவேதாகமத்தின முறைமையாற்றிருநதுநாடு (ங)

சிலபிரதிகளில் இம்முனற்பாடல்களே நூடுகநங்களைகரு
ந்தது இச்சருக்கத்தில் முதலி லெழுதப்படமுருக்கிறது

திருச்சிற்றமபலம்

—*—

திருவவதாரச்சருக்க

வசனம்

மழைமுதலிய வற்றா குறைவின்றிப் பலவளங்களு
ம நிறைந தோங்கிய முனசொன்ன கருனட தேசத்தில் பல
நகரங்களிலுஞ் சிறந்த இங்குளாபுரி யென்னும் ஒரு புண்ணி
யஸ்தலமாகிய நகரமுண்டு அதன்பெருமை வாககு மனங்கட
குடப்பட்ட தன்று

அந்த நகரத்தில் அந்தணரிற் சிறந்தவா சிவனிடத்து ம
டியாரிடத்து மனபு மிகுந்தவா மாதிராச னென்னுந் திருநாம
முள்ளவா இவா பத்தினியார் கறியினாற் சிறந்த மாதாம்பை
யென்பவா இவா அநேகஞ் சிவதருமங்களும சிவசரண ஶாரா
தனையுஞ் செயது அதனால் சகலபாககி யங்கனையும் பெற்றி
ருந்தாலும் மகப்பேறு குறைவு பட்டதனால் மனந் தளந்
து அனந்த நோன்புகள செயதும் பயனிலலா திளைத்து நம
க்கு மகப்பேறு எதனு லுண்டா மென்று கருதி தமதுநாயகர்
மாதிராசருடனே மாதாமபையா அநேகம் பெரியவ ரிடத்
துச்சென்று இக்குறையை விஞ்ஞாபித்து வருந்தி நிற்க.

நீவிாபுரிந்த நோன்பெல்லாம் பயனளிப்பதாயினும் மகப்
பேறளிப்பது முதனமையாக நநிநோன பெனதே யப்பெரிய
வா சொல்ல அவ்வாதே மாதாமபை யாரும் உத்தேசித்த சுப

தினத்தில சிவபெருமானது திருக்கோயிலிற் சென்று திருநகி தேவனா நமஸ்கரித்து சோமவாரம் முதலாக வொன்பது நாள் அந்நதி நோனபைச் செய்து அந்நதிதேவாக்குத் திருமஞ்சனமாட்டி வஸ்தரகெநத் புஷ்பங்களாலும் நெற்றிப்பட்டஞ் சதங்கை சிலம்பு முதலிய வாபரணங்களாலும் மலங்கரித்து தீபதூப ஹாரத்திகளையுங்கொடுத்து பஞ்சா மிரத்ததைரிவேதித்துப் பின்னரு மருச்சித்து அடைக்காய் முதலிய வாசனைத் திரவியங்கையு மருத்தித்துதித்துக் தியானித்து நின்று ஸ்வாமி நந்திதேவனோ எமக்குச் சகலசம்பத்துந் தேவரீரது கிருபையால் நிறைநதுமமகப்பேறுகாரணமாகச்சனனிதானத்திலவந்தேன எனமனங்களிடுக்க ஒருமகவையருளிச்செய்தால் தேவரீரது திருநாமத்தையே யமமகவுக்கிடவேனென்றிரங்கிநிற்கவே

அத்தருணத்துத் திருநந்திதேவரும் மாதாமபையாரது வழிபாடு காரணமாக திருவருள மேலீட்டுததனது வலப் பக்கத்துப் பூமாஸையைக் கீழவீழ்க்க அதனால் அவரருளைத் தெரிந்து அதனைவாங்கிச் சிரத்திலவகித்து நமதெண்ணஞ் சித்தித்ததென்று மகிழ்நது வலமவநது வணங்கி அனந்தமமாதருடனே நலசஞ்ஞனங்க ளெதிர்தோனறத் தமது மாளிகையிற் சென்றிருக்குராள்களில் திருநந்திதேவா ஸ்ரீமகாகைலாஸத்தில பரமசிவந் திருவாயமலாநதருளிய கட்டளைப்படி தாமவதரித்துச் சோதிருத்த வேண்டினவ ராதலின மாதாமபை யாரது வயிற்றில் தமது பேரறிவு குறைவின்றி கருப்பமாகச் சோநதனா அம்மாதாமபையாரது புணயத்தை யெவ்வாறு புகழ்வது இவ்வித மகப்பேறுலகத்தி லெவா பெற்றா ஆதலால் புகழ்தற்கருகரல்லோம்.

இக்கருபப மடையபெற்ற மாதாமபையாரும் நான்கு
நாள ஜாடராகனிமந்தித்து சிறுணவி லிசசையுறமதுவுமொ
ழிந்தது திருமேனியும் விளாதத்துச் சோம்பலுந் தூக்கமும் மே
லிட்டு வாந்தி யடைந்தது முலைக்கண கறுத்தது பசுநரம்பு பரவி
தோன்றுக விடையுஞ் சிறிது தோன்றப்பெற்று இவ்வாறு க
ருபபச சின்னங்கள் பலவுந்தோன்றிப் பத்துமாதஞ் செல
லவே அடியவங்கள் நிறைந்து - ஸ்ரீநந்திதேவரும் சிவதயா
னத்துக்கு இதுவும் சமாதிஸ்தானமென்று நினைத்து பதமா
ஸனத்தை யடைந்து அஜபாமந்திரத்தாற பூதகத்தி பண்ணி
நாடிதரய சுத்திகளைச் செயது சுழுமுனையுட் பாசகாந்திச்சே
தமும்பண்ணி மூலாதாரம் முதலாகத் தெரிசித்து ஆஞ்ஞை
யில சதாசிவத்தைத் தெரிசித்து அவவிடத்துப் புருவ மத்தி
யிறறிருவரு ஞ்ஞவா யுண்டாகிய வமுதத்தைப் பானம்பண்
ணி இவ்வாதார மாறுடனே நிராதாரமாறந் தெரிசித்து மே
ற சிவதேரிசனமும் பண்ணி இவ்வாறு மூன்று வருட மக
கருபபத்திருந்தனா

அப்போது மாதாமபையார அக்கருபபாரம் பொறுதுவா
டித்தளாந்து மூவாண்டாய் மிகச்சுருபமும் வெளிப்படா திருக்
தலெல்லாஞ் சிவனசெயலே யெனநெண்ணி ஸ்ரீநந்தி தேவர
துசன்னிதியிற் சென்று வணங்கித் துதித்து ஸ்வாமி நந்தி
தேவரே அநேக விரதங்களைச் செய்தும் பயனின்றி உமமு
டைய பாதங்களிற் பணிந்து செய்த விரதத்தால் கருபபவதி
யாயினேன சுருபபமடைந்தும், உலகமுறையாய் பத்தாவது
மாசத்தில் பிரசவமாகாமல் மூன்றுவருஷ காலமாயும் காபப
பாரம் பொருமல் துன்பப்படுகிறேன இனிச சகிக்கமுடியாது

காததி ரட்சிக்க வேண்டுமென்று அஞ்சலி செய்து [அவ்விட மலிட்டு மந்தகமனத்துடன் தமது மாளிகையிற் சென்று மிகுந்த துன்பத்துடன் சயனித்திருக்குந் தருணத்தில் ஷ்டத் வாதிதருபியாகிய பரமசிவம் மாதாமபையாரது ஸ்வபனத்தில் ஒரு ஜங்கமாபோல் வந்து நின்று மாதாமபையை நோக்கி உண காப்பபாரததா லுண்டாகிய துன்பமும் மனோசாஞ்சலிய மும் நீங்கி மனம் மகிழும்படி நானாயினம் புத்திரன் பிறப்ப ன் அந்தப்புதரனுக்கு வசவனென்று நாமகரணஞ் செயவீர் இரதவுன புதரனாலே உலகத்தில் அஞ்ஞான விருளெல்லாம் நீங்கப்போகிறதென்று சொல்ல

மாதாமபையாரும் நித்திராதெளிந் தெழுந்து தானகண்ட கனவினதிசயத்தைய மருகிருந்த மஃளிரக்கெல்லாமுவாதது ம னமகிழந் திருந்தனா

நந்திதேவரும் யோகத்தைவிட்டுச் சிவனது பணிவிடையி ல உதயுகதராய இரண்டு ஸ்ரீஹஸ்தங்கடையுந் தலைமேற்குவித் துத் தலைகீழாக பரஸவமாகும்போது சிவபெருமான நந்திதேவ ரது சித்தத்தில் குருவாகத்தோன்றி யங்கிருந்த சுமந்ததாரும் மாதாமபையாரு மறியாதவண்ணம் அவரது சரீரத்தில் சிவலிங்கம் பரகாசிகுமபடி தாரணஞ்செய்தனா பின்பு இவ்வாசசரிய மான கிருதயத்தைக்கண்ட தாயமுதலானவரும் இந்த நமது பாலகன் சரீரத்திலுணிகுமபோதே யெக்காரணத்தா லிரத வி ங்கதாரணஞ் செய்யப்பட்டதோ, இந்தப் பாலகனும் நமமிடத் திற பிள்ளையாகவந்து பிறந்தனன் என்று சந்தேகத்தோடு மகி ழ்ச்சியையு மடைந்திருந்தனா

அப்போது நிறைந்த சடைமுடியும், அம்முடியின்கீழ் லழ
கிய சிவலிங்கமும், திரிபுண்டராதரிதத நெறியும், உருத்திரா
க்ஷாதரிதத திருமார்பும், தாமபிரகருண்டலாதரிதத செவிகளு
ம, தோளில யோகபட்டிகையும், தண்டமும், குடையும், மாணி
க்கக்கநதையும், பரகாசிக்கின்ற புனமுறுவலும், நீண்ட தாடியு
மாகத் திருக்கோலங்கொண்டு முனமறைந்து தாரணஞ்செய்த
சிவபெருமான யாவருங்காணத்தக்கதாய பரதயக்ஷமாயநின்றா

மாதாமபையாரும் நமஸ்கரித்து அஞ்சலித்துநின்று ஸவா
மி, தேவரீர எழுந்தருளியிருக்குந் திருஸ்தலமிதுவென்றும், எளி
யேனறெறிசிக்க வின்குநேரிட்ட தினனகாரணமென்றுந் தெரிய
விரும்புகிறேனென்று விஞ்ஞாபிக்க, கேட்பாய மாதாமபை நெ
டுநாளாக நாமிருப்பது கூடலசங்கமம், நமதுபெயருங் கூடலச
ங்கமெனெனறே சொல்லுவார்களா நீ நெடுநாள வருந்திசெய்த
தவத்தாலும், உலகத்திற சமணழிந்து நமது சிவசமயமோங்கு
மபடி நாமிடம் பணிவிடையினாலு முன்னிடத்தில இப்புத்திரன
ஜனித்தான ஆதலால் இவனிடத்துவைத்த பக்ஷத்தால் நாமே
அங்கலிங்கதாரணமுஞ் செயதோம் பாலமுதலிய வுணவுகளு
ஞ் சுவரிவேதனமல்லாததைக் கொடுப்பீராயின அதற்குத்தடை
நமமாணையென நிவவாறு ஆஞ்ஞாபித்து மினனல மறைந்தது
போல மறைந்தனா

அங்கிருந்தவா யாவரும் பரமித்துச் சிறிதுநாழிகைசென
று தெளிந்து பின்பு இவ்வண்ண நமக்கருளியசங்கமா சிவபெரு
மானெனறே நிச்சயித்துத் திசைநோக்கித் துதித்துப் பணிநத
னா இநதக் குழந்தையின நிருமேனியினொளியே யங்கிருந்தவ
ர்தஞ்ஞானங்களை யெல்லாம் போக்கிறறு

தந்தையாரும் மனமகிழ்ச்சியோடு அதற்குணத தவவிடத் துறறு சிவனடியா ரநேகனாவரவழைத்துப் பூசித்து, அவரது பாடோதகத்தாற மமதுபுத்திரமருத் திருமஞ்சனமாடடுவித்து அவராற கொடுக்கப்பெற்ற திருநீறறையுந் தரிப்பித்து, சிறந்த பட்டாடையிற் சயனிப்பித்து, முன சிவபெருமான றிருவாயம லாந்தருளியபடி வசவேசுவரனென்று நாமகரணமுஞ் செய்து, நவரதன்கசிதமான தொடடிவிலேற்றினா

வசவேசுவரரும் சாமானியமான குழந்தைபோல விளக் கைப்பாத்துச் சிரித்தும், சிவநிவேதனமான முலைப்பாலுண்டு ம, தமதுகையைச் சுவைத்தும், கைகால்களை யுதறிகொண்டு சிலநாழிகையீழுது மழாமலும், தமதுதிருமேனியிற் சிவலிங்கத் தைக்கண்டு மகிழ்ந்தும், கவிழ்ந்தும், உட்கார்ந்தும், நின்றும், நடந்தும், ஓடியும், சைவபரிபாஷைகளையே மழலைச் சொற்களா கச்சொல்லியும், புழுதியாடியுங் குதித்தும், சிவனடியார்களைக் கண் டோடியோடி வணங்குவதே தமக்கு விளையாட்டாகவாடியும், இப்படியே பாலப்பருவங்கடந்தபின் வேதங்கள் ஐக்கமங்க ள புராணங்கள் இவைமுதலிய கலைகளெல்லாந் தாமேயுண்ணுங் கருத்துடையவராய் எட்டுவயதுடையராயினா

தந்தையாராகிய மாதிராசா தமதுபுத்திராகுத் பிராமணகு லத்துக்கேற்ப வுபநயனச்சடங்கைச் செய்யக்கருதி யெதனஞ் செய்தனா அப்போது வசவதேவரு மதைமறுப்பராகி இந்த வு பநயனச்சடங்கு எனக்கிஷ்டமில்லாதது சிவபெருமானை யாச சிக்குந் தொழிலைப்பூண்டு மஹாகே னீமமருட்சி, சூருபாதங்க ளைப் பணிப்பவா பவிகளுக்குப்பணிந்தால அதுபாவம். சைவவே ஷந்தரித்தவா பவிகளதுவேஷந்தரித்தல குற்றமே, அவர்களது

காயத்திரியைஜெபித்தலுங் குறமேயென்று சொல்லவே, மாதிராசருங் கேட்பாய வசவேசனே குலத்துக்குரிய ஸமஸ்காரமில்லாதபோது குலங்கெடும் இவ்வநதணக்கோலமும் விருத்தமானதன்று உபநயனத்தில் பிஷாபாததிரமே சிவனாகியிற் கபாலம் உபவீதமே - சாப்பாபரணம் பலாசதண்டமே - விஷ்ணுவின முதுகெலும்புததணி முடிககுஞ்சிகையே - சடாபாரம்கோபிசநதனமே-திருநீறு கிஷ்ணஜனமே-யானைத்தோல சிவபெருமான பிஷைக்குப் புறப்பட்டபோது தாங்கொண்டகோலமே இதுவாதலால் விருத்தமன்று ஆதலால் நமதுமொழியைத்தடாது இச்சடங்கையேறகவேண்டிவதென்று சொல்ல

பிதாவே யுலகத்தி லொருநாமமும் வலிதிறசெய்வ தழகன்று நீரொனக்குத் தகப்பனுமன்று, உமதுபதனியா ரொமக்குத் தாயுமன்று வீரமாவேசவரரான வடியார்களே எமக்குத் தகப்பனாவா, அதிற் பெண்ணாவாரோ எமக்குத் தாயமாரா என்றுசொல்ல, மாதிராசரு மொன்றுமடேசாமல் மௌனமாகப்போயினா வசுவதேவரும் தாயதநதைகளிடத்துப்பாசத்தைவிட்டுத் தமது தங்கையாராகிய நாகாமபையாருடனே சிவசரணரிடத்துச் சென்றிருந்தனா உபநயனத்துக்கு வந்திருந்த பந்துவாக்கங்களும் உபநயனச்சடங்கு நன்றாகமுடிந்ததென்று வெறுத்து வருத்தமடைந்து தத்தமிடங்களிற் சென்றா

திருவவதாரசசருக்க வசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம

உ ப தே ச ச ச ரு க க ம

பத்தியாகததாபோற்றி பரமமோகததாபோற்றி
முத்தியோகததாபோற்றி முனிவாதாகததாபோற்றி
மெத்தியாகததாபோற்றி விமலயூகததாபோற்றி
புத்தியாகததாபோற்றி புனிதாபாகததாபோற்றி (க)

அருணெறிவசவதேவ ரனனைமாதாமபைமுனனோ
பெருநெறிவிசசலேசன பிரியமநதிரியாயுள்ளா
திருமவிசெலவமிககார சீபலதேவனொன்பா
ரொருமைசேரீசனேசத துருகுநனனெஞ்சமுள்ளா உ

நந்திகண்முநநூலசாத துநலத்தினைககாண்பானவந்தார
தந்திருமகளாரதமமைச சங்கரனடியாக்கலலாற
புந்தியினலகேனென்னும போதமேபோதவுள்ளா
ரந்தநலவசவதேவ ரானிடத்தனபுகண்டே. (ங)

தக்கசீவசவதேவா தாமுறுமடத்திறசென்று
பக்கமொன்றிடப்பணிந்து பண்பினுலனைததுகநது
மிககமணவிளங்கவந்தீர் விருமபுமெனமகளுமககே
புகுதயயவேணடுமயானவாழ புரமதற்கனைவிரொன்றா

பொருந்தினாந்நதியாதம பொறபதிகனபினாலே
யரும்பொனினசிவிகையேற்றி யவாபினபுதாமுஞ்சென
றந், கிருநதுநனமுஞாததமிட்டனநிறதவிசசலபுரத்தை
த, திருநதவுறறலங்கரித்தல செயபுமினென்றாநின்றா

அபபெருவீதியெல்லா மரமபபூகங்களாலு
மொபபருமபநதராலு மொளிருமேறகட்டியாலுஞ்
சபபநிநைகளாலுந தயங்குதோரணங்களாலுந
துபபுமாமணியினறாய தொங்கலினாலுநதுறமே. கூ

தண்பனிரீறிற்றுயய சநதனங்கரைத்திறைத்துக
கண்கொளாவாறுவீதி கவினபெறவலங்கரித்தே
விண்பயிறமதுவீட்டின மெயமமணபபநதாமுறறுந
தெண்பனிரீரகத்தூரி சோத்துநனமெழுகஞ்சசாததி எ

வரமுறுவாயிலட்ட மங்கலமவைத்துவாழத்தித
தாளமேசொரிநதுகுமபம பாஸிகைதாபித்தேத்தி
நிரைமணிவிளக்கினங்க ணிறைத்துத்தோறகருவியாதி
யிரையுமாகடலதெனன வெங்கணுமபொலியவாக்க அ

எம்பிரானனபாதமமை யிங்கழைத்திடுமினபாத
வமபுயங்களைவிளக்கும் வணங்குமினாதனசசோக
கம்பநிநைகளபோடுங் காதலிவிருததுமபூதி
விமபமாரிலையடைக்காய காப்பூரமிகவுமவைமமின (கூ)

வேறு

என்றுசீபல தேவரியமபவே
நினறபோமடத தோககுநிகழத்தினு
ரொன்றுமபண்டா ரியரங்கங்கோடியே
துன்றுபத்தாககு மாயேசுராககெலாம (௮)

சொல்லலுமபத்தா மாயேசுராதிரண
டெலலையிலலவ ராகியெழுந்தருள
பலவித்ததைப பலதேவாபாத்தெழுந
தலலறீர வடிகளவிளக்கியே (௮க)

அளவிலாதநல லாதனஞ்சோத்தபின
வளமுறுமபடி வைத்தவிபூதியும்
பனிதமுமடைக காயுமபரிவின
லெளியராயவைத திறைஞ்சியெழுந்தரோ (௮உ)

சகலபத்தா மயேசாசரணாதா
நிகரிலாரகண நேசத்தராகியம
முகமலாநதுநம முககணனகோத்தியே
சுகமதாகத துதித்துறுங்காலையின (௮ங)

பரசிவானு பவவசவேசுரா
சரணாபாதாம புயநற்சலநதனின
முரணமான பவமறமுழகியொண
டரணிபோனறொளிா தணடுகிலசாததியே (௮ச)

பூதிவெணடிரி புண்டரமேற்றறித
தாதுயரச சனைமலாசெனணியின
மீதிருத்தி விமலநறகணடிகை
சோதிமேனிச சுகாபரணத்தராய

(௨௫)

வசவதேவா மகத்தனாககணடுநன
னசைகொனெஞ்சத்த ராகிரயனநீர்
விசையிலவீழ்வுற விமம்பபணிர்துநீன
றிசையுமேற்றவ மெய்திறறெனறேத்தியே

(௨௬)

ஆடைசற்று மசையாதொதுக்கியே
நீடுமங்க நெருங்கவொடுக்கியே
கூடுமஞ்சலி கொண்டகரத்தராயத
தேடருஞ்சிவ பத்தித்திரட்சிபோல

(௨௭)

அஞ்சியனபி னமாந்தங்கிருந்தருள
வெஞ்சமில்வச வேசனாரோக்கியின
செஞ்சொனாவினா சீபலதேவாதா
நெஞ்சவநதுநன னேயத்திருநதுபின

(௨௮)

வேறு

சீராடடிக்கங்காமபைத திருநுதலைமங்கலநன, னீரா
டடியிடையழகு நிதியாடைக்குறவுடுத்திப, பாராட்டு
கவினவடகுப பணிவேண்டாங்கலியாணப, பேராட்டி
யெனுஞ்சிறப்பாறபெயாவேண்டுமெனத்தறித்தாரா (௨௯)

மலாகமலபனையமுக வலலிகுமலாமலை
நலமுறவேகுழறகணிநது நனனுதனமேறகுநகுமத்தின
நிலகமதிடடிளங்கயலபோற நிருவிழிககஞ்சனமெழுதி
யுலகமுயயவநதாரெஞ் சொப்பவேயொப்பித்தார(உம்)

கவினதமுறநி நமகளுங் கறபினுலருநத்தியு, மவனியி
டதவொவவாரக ளணிநடையாலன்னமொவவாச, சவி
மொழியாறகியொவவா தண்ணையாற நறளமொவ
வா, துவரிதழாறபவளமொவவாத தோகையொவவாச
சாயலினுல. (2 க)

கங்காமபையெனுமமுதைக கவுரிகழறகினியானை
மங்காததவஞ்செயது வசவேசறகானைச
சிவகாரமடநதையாகள செங்கரத்தாலேநதிவநது
பொங்காரவநததையார பொருநதநி நனுகாட்டினா ()

கன்னியாகறபெல்லாமோ காயமாததிரண்டானை
நன்னயமாகருருவிங்க நறபத்திககேறானை
யெனனைவாழ்விக்கவநதி லொன்னகைகொண்டிசென்று
மன்னுமருநதவததோமுனபலதேவாவணங்குவித்தார

வணங்கியபினசிவனுருவாம வசவேசாதமைஞானக
குணநதிரண்டகோலததைக குலவுமரியாதனமீ
திணங்கருநறபத்தியினு லெழுநதருளியிருக்கசசெய
தணங்கொருபாகனைததுதித்தங் காராமெயயனபினுல()

கங்காமபைமுதலாகக் கனகவகையாபரணந
தங்காதலாகமற்றுந் தமமனையிலுள்ளவெலாம
பொங்காவமுட னேந்திப்புண்ணியனாவலமாயவந
தங்காதவனையணைந்த வமுதமதியெனவைத்தாரா (௨௫)

எனக்காப்பினைமகளை யிப்பொருள்கொளவினொ
ன, மனைக்காதலிலனோனு மதிசசடையாரருளெனனா, னி
னைத்தாக்குதெனக்கொண்டார நேயத்தாறபலதேவா, மு
னைக்காலத்தவமெனக்குமுற்றிறறினெனப்பணிந்தாரா

நல்லவிலக்கணமுத்தாதத் மெனநின்றோநவினறளவி
லல்லணியுங்கண்டனரு ளவனடியாரருளிரண்டுந்
சொல்லரியவிலக்கணமுந் துணையுமுத்திசசகமுமாம
வல்லவாகட்கெனவங்கண வச வேசாவகுத்துவாத்தாரா()

இத்தகையவதுவைநல மெனகுமிலையெனவுலகோ
மெத்தநின்றபாராட்ட மெயத்தவாக்குமபத்தாகட்குஞ்
சுத்தமிக்குமிட்டானஞ் சுகநிறையவளித்திறைஞ்சி
யத்தமுகிழத்தத்தவாக ளனைவருமங்கறியவே (௨௬)

ஆயிழையாக்கங்காமபை நாகாமபையாருடனே
யேயமணப்பநதரிலே பலதேவரிசைவினாறு
றாயபுகழக்கூடலசங் கமாபாதநதொழ்சென்று
நேயமுடனுபதேசம் பெற்றசெய்திரிகழ்த்துவாம (௨௭)

வேறு

விசசலபுரத்தினை வினாநதகலலுறறே
யசசமறுபததாக ளனேகாபுடைகுழ
வுசசிதநலலறபுதமோ டினனரியகாத
மிசசைதருயோசனையி லேகியெலலைகண்டார (௩௩)

பத்தியதிகத்தொடு பணிநதுபலகாலுஞ்
சித்திவசவேசுரா சிரங்கரமுகிழத்தே
யத்திசையொடிய நு மந்ததுதிசெயயா
வெத்திசையுமெண்ணில றொழுநதருளுகின்றா (௩௪)

அன்னதிருமுன்னக ரநுமபெருமைதனனைப
பன்னகபதிககுமிது வென்றபகரொண்ணா
நன்னதியனைத்துமிகு புண்ணியநலத்தா
மின்னதலருமபரிச வேதிகிரியெலலாம (௩௫)

ஆலயமனைத்தும்ர ஞாலயமதாகும்
சோலைநலகண்டுகை துதைநதுகனிகொள்ளு
மேலவெழுநதவன மேவனமியாவு
மேலணியுநீறத்தனை மேவுமுயிரமுற்றும் (௩௬)

ஆவினமெலாமமர ராவினமதாகுஞ்
சேவினமெலாமிடப செய்யவடிவாகும்
வாவினமோடைகளும வானநதிரீரோ
மேவுதொழிலீசனை விருமபுவழிபாடே. (௩௭)

நற்புருடொலலவரு நலலமராகுங்
கற்புடையமங்கையாகள் காரிகையொலலாளு
சொற்செயலனைத துமரன றேரத்திரமதாகும்
பொற்பொலியெலாமமரா பொன்னுலகியங்கள் நுநு

கோதினமறுகெங்குமிகு கோலமிடுவாரோ
வேதிகையனைத துமறை யாகமவிளம்பே
நீதிதருமுததநிதி நீணிலமியாவு
மாதிரகரப்பெருமை யாசளவுரைப்பார நுசு

பொயயாகலாவீணாமத போதரபகாரா
வெயயவெடிசொலலா சிறுபுலலரறிவிலலோர
துயயநெறியிலலரொடு தூடணாகளானே
னையமறவப்பதியி லாருமிலையாகும். நுள

அங்கணவசவேசரணை கினறமையறிந்தே
சங்கரனதப்பதி தருக்குதவொலலா
நங்கடியரிங்கற நடந்ததரிதென்றா
துங்கநகாவாழைகொடி தோரணநிரைத்தார. நுஅ

வநநுகரொய துவச வேசரொதிசெனறே
யெநதமிடாநீரவருவீர சரணமென்றா
சிறதைமகிழுமபடி திருநதுதுதிசெயதார
நந்திகளவாகுற நயநதுசரணெனனா. நுக

அன்னநகரநதனை யடிககடிபணிரதே
மன்னுதிருவீதியை வலங்கொடுவணங்காச
சொன்னகிரியன்னசிக ரந்தொழுதிறைஞ்சிக
கொன்னணையுமெந்தையுறை கோயிலுறுபோதின சூ

மைந்தாவருகினறமை மகிழ்நதுமகதேவா
முந்தைவருதேசிக முஞாததமதுகொண்டே
யந்தவசவேசாவிழி யாடவெதிரினரா
வந்துகுருதெக்கணை தமைக்கசிவிலவைத்தார சுக

மற்றுமடியற்றமர மென்னமனநைந்தே
பற்றுமிருணபொடு பணிரதுதரைநினறு
தெற்றெனவெழாராயரு டேசிகாகரத்தா
வற்றபெருணபினுத லொற்றியெழுகென்றா சஉ

எழுநதுவிழிநீவிழ விரணடுகரமுந்தஞ
செழுஞ்சிரமிசைக்குவிய வேதெளியுமனபி
னமுந்தினாமகிழ்ச்சியெனு மாவிதருநீரற
றொழுங்குருமலாககழல விளக்கினா துதித்தார. சூ

நேசமுடனையரு கிருத்தநிகரிலலாத
தேசவுபதேசவகை செவவியினளிப்பா
ராசிலெதிரகாலமு மருந்தவனாநமபோற
பூசனைசெயவாயநினது புந்திமகிழ்நபால. சச

அததவாகடமமைநர ராகுமெனவுனன
துததமநிருததனென வுன்னியவாசெய்யு
மெயததவமனைத்தினையு மிககநலமெனபாய
குத்திவையினஞ்சலிசெய கூறினியசொல்லே.

சுரு

மேதகுதவததாருல மேனமைசிறிதென்றங்
தோதுதனமனத்தினிடை யுன்னுதலொழிப்பாய
போதவுடலுக்கிறுதி புககுகினுநெஞ்சி
னீதிதருநினவிரத நெககுறவிடாதே

சுசு

வண்டவனாநிந்தனைசெய வாயினாசிரதைத
துண்டியரனூலவிதி துலங்குலகிலவைப்பாய
மண்டுசிவபத்தியினில வஞ்சனையொழிப்பா
யுண்டி துவதிலலையென வுன்னிநசைகொள்ளேல

சுள

அன்னியாமடநதையரை யனபினிளையாதே
யன்னியாதனததுமன மறபமுமுறாதே
யன்னியாசுகததுமன மாதிகளவிடாதே
யன்னியனாநிந்தனை யயாநதுமுனையாதே.

சுஅ

பததசனமெயதிடி லெழுநதுபரிவாலே
யததமிகவஞ்சலிசெய தனபொடுதுதிப்பா
யித்தரையினபரிவெ னுநதமனியத்திற
கொத்தவுனாகலலெமது ருசசெறிதவததோ.

சுசு

அப்பொழுதுநினனினேவி னனபுநிலேகுனா
தொப்பநடவுனமன முறுமபிரியமெல்லாந
தப்பறவளிததுமிது சததியநமைததா
னெப்பொழுதுநீபிறி விலாயஃதியாமும

ரு0

என்றினிமை சோமதுர வாயமைகளியம்பா
நன்றிருகரததுடல நண்ணிடவணைததே
நின்றுபணிநதியென நீடுபணிவாரமுன
முன்றனதுமேனிகொடு முததனுமிருந்தான

ரு௧

ஐயாசிவலிங்கமய மானவையறிந்தே
வெயயவாலாதவச வேசராவிருப்பா
லுயயவுபதேசவகை யுணமையையுணாநதா
செயயதிருமேனியொடு சிககுமுளராரா

ரு௨

உறறசிவபக்தாமுனி வோருளமகிழநதா
ரிற்றைநலமேதவ மெமகஞ்சுவேசா
நெற்றிவிழியாரொன நிகழத்தியெதிரினரா
கொற்றவிடையாராவிழி கொண்டுதெரிசித்தா

ரு௩

இநதவசவேசரிறை வறகிணையராமா
மநதவவுருக்கொடரு குற்றருளுததே
புநதிமகிழுமபடி புறநதடவிமற்றுந
தநதருமமெய்யொடு தழீஇமினாதருக்கால.

ரு௪

அண்ணலருள்பபடி யணைநதவரினெனபா
மணணிவிவாவநது மகாபுதுமையெனபா
நணணியெழுநதுயா நசிககவலனொனபா
நொணணிவசவேசவென வெயதுநலமெனபா

நுந

மககனொடுதநதையாகண மாதனாவதைத்து
மககினியிலுற்றுட லனற்கொளுவநின்று
நககனருளபெற்றனாக ணநதிகள்தென்னே
விககணமதேசிவினை யெயதுதவமெனபா

நுசு

ஆகமகிழுமபொழு திலங்கணவசவேசா
மோகமோடெழுநதுகுரு முனபணிதலசெயதே
வாகணையுமணடபம தொன்றினிடவநதா
நாகபணியற்கினிய நலலரோடிருநதா

நு௭

அன்றுமகபூசைக ளமைததளவிலனபாற
சென்றுதிரிபோதுமுயா தேசிகாபததே
துன்றியவிருப்பொடு பணிநதுதுதிசெயதா
நொன்றுமிவணினதக லெரீனாதெனவிருநதா

நுஅ

உபதேசச சருககம

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறமபலம்

—*—

உ ப தே ச ச ச ரு க க

வ ச ன ம

முனசொன்ன வுபநயனச்சடங்குக்கு வந்தவாகளி லொரு வராயு ம மாதாமபையாரது முன்னோராயும செங்கோலமுறை வழுந்த விசசலராஜன பரதான மந்திரியாயுமுள்ளவா, சிவபக தியினுலுருகுஞ் சிந்தையுள்ளவா ஸ்ரீபலதேவனானுந் திருநாம முள்ளவா, தமது அருமையானபெண்ணைச்சிவனடியாரிற் சிறந் தவாக்கனறி மற்றையாகரு மனத்தினுலுங்கொடுக்கச் சமாதா னிக்கேனென்னுஞ் சங்கதபமுடையவா, அவலிடத்து வசவேச வரரது சிவபத்தியினமே லீட்டைக்கண்டு அதிசயித்தது அவரிரு க்கு மடத்தைச்சாராநது மனப்பூர்வமாக நமஸ்கரித்து, ஸ்வாமி நீர் இநதயுலகத்தனைவரும் நற்கதியடையவே யவதரித்தீர், எளி யேனது சங்கதபமும் பாழ்போகாது எனதுநகரத்திறசென்று எனதருமத் திருமகளைத் திருமணஞ்செய்து, எம்மையும் நற்க தியிற் சோததருளவேண்டுமென்று வருந்திநிற்க

வசவதேவருந் தமக்குத் திருமணத்தில விருப்பற்றவராயி னும சீவகாருணயத்தா லிரங்கிச் சமாதானித்தனா ஸ்ரீபலதே வருஞ் சதுரங்கசேனைகள் சூழ்ந்துவரப் பொற்சிவிகையிலேற்றி விசசலபுரத்திறசென்று அவரவாக்குத்தக்க ஸ்தலங்களிலிருக்கச் செய்து தமது பரிஜனங்களைப் பந்தலமுதலியவற்றால் நகரத் தையுந் தமது மாளிகையையும் அலங்கரிக்கச்செய்து அநேகமடி யார்களையும் வரவழைத்துப் பூசித்தனா.

வசவதேவருந் திருமணக்காட்சிகு வந்திருந் திவசரணா
களது பாதோதகத்தினுல திருமஞ்சனமாடி கோடிஞாயபரகா
சமுள்ள வஸ்திரத்தைத் தரித்து, நெற்றியில திருநீறுசாத்தி,
உருத்திராஷ்ட மாலைகளையு மணிந்து, நித்தியகாமானுஷ்டானத்
துடனே சிவபூஜையும்புரிந்து, சிவாசசனையிலாசசித்த மலனா
யுஞ் சிவசிலணிந்து, அங்கு சிவசரணனையும் முறையாகப்பூசித்
து நமஸ்கரித்திருந்தனா

அப்போது ஸ்ரீபலதேவரது திருமகளாகிய நாகாமபையா
ளையுந் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து வஸ்தராரணங்களை லலங்க
ரித்துத் திலதமிட்டு மணக்கோலஞ்செய்து அநேகநதோழிகளு
ஞ்சூழ் விருந்தனா

ஸ்ரீபலதேவருந் தமது திருமகளையழைத்துச் சிவசரணர
து பாதங்களில் வணங்கச்செய்து, வசவதேவனையும் மணக்கோ
லஞ்செய்த சிங்காசனத்திலேறி, அவரது திருமுன்னே தமது
திருமகளையழைத்து ஸவாமி வசவதேவனோ எமமிடத்துக்கரு
ணையால இந்நதப்பொருளைத் திருக்கைதொட்டருள வேணுமெ
ன்றுவேண்ட

வசவதேவரும் - இது சிவானுகரஹமென்றுகொண்டனா
அங்கிருந்தபெரியோ - உத்தேசித்த முஞாதத்காலமுஞ் சமீபி
த்ததென்றுசொல்ல வசவதேவா சிவனருளும் சிவனடியார்க
ளருளும் இரண்டிமே நல்லமுஞாததமென்றுசொல்லி அடியார்க
ளுக்குப் போஜனமுதலிய வாராதனைகளுஞ்செய்வித்து ஸ்ரீபல
தேவரது சமாதானத்தினுல நாகாமபையா கங்காமபையா ரி
ருவனாயுமழைத்துக்கொண்டு யாவரும்வணங்குமபடி அந்ந வி
சசலபுரத்தைவிட்டு கூடல சங்கமஸ்தலத்தை யுத்தேசித்துச்

எய்

உபதேசசசருக்க வசனம்

சென்று அநநகரத்திலுள்ள சிவசரணாயாவரும் அநேகவாட
மபரத்தோ டெதூகொள்ளச சிவாலயத்திறசெலல

அபபோது சிவபெருமானும் ஆசாரியத திருக்கோலம்
கொண் டெழுந்தருளிவந்து எதிரிலநின்றனா

வசவதேவரும் ஸாஷ்டாங்கமாகப் பூமியில் விழுந்து நமஸ
கரித்து எழாதிருப்பவே - சிவபெருமானதமது திருக்கரதகாற
ஹெட டெழ்ச்செய்யவே எழுந்திருந்து கண்களில் நீர்பெருகத்
தலையிற கரங்களைக்குவித்து அனபில் மூழ்கி ஸதுதித்தனா

அபபோது பரமசிவமும் அப்பா வசவனே உனக்குச்சிலவு
பதேசங்கள் சொல்வேன அதாவது முதலாவது நமமடியாக
ளை நாமாகவேபாவிகக வேண்டுமது அவாகளை நரராகப்பாவிகக
லாகாது அவருனனைத தண்டித்தாலும் வைதாலும் நீயவாக்களு
சலித்து ஸதோதரமபண்ணுவதே கடமையென்றிது முதலிய
வநேகம் பிரமாணங்களைச்சொல்லி யிதுவேயுபதேசமென்றருள
செய்து எனனைநீமீடடுமவண்ணுகென்றாளுபித்து அவாவண்ண
குந்தருணத்துச சிவலிங்கத்தந்தாததானமாயினா

வசவதேவ ரிவவாறு தமக்கருளிய வாசாரியருஞ் சிவ
பெருமானென்றேயறிந்து அவவிடத்தொரு மண்டபத்திருந்து
இத்தலத்துத்தேசிகாவந் துபதேசித்தமையா லித்தலத்தை நீந
கலாகாதென்னுஞ் சங்கற்பத்தோடிருந்தனா.

உபதேசசசருக்க வசனம்

முற்றிற்று

(பெரிய பிள்ளை)

(தாய் பிள்ளை)

MAHAMAHOPAHVAYA
DR U.V. SWAMINATHAN
BESANT NAGAR, MADRAS-600 084

திருச்சிறமபலம்

த ண ட ந ா ய க ச ச ரு க க ம.

—*—

பெரியவருளோதசரணாததி பிரகிருதிபேதசரணாததி
புரிதருமநீதிசரணாததி புகலருமசாதசரணாததி
யரபரமபோதசரணாததி யதிகவிதகீதசரணாததி
வரிசைதருபாதசரணாததி வசவகுருநாதசரணாததி க
வே ஹ

மற்றினிககலவியாண வளநகரதனுளதத
னற்றியபத்திவிததா நற்பலதேவாபெற்ற
சிறறிடை யானேநநதி தேவனாககீயநசசி
நெற்றியங்கணனைழைத்தநீர்மைபோற்கயிலைசென்றா உ

விசசலனபலதேவாககா மித்திராதமமைநோக்கி
யிசசதுரங்கதேச மெமையினிப்பரிக்குமபேரா
யசசமினமககளாயநன றுடனபிறநதவராயனறி
யுச்சிதவுறவராகி யுரியராயுளரோவென்றான. நட

என்னமற்றவாகளவேந்த னெழினமுகநோக்கின றும
மன்னகேளவாபயந்த மகடனககினியகேளவ
ருன்னருமபாரநதாங்கற குரியவருமையோபாகன
றன்னருளதிகமபெற்றா தம்பெயாவசவதேவா சு

கூடலசங்கமத்தே குருவருட்பதங்களபோற்று
 நாடருமபத்தியாலே நண்ணியங்கிருக்கின்றாமன
 ஸீடநினகருத்திறகேற்ற நீாமையானெனவேந்தன
 றேடருங்களிப்புமனபுஞ் செந்நதநசித்தனாகி ௫

அமைச்சராவாயமையாலே யதிகரையழைத்துவேந்த
 னுமைக்கினியவாமேலன்பா லுயர்நதநன்னநிநம்பாற
 கமைத்தணையக்கனாகுங் கருத்தினைபிசையப்பேசி
 யெமைப்பரிக்கினறவிநத யானேமேற்றருவினொன்ன ௬

வினாவுடனவாகளசங்க மேசுநதளன்றிசென்று, வரை
 மகளபாகாககான்'வசவதேவேசாதாளின, றரைமிசைப
 பணிநதிரண்டாளு சம்புவேசைவாவாழவே, பிரமனமா
 லவாழவுமெண்ணுப பெருமைசேரொருமையுள்ளீர் ௭

தேவரீசிவானுபோகத திவவியவினபம்போலப
 பூவுலகாளுமிசைசை பொருநதுமோபொருநதாதேனும்
 யாவருமுயயநீரிங் கினிதெழுந்தருளப்பெற்றற
 காவலனவிசசலேசன காசினிமுழுதுங்காப்பான. ௮

மண்டரிப்பதற்குமபட்டமலகற்குமபொறபணடார, மு
 ண்டெனநிறுத்துதற்கும பரிசனமோங்குதற்கும, விண
 ட்டாரம்பிக்கைக்கு மிக்கவணசெலவத்திற்கு, மெண்ட
 ரினுமமைப்போலவா நிலையெமமிறைக்கங்கெனஞா. ௯

ஒருபடியரிசிககேநா னுரியனருமெலலாநதாங்கும் [ன
பெருமையொன்றானவேநதன பிரியததிறசெலவீரொன
வருணெறிததேசிகனரு ளகலவதென்னெனவயாநதா
மருவிமுனஞ்சானபோநதாவணங்கிஞாவசவதேவா.ய

அதுவுநமபணிகாணசெலவா யஞ்சலெனறையாசெப்ப
ப, பதுமமெனபதமிறைஞ்சிவிடைகொணடுபததாபோ
றறக, கதுமெனசசேனைசூழக கரமலேமிசையினேறிப,
புதுமல ரிமையோசிந்தப புரியினும புறமபுசென்றா.

கண்டவாகண்ணுநெஞ்சங் களிப்புறககரங்களசெனனி
மணடிமுனகூப்பிநிறக வானதுநதுமிழுநங்கத
தண்டருமலரினமுழகுந தகையராயசசங்கமேசன
புண்டரீகததானேசம பொருகியநெஞ்சராகி. ௨௨

மஞ்சனவேழததேறி வ நமவளமவிசசலேச
னஞ்சலானறிநதுவீதி யானவையெங்குமாடி
விஞ்சுதோரணமுஞ்சலலி மிககதோரணமுமவெய்யோ
னஞ்சமாணிககமாலை யலங்குதோரணமுமாததே.ய௩

தெய்வமாவிமானததோடே தெரிவையாதனையிலவாது
கைவருஞ்சதியாலாடுங் காட்சிபோறசப்பரததிற
பைவருமாவவலகுற பாவையரிருமருங்கும
பொயவருமிடையாராடப புரியலங்கரித்தபினனா ௨௪

எசு

தண்டநாயகச சருககம்.

நண்ணினாடூரியைச்சேர நந்திகளென்னவேந்தன
கண்ணினாலவிருமபிககாணுங் காதலாலெதினோசென்ற
னண்ணலாசேனேருழ வச்சனவந்தணைதலகண்டு
திண்ணியகளி நழிநின்று மிழிந துநாசேரப்போந்தா.

வேதசைவங்களுங்க விமலனோவடி வனொ
மாதவா நவபபைமண்ணோ வாழ்வினைவாதவேழத
தீதருங்குழுவைவாட்டுஞ் சிங்கததைவீரனா வ
ருதியநதனனோன வொளியைநலவெழுக்கககுனறை

மதியினாலொப்பிலாரா வாககினுனையிலாரா
நதிமுழு யததனபத்தி நனமையானிகிலாரா
யெதிர்லாககலவியாரா யினிமையாலமுதனொ [டான
விதியெலாமவென்றாதமமை விசசலனவிருப்பாறகண

வேறு

களிப்பினாலெதிரகாண்டலுங்காசினிவேந்த
னுளத்திலாதரவெயதியங் குவப்புளையனேகங்
கிளத்தியேயிருவோகளுங் கிடநண்புடனே
வளப்பநீடுநனனகரினுள வந்துறுமளவில

யெ

மகரதோரணமாட மாளிகைகளினமீதுஞ்
சிகரமீதினுந்தேரினின மீதினுஞ்செறிந்தே
நிகரிலபூரணசந திரனிகைகளோசிலவு
முஞ்சாலமோமுளரியோ மடநதையாமுகமோ.

யெ

கரியமேகமாநிலாகளே காரிருளினேக
முருவமாகியேதிரண்டமேதா வெண்ணுதலா|| தஞ
சொருகுகொண்டையோவள்ளையோ தோகையாகாதோ
வரியநீலமோவேலகளோ வரிவையாவிழியோ ௨௦

திவஞநன்னிறகுமிழகளே|| வெள்ளித|| டிரளோ
துவஞநுண்ணிடைமடநதையா துண்டமோசுடரும
பவளமோகொவவையோ துயய பாவையாதழோ
தவளமுலையோதாளமோ தையலா|| நகையோ. ௨௧

பணிலமோபசுமபூகமோ பாவையா|| கன்மோ|| [யோ
மணிகொளவேயசளோ மடநதையாதோளகளோமலை
வணிகொளசெவவிள நீர்களோவரிவையாதனமோ
விணையிலாவனக குழுககளே|| தெரிவையா|| னமோ ௨௨

ஆனயாழினினமுழக்கமோ வரிவையாமொழியோ
வானமாதாகள வசவராசையாதமவடிவைப
பானலங்கணற பாரககவநதிழிநதவப்பரிசோ
தேனுலாமலாத திருபலவடிவமாநதிரளோ. ௨௩

என்னவெண்ணிலா மடநதையரிருமருங்கெங்குந
துன்னியேவச வேசாமெயசசோதியைக்கண்டா
பொன்னிறைநததம புணாமுல்பூரிககககாண
வன்னமன்னவ ரதிட்டமறநமெனவயாவார். ௨௪

கண்டநீர்வச வேசராகாட்சியையுரைப்பீ
 ரொண்டருங்குழ லீனொனவொப்புநாகண்டே
 விண்டுபேசிட வேண்டுமேவேளெனிலனங்க
 னண்டாநாட்டினி லுண்டெனிலவனையாமறியேம ௨௫

ஐயநுண்ணிடை யரிவைகங்காமபையாழுனனஞ
 செயருந்தவந்தவமலா னுமெலாஞ்செனித்தென
 றையலாயென வலலகாணகண்டதேசாலும
 பையநீயுறப்பாரத்தியான பாரத்திலேனென்பா ௨௬

பாரத்துநெஞ்சகம் பரதவிபபதனிலுமபாரா
 தாரத்துநாமனம் பிடிப்பதேபெணமைகளாங்கா
 ணோத்துயாழுள நிறுத்திடினகணகளேயோடி
 நோத்துநோக்கிடி னெனசெயவேமெனவகநெகிழ்வார

கரத்தினுலுறத தொழுதுயாங்கணகளாறகண்டுந
 தரிகுமோமனம் புயங்களேயோடியேதழுவ
 வருககுநெய்யெனக கரைந்ததுவுளமவருனனிப
 பருத்தகணகளாற பராக்கிலென்படுவமோவென்பா

புண்ணியத்தொழிற பதிவிரதையாகராமபுயத்தா
 லெண்ணிலாலத்தி யெடுப்பவரிருகரமலராற
 றிண்ணிதானபுட பாஞ்சலிசெயபவாதெளிவா
 லொண்ணிலாவுபூ வருத்திரரிவொனவுரைப்பா. ௨௭

விடுகிலாகளா யாடைகணமிகவரிந்திடுவார
வடவையோமுதத மாலையோவெனமனநதளாவா
ருடைகுலைநதிரு கரங்களாலெடுததுடுத்திடுவார
படைமதனபகக பாதியோபாவியேமெனபார நட

விரதாரணவேதியா விததையானமிககார
பரததாண்டவனனபாபல லாண்டுபலலாண்டென
றுநாசெயவாயமையி னெலியுடனவிசசலனுடனே
யரசனீடியவமமனை யதனுளையணைவார நடக

மதிதவழநதொளிர் மண்டபமதனுளவைகி
ய்திகதனபெருவரிசை யாயினவெலாமளிததே
யெதிரிலாவெழிலமைசசா பன்னிருவாகுநகடாங்குள
குதிகொளபன்னிரண டாயிரம்பககுழுவதற்கும. நடஉ

வாசிவாசிநூற றறுபதினாயிரமவகைகரு
மாசிலபன்னிரணடிலககமாம பதாதிகளவகைகரு
தேசிலங்குதன குடைநிழலுலகிறகுஞ்சேர
நீசிறநதநற றண்டநாயகனெனநிகழ்த்தி. நடந

தொககமைசசாக ளிருநதிடுமபீடத்தின றாய
மிக்கபீடமே ளிருநதிறமகோசிகவிதங்க
டககமாமணாயிரநற றண்டநாயகாககங
கககணத்தினில ிசசலனளித்திருநதளவில நடச

வந்தவணசபை முன்னரமமன்னவனகாண்
 வந்தரத்தினின் றரலிபிலிகித்ததோரோலை
 சுந்தரத்தூடன வீழ்நதிடத்துணைக்கையாலரச
 னிந்தவோலையீதென்னெனவெடுத்ததுகொண்டினபால

அரியமாவட விபிமுதலாயினவெலலீந
 தெரியவோதிட வலலபோதமையெலாநதெரிந்தே
 வரவழைத்திது வாசியுமெனவவாவாங்கிப
 பரிவினொவ்வொரு போகளாயப்பாத்ததறிந்திலராய

இவ்வெழுத்தினை யிதுவெனவறிநதுரைத்திடுவார
 கொவ்வவாயுமை பாகத்தனகணபதிருமர
 னவவவாககலா லமராகுமறியொணுவரசே
 திவவியத்ததிவ வோலையெனறனைவருந்திகைத்தாரா டுள

மன்னனீதினை வாசிக்கவலலராரொனறே
 யுன்னிநந்திக ளொணகரங்கொடுத்தலுமவாங்கி
 யன்னவோலையை யரசனமுன்னோதினரச
 னின்னவரசுகத தத்தமேதென்னவங்கிசைப்பாரா டுஅ

நீசெனிகுமு னினபிதாதாபித்ததாக
 வாசிலெண்பத்தென கோடியாமருந்தனமரச
 தேசனிகுநீனசெய்ய சிங்காதனத்தடிவோ^ர
 வாசமாயிருக்கின்ற தென்கினறதிவவதூ^ரம, டுசு

ஐயமிலலைநீனனங்கநக ளருங்களிப்பெயதத
 துயயநனனிதிகாட்டுவன றோடுவியெனன
 மெயயதெனனவேயகழநதிட விளங்கொளிககதிரோ
 தையலபாகததனபாங்கனமுனவைததவததனமோ.சு

கனகவெறபினமேற கவிசனைவாங்கியகணககோ
 வெனமிசுததவண சோதியாயெழுவதுகண்டு
 தனகிவிசசலனறண்ட நாயகாதமைததொழுதே
 யனகநீயிரண்டாஞ்சமபு வெனபதினறறிநதேன. சக

என்னவததனமெடுதது நற்றிட்டமதிடலு
 மன்னலககமாயிருததல கண்டதிகவாசசரிய
 மன்னுநெஞ்சுடனவிசசல மாததியாமறறோ
 பினனையுநதண்டநாததை துதிததனாபெரிதாய. சஉ

விசசலனவசவேசரை விருமபியேநோக்கி
 யிசசைபேசியெனனங்கநக ளனைததையுமெனையு
 நிசசயநதருமபரிவினா னிறுததுதியெனன
 வசசமில்லராதண்டநாயகருமங்கறைவார சங

நிருததனீடுலகனைததையு நிறுததரனினனை
 யொருததனைப்பரிந தாளவதோபாரமோருனாகேள
 கருததுணீசிவனகருததனென நிருபபையேறகனமோ
 திருததிமணபுரப்பது வெனநநதிகளசெப்ப. சச

அய்

தண்டநாயகச சருக்கம.

தருக்கிவிசசலனுரைசெயவான மரங்களிறறருவுங்
கிரிகுணமேருவுங் கிளரொளிமணியினமவையு
ளருத்தியானசிறதாமணி யதுவுநறபசவுட
டெரித்ததெயவநற றேனுவுமிருவருட்சிவனும. சரு

போலமைச்சாகளனைவருட பூசசியராகிக
கோலமேவுதிரொனறரு வளமெலாங்கொடுததே
சீலநறபலதேவனா ரகத்தினிறசெனறே
மேலராயிருமென நெதிராவிசசலனவிளமப சசு

எழுநதுநறறண்டநாயகா சிவபததாபுடையே
யொழுங்கிவநதிடச்சேனையோ டினனியழுவரி
முழங்கலபோனமிகமுழங்கி முனனாததெழ்சசென்று
விழைந்ததங்கணன மாமனாரகத்துளேமேவி. சன

சிவனருசசனைசிவத்துதி நேயராயிருநதா
ரிவனாவிசசலனெயதலா விருநிலமுழுதுங்
கவலைந்கின கடவுளாபூசனைகனத்த
தவிகொளாகுதிநிறைநதன வளமெலாமனைநத. சஅ

இனையநாளிலேயெம்பிரான வசவேசரினிறாயத
தினமுநறசிவ ராததிரிவிசதமேசெயவா
புனிதரனபபோ புனிதொனறெண்ணுமெயப்பரிவு
நினைவிலுமவாகுறறங்க ணினைநதிடாநெறியும. சசு

வஞ்சியா துளதனபாகுக கொடுத்திடுமவனப்பு
 நஞ்சருந்தினலிடத்தினுங் கேடகலாநலமு
 மஞ்சமுன்னொன்றுபின்னொன்று மொழிதராவறிவு
 நெஞ்சினுநடுநிலமையே நீங்கிடாநிலையும். ருஉ

குறறமனபாபாற கூடினுநதமதெனுங்குணமும்
 வெற்றியாறபர சமயனாவென்றிடுமவிறலு
 முற்றறிநதா நினைதயாககுட்கொடாவுரமு
 நற்றவத்தொ யிகழுனாகேடகலாநலமும் ருச

நிரமலன்னியாக கஞ்சலிசெயகலாததிறமும்
 பரவுசெனமததுக கேதுவாநதொழிலுறப்பயமு
 நிரயவேதுவா மிந்தியவழிசெலாநினைவும்
 வணாவிலகாமமே யாதியாமாநிலாமற்படும். ருஉ

நவினறசொறபடி யெப்படியப்படிநடையு
 முவநதுசங்கமத துயாச்சியேநிறுததுநலலுரமுஞ்
 சிவனறன்னபாபா லடிமையேசெய்யுநற்றிறமு
 மவனறன்மேனியே கனவினுமபேணுமெயயறிவும ருஉ

அத்தனனபாசொன னூலையேகேடகுநலலவாவுஞ்
 சுததமாதவா சேடமேயருநதுமா துணிவு [ரு
 மெயததவததாசொற கெதிரமொழிகொடுக்கிலா வெரு
 நிததசங்கமந் தமதுயிரினிங்கமெனனினைவும். ருச

பத்திரதபயிர வேவியாமவாகணமேறபரிவு
முத்தியிலெனும் புலலனாககண்டிடினமுனிவு
மொத்தியே துவந தடுககினுநதவாததொழுமுரமும்
புத்தியாறபவி காணகிலாபபூசனையொளிபபும். ௩௩

துணடமாசசிரம வீழினுமாவெனுஞ்சொலலு
முணடநீற்றர னனபனாததொழுங்கமுகிழபபு
மணடுநலவிர தததராயிவையொன்றுமாறாத
தண்டநாயகா தருககியேசரிகருமநநாளின ௩௪

வரங்கொணந்திகள பெருமபுதமுமலாமணமணமேற
பரநதசெயதியாற பரமனன்னேயாகளபரிவாற
சிரங்கரங்குவித திறைஞ்சுவமெனபவாசிலரு
மிரநதுவாழுது மெனவருமபெயாகளெண்ணிலரும

வேறு

நந்திகைபபூசைகொளவோ நாமெனநண்ணுவாரும
புத்தியாறகணடாறபாவம போமெனபபோதுவாரு
முநதியேவசவதீரதத முழுகுவோமெனசசெலவாரு
நிந்தியாபபத்திரேச நேடுவோமெனசசெலவாரும. ௩௮

வேறு

ஆகவேவையம் பரிவணடிலானையினமீதும
வாகுநந்தியின சிவிகையினமீதினுமவருவோ
மோககண்டியின முடியினாதுசுசோவேணிச
சேகரத்தினா முண்டிதாசிமுசடைத்திரளோ. ௩௯

செவ்வி கந்தரமுநங்கு கஞ் செழுங்கரமீயி வக
மன்னுவோகணடி யாதியாங்குண லவகைசோ
கன்னரமமணி மாலையாரமாபினோகரத்து
மின்னுசககரந்ணடு முததல்கொளுமவி, தத்தோர், கூடு

காவிவத்திரங் கம்பளங்கஞாயகலலான்
தாவிலவெள்ளையே யாதியாங்ககதைகடர்ப்போ
ரோவிலகீளுடை யாடை யாகோவணவுடையோ
மேவுவத்திரமுடுததொன்று புமத்தினமேலவிரிப்போ.

பாலமாதுமெய்ப் பாலன்புண்டரநதரிப்போ
கோலமாமுடன முழுதுமுததூளமேகொளவோ
மாவிலாதநற றுறவுளோபவிபாகமுததோ
சீலசேடமேயருநதுவோ சிவந்நத்ததியான கூடு

அவசமுற்றநதிராண விங்கயிககத்தராவோ
பவிகளோடுபரிசம தறுததவாப்பாரா
சிவமதொன்றலானமற்றொன்றுநோககிலாததிடத்தோ
மவுனஞானதூலவாசகா தீததவாசியாகா கூடு

மறைசிவாகமமங்கங்கள் புராணங்களவல்லோ
ரறிவினாமிசுமாரிய ரரன்றுதிபடிப்போ
ரிறையையல்லது பாடலாமநதிரத்தினியோ
நிறையுநலவிசைவீணை யாழாதியாபிபுணா கூடு

அசு

தண்டநாயகச சருககம்

வடுகுகன்னட மாரியநதமிழுடனமலா -

மடியதாயுள தேசத்திலருநதவொலலா

முடிவிலாதவாவருதலை நந்திகணமுன்னிக

கடிகொளமமனைவீதிகண மிகவலங்கரித்தாரா.

சுரு

வேறு

நந்திகளவாழகலயாண நகரமேகடலதாகச

சுநததஞ்சிவமாயேசா சங்கங்கணதிகளபோல

வந்துறவெதினோசென்று வசவதேசிகாபணிந்து

தந்தலைக்கவாதாடபேது சாததிபுட்கொண்டுசென்று.

பொற்கலசத்தூநீராற புனிதபாதமவிளக்கி

நந்தியுள்பபொன்று நல்லவாதனத்திருத்திப

பிறகனபத்தியாலே பெரியதாணீரதாட்டி

யெற்கடிமலர்கள்கூட்டி யெழிறறுபதீபங்காட்டி. சுள

எழுந்தவாசெயபுமபூசைக்கித்ததவையெலலாஞ்செயவி

தழுந்தூறபத்தியாலே யறுசுவையெந்துபதச [த

செழுந்திருவமுதமுட்டித்தெண்டனிடெழுந்தூரின்று

தொழுங்கரத்தினராயனபின றேறத்திரமிகவுஞ்செயது

தாபதரிருக்கசசொல்லத தாமிருந்தவாகளபாதப

பாபராசனமாநதீர்த்தம பரிசுலசசேடமெலலாஞ்

சோபனமுத்தியென்னுஞ் சுகப்பயிர்வித்திதென்று

கோபமில்வசவதேவ ரன்பிறுறகுலாவிக்கொண்டு. சுள

அவாகணமுனமதுரகீத மனபிறைபாடியாடி, யுவகை
சோமுகத்தராகி யுத்தமதவத்தோராககெயது, நவமுறு
ங்குமுனைவககண்டு நனமன முடலங்கமபித, திவாகள
வேண்டியதேதெனனவெண்ணிமுனனண்ணிககேட டு.

தனமணியாரமாடை தையலாதேனுபூமி
கனதிவாகனம்புரங்குள கந்தசந்தனகாப்பூர
மெனவுளவெனவயுமற்று மினியவுமீசனேசாக
கனவரதங்கொடுத்திங் கனபிறைறொழுதிறைஞ்சி எக

விரதசீலத்தாககேற்ற விதமெலாமவெவவேறாக
வரமுறவமைத்தமைத்துவைத்துத்தமமடத்திலவாராப்
பெரியவாதமக்குமனனம பிறங்குகாவடியினமூடித
திரமுறுபத்தியாலே திரிவிதப்பொழுதுநலகி எஉ

வேசியாமனைவிடாத விடாகளாஞ்சிவவேடத்தா
ராசிலாவெணசேரீரா றுயிராராணோககெலலாம
வாசியாலவாகளவைகு மனைதொறுமவளங்கணலகி
நேசராயவசுவதேவா நிகரிலாதிருக்குநாளில எ.ந

த ண ட ந ா ய க ச் ச ரு க க ம

மு ற றி ற று .

உ
திருச்சிறமபலம

—*—

த ண ட ந ா ய க ச ச ரு க க

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவேச ரிவவாறிருப்ப, விசசலநகரமென்னுங் கலியா
ணநகரத்திலிருந்த தமதுமாமனா ஸ்ரீபலதேவா சிவபத்ததை
யடைந்தனா

விசசலராஜன ஸ்ரீபலதேவாக கனபானவரையழைத்து அ
வாகுப பிள்ளைகளாவது சகோதரராவது மற்று முறவினரா
வது இந்தப் பூபாரத்தைக்காப்பாற்றத்தக்கவ ருண்டோவென
று வினவினன

அவா ஸ்ரீபலதேவாகு மருகனா வசவதேவா கூடலசங்க
மத்தில குருபாதத்தியானஞ் செயதுக்கொண்டு வீற்றிருக்கின
மனா அவரோ யநமசுசுகுத்தக்கவரென்று சொல்லினா

அரசன மந்திரிகளிற மக்கவரையழைத்து வசவதேவரை
யெமது பட்டத்துயானையினமே லழைத்துவாருமென்ன, அவ
ருஞ் சங்கமேசுரத்துச்சென்று வருந்தியழைக்க, வசவேசரும்
நமது குருபாதங்களைப்பிரிந் தெவவாறு செலவதென்று வருந்த
சிவபெருமான முன்போலவே தேசிகருபியா யெதாவந்துறிப,
இவரும் ஷண்முகிறப்பே, அவ்வரசனபணிகளையும் நமதுபணி
விடைகளாகவே நினைத்துச் செயவாயென றுஞ்ஞாபிக்கத் திரு
வரு ளிதுவோவென்று அவாகொணாநத யானையினமீதேறிச்
சென்று சகலபரிஜனங்களோடு விசசலபுரத்தரசனரணமனைக
ருச்சமீபத் தரசனவந்தெதிகொள்ளத் தாமும யானையினின்று

மிறங்கி இராஜசபையிறசென்று அரசனால் மந்திரிப்பட்டமுந்
தண்டநாயகனானும் பட்டப்பெயரும்பெற்று வீற்றிருக்குந்
ருணத்தில்,

ஆகாயத்திலிருந்து எழுதிவ வோலைச்சுருள ஒன்று வந்து
வீழ், அரசனைத் தவறழைத்துப்பாராத தினன்பாஷையென்று
தெரியாமையால் யாவாகருந்தெரிவிக்க வெல்லோருமயங்கி யிந்
தப்பாஷை தேவருந்தெரிவ தரிதென்றுநிறக, அப்போது அரசு
னதுகுறிப்பால் தண்டநாயக ரவவோலையைப்படித் திதன்பொ
ருளயாதென்னில், அரசனே யுமதுஜனனத்துக்கு முன்பாகவே
உமதுபிதாவினால் ஸதாபிக்கப்பட்ட பொருள எண்பத்தெட்டு
கோடியாகும், அதுவும் இந்தச்சிங்காசனத்தின்கீழாகவே யிருக்க
கின்றதென்று இதிலெழுதப்பட்டிருக்கின்றது இப்போதே பரி
க்ஷித்துப்பார்க்கலாமென்று சொல்ல, அரசனும்வவாறே யெடுப
பிக்க, அநேக சூரியோதயம்போலக் கண்க்கிறகுறைவின்றி பர
காசிக்க, அந் த மகிழ்வையெக்கண — வரசனமுதலிய யாவரும்
வசவதேவரை வணங்கித்துதித்தனர்

பின்னும் அரசன வசவரைப்பார்த்து என்னையும் ராஜ்யத்
தையு மிங்கிருந்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல, உலகத்தை
யெல்லாம் ரக்ஷிக்கும் பரமசிவன் உமமைமாததிரம் ரக்ஷிக்கக்
கடனிலஸையோ, சிவனே காததாவென்று நினைத்திருந்தால் இந்த
பூபாரம்பெரிதன்றுஎன்றுவசவேசாசொல்லி யவ்வரசன் குறிப்
பின்படி ஸ்ரீபலதேவரது வீட்டிறசென்றிருந்து அநேகம் அடி
யார்களைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்தனர்

தண்டநாயகசச்சுருக்க வசனம்

மு.ந.நி.ந.று

உ
திருச்சிற்றமபலம

சென்னவசவேசரா புராணம்

—*—

சங்கமாநேயமெல்லாந் தமக்குடலாகியுள்ளாரா
மங்கைநாகாமபையார்தம் வயிற்றிலவந் துதயமாநா
பங்கபுண்ணியபாவத்தின பரப்பெலாம்பறித்தநீரா
நெங்கணந்திகளையொப்பா மியலபுளாராமயலிலாதா க

மலமிலாதிருப்போசென்ன வசவையொன்னுமபேரா,
ருலகியலபேசாராசா னுவபபுறநேயமுள்ளா, ரீலகொ
ளகாமாதியிலலா ினைத்துமெயயிலிங்கங்கண்டா, ருல
வுத்ததுவஞானத்தா ருயாநதுளாருளாயானமிககா உ

ஆசையிலவாழ்க்கையிலலா ரானந்தவனுபவத்தா
பாசமில்சங்கமேசா பரிகலத்திசசைநீங்கா
தேசுறுந்ததமான சிவபுண்ணியத்தாரநலலா
நேசமோடாருற்று மூன்றிரண்டொன்றிறின்றா. ட

ஒப்பருமபரமயோக ருளாகருஞ்சிவானுபோகா
செப்பருஞ்சாணாமோகா திரிகாலபரித்தியாகா
துபயிலிங்காபிமான தாகா தூயதாகுமாகா
தப்பருஞ்சோகோகா சங்கரபத்தியூகா. ஸ

கூடலசங்கமேசன குரைகழறகனபுசெயது
நீடவங்கிருநதுவாழநது நிததாரநதியாரதந
தாடொழுமபிரியமிகஞ்ச சங்கமேசுரத்தினினுந்
தேடருங்கலயாணச செழுநகாவநதுசோநதார நு

தேசிகவசவகேவா செயயசனனிதியிறசெனறே
யாசைமேலகொண்டிரோம மானவைசிவிாததுமேனி
பேசருமபுளகமணடிப பெருவிழியருவியாறூய
வாசகங்குன்றிசசெனன வசவராசையாபணிநது ஈ

எழுகெனவெழுநதிருநதங் கிணைமலாப பதமபனனீரா,
லழகினுலாடடிககநத மணிமலாசாததிததூபஞ், செழு
மணித்தீபமெலலாஞ் செலுத்திப்பின சிரததையாலே,
தொழுகாஞ்செனனிகூப்பித்தோத்திரஞ்செயயாநிறபார
வேறு

அருளாரமுதே சரணஞ்சரண மனபாககணியே சர
ணஞ்சரணங், கருநாசனனேசரணஞ்சரணங் கண்ணே
மணியேசரணஞ்சரணந், தெருளேபொருளே சரணஞ்
சரணந் திருவேதருவேசரணஞ்சரணந், தருமாகரணேச
ரணஞ்சரணந் தவநற்குருவேசரணஞ்சரணம் அ

வேறு

எங்குமீசனோ டேருவாயசரண மெனகருத்திருடகூர
வியேசரணம், பங்கவாதபாபாறறுவாயசரணம் பரம
பத்திவிறபத்தியாயசரணஞ், சங்கரனறிரு வருவமேசர

கூட

சென்னவசவேசரா புராணம்

ணந தருமஞானமாஞ சகசுவேசாணந, திங்களவேணி
யாரசெலவமேசாணந தெளிவிலேனருந தேசிகாசாணம

முநதைநன்னெறிமுலமேசாண முததியீசெனுமொ
ழியனேசாண, நிரதையொன்றிலா நினமலாசாண நிகரி
லசைவநன னிதியமேசாணம, வந்தவெநதுயா மாற்று
வாயசாண மததவெஞ்சமண மறவியேசாணந, சிந
தையினவழிசேசாலாயசாணந தெளிவிலேனருந தேசி
காசாணம

ய

வேறு

என்றுசென்னவசவதேவ ரிங்நனநதுதிக்கவே
நினறபோகடமமுளே நினைநதுநின்றுசெபபுவரா
நனநுநநதிதேவருணமை நனமைவலலரிவரலா
லனநநநதிதேவருணமை நனமைவலலரிவரலா

யக

எனவுரைத்தபின்னாசென்ன வசவதேவரியலபெலா
முனநினைநதுநநதிதேவா மொழியவலலரிருவாதந
கனமதானமகிமைநீதி கணடிசைப்பனத்தனென
நனைவருடபுகழநதுநிறகு மநதநலவெலலையின

யஉ

சென்னவசவேசரா புராணம்

முற்றிற்று

சூகதிருவிருத்தம் - ௩௨௦

உ திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

சென்னவசவேசுரா புராண

வ ச ன ம

சென்னவசவேசுவரா—ஜங்கமபத்தியே வடிவமாயுள்ளவா நாகாமபையாரது திருவயிற் றவதரித்தவா, வசவதேவாகஞ்ச ச மானமானவா, இருவினைப்பற்றற்றவா, இலவாமுகன்கையிலலாத வா, ஜங்கமரது பரிகலத்திசை நிகாதவா, வினகாபிமானியா யுள்ளவா

இவா கூடலஜங்கமேசுவரத்திற் சிவபெருமானது பாதார விநதங்களி லனபுவைத் தங்கு நெடுநாளிருந்து கலயாணபுரத் தெழுந்தருளியிருக்கும் வசவதேவரது பாதங்களைப்பணியும் வி ருப்பமிருந்து அங்கிருந்து வசவதேவரது சன்னிதியிலவந்து ஆ சைமிருந்து ரோமங்கள் சிலிதது விழிகளினீ ராருகப்பெருக வாககானது குழறப்பணிந்து தண்டம்போறகிடந்து வசவதே வொழுந்தினொன னுஞ்ஞாபிக்க வெழுந்து அவரது பாதங்களைப் பணிரீராலாட்டி கந்தமும் மலருஞ்சாததித் தூபதீபமும் பணி மாறப்பண்ணிக கைகளேச சிரத்திற்குவித்து அநேகஸதோத்தி ரங்களையுஞ்சொல்லி நிற்க

அங்குச் சன்னிதியிற் கைகட்டி வாய்பொத்திநின்ற அநேக மாயிரமடியார்கள இந்த வசவேசரதுபெருமை முழுதுமறிந்தவ ரிச்சென்னவசவதேவரே நம்போலவாருணாக குடப்பட்டதன்று இச்சென்னவசவேசரது பெருமையையும் வசவதேவயோயறிவா னறி மறறையறியாரா, இவவிருவா பெருமையையுஞ் சிவபெரு மானே யறியவேண்டுமென்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்துநின்றனா

சென்னவசவேசுரா புராண வசனம்

மு ற னி ற று

திருச்சிற்றம்பலம்

அல்லமபபிரபு புராணம்

செய்யசங்கரனல்லமபபிரபு தேவனொன்றே நுதேகா
போல, வையமுபயமகிதலத்திடை வந்திறங்கியமகிமை
யார, பொய்யெனுமபிரவஞ்சநீதி பொருதிலாததபோ
தன, னாயமொன்றை மண்ணுளோராக ளகத்திலுற்றத
றிந்துளார க

கனமம்ல்லவா மாயையாரிடு காரியங்கா கடந்துளா
ர, செனமநாசனாதுமதிட்டி தெரிந்தசெய்திய ரொப்பி
லார நனமைதீமை பகுத்தலற்றவா நாடுபொனமணி
யோடெனூந், தனமையாகவிகழநதுகாமம் தாதியாறுத
விரந்துளார உ

உடலவிகற்பமெலாமொழிந்தவ னுழிநீரனலகாலுற
தடலபடைத்தொருகாலமுமன மாநிறலணையா துளார
விடவிலாதசிவானுபூதி விழிககுளேவிழிவிரவுவா
நடைநிலத்திலுறாநிழற்றொழி னொடொணாதலத்தினா.

கரத்தலத்திலிலங்கமுமமலை கரியகுஞ்சிபுநெற்றிமேற
ற்றித்தபுண்டரமுநதுலங்கிய தனமையுள்ளவராயரோ

விரிதவேதசிவாகமாதிக விததையுள்ளவராகிரண
னிநுததனநதரியாகயொக நிலைகருத்தினராகியே. சு

பதநானனிதிநூவிரததா பநநதபேருள திலலரோ,
சததமுள்ள துமில்லரோ வென தானெனததவாசொல்ல
வே, பொததபாவனை யுள்ள துமில் ரோவெனுமபடியு
டையராய, நிததசித்தனை யீறரோமறை யீறரோவெனு
நிலையராய (ந)

சரிககுமெல்லையினுள்ளதாரு வினங்குகாமுகள சை
யமா, நிரைத்தெழுங்கட லேரிதமமி லிறைஞ்சியேறவி
லங்குமே, லநுத்திமேனிகொட்டணடமுடுவர னுவதாரு
வாமேகமே, விருப்பநீரினடப்பாவானவ ரோகொணவி
டமெயதுவார சு

இன்னதனமைய ரல்லமாபபிரபு வென னுநதகலியா
ணை, மன்னமேனிகொட்டமலங்குக ளதிகபத்தியினன
புநீ, ணன்னியாயநினைநதுவச்சல நகருண்ணணிரயபபு
டன, மன்னருமபுநழவசவழேவா மலாககணமுனனெ
திரவருதலும. எ

நந்திகேசுராவமணித்திர ணனமைவல்லவாபோலெ
ழுந, தெநதையெயதினனெனவறிநதெதி மொயதியனபி
னிறைஞ்சியே, செநதிரடகதினெனலாமரி யாதனததி

டைசேரவைத், தந்தமெயத்தவாசோதிமேனியி னதிச
யந்தனைநாடியே

அ

விளங்குபாதமவிளக்கிநீனா விரைந்தயின்று சிரத்தி
னு, முளங்குளிராதிடவேதெளித்துட லுருகுநேயவுயா
சசியால, வளங்கொளபூதி யிருத்திரின்று வணங்கியெ
ன்னுயிராவாழவுநீ, யளந்தமுற்படியன்னமுள்ள தருந்து
மென்பமுதாறுகேன

கூ

என்னலலதிடமபெண்ணென விலங்குபொறபரியாண
மே, லன்னமாதியதானதிவனிய வழதுடனகறியமுதெ
லா, மன்னலமபெறவேபடைத்து மலாககைகொண்டு
திரட்டியே, பன்னருடபுகழலலமாபபிரபு தேவாபாணி
யினமீதரோ

ஓ

வேறு

ஐயாசரிகைச்சவுண்டைய ரரனாகரத்திறபிடிபிடியா
யச, செயயநணபினளித்ததுபோற றிரட்டித்திரட்டிவ
சவேசா, துபயரலலமாபபிரபுவின றுணைகைகொடுக
கவேறறேற்று, வெயயபசிகொண டவாபோல மேன
மேனமாறுதருந்துதலும

ஓக

எண்ணுமிலக்கத்தெண்பதினா யிரஞ்சங்கமத்திறகினி
தாகப, பண்ணுமமுதுகறியெல்லாம படைத்துததுலை
துடபசிகீரா, தண்ணலமுதுதருகென னுமளவிலவசவே

சுராதமமைத, திண்ணமாகிவேதிததார சிதைமகிழந
துபிரபுதேவா ௨

நலலைநலலைகணைநதிரனே நாதனபத்திவிததனையாய
நலலைநலலைவசவண்ண நாடுமிரண்டாஞ்சமபுவே
நலலைநலலைதிருநந்தி நரலோகத்தினுருத்திரனே [திவ.
நலலைநலலைபுனைப்போலவாரா நாங்கண்டறியோநானிலத

மருவினமணம்போனமாணிக்கவயினசேரொளிபோ
றகரும்பிடத்திற, பெருகுமிரதம்போலமுதம் பிரியாம
துரம்போலநீ, யுருவமெடுத்தவஞ்ஞானறே யுன்றனுட
னையுதித்ததோ, பொருவிலபத்திபொறைஞானம்பொ
ன்றநீதிபுத்திரனே ௨௪

வேறு

தேயுவினுடலமெங்குஞ் சேரவாயாற்றபோல
வாயுவினமேனியெல்லா மன்னியதலையாற்றபோற
பாயுநீராகமுற்றும் படாதருகாலாற்றபோ
னீயுறுமுருவனைததும் பத்திகாணெனநிகழத்தி. ௨௫

மற்றுநனமொழிகளாலே வாழத்தியபிரபுவினமுன்ன
முற்றமெயப்பத்தியாலே நந்திகஞ்றவணங்கிப
பெற்றனனபேறினறெனனப பேசிககைகூப்பிநின்று
பற்றறுநேயராகிப பாவிப்பினபகராநிற்பாரா. ௨௬

நித்தனேபரமானந்தா நிகக்குணநிகரொன்றிலலா
முத்தனேமுத்தாவாழவே முற்றுணாவுடையமுாததி
சத்தமேபொருளேதுயய தருமியேபெருமைநீங்கா
வுத்தமாவுனக்குநானோ வுரியநல்லமுதளிப்பேன. ௨௭

அன்றுமாகயிலையுச்சி யதனிடைக்கிரிபயந்த
மின்றருமிடையாளத்தன மெய்ககணநாதாககனன
மின்றளித்திடுகேனெனன வெண்ணியங் கவனானோகக
வொன்றியநீலகண்ட னுருவராயிருத்தலகண்டே. ௨௮

சங்கரனந்தநாதன றுனெவனகணங்களாரொன
றங்குமையைமெய்த வரன்றிந்தவனானோககச
சிங்கமாழுகத்தராயுஞ் சிம்புள்ளிமுத்ததராயும
வெங்கயமயிடங்கோமான மேடவானனத்தராயும ௨௯

புஷ்பரிவராகம்பூனை பொருந்தியமுகத்தராயு
மொலிகடனமகரமாதி யுயர்ந்தமீனமுகத்தராயும
வலிகொளபேரணடனசேவனமருஞ்ஞயினமுகத்தராயு
மெலிந்தையனமபருநது விடவராமுகத்தராயும. ௩௦

அழகியமுகமொன்றி யாயிரமீற்தான, செழுவியமு
கத்தராயுஞ் செப்பியமுகங்கடகொவ்வா, தெழுமவயவ
த்தராயு மெழினிறம வெவவேறாயும, பழுத்து கணத்
தோரிற்றும் பானமையை யுமையாளபாத்தது. ௩௧

நமமனததையங்கண்டு நறகணநாதாதாங்க, ளிமமகாவ
ழுவங்கொண்டா றொன்னவே பரைமகிழ்நது, செமமை
யாரிவாகடகெல்லாந திருவமுதளிப்பனென்று, கொம
மைவெம முலையாளத்தற குறுகிவிண்ணப்பஞ்செயய.

நல்லதுபடைப்பாயென்ன நகமயினமகிழ்நதுபோற்றி
யொல்லையிறகடனீராற்றா வுயாபலபாண்டநதோறு
முலையமமுகைபோலன்ன மொழிவருங்கறியினவாகக
மெல்லையிலப்பவாகக மிருங்கனிநெயபாலெல்லாம உந

மலைகளோவன்னககுபபை வணகனியப்பவாகக, முல
வருங்கிரிகடாநோ வொணகறிவாககபாண்ட, மலைகட
லவையோநெயபா லரியபாளுதியென்னத, தொலைவற
வமைததுவைத்துத தோகையாளகணிகருங்காலை. உச

குறைவறு கணத்தோராமற்றோ குறுங்கணநாதனற
னனை, யுறவழைத்தமுதமாயத்தோ கேளெனவோடிய
னன, மிறைவியேயாயத்தோவென்ன வாயத்தெனவிய
மபவனனை, சிறுபசியாளனொநதே நெனககள்சிறிது
ணென்றான ௨௫

சிவைமகிழ்நதவனையங்கணசிவாரசனைசெயவித்தனன
நவமுறுங்கறிபாளுதி நலமபெறப்படைத்தபோழ்தி
லவனொருகரத்தாலவெள்ளி யங்கிரிபோலப்போலக
கவளமாயனைத்துங்கொளளககண்டுமையத்சயித்தாள.

கணங்களிற்சிறியோனேகன கடுமபசியிவவாறாறு, விண
ங்கிலாபபெரியோசெய்தியெனையோவென்னவெண்
ணி, மணநததம்பிராணாபாறபோயவநதவிசசெய்திசெ
பப, வணங்குநீகேட்பாயநத மருங்கணநாதாமேனமை

எம்முடலவாககுமேனி யவருடலெமககுமேனி
நமமுயிரவாககாதார மவருயிரநமககாதாரந
தமமைநேரிலலாருன்னிற சலசநூராகுமபோகு
மிமமுறையிவரிமைததாற பிரளயமெங்குமெயதும.

ஆதலாலுமையேநம்பா லடியவாபெருமைதனனை
யோதொண்தொருவராலு மென்றலுமுமையிறைஞ்சி
ய்தெலாமுன துஷீலை யெனவிருநதனளியானே
நாதனையுனககிங்கனன நலம்பெறப்படைக்கவலலேன

அனைததுநினைசெயலகௌன்றேயம்புவிபுறப்பணிநதிங்,
கெனைப்பரிந்தாளவாயென்ன விருகையாலெடுத்தனைத்
திங், குனககிணையானநேய ரினறெனவுவநதுனாததார,
கனததங்கருணைநோககாறகண்டிருநதருளிச்செயவார

காமதேனுவுநினைதத கடிதருணமணியுஞ்சங்குந், தாம
நாநிதியுங்கறப தாருவுநின்றனமுன்றிற, சேமமாயிருக
கதநதேஞ் சிந்தையினினைததவெலலாந், தோமறப்ப
விககதநதேஞ் சொலலெலாமபவிககதநதேம. நக

இனறுபோலெனறுநிறக வேதுநீணிறறெலலாம
பொன்றிரளாகவிண்ணும் பொருந்தியகணடிப்பாக
நனறுடனமையுமவெலல நறறவாவெகுணடுசொல்லுங்
குன்றுளாபொறுக்கவெலலாககுலவுசித்திகளுந்தநதேம

இன்னமுமவேணடிற்றீவோ மெழிலவரமனைத்துமீன
று, மின்னெறிபோலவேநீட களத்தராமவியப்புராடி, ம
ன்ன நம்பயத்தராகி வணங்கியஞ்சலிக்கரத்தா, னன்ன
யமதனறகணடு நயநதுவந்திருக்குநாளில

நூநூ

அல்லமாபிரபு புராணம்

முறறியது

ஆகதிருவிருத்தம் - நூநூ

உ

திருச்சிறறமபலம்

—*—

அல்லமாபிரபு புராண

வசனம்

அல்லமாபிரபுவென்பவா சிவாமிசமாயுள்ளவா மாயைக
கப்பபடாதவா யாவாமனதையு மறிந்தவா கையிலிங்கமு
ள்ளவா

இவா பூமியிச்சஞ்சரிகருங்கால எதிரோனறுந தருக்க
ள காடுகள மலைகள ஆறுகள ஏரிகள் சமுத்திரம், முதலா
னவைவணங்கி யொதுங்கிச்செல்லத தாளுசென்று மேகமண

டலததிலும் நீரினிடத்துஞ்செலவா தேவர்களசெலவதற க
ரியவிடங்களிலுஞ் செலவா

அததனமையான திருமேனியோடு வசவதேவரது சிற்றதபத
தியைத் திருவுளத்தினினைந்து விசசலகரத்திறசென்று அவாக
ணகளிறேனற்ச செலலவே யவரு மெதிரசென்று வணங்கி
யொரு சிங்காதனத்திலேற்றி அல்லமாபரபுவினறிருமேனியி ன
த்சயததைக்கண்டு அவாபாதங்களை விளக்கி யநநீநாச சிறிதுட
கொண்டு சிரத்திற சிறிது புரோக்ஷிததுக்கொண்டு விபூதியுமெ
திரவைத்து வணங்கி யெனதுயிர நீவினோ யெளியேனிடத்து
முறசிகையமுது செயதருளக யென்று பிராரத்தித்து நிறக
அவவாதேயிடமபண்ணலா மெனன அவவாதே யிடமபண்
ணி யமுதெடுத்தது கையிற கொடுக்கக கொடுக்க கொடியப
சிகொண்டவாபோ லேற்றேற்றண்ணவே லக்ஷத் தெண்பதி
னாயிரஞ் சங்கமங்களுக்குச் சமைத்த வழது கறிகளெல்லாம்
படைத்தும் பசிதீரா தினனும் படைப்பா யெனன வசவதே
வரு மிவரினனொன்றறிந்து தமமையே நிவேதித்தனா பிர
புதேவரு மதைக்கண்டுமகிழந்து

ஒரரலோக ருத்திரனோ கணேநதிரனோ இரண்டாஞ்சம்பபுவே
யுமமைப்போலவானாக்கண்டறியேன கரும்பிலரஸம்போலவும்
மாணிக்கத்தி லொளிப்போலவும் பிறப்பிலேதானே சிவபகதிமு
தலாயின வுயமிடத்துத்தோன்றின இவவாறுபுகழவே வசவ
தேவரும் பகதிபூவயாவணங்கி யஞ்சலித்து ஸவாமி ஸாக்ஷா
தசிவாகாரமான வுமக்கு எளியேனோ வழதுபடைக்கச் சத
தியுள்ளவன

முன்னொரு காலத்தில் உமாதேவியார சிவகணங்களுக்க
முது படைக்கவேண்டு மென்று நினைத்து நீலகண்டராகிய சி
வபெருமானின் வேற்றுமை யுணராது மயங்கி நிற்க சிவபெ
ருமானை குறிப்புணர்ந்து கணங்களைநோக்கவே சிங்கங் காடி
புலி முதலிய முகமுடையவராயினா அப்போது வேற்றுமை
யறிந் துமாதேவியா ரனனம்படைக்கவேண்ணைக கணங்களிலு
ள்ளாரா ஒருசிறுகணத்தை யுமையாரிடத்து உணவு கேட்கும்
படியேவ அச்சிரிய கணநாதனு மவவாறு கேழக்க உமையா
ரு மவவாறு படைக்க அச்சிரியவ னம்மைசேகரித்த வுணவுக
ளுமபற்றாது பாகபாண்டங்களை யு மெடுத்தாண்டு ஏற்றசாமக
கிரீகளையும் மடுத்தனன் இதுகண்டு உமாதேவியார மனங்கூசி
இதுநோக்கிச் சிவானுகாஹம் பெற்றவாக்கு நாமோ வமுதளி
ப்பமென்று நின்றனனொன்னில எளியேன தேவரீருக்கமுதுப
டைக்க வல்லனோ என்று வணங்கித் துதித்துநிற்க

அல்லமாபிரபு தேவரு ம வசவதேவரோ நீர் இவ்வாறுசிவ
தருமங்களைச் செயதலால் காமதேனு கற்பகம் சங்கநிதி பது
மநிதி யுமதுமுற்றத்தி லெப்போது நினறு பணிகேட்கத் தக
கது நீர் நினைத்ததெல்லாம் பலிக்கக்கடவது தவத்தாசொலு
ங்கோப மொழிகளைப் பொறுக்கத் தக்க சித்தியையுந் தந்தோ
ம எனறஞ்ஞ்செய்தனா

அல்லமாபிரபு புராண வசனம்

மு ற றி ற று

திருச்சிறமபலம

களளாககருவிய திருவினையாடல

—*~*—

அன்பிலெனனாதாபோற்றியவங்குளபனனாதாயபோற்றி
துன்பமுனனாதாயபோற்றி துரிசுமுனனாதாயபோற்றி
நின்புகழநாதாபோற்றி நினைவெனனாதாபோற்றி
வன்புமுனனாதாபோற்றி வரதண்டநாதாபோற்றி. க

ஒருதினமவசவராச ரோங்கியமிடத்திறையய
பொருளினைககவாவானகளவா புதவரிதாகியீசன
நருமநறவாபோற்றசென்றாற நவறிலையெனவறிந்து
கருவமுதுணங்காயாடை ரோதுத்தங்கமுத்திறகட்டி

கொணடுகண்டிகைவிபூதி கூடுதலினறிச்சென்றே
யொண்டவரமுதுசெய்யுங் சாலையினுட்போய்ச்சேர
வண்டவரலலானந்த மடநதலிலவாரானனத
தண்டநாயகாமகிழந்து சரணாதிதியெனகைகூப்பிந்

பந்தியிலிருத்திப்பூசை பண்ணுமென றுளாககவங்குள,
வெந்துயாகொண்டுமேனி வியாததுளநடுங்கிவாடி, வந
துளாமகப்படடோமே மரணமவந்ததுவையெனன, நொ
நதொருவனையொருததா நோக்கியுண ணடுங்குங்காலை.

ஆயிடைபவாகளகளள மறிந்திவாபவிகளென்று
தீயவெங்கோபராகித் தேசிகொழுந்தபோது
நேயராநந்திதேவா நிததாவேடத்தாநிதத
ரோயெனவழுதுணங்கா யிலிங்கமாயிருந்ததனறே ௩

சோரரோயீசனேயந துன்னியகருத்தராகி, நேரினமநதி
ரோபதேச நெறியெலாநிறையப்பெற்று, வீரசைவாசார
தது விதியுளமிகிலங்கிப, பாரமாமபெரியோரொப்பு
ம பானமையாமேனமைசாரந்தா. ௪

பழுதிலாநந்திதேவா பாவனேனோக்கினுலே
வழுதுணையிலிங்கமான வளநதனைமகத்தோரோத்தத
தொழுதவணவசவதேவாதொல்லையோசெய்தவத்தின
விழுமியசெய்திதனனை விரித்தமுனவிளம்பாநிறபாம.

களளாககருளிய திருவிளையாடல

முற்றிற்று

சூகதிருவிருத்தம் - ௩௪௦

உ
திருச்சிற்றமபலம

களளாககருளிய திருவிளையாடல

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவேசரது திருமடத்தில் திருவமுதுசெய்யு மடியா
ரகளோடு தாரணமில்லாத களளா சிலா கத்திரிபிஞ்சைச் சீலை
யிலமுடிந்து கழுத்திறறித்துப் புருந்தனா ஆராதனைக்கால
த்தி லவாககவ வாசாரந்தெரியாதமையா லிவரையறிந் தங்கிரு
ந்தவடியாராகள கோபங்கொண்டு தண்டிக்கப்புகவே வசவதே
வ ரடியாராமமுத்து அவா களவரலலா, அடியாரகளேயென
றுசொல்லிச் சாந்தப்படுத்திச் சிவபெருமான்தியானிக்க - கள
ளொல்லாஞ் சிவஞானிகளானா வமுதுணங்காய்கள சிவலிங்
கங்களாயின

களளாககருளிய திருவிளையாடல வசனம

மு ற றி று

உ
திருச்சிற்றமபலம

வ ணி க ம ல லை யா பு ரா ண ம .

வசியரிற்றலைவரானோ மலலையொன்றோனபா
சசிமுடியத்தஞ்சை சந்தியாதுணவுகொள்ளா
ருசிதவதக்கத்தினமேலேயோரயற்பதியிறசென்று
நிசியுமாயபுபுசிபுமாகி நித்தராலயங்காணாமல

க

வருந்திடவுடனிருந்த மைத்துனரிவருந்தா, தருந்த
ஹொமாணுதென நெண்ணி யந்தவூரயலோர் தூற்றின,
பெருமபடி யொன்றைவைத்து வாயிலபோற் பிரித்துக்
கட்டித், திருமபிவந்திலிங்கங்கண்டேமவருதிரொன்றவா
கஞ்சசெப்ப ௨

வருதிரொன்றுரைத்துநின்ற மைத்துனருடனொருஞ்செ
ன்றங், கருளுநேயத்தராகி யவாவிளக்கேற்றிக்காட்டத்,
தெரியுமெய்ப புளகமெய்தித் தெண்டனிட டெழுந்து
போற்றி, யிருமைசேரத்தனகோயில வலமவநதுவிடை
கொண்டேகி. ௩

கருத்தினன்னியமமுற்றுங்களிப்பினுலுணவருந்தித், தி
ருத்தராயிருக்குங்காலே மைத்துனாசிரித்தெழுந்து, பரு
த்ததோரசெடியுளவைத்தபடியினைப்பணிந்தாவந்தார,
பெருத்ததம்பசித்தணிந்தார பெரியவாவ்ணிகொன்று ௪

அளந்திடப்படியினரேடி யசெடியூழிருக்கும்
வளங்கொணுழியையெடுத்தது வாருமினெனமலலையா
கிளந்தெழுக்கோபராகிக் கிரிமகளகணவொன்று
தெளிந்திலீரீயசொன்னீரீசிவாவெனசெவிக்கண்முடி

பண்டரோமிண்டரோயிப் படிப்பரியாசகந்தான, மண்டிநீரு
கைக்குமாறென வாருமினமதனகால, னண்டாநாயக

௩௬

வணிகமலையா புராணம்

னைக்காட்டவெனறவாதமையழைத்துந், கொண்டுபோ
யக்குறித்துப்பாக்கச செடிபெருங்கோயிலாகி ௬

சிகரநற்கோபுரங்க டிருமதிலாகியுள்ளே
பகருமநாழிதானே பரமனமெய்யிலிங்கமாகி
நிகரிலாநநிமுன்னே நிகழ்தரவொளியாரதிபம
புகரிலாதொளிரககண்ட புவிபுளோராவணங்கிப்போற்ற

மைத்துனாவைத்துவந்த வளளத்தினபேரினாலே
நித்தாவளளேசொன்று நிகழ்த்துவாமண்ணோரினறும்
பத்தியேமுத்திமுலம பகாதரினமற்றோனப
நித்தகைநெறியாகாட்டக்கோட்டையொன்னுமபேரா

வணிகமலையா புராணம்

முற்றியது

சூக்திருவிருத்தம் - ௩௬ அ

திருச்சிறமபலம்

—*—

வணிகமலையாபுராணம்

வசனம்

மலையொன்பவா வைசியகுலத்திறநதவா, சிவபத்தியி
றசிறநதவா, சிவதரிசனத்துக்குத் தடைவருமாயின உபவாசம்
பண்ணும் விரதமுள்ளவா, வியாபாரத்தை முன்னிட்டு அயலூ
ராகுசசெல்ல அவவிடத்துச் சிவாலயமினமையாலும் அர்த்த
ராததிரியானதாலும் வருந்திப் பசியினாலும் துன்புற்றிருந்தனா.

உடனசென்ற விவா மைசதுனவணிகா தாமுமபுசித்ததரு
விரோதமிருந்ததலால் ஒருபுதரில் தாமளக்கும் வளளத்தைக்கவி
ழத்துச சிவலிங்கமபோ லலங்கரித்துவைத்துத் திருமடவந்து
நானோ சிவலிங்கங்கண்டேன நீாதெரிசித் துணவுகொள்ளலா
மெனறழைக்க, மலையரும் மைத்துனா தீபமெடுத்தவரத் தா
ருசென்று புளகாங்கராயத் தெரிசித்துத் தெண்டனிடமி வலம்
வந்து மீண்டுத் தமதுரியமட நிறைவேறினமையின் றடையின
ரிப்புகித்து மனமகிழ்ந்திருந்தனா

அருகிருந்த மைத்துனா நகைத்து உமக்கு நாமளக்கும் வ
ளளமே சிவலிங்கமாயத் தெரிசிக்க வீற்றிருந்தது அளத்தரு
வேறுவளளமின்று வினாவிலோடி யவவளளத்தைக் கொண்டு
வாருமென்று பரிஹாஸஞ்செய்யவே,

மலையா மிக்ககோபித்து சிவபெருமானை வளளமென்று
சொல்லவு மொருமுடதவ முமமிடத்திருந்ததன்றோவென றவ
ளையழைத்துப்போயக்காட்ட, முனசெடிகள் திருக்கோயிலாக
வுந் திருமதிலாகவுந் கோபுரமாகவு முள்ளேநின்ற வளளமே
சிவபெருமானாகவுநதோன்றி நந்திதேவரு முன்னேதோன்றின
ா தீபமும் அகண்டமாக பரகாசித்தது, பூமியில் யாவருந் தெரி
சித்தனா

வளளமே சிவலிங்கமான காரணத்தால் இவவுலகத்துள
ளோ ரினறும் வளளேசொன்றுசொல்லா

வணிகமலையா புராணவசனம்

மு ந ி ர ற று

உ
திருச்சிறமபலம்

காட்டக்கோட்டையாபுராணம்

—*~*—

ஆட்டிஞோநலவெருவினை யழகுளதேந்திக
காட்டிஞோபுடைவேதிகை செயத்தினகண்ணே
வீட்டினமேவுநம்பரென விருப்பினுவிருத்திக
கூட்டியாவினைமந்தையாக குடங்கூங்கொள்ளா. க

கறந்துபாவினை ததுய நற்குத்தினிறறணிந்தே
சிறந்தபாலையனபா லரனபாலுறச்சோத்தி
யுறைந்தகாட்டி னுணமணந தருமொளளியபூவாய
நிறைந்தநேயராயப்பலா சிலைக்கலலையினிறையா உ

கொண்டுவந்தகமலரவம் மலரைமுனகூட்டி
யெண்டுகம்பரற்கிருத்திய பின்புதாமிருந்து
மணடுகாதலிசாதலைப் பிறத்தலைமறுப்பா
ரண்டநாயகாசிரத்தி லப்பாவினையாட்டி. ரு

கண்ணிறைந்தநீர்கொண்டு வணகண்ணிறைமலரைத்
தண்ணிறைந்தநீர்முடி மிசையழகுறச்சாத்திப
பண்ணிறைந்ததம்பல துளைக்குழவினையழகா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பின லாகிநின்றாடுகி. ச

பாடியாடி முனபணிநதபின வலமுறப்படாநது
நாடிநின முளமுருகியே யருவிநீராயன
நீடிமெயமயிராசினாததெழ நெடி துயிராததடியேன
நேடருமபொருளே யருளேயெனசசெபி

ரு

இரதவாறுசிலபகலருச சித்தபினிவாதந
தநதைபாலசிறிதானவை தனைததெளிநதிடுவா
னநதமாடுறைகாட்டினு ளயலொளித்திருநதான
முநதவாவுடனனபாதம் பூசனைமுயலவார

சு

வேறு

இத்திறம்பாலெலா மிவனகெடுபபனென
றொத்திவநதானனை யுதாசனித்தலும
பத்திசெய்யனபாதம் பரகபற்றினா
செத்திடுகெனபிதாச சிரததைவெட்டினா.

எ

வெட்டினுறறநதைமண வீழநதிறநதனன
சட்டெனவானாபூத தாணிவீசினா
மட்டறு துநதுமி வானிலாததன
சிட்டாகடோத்திரஞ் செயதுவாழத்தினா

அ

வெண்ணிலாமுடியினா விடையிறோன்றினா
மண்ணிலவீழநதிறநதவன மரிப்புநக்கியே
யண்ணலாங்காட்டககோட டையனாவாவென
வொண்ணிறககயிலையி னுவநதுவைத்தனா.

சு

110

காட்டக்கோட்டையா புராணம்.

வேறு

முககணனபரசோவேழமுகனகரப்பரசுதானோ
 மிககவணபதங்களவீர மிகவருளபரசுதானோ
 செககரஞ்சடையாவைஞந திருக்கயிலாயவாயி
 லககதவுறுந்தாணீக்கு மரியபொற்றிறவுகோலோ 10

பங்கராஞ்சிவததுரோகா பட்டவுறுமபரசோதண்டி
 வெங்கரப்பரசோகாலன விநிங்கயிறறுககவலலோ
 செங்கரப்பரசோசெனம சேதனப்பரசுதானோ
 கங்கரன்னபாகாட்டக கோட்டையாக்கோட்டாலி 10க

எனச்சிவநணங்களைபோற்ற விழிந்தமேடத்தெருத்தான
 கனச்சிவலிங்கமாகக காட்டக்கோட்டையாசெய்தி
 மனச்சிவநெறியீதலலான மற்றுமபாஜூறிப்பொமமா
 முனைச்செயலாதிறசோளமுத்திலிங்கமதாயச்சோந்தார

ஆதலாலனபாமேனமைக களவிலையடியனேனைப
 போதவேராபொருளதாகப புகழ்நமினெனவணங்கி
 நாதனாபெருமைநாட்டு நாளிவிச்செயலைக்கேளாப
 போதவேவிச்சலேசன புத்தியிறப்பொருதானாகி 10க

காட்டக்கோட்டையா புராணம்

முற்றிறறு

சூகதிருவிருத்தம் - நடனக

திருச்சிறதம்பலம்

காட்டக்கோட்டையா புராண

வசனம்

காட்டக்கோட்டையொன்பவா - ஆயாகுலத்திற் செனித்த வா, சிவநேயத்திற் சிறந்தவா, ஆட்டினசாணங்களைக் குவித்து வேதிகையாகக் கட்டித் திவலிங்கத்திற் குவித்துப் பசுவினங்களை மந்தையாகக் கட்டித் தவறின் பால்களையெல்லாங் குடங்களிற்சோத்து அக்காட்டகத்துள்ள மலர்களையெல்லாங் கொய்து பலாசிலைக்கலைகளி னிறைத்துவைத்துத் தமது நீத நியக்கடனையும் முடித்துக்கொண்டு பின்னா சிவபெருமானுக்கு இக்குடப்பால்களையு மபிஷேகஞ்செய்து மலர்களையுஞ்சாத்தி மகிழ்ந்து தமது புள்ளங்குழலைக் கையிலெடுத்ததுப் பேரன போடி பலகா லூதித் துதித்துச் சிவானந்தமேலீட்டாற் கூடத் தாடி மனமுருகிக் கண்களில் நீர்பெருக மெய்மயிரிசிலித்தது எனதருமைப் பெரும்பொருளேயென்று இவ்வாறு பலநாளாந் சசிக்கவே,

இவாதநதையா பசுவினபால்க ளளவிறகுறைந்ததுகண்டு ஒருதினம் மறைவிவீருந்து இச்செய்கையையுங்கண்டு எதிரில் வந்து கோபங்கொண்டு சிவலிங்கத்தை யிடறினா இதுகண்ட அன்பா மனம்பொருதவராயத் தமதுகையிலிருந்த கோடரியை வினாவின்னெடுத்ததுத் தநதையினசிரததைக் கொய்துவீழத்தினா.

உடனே சிவபெருமான இவரது பத்திமேலீட்டைக்கண்டு இறந்துவீழாத பிதாவின மரணத்தைநீக்கிப் புத்திரனாகிய காட்டக்கோட்டையரை வாவெனறழைத்துத் தம்முடன் கையெறிச் சோத்தனா

காட்டக்கோட்டையா புராணவசன முற்றிற்று

உ
திருச்சிற நம்பலம்

—*—

வஞ்சனைவடிவமாதவா புராணம்

பெருததவிசசெயலைன றுயபபேதிததின றறிவோமெ
னறே, மாததினன மண்ணெண்ணின மாதவாவடிவ
மாகத், திருததமாயசசெயவிததஞ்சச செறியிருளசோ
ததிருததி, யருட்செறிவசவதேவாக கறிவிததானறிவில்
வேந்தன க

அவவுனாகேட்டவாறே யறநெறிததண்டநாதா
செவவியமனததாமசென்று சிவதவரிவொன்றெண்ணி
யெவவமிலனபினுலே சரணாததியெனவிறைஞ்சித
தெயவிகபபெரியோசெனமின றிருவமுதருந்தவென்றா

செடவடிவானதெலலாரு செறிநதுயிரநிநதுநோக்கி
யடலபெறுநதவததோராகி யாகராவெனவெழுநது
திடமிருந்தண்டநாதா பினசெலமுன்னேசெலல
மடமைசோவிசசலேசன மதிமிகமருண்டருந்தான. ஈ

அரமனைபுகுந்திருந்தா னபபதியுள்ளோரொலலாம, பரி
வினாநதியாபாப பனமுறைபணிநதுநீனறே, புரியுமி
சசெயலைசசெயவாராரொனபபுகழந்தாரவிண்ணோ, மரு
மலாபொழிந்தாராததார மறறைநாளவசவதேவா. ச

உ
திருச்சிறந்தமபலம

வஞ்சனைவடிவமாதவா புராண

வ ச ன ம

விசசலராஜன தனதுமந்திரியாராகிய வசவதேவரது மகி
மைகளைக்கண்டு மனம்பொருதவனாய் மரங்களினாலும் மண்ணி
னாலும் சிவனடியாரது திருவுருவம்போ லலங்கரித்துவைத்து
ஒருநாளிரவில் வசவதேவாககறிவித்தனை அவரும் மெய்யா
கவேர்னைத்து அரண்மனையுடசென்று அவன் செயவித்தவரு
வீததைச் சரனாததியென்று சொல்லி வணங்கி யன்பினாலே
திருவமுதுசெய்தற கெழுந்தருளுவீனானவே

மாததால மண்ணுறசெய்த வவவுருவங்களெல்லாம் உயி
ராபெற்றுத் தவவுருவடைந்து ஓரஓரவென்னுஞ் சத்தத்துட
னே முன்னேசெல்ல வசவதேவரும் பின்னேசென்றா இது
கண்டாசன பயந துணவுமருந்தா துள்ளேசென்றனன-யாவ
ரு நந்திதேவரைபுகழ்ந்து போற்றினாகள தேவாகளும் மலா
மாரிபொழிந்தார்கள

வஞ்சனைவடிவமாதவா புராணவசனம்

முற்றிற்று

திருச்சிற மமபலம்

வஙகையாபுராணம்

எண்ணெயகண்ணுதற்குச்சாததி யினிதுபினமது
செனனி, தண்ணெனவாகருங்காலைச் சங்கமரொருவா
வந்தே, திண்ணியவருச்சனைக்குத் தினந்தொறுங் குறு
ணிமுத்தத், தொண்ணிறப் பொடியாறகோல முவநது
யாமவரைநதுகொளவோம் க

வருடமொனறதற்களிப்பாயவசவவென்றுனாததவாறே
பெருநெறிநதிக்கேசா பிரியததாறறொழுதுபோற்றி
யருகுறுஞ்சோளக்குப்பையவையினையருளாறபாக்கத்
திருமலிதரளராசித் திளதாயத்திகழநதுதோனற. 2

நினைத்தலக்கங்களவேண்டா நித்திலக்குவைகளாகு
மனைதையுந்தேவரீர்கொண்டருளுமெனறனபினாலே
வினைத்திறமில்லாரான நந்திகளவிளம்பிமுத்தந்
தனைப்பலவெருதியானை யொட்டகந்தனனிலேறமே. ௩

கொடுத்திறைஞ்சினாமக்கேசா கொண்டிசெனறன ரிருந்
தோ, கித்தநேயததாறசொலவா ரனறுவங்கையொன்
பா, மடத்திலோசங்கமேசா வநதுகளரிருளாகாலை,
பிடித்தநன்னியமமனபா பேசக்கேள் பிறகைக்கேளேம்.

புதியநற்கோவினபாலும புனிதநமமுனபறித்த
வதிககூவிளமுநமமை யாண்டருளமலாககாட்டி
மதியினறசாததியலலான மகிழ்ச்சிமுதநுநீதோமென்ன
க, கதிபெற்றகுரியரான வங்கையாகசித்திறைஞ்சி. ௫

மா-நதனிமகட்டிநின்ற மலட்டினைககறககத்துயய, குட
நதணிபாலதாயக கோவினப்பிணித்துநின்ற, நெடுநத
றிவிலவபத்திர நிறையவேதளிராககககொயது, விடரு
செறிகண்டனனபா விருமபமுனகொடுததாரொனபா. ௬

இன்றுநதண்டநாத ரினைவிழுககருணைநாககாற
றுனறுசோளகருவாலைத் தூயநித்திலங்களாககிச
சென்றசங்கமாககளித்ததெயவிகமபாரீரொன்று
நின்றபெரியோதேத நந்திகணிகமுநாள்வ ௭

வங்கையா புராணம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - ௩௦௫

உ

திருச்சிற்றமடலம்

—*—

வங்கையா புராணம் வசனம்

உசுவதேவா சிவபெருமானுக்கு எண்ணெயக்காப்படிநிவே
தித்துப் பிள்ளுமெண்ணெயக்காப்பிட்டுகொள்ளுஞ் சமயத்தில
ஒருஜங்கமாவநது எமது சிவாசசனைதலத்தில பாரிதினறு கு
றுணிமுத்துகளாற கோலமிட்டுப் பிள்ளிவாசசனைசெயவது
நியமம். ஆதலாலொருவருஷத்ததுக்குப் போதுமான முத்தங்க

ஹேத தமமிடத்துப் பெறவந்தேனென்னவே, வசவதேவா அவ
வைவணங்கி யிருக்கச்செய்து அவவிடத்தருநிற் குவித்துக்கிட
ந்த சோளக்குவியலைத் தமது திருவருளால் நோக்கவே யச்சோ
ளங்கள்முழுதும் முத்துகளாகப் பிரகாசித்தன

ஐயா கணக்கிடவேண்டாம் இம்முத்தங்கள்முழுதும் தம
து சிவபூஜாரத்தமாகவே யுண்டானதாதலா வங்கீகாரஞ்செய்த
ருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து யானை யொட்டகம் மாடுக
ளிலேற்றிக்கொடுத்து வணங்கினா அந்ந வீரமாவேசரு மது
கொண்டு மகிழ்ந்துசென்றனா

உடனிருந் தீவவதிசயததைக்கண்ட பெரியோசொல்லவதா
வது, அக்காலத்து அடியார்களிறசிறந்த வங்கையரது திருமட
த்தில் பத்தியிறசிறந்த ஒருஜநகமா பாநிராததீரயிலவந்து ஐயா
பகவினபாலும் விலவபத்திரமூமில்லாம லிதுகாறுஞ் சிவராசச
னைசெய்தறியேனஇன்றையதின மஃத்ரணமில்லாதகுறையாற
சிவராசசனை நிராததீரயியாயுந் தடையுற்றிருக்கினறது, உமனம்
யன்றிப் பிதையுருகேளோம் என்றுசொல்லி வருத்திற்செய்வே, அ
காலத்தில வந்தமையால் வங்கையா தாமு மிருமடங்காகவா நநி
மடத்திற்கடடியிருந்த மடமடுப்பகவை யருளால்நோக்கிக் கற்க
கச்சொல்லவே யதுவும் பாலைப்பொழிந்தது அப்பகவைக்கடடி
யிருந்த கட்டுத்தறியை யருளாந்பாக்கவே அந்நவிலவககட்டுத்
தறியுந் தளித்ததுநின்றது அந்ந விலவபத்திரதையு மெடுத்த
துப் பாலுடன்கொடுத்தனா என்று சொல்லவர்கள்

இன்று நம்போலவாரொல்லாந் காணுமவண்ணஞ் சோள
கருமபலை முத்துகருமபலாககி வந்தவொரு ஜங்கமருக்களித்த
தெய்வத்தனையையப் பாருங்கொன்று புத்திருந்தனா

வங்கையா புராணவசன முற்றிற்று

சி த த ரா மையா பு ரா ண ம.

—*—

தணட நாயகமணியனாசசி தங்குவேணிதருக்கினா
மிண்டுறுமபரவாதகாலா விகாரநெஞ்சடைமேவலாரா
மணடலாதிபனாவிசசல மனனனீளசபைமனனியே
கொண்டபூம்புகருநீதி குலாவிபாயவுறுகாலையின. க

செனனிமீதொரு செங்கைகொண்டு திடததமாததி
யோரசெங்கையா, னனனிலத்தினுமருளலெனறுநவின
றெடுத்திநீதியலு, மனனசெயதியமைச்சாகண்டிதெ
னறபுதமெனவ்சசல, னனனியாயம தெனனதானுரை
நந்தியெனனவிசைததலும. உ

ஒதினாவிதுயாசசியாமென வுரைசெயாமலுணாநதுபி
னீதிதெனனவிசைத்திடாவிடி லிநதமனனனிணங்குரு
னாதலாவிதுசொல்லுவாமென வரசனமுன்னுறவறைகு
வார, நீதியாலுயாசொன்னலாபுரிநிதனாகபிலேசனா

நடஞ்செயவாராயோ நல்லதாபதா நண்புடனபதி
னாயிரங், குடங்களபானமிகவேகொணாந்து குலாவிபா
யுடலுதாரொலா, மனைநதுவீதிகளசேறதாயின வததெ

௩௦௮

சித்தராமையா புராணம்

ருக்கனிலாயமா, மடந்தைகாடகனினறுமோகொடுவச
துமாறியவேலையின. ச

வழுவுசேறுவழுககிவீழபவள வசவனையெனுமவச
னநாம, விழுமிதாகவறிநதுமண்ணவளவீழதராமலெடு
ததனங், கழுமுசெய்தியிதெனறலுமபுவி காவலனகன
புதுமையென, றொழுகிசீவளைககொணாநதிடு மென
னரினறவரோடினா. ௫

அனறுசொன்னலவப்புரத்தி லீனநதவட்டரவங்கை
யி, னொன்றுசேறுடனமோசுமநதுகொ டிலவுமானன
விழியுடன, றுனறுகொங்கையணினறுவிசசலன வின
வவுள்ள துசொல்லவே, நனறுநதிகணமேனமைநீமுன
நாடலெனென்னநவிலுவாள். ச

சொன்னலப்புரமென்னுநரபதி தூயநனகதியெயது
வான, மன்னநீடியருமபுரபத மலலிகாரசுனவள்ள
லபோ, லுன்னருஞ்சிவவிவகமங்க ணுவப்பிடுமிபதி
டடியா, மின்னுவானணிகோயிலகண்டு மிகுத்தபூசை
யமைத்தரோ. எ

மற்றுமென்பதினூயிரஞ்சிவ மநதிரங்களவகுத்துமு
ன, சொற்றநஞ்சிவனாதமக்குயா சித்தராமையா தூவி
ழா, வுறநண்பினடத்துகின்றமை யுலகுளோகளறிந

துபோ, மறறைநாளெமதுருளோரோடும யானுமனபி
னமகிழநதுபோய். ௮

செய்யவப்பதி யுடபுருது சிவாலயத்திடை சேரலு,
மையாமெயுததவா சித்தராமைய ரம்பகஞ்செறி பால
ராய, மெயயினீழலு மினறியேபத மேதினிககணுறும்
லத, துயயாநிறபது கணமொதவா தொழுதுமுன்ன ரி
றைஞ்சியே. ௯

இததயபராசித்தராமைய ரீசனாகயிலாயமே
நித்தமேகுவாமீளவாநநதிகனெறிவினாவுதுமென்னவே
யததபோதனாசொல்லுவாவச வேசரமபுவினபினா
லொததுமாகயிலாயமீதினு முறுவொன்பாகளுததமா.

போகபூமிபொருநதிமற்றுயா புனிதஞர்கயிலாயமேன
மாகராலுமணைநதிடறகரி தென்ன நூல்களவகுக்குமா
னாகபூடணாவெள்ளிவெறபரு ணந்திகேசரிருநதநீ
ராகமாதிகோயெமககிதை யருளுமெனறபின ததவா. ௧௦

இன்றுசென்றினிதெமபிரானே யிறைஞ்சினானேயிறங்
கிவந், தொன்றுநநதிகளசெய்திதனையுணாததுவாமெ
னவோதியே, கனறுகண்டாகனததகோயிலகனறுமாத
வாகைதொழா, நினறுகாணவியோமமேறி நிலாவவோ
டிமறைந்தோ. ௧௧

அந்தநாளிறவததாசனனிதி யங்கணைநதி காலையே,
வந்தமாதவொதிரசெறிநது வணங்கிநின்று வழத்தலு
ளு, சிந்தையனபொடுசித்தராமைய தேவாதாமுரைசெ
யகுவ, நொந்தையங்கயி லாயனென ஷிராவிஸயாரினி
தெய்தியே. ௩௩

இனிதுடனபதிணைகணத்தரு மிறைவெவனறுவ
ணங்கவாழ, புனிதனன்றி நமுனபுநது பணிநதுநி
றுடலபுளகமாயக, கனியுமெனமனநினைவறிந துமிராளி
யாகியகாவலன, முனிவெவணணிபதேதுசொலலென
முனனிறைஞ்சியெழுந்தியான. ௩௪

அண்ணலேயென தாவினையடி யார்பெருந்திரு வாம
ரா, மணணிமாதவாவாழ்வதாகிய வசவராசையாவந
துநினை, கணணிநுபபொனத்தபோதனாகுடொபபாக
ளுணமையோ, தெணணிநாமுடி யாயெனக்கிது திரு
வுளஞ்செய்தியெனறலும. ௩௫

அத்தனெனமுகமனபினுடிய துள்ளதெங்கணுமாகியும
பத்தாசங்கமாசங்கமேவிய பாரிடநதொறுமாகியு
மொத்தங்கணநாயகாகதி கத்தனாகியுமுள்ளவன
மெயத்தெவனரிதயத்தூநாடொறுமேவுவனவனவிநாம

ஐயநீதெளிகாணிதோவெனு மத்தன்மெயயொளியத
னுளை, செயயசோதியதாகியெயொருசெங்கரத்திவின

கழுந், துபயமாதவாதமமையோகை தொழுநதிநதத
ருமாகியே, பொயயகனறநுணந்திதேவா பொருநதலக
ணடுபணித்தனன டௌ

கணடவாசவ னுதிதேவா கணைசாமாதவா நந்தியா,
ரொணட நுநதிரு மேனினமை யுவதுகைதொழு துரு
கியே, யணடாகோயாபத்திமுல வசஞ்சலாதிகசத்தி
யா, மணடுகோயிலுனககரனறிரு மெபகொலென்னவ
ழுகதினா டௌ

அரியசங்கரனமலமேலரி புளணை புநதிகளமைவினை
யரியசங்கரியநுகி நந்தவ னுளமகிழந்தெதிநாடியே
புரிதருமபலபுநதபுனறனளபுனிதனனபொடுபுகலுவா
னிருவ நந்தவமுறுசிலாத னிடத்தினனறநுணந்தியாய்.

மேவிநின்றுயாவடிவமுமவசவேசனெனறொருமேனியா
யாவிசங்கமமாகிமணணி லமாநததுநமதுருவமுஞ்
சீவனுமலதிலலைகாணல சித்தராமதெளிந்தியோ
யாவருந்தொழுநாமிவனிவ னுமிரணடிலையெனறானட

முத்திராயகமாகுநாமுயா முத்திமுலமதாகுமா, பத்தி
நாயகநந்தியெமமன பானமையனபரிபூரண, னொத்தமு
வுலகத்தருனனலுனாததலசெயதலுணாநதுதன, சித்தி
நாமமுரைத்தபொதுயாதெறுவனெனறுரைசெயதனன

என்றுதேசிக சித்தராம ரிசைத்தவெல்லையி லேயவ,
 னென்றுமாதவா வசவதேவரை புனனியொண்டுதிசெ
 யதபி, னன்றுநந்திகள செயதிதனை யறிந்தனனென
 வங்கவ, ணினறுசொலவினள விசசலனனிது நிச்சயம
 மெனநம்பியே

உரு

அறபுதம்பெரி துறறிருநதன னவவமைசசரு மஃசி
 னா, நற்பொனாமோடாடை மன்னவ ஸ்லகலுங்கொடு
 காடகன, சற்பகங்கணனணபாநந்திகள சன்னிதிககணி
 றைஞ்சியே, வெறபெனுங்குயை தங்களைசாதி யா வீதியி
 னபொடுமேவினா

உரு

தூரவேவசவேசவென்றவா துயரமுள்ளவைதாளதா
 யத, தூரவோடலினந்தியாரமிரு தூர்திட டிகளகாணலு
 ந, தூரசொல்லுரைதுணிதலுமவெகு தூர்தேனைசொ
 லல்லுந, தூரமன்றுயா தண்டநாயகா பெருமையாவா
 துதிப்பவா.

உரு

சித்தராமையா புராணம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - ௪௬௬

சித்திராமையாபுராண

வசனம்

ஸ்ரீவசுவதேவா ஸ்ருதினம் தமது நித்தியகாமங்கனையெல்லாம் முடித்துக்கொண்டு விசசலராஜன் சபையிறசென்று தமக்குரிய மந்திரி நதொழிலை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது,

ஸ்ருஸ்தையைத் தலைமேற்றுக்கி மறறெருகையாற கீழவீழ்நசவனா யெடுப்பதென்போலவெய்து அஞ்சாதேயென்றுசொல்லி நிறுத்துதலும் ஸ்ருஸ்தைகண்ட மந்திரிகள் ஆசனரீயமடைந்தனா அசுனரீயம் திறந்துகொண்டென்றுகேட்க இத்தனைச சொல்லலாகாதென்று சிந்தித்துநாடினக மௌனமாயிருந்து அரசன்கேட்டவையாற சொல்லவேண்டிவசனமே துணிந்து சொல்வதாயினா

கேளு அரசனே, சொன்னலாபுரமென்னுந் திருஸ்தலத்திலுந் தேசரிட சசனப்பள்ளா ரொருநகரமாகுபதினாபிரங்குடம் பசவினப்பால சேகரித்து அபிஷேகஞ்செய்வித்தனா அவவபிஷேகத்துப்பாலமுதலியனவெல்லாம் பரந்து அவனுந்நகரம் பெருவெள்ளமாய்ச் சேருயின, அவவீதிள்ளி லாயாசுலத்ததுச சிறுமியொருத்தி மோவிலைகூறிவந்தவள வழுக்கவீழ்ந்தனள அவள வீழுமபோது மறவனாநினையாது வசுவதேவனோயென்று வருந்தினமையால் யாமிவவாறு தாங்கிநின்றனமென்ன, அரசனு மிது மிகு புதுமையாயிருக்கின்றதென்று சொன்னலாபுரத்தவளவ்வாறிருப்பது மெய்யானால் அழைத்துவாருங்களை ஒருநாள்

யிட, அருகிருந்த கிங்கர ரவவாடேயன்மததுவர வெஞ்ஞம மோ
 ராககூடையுடனே கைகாலகௌலலாஞ் சேருத வந்துநின்றனள்
 "விசசலராஜனு மிங்குநடந்தவண்ணங் கேடக வவஞ் மவவாறு
 சொல்ல, வசவேசாது மகரதுவததை நீகண்ட தெப்படியென
 று மீட்டு மரசனவள்கேழ்சக

அரசனே, மலலிகாரசகனலங்கமபோல சொன்னலாபுரத
 திற பிரதிஷ்டைபண்ணி மரறு மெண்பதினாபுஞ் சிவஸ்தலங்
 களகட்டுவித்துச் சிவலிங்கபரதிஷ்டைபண்ணி, தருவிழாவை
 யுஞ்செய்விக்கின்றா சித்தராமதேவனைப் பேழுவியுற மூலகத
 தாரசெல்ல வப்போது எமமுராருடன் யாமுஞ்சென்று சிவா
 லயத்திற நரிசித்ததுநீதந் தருணத்தில, சிலமுனிவா சித்தராம
 தேவா நெறழிக்கண்டா டையமாயக காலகங் யுமீறிநேரையாது
 நிறகு மகிமையைக்கண் டதிசுபித்துப் பணிந்து த்வா பாங்கி
 னங் கைலைக்குச்சென்று தெரிசித்துவருகின்றல் மயால நடித்தே
 வரது மாககங்ககோயெல்லாங்கேட டறிவோமென்று நினைந்து
 சசொல்லுவா ஸவாமி சித்தராமசிவனே, நுதனே வா பூமியி
 லுங் கையையிலு மிரண்டிடத்து மொத்துப் பிரகாசிப்பெறு வ
 னறு பெரியாசிலா மொழியினறா அவ்வா, இருநாயகியலபைய
 மக்கெடுத்ததுனாகக் கேண்டுமெனாச சித்தராமதேவனும் யாமி
 னறைக்குச்சென்று தெரிசிக்கும்போது நீவிசொன்னால் வசிகழ
 வதுகண்டு நானையுங்கடஞ்ச சொல்வனென்று அவருமபாசது
 நிறக, ஆகாயமாககமாசுச்சென்று மலநந்து கையையிறசென்று
 தெரிசித்து மறுதினநகாலையில் அமமுனிவனோப்பாசத்துச் சொ
 லவா கேஞ்ஞம் முனிவனே, நேறறையதினம் கையையிற நிரு
 வோலக்கத்துத் தெரிசித்து நீவிமொழிந்த சங்குகளையும் நினை
 ததுநிறக, சிவபெருமா னெனதுகருத்தறிந்து முனிவனே யுன

துகோடபாடடை புணாப்பாயெனறுசொல்ல, நாதிகளது சரித்
திரங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்கின்றேன், தமது தீவயத்ரு
மேனியிற சாயுச்சியமாய்ந்தரும நாதிகளது த்ருமேனியை ஒரு
நகமி லீலிங்கமும் ஒருநக யடியலாத தொழுவதாக்கவுஞ் சிவகி
ருபயாத கண்டு கொழுமேன

அப்போது சிவபெருமான சிலாசரிஷியினிடத்து முன்ன
மவதரித்த விநநதியினமேனியும் இப்போது வசவதேவனாகவு
தித்த மேனியும் எமகஞ்ச சர்வமுமுயிருமாகுஞ் சித்தராமனே
யெனறருளசெய்தனா என்று சித்தராமாசொல்ல அமமுனிவ
ரொல்லாங்கேட்டு மகிழ்ந்து வண்ணங்கினா யானு மவவிடத்திருந்
தறிந்தேனென உவவாய்ச்சிபுகல், விசகலராஜனு மிதுரச்சயமெ
னற்றிந்து விசசரிய மண்டாங்குருகனென மனறையாமந்திரிகளுமச
சுமடைநத்ருகனா அவ்வாட்சியு மரசனிடத்துச் சமமானம்
பெறமுத தனமுடஞ்சொந்தனள

சித்தராமையா புராணவசனம்

மு ந ன் ன ன்

உ

திருச்சிறுமலை

—*—

சான்றிகைப்பெட்டியுரை பரித்த திருவிளையாடல்

—*—

இன்னவற்புகநாளிலே விசசலனெனபான
கொன்னணைநதன்படைக்கெலாஞ் சீவிதங்கொடுப்பான்
மன்னுசீவசவேசா கைமாதனமளித்தா
ன்னன்னிநியன் மசசரோ டிடைச்செலுமனவில, க

ராஉசு சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல.

உற்றுமறவொருகுமார சங்கரா தூரத்தவருவாயக
கொற்றமாதனமனைததைபுங் கொடுநமக்கென்றா
சற்றுமவவயிறொழித்திடா தவாகையிறறந்தே
முற்றுமனபினுலவணங்கின மமைச்சரகணமுனிநது உ

வநதுவிச்சலனமுன்னுற வணங்கினாமனநீ
தந்தவப்பொருளனைத்தெட்டு தண்டநாயகனொரு
கந்தத்ததெட்டு தூரத்த சங்கரனாகையிறகொடுத்தா
னிந்தமந்திரியா லுனககாவதெனென்னொரு ந

கோவெடுஞ்சுடனவிச்சல மன்னவன்கொடியா
யாவரிப்படிசெயப்பவா கனாமெனவெதியாய
மாவந்ததாரத்தனா னாயுழககவந்திருந்து
காவலாவெனையுழையென்ற கருமமேதென்றா • ச

விச்சலனவசவேசரா முகம்கேரோகுக
கைச்சுவெடுசொலாங் கடுமொழிசூழி கங்கனக
மச்சமின்றியளித்தனை யாசுரத்தம்பெருந்தோ
யிச்சகத்திலாமமைச்சரகள் கொடுத்தனமொன்று நு

தேடிவைத்தநின்றிடுவென நம்பொருட்டியனை
யோடிவந்தெனக்களியென்ற வெருவிடனாகையி
லுடவின்றியெகொடுத்தனை நமமையாரதண்டித்த
தூடவல்லவொன்று நீ யுன்னின துணர்ந்தேதம். சு

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல. ஈஉஎ

நம்பினோதனநனையுரசித்திடநினைப்பார
வம்பரலலதுநலலவா மதிகநிலாமனத்தா
லெம்பெருந்திருத்தாங்கியெயெமக்கினம்பொருளை
யம்பொருந்திடவளாககிலா தழித்தனையந்தோ எ

உனநனமந்திரித்தனநமக கனமயுநீழரித்தா
மொன்றுநம்பிக்கையென்பது போதுமெழுமுடைமை
யினறிவண்டருவாய கண்டியாமுனமென்று
நன்றுநன்றுநைநம்பின நலமெனநயினறான. அ

வேறு

அரசனொருதுணாததகாலையருளவசவேசாசொலவார
பரசிவபத்தியென்னும பதுமநன்னிதிபுஞ்சங்கும
சுடரிபுங்கற்பதாரூச சோலையுஞ்சொன்னவெறபும
பெரிதுளோரபரதனத்திபிரிபத்தராகாமனன கூ

பங்கயமுரலுமவண்டு மத்தமபூப்பரிநதுதேடா
திங்களினகிரணமுண்ணுஞ்சகோரமினகதிராதேடாதால
வெங்கயமறிகளபன்றி முலையினைவிரும்பித்திணடாச
சங்கரன்னபாமனன பரதனஞ்சமறுநறறா. ஐ

பாறகடலன்னமுப்பின பானியமருந்தாராதேமாரு
சோககனியிருக்கவெட்டிக கனியினைத்தேடாக்கிளளை
மூக்கமாசீயம்புலலை மோகித்துத்தினனனென்று
மாறகரியோனநன்னபா பரதனமருவாரமனன. டக

ஈஉ அ சாளிகைபபெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல.

வேறு

தெண்கடலவற்றினுஞ் சேடனசாயினு

மணகடிதலையினும் வடவையாற்றினு

மொண்குலகிரிநெரிந் துகினுடனனிய

மொண்கனகங்கொளா ரீசனனபுளோர்.

102

சடாவடிவாயினோ சடனாயிச்சியா

ரிண்டவிடாஞானாசிற நினபம்ச்சியா

திடமுறென்கித்திதான சிந்தியாததவ

ருடையநல்லனபுளே னுனபொருட்கொளேன

யாந

விடுவிடிவவையபுன மிககபொனகொளே

னுடையவாபொருளையென னுடையாக்கிநகனன

கடுகுநினனிதியகை காணிகுன்றினும்

படவராபபணியினன பததனனலேன

103

பெட்டியிறசோத்தநின் பிணையறசாளிகை

யொட்டியமுத்தினை யுள்ளவாறுநீ

திட்டமிட்டறியெனச் செப்பப்பெழையக

கட்டுடனமுன்னுறக கண்டுமனனவன

104

திறந்தருமபெட்டியைத் திட்டமிட்டவ

நிறைந்தமுனமுத்தினை நீங்கலினறியே

யுறைந்ததுகண்டிறை யுவந்துநதியார்

சிறந்தநற்பொருமையைச் செப்பியேசதினை.

105

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல. ஈஉக

வானவாமலாமழை வழங்கிவாழத்தினு

ரானசீவசுவ ராசையாவேந்தனமு

னூனமில்வாதலு ரொண்டவாககரன

முனரிபரியெனத்தருதல்செபியே

யௌ

ஆதலாலரனருட களவிலெனறனா

மாதறாமனனவன வசவதேவரைப

போதவேமகிழநதுநீ புனிதனெனறுமண

னோதுமானுடனல னுணமையெனறரோ.

யஅ

கடற்குமுத்தளிப்பவா கரங்களபோலவே

சுடாததருமணியணி தூசுநலகியே

சடக்கெனநநிமேற நபபுனாததபே

ரடக்கமினாவினே யரிவனசெலகென.

யக

மன்னவனுரைத்தனன வசவதேவாதா

மன்னவிசசலனமகிழந தனுப்பததமமனைப

பன்னகவணியனைப பரவியேகினா

தன்னிகரினறியே சரிககுநாளரோ.

உய

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல

முறறிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - சநக.

சாளிகைபெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல

வ ச ன ம

இப்படிப்பட்ட வறபுதங்கள் நடக்குநாளில், விசசலராஜன தனது சைனியங்களுக்குச் சம்பளங்கொடுக்கும்படி வசவதே வரிடத்தில் அநேகதிரவியங்களைப் பெட்டியிலிட்டுத் தந்தனன அதைப் பெற்றுக்கொண்டு போருநதருணத்தில் தூரத்தவடிவ முள்ள வொருஜங்கமா குறுக்கிட்டு நாகொண்டுபோ மித் தன முழுதும் எமக்களிக்கவென்று கேழக்கவே, வசவதேவ்ருமஞ்சா ம லத்தனமுழுது மவாகுத்தந்து வணங்கினா

உடனிருநத மறறையவமைச்சர்கள் கோபக்குறிப்பினரா யரசனிடத்துப்போய மஹாராஜனே, வசவதேவரிடத்துக்கொ டுத்த திரவியங்களையெல்லாம் நடுவழியிலவந்து யாசித்த ஒருவி டஜங்கமாகுத் தந்துவிட்டனொன்று வந்துசொல்லினா

அதைக்கேட்ட வவவரசன மிக்ககோபமுடையனாத தண டநாதரையழைப்பித்துப் பல கடுமொழிகளைச்சொல்லி யுமமைப் போல இவ்வாறு செய்வாருண்டோ, இதுவரையி லுமமை நம்பி யிருநத வெனக்கு நல்லபயனளித்தீர் உமது மந்திரித்தன மிது வரையிற்போதும், எமதுபொருளைமாதிரம் உத்தரவாதமபண ணுமென்று சொல்லினன.

இவ்வாறு கோபித்துணாக், வசவதேவரும் சிவபத்தியென ணுஞ் செலவமுள்ளோர் அரித்தியமாயிய விசசெலவத்தை வீரு மபுலரோ, உமக்குண்டான வையத்தையொழித்துவிடும், நான்

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல ஈங்க
வசனம்

கொடுத்தபொரு ளச சங்கமாககே சொந்தமானதனறி யுமது
பொருளன்று உமதுபொருளிற சிறிதுங் குறைவினறி முததி
யையுடனேயிருக்குமபடி சாளிகைப்பெட்டியை யொப்புக்கொள
நொமென்றுசொல்ல, அவ்வாறே அரசனுமொப்பநோக்கிப் பிழை
யொன்றுங்காணுமையால் வசவதேவரிடத்து மிகமகிழ்நது நீ
மாணுடனல்லன நேவனையாகும் என்று பலவாறுபுகழ்நது அ
நேக வஸ்திராபரணபூவமான மரியாதைகளையுஞ் செய்தனுப்பி
ன்ன வசவதேவரும் பன்னகாபரணஞ்சிய சிவபெருமானைத்து
தித்துத் தமமகத்திறசென்றிருந்தனா

சாளிகைப்பெட்டியழைப்பித்த திருவிளையாடல

வசன முற்றிறறு

உ

திருஃ சிறமபலம்

—*—

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல.

இத்திறமவசவதேவ ரினியசங்கமமேந்த
முத்தியுஞ்சித்திதானு மூலமாமுதலுமென்னும
பத்தியின்பெருமைதனைப்பாருளோரறியப்பண்ணும
புத்தியாறகலவியாண புரத்தானபுகுந்தபின்னா. க
வேறு

தங்குவெண்பிறையைநதலைப்பணி தாவுநீங்குதலைபு
ட, னங்கியோர்விழிகாளநீல மராப்பணித்தொகை யக

நாடகம் நெற்றிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

குமான, பங்குநீடலைமாலையாகிய பலவிதங்களமறைத
தருந, துங்கமாதவவடிவமாயவசவேசாதமமெதிராதோ
னறியே 2

நமபியுனனிடைவந்தனமொரு நலலுறுபினைநாடி
யே, யெம்பிரானயனங்கனென்ன வெமககுமுககணினி
சசையா, மமபிகாபதி யனபநெற்றியி னமபகநதரு வா
யென, வமபிலாமனவசவதேவா வணங்கிநின்றுவழுத
துவாரா. ௩

வீறுமானேமுகததனமுவிழி மிககவுககிரன்னனகண,
டேறுமாறொளிராமாமுகனனியல செயயபனனிருதுயய
க, ணீறிலசங்கரதாசாமுகக ணிருக்கனெனகணவ விந
திர, ஊறொடொன்பது தூறுகணகொடு நோகநலகி
னையேலோ ௪

இலலதொனறையெமககளித்திடு கெனறுகொளரு
மியலபுளோ, வலலபோமுனமிலையெனகை வழக்க
தனறுமனததுளாய, நலலதமவிழிதங்களுக்கருயநதுகா
ணவொணுதெனுரு, சொல்லுமககிலையெனறொராடிது
கிததுநினறெதிராகாட்டினா ௫

காட்டுமாடியுண்முககனுமமெதிர் கண்டுகொண்டிக
ருத்தினு, லீட்டுநாணமுளோராகள்போனமுக மினிமை

நெறறிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல்.   ஈநந

குன்றியிறங்கியே, மீட்டுநின்றொருமாற்றமொன்று விள
மபிடா துவினாநதுட, ஐடுசங்கமதேவாபோலுருநண்
னுமீசாநடததலும.   சு

நடக்குமததரைநதிக்கேசா நயநதுகண்கிலகெவையுநீ,
கொடுக்கவலையுனகொருததா கொடுக்கவுள்ளவொவ
ாகணின, னிடத்திலிலவையுள்ளதேலடி யேனளிபட
னதினறிவண, மிடத்தினீவெருளவோரொனுமபடிசெல
வதென்னெனவுனாசெயவார.   எ

சுநதானனெனவேமடநதையா தூதுசெலவெனவே
திலே, னாதருநதிருநீலகண்ட னனைநதவாஸிபமளிமெ
னே, னாதருநிதிசேடதாசையா நண்ணலபோலுனைந
கெனே, நொநதவெமட்டிமாறறாள் கைப்பதநதாறுவ
லகிலேன.   ச

சொன்னமாரியெனகருநல்கெனுஞ் சோழாபோலது
சொலகிலே, னினனசொக்கமதாதியான விருஞ்சுகந;
ருவாயெனேன, மன்னநினகயிலாயநீயெனே வைத்தடு,
வவிடமவவிட, முன்னலன்பாருநதுசேடம துண்டை
யாகுறையொன்றிலேன.   6

வேறு

உன்னையருசசிப்பவாகண்ணப்பனறண்டியுடையளி
பாரசேடதாசையாநமபூத, தன்னிவிடாதேதருவா பு

நாடச நெற்றிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

பதந்தா சங்கிலிமாலையெடுப்பவையிலாரோ, நின்னி
டமாங்கோயிலசெய்வா கீவியனாதா நேசத்தாலவிளக்கி
மொவாழுததாலத்தி, துன்னவெடுத்ததுடனபாடுஞ்சோவ
ண்ணுன றுயயதமிழ்ச்சம்பந்தனறுதிககவலலோன ய

கந்தமனாப்பவாழாததிகந்ததூபங் கலையொருவலை
யரிவாகசிறத்தளிப்பா, வந்தமுதுபடியளப்பா தாயனாதா
மாசிலாககாப்பூரவடைக்காயலகுஞ், சிறந்தமகிழ்ந்தி
லோசையாதீம்பாலவங்கா தினந்தருவாதிரண்டபாலகொ
டகூச்சவவை, தந்திடுவளேகாந்தத்தலத்துச்சாததா ச
ங்கரதாசையிலங்காமாஞ்சித்தேவா யக

செலவழியாநின் துநெலவககளஞ்சியங்க டினங்காப
பாகோடபுவியாசங்கமபாக்க, வலரியலசோபங்கையா
ங்கமவெட்ட வலலாழுனையமொராநினகோயிறகாவ, னி
லைதிரியாசிவரிசிசெய்சங்கித்தேவா நினக்கமுதுபடைப
பளசிறுத்தொண்டனறேனி, பலதளிகையமுதேற்றுஞ்
சோழாநெஞ்சிற பக்கமெலலாஞ்சென்னையா பரிந்தளி
ப்பா. யஉ

மிகவித்ததக்கச்சாயம படைக்கவல்லாள வீரசோளவ்
வைநன்னீர்த்தட்டஞ்சமைக்கத், தஞ்சாவதிருவாறூரிறறண்
டியாரதாஞ் சாதமிடச்சாமபவாமுனநருக்கிரிற்ப, ரகமு
ருகிப்பாடிநிறக வப்பாவல்ல ரருங்குளிரீர தந்திடுவா

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவினையாடல். நாட்கு

பொன்னிதேவா, நெருமனத்தானினகோயினமெழுகவ
லல ணிமமவவைமாயாநீளவிறகளிப்பாரா. யங்

பிரதானாகணநாதாகுதுநின்பாற பிழையாமலாடவ
லலாமூககஞாதாந, திரமானகணகருவலலாவாசசிதே
வா செய்யவிசுவாசருயாகெம்பாவிககுள, வரமேவுபோ
கையாமாவின றுயயமதுரகனிகாநாககாலமமைநலகும்,
வரமேவுமெயப்பொருளாருநறனீறறை வணங்குவாகா
வியமபடிப்போசாமவேதா யசு

ஆண்டருணினறிருமேனிகாவலனபா பசுபதியாசமம
வவையனபாயபோற்றி, வேண்டுநறநறாநமித தண
டியாதாம விமலவயித்தியாகானவீணைக்காரா, பூண்டு
லகையாண்டகனறமாதிராசா புகழுமுருத்திரபசுபதியா
னொன்பா, காண்டகுமநதிரவாதரபப்பபாசசா கசினதுன
துபிரசாதங் கருதிககொளவாரா. யரு

உன்னலமுத்திரையிடுவாநினனைய ருனவாயிறற
ளவாய ரோங்குஞ்சேரா, நினனருணறறவசமெலா மெ
ருத்திலேறபாா நீளவணிகமலலையா நீநனகார, நனனெ
றியாகாட்டகோட டையாகாப்பாா நணனுபயிராசசெ
யலசெயவோ ரிளைசைமாறா, துன்னருளசோமாமனா
மலயராசா சுரிகைசவுண்டையாநினகைச சுரிகையேற
பாா. யசு

நாடக நெறிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்.

எறிபத்தாநின்பூக்கூ டிணிதுகாப்பா ரியலுமடியாது
திப்பாரொழிலாநூரா, நெறிபெற்றுமேகாநதராமாநினை
நேசியாசசமயிகளை நெருக்குநதீர, ரறுவைததீ தகற்று
வோர குறிப்புததொண்ட ரதிகதிறனமாசசையரமலப
பொமமா, வெறியுறநநதவனமவிருமபிககாப்பார விசி
நிறபாராமதவரசராலவட்டம. யள

திருநீலகண்டாதாநவபாண்டங்க டினநதருவாவிறன
மிண்டாசிவநேசாகரு, வெருவானாவெட்டவலலார வி
பூதிதனை விருமபார்க்குக்குலசசிறையாகமுசசமைப
பா, மருவாருமருவுதறகுவாதஜூர மாணிககவாசகநதா
னவகுக்கவலலார, பெருவாயிறபாலகோலெசசகெததா
பெரியவிடதாரியாபாம பினககலலையா யஅ

ஏகமுகராதியாயீனாஞ்ஞாரு மெழினமுகத்தரநதா
மாமிருங்கணத்தோர், மாகவுமைபாகவரசநகராயமகதே
வமறைமுதலவமாருவினப, யோகபாசிவமுத்தியுதார
தீரா வொருகாலுமிறவாதாய பிறவாதாயென, ருக்கவி
வைமுதலாக வனநநாம மனபுடனே துதித்துநிறக வ
மாநதுவாழவாய. யகூ

வேறு

இப்படிப்படியிலாத விருமபெருஞ்செலவமுள்ளா
யொப்படிமுடியொன்றிலலா வொருமுதலாகிநிறபா
யெப்படியென்னைமுகக ணீயெனககேட்டாயிர்தச
செப்படியெனமேல்வைத்த திருவுளககருணையன்றோ.

நெற்றிககண்கேட்ட திருவிளையாடல். நாடள

நினகளங்கறுககுமுன்ன நெடுமுடிமெரியாமுன்ன
மனகனமலையனபெற்ற மாதநீவனாயாமுன்ன
முனககனாதியட்ட முடதநீசெய்யாமுன்ன
மெனகமலததோனமாலுனவிகாரததிறசனியாமுன்னம

அதற்குமுன்னதற்குமுன்னீ யாண்டவனடிமைநானின்
பதககமலங்களல்லாத பற்றிலேனெனப்பணிந்து
மதததுணாசிறிதுமில்லா வசவேசாமுகமபாரததெமமா
னிததநீனபததிகாட்ட வெயதினோமெனமறைநதான.

நெற்றிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்

முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - சரு

உ

திருச்சிறமபலம்

நெற்றிககண்கேட்ட திருவிளையாடல்

வசனம்

உலகத்திற பெருஞ்செல்வமும பேரினபமுத்தியுமெல்லாம்
ஐங்கமாராதனையெனனும் உறுதியுள்ள வசவதேவரது பக்தி
யை விஸ்தரிப்பிகருக கருத்தால் சாவவியாபகரான பரமசிவந த
மது சாப்பாபரணம் முதலிய திருச்சினனங்காமறைத்து ஒரு
ஐங்கமக்கோலமாக எழுந்தருளியவநது வசவதேவரோ யெமக்கோ
ரவயவம் புதிதாகவேண்டுவது. அஃதேதென்னில் பரமசிவநது
கருப்பதுபோல எமக்கும் நெற்றிககண் வேண்டுமெனநனா

நாடா நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடலவசனம்

வசவதேவரும் வந்தஜகமனாத தமது சிவஞானத்தால் பரமசிவமென்றேயுநிந்து ஸவாமி ஜகமனோ, விநாயகா வீரபத்திராமுதலானவர்களுக்கு முக்கண்ணும், பிரமனுக்கு எட்டுக்கண்ணும், இரதிரனாக காயிரங்கண்ணுங் கொடுதவா நீரனரே, அனறியுந் சமமிடத்துள்ளபொருளை யொருவரைபோய்க் கேழ்ப்பது முறையோ எனறுசொல்லி ஒரு கண்ணாடியையெடுத்தது முகத்தெதிராகாடினா அக்கண்ணாடியில் தமது நெற்றிக்கண்ணையுங்கண்டு நாணப்பட்டவாபோலப் பின்பொருவசனமுங்கூறுது வினாநதுசெனரா

வசவதேவரும் பின்சென்று உலகத்தி லெவையுந் தரதசகவுமக்கு ஒருபொருளைக்கொடுக்கும் வல்லவொவா, ஏதோ பயமடைந்தவாபோலிவவாறுசெலவது யாதுகாரணம் சுந்தரமூர்த்தியாரா முதலானவரைப்போல வலிதானவரங்களைக்கேட்டேனோ, கைலையிலிருந்து நீர்வவிடத்திருக்கக் கட்டளையிடரோ அவ்விடத்திறுனேயிருந்து அனபரது பரசாதசேஷங்களைப் புசித்துச் சீவிக் கினைநே நெனனிடைத்துக் குற்றமியாது, அந்நதவாதமாகள வேண்டியவரங்களை நினைநிடத்துப்பெற்று முத்திபெறவு மெளிபெனோ வுமக்கொனறையதருவேன, எளியேனைக்கேட்பதும் முறையோ, இயவா நெனனைச்சோதித்தது நிருவருளேயென்று நினைக்கின்றேன நீர் சகலீகரித்து பிரம் விஷ்ணுக்களைப்படைக்கு முன்னமேதானே நீராண்டாலும் நானடிமையுமன்றோவென்று பணிநதுநிற்கும் வசவதேவரது முகத்தைப்பார்த்து ஜகமனாபியான சிவபெருமான பத்தியை வெளிப்படுத்தவந்தோமென்று உடனே யநதாததானமாயினா

நெற்றிக்கண்கேட்ட திருவிளையாடல வசனம்

முற்றிற்று

ஆன வளமுத திருவிளையாடல்.

இந்தலீயிலவச வேசரினபுறுநாள்
வந்தரும்பொருளனுதின மீவாகையிலவாங்குங்
கந்தவண்புகழ்மா சங்கமபொருணமாடவாள்
அந்தமாளிகையிருந்தொரு தாதியைபலமுயர் க

இன்றுநஞ்செலவதற கருளவசவேசனீயும
வென்றிசோபொருள்கேடு நாமவிடுத்தனமென்று
சென்றுநீயுரைத்தருதவன கைக்கொடுசெலவாய
மனறலங்குழலாயென யுரைத்தனளவருவாள ௨

தண்டநாயகிரமனை சாரந்தகமபுகுந்தங்
கொண்டாம்பதிவிரதை கங்காமபிகையுடுக்கு
மண்டருடபொருவில்பெறும வளங்கொளபட்டாடை
கண்டகந்தனிலவிருமபி நிலலாமலேகடுகி ௩

திருமபிவந்துதனஞ்ண்டவ ஞ்றவிடஞ்சோந்து
விருமபியமமகேணுனாககே லொருவிசேடங்
கருந்தாங்கண்ணந்திகள பன்னிகங்காமபை
வ்ருந்துநண்ணிடையுதித்திருக்க கினறவண்டாடின ௪

ஈசும் ஆடைவளநத திருவினையாடல

ஒளியுநல்லவகாரமு மொணமையுமொப்புந
தெளியும்வவுலகத்தினு ளில்லயச சேலே
பளிதகுநகுமமுலையுமை கமிலையமபாமன
களிகொளுமபடியுதிபபளோ வறிகிலேனகருதின. ௫

அவவிசேடநறறிவவியாம பரநினைபணையுரு
செவவிசோமுகசசங்கமா வசவணாசசோநது
வவவியாசையற கேட்டலுமகிழநதளிககினுரு
னவவிபோலவிழியவவவீ டுடுககலாநயப்பால. ௬

வேறு

நந்தெருவிடநதொறு நண்ணுசங்கமா
நந்தெரிவையாககு நறறணடநாயகன
சிறதனைமகிழநதளித திட்டத்தினங்கொடு
வந்தவாததததா மகிழநதுடுத்திடும. ௭

வேறு

புதியபலவளஞ்செயரஞ்சி காமபோசஞ்சீனஞ
சிதைவிலபாவசத்திலக நற்புயனிநந்தேசரி
யுதயராகமிவவகைய கங்காமபிகையுடுககு
நிதியினமபரத்தோரிழை விலைபெறாநினைககின ௮

வேறு

எனவுரைத்ததாதிதனை மகிழநதுநோககி யிதமுனாத
துச சங்கமாமுனினியராக, மனமுருகுமவகைபாடிகக
முநல்ல மதனகலைவிதமெல்லா மகிழசசெயதே, யனகா
வசவேசராமுனனைநதுநீரங் கவாதேவிகங்காம்பெய்யுது

காறசாத்துங், கனகமிகப்பெறுஞ்சேலை கேட்டுவாங்கிக்
கடிதினனேவரிலெனமேற காதலுள்ளீர். கூ

வேறு

அவளுரைத்தனவசொற்கேட டப்படிசெய்துமென்
று, தவளவெண்ணீற்றுநெற்றிச் சங்கமாவிரைநதுசென
று, பவளமெயவசவதேவா பாறசெனறுவசவகேணின,
றுவளுநுண ணிடைகங்காமபை யுமிககுமென றுகிலீ
யெனறா. 10

சங்கமருரைத்தசொல்லைச் சங்கமேசுரனசொல்லென
மே, யங்கநற்புளகங்கொள்ள வத்தநின் னடியேனசெ
யத், துங்கமாதவமினறன்றோ துணைசெய்ததெனக்கென
றன்பான, மங்கைகங்காமபைதனை வரசசொலுக்கென
றளவிட்டா 10

தாதியா தூதாவாததை தனனைக்கேட்டுண்ணடுங்கி
நீதிசோதண்டராத னிறைந்தபட்டத்திராணி
கோதிலபத்தினியாசாரக கூடத்திலவருவதென்னென
றோதியுள்ளஞ்சிக்கங்காமபிகைச்செவியுறவுரைத்தராய்.

சிவனருசசனைமேனமோகி செயயவெண்பூதியாகி
தவநெறிவிவேகியாகி சதாசாரநீதித்தாகி
பவநெறிவிராகி துயய பதிவிரத்ததாலேகி
யுவமையிலஞ்செழுத்தா யுகிதனமத்தியாகி 10

தங்கநற்குகையிறகாய்ச்சித் தையலாயவாத்தகிழைத்த
பங்கமில்பாவையாவி படைத்தொளிமணிகள்பூண்டு
மங்கலமுறநடந்து வருதல்போற்றிரண்டுமாத
மங்கணத்திரண்டுபாலும வாசசபையணைநதாளநதோ

வந்தகங்காமபைய மதிமுகமவசவதேவா
சுந்தனைமகிழ்ந்துநோக்கிச் செய்யவித்தமபிராறகு
னிந்தவண்சேலைதனை யிங்ஙனங்கொடுப்பாயென்றா
ரந்தமொன்றிலலாநாண மதனி னுலயாநதுநின்றாள் யெரு

இன்றுமாஞபிமான மின்றிநந்திரிபுடுத்த
மின்றுனுஞ்சேலைவாங்கி விராயநாமிவாகுகனித்தால
வன்றுயாப்பிறவிச்சேலை மணணிநமேலமாறிமாறிப்
பொன்றுதவின்றிப்போமபோமென்று நற்புத்தியன்பால

உரிந்தனா தங்கையாலே யொண்ணுதறிருமபாநிறப்ப
புரிந்தகங்காமபைகற்பின பொறப்பதோவசவராசா
பரிந்தகைப்பரிசுமேனமைப்பானமையொவாங்கவாங்கத
தெரிந்திடவரிதாநீளச் சேலையாயத்துலவதின்றி. யெ

வெய்யவனுதிகுமவாரி மிசையெழுதியாயோவிஞ்சு
செய்யநற்கொடிமின்றாறே திங்களுடடுளங்குமினனே
துய்யவிச்சேலையென்னத துலவறவளாதலாலே
யையநற்றண்டநாத வமைபுங்காணமக்கித்தென்றா. யெ

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல். ராசந

அமையுமென்றவருநாதத வளவிலககுறிகொண்டற
சமமுறு எச்சேலைதனைச சரணராமவசவதேவ
ருமையொரபாகாவேடாகுவுந்தளிதகிறைந சிநினறார்
கமையுறுங்கருத்தராகிச சங்கமாகளித துசசென்றார்.

அமமைகங்காமபையுள்ளே யன்னமோபிடியோ வெ
னனச, செமமையாநட நதுமெல்லச சென்றுபோதி
ருநதோ, மொமையாதரவிறபெற்ற விவரைநாமவிழியா
றகாண, வெமமைதீர்தவநாஞ்செயத மேனமையேமே
னமையென்றார் ௨௪

உ ல ல

படிமகளிவாபதப பரிசுவேணடியே
முடிவருமபொறையினை முன்னமெயதினா
கடிமலாமகளிவா கனததநலலியல்
வடிவினைவிருமபிவாழ மனையினையினா ௨௧

கலைமகளிவருநா கறகவேணடியே
நலமலரயனிடை நாவினையினா
சிலைநுதவிவாபதி விரதநதேடியே
யுலைதலாலருந்ததி யுடலங்குன்றினா ௨௨

உ ல ல

இவரபிமானமபெற்ற விவரருங்கறபினாலுந
தவநெறிவசவதேவா சற்பாவநிலையுமென்றே
யவரவரிருந்தங்கேதத வன்னையனபாறபோற்றிச
சிவநெறிவசவதேவா முன்னுள்ளோசெய்திசொல்வார.

ஈசுசு ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்.

வேறு

எந்நெறியுமோர்நெறியாயத்தேவரீரகள இயம்புவதென்னை
நெறியிசையாலே, பன்னிரண்டாண்டிருநது
நெய்தபட்டோரனபாபரிநதுதரவெனச்சேடதாசரீந்தா,
நிந்நெறிவல்லாளரியற்பகையராநா நிருவருநதமில்லாளை
யிசைநதளித்தா, ரநிலையேமானககஞ்சாறாபெற்ற மக
ள்குழலேமணப்பநதா மகிழ்நதுநதா. உசு

விருப்பமுடனமாநீதி நேயொன்பா விமலன்னபாக
குடலாதிமிகுவாழ்வெல்லா, மருத்தியினுலளித்திலரோ
வரிவைமோக ராநதவாகருநசிங்கமுனையராவா, பெ
ருத்தநிதியிரட்டிகொடுத்தருளடைந்தா பெருநகருப்பி
னெறகவாநதோபேச்சுக்கேளா, விரககமுடனிடங்கழி
யாாதமதுசெல்வ மெல்லாநம்மாதவத்தோககெனறன
நீந்தா. உரு

எனறுவசவேசாமுன்னோசெய்தசெய்தி யியம்பியே
தமமையெண்ணுதிருந்தாரிப்பந், னுனறுகுழற்கங்காம
பையமமையுநதந தூயவநதபுரத்தரனைத்துதித்தேபுக்கா
ர, நனறுறுமிநாளினமற்றோ தூரத்தவேடா நங்களன
னைகங்காமபைநலததகனன, மினறிகழகாதபஞ்சியோ
லேகேட்டா விரும்பியளித்தாரவரோ வேசிக்கேந்தா.

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - சசுசு

உ
திருச்சிற தம்பலம்

ஆடைவளர்ந்த திருவிளையாடல்

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவதேவ ரிப்படியிருக்கருளாலில், நாளதோறு மீவரிட
ததுப பொருளபெற்றுச சீவிகும விடஜங்கமரது பொருட்பெ
ண்ணொருத்தி தனது மாளிகையினின்று மொருதாதியையழை
த்து நமது சங்கமரைக காணுமையால் வசவதேவரிடத்துச்செ
ன்று நாமனுப்பினோமென்றுசொல்லிச செலவுகளுக்கு வேண்டு
மபொருள்கேட்பின் அப்படியே பொருளைத்தருவா நீ வாங்கி
கொண்டு வருவாயென்றனுப்ப, அத்தாதியு மவவாறுசென்று
அவரது பதனியாராகிய கங்காமபையா தரித்திருந்த பீதாமபா
ததைக்கண்டத்சயித்துத திருமபி யுடனே தனது தலைவியினிட
த்துவந்து கேட்பாயமமா பொருவிசேடமிருக்குது, கங்காமபை
யா தரித்திருக்குஞ் சேலையைப்போ லுலகத்தி லெனகுமிராது,
திருக்கலையத்தி லுமாதேவியா தரிக்குஞ்சேலை யொருதாலிப
வாழிருக்குமென நெண்ணுகிறேன

உன்னிடத்தில் வந்துபோகும் ஜங்கமா வசவதேவரிடத்து
ச்சென தச்சேலை வேண்டுமென்றுகேட்டா லுடனேதருவா நீ
யும் உடுத்திக்கொள்ளலாமென்று சொல்ல, அப்பொருட்பெண்
னு மவவாதே தனக்குரிய விடஜங்கமருக்குச்சொல்ல, அச்சங்
கமருமவவாதே வசவதேவரைச சென்றுகேழ்க்க, வசவதேவருந்
தமது பத்னியாயையழைப்பித்து ஆடையையவிழ்த்துத் தருவா
யெனன, பத்னியாரும் நாணமடைந்து முகத்திருமயிரிச, வச

ராசசு ஆடைவளாநத திருவிளையாடலவசனம

வதேவா தாமேசென ருடையயவிழக்க, அதுவு மவிழக்குந
தோறுந துலீயாதுவளர, விடஐங்கமரும இதுவே போதுமான
து இனிவேண்டுவ தினறெனமறுக்க, வசவேசரு மதனையவவள
விற சேதித்துத தநதுநினறனா விடஐங்கமருவ களித்துசசெ
* றனா

மறறொரு விடஐங்கமரும நாகாமபையாரணிந்திருநத ஸவ
ராணர தனக்கிதமான காதணியைக்கேழ்க்க, வசவதேவரு மவவா
றுகொடுக்க ஐங்கமரும வாங்கிசசென்று தமதுவேசைக களித
தனா

ஆடைவளாநத திருவிளையாடலவசனம

மு ற ற ற ற

உ

திருச்சிறமபலம

—*—

மு த த ச ங க ய ர பு ர ர ண ம

—*○*—

அமலமெயதரிததாயபோற்றியருளையாதரிததாயபோ
ற்றி, எமைநிரதரிததாயபோற்றி யேதமதரிததாயபோ
ற்றி, கமையுழிதரிததாயபோற்றிகருமமுததரிததாயபோ
ற்றி, சமணிலுததரிததாயபோற்றி சைவமணிததரிததா
யபோற்றி. க

வேறு

அறவாராதணடநாயகாக சணியராகீதோழா
செறியிலிங்கநன்னிட ராயமற்றெனறுநதேரா
ருறவுவெம்பகதெரிவைய ரின்பமொன்றுனனா
முறைமசோமுத்த சங்கையொன்றெருமுனிவா ௨

தணடநாதாபாலவிடாகளாரு சங்கமாசாராதே
யொண்டருந்தமதரிவையாக குதவுன்னிதி புந
தணடருநதுகிலகுதமுஞ் சந்தனம்பன்னீ
கொண்டுகொண்டனுதினஞ்செயுங்குறிப்பினைக்குறியா

இவாசிவாரசனைபுர்வதற கிதகதவைகொண்டு
தவமிராத்தொறுமாத்த பாறசெயயவேசாவா
நவமதாகயாம்வாகளைப்பெரினறுநன்றஞ்
சிவனருசசனையரிவைய ரிடஞ்சென்றுசெயவாம. ௪

என்றுதணடநாயகா தமையழைத்தெதிரிசைப்பா
வென்றிமாதவாபாலயா மாதாபர்னமேனி
யொன்றுநசிவபூசனை புர்வதறகுடனா
நன்றுமங்கையுமதற்குா பொருள்களுநலகி ௫

செல்லுமாதவாதமமு - னமமையுஞ்சோப்பாய
வல்லையென்றலுந தணடநாயகருளமகிழந்து
நல்லதென்றுநுண்பினுன மெல்லெனநகைத்துப
புலனியையாயிருகந குவித்தெதிராபேற்றி. ௬

ராச-அ

முத்தச்சங்கையா புராணம்

எனைத்துநெஞ்சினுலவாகுகிஞ லிகழந்திடாதினசந்து
வனப்பினமிககதூசாரங்கண மணவகையடைக்காய
கனத்தநன்னிதிபுதுமல ரிவையெலாங்கட டி
யனைத்துநின்றசெயபரிசனா கரங்கனிலனிதேத. எ

எழுதுமோவியப்பாவையோ விருந்தியதறை
பழுதிலாதுசெயமங்கையோ பதுமையோபவளக
கொழுவிதாகியகொடிகொலோ வென்னலாங்கோல
மொழுகுமேனியாளுநுத்தி கணின்கபாலுயத்தா அ

இதமுறுமபலவளம் பரிசனத்தாகொண்டே க
முதிர்மனத்தராமுத்த சங்கையொனுமுனிவா
மதன்காலனோமட நதையா தநதையோவென்ன
வதிகளுபியாங்கணிகையா ளகத்துறுமளவில ௬

வசவதேவாதமிசையெனும வளரொள்வனப்பி
னசைவிலாமையைப் பருதிகண்டஞ்சிப்பினிடைநது
விசையிலவீழவதுபோலவே விரிகதிராகுறைந்தென
டிசையினமேறகதாங்கடவிடை வீழவதுகீழ்ச்செறிந்தான

அவநதருமபரசமயாமே னநதியாரங்கண
சிவநதபோலவேமேலகட விடத்துவிணசிவநத
பவங்கொளப்பரவாதாகள பலமுகமொடுங்கிக
குவிந்தபோலவண்பங்கய மலரொலாங்குவிந்த. யக

வேறு

உத்தியிறபிறந்தவெமமோ மிதிததமாவசவதேவா
 விதமனையிருக்கப்பெற்றாள் விதுவரனசென்னியுற்றா
 னிதமுறவெமமைமண்ணோ ரொச்சிலசெய்கின்றொன்று
 கத்துதலபோலக்கோயிற கண்டொன்றுஞ்சங்கமாராத்.

இனியநமவசவதேவ நியலகண்டுசமனைப்பற்றி
 வனிதைமாராகுதலபோல மலாநதனவாமபலெங்கு
 மனியராமமணாமுற்று மடங்குதலபோலத்தத்த
 நனியுறுசேக்கைத்தொறு நண்ணின்புட களெல்லாம யந்

வேறு

வெயயபுனசமணகளளாதாம வெருவிடவந்த
 செயயதண்டநாயக ரொனவெழுந்ததுதிங்க
 னையாநந்திகளருளிஞ லனைத்துளோநுதவி
 னுயயவந்தவெண்ணீறு போலுதித்தனவுடுக்கள் யச

இந்தவாறிராததிங்ககள் வந்திசைதருமபொழுதி
 னந்தமெயத்தவாசங் கையொழுந்தருளவானாச
 சந்தவோவியமுயிர்பெற்றுச சரிகுதலபோல
 வந்துருத்திரகணிகையா ளெதிருறவணங்கி யந்

கரங்கொடுத்தகங்கொண்டு போயக்கழலினைவிளக்கி
 யிரங்குமனபிஞ்ஹரீராதத் மதருந்திநீடெழிலாற
 றிரங்கொளாதனத்திருத்திமுன னினியனசெப்பி
 வந்தருந்திருநீறடைக காயவைத்துவணங்கி யந்

ராஜ்ய

முத்தசங்கையா புராணம்

வளநதருமபரிசனத தரைசசெலுமெனறுமகிழ்வா
வளங்குளிராதகமபுகுமபொழு துருத்திரகணிகை
தளங்கொணமாளிகைபடிக மாமணியிறைசமைத்தந
நதிடறகரிதா மொளிமண்டபமதனில யெ

கிள்ளைசாரிகைகட்பாதந கணமுழங்கவேகளித்த
வள்ளைநதிடவீணை யாழகினனரியொலிப
வள்ள்தாகியதமனியக கடடினமேலவனப்பா
பள்ளியொளையபஞ்சனை மேனமலாபரபி யெ

தூங்குதீபங்களபுடை தொறுமசைவறசகடர
வோங்குமென்றினாவிரிதது மேறகட டிகளொளிரப
பாங்குதாதியாசவநங் களாஞ்சிகளபற்றி
யாங்குதெண்பனீர்தெளித்தபூ விசிறிகளசைபப யெ

வாசநீரினனககெண் டிக் கநிறைத்துமுனைவப்பா
பூசநதனமாதிரோ பொற்கிணணநிறைப்பா
ராசிலாவடைககாயநரு மடைப்பைமுனபிடிப்பா
தேசலாவுபொறபடிநல விரதிகைசோப்பா உய

ஆகுமெல்லையிற கனகசோபானமேலைய
ரோகுபோதினிலுருத்திர கணிகையாளிருகை
மோகமேலகொடுகொடுத்திட முத்தசங்கையாதாம
போகநெஞ்சினரன்றியே யேறியுட்புகுந்து. 2.க

பைமபொனமாமணிப்பரியங்க சயனத்தைப்பாராதே
யெய்பிரானிருநதரு ஞறறபீடமீதெனன
நம்பியனபினுனனிமிகப் பயநததற்கருகாக
கம்பளாதனமபோட டதனகண்ணிருநதருளி ௨௨

நெடியவேணியைவிட்டு முனகடடிநேரிழைநீ
சடைகளகடடிசையெனனிது சாறறெனயாங்க
ளடையுமமபிகையெங்களுக கஞ்சியிலளித்த
கடிகொணமெலவியசடையிது வெனமயிரகாட்ட. ௨௩

பொறையுறுநதமதுருவெலாம பூதியைப்பூசி
நிறையவிநதநீறெனமுனே நீதரிககிலலாய
யறைதிபெனறலுமமபிகை யெனகருமுனனளித்த
முறையினீறிதுவெனறுமெய மஞ்சனமொழிநதாள்.

கண்டிதமமுடறறித்துநீ காரிகையிவைமேற
கொண்டிடாததெனகூறென வுவாககடற்கொயின
மண்டிமிமணிமாலையன றிரிப்பாறகடறநீ [ள
வுண்டிவவெள்ளைநகண்டிகை யெனமுத்தையுரைத்தா

முத்தசங்கையாமுத்த மூக்குத்தியைநோக்கிச
சுத்தருத்திராககததைநற சிரத்தினிறறுயதாய
வைத்திடாநிறதமூக்கினில வைத்ததேனென
வத்தநாரணத்தினே வல்லெனவறைநதாள். ௨௪

சமகுணத்திநீக்க சட்டமொன்றையேதரியா
தெற்கொண்மெய்யெலாங் கலையினுனமுடலேனென்ன
துறப்பவித்திரட்டுணைவிழிக் கெண்ணுடறோனறா [த
நறகிரமத்தினுறபோத்தன நென்னமனநயநது ௨௪

அரிவையாளிவளஞ்சிலாஞ் சனமுடையாளென
றிருகைகூப்பிநின் றிநதநல வேடத்திறகெவாதாம
பெரியதேசிகாநியமமே தாசாரபேத்த
துரிமையே துரினகுருபரம பரையெதுவுரைப்பாய ௨௮

தவங்குளவவழிசெயவை நீயாருடனசங்க
முவநதுபண்ணுதியுண்பதே துரையெனநகையா
சிவநதவாயினளசெப்புவாள வாமதேவாசா
னவங்கொண்முனனுபதேசத்தால வெள்ளிமாநகமேல.

அகிலநாயகியருநதவஞ் செய்தவனறனை
மிகமகிழ்நதிடப்பண்ணித்தன மேனியோராபா லூந
தகுமவவேடமுநதநதிடப பெற்றவததையல
சகமளித்தருடேசிகை யாமவளசமயம் நடய

தரணிமோகனலாஞ் சனதாரியாயாங்க
ளருமறைப்புரைபுராணங்க ணிறையவனறானபால
வரமுறுமபடிகேட்டவ ளனைததையுமவகுப்பாள
பரமகாரணிசநத்திப பாவையாயாங்குள. நடக

அட்டமொன்றதாயக காயநதபாலசருக்கரையனப
லிட்டலிங்கததுககீந தியாமருநதுவமினிதாயத
தட்டிலாமலொண்கநதமு லரதிகடவததோ
நட்டபததாகடநதிடிற் கொள்ளுதுநயநது. ௩௨

தனுமனநதனமவஞ சனையினறியேதவறு
தனுதினநதருஞ்சங்கமா தமமையாமனைவோந
தினமுமியாஞ்செயுஞ செயலெலாஞ்சிவலிங்கபூசை
புனிதமுத்ததியுமபத்தியு மெமக்கவாபுகலின. ௩௩

மூவித்ததவாமபொறிகளால யாங்களசெயமுனறயி
தாவிபோலுமெமமாரி யாமாக்கமாரிடடை
மேவுவேடங்களுவிரத நறசரித்திரமிவையெந
தாவிலசநத்திமடநதைபா சிவாலயஞ்சாராவார. ௩௪

ஐயவென்றுமின்னிசைத்தலு முத்தசங்கையாதா
மெயயிதென்னவேயவளை நறறவரெனவிருமபிச
செய்யுமுனவளம்பார்க்கெனத தெளிசிவாரச்சனைக்குத
துயயமஞ்சனமலாதரு வாயெனத்தோகை ௩௫

இவாககித்ததனசெயவதே கருமமென்றெண்ணி
யவாக்குமஞ்சனமலா கநதமாதியாமனைதது
முவப்பினலகியே யூழியநதவறறவுதவத
தவத்தாமுத்தசங் கையாசிவாரச்சனைத்தருக்கால். ௩௬

போதவாசசனைசெயவதைக கணிகையாளபுரியா
வாதரத்தினிறுணபரி சனததரையழைக்க
கோதினமாமயிறறிாளகனோ வனனநதினசமுலோ
வோ குசித்திரப்பாவையோ வெனபபலாறவம ஂ௭

ஒத்துமத்தளநதாளங் னொத்துமினகாளங்
சுத்தமாகவேயுதுமின ' ' றுத்திரத்துமின
சத்தலலிசைபாடுமி னுமினறவா
சித்தமெயத்தவா பூசனைக்கேவனனசெயவேன ஂ௭

என்றுதூபதீபாததி நன்னிவதனமெல்லா
நின்றுநத்திரகணிகையா னேயத்தினறிப்ப
வென்றுமெயத்தவாசிவாரச சனைமிநுபபமேமிசுவு
மொன்றுநெஞ்சராயிரவெலாமெழாதிநநதுவந்தா ஂ௭

அரியமாதவாமுத்தசங் கையாதநதுறவை
பரிவுபொங்கியேதோத்திரம் பண்ணுவார்போல
விரியிராவிடைக்குக்குடம் புள்ளினமெல்லாம
பெரிதுகூவினசிலம்பின பிரிந்ததுகங்குல ச௭

பழுதகனநிலாப பரசமயாந்தகாரங்கன
முழுதகனநிடசசைவமா முளரிகணமலரத
தொழுபதாமபுயத தண்டாயக்ககதிரோனறி
றெழுமினெனபபோ லாலயநதொறுஞ்சங்கமியம்ப. சக

ஐயமுத்தசங்கையாதன மாயையிலடங்கா
துய்யுமாற்றினையுணர்ந்தஞ்சி நுத்திரகணிகை
பையவேகையொழிந்தவப பானரை போற்றமுத்தச
செய்யமென மலாததினொலாஞ் செவ்வீபாயகருவிரத

முறறுமெய்ததவாமுத்தசங் கையொனுமுனிவா
வெற்றிவேலவ் தியாநா - னிருபதினுமவ் ருபபஞ்
சற்றுமில்லாநகனாகமடஞ்ச சானறியானெனநே
யுற்றவெபசதினிறுமலபோற் பகலவனுதித்தான சாந

தலாடாநகா தவெறிபபததிடநதயாவு
மலாநகோலி கதவாபெற்ற வருஞமுற்றறிந்து
கண்டபொருள்களபபுற முகமலாநததுப்பால
வண்டகனறிலாபபகய மலொலாமலாநத சசு

சாலையெய்தியகாவீ பின முத்தசங்கையாதஞ்
சீலநகுகணமுன்னனைந் தினிதுநாசெயவா
ரோலவென்னு லிராந திரவநதறிநதிலேயே
நீலகண்டனெவல்லன மடலாதமினெறியை சநி

என்னைசொல்லுவ லிரவெலாநதுஞ்சுதவினறி
யுன்னையுன்னினன சிவராசசனைக்காலையினுவந்து
முன்னைநலவ்னையுள்ளவ ரநதமெனமொழியா
ண்ணையஞ்செநிசிவராசசனை மனையினையனைவா சசு

நாடுகள்

முத்தசங்கையா புராணம்.

கண்டனனபலதவததரை யிப்படிக்கானேன
வெண்டருங்கண்டிமென சடைபொன்னன்னிபூதி
மண்டிறுஞ்சகலாங்குகெளபீ நமமமடநதை
கொண்டவேடங்க ளவளபரிசின்ருமகஞ்றியால சௌ

இனையவாமுத்தசங்கைய ரிசைத்திடவிருந்தோ
ரனைவருஞ்சிரித்தாரத்தனா நந்திகளன்பான
முனையினண்பிணைமுறுவலசெய தரனையேமுன்னிப
பினையறிந்திலார பெருமையைப்பேசரிதெனறா சஅ

முத்தசங்கையா புராணம்

மு த றி ற று

ஆ க தி ரு வி ரு த த ம - ரு ௩ ௨

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

மு த த ச ன க ய ர பு ர ண

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசவதேவரிடத்துத் தோழமையுள்ளவா, லிங்கநிஷ
டாபரா, முத்தசங்கையொன்பவா உலகவிகார மொன்றமுறியா
தவா, அநேக விடஐங்கமா வசவதேவரிடத்துவந்து வேண்டும்
பொருளுடனே வஸ்திராபரணங்களையும் வாசனைத்திரவியங்க
ளையும் வாங்கிச் செல்லுதல்ககண்டு இவர்கள் சிவராசசனைக்கு
ரிய பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்டு மாதரிடத்துச்சென்று
அத்தவங்களை யிரவிநபுரிவாரபோலும் யாமுயிவவாறு புரிதல

வேணுமென்றுகருதி வசவதேவரிடத்துச்சென்று இச்சங்கை
 ாபோல யாமும் மாதரிடத்துச்சென்று தவமபுரிய விசசிததே
 ம, அதற்குவேணு முபகரணங்கண் முற்றந் தருவீனென்று
 னாகக, அவருமவவாறே வேணும் பொருணமுதலிய சாதன
 னகளைப் பரிசினங்களிடத்துக்கொடுத்தது ஒருகணிகைவீட டிசச
 னகமனா யடைவிப்பினெ றுஞ்ஞாபிகக, அவருமவவாறே அ
 மைத்ததுக்கொண்டுபோய விட்டனா அவவேசியரும் எதிரசெ
 னறழைத்துச்சென்று பாதங்களைவிளக்கி யத்தீர்த்தமருநதி அ
 டைக்காயத் திருநீறுவைத்து வணங்கியுபசரித்துத் தமது பஞ்ச
 னையிறசோகக, அதுகண்ட முத்தச்சங்கையா இந்ததிவ்யபுஷ்பா
 லனகாரசயனம் எமது சிவபெருமானாக கருசுகிக்கும் பீடஸ்தா
 னமென்று நினைத்து இதனைநெருங்க யாமருகாலலோமென்று
 பகததேதார கம்பளமிட்டு அதிலிருந்தனா அககணிகை மதன
 லீலைக கெவவித்ததுள்ளாககவு மக்குறிப்பொன்றமுறியாது இவ
 வேசையனாயுந் தவமுடையார்க்கினைத்து நீவிர சடைதரியாம
 ல உருத்திராக்ஷமணியாமல திருநீறுதரிககாமல கச்சட்டமுடுக
 காமல உடலமுழுதும் ஆடைகொண்டு மறைத்தகாரணம் யா
 தெனன, வேசை யிவா மோக்ஷகாமியெனற்றிநது யாம கௌரி
 மதஞ்சாராதவராதலால் அதற்கேற்ப லிககோலங்கொண்டனம்.
 எமதுதேகத்தைத் தமமைப்போலவாராய ஜனகமா காணலாம
 னறி பலிகளாறா காண்டல்கூடாதாதலால் இவ்வா ருடையான
 மறைத்தனமெனன, முத்தச்சங்கையரு மிவா அநாதியான சத்தி
 சசினனமுடையவொன்று நம்பி மிகவு மவரிடத்தனபுவைத்து
 அவாக்குத்தா மளவற்ற வுபசாரங்களைச்செய்து அககணிகையு
 மவள தேவறபெண்களு முடனீரு தேவல்செய்ய இரவுமுழு
 துஞ் சிவபூஜைசெய்து விடியற்காலத்தெழுநது வசவதேவனாக

நாடு அ முதததசங்கையா புராணவசனம்

கண்டு நேற்றிராததிரிபூஜையில் நீரு முடனிலலாததொனதே
குறையாதுமுடிந்தது

அமமங்கையாபோற நவமு நடயாரை யிதுபரியநசம் நா
மெவவிடத்துவ கண்டறியே ம என்று சொல்லவே அங்கிருந்த
வா யாகருஞ்சிரித்ததா டுவ டததகாநகி வணங்கி யத்சயித
துத தாமும ம நடகிதாது புனமுழவலகொண்டிருந்து சிவத
தியானமொன்றலது வேறியாது பெருமை வசகு மனங்க
ட கருமையுள்ள அனைநிருந்தனா

முததசங்கையா புராணவசனம்

முதததத

— — —

உ

திருநாடு நமலம்

— ◆ —

பசுபதிநாயுட புராணம்

— * —

இன்னவாறுநந்திகேத ரிணிதுநாடு குமலலையின
மன்னுச்செனவசவதவ மாமதுநாநடிபெ
நன்னெடுங்குங்குவது நம்பனாபிளங்கதாய
முன்னநந்தவந்ததாபு நமுநாயயானஅதனெனக

சோதிசோதிதுறறகண்ணா துயயதாசகைககுதா
மேதுமுறறுணாநதிடா திருநலபாலவெயிரான
மீதலனபுனோககெனஞ்சின மிககலோகவிதகளா
நீதியொன்றுமன்னதென்று நிச்சயித்தநிந்திடா ௨

பித்தாபாலன்விராபபாநானா பேசிலென்றுசெப்பவே
முத்தரித்ததந்வித்தாபேல முன்னுமுள்ளரோவென
வித்தவததந்வித்தாபேலனநந தொன்னவெங்குநநதிரா
மொத்ததசெ நானவசவராசையககுநாநததோ துவாமந்

அசனிதத ததிலளவினைய மலசெமுத்ததினெஞ்சினா
ததிலளவினவநநநவெய யலொனநதலததினா
விதகிலாதமெயததவத தாவீரசைவநநயினா
நுமுலாவுனததாபாச பதிகளெனநெரு நததனா சு

லரிடததுவீரசைவ வுத்தமததாக்கடியே
பாரநித்தனதிகநூல படித்தி நகுமெலலையின
வாரிமைகககை நதபோது வநதெழுதுவநதமா
கோரமுற்றகாரவிடம பரதநககெதிககுநாள் நு

அஞ்சிவானரசராகுடி யபய மபயமபயமென
நெஞ்சியோடுமெலலையி நெழுத்தவெயயவிடமெலா
நஞ்சிடுநனநெணுமலதத னுண்டசொன்னவிற்றலு
நெஞ்சபாசபதிகாரா ரழிந்தருண்டநினைவராய

என்னவென்னசொல்லுமால் மெம்பிரானயினநெ
ன்னனசெய்தி மெய்கொலுள்ள ததையுமென்னவவாத
நு, மன்னவுள்ளதென்னவே மயங்கிடணணினமேலவி
முந, தொன்னலாரகொல விண்ணொன றுலைந்நுரைந்
துருத்தெழா. எ

ராகுய

பசுபதிராயனா புராணம்

விடமருந்துகெனெறாருததா வேணடினொன்றி யுணப
ரோ, மடமணைநதுளோருமால் மனமிசைநதுகொளவ
ரோ, திடமிருந்தகாளமுண்டுசெதத்பேரொனைததுளோ,
ரடுமிதைத்திருப்புமந திரங்களவல்லராகொலோ. ௮

புககவாலமநதவேலை யிறப்புறப்படுததமெய
யொககலாகவருகிருநது ளோகளிலலையானதே
திககெனகருநீயலாது தேவரிலலையெனசெயகே
னிககணத்தினஞ்சுமிழநதெனககிதஞ்செயெம்பிரான. ௯

ஆலமுண்டபோதுதேவி யருகிருந்திலலையோ
சாலவேணியுறறகங்கை தானுமொத்திருப்பதே
ஞாலவோலநநதிகேச நுறறசுறறமலலவோ
வேலநானநிறததுண டெனிறறவிாப்பெனசெயகேன

இநதநூலையிநதமாத வததாதாமிசைப்பதேன
றநதிமாழுகததாவேலா தநதையனபிலாகொலோ
பந்தரானவீரபத்தி ராதிபலகணங்கணீர்
வநதுகையிலுமபறித தெறிநதிலீர்மறநதிரோ. ௧௦

இவவிடநதலைககொளகின்ற வேலையிறபுருநதுநீ
ரவவிடததுநனமைசெயத லணபதன்றதற்குமுன
வவவியையாதாளிலே வணங்கியோராமருந்தளித
தெவ்விதததெனுநதிருப்பு மெனசொலுககிரங்கியே.

தீயத்ததிதொன்றையுந் திருப்பிலத்தனெம்பிரா
னாயுமற்றனநநா ளிருப்பனருமில்லையே
நாயகனவிடத்தையுண்ண நானிருக்கிலெனென்ப
போயிருங்கடற்குதிப்ப நென்றுபோதுபோதிலே. ௨௩

தேவதேவனவிடையினமீது தேவிபங்கனெயதியே
பூவினமாரிவிண்ணுளோர் பொழிநதுகைகுவிக்கவே
யாவனமீதுசிவகணத்த ராவெனுஞ்சொல்லாவிட
னாவதொன்றுனக்கித்தத கேளளித்ததுமென்னலும். ௨௪

பாசுபதிகளீசாதாள பணிநதுநிறுப்பகருவார
தேசவிற்றவநீயயினற தீயவாலமொத்தியே
நாசமணையிலென்னசெயவ னஞ்சையிக்குமிழந்திடி
னாசிலாவரமெனக களித்ததொககுமென்றலும். ௨௫

முத்தனெம்பிரானமகிழ்நது முறுவலசெயதுநாடியே
பத்தவிரதவாலநா முமிழந்திடிற் பாரதாமன்
மெத்தவெநதுவானிறநது விடுமிதெமமிடத்ததுமே
லொத்திருநதுபோவதன்றி யொன்றுமினறெமக்கென

கண்டமுற்றகடுவிழிநது கடுகிலென்னசெயகுவே
னண்டநாதநம்பகிலல னுவியங்கழிப்பனென
மெண்டியங்குமனபாசொல்ல வெம்பிரானிரங்கியா
முண்டநஞ்சிழிநதிடாது நங்களத்தினுழியலால். ௨௬

நம்பலாதபோ துநமம் டிததலத துநணணியே
யெமபெருங்களத்தினஞ் சிழிநதிடா துபாாததினொ
றுமபாகோனவலத துடைக்கணுறறநண்பிலவைததன
னம்பரததாமாரிபோ லலாககைகொண்டுவிசிஞா யு

கங்கைவேணிகொண்டநஞ்சு கண்டமவிட டிழிநதிடா
தங்கரனம்டிததலத தமாநதுநாடுமனபரா
மெங்களபாசுபதிகளாரி லங்குமேனமைதனனையார
சங்கைசெய துனாககவலலா தடபிரானையனறியே யு

பசுபதிநாயனா புராணம்

முதநிறு

ஆகதிருவிருத்தம் - ௫௫௧

உ

திருச்சிறநம்பலம்

பசுபதிநாயனா புராண

வசனம்

ஒருதினம் பரஸாதமே திருமேனியாயுள்ள சென்னவசவ
நீதவா தமதுமாமன ஸ்ரீவசவதேவனானோகி தவமுடையாரொ
லலா மேழையராயினகாரண மென்னையென்றுகேடக, உலகத்தி
லஞாயோதயங்கண்டவா கண்களுக்கு நகடித்திரவொளி தோற
ருது, அதுபோல சிவதாசனம்பண்ணுந தவமுள்ளார உலகத்
துப்பொருளை யெப்போதும்விரும்பார. பித்தாபோலவும் பாலா

களபோலவும் ஞானிகளிருப்பொன்று சொல்ல, இவாபோலும் ஞானிகள் முறகாலத்துமுளரோவென்று சென்னவசவதேவா வினவ, இவாபோல லனநதஞானிகள் உண்டு அவரிலொருவா பசு பதிநாயனானபவா, வெயயலூனொன்னுந் திருத்தலத்தையுடையவா, வீரசைவாசாரமுள்ளவா, இவா வீரசைவ உத்தமர்களாகும. சிவாகமமுதலிய நூல்களைப் படிக்குங்காலத்தில திருப்பாறக் கட்டில் கோரமான வாலகாலவிஷ்ணுமுண்டாய எவ்வுதமபரவிக் கொடுமையைச்செய்ய அக்காலத்துத் தேவாசார முதலாயினோ நடுநடுகிச சிவபெருமானிடத்து அபயம் அபயமென்று அடையுமிடத்து கிருபாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான அக்கொடியவிஷத்தை லோகரக்ஷணாததமாகத் தாமுண்டனா என்றுசொல்ல, அதைக்கேட்டு மருண்டசிகைதயுள்ளவராய எனசொன்னீர் எனசொன்னீர் எமது சிவபெருமான விடமுண்டான்பது உண்மையோ சொல்லுங்கொன்று சொல்ல, ஆஃதுள்ளதேயென நவாகளசொல்ல, அப்போது பசுபதியா மணமேல மயங்கிவிழுந்து பின்னருமெழுந்து கோபாவேசமுள்ளவராய இது தேவாயாவருஞ் சத்துருக்களோ ஒருவா விஷத்தையருந்தச்சொல்லினால் அறிவிலலாதவருஞ் சமாதானிக்கார, கொடியவிஷத்தையுண்டிறந்தவ லெவ்வளவுபேரிவவுலகத்துண்டு, இதைத்திருப்பு மந்திரவாதிக ளெவரிருக்கின்றா, விஷப்பிறந்தகாலத்துச் சுற்றமாயுள்ளவ ரொருவருமில்லாராயினா ஸ்வாமி சிவபெருமானே உமமையனறி யெமகரும் வேறுதிக்கில்லை, அதலா வீரதக்ஷணமே நீருண்டவிஷத்தை யுமிழந்தருளவேண்டும், அவ்விஷமுண்டபோது உமாதேவியா அருகிலிருந்ததிலையோ, கங்காதேவியாரும் ஒத்திருந்ததுண்டோ, நந்தகேசரரும்கருச் சுற்றத்தாரானரே, நானறிந்தேனாயி னுடனேதவிப்பேன, இந்ததுலை யித்த

வமுடையார படித்தனரோ இககெடுதி கேட்கலாயிற்று விநாய
கா கந்தரிருவரும் தமதுதந்தையாரிடத் தனபிலலாதவரோ, வீ
ரபத்திராதிகணங்களை நீங்கலாவது அவவிஷத்தைவாங்கியெ
றியாதிருந்தீர், இவவிஷந் தலைக்கேறுமுன்னேதானே எவவித்
ததாலாவது திருமபுமவித்ததை எனனிடத் திரக்கத்தாலாவது
செய்யுங்கள், இப்போதுநேரிட்ட தத்துநீங்கினால் எமதுசிவபெ
ருமா னினனும் வெருகாலம் ஆயுளோடிருப்பா என்று பலவாறு
கூறி இவ்வாபத்தைநீக்குவா ரொருவரும்லலாமையால் நானினி
யுயிரோடினோன் சமுத்திரத்திலவிழுந் திறப்பேனென மெழுநது
செல்ல, அப்போது தேவதேவராகிய சிவபெருமான விருஷபா
ருடராகத் தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிய சிவகணங்களெல்லாம்
ஹரஹவென்று ஸ்தோத்திரங்களபண்ண எழுந்தருளி ஓ பசுப
தியே யுனக்காகவேண்டுவ தெதுவானாலு மத்தனைக்கேளென்று
சொல்ல, அப்போது பசுபதியார் சிவபெருமானது திருவடிகளி
லவணங்கி ஸ்வாமி தமது கிருபாநோக்கத்தால் யாதொருசஞ்ச
லமுமென்ககிலலை, தமது கண்டத்துவிளங்கும் விஷத்தாலவரு
ங்கெடுதிக்கே வருந்துகிறேன் அதை யுமிழந்தீராயின் அபே -
தே எனசஞ்சலமொழிந்தது என்றுசொல்ல, அப்போது பரம
சிவமும் மனமகிழ்நது பக்தனே, நீசொலவதுசரியே இதையுமி
ழ்ந்தா லப்போதே யுலகத்தை நாசமபண்ணும், ஆகாயமு முடி
லையடை யும், இச்சுவிஷ மொடிட்டத்தொத்திருப்பதன்றிக் கொ
டுமைசெய்யாது, ஆதலால் பூர்ணிககமாட்டேன் நீயும் பயப்ப
டவேண்டிய காரணமில்லையென்றுசொல்ல, ஸ்வாமி கண்டத்தி
லிருக்கும்விஷம் உளளேசெல்லமாட்டாதென்று என்னநீச்சய
ம், அப்படியிறங்கினால் நானுமுடனே யிறந்துவிடுவேன் என்று
பசுபதியார்சொல்ல, அவவாறு உனக்கு நம்பிக்கையிலலாதிருக்க

மானுல எமது மடியிலிருந்து எப்போதும் பார்த்திருப்பாயென
று கடாக்கித்தனா பசுபதிநாயனாரும் விஷ்ணுமறங்காதபடி மடியி
லிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தனா இப்படிக்கொத்த அனபு
ள்ள பசுபதிநாயனாது பெருமையைச் சொல்லவேண்டுமானால்
பரமசிவமே சொல்லவேண்டுமென்று சொல்லியருளினா

பசுபதிநாயனா புராணவசன

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறுமலை

—*—

கோ. ௧. கூசசுவைவ புராணம்.

—*—

தாரணிபுகழங்கோளு னென்னுமததலத்திலவாழுஞ்
சீரணிசைவவேந்தா சிவதேவசரணென்னும
பேரினாவாபயந்த பேதையாகோட்கூசசுவைவ
யேரிளமபருவமினா ரிவாசெயலியமபலுற்றும் க

செநநெறியினராமந்தச சிவதேவ் சரணொன்பார, நன
னெறியாயதமமூர் நம்பாபோகேசாககானபாற, றுன்ன
நநேயததாலே துகளறத்தினரிவேதி, தென்னையாளு
டையாயகாப்பா யென்றுநின்றிறைஞ்சியேத்தி ௨

நமோநமநாளிலோநாநாமபாகோனகருமமாகச, செழு
விதோநகாகஞ்சசெலவார சிறியதமமகளைநோக்கி,வழு

விலைநதம்பிராற்கிவவளளத்திலிநதப்பாலைப, பழுதிலா
தழுதுசெய்யப் பண்ணுவாயதினமுமபாவாய ந

அன்னையேயுனசுருநதசிற றுடையுமங்கைச்சங்குங்
கன்னமாரோலையுமபொற கடகமுங்கனகப்பொட்டு
மின்னுமம்பாவைபுரின விரற்குமோதிரமுங்கொண்டிங்
குன்னைவந்தனைவோநானே அணமைநீயொன்றுமஞ்சேல

பாலைநதம்பிராற்குகாயச்சிப பரிவினன்னிவேதஞ்செ
யவாய, காலமொன்றிடவேயென்றுசென்றனாகண்ணியா
ராதா, மேலவப்படிபோவாளத தினிதுறப்பெயதுகை
கக்கொண, டாலமுண்டருள வுராகோயிலனைநதவாமுன
ணவத்தன்பால் நு

குடித்திபாலையவென்று கூறிமுனகுலவுநண்பால
அடிககடிபுபசரிப்பா ராகவுமருந்தாராகி
நெடித்திருப்பதனைக்கண்டு நேசனனெனஞ்சினிலே
யெடுத்திருக்கையிலேந்தியேனையாவிப்பாலவேண்டாய.

செல்லப்பாலகாயநததின்றோ செழுமணமின்றோவா
றிற, நிலலையோபசிதானின்றோ திரிநததோகண்டாரொ
ன்றோ, வல்லதானறபமென்றோ வறிவிலேனறந்தேனெ
ன்றோ, சொல்லுறறேடிலலையென்றோ தூவடடிலவின
கக்கெனன்றோ. எ-

தண்ணெனவாழிறதெனறே தண்ணீர்கூடியபாலெ
னறே, வண்ணியாககளித்தேனெனறே வரவுநானற
ழத்தேனெனறே, வொண்ணையகூடியதில லெனறே
வோடிமுனகொணாதேனெனறே, வெண்ணியித்தனை
யுமவேண்டா வென்பதோபருகாதெனீ. ௮

பாலுடனசமறுசசோறு பழங்கலந்திலேலெனெனறே
சாலவேயினியதேனற சாககரைபண்ணியாறங்
கோலவெமமனையிலுணடுகொணரவோகோவினெயதா
ன, மேலுறுகுடத்தினுணடுதருகவோவிருப்பேதனறி கூ

எனனையனகுருக்கணுளை யெழினமயேசுரநற்பூசை
நனெனையபாலுடனளிப்ப னுணுனையழைத்துப்போவன
பினனையேனனையப்பன பெரிதவறேங்காயதந்தார
முன்னுனக்கிடுவனிப்பானமுந்திரீயினுனமற்றும. ௯

நானையெனறதைதாயார நற்பொனமோதிசுலமபு
தோளுறுங்கானனமுத்தின றுழவடநதுலங்குமபாவை
நீளொளிசிறிறிறெறாடிற் றருவரினனிநாகளெலலாங்
கேளுனக்களிப்பனிப்பால கெடாமுனமருந்துகென்று.

இன்னநானறநதபாலை யினறுநீகுடியாயேலென
றதைதாயகேடகிலெனனைச சாமபடியடிப்பரந்தோ
வநதவரறியாமுன்ன மருநதுவாயெனவணங்கி
நொநதமுமவடிற் பாலை நோக்குறித்தனையுநோக்கும்.

திரும்பவமிறைஞ்சியேங்குந தேம்புநின்றமுந்திகைக்குங்
கரங்களைநெரித்திரங்குங் கானிலங்கோட்டுங்கண்ணீ
ரரும்பினைத்துடைக்குமிவவா றுருமிப்பேதையனபை
விரும்பியங்கிருந்தபாலை வினாந்தரனமுதுசெய்தான.

இம்முறைகன்னியாபா லிறைவறகுநிலேதஞ்செய்து
தம்மனமகிழ்நாளிற றுயருந்தந்தையாருளு
செம்மையாங்கருமமுற்றிச் சென்றவூர்நிறுமீளவா
ரம்மையோரபாகாகோயி லருகுறவணையுமங்கண் யிச

கோதிலாககோடகூச்சவவை கொடியிடைபாகாகா
னபா, லாதரவுடனிலேதித தங்கையினவெறுங்கிணண்
ங்கொண, தீதியங்கொளச்செலவாரா யுன்னிந்தறந்தை
யாரகண், உதென்னதம்பிரானபா லெனசெய்தாய பா
வியென்று யரு

எங்குநீசென்றாயவடடிற் கினியபாலே துமின்றி
யங்கையிறறருவதேதங் காகக்குணவளித்தாயந்தோ
மங்குறக்கவிழத்திட்டாயோ மருவித்தானருந்தியப்பாற
பங்கமாககிணையோவென்னோ பாவிநீபகாவாயென்ன.

இலலைநீசொன்னவாரே யிந்தவள்ளமவிளக்கி, நல்ல
பானிறைத்துச்சென்று நம்பனமுன வைத்திறைஞ்சிச்,
சொல்லின்னகுடிப்பாயென்று தொழுதுநின்றமுதேனு

ண் டான, வலகிரீசெலகெனறெனகைவடழிலைதநதா
வாவதேன

௩௭

எனறுகனனிகையாசொல்லா சிவதேவொழுநதுவெம
நினறுசாதி, தநலபாரீர நீலிபோலெனனவையா [பி
மனறுளார்பாலருநதன மாயம்தறிவோமென்று
பினறைநாட்டமமடதது ளமுதையவவடடி, றபெயது.

அரிவையாரகோடகூச்சவவையாரகையிறகொடுததுவா
வென, றெரிபுறுசுரததாரமுனசெனறி நுததியிங்கழுதுசெ
யவி, யுரியநின்பநதிகாணபனெனறலுமுவநதுமுனபோ
ற, பரிவி, றைபாலவைததுபபாவையாருபசரிப்பார செ

பெண்ணினமபேதையாதப பெரியநறபததிநேயந,
திண்ணிமையுலகாகாண, தெரிவிப்பான செங்கணேற
றா, தண்ணிறை பாலருநதாத தனமைய ராயிருநதா,
கண்ணினைப்பிசைநதுபோதக கலுழநதுகனனிகையா
சொலவார.

௨௮

இனறுநீபாலருநதேனெனபதெனெனவருநதி, யொ
னறியநெனனலிறபா லுனககையசெரிதத்தினேறா, வன
றியிங் கெனனைக்கொல்ல வகத்தினிற குறித்தாயகொல
லோ, வெனறலுஞ் சிவதேவைய ரொரியென வெருண
டெழுநது.

௨௯

ள எய்

கோட்கூச்சுவவை புராணம்.

தேவியோபாக்ஷபாலேச சிந்தித்துத்தீண்டரினபாரான
பாவிநீயெம்பிரானருன பருகினனென்பபகாநதா
யாவிநீயிழந்தாயசெனனி யரிவனெனறடாநதுசெலலக
காவியோவிழியாளஞ்சிக கதறியேயபயமென்று ௨௨

ஐயநினபயநானென றததாபாலலறியோடுஞ்
செய்யமாணசிகழிபற்றிச சிவதேவரீககுமபோது
தையலாடநதபாலேத தம்பிரானமுதுசெயதா
ருயயநீநமதுமாவத துறுமினென்றுவநதுவைத்தாரா

இச்செயலகண்டருண்டு சிவதேவரிளகுநெஞ்சா, னிச்ச
யாச்சரியமெய்தி நினறனா நிமலாமாபின, கொச்சை
மானசிகழிதோன்றுங் குறியினறகுவலயத்தோரா, நச்சி
யேகொப்பிலிங்க மெனவினறுநவிலாநிற்பாரா ௨௪

கோட்கூச்சுவவை புராணம்

முற்றிற்று

—
ஆகதிருவிருத்தம் - ௫௭௫

உ
திருச்சிறுமபலம்

கோடகூச்சவனவபுராண

வசனம்

திருக்கோளுரொன்னுந் திவ்யஸ்தலத்திலிருந்த சிவதேவசரணொன்பவரது திருமகளார கோடகூச்சவனவயென்னும் நாமதேயமுள்ளவா

இவாதகையார நியமமாகத் தினமும் அவலூறிய போகேசொன்றுசொல்லுஞ் சிவபெருமானுக்குப் பசுவினபாலகொண்டு நிவேதித்துவருவார சிவகைங்கரியநிமித்தம் ஒருநாககுச்செலக கருதி தமதுமகளார பேதைப்பருவமுள்ள கோடகூச்சவனவ யானோகுகி தினமும் நைவேத்தியஞ் செய்வதுபோல பசுவி லுண்டாகும் பாலமுதைச் சிவபெருமானுக்குத் தவறாமல் நிவேதித்துவருவாய் நினதுநாயும் யானும் அருகிலிருக்குமூ ககுச்சென்று உரும்போது உனக்குச் சிறுமுடை வளையல் கா துக்குப்பொன்னோலை கடகம் நெற்றிப்பொட்டு விலையாட மர பபாவைகள் கைக்குமோதிரம் இவைவாங்குகொண்டு வருவோம் பயப்படாதிருப்பாயென்று சொல்லிப் போயினா

கோடகூச்சவையாரு மபபடியே நியமநதவமுமல பாலை கறப்பித்துக் காய்ச்சி ஒருபாததிரத்தி லெடுத்திடுச்சென்று சிவ பெருமானது திருமுனபாக்க கொண்டுவைத்து ஸவாமி போகேசரோ இப்பாலை நீருண்ணகடவீரென தனபோடநேக வுப சாரங்களைச்சொல்லி நெடுநாழிகையாயுஞ் சிவபெருமா னஃத ருநதாமைகண்டு அப்பாலை இரண்டிகையினாலு மெடுத்து முக ததளவா யேந்திக்கொண்டு ஸவாமி இப்பாலை யேன நீரருந்தா

திருக்கின்னிரி இடபால செவவிதாக்ககாயநது பகருவப்படவில்
 லையோ செழிய வாசமில்லையோ சூடாகவிருக்கின்றரோ உம
 கருப்பசியில்லையோ முறிந்துவிட்டதோ துருஷ்டிதோஷப்பட
 டதென்று நினைக்கிறீரோ குறைவாகவிருக்கிறதென்றே விதி
 விலக்கறியாத வென்னுத கொண் டிவரப்பட்ட தென்றே பாலி
 லேழலலாத்ருக்கின்றதென்றே இப்பாத்திரம் வினக்காததென
 று நினைத்தீரோ மிகவுடா நிக் கண்ணென நிருந்தீரோ சண்ணீ
 கலந்தபாலென்றே என்றேறிருந்திருக்கொடுத்தரிசுமெனநை
 யமோ அல்லது நான் வரதராமசபட்டசென்றே வையுஞ்சே
 ராதுகொண்டிவரவில்லையென்றே ஓடிச்சொண் நகே என்ன
 றே இவ்வாறுநினைத்து வேண்டாத்ருக்கின்றீரோ, அல்லது அ
 பபாலுடன் சிறிது சோறு மட்டமுங் கலக்கில்லையென்றே இ
 ன்னமும் இவியேன சருந்தலா பண்ணியாரவகைகள் எம்
 து மீட்டில் சிம்ப விருக்கின்றது பகவினது பெய்யுருடங்
 களி னிறைத்திருக்கின்றது எமது பிழ வினையடக்கல் மறைச
 வர பூனா நட்சபபோகிறது அந்தருமம் மழைத்துக்கொ
 ண்டிபோவேன எனது தாய தந்தைக ளாகருப்போகும்போது
 அவல தேங்காயி னெடுமெனக்குதராதபபோயினா இப்பாலை
 யிப்போது முன்னேயுண்டால் பின் அவதையுருநுவேன இ
 னி யென்றயதந்தைகள் கொண்டிவரப்போகிற முததுமாலை
 மோதிரங் கடகம் முதலியவாபரணங்களினு முமகஞ்சிறிது
 தருவேன இப்பால் கெடாதமுன்னமே அருந்தலவேண்டும் நீ
 ரருந்தாதுவிட்டால் எனது தாயதந்தைகளெனைப்புடைப்பா
 அவா வரவுக்குமுன் நீரிப்பாலை யருந்துவீர் என்று வணங்கி
 மிகவும் வருத்தமுற்று அழுது பாலையுமபாாததுச சிவபெரு
 மானது முகத்தையுமபாாததுத தன்னையுமபாாதது மீட்டும்

வணங்கி யேங்கித் தேம்பித்திகைத்துக் கைகளைநெரித்து இரங்
குவார கண்ணீர்மீட்டித்துடைப்பார இவ்வாறுனகோலத்துட னி
வரசனபைக்கண்ட சிவபெருமான அப்பாலை யமுதுசெய்தரு
ளினா இதைக்கண்ட கோடகூச்சவவையாரும் மனமகிழ்நது
திருமபிச செல்லுங்காலத்து ஸ்ரீகருச் சென்ற தாய்தந்தையரிரு
வருங் கோயிலுக்கருகேவர அவ்விடத்தே வெறுமவளாததைக்
கையிலவைத்துக்கொண்டிருந்த தமதுமக்கைக்கண்ணி தாயே பா
லையனறி வள்ளத்தோடுவருங் காரணமென்னென்றுகேட்க சி
வபெருமா ஹண்டன ானறு கோடகூச்சவையாருஞ்சொல்லத்
தந்தையாரும் பலவாறுகோபித்து மனமவருந்தி வீட்டிறசெ
ன்றிருந்து மறுபுறஞ் சிவபெருமானுக்குச் செவ்வதம்பாலைத்
தமது மகளாரிடத்தனுப்பித் தாழ்ம மலநலிற்சென்றிருக்க ம
களாருஞ் சுவாமியினிடத்துவைத்து நேறறையதினம்போலவே
வருந்த இவ்நெல்லாங்கேட்டிருந்த தந்தையாரும் இது முடியா
தகாரியமென்று கோபித்து விராதுசென் றுயிர்த்தண்டமுஞ்
செய்யக்கருத் அப்போது மகளாருங் கூக்குரலிட்டு அலறிச்
சிவபெருமாளிடத்துச் செல்ல, தந்தையாரும் கூந்தலைப்பற்றி
யிழுக்கச் சிவபெருமானு மத்தருணத் தப்பாலையெடுத்துண்டு
பெண்ணை நீயப்பபட்டவேண்டுமதுமில்லை உன் ருய்தந்தைகளி
டத்துச் செல்லவேண்டியதுமில்லை நமது மாப்பத்திலே யெப்
போது மிருக்கக்கடவாயென நருளிச்செய்தனா

இதைக்கண்ட சிவதேவசரணரும் மருண்டமகிழ்ந தாச்ச
ரியமடைத்திருந்தனா இக்காரணத்தா லிவவுலகத்துள்ளவரின
னமுமஅவ்விவிகத்தை நக கொப்பிலிங்கமென்று சொல்லா என
று சென்னவசவதேவாகரு ஸ்ரீவசவதேவருளிச்செய்தனா

கோடகூச்சவவைபுராணவசன முற்றிற்று

திருச்சிறதமபலம

—*—

அமமவையென்னும

பெச்சமாதேவியாரபுராணம்.

அண்ணலிட்டுசோகோடகூச சவவையாரனறிமற்று
மெண்ணிலிவரொருமடவா லோழையனபினிமிககார
கண்ணுதலையிட்டலிங்கக காதலினுலருச்சிகும
பெண்ணினலலாரிவாதிருப்போபெச்சமகாதேவியார்.க

ஏழைமையாற்றம்பிராற கெழினமனையாரமககணமற்று
ந, தாழடிமைத திறமபடைததுந தாயிலாத தன்மைய
னென, றுழுமனததுயரின லாரிருந்தென்னையினறி,
வாழுமகககளசுகமெனன வெனநீனைநதுமயங்குவார ௨

பெண்டகையாமபேதைசோ பெச்சமாதேவியாகு, ம
ண்டருநறசிவநேச மனததகததுவளாதலா, லண்டாபி
ரானறிருவருளா லாருயிரககாரியமாக்க, கொண்டகொ
ண்டதிருக்கோலங் குறித்திரங்கிககூறுவார ௩

அன்னையினறிவளாநததெவவா றையாரீபிறந்ததறிபி
ன்னையுன்னையினங்குழவி யாகவைததுமரிததாளோ
வன்னையிருந்தாறபொலலா வதருடுக்குமாடலெவ [ன.
ன்னையிருந்தாலெலும்பாபரணனெனுமவததொனியே

அன்னையிருந்தாறபாமபுன னாகமுறப்பொருந்தாளே
யன்னையிருந்தாறசுடிகாட டாடிவரப்பாராளே
யன்னையிருந்தாறபேயக்கூட டத்திலுறவிசையாளே
யன்னையிருந்தாலால மருந்தாமலகற்றுவனே. (௫)

தாயிருந்தாறறையிலியேன் சத்தநானகேளேனே
தாயிருந்தாறசனிடகட்டித் தவம்புகுதப் பொருந்தாளே
தாயிருந்தாறபிசசையனனந தனையருந்தவொட்டாளே
தாயிருந்தாலவேடவெச்சிற்றசையுணுங்காற்றிப்பாளே

தாயுளதேலுடம்பெல்லாஞ் சாமப்போன்றிறைந்திருக்கருந்
தாயமுலைப்பாலவெண்ணெயெண்ணெய தனையருந்தகிக்
குளிப்பாட்டித், தாயவளவாதிவவாறு தானவளநத்திரு
மேனி, தாயுளதேலெவவாறு தருக்கிவளநதோங்குமோ.

வதுவையுடனோனபுனனாள் வந்தக்காளீராட்டிப்
புதியமஞ்சட காப்பணிந்து புத்தாடைபுனைந்துடுத்தி
விதமுறுநனப்பணிபூட்டி விழியாறமிகப்பாரத்திவ
கிதமுறுநல்லமுதூட்டி யெடுத்தனைப்பாரிலையே. அ

என்செய்கோநாமேனு மினித்தாயாயிருப்பமென
மினசெய்யுநுண்ணிடையார மிகவிரும்பிரினைத்தளவின
முனசெய்யவடிவொழிந்து மோகமகவுருவானான்
றனசெய்யநேயாமனந தனக்கிசைந்ததம்பிரான. ௬

நா. எ. சூ.

பெச்சமாதேவியார புராணம்

ஆதலிஞறபெச்சமா தேவியாரமமனையாய

இரண்டு நவீன மபரனை யி நதகியயனறியாத, சிநதநி

உரமுதரங்களிறேயத்தேயொண்சிரமெல்லெனவொத

எண்ணெய்விடுநதிரவியங்க ளிடடிதததிறறேயத்து

அரிசனநதநதுனாததெழிலா மாகமெலாநதரிதகூநீர்

பெரியநணபாலாட்டியபின் பெருவிழிகணம்தகநகி

யரிமையினவாகியதி நாமமாதகமேலவாநதி

யுரியதனான இவ்வுய்யாபவநீரானவநிலிதததே

நிலத்துமிந் துயிர மறையத்து நெற்றியிலொண்டிலகமிட
டு, நலத்தவுலேததலத்துவெந்த நன்னீறு நுதறசாத்தி, வ
லககைகொடு சிஙகமுத துவளையாமலவயிறொரெத், தல
த்திலணைத்திருக்கடார நணவிழிக்கஞ்சனமெழுந் திரு

திருநுதனமேலவிழியதெனச் செயயகட்டிசோததாராத
விரலினிதுமோதிரங்குள மிகச்சாத்திவிருப்பினு ன்று
லனாவடங்காப்பணிர்துபல கறைவீக்கியாராடென
நிருமறைகேடபாரசெவிக ளினபமுறத்தாலாட்டி யுள

அருந்திமுலையெண்ணெயமுக கறகமுனிவிழுங்கனி
ட்டுச், சிரித்தருளமுகமசைத்துச் சிரிப்பெழுப்பிநகைத்
ததற்பின, நரிப்பருமனபினினமகிழந்து தாருமுத்தமெ
னக்கேட்டங், கிருக்கொடுநான மறையிருக்கு மெழிறறி
ருவாயமுத்தமீட்டே.

௩௪௮

மடித்தலத்துநீங்காமல வைத்திருந்தென வாழமுத
லென, மடிக்கமலங்களைக்காவி யுனவிழியிலணைத்தெந்
தி, முடித்தலத்துஞ்சோததெனது முழுமுதலேயென
ததழுவிப், பிடித்தநணபாறபிறவாத பிள்ளைவளாததிடு
மபோதின்.

௩௪௯

பெண்ணணங்காமபெச்சமா தேவியாபேதையனபி
ன, நிண்ணிமையை யுலகோகருத் தெரிவிக்கத்திரினி
ழியா, வெண்ணெயுணாபாலபருகா மெயத்தாயாமு

எளவு   பெச்சமாதேவியார புராணம்

லையருந்தார், சண்ணையாராபிணிகொண்டு கலங்குமகப்
பேய்நுந்தார்   யக

அச்சமுற்றுப்பெச்சார் தேவியாமமனையா, நிச்சைய
லென்பாவியென யாவாகண்ணெறையதிறறே, பச்சை
வெண்ணைய பாலசெரியாப் பானமையோ வென்பபசி
யாற, றுச்சவனக்கறிகுற்றஞ் சூழநத்தோதோனறலே

முன்னெண்ணென்பெனவாது மூடிற்றேகெட்டேனே
யுன்னையிந்தோய்குழ வுற்றுப்பாரத்திருக்கவோ
வென்னசெய்கேனையனே யென்றுபெரிதுயிரத்தேங்கிப்
பின்னயாரநதுமிகத்தனநதுபிள்ளையப்பாரத்தரற்றியே

உலையுமனத்தார் லுத்தரத்தா டிப்பாரத்தோவென்று, முலை
யருந்தாதோவென்றுமோகத்தாற்கொடுத்தழுதுந, தலை
சுவிழநத்தோவென்றுந தழுவினெடுததுறவயாநது, நிலை
யெனக்காரினியென்று நினறுமுகத் தறைநத்தைநதும.

இவ்வெண்ணையமுற்றிவிட்டா லெனசெயுமோ விதற்கு
முயா, மந்தவெனதாவியினை மாயப்பனெனமனநதுணி
நது, கந்தரத்திற்படைவைத்துக் கன்னற்றியக்கண்ணுத
லா, மந்தயுருவேபழைய வாகமாயமுன்னினறே. உரு

மெய்ச்சினனாணினையமம வேண்டியகேளளிப்பமெனப்
பெச்சமாதேவியார பேசுவாரபெருமானி

னசசிலுற்றநோயகனற வவவளலேபாதுமற்றேர்
ரிசசையிலேநீசுகமேயிருககவெனகசைபெனமுள் ச

நமமவைநீயிருததலினு நமமையேனெய்ச்சுந
மிமமையினிலுனகுநிதத மினிதள் ததேமெமமைநீ
செமமையினுலவளாததெதிதத செயத்யினுனீ மககு
மமமவைகாணெனவுனாததங்கருஞ்சோதியாயினுந் தி

பெச்சமாதேவியார புராணம்

முற்றிற்று

சூகதிருவிருத்தம் - ௪ (11)

உ

திருச்சிறுமலை

பெச்சமாதேவியார புராணம்

வசனம்

கோடகூச்சவையாரனறிப பெண்ணுவாரில் பெச்சமாதே
வியாரொன்பவரொருவா இஷ்டலிங்க பூஜையசெயபவா

சிவபெருமானுக்கு அடிமைகளும் மக்களும் மனைவியருமெ
ல்லாமிருந்து தாயிலலாத குலையுடையவொன்று வருந்துநெ
ருசினராய எவரிருந்தும் பயனென்ன தாயிலலாதபோது சுக
மில்லாத தாகவேண்டுமென்று மனத்திலன்பு மிகுந்து பகதா
னுக்கரஹ ரூபமாய அவாகொண்ட திருமேனியைக்குறித்து ஸ
வாமி நீ தாயிலலாம லெவவாறு வளாரநீ அல்லது நீ பிதக

ராஅ.)   பெச்சமா தேவியா புராணவசனம்

தவுடனே நாயும் விட டிதநதனனோ தாயொருத்தி யிருந்தா
ல தோலாடை தரிக்கவேண்டுமெனென எலும்பாபரணந தரிக
கவேண்டுமெனென உனமேனியெல்லாம பாம்புகள் சூழநதி
ருக்கச சகிப்பனோ கடுகாடடிதசென்று நிருததமிட வொட
புவனோ பேயக்கூட்டத்திற செல்லவிடுவனோ விஷமுண்டகா
லத்துப பார்த்திருப்பனோ தாயிலியென்னும் பேருமக்கு வரு
வானே பிச்சையெடுத்ததுண்ணுவானே வேடனெச்சி ஓண்ண
சச்சித்திருக்கமாட்டாள தலைமயிர சடையாகவுந சவக்கோல
நகொள்ளவும் பார்த்திருப்பனோ திருமேனிமுழுதுஞ் சாமப
லாக விருக்கவேண்டிய காரணமெனென தாயொருத்தியிருந்து
வளாககாமலே யுமதுதிருமேனி யிவவளவழகாக விருக்குமபோ
து தாயினது ரக்ஷணத்திலிருந்து வளாவீராயின எவ்வளவு
வொளியுடையவரா யிருப்பீரோ, கலயாணம் நோனபுமுதலிய
சபதினங்கள் வருங்காலத்து நீராடடி மஞ்சடகாப்புசாத்திப் பு
த்யவாடைதரித்து ஆபரணங்களையும்பூட்டிப் பார்த்து மகிழ்ந
து அமுதுட்டி யெடுத்திணைப்பவ ரொருவரும்லலையே இதற
கு என்னசெய்வோம், அல்லது இத்தருணம் நாமாவது தாயா
கவிருந திச்செயல்களைச்செய்வோமா வென்று பெச்சவையாரா
மனமுருகி நினைத்தமாதந்திரததில் சாவகாருணயனாகிய சிவபெ
ருமான ஒருகுழந்தைத் திருக்கோலங்கொண்டு கிடந்துவாயவி
ட்டழுதனா அதற்கேற்பப் பெச்சவையார்களுந தாயக்குமு
லைப்பால சுரப்பதுபோலச சுரந்து டெருகி வழிந்தது அக்குழந
தையைப் பெச்சவையுந கண்ணிலலாதவா கண்பெற்றதுபோ
ல மகிழ்நதெடுத்திப் பஞ்சகவயததையூட்டித் தமது இரண்டு
துடைகளினிடமாகக்கிடத்திப் பிரமதேவனுமறியாத வக்குழந
தையின சிரத்தி லெண்ணெயக்காப்புச்சாத்தி நாசியையுந தட

விக கண்களி லெண்ணெய்படாதவண்ணஞ் செவிகளையுமுருவி
மாபிலும் வயிறநிலுந் தேயத்துக் கைகளையுந் திருமாலுமறியாத
கால்களையுமுருவிப் பின் திருமேனிமுழுது மெண்ணெய்சாததி
எமனையுதைத்தவுள்ளங்காலையும் மீருதுவாகத்தடவி எண்ணெ
ய்போக்குந் திரவியங்களுந் தேயத்துக் கைபொறுக்கத்தக்க வெ
ந்நீர்கொண்டு குளிப்பாட்டிப் பின் நலங்குப்பொடிகளா லலங்க
ரித்ததனையுங்கழுவிப் பின் திருவொற்றாடையாலொற்றிக் காது
நாசிமுதலிய ஸதானங்களில் நீரந்நீர்திக் கண்ணேறு வாராமல
நீரால் வலமாசசுமுழுவிறைத்து நிலத்திறேயத்த மண்பொட்
டிமிட்டுத் திருந்துசாதிக் கண்களுக்கு மையெழுதி நெற்றியிற
சுட்டியெனலு மணியையுந் சொங்கவிட்டு மதறைய வாபரண
ங்களையுந்நித்து முலையமுதுண்டித்துத் தொடழிவி லீட்டுத்
தாலாட்டி முத்தமிட்டு மடியிலவைத்து இவ்வாறு வளாகும
போது சிவபெருமான இப்பெச்சசுவையாரது பேரண்பை உலக
த்து வெளிப்படுத்துவ கருத்துடைபவராய்ப் பால வெண்ணெய
முதலியன வருநதாமலுந் துங்காமலு மமுதவண்ணமாகப் பி
ணிகொண்ட நொரு குழந்தைபோற் கோலங்காட்டினா

இதுகண்ட பெச்சமாதேவியாரும் நடுநடுங்கிப் பாவியே
னுடைய தீவினை யிவ்வாறு மூண்டதென்று சகல துன்பங்க
ளையு மடைந்து இக்குழந்தை யினிபிழையாது நானும் அத்தற்
குமுன்னேதானே பிராணனைவிடுவேன என்று ஒரு கத்தியை
யெடுத்ததுத் தமது கண்டத்தில் வைத்தாரியுஞ் சமயத்தில் சிவ
பெருமான முன்போலவே திருக்கோலங் கொண்டு நின்று பெ
ச்சசுவையே உன் தனபை மிகவும் மெச்சினுமாதலால் நீ விரு
மபி யவறறைக் கேளென றருள்செய்ய, பெச்சமாதேவியாரும்

ரா.அ.உ. பெச்சமாதேவியார புராணவசனம்.

ஸவாமி உமது குழந்தைக கோலத்துக்கண்ட நோயபோனதே
யெனக்குப் போதும் உமது திருமேனி சுகமாயிருக்கவேண்டுமெ
ன்னுஞ்சொல்லச் சிவனும நீ நமக்குத் தாயானபோதே எமக்கொ
ரு பிணியும்வாராது உனக்குமதனா மமவையென்றுபெயருண
டென்று சொல்லிச் சோதிவடிவாயினா

பெச்சமாதேவியார புராண வசன

மு த ரி து

உ

திருச்சிறநம்பலர்

—*—

க ளி ய ந ா ய னு ா பு ர ண ம

மருவிலசெயதியேழையனபா மற்றுநன்றெருருத்தனா
ரறையுமஞ்செழுத்தலா லணைநதிலாதநாவினா
பிறைமுடித்தநித்தனிசைசை பெருகுகின்றநெறியதா
முறைமைகண்டுகலியொன்று மொழியுநாமமுற்றுளா.

நல்லசீலா துயயசைவா கலியாமற்றோநற்பதி
செல்லவேனுமென்றெழுநது செல்லுகின்றவதியிலே
வலவிபாகாகோயிலினறி மாவனத்துவைகல்கண
டொல்லையோடிநீடுதுக்க முற்றநெஞ்சராயரோ ௨

அணிந்துமுன்பணிந்தெழுந தனைத்துநெஞ்சகங்ககாந்
தினைநதநேயராயுயிராத திரண்கெண்களொழுஞ்சுநீ
தணிந்துவீழுவேதளாநது சங்கையற்றதுன்பராயத
துணிந்துகைகுவித்திரங்கி நின்றருண்டுசொல்லுவாராந்.

தககனவேழங்கிசெற்றபோது தம்முண்ணுதுதேவாதா
மிகக்குற்றமொன்றுசெய்யின மேவியாவினிலகருவா
ரிககனமேவிரிசுட்டதற்கவ விககெனொன்றுசெய்யின
னககெனென்னசெய்குவனசொலையேனெயனததொழா.

வேதனஞ்சிரந்துணித்த வெம்பகைக்கவனெழுடாந
தேதமொன்றுசெய்யின னிறப்பனமெய்யதெம்பிரான
பாதமொன்றினுலுதைக்க வனநுலேந்தபகையமன
நீதுசெய்கிலெனசெய்கே னெனத்தியங்குசித்தராய. ௫

மிகைத்தநாரசிங்கனமேனி வீயநீபிளந்தவப
பகைக்கவனசெறுத்துடன்று பற்றிலென்னசெய்குவே
னகைத்துமுப்புரங்களசுட்ட ஓடியநதவழியுளோ
ருகைத்துவந்தடாக்கிலென்ன வுத்தரங்களேதுவேன்.

அநதகாசுரபிளந்த வப்பகைக்கவவழியுளோ
வந்தடாக்கிலவணாயானவதைக்கவெண்ணிலவல்லனோ
முநதுசகரத்தினுன முடிந்தவசசலந்தா
னந்தவாககாவந்துறுக்கி லையவென்னசெய்குவேன். ௭

ராஅசு

கலியநாயனா புராணம்.

வலியமுன்னுரிததவந்த வாரணப்பழிக்குமப
புலியிறுமப்பழிக்குமிப புனசுதுயானேபுலிகண்
மெலியவொன்று செய்யினயார விலகஞவாரவிரைந்தெ
னக, கலியாநைந்திரங்கியே கலுழநதுநின்றுகழறுவார.

நமமினுஞ்சிறுத்தமானி டாகஞ்ஞமபத்ததினுஞ்
செம்மைசோபதங்களைச் சிவன்கொடுப்பதேனெனத்
தமமுள்ளெவறுத்திருக்கு மண்டாரீதனிததுறின
வெம்மைசெய்யினையெவனெனசெய்வென நுவிமமியே

மடப்பமாமலைப்பிறந்த மயிலிருத்தலகண்டிலேன
றிடத்துமாதவத்தாபூசை செய்தசெய்திகாண்கிலே
னெடுத்தொருத்தொனசிரத்திருத்திலிக்கணத்திலே
யடுத்தவெங்களுரிலால யஞ்சமைத்துமாற்றுகேன. ௮

நினைத்திடாதவகையெலா நினைக்கிலாவதென்னெஞ்
வினைப்பகைத்திறங்களவல்ல மெய்ச்சகாயரின்றியே
யெனைத்துமொன்றுமெண்ணிடா திருக்குநந்தமீசனே
முனைத்தனத்தஞ்சுமென்றுகலியாநின்றுமுன்னியேய்க

ஆடுமையாதமமைவிட் டகன்றிடாதிருநதுந
தேடுமாதனங்களுஞ் செழுமணித்திறங்களு
மாகென்றுமடிமையான வகையுமற்றுமுளவெலாங்
கூடுமனபிலிட்டரற்கொ ராலயங்குயிறறுவார. ௮௨

ஆனகொப்பக்கமொடத்த மணடபமமைத்தபின
வானமெட்டுகோபுர மதிறபுறத்திலகழசமைத
தீனமறவாயிலகட கிருங்கபாடமிட்டரோ
சேனேசுற்றுமுத்திகைசசிதைப்புறதவகையெலாம. யந்

செய்தபினபுகோயிலுட செழுஞ்சலங்கொள்குவலகண்
டையாதுயயவமுதினு க. ஸ்ரீ நெலனுமுடசெறித
துயயலலபூமரங்க ளொத்தவ. ினைவததரன
பெயயலாததுயயபூசை நாடெ ருட்டிநதுளா யச

தமமுடனறமககித்தத தனமையானேடியே
யெமமுடனசலிபபதற றியங்கவலலபோகளாய
வமமினென றுமமையாளும வள்ளலாமதிறபுறஞ்
செமமிசின றிராபபகற சினேகம்ககசித்தராய யந்

மதிறபுறங்கடநதுசதது ருக்கடமமத்ததினுங்
கத்ததினுங்கடக்கொணாத காவலாளராகியே
குதிப்பாநிற்பராபபரிப்பா கொக்கரிப்பாதமமனத
தித்தவனபினித்திற மியற்றுராளகளசிலசெலா. யச

அளவிலாததனமெலா மமாரதிடுநிமநதாகட
குளபதாதிகடகுநாளு முதவலாவறுமபொருள
சிலவதாகிமுன்னுளோ சிதைநதுபோயுமத்தாதம
வளநிலாவுகோயில்காவல வழுவிலாதவகையராய. யந்

வேறு

தொனிமிசுத்தமணிகளாசூழக்கட்டிச சரிகையொருகரத்தெடுத்துச் சோதிப்பந்தம், புனிதமுறுகரத்தேந்திப் பிறவிவேங்கைப் புலிவேட்டையாடுவாரா போலக் கொண்டே, நனிமணியினோசைகணின் கணினதென்ன நற்கரத்தினசரிகைகளின் கலினதென்ன, வனுதின முங்கலியனார்வத்தெலவுவனத்தாதிருவாலயத்துள்ளபாறகாப்பார.

கு

யி

பலரிருந்துகாப்பதெனவொருவாதாமே பலகாலுமாளவாரியேறிப்பாராப்பார, சிலதினமிப்படிசெலலக கலியனாதாந் திருக்கரத்திறப்பந்தத்துக்கெண்ணெய்கொள்ள, நலபொருளொன்றின்றியணி யாடையெல்லா நற்பொருளுக்கீந்ததுவுஞ்செல்லபின்பங், குலநுமவிறகினைப்பொறுக்கிச்சுருந்தாச்சு. டவ வொளியின்றைசிலவிரவங்குவந்துகாததார.

யி

ஆலயத்தையாமகன்றிந் தனத்துக்கேகி லையாகுத்தனியெனத்தாமனாயிறசாத்துஞ், சேலையுடனறிலவாசங்கொளுத்தினோக்கிச் சென்றதற்பிறெனறுமிலாச்செயலராகி, வேலைவிடமுண்டபிரானகோயிலகாகுமவிருப்பிறுறறலையினாமேனமுடிநது, கோலமுறுட்பந்தமெனக்கொளுத்தியீசன கோயிலவலமவந்தனபாறகுலவுமபோதில.

உ

வெருதுமயிரங்கிகபாலதனதமேவி விரவுறவுமலிமலா
பதநிலிலங்காராகிச, சிதைமகிழநதாளிககுங்கலியனாத
நெ செயபதுபயமனததுறுதிசசெயலையெலலாக, கந்தனி
தழிச்சடை யாரதிருவுளத்தாறகணநிலகாககிவாதனமை
காட. வேண்டி, புருதுமழவிடையினமேலுமையநதாமு
முருகுசிவகாயு முனமுருவருபாநது ௨௧

வேறு

செடயணி கங்கையாநருந சந்திரததுணடுங் கண்ட
ந, தலை வுறுலேவாலத தழிது...னமமுமாணகையும, பு
ண் பெயரக துணேகோகும் உடாநருதுவாதமமேறபே
ரண, புறா யராங் கலியாசமலம புணககு வேண்டியதே
தேனரு ௨௨

என்றலுப பணிசெழுந்தங் கெனககுவேண்டியதாமி
னாப, மென்னு விண்ணபபடுசெயகே னுறுமிடிக்கேவ
ராபேலா, துனறுமவவனத்திரமற முயநினகயிலாய
நதே, யினநில வகணகககோநரு செல்லுதுமவாவா
வெனரு ௨௩

உருகிரினறிவவிண்ணபப முனாககுங்கலியனாமு
னரியபுவிமானாதோன்ற வதானிடயருமதத
னிருமமசோகோயிருனுங் கலியருமேறிததேவா
மருமலாவிழிககணங்களவாமுத்தவணகயிலேபுக்கா௨௪

அததனையழககசசென்றா கயிலையிலனபொலலா
மததனைநிலயததோடு... கலியநாயனாபுராணம்...
யததமாவிமானமேறிக கயிலையிலனைநதாநொனதே
யததலோகததோமணனே ரதிகயமுறநாராததார.

கலியநாயனா புராணம்

முதலாம்

சூகதிருவிருதகம - சு.உரு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

கலியநாயனா புராணம்

வசனம்

பஞ்சாக்ஷரஜபரராயுள்ளவா, சிவபததியே வடிவமாயுள்
ளவா, கலியாளனனாக திருநாமமுள்ளவா, இவா தமது நகரத
தினினலும் வேறறுநகரத்துச செல்லுகையில் வழியிலொருகா
டடிற் சிவலிங்கமொன்றுகண்டு லீனாந தருகாகசசென்று துக
கமுறறுப பணிநதெழுநது சிவலிங்கததை யனைததுகக்காண
டு மனமுருகிப் பெருமுசசெவிரது இரண்டுகண்களிலு நீர்பெ
ருகத்தளாநதளவற்ற துனபததமுாதி ஸவாமி யிககாடடிற்
னித்திருப்பின உமது பகைவாகளாகிய திரிபுராதிகள இயமன
காமன ஜலநதரன் பிரமன நரலிங்கன அநதகாக்ஷர முதலா
ன வநேக ருண்டா யிருத்தலால அவராவது அவா வழிவ
நதவராவது கண்டு உமமைப்பழிவாங்க வெண்ணங்கொண்டா
ல இத்தனிமைக்கெவா காவலாவா முன்னந தாருகா வனத்து

ள்ள ரிஷிகளால் ஏவப்பட்ட யானையையும் புலியை முரித்து
 பபோத ஹிடையிலுந்நிதநீ அதுசெய்தி யிகாடடி லுள்ள
 யானை புலிகளுக்குத்தெரிநதால் சாதி யபிமானதந் லுமமைப
 பகைத்துவருமே நானிதற கெனன செயவேனென்று வருநதி
 இப்போ தெனசிரத்தி லாராவது தூகடிவைதந் லெமமூாகரு
 கொண்டுபோ யாலயமொன்று கடடி யதல் வைப்பென இத்
 லலா நினைத்து முடியாதகாரியம் இக்கடவுள் இப்பகைகட களு
 காதவராய ஒருவா சகாயத்தையும் வேண்டாதவராகையா விவ
 வனத்திறறிட்சித்தத்து' னீருக்கினரா ஆதலால் நாம் பயப
 படவேண்டிய தொண்டில்லை யென்று சிசையித்து தமது நில
 ம நீ வீடு வாயில் ஆடு ம'டி அணிகளமுதலிய போக்கியவஸது
 கக்கை திரவியமாகி கையிலிருநத மறறைய பொருள்களையுங்
 கொண்டு சிவாலயத் திருப்பணிசெய்து சிவலிங்காதி பிரதிஷ்
 டையுஞ்செயவித்து உற்சவாதிகளுஞ் செயவித்து சித்தியநையி
 த்திய பூஜைகள் விதிவததாய நடஞ்ஞமபடி தக்க குருக்களமா
 னையும் பிராத்தித்து தமக்குரிய மித்திரரோடு தாமுமனேகவா
 யுதங்களுடனே காவலாகவு மிருநதா, சிந்து பொருட்குறை
 வால் மறறையா வாராது நிறக இராததிரிகாலங்களில் தீப்பந
 தங்கள் கொளுத்திக் கொண்டு க'த்திருநதனா விலைகொடுத்தது
 ளண்ணையவாங்குச் சத்தியில்லாத காலத்தி றிறகாற் பந்தங்க
 டடி யெரித்தனா அதுவுங்கூடாத வொருதினத்தில் தமது
 தீலையினைப் பந்தமாக்கடடிக் கொளுத்திப் பிரகாசிக்கச்செய
 து தமது கபாலத்திற நீப்பறநிக கொதித்தெரியவும் கலங்காது
 சித்தமுள்ளவரா யானாதமடைந்து துதித்து நிறகுந் கலி
 நாயனாது பத்திமையை யுலகத்து வெளிப்படுத்த வேண்டி வி
 ருஷபாஸூடராகப் பிரத்தியக்ஷமாய உனக்குவேண்டுமவரத்தைக்

கேளேனதருளசெய்ய கலியநாயனாரும் வணங்கி யெழுந்தான
நதத்திலமுதி ஸவாயி யவவாரே விண்ணப்பஞ்செயவேன இ
நதக்காட்டில ஏழைத் தேவாபோலிராது கைலையிற் சென்றி
ருப்போம் ஏன்று சொல்ல அப்போது சிவானுகரஹதலால் அ
வவிடத்தொரு புஷ்பக விமானத்தோன்ற அந்த விமானத்தல
சிவபெருமாதும் பரிவாரதேவதைகளும் கலியநாயனாரும் அவ
ரகட்டுவித்த திருக்கோயிலும் ஏறிக் திருக்கைலாயத்திற்சென்
றனா இதைக்கண்ட மண்ணுலகத்தோர் விண்ணுலகத்தோ
ரொல்லாம் பேராசைநத வாசசரிய மடைந்தனா

கலியநாயனா புராணவசனம்

முற்றிற்று

—

உ

திருச்சிறுமடமலம்

—*

நமித்தணடிநாயனா புராணம்.

அவ்வழிசோகலியாசிவன் தணைநததற்பினவரைப்போற்
செவ்வியராமேழையனார் சிவநேயநாதிகுஞர்
வவ்வியதமிட டலிங்க வடிவமலானமற்றறியா
ரிவவழிசோகமித்தணடி யடிகளெனுமெழிற்பெயரா க

இக்கடல்குழவைவகத்தோ ரொழிற்பதியிறறி நடுவெழுநக
நதக்கவிழாநதெரிசிக்கநதாமணைநதுகாண்டவஞ்செய

விககிரகங்கணடென்ன வியாதியோவெனவஞ்சாப

புககரணைப்புகிக்கும் புகரணைவினவுவாரா

உ.

பரமனடுககோடியதெனபாதமொனறங்கெடுப்பதுவெ
ன், றறையிடையொனறுன்றியதென றணகரமுனவீசி
யதென, விரிசடைகணுனறதுவெனவிழியிமையாதிருப
பதுவென, பெரியபொலலாவாதமெங்களபெருமானைப
பிணித்ததோ

ந.

இப்பொழுதேயிவவாத மேகமருந்திலையேற

செப்பமுறுந்திருமேனிக கெனனாமோதெரியாதே

யப்பனெங்கள பிரானமுடியு மறபஞ்சாயந திருந்ததை
யோ,விப்பிறவிப்பிணிநீங்கவினாயமருந்தேதென்றா ச

இவாமிகவுமையனப னொனவறிந்ததுசிவமறையோன,
கவலைதருமவவாதங் கடுகவிடுமருந்துண்டு, நவநிதியம
போதவெனகை நலகுதினோலென்றளவி, லுவகையினுற
றம துசெலவ முள்ளவெலாங்கொணாததளித்தாரா. ரு

எனையாளவானபிணியினறுநினறுவிட்டாலயானுமெ
னறன, மனையாளுமக்களுநின் வழியடிமையெனவண
ங்க, வினையேதுவேதியனவ வெறுககைமுற்றறுங்கைக
கொண்டு, நினைவாரமகிழ்ந்ததுந் னோத்திமருந்தென
னெயெனன.

சு

உய்யவந்தநமித்தண்டி யுடையாகையிறகொடுத்தகனரு
ன, செயயசித்தமகிழந்தனபாதேவாபிரானமருங்கணைந
து,மெயயதெலலாநிறையவிட்டு விருப்பினுமிகவரு
த,தையலபங்கனமெயவாதந தவிராமறறளாநதயாவாந்

அந்தோநினறிருமேனிக கணைவதேனிலவாத, மெநத்
யானெனசெயகேனெனமுகத்திலறைநதுகொண்டு, மு
ந்தாவலாலமுது மோகத்தாலவிழுநதுபுரண, டிந்தாயா
னென்னுயிராமாயத திறக்கினறேனெனவெழுநது அ

கழுத்தினிடைபபடைவைத்துக கடுகவிரந்திடுமொபொழு
து, மமுககரத்தாராமதிப்பிளவும வானதிபுமாசுணமுஞ்,
செழித்தசடைமுடியுநெற்றிச்செயயகண்ணுஞ்சிறுகை
யு, முமுககாளகந்தரமு மாகவநதுமுன்னினறே. ௧

நிலலுநிலலுசமுத்தரியனினனைநனருயாமகிழந்
ல்லையற்றநேயத்தா யேதுனகருவேண்டியதா, எ
கேளளிப்பமென நமித்தண்டியாரவணங்கிச, மெல்லு
மிகத்தமுத்தமுத்ததுத தொழுதுநின்றுசொற்றயாவார். 2

எனகொன்றுமிச்சையிலை யெமபெருமானினனுடைய
வனப்பொன்றுநதிருமேனி வாதத்தாலவனைந்ததெலா
முனக்கினறுகுணமாகி யொண்மைபெற்றறறபோதுமெ
ன, வினைகஞ்சுநமித்தண்டி மெய்யன்பாவிளபுதலும்.

வாதமலநமககிதுயாம வையகததையநதொழிலா
 னீதிதரநிறுததுகினற நிருததங்காணீயறியென
 றுதரவாலெமபெருமா னருண்டமாடலையறைவான
 பூதலமும்பாதலமும் பொன்னுலகுமபவுரிகொள்ள.யெ

அரிபிரமராதிவிண்ணே ரனேவோருமாகரெனப
 பரிபுரத்தினரெனியுபவனம் பதினாலுஞ்செவிடுபட
 வுரியவுமைகைததாள முறமுழுகவுயிரப்பினற
 றரணியெட்டுக்கிரிசேடன றலைபுரட்டியலையவே. றுந

சடைமுடியினமதிவெதுமபித தண்ணமுதநதாழநது
 தலைத, தொடைமீசையினவீழவுயிர தோன்றியவாதோ
 த்திரஞ்செய, திடையறமுனமுறையிடயா மெழினட
 மாடுதலபுரிவே, மடைபுமவாக கீகதுவா மெனக்கேட்ட
 ங்கருளுவேம யெ

ஐந்தொழிலாநதாண்டவததை யனபரநிறதாவிபபா
 சிந்தநிலைநாட்டியததி னியலபிதெனவறிவிததே
 நநதநமிததண்டிகளை நம்பாவிமானததேற்றி
 வநதுறுநங்கயிலையென மகிழநதுகொடுமனனிஞா. யெ

நமிததண்டிநாயனா புராணம்
 முறநிறறு
 ஏழைமாதவச்சருக்க முறநிறறு

சூகத்திருவிருத்தம் - ௬௪௦

உ
திருச்சிற தம்பலம்

ந மி த த ண டி ந ா ய ன் ற ா பு ர ா ண
வ ச ன ம

நமித்தணடிநாயனொன்பவா ஏழையனபரிலொருவா, சிவ பத்தியி லகரகணயா இஷ்டலிங்கபூஜாபரா, எங்குமுள்ள சிவா லயங்கடோறுஞ்சென்று திருவிழாவி லுறசுவத்திருக்கோலந் த ரிசிகும நியமமுள்ளவா ஒருதின மொரு சிவஸ்தலத்தில ந டேசரது உறசவகாலத்திற் சென்று தெரிசித்து தமதேழை யனபு காரணமாக இந்நடேசப்பெருமானுக்கேதோவியாதி யுண டென்ற சங்கித்து அவவாலயத்தருச் சகரிலொருவனா யழை தது ஸ்வாமி யருச்சகரே இக்கடவுளுக்கு இடைவகைநிருக்கி ருது ஒருகாலுயாநதிருக்கிறது ஒருகை வீசியவண்ணமாக விரு க்கிறது முகத்திலுஞ்சமமான பாவையிலலை சடைகளு மவிழ ந்தசைகின்றன முடியுஞ்சாயநதிருக்கின்றது இந்நோய ஏதன ல நீங்குமென்று கேழ்கக அச்சிவப்பிராமணரு மிவனா யேழை யனப்பொன்று தெரிந்து அவரிடத்தநேகம் பொருளைப் பற்றிக் கொண்டு தைலமொன்று கையிறகொடுத்தித்தனா ந்ருமென்று சொல்ல நமித்தணடியாரு மதனைவாங்கிச்சிவபெருமானது தி ருமேனி முற்றுஞ் சாததி யுருவியுந தீராமைகண்டு ஸ்வாமி யிவ வாதநோயுமககா வரவேண்டும் நானெனசெய்வே னென்று ரு கத்திலறைந்துகொண்டு அழுது விழுந்து புரண்டு இப்போது நானுயிரா மாயப்பேனென்று கத்தியையெடுத்தததமது கழுத் திலவைத்தற்குஞ் சமயத்தில் சிவபெருமான் நிலலு நிலலு என னுஞ் சொல்லுடனே பரதயக்ஷமாய உனக்கு வேண்டி வ

நமித்தணடிநாயனா புராணவசனம் ஈகூரு

ததைக்கேளென றருளிச்செய்ய நமித்தணடியாரு முபது தி
ருமேனியிலிவவாதப பிணிநீங்கினு லதுபோதுமெனச்சிவபெரு
மானு மிதுவாதநோயன்று பஞ்சகிருத்திய வடிவமென றருளிச்
செய்து ஒருபுஷ்பக விமானத்தேற்றிக லகலைகரு வருவாயெ
னறழைத்துச் சென்றருளினா

நமித்தணடிநாயனா புராணவசனம்

முந்நிறறு

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

திருக்கூட்டம் சுருக்கம்

சுருக்கமாதிரிசையா புராணம்

—*—

துறாத மேதகனேபோற்றிசோதிமெய்ததகனேபேர்
ற்றி, கறுநதபாதகனெனபோற்றி கைக்கொளவித்தக
னேபோற்றி, யறததாசாதகனேபோற்றி யருட்கொளவ
ததகனேபோற்றி, மறததாபேதகனேபோற்றி வசவபோ
தகனேபோற்றி க

பத்தருட பத்தராவா பரமமாயேசாதமு
ணித்தமாயேசாராவா நேயநற்சாணாதம்பான
மெத்தமெய்ச்சாணாவா வேந்தருளவேந்தராவா
ரோத்தமார்பரியோாதமமுஞ்ஞயாதருமெபரியோராவா

ராகுசு சகலேசமாதிராசையா புராணம்.

பரமனேவிரும்பார்தமமைப் பரிசிவாரபணபானமிககார
விரவியநாதகீத வீணைநறபரதமவலலார
திரமறைமுடிவற்றநார சித்தாரநதநெறிந துவலலா
ரரியவிலவாழககையிசசை யற்றுளார்போலிருப்பார ந

இயமமாரியமமாதி யெணவகையோகமவலலார
கழையுளாரகருணைமிககார கனதநறசரித்திரததார
ரமைதருமிசைபடை ததாரணிமையினமபையெனனுஞ்
சமயிலாததலததாரதமபோ சகலேசமாதிராசா. ச

மேதினிப்புரப்பார துயய விநரணவிதைபுள்ளம்
போதவேபடைததுவாழ்வார புனிதநறகுருவிவிங்குத
தாரமிககபத்தி யனபினுலதிகராகி
யோதுநலுபசாரங்க ளளவிலவுவதுசெயவார. ரு

அடிககடிபெரியோர் தமமை யனபினுலகலாதேததிக
கடிப்பலமலாரீரகொண்டு காதலாற்றமமகத்து
நெடிககிலாதருசசித துன்னி நிமலனைததுதிததுமற்றும
பிடித்ததணடிகையினமுப்பத திரணடி ராகமபிணிததே

நேரத்திறகேற்றராக நித்தாதஞ்சகலேசாககே
யாரத்தாரம்பாடிமற்று மகமகிழநதநவாறு
சீருறறகவுரிவீணை யிராவணவீணைசெயய
மேருக்கொளகரத்தானவைகுமவெள்ளியங்கயிலைவீணை

அமபரவீணைமற்று மருந்திறப்பிவினை
 நமபுசாரங்கவீணை நசுககசபபவீணை
 யெம்பிரானமாதிராச ரினியராகங்களாலே
 தம்பிரானசகலேசனசீ தாமுவறவிறறிநாளும அ

நல்லவரதீசயிகு நாளிலிலவாமுககையிசசை
 யிலலராயுலகாளின்ப மிலலராமிவரோநாளின
 மலலிராசையொன்றோ மன்னவருலகங்காதீ
 தலலலெனறகனறுநிதந் நருமபருபதத்தனைநகே. க

அங்கணிசசலததராகி யானநதமோகராகித, துங்கனில
 லஞ்சுழகாவிற றுணிநதுறுமலலிராசா, தங்கருத்தகிக
 பத்தித தனமைபுஞ்சமாதியோகம, பொங்கலுஞ்சிவா
 னுபோகம பொருநதலுங் துணமுமபுண்பும ய

வநதுமாபெரியோசொல்ல மகிழ்நதுநமமாதிராசா
 சிதைமிலனபாயககேளாத தேசத்திலாசையினறி
 யநதமாமயோகிதனை யருமபெருநதவத்தினனை
 யெநதநாடகண்டவனற ளியானவழிபடுவேனென்று.

அபபருபதததையுனனி யஞ்சலிசெயுதுபோற்றி
 செபபருமாதிராசா செபபுவராகேதாரத்தி
 லொப்பிளோபருகிறகாசி யுற்றிறத்திலாமுத்தி
 யிப்பெருநதவமவருத்த மெளியதனமென்னவெண்ணி.

ராகுஅ சகலேசமாதிராசையா புராணம்

அன்னகாசசிகரங்கண்டராக கவவயினமுத்தியாகு
மென்னலசத்தியமாமந்தவெழிற்கிரியடுததுப்பாரப்போ
மன்னுபுண்ணியத்திலகக மட்டிலையாதலாலே [1
முன்னியத்தலத்துவாழ்வோ முககணராவரனறே யுந்

மிககூறறீராததங்கடகும விண்ணவாமுனிவோகட குந
தக்கழாதானமாகிச சாதகசித்தராஹோ
பக்கமானவையளித்ததுப பணிந்தமாவிர -ருக்கனபா
லககணத்தினபலகும் பரப்பத்தத்தளவாரசொலவார

வந்தகத்தியனபுடைகக மண்ணுளவீ துந்ததுபுதைந்து
விந்தியமந்தரந்தான விண்ணுள்னகரத்தானினற
தந்திவாரிறத்தேநெனதை யங்கைவிலலாயத்துமே ந
வுந்தரிககஞ்சி முன்னீ ரொளித்ததுமைநாகந்தான. யுந்

வருந்திகங்கைகொயய மாஸியவந்தங்குன்றிப
பெருகிலாதாதவனறன பெருகுதவெங்குணத்தாலே
சொரிப்பரிசுவறித்தோன்று மிமையமலலாதுதோன்ற
திரவியானவிளங்குமலலாதுருள்கொளுமுதயவோங்கல

வந்துதனுதரம்புக தினகரனகிரணமாற்றி
யந்தருங்கடலஞ்செறற தத்தமனஞ்சேரோங்க
லெனதையெயாருநாட்டாங்க மானதோத்தரமிளைத்த
துந்துதனமணியினகுறற முரோகணத்திரியகற்றா. யுந்

இப்படிமலைகடகொவ்வோ றோதமுண்டெந்தையாவா
ழப்பருப்பததைதொப்ப தாங்கிரியிலென்றேததிச
செப்பருமாதிராசா சிரத்தையாலெழுந்திறஞ்சி
யொப்பருங்கிரீந்திரத்தை யுறுவனெனனவுனனி.யுஅ

திருப்பருப்பததைச்சோந்து செய்யமல்லையாதானை
கருத்துறக்காண்பென்னெனுங் காதலானமாதிராசா
விருப்புடன்சென்றுவெறபின மிக்கமாதீரத்தத்துள்ளுந்
தெருட்டருந்தானத்துள்ளுஞ் செய்யமாந்திகளுள்ளும்.

மங்கலகிரிதூக்கத்தும் வனதூக்கஞ்சலதூக்கத்தும்
பொங்கிருழுழைகளுள்ளும்பொலிதரும்பிலங்களுள்ளு
சங்கையிலபடிகமேம வச்சிரச்சயிலத்ததுள்ளுங் [ஞ
கொங்குலாங்கிரிபுட்டொன்ற வனசராகுறிச்சி புள்ளும்.

பாதலவுழைகளுள்ளும் பஞ்சலோகககுன்றத்துஞ்
சீதமாபரிசவேதித திரளினுந்தெரிசித்தோககு
ந்தியாமுத்திலகு நிலயத்துமலர்வனத்துஞ்
சோதிசேரிநதுகாந்த நவமணித்தொகைககுன்றத்தும.

உரகமாவிலங்குபுடக ளுறைவிடத்துள்ளுமோங்கு
சரிவுகளிடிநதுவீழுஞ் சாரினுந்தங்கித்தங்கிக்
காழுறுமிலிங்கபூசை காதலிற்செய்துவாழத்தி
வாழுறுவில்லமோங்கு வனங்களைச்சமீபமான. உஉ

உா

சகலேசமாதிராசையா புராணம்.

கண்டிகைநகத்துங்கண்டி தருசிலைககணங்களுளளும்
வெண்டிருநீற்று வெற்புத தருசசிலைமிகுமிடத்து
மொண்டருமிலிங்கவோங்கன மரஞ்சிலைசெடிகளுளளும்
மபுண்டரநுதனமாயேசாபோலுமாகிரிகளுளளும் உரு

சங்கமமபோலுநதாருக கொடிபுதறறலங்கடோறு, மிங்
கிதந்தமமுடபேசங் கிரிகொடிபுதலகடோறுந், தங்க
ளிலிதங்களபேசந் துணைமலாததருககடோறும், பொங்
கெரிபோலவிண்ணிற பொருநதுமாவனங்கடோறும்

நடிக்குமாகிரியினங்க ணற்கொடிசெடியிடத்து
நடிகுமாவிலங்குபுடக ணஞ்சராவிடங்களுளங்கு
நடித்தெழுசிலையினங்க ணணணினிலங்கணமுற்று
நடித்துயாதருவினங்கணனிபுறுநதலங்களுளலாம. உரு

பாடுமங்கிரிமரங்கள பலகொடிநெருங்கிடத்தும்
பாடுநீணமிருகமவண்டு பறறாபபலவிடத்தும்
பாடுமொண்சிலைகணம்நதி பலலரிதங்கிடத்தும்
பாடுமாகிரியினங்கள பறவைகணெருங்கிடத்தும். உரு

மின்னெறிகாட்டப்பாலு மின்னெறிபுட்கட்பாலு
மின்னெறிவாலுகங்கண மிககெழுருவையினபாலு
மின்னெறிநதியினங்கண் மேவுதீரத்ததினபாலு
மின்னெறிபலநீரோங்கன் மரஞ்செடிமேவுட்பாலும்.

பலநிறத்தருவினபாலும் பலநிறக்கொடிசூழ்பாலும்
பலநிறப்புதலினபாலும் பலநிறச்சிலைசோபாலும்
பலவுருப்பாதவங்கள் பலபலபனைகஞ்சுமபாலும்
பலவுருக்கொடியினங்கள் செடியினமபடஞ்சுமபாலும்.

கேசரத்தருவினபாலும் கேசரச்சிலையினபாலும்
பேசுநிறகேசரஞ்சோ பெருங்கொடிசெடியினபாலும்,
மாசிலாமிருகநுபா மணிமரச்சயிலப்பாலும்
தேசலாமபறவைபோலும் திரணமரப்பொதுமபாலும்

ஒளிவிடுமபறவைபோலும் மொணமையாமோங்கதபாலும்
தெளிதருந்தேவாபோலும் பாதவச்சிலையினபாலும்
குளிர்நிறநிறஞ்சுமபாததாருச்சிலைகளினசூழலினபாலும்
வளர்நிறநிறநிறகு மரமலையினத்தினபாலும் நய

தூரத்தினிழலாயத்தோன்றுதோகைமாமலையினபாலும்
ஞ்சேரப்போயப்பாரப்போக்கெல்லாந் தினமொருவடி
வாயத்தோன்றும், பாபபூதரத்தினபாலும் பாதவத்திர
ளினபாலும், சீருறமாதிராசாமலவிராசையதைத்தோ

மரங்களினமரங்களேறி மரங்கள்சேவிககவாழும், பெரு
நதருவினத்தைப்பாததும் பிரியத்தினேறிப்பாரப்போ
ர, நெருங்குலகனைத்துங்காண நிறகினதருக்களபார்த
தும், பொருநிலப்படியேநிறகுமபொருப்பினமவையை
ப்பார்த்து உ.

உாஉ சகலேசமாதிர்சையா புராணம்.

ஒரிடமுன்னியேறிலவ்விடததுயககுமவெறபைத,தே
ரிஸபபடியேசோகருந திரண்மரககுமுவைப்பாரததுஞ,
சாருருவுடையோரோற்ற றமைக்காணத்தருவைப்பாரத
துஞ, சூரியனபோலத்தோன்றிச சோமநூதருவைப
பாரததும். நடந

பாதிமாமிருகமாயும் பாதிமாமலையதாயும், பூதரம்பாதி
யுள்ளோரபாதி யாயப்பொருநதுமவெறபை, மேதகுவே
லேதோறும வெவவேறுபழுததுவீழுவ, கோதிலாமரத
தைவெட்டிற்சூடுமாசெடியைப்பாரததும். நடச

தூரவேயெடுத்ததுப்போடிற்றொடாநதுவநதவவிடத்தை
சேருமாகலவெயயோன் செறிநதெழிலெழுநதுவீழிற
பாரிடையடங்குநதாருப பகுதியைப்பரிவாற பாரததுஞ
சூரியனெழிலவவாரே தோன்றிவீழுகிரியைப்பாரததும்.

நாற்றிசைக்கொம்பிலேறி நாடுங்காறகயிலாயத்து
நாற்றிசைவாயிரோன்று நலலமாமரங்குளப்பாரத்து
நாற்றிசைச்சிகரமேறி நாடுங்காலவெள்ளிவெறபி
ஹற்றிசைத்துவாரத்தோடு புரந்தெரிநகங்குளப்பாரததும்.

மீதுறுமாநதாதமமை மிக்கபாதாளகங்கை
கோதறவாட்டுவிககுங் கோத்திரநதருக்களப்பாரத்து
மாதாவுடனேசேரி னறுபததெட்டானதீர்த்த
மீதிதுவென்னககாட்டு மினக்கிரிதருக்களப்பாரததும்.

சகலேசமாதிரைசயா புராணம். உாந்

ஒனறையொன்றுரிஞ்சித்தோன்றுமொளியொரியதன
லவேகு, முனறிகழமரம்போயவேறே முனேத்தெழுதரு
ககளபாத்தது, மினறியுஞ்சீத்திஞ்சு மிடையிருளவெயி
லேத்தமபாற, செனறபோககளிகருநதாருக குழுஉக்கிரி
த்திரளேப்பாத்ததும் உஅ

வெயினமிகுமபோதுதமபான மேவினோவிருமபத்திங
கள, பயிலவேசெய்யுமோங்கறபகுதிபனமரங்களபாத்த
து, மயிலுழமபாலாறேரி யருஞ்சனையருவிபாத்ததும்,
தயிரிநிறைதடாகங்கூடபு தண்சுனைநதிகளபாத்ததும்.

நெய புறுமருவியாறு சுனைநதி நினறுபாத்ததும், பைய
வேமாதிராசா பலவிலலவனம்புகுநது, பொயயிலபொ
னகிரிமரங்கள கொடிசெடிவிலங்குபுட்கள, செய்யவம
மணத்துக்கோயில செறியுமபாலனேத்ததும் பாத்ததும்.

நவமணியினங்களபோலு நாகங்கண்ணணிப்பாத்தது
நவமணியினங்களபோலு நெகொடிசெடிகளபாத்தது
நவமணியினங்களபோலு நாறபதம்புட்களபாத்தது
நவமணியினங்களபோலு நனமலாததருக்களபாத்ததும்

ஒருமுதலாகிப்பலபே ருறறபலகொடிகளபாத்தது, மரு
வொடுவாயுவிங்க மந்தரமவிளங்கலபாத்ததும், பரிவின
னனீதெளித்துப் பணி புமாமழையைப்பாத்ததும், தரு
வினமலராறகோலஞ் சமைக்குமத்தகைமைபாத்ததும்.

வந்துசங்கரனையாட்டு மஞ்சனத்தீராததம்பாராத்துஞ்
சந்தனநதினமுஞ்சாத்துஞ் சந்தனத்தருக்களபாராத்துங்
கொந்தலாதநதுசாத்து மலாவனக்குழுகளபாராத்து
மந்தருந்தூபங்காட்டு மருந்தூபமரங்களபாராத்தும் சங்

தீபம்பரற்குககாட்டுந திரணமணியரவுபாராத்து
மேவுநறபலநிவேதம் விருமபிச்செயதருக்களபாராத்து
மாவலாலடைக்காயேற்று மமமரக்கொடிகளபாராத்துந்
தாவரமாதிராசா தருக்கியேசெலுங்கானமற்றும சங்

பாதவவரவென்றேத்திப பாதவமபலவிற்றஞ்சங்
கோதிலாததருவிவிங்கங் குலவிடங் குறிகிப்பாராத்துந்
தீதறுமபறவைமனன வெனச்சொலிசெய்யபுட்கள
பூதலமுறவிற்றஞ்சம் புளவிலிங்கங்களபாராத்தும் சங்

மிருகமனனவவென்றேத்திவிருமபியேயிறைஞ்சநாளுந்
தெரிதருமிருகவிங்கஞ் சேரிடஞ்சென்றுபாராத்து
முரகவலலபவென்றேத்தி யுரகங்களைபணியநாளுந்
வரமருளுரகவிங்க மனனிடமகிழ்ந்தூபாராத்தும். சங்

அளிகுலமனனவென்றே யரியினமிற்றஞ்சியேதத்
வெளிப்படுமளியிலிங்க மேவிடமவிருமபிப்பாராத்துந்
தெளித்தநீாமனனவென்றுசெழுஞ்சலமிற்றஞ்சநாளுந்
களிககுநறசலவிங்கத்தைக் காதலிற்சென்றுபாராத்தும்.

சகலேசமாதிராசையா புராணம். ௨௮௫

சவரவல்லபவெனறேத்திச சவராகளிற்றைஞ்சநாளு
தவலறவரமளிகுஞ் சவரலிங்கங்களைப்பாத்தும்
விபுதவல்லபவெனறேத்தி விபுதாகளிற்றைஞ்சநாளு
மவாகளுக்கினிமைநலகு மமரலிங்கங்களைப்பாத்தும்.சஅ

மலையெனப்புறறுமுடி மறைபுமாதவரைப்பாத்து,மிலை
மரமுடித்தாடு வெனவுறுநதவரைப்பாத்து, சிலையெ
னச்சிலைமேனமுடிச செறியுமாதவரைப்பாத்து, தொ
லைவிலாமயிமேனமுடித்தோனறலாதவரைப்பாத்தும

பரமயோகத்தாறகாட்டப பானமையாந தவரைப்பாத்த
சிரநிலமுன்றிக்கைகால சேணிடையீட்டிவாய்புப [துஞ்
பருகுமாதவரைப்பாத்துமபாதவங்குட்டமொனறே
தரையிடையூன்றிநின்றசலிபினமாதவரைப்பாத்தும.

பரந்தபஞ்சாங்கியூடே பற்றுமாதவரைப்பாத்து
முரந்தரவோடுமாற்றி னுற்றிருங்களமமிழந்த
நிரந்தரமகிழந்துநிறகு நிரந்தரமாதவரைப்பாத்து
மருந்துநீர்த்துள்வாலாகத்தமையுமாதவரைப்பாத்தும

மரங்கலையையங்கேடகவளைநதிடுமபலங்களுணடும,பெ
ருங்கிரிவணங்கிலகும் பெருமாததேனயினறு, மிருந
துமாதவங்களைசெயவோ ரிடங்கன்றசென்று பாாத்து,ந
திருநதுநறலககிரீடை செய்யுங்கநதிருவாப்பாத்தும.

உாசு சகலேசமாதிராசையா புராணம்.

செய்யநற்சிவராசசனுவற் சித்தரைப்பார்த்துநேவா
தையலாருடனேயாடுஞ் சமுகங்கடம்மைப்பார்த்து
முயநீரமினாக ன்றுபிலங்களைநோபார்த்தும்
பையரவுலகராடும் பாதலமுழைகளபார்த்தும் நுந

கரியரிபுண்டரீகங் கரடிகணமுதலாயுள்ள
தெரிவரும் நுகநதமமுட செறிபகையொழிந்துசேரு
முரிமையைமாதிராச நுகநதுபார்த்துயாகதுவிலல
விரிவனநதனனைப்பார்த்து மிகமனமுருகிப்போற்றி.

மெய்ததவமலலிராசா மேவிடமேதெனநெண்ணி
யத்தகைவிலலஞ்சூழ மருவனமனைத்துநதேடு
முத்தராமாதிராசா முறைமையையறிவாமென்னுஞ்
சித்தராயத்தவத்தா திருவுள்ளத்துனனித்தோநது நுந

வேறு

நலலதோரபெரு வடிவனைண்ணிமுனடுவே
மலலனமாமல்தொடங்கி விண்ணளவதாயவளாந்து
தொலலைநீற்றருங் கிரிய்தோசோதிமாமயமோ
வெலலையற்றருத்திராகக மாமரம்படரியலபோ. நுந

கோரசமபுவினவடிவமோ குறித்துயாமொருகா
லோரிடத்திலுஞ் சொல்லொண்தெனமெனவுணர்ந்து
தீரமாதிராசையாதாஞ் சென்னியேதென்று
தேரவேணுமெனமுண்ணு முன்றியங்கிபுக்தெரியா. நுந

பததிதபபினம பதமுனநதேடிலாதெனனுஞ்
சித்தமுறறயாந தனுதினஞ்செம்பநதேடி
யத்திறத்தினி லேயிரண்டாணடுமுனறறியார
முத்தவிபபடி யடியனைமுனிவதோமுறைமை ௩௮

உனபெருநதிருவடி வீனையீதெனவுனனி
யெனபெருமபடியறிவினா லறிதரவெளிதோ
நினபெருநதிரு வருளினுனிபதங்காட்டென
றனபுடனறுதித்தொருதிவகலபணிநதெழாதழவே நுக

மெல்லவேதிருமுறுவல செயதருணமிருநோககான
மலலிகாசசனயோகாமுன வடிவீனமாறறி
நல்லதநதிருவுருவீனக கொண்டுமுனண்ணி
யலலனீயறவவவடி வானமெனறறையா கூய

சரணநீயினியெழுகெனத தனனிருகரத்தா
லருளினமாதிராசையரை யெடுத்தகநதணையாப
பரமபத்தியானமமை யிககிரிமிசைப்பபாகக
வுரமிருந்தவஞ்செயதனை வருதியெனறுவப்பால். கூக

தனசினேகநறற வாசசிரமங்கொடுசாரநது
நனசிவாசசனை வேனையிறசேடமுநல்கிப
பினசிவானுபவதனுரை பெருகவேகாட்டி
முனசிஞழிகைவைத்திருந தினியனமொழிவார. கூஉ

உாஅ சகளேசமாதிராசையர் புராணம்

இன்னநீதனாமீதினிற சிலதினமிருந்து
பன்னருந்தவஞ்செயதலா னமமிடம்பவியா
தொன்னலத்தினுற செலகெனமலவிகாச்சுனாழு
ன்னனலம்பெறப்பணிந தெழுந்தழுதனபினவிலவா

பிறவிமாமிடியாயினோ பெருநீதிகண்டா
ஹறினாற்கொளவாலலது விடுவரோவுன்ற
ளிறைவயானின்று கண்டினிமணசெலேனென்ன
வறவனமென்னகை தன்னினுன்னறெனவறைந்தே சுசு

பத்தானனிதியாகிய பரமனமாதிராசா
சித்தமொப்பயாந்திட்டமிட டகற்றுதுமென்றே
மெத்துமோகருவேனிழன மெல்லெனக்கொடுபோ
யத்தலத்தினிலிருவெனமறைந்தொராயனைப்போல.கரு

வேறு

முருட்டுவனகாலினிட மொயத்தவாச்செருப்புஞ்
சுற்று, மிருட்கொளகம்பளமேலாதத விருங்கயிறறா
யுமாடு, வெருட்டுதின்கோலோகையும் வெறுங்கட
மொருகரத்து, மருட்டுறுவிழியுங்கோணல வதனமும
பாசிப்பல்லும். சுசு

தடித்ததிண்காதுங்கட்டைத் தாடியுமபருத்தழுக்கு
மெடுததகோலபின்னிறுத்தி யதனிடைச்சாரந்தோகா
மடித்தொருகாலினின்று வலக்கரதுதறகவித்தே [லை
யடிககடியாடுபாக்கு மககமுமதட்டுவாயும். சுள

சகலேசமாதிராசையா புராணம், ஓடினாகு

கொடுமைசோபாசினைடுங் கூாமுடங்கணிமருங்கு, மு
டையராயநாயவிளிகு முரையராயுளவளைந்து, செடி
தொறுமேயுமாட்டைத் திரட்டிவந்திவரிருக்கு, நெடிய
மாவேவினகொம்பை ஞெமிதத்துமைதினனவிட்டா.

விட்டிடமாதிராசா வெகுணடியாமிருங்குநீழ், விட்டமா
மரத்தைவெட்டி யிப்படிநிழற்கெடுத்தாய், மட்டறுகா
ட்டினிந்த மரமலாநிலையோசொல்லாய், துட்டனீகட
டனமுட்டன றுச்சனமைத்ததாய்கொல்லோ கூக

பாவிநீயிடைபாவுனனைப் பதறியானசபிப்பனென்ற
கோவமிலாயராகு மிருடியாசிரித்துச்சொலவார
கோவிநீநன றுநன்று கோபியேபாவியலலா
னாவினலவெமமைசொல்ல நானலன்பாவினென்று. எய

கோபமேவதைக்குங்கூற்றங் கோபமேதுன்பமுலங்,
கோபமேதிருவையோட்டுங் கோபமேகுணத்தைக்கொ
ல்லுங், கோபமேநிறையேதுகோபமேகொடுஞ்சொற்
கூட்டுங், கோபமேநரகஞ்சோக்குங் கோபமேகொடுமை
யாமால. என

சலமெனுந்தினாயாறுயய தவமரககலஞ்சாயாதோ, சல
மெனுமவெயிலானெஞ்சத் தாமனாதானகனருதோ, சல
மெனுநெருப்பாலெல்லாத தருமமும் பொடியாகாதோ,
சலமெனுங்காற்றானஞானத் தருவினஞ்சாயந்தருதோ.

உாய

சகலேசமாதிரசையா புராணம

ஞானமேலீடோவுனற னல்லவதானககலவி
யானவாங்காரநதானோ வருந்தவததகநதைதானோ
நீநலலனலலனகோப நெஞ்சினனீயிருக்கக
கானமிங்கிதனுளவேறு கருதினனனிழலகளினேற.எங

நலலனீசாநதமேவு நறறவருனனைப்போல
விலலையிககிரியினமேவு மிருந்தவாதமமுளெலலா
மொலலையினெலலாமறற வுனககிநதரிழலினுசை
யெலலையறறிருந்ததெனருறறெளிவுதானெளியதனறே

நேசமாயததீயிலவீழு நேரிழையுடுததுசசெல்லும
வாசமாரழலவேமெனறுமனததிடைமதிததலபோன்று
கூசுதவின்றிசசாகக குறிததவளகூபமவீழநதவ
காசையாறறெப்பநேடு மறிவுபோலாயததுனஞ்சை.

மருளெனககிலையுலககை வாங்கிவாவிராயவெனறன
சிரமிசைசுறறவென்போர செயதிபோற்சனஞ்சஞ்செ
யொருமறையோனறனவாழவையொருவனகையொப்பி
ததேகு,மருமயலபோலுமுனறஞ்சையையறையுங்காலே

கடுவிசைபெருகுமாற்றின கரடிகம்பளமதென்று
முடுகிநீநதிப்பிடித்த முடனையதுதானபற்றி
யடுதலிறகனாயிருந்தோர தனைநீவிடுவிடென்ன
விடுகினுமவிடாதெனசெயகேனெனறவனவீழநதபோல

விடவனறனைபுமாசை விடுகிலாககாலமான
 லொட்டுமோநன்றாயநீ வகவுனககியாமுரைப்பதென்றை
 தொட்டதோரிருப்பிலகை குதினறுணிககததப்பி
 லெட்டருமளவதேனூ தோலவிகாணெனவுரைப்பார.

நாணியேயாசையெல்லா நழுவினோதிருமப்பபற்றி
 னாணியாயப்பறறுஞ்செனமத தருவினையெனததவததா
 பேணியங்குதாததுமுனைப்பெருகருளவடிவங்காட்ட
 பாணியாற்றொழுதினறஞ்சிப்பரவிமுனவெளகிரினறா.

அதிகதுக்கததராகி யஞ்சிமெயகடுவகவெனபாற
 கதிசெறியிலைநீதிக கருததிலைப்பததியிலை
 மதியினமெயசசாநதமல்லமதமுள்ளேனவகுறறேனின
 விதிசகலேசவெனனை விடுவகாலோ விடாதேயையா.

கருமமுள்ளளவுமநக கருமததிறகேற்றசெயது
 திரியுமதன்றியெனறுஞ் சிவனருளசித்தியாது
 நிருமலநெறியாகாது நீண்டவாதீவாறகாயை
 மருவியேகொயதாறறுயய மதுரமெனகனியாகாதால்

பரதபோதனனேபோற்றி பததாபாககியமேபோற்றி
 சரணநினசரணையெல்லா சாவினெனறுநினற
 வரமுறுமாதிராசா மனவகொளுமிரககநோககி
 யருளுறுமல்லிமாச ரனபினுலனைததுகது. 22

உாய்உ சகலேசமாதிராசையா புராணம

அஞ்சநீவேண்டாநதுகரத தழுநதுதலொழிவாயறப
நெஞ்சிடையகநதையுளடோரா நமமிடைநிறகொண்கா
ணஞ்சொனீகேளேனென்று நவினறதாவிவவிகறப
விஞ்சையாஞ்செயதோமென்று மலலிராசையாவிளமப

மனபானகருணையாலே வந்தவனவசவராச
னென்பவனபத்தியென்னு மிருமபொருணிந்துதவேண
துன்பமண்ணகலநம்பாறறேனறினனசுகா னுபூதி [டித
யன்புனககவனறனாலையாகுநீயவனகண்செலவாய.அச

வரசிவாசாரவாரி வைகியேசரிப்பாபென்ற
னானருளாறபதிறறைந தாணடுகள நூருணடு
தராயிடைவசவேசனபாற நங்கிப்பிடுமழைக்கப
பரிவினாலெம்பாலவந்தைம பதுவருடங்களசென்று

ஆகநிறகெழுநூருணடி னந்தத்திலன்றிமுத்தித
தாகமுண்டாகாதிங்ஙன றருவதேதேனுங்கேடபா
யீகநாஞ்சொலவாயென்ன மாதிராசையநிரங்கி
யோகீராமலலிராசாக குறப்பணிந்துகாகுகின்றா.

திருவையிச்சிப்பனென்னிற பிறாதிரியாயுவெனனி
லருளுறுமாயாருப மண்டாபோகங்களவேண்டிந
தாமலவனித்தததாலே தாழ்வினாமுத்தியென்னிற
பரமனறபதவியாகும பற்றிலேனென்றுமென்று. அள

சகலேசமாதிராசையா புராணம். உாயந்

ஐயமுறறுணாவாரீர மகததுளாயத்தனையென
றுயயமணமீதுநன்ற யுறப்பணிநதெழாதமுன்னஞ
செய்யநதகலியாணச செழுநகாநந்தியாரா
மெய்யாபாநமாதிராசா விரைநதுமுன்னிறகநோககா.

கூடலசங்கமேச நென்னவேகுலவிநோககா
நீடவடடாங்கமாக நேசத்தாறப்பணிநதுபோற்றித
தாடலைமீதுசாததிச சகலேசமாதிராசா
சீடராமவசவராச நென்னநதேவைசெய்யா அக

நற்சிவலிங்கபூசை நண்பராயகததுமுள்ளஞ
மறபுத்ததுடனேசெய்தங் கானநதவமுதமாரநது
சிறகுணமாதிராசா தேடருமபத்தரான
பொறபுறுநதிகேசா பொருவறவைகுநாளின. கூடு

சகலேசமாதிராசையா புராணம்

மு ற லி ற று

சூகத்திருவிருத்தம் - ௪௩௦

சகலேசமாதிராசையா புராண

வ ச ன ம

திருவமபை யென்னுந் திவ்வியஸ்தலத்தை யுடையவா
 சிவநேய மிலலாதவனாப பிணமென்று நினைத்துப் பரிசிக்கவ
 னுசித் தூரத்திற் செல்பவா பரத சாஸ்திரங்களும லீனாவா
 ததியங்கனிலும் வல்லவா, வேதாகமமுடிவை நனுகவநிநதவா
 யோகமாதக்கத்திற் பயிச்சியுள்ளவா, இலவாழகைப் பற்றில
 லாதவா, போதுமான கீர்த்தியையுடையவா, சகலேசமாதிராச
 னென்னுந் திருநாமமுள்ளவா, உலகத்தையாளப்பட்டவா, இவா
 குருலிங்க ஜங்கமபத்திமிருநது சிரத்தையோடுபூசித்து அநேக
 உபசாரங்களைச்செய்பவா சிவபூஜைமுடித்துப் பூஜாநத்தில
 கெளரிவீணை கைலாசவீணை இராவணவீணை பிண்கிவீணை கச
 சபவீணை முதலிய வநேகம் பேதமுள்ள வீனாவாததியங்கனிற்
 காலத்துக்குத்தக்க ராகங்களைச்செய்ததுச் சகலேசனென்னுஞ் சி
 வபெருமானுடைய கீர்த்தியைப்பாடுவாராய இலவாழகையை
 முற்றத் துறந்து ராஜயபுரத்திலு மிச்சையறநனா இவா இ
 பபடியிருக்குநாளில் மல்லிராசையொன்னு மரசனெருவா உல
 கத்தைநெடுநாளாண்டு இது அல்லலுள்ளதென்று அவ்வரசா
 ட்சியைவிட்டுநீங்கி சிவஸ்தலங்கனிற்சிறந்த பருபத்ததைய
 டைநது நிச்சலசித்தராயச சிவானந்தமேலிட்டு ஒருவிலவவனத்
 தில் தனித்துத்தவஞ்செய்யும்வரது பத்தித்தனமையையும் சமா
 னி சாமாதத்யததையும் சிவானுபோகத்தையும் தபஸவிகள் ப
 லாவந்து சொல்லுகேட்டு பேரானந்தமடைந்து அவரது பாதங்

சகலேசமாதிராசையா புராணவச்சனம். உளயிடு

களை யெப்போது காண்பமென்னு மேககமுடையவராய பருபப
தமலையையடைநது அங்குள்ள தெயவீகங்களைக்கண்டிமகிழ்நது
மலவிராஜர் தவஞ்செய்யும் விலவவனதையுங்கண்டு அதிகமகி
ழ்ச்சியோடு அவரைத்தேடுமபோது அவரு மாதிரா சையரது
முறைமையை யறிவோமென்று தமதுகிருவுள்ளத்திலெண்ணி
மலைமுதலாகாயமுள்ளவரும் விசுவரூபமொன றெடுத்தபு பிர
மிக்ருமபடி நின்றா அநேகவருஷகாலத்தேடியும் அவரது அடி
முடியையக்காணாமல் இளைத்துவருநதி ஸ்வாமி மலவிராஜரோ யு
மது விசுவரூபத்தைச் சிறுநிறையுடைய வெளியேன்றியவ
லலனே, உமது திருவருளா லுமமைத்தெரிசிக்க வருளசெயவீ
ஒன்று தண்டாக்காரமாகப் பூமியிற்பணிந தவவாரே ஒருமா
தமவராயி லெழாதுகிடந்தழவே அப்போதுமலவிராஜரும் அ
ருண்மேற்கொண்டு இதுதான் எமமுடைய வடிவமென்று தம
து சுபாவவடிவத்தோ டெகிராநின றினி யெழுந்திருப்பீர்ஒன்று
தமது ஸ்ரீஹஸ்தங்களுர் லெடுத்தனைதது அழைத்துக்கொண்
டிபோய்த தமதாச்சிரமத்திற சென்று சிவனைவேத்தியசேஷத்
தைக்கொடுத்தருந்தச்செய்து இவர்களுக்காகிக்ககருதி மாதிரா
சரை ஒரு வேலமரத்தடியி லிருக்கச்செய்து மறைந்துபோ
ய ஒர்டையனைப்போல வடிவமெடுத்தது ஆடமுன மாதையைச்
சாயத்துவந்து மாதிராஜரிருந்த கருவேலமரத்தை யொழித்து
ததள்ள மாதிராஜர்க்குக் கோபமுண்டாக அதுமூலமாக அக்
கோபத்தைத்தணித்து ஞானத்தைப்போதித்துத் தமதுகிருவுரு
வை யதாப்பிரகாரத்தெரிவிக், அப்போது மாதிராசரும் காண
மடைநது அதிதுக்கிதராய நடுநடுகி ஒன்றுநதெரியாத அபகரு
வனையாளவதற கிதுசமயமென றிரக்கமுறறுநிறக, மாதிராஜரோ
நீர் அஞ்சவேண்டுமெனில் துக்கத்தினின்று மொழிவீர், சிறிதா

உாயசு சகளேசமாதிராசையா புராணவசனம

யினும் அகநதையுள்ளவா எமதுமுன்னே நிறக்கூடாது உம
தபகருவரிம்ததமாகவே இநதவித்தையைக் காட்டினோம் எனற
ருளசெய்து அனபாககருளுரிம்ததமாகச சிவானுககிரஹததாற
பூமியி லவதரிததவராகிய ஸ்ரீநதிகேசுவரரிடததில் ௬௦௦வரு
சென்றிருந்தால் பினபு நாமழைப்போம் அப்போது நமமிடத
திலவநது ஐம்பதுவருஷமிருந தானபின சிவானுககிரஹததால்
இப்போது சென்றவயதோடி ஆகவரு - ௭௦௦, இநதவருஷம்
எழுநூற்றினநதததிலனறி உமககு மோகூதததிலிசசையுண்டா
கமாட்டாது வேறொருவிஷயத்தி லிசசையுண்டாமாயின அவ
வாறே தருவோமென்றுசொல்ல, மாதிராஜரு மறறென்றினு
மிசசையிலலாதவராயப பூமியில தண்டாகாரமாய நமஸகரித்து
எழுநதிருக்கு முன்னமேதானே கலவியாணபுரத்தில ஸ்ரீவசவ
தேவாககு எதிரிலநிறக, வசவதேவரும வணங்கி யிவரோ குரு
வாகிய கூடலசங்கமேசொன்று பாவித்துப பத்திபண்ணிககொ
ண்டு மாதிராஜருந தாமுமாக இருக்குளாநில,

சகளேசமாதிராசையா புராணவசனம

முறறிற்று

உ

திருச்சிறமமபலம

—*—

சிககமாதையா புராணம.

திண்ணியகாலனைத தீககணமீதிலே
மண்ணினையிறைததவன வாயமடித்தயன
பண்ணியவிதியினைப பறித்துமாயையின
கண்ணியையறுததநற கருத்தராயரோ.

மாளிடாதமக்குறம் வருடநூறெனத்
தானுலகுரைப்பதைத் தவிராகவல்லரா
யினமதுறுமவய தேழுநூற்தா
யானுகந்தேறுவாக கதிகநண்பராப

உ

முப்பொழுது ருச்சனை முயலுநெஞ்சரா
யெய்ப்பறுநிட்டரா யிலி'கசங்கமத்
தொப்பருநேயரா யுறறப்பதிசெய
தப்பருமகிழ்ச்சியா மமுதருந்தியே.

ந

தத்துவஞானராயச சரணராகியங்
கித்திறஞ்சரித்திவ ரியலுநாளிலே
புத்தமபத்தரா புணைமநீங்கலாச
சித்தரோரனபாபோ சிககமாதையா.

சு

மருவுதமனைவியு மகனுநதாமுமா
யருளுறுமாதிரா சையராதவ
ரிருகழலனுதின மிறைஞ்சஞ்செய்தியே
கருதருமுயிருநங் கதியுமென்றேரோ.

ரு

உன்னியநெஞ்சரா யுறறதநதொழி
லன்னிலைவருபொரு ளறபமாயினுந்
துன்னியதாயினுந் துககநறசுக
மன்னியலபினறிநீண மகிழ்ச்சிபொங்கியே

சு

உாய்அ சிககமாதையா புராணம்.

தந்தொழில்சாயினுந் தவறுசேரினு
மந்தருமாதிரா சையாசேவைமேற
சுந்தையுநேயராயச செய்யுநாளிலே
பொந்தனவுடலினைப் போட்டகனறனா.

எ

அவரிடமனைவியா ரந்தவாககையைச
சிவதூவாபாதந றீரத்தததாட்டியொண
டவளவென்பொடியினைத் தணியசசாததியே
துவளுநெஞ்சிலலராயத் துணிந்ததூயமையால்.

அ

தக்ககலலனையொடு சாயத்திருத்தியே
யககுறியயலவ ரறிவுறாமலே
மிககதஞ்சிவாசசனை விருமபுமெல்லையின
றொககுறுசமாதியைத் தொடடுமோசையால்

க

துஞ்சியவமமகன றுணுகுகெனத்தெளிந்
தஞ்சியீதென்னதா னனனையெமமையன
பஞ்சனையொன்றியேரீர் பகாவுங்காணகிலேன
வெஞ்சமெமமுட னுளவெலாமவிளம்புவாய்.

ஐ

ஐயனமமுடையாக ளருகென்போகிலன
செய்யநற்சிவாசசனை செய்யுமெல்லையின
கையுறவகழு மிககருமமென்னதா
ஐயயநம்பராகருநல் லுற்றமவேண்டியோ.

ஐக

உன்னுடனகோப மெனறொருதினத்தினி
லினனுடனவெமமைதா னிகழநததாயினும
பினனுடனறீவனிப பெற்றியினறியு
மெனனொடுமயேசில னெனனையனனையே.

௨௨

வேளையிறசிவராசசனை விருமபுகாலையி
றாத்தாயொன்றுந் யமைத்திலாயகொலோ
நாளுநீனசீலநீ னெனமைகுன்றியோ
தாளுநததவததாபாற றுழநதிலாயகொலோ.

௨௩

திருமெழுககிகையிற செநதுசெதத்தோ
வொருபுடைகோமய முற்றதிலலையோ
வருமைசேரநகநல லாலயத்தழ
கொருவியையிடையிடை யூனமானதோ.

௨௪

விஞ்சியவுழைக்கலம விளக்கிலாயகொலோ
மஞ்சனசாலையின மலினமுற்றதோ
வஞ்சிநீவிநதினை யழுககறுத்திடர்
தெஞ்சியாசரணையி னிழிவுவநததோ

௨௫

வத்திரங்கொண்டிர வடித்திலாயகொலோ
சத்திரநகநநீ துவளவைத்தியோ
யொத்திராதககதை யொழுகதிருநததோ
கொத்தலாபுழுககடி கூடியுற்றதோ.

௨௬

எடுததநறறுப தீபராததீயினமணம்
படைததொளியொன்றுபோற் பரவிறநிலலையோ
சுடராததருவிளககினைத் தூண்டிலாமலே
கெடுததனையோவிதென கிளாததயனனையே டிஎ

பரமனமுன்னமுதுந் படை கருங்காலையின
முரலுநினஞ்சியின மூசசனைநததோ
வரனருஞ்சேடமோ டருத்திலாதன
விவிலிந்படைத்தியோ விளம்புகனனையே டிஅ

உறறதோமூவித வுதகமொன்றொடொன
மெறமெனவழைத்ததற கெனனென்றிலலையோ
சற்றுநீயையனமுன சாற்றிடாதவித
குறறமேனினனொடேன கூறிலானசொலாய். டிசு

ஐயநினசினத்தனை யாறுகென்றியாங்
கைதொழுதினசொலாற காணினவீழநதிடின
வெயயதனவெகுடசி போய விருமபிபபேகவன
செயகுதுமிசசெயல செயதியனனையே உய

பரமனறசேடமேன பசியிலாகிலன
நிரமதுடையாபால செனமெனசோகிலன
கரமலாபற்றியான கசிறதழைக்கவே
வுனாயெனவனனையா னொணமினைககையால். உக

பறறிமுனவாங்கிநீ பதநீறறெறு
முறறவாசிவராசசனை யுரையையுன்றியே
கறறனையலலது கருத்திலாயெனச
சொற்றறியிவவேதிகை தொட்டிலுனனையன

உஉ

சினமொழிநதுனனுடன செபபுமையநீ
நனவொழிநீத்திணை நணனுக்கெனறுளங்
கனிவுறத்தலைவனைக கண்டுநககபின
முனமுறுஞ்செயதிதான முயலுங்காலேழின

உங

புதலவனுடபுறப்படாப புறத்துவாயிலின
கதவினைத்திறந்துளங் கலங்கிமுனபுதா
னிதமுறத்தகதைபி னேகுமவீதிபோய
மதமுறத்தவத்தரா மாதிராசாமுன.

உச

அனபுடனவணங்கிநின றையவையகே
ளெனபிநாவெனனையோ வேதுமபேசிலான
முனபெனதனனைபான முனிவிலாதவன
வனபுறுசினத்ததுடன மவுனமாகியே.

உரு

நீறறினைநுதலபுப நிறையசசாததியே
நேறறுநீயளித்ததமெ னீளத்தூசினே
மேறறறிநதனையினமேன மேவிப்போகலான
சேறமுறமெனறனமேற சினேகமெண்ணலான.

உக

அன்னைநறசிவாசசனை யகததைககொட்டி
 லென்னையோவகழந் துமண ணெடுககுசினறனள
 பின்னவேறொருவாரற பிண்ககுததீாகலா
 னுன்னையானழைக்கவிங் கோழுவநதன்ன.

௨௭

நேற்றளவென்னைநன னேசநெருசுடன
 காற்றுடைமீதினுங் கரத்தினுங்கொடு
 போற்றியினசொலலினுற புறத்துமீதுற
 வேற்றுக்கந்நைத்தனை யிருகனுறறியே.

௨௮

விட்டபினெங்குநான மேவினுமமுடன
 மட்டறுமனபிஞ்ஞ வாலலிங்கவா
 விட்டமேவாவென தெநதைவாவெனக
 கடடிமாரபனைத்திரு கண்ணதென்னவே.

௨௯

சிறியவெனசிகையினைச சிககறுத்தொரு
 குறியதோகயிறறினுற கூட்டியாரத்துமெய
 யுறுதுகளறத்துடைத் துவநதுபாரத்தபி
 னிறையவேநெறறியி னீறுபூசுவன.

௩௦

மருவியஞ்செழுத்தினை மைநதவெனபன
 னுரைசெயுங்குதலைகேட டிவநதுமோநதுந்
 யருளவசவேசுர னகத்திறொண்டனே
 சுரிசைநறசவுண்டையன றொழுமபுத்தாதனே.

௩௧

இசைநதமாதிராசையாக கினியசீடனோ
முசுண்டிவாழ்சவுண்டையன மோகமைநதனோ
வசுநதராபுகழ்மடி வாலையனறனக
கசங்கிடாதேவலசெ யடிமைபபையலோ.

௩௨

சங்கரதாசையன றுளிலங்கனோ
இவங்கடஞ்சோமா னேவறறெண்டனோ
வங்கருளூரிலவா ழுபயறகாளதாந
துங்கநறெழுமபனோ சொறறியெனறபின.

௩௩

நிமமவைபெறறன னேயமைநதனோ
நமமவைகாராககா னங்கைப்பிள்ளையோ
வமமவைபுதலவனோ வாரகொனீயெனச
செமமையாறபாரததெனச செப்புமென்னையன.

௩௪

ஏதுவேண்டியதுனக கென்றுகேட்டென
தாதரவுடனபசி யறிந்தென்னையைப்
பேதுறபபசியினற பிள்ளைநொந்நன
காதலாலவாலவிவ கணுககனமபடை.

௩௫

எனறபினனனையாழந திருக்கினினமு
தொன்றியநண்பிவிட் டேடியென்புறந்
தனறிருககரத்தினற றைவந்துன்னிடஞ்
சென்றுறினென்னையுஞ் செய்யகைக்கொடே.

௩௬

வநதுநினமலாபபதம வணங்கியுறறபின
மைநதனலவிசசையான மடியிலவைததுயா
னநந்ருநதனகுரு நாமமாகையாற
சநததமெனறனைச சறறுநிந்தியான.

ந௭

இபபொழுதழைக்கினு மேதுசொலவினுந்
செப்பலெனனனுடன் தேவிதனனுடன்
வெப்பமதிப்படி மேவலாகுமோ
வப்பனேனிககுண மடைநததனமைதான

ந௮

பூசனைபுரிந்திடும போதுமேலவிழே
ஞசையாரபூசைமு னமுதிடென்றிலே
னேசமோடாறகுநா னிலேதித்தனறுனே
னேசறுவீதியு காடிககிசசியேன

ந௯

எனனிடைதப்பிலை யிப்பிணககெலா
நினனிடமித்தமா நீங்கினலலது
பினனையாரொருவாதீம் பேச்சுங்கேடகலா
னுன்னடிகண்டிடி னொழிவனறனசினம

ச௮

தாமதமின்றியே சரித்தினறெமமட
நீம்கிழநதனையென நின்னுவேணடியே
பூமியிறபணிநதுமுன் புலம்பிப்போற்றியே
காமுறுமனத்தினுற கலுழநதுகைதொழா.

ச௯

ஐயாதாஞ்சாத்திய வரியவேட டியைக
கையினுலடிககடி கலுழந் துவாங்கியே
னயயதாளபறறிமுன சோதிததெனபிதாச
செயயுமமமுனிவுநீ செனறலாலவிடான

சஉ

கடிது நவாவெனக சரமபிடித்திழா
மடமைசோகருத்தனும் வாலவிங்களை
விடுவ ருதுதுமென விளம்பிமெயத்தயா
வொடுமனமுருகியே யுரைசெய்கின்றனா

சங்

வேறு

தனாமிசைவிரதசீலா தமமிடங்காளிலேகோபம், விரைய
வேவந்தாலிலலாள விமலனாசசனைசெயவீட்டைப, பு
ரைபடத் தோட்டுகின்ற டதுமையாங் காணைங்கேளே,
முரையிதினவிவரமுண்ட துறறுட னுணர்துமெனனா.

வாலவிங்காவாவென்று மாதிராசையாதமமைச
சாலவேயாணடுகொண்ட சகளேசாசரணமுனனி
நீலகண்டாவுன்னனபா நெஞ்சுகநீனைத்ததெலலா
மேலநீயறிந்தளிகு மிறையவனாதலாலே

சரு

நமபுரினடியேனசொல்லு நறறிருவாகுப்போல
வெம்பிரானபலிகுமவண்ண மினறருளென்றோசெய்
டம்பிரானமாதிராசா தஞ்சகளைசராய
செம்பரனமீதிறபாடிச சிககமாதையாந் சென்றா. சங்

மனையகத்தெனசெய்கின்றாய் மாதேயிவ்வாலலிங்க, னி
னைவருமிருளிறசெலலநீயறிந்திருந்தெனனை, சினமுன
துடனெனசொல்லாய்சிக்கமாதையனுநகென்று, வினவ
லுமனையுணமாது விரைநதுவந்திற்றெஞ்சிநின்றா. சௌ

அருமைசோமாதிராசு கதத்திவனணைநதுமைநதன
றெருமரலவிலக்கிடாதே சிக்கமாதண்ணைமோன
மருவிநீயிருப்பதெனன வாசிவராசசனைக்குவேலை
யொருமைசோபத்தியேகாண முததியினுபாசசிவாவா.

என்றுதங் கருணைநோக்கா வினமொழி யுரைத்தவா
றே, செனறவப்பிராணனவந்து தேகத்துடபுருநதுதா
ககம், பொன்றினாபோலெழுந்தார்பொறிபுலனபொரு
ந்தினாழு, னினறமாதரசாதமமை நோகண்டாரநேசங்
கொண்டார

சுக

பயந்தருபத்திபொங்கிப் பணிரதவாபதாமபுயங்க
ணயந்தருதுதலிறகண்ணி னற்புயத்தொன்றசசாததிச
சயந்தருபுளங்கொண்டு சலசமெனகரங்களுகூப்பி
வியந்தெனையாளவந்த விமலனேபோற்றிப்போற்றி. நூ

பாவநாசனனேபோற்றி பததாதமவாழவேபோற்றி, மா
வரங் கொடுக்கவல்ல மாதிரா சையாபோற்றி, சீவனே
போற்றியென்னுஞ் சிக்கமாதையாமுன்னு, மூவருமப்
பணிரதுநின்றா முன்னுநதுவத்தோரசொலவா. நுக

தநதைதனபத்தியாலே தனயனறனுவியத்தன
வந்திடச்செயதானிநந மைநதனறனபத்தியாலே
யநதமாநதநதையாவி யளித்தமைபுனக்கேசெலலுந
தொநகபாசங்களுனனைத் தூரத்திறகண்டாராக்கினறால்.

செவிடாகாதுனசொலலுறறற நெளிந்தெலாங்கேடப
னுவமையினயனமுறற ஐமருமுரைப்போபுன [நோசின
பவமுறுங்குருடொலலாம பாரததறிந்திவோமு
னவமுறுமாமயத்தோ மனாமயராவானே நீ

விநததநனகருணைநோக்கினவெளிப்படினவாலராவார
யரித்தவொழுநதுபேற்றி மணணிடை நடத்தலாலே
யநததலாவிடமுநதுயய வமுதமாமையாயாக்கள, விரி
ததுனைப்புகழுநதுநாககுமவிளமபலமெய்யேயெனறா.

அழுதபிள்ளைக்குதநதை யநநதனமளித்ததுநனமை
தழுவுநின்பெருமைதனைச சங்கரனவலலெனனறா
வழுவிளாநணபாசிகக மாதையாவீழ்ச்செயத
விழுமியமாநிராரா விரைநதுமமட ததனைநதார நீ

சிககமாதையா புராணம்

முற்றிறற

உ
திருச்சிற்றமபலம்

சிககமாஸதயாபுரண

வசனம்

மாதிராசனெபவ ரிடவாநிருக்குங்காலத்தில், உசதமபதி
தியுள்ளவராயச சிவராசசனையிற சிறந்தவராகிய சிககமாதைய
னெபவா தமது மனைவி புத்திர னரிவாகனோடு பரதிதினமும்
மாதிராசையரது பாதங்களில் வணங்கித்ததித்து அதுவே மு
த்தியென்னும் விவேகமுடையவராய தமது தொழிலில் வரும்
பொருள் சிறிதாயினும் பெரிதாயினுஞ் சுகதுக்கமினறி தமது
நியமந தவறுந்நுகருங்காலத்தில் பிராணவியோகத்தை யடைந்
தனா அவா மனைவியாரும் அவரதுதேசத்தை சிவசரணரது
பாதோதகங்களால் திருமஞ்சனமாட்டுவித்து விபூதியையுசிறை
யத்தரித்து எவ்வளவுந் சுககியாதமனமுடையவராய பஞ்சனை
யோடுசோத துடகாரவைத்தகருறிபு அயலாககுத தெரியாத
வண்ணமாகப் பூசித்துச் சமாதிககிடமபண்ணுங்காலத்தி லிவ
தறையெல்லாம் பாதந்நுக இளமைப்பருவத்தையுடைய வி
வரதுபுத்திரன் தமது தாயைப்பாதது இரென்னவாசசரியம்
தாயே எமசையா இவ்வனையிற சாயநதுகொண்டு ஒருவராத
தையுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றா நமமுடையவ ரிடங்களிலெங்
குஞ் சொல்லாதிருக்கின்றனா இவற்றினுண்மையைச் சொல்ல
வேண்டும, இவாககேதேனுங் கோபமுண்டோ உங்குளிருவறி
கோபமேதேனு மிருந்தாலு முடனேதீர்வது இதுகாறும் வழக
கம், இப்போது நீடித்துப்பேசாதிருப்பது யாதுகாரணம், எம்
மிடத்தும் பேசுககாணோம், சிவராசசனக்காலத் தேவலசெயயா

நிருநதனையோ, அல்லது அப்போ தாசாரமினறியிருநதனையோ, அதித்யாகவந்த பெரியோனா யேதேனு மவமதிததிருநதனையோ திருமெழுக்கிடும்போது செநதுக்கள சேதப்பட டிருக்குமோ, பாததரங்ஙள விளக்கவில்லையோ, திருமஞ்சனம் வடியாதெடுத்தனையோ, பத்திரபுஷ்பங்ஙள தோஷமுள்ளதாக விருநததோ, இதுமுதலிய தோஷங்ஙள னேதேனுமுண்டோ என்று புத்திரன கேழக்க, அதற்குத் தாயாரும் குழந்தையைப்பார்த்து நீ சிவரா சசனைசெய்யு மிடநதோறுஞ்சென்று அநதவாரததையை நனரா க்க கற்றுகொண்டாயாதலாற நெரிநதவனபோலிநதவாரததையெல்லாம் பேசுகிறுய கருத்தறியாதவனாக விருக்கின்றாய், இவ வேதிகையைமிடத்துக் குழிப்பறிததா லுனநநதை யிடபோது பேசவார, நீ படுகது நித்தினாசெய்வாய் என நககுழந்தையைப் புறத்தறசெலுத்திப் பின்பு முனபோலவே தமது கிருத்தியத தைச்செய்ய, அப்புத்திரராஜிப வாலலிங்கையரும் தாழிட்டகத் வைத்திறந்துகொண்டு வெளியேபுறப்பட்டு தமதுதாதையோடு ஈளடோறும் வழக்கமாகச்செல்லும் வீதியிறசென்று குருவா கிய மாநிராசையரிருக்கு மிடத்திறகுப்போய் அனபோடு வணங்ஙிசதுத்தது ஸவாமி எமதுபிதாவானவா யாதொருவாரததையுஞ் சொல்லாதிருக்கின்றா அதுகாண மரியேன, இதுகாறு மெமதுகாயினிடத் தொருகோபமுமில்லாதவா இப்போது வலியகோபத்துடன் மவுனமாகி வீழ்தியை நெற்றியினிடத்தும் புஜத்தினிடத்தூநரித்து நேற்றுத் தமமிடத்துப்பெற்ற வஸ்திரத்தையும் போர்த்துகொண்டு அசைவறியிருக்கின்றா, என்னிடத்தினுள்ள பக்ஷத்தையு நினைக்கவில்லை, எமதுகாயும் சிவாசசனைஸதானத்தில மணவெடடிகொண்டு குழிவெட்டுகின்றான், எமதுபிதாவும் வேறொருவரால் அடபிணைக்குத் தீர்மானடார

தலா லுய்மை யழைத்துப்போதற்கு ஒடிவந்தேன, சேவரவவி
 டத்துசசெனறுலலது அப்பிணகருநீங்காது, ஆதலா விப்போ
 தே தாமசமின்றி யெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க
 மாதிராசையரும் பூமியில் புருஷனிடத்துக கோபமவந்தால் பூ
 ஜாககிரகத்தைவெட்டிக் குழியாகும் புதுமைக்கேட்டதிலையெ
 னறு நினைத்து அவரது பிரார்த்தனைப்படியே சிக்கமாதையரது
 திருமடத்துசசென்று அவரது புத்தினியாராயுமழைத்து நடந
 தவிருத்தநாதங்கனையெல்லாம் விசாரித்துத் தமது உபாசனா
 ததியாகிய சகலேசனாத தியானித்து ஸவாமி நிலகண்டரே நீர்
 அடியாரினைத்தவை நினைத்தபடி யளிக்கின்றவராதலால் அடி
 யேனசொல்லும் வாக்ருப்போல வருளசெய்யவேண்டுமென ரு
 ருசெய்யுளைப் பாடிச் சிக்கமாதையனாத தமது திருவருளால்
 நோக்கிச் சிவராசசனைக்கு முயற்சியொன்றில்லாமல் மௌன
 மாகவிருக்குங் காரணமென அநத மௌனத்தினும் பத்தியே
 முத்திகாரணமாகும் சீக்கிரத்தி லெழுந்திருந்துவாரும் எனற
 லைக்கச் சிக்கமாதையரும் தூங்கியெழுந்தவாபோல எழுந்து
 வந்து தமது மனைவி புத்திரரோடு மாதிராஜனாவணங்கித் துதி
 ததுநின்றா மாதிராஜரும் சிக்கமாதையாகு அநேகஞ்சித்தக்
 லை யருளிச்செய்து தமதுமுடத்திற சென்றா

சிக்கமாதையா புராணவசனம்

முற்றியு

திருச்சிற தம்பலம்

—*—

மடிவாலமாசசையா புராணம்.

மற்றுமொருபேரனபா மடிவாலமாசசையா
நெற்றிவிழியாரனபா நேயர்தீவிரததார
வெற்றியுள்ளாரகாலகனம மேவாதாமெயச்சீலா
பற்றியெனறுமபவிகளைததாமபரிசியாப்பானமையா க

சிடடர்கனமஞ்சேராதா திருந்தியமெயப்பத்தியினு
ருடடருகாமாதியா றெனறுமில்லாசிதேந்திரிபா
நிடடாசகாநிடரோ நியாயததாநிமலமுதத [ா.
நிடடமுறுங்கோட்டிநனறூயிசைக்கவல்லவிருந்தவததா

தாகக்கரிக்கரியனனா சனமாககமனறியொல்லா
ஹபுயத்தினவ்விமிககா நிப்பரித்புரியென்னு
சொறபதியாரதவராதை தூயதாகருந்தொழிறகுலத்தார
நதசரணாநிதியனையா நமபனைநெஞ்சகலாதா ந

வந்துசிவதவராதை மகிழ்ந்தளிப்பாயெனக்கேட்கிற்
சிறதைமகிழ்ந்தவாகுதவிச சென்றுடையோகேட்குங்
லந்தவுடையேகொடுக்கு மதிகவரமபெற்றுள்ளா [கா
நிந்தநிலமடிவால மாசசையொனுமபெரியோர் சு

தலா லுட்மை யழைத்துப்போதற்கு ஒடிவந்தேன, தேவரவவி
 டத்துச்சென்றாலலது அபயிண்கருநீங்காது, ஆதலா லிப்போ
 தே தாமசமினறி யெழுந்தருளவேண்டுமென்று பிராத்திக்க
 மாதிராஸயரும் பூமியில புருஷனிடத்துக் கோபமவந்தால பூ
 ஜாககிரகத்தைவெட்டிக் குழியாகும் புதுமைகேட்டதிலையே
 னறு நினைத்து அவரது பிராத்தனைப்படியே சிககமாதையரது
 திருமடத்துச்சென்று அவரது பத்தினியாராயுமழைத்து நடந
 தவிருததாநதங்கடையெல்லாம் விசாரித்துத் தமது உபாசனமூ
 ததியாகிய சகலேசனாத தியானித்து ஸவாமி நிலகண்டரே நீ
 அடியாநினைத்தவை நினைத்தபடி யளிக்கின்றவராதலால் அடி
 யேனசொல்லும் வாக்ருப்போல வருளசெய்யவேண்டுமென ரு
 ருசெய்யுளைப் பாடிச் சிககமாதையரைத் தமது திருவருளால்
 நோக்கிச் சிவாசசனைக்கு முயற்சியொன்றும்இல்லாமல் மௌன
 மாகவிற்குங் காரணமென அநந மௌனத்தினும் பத்தியே
 முத்திகாரணமாகும் சீக்கிரத்தி லெழுந்திருந்துவாரும் என்ற
 றைக்கச் சிககமாதையரும் தூங்கியெழுந்தவாபோல எழுந்து
 வந்து தமது மனைவி புத்திரரோடு மாதிராஜனாவணங்கித் துதி
 ததுநின்றா மாதிராஜரும் சிககமாதையாக்கு அநேகஞ்சித்திக
 ளை யருளிச்செய்து தமதுமூட்குறி சென்றா

சிககமாதையா புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ
திருச்சிற நம்பலம்

—*—

மடிவாலமாசசையா புராணம்

மற்றுமொருபேரனபா மடிவாலமாசசையா
நெற்றிவிழியாரனபா நேயர்தீவீரத்தாரா
வெற்றியுள்ளாரகாலகனம மேவாதாமெயச்சீலா
பற்றியென நுமபவிகளைத்தாமபரிசியாப்பானமையாரா க

சிட்டர்கனமஞ்சேராதார திருந்தியமெயப்பத்தியினு
ருட்டருகாமாதியா றென நுமிலலாசிதேந்திரியா
நிட்டாசுகாநிட்டோ நியாயத்தாநிமலமுத்த [ா.
நிட்டமுறுங்கோட்டிநன நுயிசைக்கவல்லவிருந்தவத்தார

தாகக்கரிககரியனனா சனமாரககமனறியொல்லா
நொற்புயத்தினவலிமிககா நிப்பரிதூபுரியெனனுஞ்
சொற்பதியாரதவரடை தூயதாகருந்தொழிறகுலத்தார
நதசரணாநிதியனையார நம்பனைநெஞ்சகலாதார ந

வநதுசிவதவரடை மகிழநதளிப்பாயெனக்கேட்கிற்
சிறதைமகிழநதவாகருத்தவிச சென நுடையோகேட்குங்
லநதவுடையேகொடுக்கு மதிகவரமபெற்றுள்ளா [கா
நிந்தநிலைமடிவால மாசசையொனுமபெரியோர். ச

வசையறியாவசவேசா வணபத்தியெனும்பெருமை
 மிசையுலகமெங்கெங்குமெயதக்கேட டினபுறநே
 விசையமிசுமாசசையா நந்திகளபானமெவியா
 மசைவிலருந்தவராடை யழுககறுததுயவாமெனா ௩

செனறுகவியாண்முறறுத திருநந்திகளை பபணிந்தாரா
 வென்றிவசவேசாரு மிகச்சரணமெனததொழுதா
 ரொன்றுபெரியோக்கிவாசீ ருவநதுரைத்தும்டங்கொடு
 ததா, ரன்றுமுதற்றவராடை யழுககறுத்தங்கமாநாளில

பரவிடத்தும்பணியாச்சொல பத்தியலவெனபதனைத்
 திரலததாரறிவிகக நந்தியாரதெளிந்தூனனிக
 கரதலத்தாங்கணனுதலைக காதலினுலருசசிப்பா
 ருரவுளத்தாலேத்துவா ருணராபோலோதுவாரா ௪

என்னையொன்றுகேட்குமனப ரிலலாமலென்னுடல
 நன்னயம்போயினேததென நம்பாமெலொருவசனஞ்
 சொன்னயத்தாலவசவேசா சொலககற்றோமாசசையா
 முன்னயநதுபாடுதலு முனிந்தூகையாறசெவிமுடி ௫

அரகராவிந்தவுரை யாரகேட்பாவசவேச
 ரிரவலாகளபோற்றவரை யெண்ணினரோயிந்தமொழி
 திரநலோவாககிறை செப்புவதோதீனரோ
 பரணையாதரிக்குமனபா பாவியெனென்பகரவாரா. ௬

முத்திரெறியுத்தியலல முத்திரநதபேரறிவலல
பத்தியலலசிவனனபா பழகருநலலதுத்தியலல
புத்தியுளநதிகடகிப புத்தியெனனபேரநீன, நெறத
திமொழிநதானனப ருடையொலிகருவுநதுசெனறா.

அவவசனமாச்சையாபுறன்னனைநதுநாதேதாரகனறரு
செவவியராமவசவேசா திருமுனபுசெபபுதலு [சிச
மெவவமுறுமனததரா யாமறியாதிசைததவிநத
வெவவியமபினகுறறமெநத விதததினலவிமெனறா.

மடிவாலமாச்சையா மலபபதத்திலவநதிறைஞ்சி
யடியேனனபராதி யபராதியாண்டருளவாய
கடியேனனகாரிநொயயன கடுவகோபியசடனமெயநநா
ல,படியாததுராசாரி பராநதினனிறபாககியததேன. மஉ

அவகுணியனறிலிலே னைசவலையகததுறுவேன
சிவகுருவினவழிநிலேன றிறலவிடயததொழுருவேன
பவமதியனவெநீதா பாறபிரியேனபகறிறேன
கவலேநெறியேயெனறன கருததகநதையகறுவாய. மரு

நாலிலககததெனபதின யிரமவானனவினறதெலலந
தாலமலையினைசசணங்கன சநதிததுக்குரைத்துநின்றற
போலுமெனதடிமைநெறிபுனமைநீபொருட்கொளளா
க, காலமெலாமெனபதி கண்ணுதிலோககிதமனறே.

அஞ்சலெனவெனத்தெருட்டி யருமபத்திசாட்டாயேற
யஞ்செனசொலையதுயய சொற்குருவேறப்பொருளே
வஞ்சகனெனவகுணத்தை வாட்டுகெனுமிரங்குலாயாற
றஞ்சமளியெனநிற்பார தமமொழிகேளாதவாபோல.

அறிவிலாதமமனம்போ லாவதெனனவானபா
வறியருநாஞ்செலவருமோ வசனமறிந் துனாயாதென
னெறிதெளிவிப்பாரிலலா நீதியோநன றுநாஞ்
செறியுநலலவிதானரோ சிவனடியாரிரவலரோ யசு

வாங்கறிஞாககளிப்பவாத மனத்தகலாத யென்னுரைப
போ, நாங்கொடுக்குமிப்பங்குதினா நலலடைநாரியாபொ
ன, றுங்கரும்பேராசாரத தவத்தோர்கஞ்சசாககலவென
றோங்கியதங்கரத்தாடை யுதகந்தோயததுதறிஞா யெ

உதறியவத்திசைதோறு மொளிருநவமணியினங்கள்
சிதறியெங்குமபார்த்தகுழுத திரட்டியெடுக்கலாயப
புதறியமின்னிறம்போலப பலகதிராயவிளங்குதலாற
கதறியகனறணைபசுப்போல வசவேசாகருத்தழிந்நா.

பொங்கியவங்கலியாண புரத்தருடனவிசசலனவந
தங்கியலுமணிககுவைகண் டதிசயமுறறஞ்சிநினறே
தங்கியசோசசிவகணத்தோர தங்கருணைமாசசையர்போ
லிங்கிலைபெற்றவொன்ன வேத்திமகிழந்தேகினன். யசு

வளாபெ நுமைமடிவால மாச்சையாவணபதிமேற
கிளாபயத்தாறபணிநதுவச வேசுராதங்கோத்திபபா
மளவிலாநாதிபா யறிவிவியாயாககத்தாற
றளாவுறுவேலினமேனமை தனைப்பாக்கத்தககவனே.

நினமலனீதுனமலனா னீதனமிபானதமன
கனமலிநீவெயப கனமியானகடுமபாசப
புனமைமிலாநீபாசப போதனான்பொறைஞானத
தனமைமலீயஃகிலலாச சா நீதிசசழககனா ௨௧

சுத்தனீயசுத்தனா சொறத நநீசீடனா
னுநாமனீயதமனா னுநாமனீசீமற்போனா
பத்திபுயிரநீபத்திக கினனாபறமுராபாற
பெத்தநுணமுறறககாற பெரியோர்களபாபபரோ. ௨௨

பணிமொழிபுமபத்திபுமென பாறபாக்கிறசிறி துமிலை
நுணியெழியேனகூதை நூறிபருளவாழ்வளிப்பாய
துணிபுலசனமாக்கத துநெறிநீந்தெனையாளவாய
தணிபுறிறையறிவிதெனத தருமபத்திபபெருந்தருவே.

நூறுமிரங்குறற நோக்கிலெனபாலுண்டவறறை
நீளுக்கியாளென்று நினறவசவேசுராரா
யாறுதபுனமுறுவ லாலனைத்துமாச்சையா
வேறுகாதுகந்திடலும விருமபியருந்தவொல்லாம. ௨௪

உருசு

மடிவாலமாசசையா புராணம்

ஆராமியனாரிடைத்து மநங்கோபமனுக்கிரகம்
பேராமலுணடுலகா பேணுநறாநியகூற்றந
சாராமனீக்கிபுணபா தமமடியாகனங்கததிற
சேராமறகழறியனறோதெளிநதலலோரூட கொளவா.

உடையதனமேற கோபமனறே யொளித்தலமுக
கோடவனறோ, வடைகளங்கமறவனறோ வருநிதியைச
சுகுகினறா, விடையுடையாகுகினியவச வேசுராதாம
விருமபுபததி, கடைசெலலேமாசசையா கழறுதலுங்க
ணக்கெனறா

உருசு

இநிலையங்கிருநலநமஃ பததாகருமேத்தநிறகு, மன
னிலையேதொழுங்காதநானவசவேசுரரை, நன்னிலையா
மாசசையா நாடிமனத்தகங்கரிதநாற, புனனிலையாபபத
தியெனப புகனறு முன்னோசெயலுரைப்பா

உருசு

மடிவாலமாசசையா புராணம்

முற்றிறறு

ஆகத திருவிருத்தம் - அகஉ

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

மடிவாலமாசசையா புராண

வ ச ன ம

இன்னமு மொருசிவபதசா மடிவாலமாசசையொன்னுநதிரு
நாமமுள்ளவா, ஈரங்கோலியாகுலத்துத திருவவதாரஞ்செயத்
வா, அடியாகளாடை யழகைப போகும் விரதமுள்ளவா,
இப்பரிதபுரியை யிடமாகவுடையவா, இவா வசவதேவரது புத
தைக்கேளவிப்பட்டு அவரது சன்னிதியிறசென்று அடியாக
ளாடை வெளுத்துக் கடைத்தேறுவெனென நெண்ணிக கலியா
ணபுரியிறசென்று வசவதேவரை வணங்கித் துத்தது நின்றா
வசவதேவரு மவாகுதெகிவணங்கி மடத்திலிடங்கொடுத்தனா
அன்றுமுதலாக அடியாக ளாடையை யழகைபபோக்கி யி
ருக்குநாளில் ஒருபொருள் வேண்டுமென்று கேழககு மடியா
ரிலலாமையா லென்னுடல மிளைக்கினறதென்று வசவதேவா
சொல்ல, இதைக்கேட்டிருந்த வடியா மாசசையரிடத்துச்சொ
ல்ல அவரும் ஹாஹாவென்று கைகளாற செவிகளைமூடி இந
தவாரதையை யாக்கேட்டுச்சகிப்படி பாலியேனாதலாற கேட
டுச்சகிக்கினதேன, வசவேசா அனபனா யாசகாபோல நினைத்
ததாகத் தோற்றுகின்றது இநநநிகடகுப புத்தி யிவவாருனகா
ரணமென்னென்று தமதுதொழிலிற செனறனா

அந்த வாரதையைக் கேட்டிருந்தவா வசவதேவரிடத்து
ச்சொல்லுதலும் நாமரியாதுசொன்ன வந்த வாரததைக்குற
மெவவாறு நிகுமென்று ஆலோசித்து மடிவாலமாசசையரிட
த்துச்சென்று அவாபாதங்களிற் பணிகது அடியேன அபராதி

உரு அ மடிவாலமாசசையா புராணவசனம்

அதற்காரி பொறுத்தருளவேண்டும், பத்திமீர்க்கததையு மினன
தெனருளசெய்ய வேண்டும் எமது குருவேயென்று வணங்க,
வசவேசுரோ அரன்னபா வறியரும் நாஞ்செலவருமென்றுநினைத்
தீரோ, சிவனடியாரிவரலவென்றுநினைத்தீரோ, நாங்கொடுக்கு
மயானை சூதினா வஸ்தராபரணங்களமுதலாயின சிவஞானிகளு
க்குப் பொருளல்லவென்றுசொல்லி தமதுகையிலிருந்து மடியா
கள் ஆடையிலொன்றையுசுறினா அதிலிருந்துவீழ்ந்த நீர்த்து
ளிகளெல்லாம் நவரதனங்களாக அந்தத்திக்கெல்லாம் நிறைந்து,
மலைபோலக்குவிய வசவதேவரு மொன் றாதோற்றமுற பிரமித்
துநின்றா இதைக்கேட்ட விசசலராசனுமவந்து பலவாறுபுகழ்
ந்து அதிசயித்தான் தேவாகளும் பூமாரிபொழிந்தாராக வசவ
தேவா மீட்டு மடிவாலமாசசையரைப்பணிந்து உமதுபெருமை
யைள்ளியேனறிவேனோ, நீசத்தன நான அசத்தன எவ்வளவுகுற
றமென்னிடத்திருந்தாலும் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரா
ந்ததிகக, மடிவாலமாசசையரும் புனமுறுவலோடு வசவதேவரை
யணைத்துக்கொண்டு கைவிடாமல் மனமகிழ்ந்தனா அங்கிருந்
த சிவனடியார்கள் மடிவாலமாசசையா கோபித்ததனும் சிலனி
டத்துங் கோபானுகரஹ மிரண்டுமுண்டு அதுபோலஇந்தக்கோ
பமும் அனுகரஹ சிமித்தமே, எதுபோலென்னில ஆடையை
யடித்தலும் பொன்னைசுசுடிதலும் அவற்றின் களங்கத்தைப்
போக்குதற் பொருட்டன்றோ வென்றனா இந்நக்ச சமயத்தில
வசவதேவரைப்பார்த்து உலகத்தில் எவ்வளவுபத்திசெய்தாலும்
அகங்கரித்தா லுடனே யந்தப்பத்திமுழுதும் நாசத்தையடை
யும் என்று ஒருசரித்திரத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினா

ம ட்வாலமாசசையா புராணவசனம்

முற்றிற்று.

திருச்சிறதம்பலம்

—*—

சங்கரதாசையாபுராணம்.

தினாநரைமூப்பிடாமரணஞ்சேராததீராதேயிழையா
 ரிடையினபஞ்சிநதியாதா, தனையிலெதிரபரவாதாதாக்
 கம்போதச சங்கரித்ததனமையாசங்கரதாசையா, பரநெ
 றிசித்தானநதாகாலகனம்ப பற்றிலாபனித்திரததாபந்
 தெயவங்கள், வெருவவருபராககிரமாவீரோசனறன வீர
 மன்னவுககிரததாவிசயத்தோளா க

சங்கமாபுரியென்னுந் தலத்தூவாழ்வார தாவாதபிறவி
 மராதனைத்தறித்தா, ரங்கவாதந் தொழிறவத்தோர் கந
 தைதைப்பா ரஃதுதினமைஞ்ஞாழிறெறகொடுப்ப, மங்
 கையொருபாகனனபா வந்தோரககெல்லா மாறாமலமு
 தளிகுமவரமபெறுள்ளா, பொங்குலகோரிவாசெய
 றகைபுதுமையென்று போற்றிமகிழநதிதைஞ்சவேப்பா
 ருநதுநாளில உ

செநிலையசங்கமாபுரியிலவாழுஞ் சேடதாசையொ
 னுந் திருப்பேருளாளா, பன்னிரண்டாண்டாகநெய்தோர்
 படடினறுசு பாரத்திபனமுனவிலைக்களிககப்பரிநதுசெ
 லலு, மநிலையோரசங்கமாவநதெமக்குத்தாவெனறறைந்

தளவிலளித்திறைஞ்சவவரிஸெல்லா, நண்ணிதியுநெறகூடு
நிறைநதெநநாளு நாசமுறாவகைபெற்றாநமபன்னபால

தங்கியவிததனமையார சேடதாசையா சங்கரதாசை
யாதமமைச்சந்திததனபா, னங்கவலையறத்தொழுவாமெ
ன்றுசென்று நண்ணியவாபதத்திறைஞ்சிண்பாபேசி,
யங்கவாதமகதகக மொன்றுமின்றி யாயிருத்தலகண்டு
டனறமமனையுளேசி, யிங்கதிகச்செலவநா முற்றிருந்து
மீந்திலஞ்சங்கரதாசாக கென்னவெண்ணு

சு

தப்பருநதசிவானுபவச்சதுரராஞ்ஞ சங்கரதாசையாம
டத்திறைவிடுதானு, நொயப்பிளவுமுமி புமிலை யென்று
நொந்து துடங்கிடைத்தமனையார்க்குநுவனறதற்பி, னப
பொழுதங்கொருகூடை நெறகொடுத்தோ ராளின்கைய
னுப்புதலுமவன்கொண்டேகி, யொப்பறுசங்கரதாசாமு
னவைத்திறநெ லுவந்துசேடததாசருமககளித்தாரா நு

எனறலுஞ்சேடத்தச்சாநமமேறபோ தவினியொனவி
னறநிறதோமெம்பாலினமை, குன்றவிறநெல்லளித்தா
நனறுநன்றோ கோசிகமெயத்தவாககீந்துகுறையாநெ
றகூ, டன்றுபெற்றாநின்றிதனையாங்கைக்கொண்டாலற
மிடியஞ்ஞதமககொன றளிககமாட்டோ, மொன்றியதம
னத்தனபாலுக்கநிறநெறா முத்தவினத்தாலுத்தமருத் த
மொன்றோதி.

சு

அநதநெலையோர்பிடியுளடங்குமவண்ண மங்கையா
 மசங்கரதாசையாபிழக்க, முநதையகததுளதனதானிய
 நகளெல்லா முற்றுமற்றுச்செலவமொன்று முன்னிலா
 ம, லுநதுகளஞ்சியந்தோறுமபாக்கபபாக்க வெருநெ
 லலுமருந்திறகுமுளதாகாமல, வந்தமிழகண்டுமிகச்சே
 டதாசா ஒருநதவதற்கவாதேவிவாடிச்சொலவாள. எ

தரமநிநதுசெயயாதபத்தியெல்லாந தவறாமமனதத
 கந்தைத்தனமையாலே, யரன்னையசங்கரதா சையாகரு
 நெலலினரு ளினகையனுப்பநமக்காமோநனமை, பரமத
 வாபசிதோகருமபததாககினமைப பகுதியிலையவரிடத்து
 பபரனமுனின்று, வாமுனகருவேண்டியதே தென்ன
 வெனமுன வநதுநீரினதேவாமறறெல்லேன. அ

என்னமற்றுநாங்கொடுத்தலவேண்டாமெனப தியல்
 பலலவேதேனுங்கேடபாயென்று, நன்னயத்தாலருளுத்
 லுமாகிலையா நாட்டமெனக்கிரண்டுமிராப பகறபோற
 ரோன்றி, மினனுக்கரத தூசியினிற்சரடுகோக்க விளங்
 கொளிதாவெனவதன விருமபிநோக்கித், தன்னயனம
 போனெற்றிக கணனுமீயத் தாமபெற்றதலைமையாசங்
 கரதாசையா

௯

குத்திரதெயவங்கண்மதங் குலைப்பாராயுங் குலவுமத்
 மெனுங்கிரிக்கோ குலிசம்போன்று, மத்திரரம்பரசம்

யக்கயங்கடகெலலா மடற்சிங்கமெனநெறியமபகததா,
 லொத்திவிழித்திடப்படி லெனபொடி நதுநெக்கங் குருவ
 மறநெறநெறென வுடைநதுவெநதே, யத்தனாமேறசித்
 றியெங்குமவீழ்நதுதூளா யழிநததுகண்டறபதெயவமா
 மனைததும. ௨

அஞ்சிமிகவினாநதுவந்தங் கவாழுனனின்றுன னடி
 யோங்கடகானதொழிலருளவாயெனன, நெஞ்சினிடை
 யருளகூடநதங்கவரைக்காத்து நீயினதுநீயினதுசெயவா
 யெனன, நஞ்சிறுமைநீங்கியுயந்தேமென்றுத்தத நல்ல
 டிமைத்தொழிலனைத்து நயநதுபற்றி, ¹வஞ்சிநடுக்காளி
 முதலானதெயவ மடநதையாகளபணிசெயது வணங்
 குராளில யக

இப்படிசங்கரதாசரீசனகீர்த்தி யெங்குநிறைத்திருப்ப
 தனை யெண்ணாங்கி, யப்பெரியகலியாணப் பட்டணத்
 தோ ரரிதாசனசகதேவமல்லன்னபான, வெப்பமிகும
 ரிகரியைக்கோறலபோல மிக்கதேவரையடாததலவீரம
 லலாற, நப்பறியாச்சிறுதேவாதமமைச்செறநென சங்
 கரணபாறபெற்றநெறித் தழற்கண்ணாலே. ௨௨

ஆதியெமமாதவனைவென்றாலன்றோவென்றி யதுமா
 ட்டானஞ்சலினறி மாயனறனைப, பூதிநருதுதற்கண்
 ணுலெகிர்த்துப்பாரத்துப் போவனேறபோதுமென்பு

கனறிகழந்து, தீதியலுமனத்தினனப்பட்டணததுட்செய்யதொருகேச வாலயத்தைச்செய்யா, கோதரியுமுகிலிரியுருவமாகக் குயிறறிபதனமேறப்பஞ்சலோகங்கூட்டி.

நிறுத்தியதற்கேற்றதுகிலாரமாநேசததாற்றறித்தருச்சித்தேத்திமேளங், கறுத்தகடலெனவிரவுமபகலுமாரகதவகதிமொளியைக்கேட்டதனைக்காண்பமென்று, செறுத்தபெருங்கோபத்தாற்சென்றுவென்றிச்சித்தராயச்சரணரொடுசோகதுமேறி, யொறுத்தநெறிககண்ணிஞலானறிப்பாக்கடியுருமரிபுருவானதுககுநெக்கே

மீதியுற்றப்பஞ்சலோகங்குளெல்லாமவெள்ளமாயமிகவுருகிவினாநதுவந்து, மாதவததாசங்கரதாசையாதாளிவணங்குவார்போற்கிடந் வாறுகண்டு, புத்தலத்திறபாசமயாசூழ்க்கூழ்ப்புகனறஞ்சலறிந்துநல்லோரோதங்கேட்டு, மோதவத்தைப்பின்புள்ளவறிவுமபோயத்தென்றுரைப்பதுபோனமுன்னுணர்வுமொழிந்தேமென்று

மரு

வேறு

வல்லையாஞ்சங்கரதாசாவயினசென்றவாதாளவணங்கிமுன்னஞ், சொல்லுமின்பாலானதெல்லாஞ்சொல்லித்துதித்தானமைச்செலவம், புல்லுமபடியாமெனத்தம்முட்பொருந்திப்பேசிப்போந்தவாபா, லொல்லுமவகையாறப்பணிந்தெழுந்தெம்முடையாயகடையேமுன்னடியேம்.

(105)

செயதபிழையைப்பொறுத்தருளவாய திகருங்கதியுநீ
 யெம்பாற, கைதவங்களுவந்தக்காற காககவுனக்கேகட
 னையா, வைதமக்கணமடியேறின மாதாத்ளினவளாப
 பாராயா, ரொயதவரியவருடகடனீ யாங்குளபசுக்களினிதா
 ளவாய (௨௭)

உயயுந்திறமீதெனவருளி யுனருடகடிமை யுகந்தியா
 ளு, செய்யுமபடியீதெனக்காட்டித் தெருட்டிவளாபபா
 யெனப்பணிநது, னையுமனத்தானிறபவரை நாடிச்சிறி
 துநகையராயப, பொயயுமெய்யுங்கலந்தபத்தி புகலவீ
 றொங்குப்போகின்றீர். (௨௮)

கொடையாறபெரிய வுத்தமாநீர் கொடுப்பீர்துமபால
 வருகுலோ, முடையாரலலவெவலூபோ யுறுறுத்திரும
 பியிங்குணைநீர், படையாவகந்தை யுறுமபத்தி படைத
 தீர்பத்தாபாககியமே, விடையாராயேமுமமிடத்தினமே
 விககிழாயவீழாததால. (௨௯)

அனருசறுநறவத்தோர்க்கோரடைமாறிநீர்பெற்ற,
 பொன்னுநகதக ளுஞ்சியத்தைப் பொருநதுமபண்டம
 போயிறறே, வினருதரவிலெமக்கிரிய வேதுநதநதீரி
 லையெனமு, னினருதமமையிவ்விடத்தைத் தொடடுங்
 கொட்டானீரொன்றா. (௩௦)

காண்டறகரியவிருநிதிய மகழவகழககணிப்பினறி, நீ
ண்டபெருமைகண்டஞ்சி நினறுவாழத்தூமிருவோரும்,
பூண்டநணபாலட்டாங்கம பூம்பொருந்தப்பணிந்தெழு
நதுங், காண்டகுருசங்கரதாச சடிமேலவிழுந்தங்கழந்
துதலும

உக

கேளீமிடியசடிகளினமேற கிடடிப்பணிந்தாறகிட்டு
வதே, நீடுஞ்செலவம்படைத்துணை நேசத்துடுக்க
கொளகுகொடுக்க, நாளுமபடைத்தோர்தமைவணங்கி
நன்றாயவாழுநமக்குளள், தாளுமபெருமானருளுமக்கி
ங் ககழநநிதியமவையளித்தேம

உஉ

எருத்திலேற்றிகொடுபோவீ ரிதனோடெழுந்தமண
ணினையுங், கருத்திவிசைசயுளதாகிற கடுக்ககொடுபோ
மெனத்தாசா, விருத்தமுடனிப்படியடியேன வெருவத
திருவாககருளாசென, பெருத்தபிழையைப்பரிகரித்துப்
பேணியருளவாயெனப்பணிந்தநா

உங

வணங்குஞ்சேடதாசனாயும வாழத்தூமவாதமனைவி
யையு, மிணங்கிலாசசங்கரதாச ரினிதுநோக்கியெழுங்க
ருனைக, குணங்களாலேவரவணைத்துக் குறையாச்செல
வநுமக்கியாம, மணங்கோராகனருளாலே யளித்தோ
மென்றாவாபெற்றா.

உசு

இந்தநெறிபாலெழுங்காம மேதகஞ்சோதமிலையென
னு, மந்தலோப மருமோக மாகாமதமற சரமினவதா
ன, வந்தகருததாககிலையா மனத்துகருணைவசவண
னா, நந்தமனைப்பெற்றகந்தை நண்ணுந்தவையினிநவி
லவாம. ௨௫

சங்கரதாசையா புராணம்

முற்றிறறு

ஆகதிருவிருத்தம் - அங்ள

உ

திருச்சிறுமபலம்

சங்கரதாசையா புராண

வசனம்

சங்கம புரியெனனும பட்டணத்துள் வாழ்பவா சங்கர
தாசையொனலும் பெயருடையவா சிறறினபத்தைக கடந்தவ
ா பரமசிவம்போல திரிநேத்திர முள்ளவா இவ ரடியார்களது
கந்தைகளைப்பொத்திச சரிப்படுத்திவதே தொழிலாகக்கொண்டு
அதனால் தமருக கிடைக்கும் ஐநாழி நெலலைக்கொண்டு வரு
கின்ற அநேகஞ் சிவனடியாகடகு அமுதுபடைக்கும் வரம்பெ
ற்றுள்ளவா நனா திரா மூப்பிலலாதவா பரதெய்வங்க ளெல்லா
மபயப்படத்தக்க வுக்கிரமுள்ளவா தமது செயலைக்கண்டு உல
கத்துள்ளோ ரதிசயிக்குமபடி வீற்றிருக்குநாளிவ

அந்தச் சங்கமபுரத்துவாழ்கின்ற சேடதாசையொன்பவா பன்னிரண்டுவருடத்தளவாகத் தாந்திறமாகச்செய்த ஒருபட டிவஸ்திரத்தை அரசனிடத்துக் கொண்டுபோகுங் காலத்தில வ ழியில ஒரு சங்கமாவநது இந்நப பட்டாடையை யெமக்குத்த ரக்கடவீ னென, அவவாறே சேடதாசருங்கொடுத்தது வண் னகித்துநிகக வவரது கிரகமுதலிய விடங்க ளெல்லாம திர வியங்களும நெற்குவியல முதலிய தானயக குமபலகளும பச க்களும நிறைந்தன

இத்தனமையான சேடதாசையொன்பவா ஒருநினைஞ் சங கரதாசையாச சாந்திதது நமது கவலைநீங்கத் தொழுவோமெ னறுநினைத்து அப்படியே செனறுவணங்கித் துதித்துவருங்கா லத்திற சங்கரதாசையாவீட்டில் தானயமுதலிய செலவமொன று மீல்லாமலிருப்பதைக்கண்டு வினாநது தமது வீட்டிற செ னறு நமமுடைய செலவம் மீகுந்திருந்தும் சங்கரதாசா விஷய மாயச் சிறிதும் பயன்படா வாயினவென்று தமது மனைவியாரி டத்துஞ்சொல்லி யிரகப்பட்டுப் பின்பொருகூடையில் நெல் லைநிறைத்து ஓராளின வசமாகச் சங்கரதாசா மடத்துக் கனுப ப அந்த ஆளும் அவரது மடத்துச்சென்று சேடதாசா கொடி ததனா என்று கொண்டுவைத்தனஞ் இதைக்கேட்ட மாதிரி ததில நமமிடத்துச் சேடதாசா மிகவு மனபுள்ளவா ஒருசங கமரிடத்துப் பட்டாடைகொடுத்தது நெற்குவியலமுதலிய வள ததைப்பெற்றனா, இப்போது எமது தரித்திர நிவிர்த்தியின பொருட்டு இந்நெல்லைத்தநனா பின்னேகொடுக்கச் சத்தியில லாத வெமக்குத் தமது மீகுந்த வனபால இந்த நெல்லைத் தந் தனூ இவருத்தமொன்றுசொல்லி அந்நெல்லைத் தமது கையி லொருபிடியி லடங்குமபடி பிடித்தனா அப்போதே சேடதா

சாவீட்டிற் சகல வளங்களுங்குன்றின் இதுகண்ட சேடதாசா
இது எனன காரணமென்று வருந்திரினறனா இதைக்கண்ட
வவா பத்தினியார சொலவார சங்கரதாசையா மகிமை தெரி
யாமல அவாக்காளின் வசமாக நெல்லனுப்பத்தருமோ பரம
சிவமேவலியவந துமக்கெனவேண்டுமென நருளிச்செய்யவும
நீவநததே போதும் எனன சிவபெருமான வலிநது கொடுக்க
பெறற நெறிககண்ணுல அகங்கரித்த தேவாகளையெல்லா
ஞ்சுட்டி சுகதேவமல்லனென்னும் ஒரு விஷ்ணுபகதன எத்தேவ
ரையும் நெறிககண்ணுற சுட்ட ஷிசங்கரதாசா எமது நா
ராயணனைச் சுடுவரோவென்று ஒரு நரசிங்க விகிரகத்தை வா
ரப்பித்துப் பூசித்துக் கொண்டுவர ஒருநா ளிவாசென்று அந்
விகிரகத்தைப்பாக்க அது உருகித்தானாயாகவோழப்போயிற்
று இப்படிக்கொத்த மகிமையையுடையவரை யெளியராகநினை
த்து நெல்லை யாளின்வசமாகக் கொடுத்தனுப்பின கொடுமைக
ளாக இப்போதே அவா பாதங்களிறசென்று வணங்கித் துதி
ந்திரங்கி நிற்போமாயின நமது தரித்திரமெல்லாம் ஹதமாகு
மென்று சொல்லச் சேடதாசரும் தமது பத்தினியா ருடனே
சங்கரதாச ரீடத்துச்சென்று வணங்கித் தமது குறைகளைச்
சொல்லி பலவாறுதுதித்து அடியேன்கள பெருமபிழையை ஈக்ஷ
மித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவரா லனுகிரகிக்க
பபட்ட சகலபாகியவர்களுய் மடைந திகத்தில் வாழ்நதிருநது
மோக்ஷ சாமபிராசசியத்தையு மடைநதனா

சங்கரதாசையா புராணவசனம்

மு ற றி ற று

உ
திருச்சிற்றமபலம

நி ம ம வை பு ரா ன ம.

—*○*—

எந்தமவவைரிமமவவையென்னுமபேரொழிற்சரணா
புநதிககினியசெயதியினூபுதலையெனுமூபொருந்துவாரா
சுந்தததாசாரததொழிலாசாராரிலவாழககையினமயகக
நிந்தையிலலாமெயப்பத்தி வீரவிரதநிறைந்துள்ளாரா. க

நித்தனனபரகந்தோறுநீ தானளிகருநிலைததொழிலா
மெயத்தமைந்தனவாபசுககண மேயகருந்தொழிலாற்றி
னந்தோறுநு, சித்தமகிழவருமபொருளாற சிவபுண்ணி
யத்திறறியாதே, யத்தனையாககுமுதளித்தங் கமாந்து
வாழுமநாளின

உ

குறறமகனற்செங்காட்டங் குடியுணமறையோசிறுத
தொண்டா, பெறறமகனைககறியக்கிப்படைக்கமகிழந்த
பிரானருளான, மறறுமனைந்தமகனருந் தாமுமத்தன
வாருமென, வுறறகயிலையிடத்தெமமா னோலககத்திலு
றுங்காலை

ந

அமலனிருககுமலங்கார மதனைப்பாத்தங்கனைகண
த்தோ, கமலமுகங்கடமைப்பாத்துக காதனமகனைப

பாரததவணையுமையோபாகாககரிநதாககியுவநதுபடை
ததவறுதியைப்பாரத, தெமதுபெருமைக்கொப்பவரிங்
கிலையெனவேயெண்ணினா

சு

எண்ணுமளவிலானசிறிதே மினியமுறுவலவதனத
தா, லண்ணுமபரையையங்கிருத்தி யணைக்கணத்தோ
ரணைவொய், நண்ணுமி. நுகளசெலவிடுத்து நனமைச்சி
றுத்தொண்டருந்தாமு, மண்ணிலிழிந்தார நிமமவவை
மனையைக்குறித்தாராவநனைந்தார.

நி

அணையுந்தவத்தோ மடிகளினமே லட்டாங்கததாறப
ணிர்தெழுநது, தணியுமனபாறபதமவிளக்கித் தருக்கி
யுள்ளாதனத்திருத்தி, துணியுமுறுதியுடனினு தூ
யோமகிழ்த்துத்திறைஞ்சிப, பணியுமொழியாறபசி
த்தனொம பரமொன்றுபரிந்தடிசில

சு

முடுகியமைத்தங்குளளிருத்திமோகனனீரதரவணை
ந்தார, வடுவொன்றிலலாரிருவருங்கண வளாவார்போன
றாமைந்தனவந, தடுவெம்பசியாலன்னேயென றழைத்
துக்காணுதுடபுகுநது, கடிதினெடுத்தோர பணியாரங்
காதலாலங்கருந்துதலும.

எ

தாயாரீரதந்துடபுகுநத்த தனமைகண்டு தண்ணீர்
வைத, தேயாவெமமையெழுவெகுணடிங் கென்னேயெ

னனையிதுசெய்தாய், நாயானதுவோகெட்டேனெனனா
தனமுதைநண்ணுமெனத், தீயாங்கோபத் துலககையி
னனமைந்தனாவி செலப்புடைத்தாளா ௮

இறந்தமகனைக்கதுமெனவே யீர்த்துபுறத்துமுடிய
வன, நிறந்தபாண்டத்தமுதுசுறி சேசவப்பாறசெலவெ
றித்து, நிறந்தபபந்தானமடமெங்கு நேயநிறைவான
மெழுதியபி, னறந்தங்கனபாமுனபோலங் கடிசிலசமை
ககுமமயத்தின ௯

அந்தோவையாபசித்தனொன னுவிககாவியினாபசித்
தா, நந்தோவநதோவிரநே மமுதுசெய்யாதிருப்பதே,
யந்தோவென்னகுறைசெய்தே னந்தோராயெனறக்கொ
டியே, னந்தோவென்பாலொருபுதலவ னுகிப்பாவியவத்
ரித்தான 10

வேண்டிப்பாரத்தவிழியைப்போய வேலாறகிளறிவி
டுக்கேனா, தீண்டுங்கரத்தைத்துணிகக்கேனா தினறவா
யைக்குடைக்கேனா, கோண்டங்கி நுந்தகுண்ணுடலைக்கொ
ந்திக்கொந்தியெறிகேனா, வாண்டபிராணாபசிப்போய
தினமபொழுதையகற்றினால 1௧

என்னவயாநதுபயந்தனபா லினியவமுதஞ்சமைத்தி
டலா, மன்னபத்தியுறுதியினை யரனாநொண்டாககருள

விழியாற, சொன்னவளவிலதிசயிததார தூயவடிசிலச
மைத்தளவி, லுன்னவரியாதிருமேனிக குவநதுதிரும
ஞ்சனங்காய்ச்சி

ய௨

துந்நீநன்றாபாட்டியபி னரியசிவபூசனைக்கிருத்தி, ந
ன்னீமையினாலேவலசெயது நமபாகமுதுபடைத்தி
டலும், பொன்னீளசடையாபுகலுவார மினனேநீகரு
ப்போயத்தாழத்த, தென்னீபயநதமகனபசிபா லுன்னே
த்தேடியிநநேரம்

ய௩

அலறிப்பசியாலழைத்தங்ங் எனனாநனநதோவநதோ
நீ, யுலகாபிள்ளைப்பசியையறிந தூட்டுங்கருணை காண
யோ, விலகுமகனெங்கணைநதனனோ விரைநதுதேடிய
ழையவனை, நலவாதாவாலவாவனைத்து நன்றாவளாகக
வேண்டாவோ

ய௪

என்னையென்னையரசரா விரயமைநதா தமைநீக்கி,
முன்னையருநதக கையெழுமோ மோகமைநதா தமை
யாமு, நன்னையத்தாறபெற்றிலமோ நலசமைகருந
னாளின, மன்னையத்தாறமனயருட னுண்பாபிள்ளைத்த
யாவினீ

ய௫

பரிவினமைநதனபசித்தகல நமக்கேனமுதுபடைத்த
னேபோயத, தெரியுமபடியத்திசைதோறுந தேடிமகனை

யழையாமற, பிரியமிழநதுநிற்பதெல்லாம பிழைகாண்
விளிப்பாயெனநகையா, வரியையெனகருநீயேகா னாக
குன மாயையறைகின்றாய்

யசு

பெண்ணென்றறியாளெனநினைந்தோ பிள்ளைக்கதை
நீபேசுகின்றாய், திண்ணமுடையெனனையநதச சிறுத
தொண்டரைப்போறநிறதிதத, லெண்ணமலநின்பெருந்
தனமைக கிதுதானியலபோவெமமானே, யண்ணலேயு
ன்னடியாகத தடியாணியமமறியாயோ

யசு

முடியவிறதவழுதினை நீ மோகத்திவங்நருந்தாயே, ல
டியொன்றுனனையிடவொட்டே னாககுசசமைததேனை
யனே, கொடியகுறறஞ் செயதோனைக கொன்றேன்றி
ருமபககுவென்றற, படியிலுயாநநநினகயிலைப பதமே
வேண்டேனபாமபொருளே

யசு

செயயாவெயயகுறறமாஞ் சிவததுரோகஞ்செய்திறந்
தா, னையாவநதப்பாவியையா ன்றுவாயழையென்ற
லுமே, னையாநையாபபெரிதுயிரா நாணாணைதலையிற
வகா, மெயயாநடுக்கத்தினராகி வெருளுறறிருந்தா சி
றுத்தொண்டா

யசு

கண்டாமொழியா நிமமவை கருத்தினுறுதிகண்
டா னா, கொண்டாபழையகோலத்தைக்கோலமடவா

கூறுவா; ரணடாதிபகேளுனககி துதா னதிகமலககாண
திகாககீ, தெண்டானலககாணியலபலகா ணினியோரோ
ருவிண்ணப்பம் ௨௮

ஒழுகுமுலைப்பாறனைவேணடி யோலோலெனனததா
ளுதறி, யழுதுகுழந்தையாயககரததா லனபினவருடிய
ருந்திமறறும, பழுதிலசங்காலததனப்பால பருகியனனை
பபயோதரததை, முழுதுமகனறுசென்றறபோன மோ
சமபோககிச்செலவரிதால ௨௯

ஆவிககுடலாமாதார மதனுக்காவியாதார, மேவிககொ
ளல்போறகுருவிங்க மேனியிவறறைவிட்டுநீ, சேவுறறிரு
ந்தவடிவெடுத்தாற செய்யவந்தவுருவினதாயப, பாவிப
போகளுனறனைபு மெனையுஞ்சிரித்தபபழிப்பாரோ ௩௦

இந்தநிலைமைக்குடனாகே னிரதவெகுநபேனுனககென,
சிறதையிடத்து முனவடிவைச்சிறிதுமிகந்ததிலலகா, ண
ந்தவிகறபமென்னிட நீயளித்ததிலலையுவாக, நிறதையு
ளதோவடிவென்று மிலதொன்றென்றுநினைக்கிலேன.

வேறு

இக்கணமுனறிவைக்குமேலேயினனமுககணனுண்டே
னு, மககணதனறிமற்றோ ராயிரங்கணனுண்டேனும
பொககமானுடாதவகுறறம போமபடிபோதிககுங்கான,
மிகநீமுன்னங்கொண்ட வேடமேவேண்டுமன்றே. ௩௧

வாவிபநீலகண்டா மகிழவேகொடுக்கப்போம்போ
தாலமாகண்டங்கொண்டோ வணைநதனைசேடதாசா
சேலேநீகேட்குமங்கண சென்னியிறகங்கையுண்டோ
பாலிலாணநகுடைத்தோ பாலனுனருநதுங்காலை. ௨௫

அனறுவலலாளனறேவிக காகநீசெலுங்காலவேணி, மி
னறிகழ்திங்களுண்டோ விரும்பிமானககஞ்சாறா, மன்
றலசெயமகளார்கூநதல வாங்கமுன போங்காலபாலத,
தொன்றியநயனங்கொண்டோவுற்றொளிரபநதாநின்றய

தேறியகுறிப்புக்தொண்டா சேருமததுறைக்கணந்தி
யேறியோசென்ற புனற னிருகையின மழுமான்கொண
வீறியபசியானமாறா வீடுறறையகோவணதது [டோ
மாறமாநீதியாபால வாங்குநாடபுயநாலுண்டோ. ௨௬

நினனாவிதங்களான நெருங்குமநதிரங்கொன்றும்
பனனாமறறவிரவாயையா வுனக்கெனப படைத்தவனன
மெனனணையமுதுசெயவா யென்றலுமுறுவல்செய்து
பொனனாநிருவாயாப புரிநதிருநதமுதுசெயதா.

அநதமொன்றிலலாத்தொண்டாக கறைகுவாராதண்டியா
தி, முநதையாநம்பொருட்டான முனிநத்துநதையாகண்
மகக,ணநதவேகொன்றாமறறுநாமளித்தனவுமபெற்ற
நீநதசிமமவவைபத்தி யினிமைகண்டாயோவெனன.

நாமிவட்கினியதெலலா நலகுதுமென்னிலொன்றுவ
காமியாளசமறுமனபிற கருத்தினுங்கருதாளபாராய
சேமமாமமலபத்தி செய்யுநிமமவவைசெய்தி
யாமலாபபதங்களுலலாமிலயமென்றிதயத்தெண்ணுள

வேறு

குறமமுறறாாதமைக்கோறலகுறமமலலக்கொடியாத
மை, மறறுநதிருமபவழையென்ன மாட்டேனெனறவா
யமையுநன, றுறறயானிறகித்ததவையே னுரைப்பாயத
ருதுமெனவொலலாள், பெறறபத்தியரிதென்று பிரிய
ததுவநதுகொண்டாடி. நடக

இப்படிநம்பாலனாழி னிருமையோரனநதாநீயே
யொப்பெனக்கிலையென்னவுனைவியநதனையென்றேதி
யப்படியிலலாநேயத தரியநிமமவவைமைநத
னப்பொழுதெழுமபவதத னங்கயிலாயஞ்சோநநான.

ஆசிலாவிவிங்கபூசை யரியமாதவததாபூசை
பேசினுறபத்ததுமேலாமபெரியதென்றெருமைநெஞ்சி
னேசியாவிருநதாணமெனி நிமமவவைநித்தனனபா
மாசியலகநதைசேரின வருங்குறமமவசவகேணமோ.

நி ம ம வை பு ரா ண ம

முறறிமறு

உ
திருச்சிறுதம்பலம்

—◆—
நி ம ம வை பு ர ண
வ ச ன ம

நிமமவையென்பவா பெண்பாலாவாரி லொருவா, புதலை யென்னுந் தலததையுடையவா, வீரசைவ வாசார பத்திமாக கங்குலிற் சிறந்தவா, சிவனடியாரிடங்கடோறும் நீர் கொண்டு கொடுக்குந் தொழிலுடையவா, இவரது புத்திரன் அச்சிவனடி யாகளுடைய பசுக்களை மேயத்துவருவாரா, இருவருடைய தொழிலாலும் வரப்பட்ட ஆதாயங்கொண்டு சிவனடியார்க்கமுது படைப்பா, இவரிப்படி யிருக்குநாளில்

ஸ்ரீமஹா கைலாஸத்திற் சிவானுகரஹததால் வீற்றிருந்த சிறுத்தொண்ட நாயனா சிவபெருமானைத் தெரிசித்து அங்கி ருந்த வடியார்களுயுந் தமமையும் பார்த்துத் தமமைப்போல வ லிய தொண்டுசெய்தவ ரொருவருமில்லையென்று எண்ணினா. இதுநோக்கிச் சிவபெருமான புனமுறுவல்கொண்டு உயாதேவி யார முதலான சகலரையும் நிறுத்திச் சிறுத்தொண்டரை யழை ததுக்கொண்டு நிமமவையாரது தீருமனையி லடியார்போற் கோலங்கொண்டு சோர்தார

நிமமவையு மஷ்டாங்க கரமாக வணங்கிப் பாதங்க ளை விளக்கி யாதனத் திருக்கச் செய்து ஸ்தோத்ரங்கள் பண ணி பசித்துக் களைத்து வந்தனனொன மதிக வினாவோடு அ நேக சிறுநுடியுடன் அனனங் சறி முதலியவை யமைத்து வைத்துப் பின்னும் நீர் திரட்டச்சென்றனா அடியார்போல்

வாரிருவரும் கணவளாவாபோலிருந்தனர். நிமமவையாரது புத்திரன் வந்துபாத்தது கூப்பிடநீர் தாயைக் காணாமையாலுங் கொடிய பசியினாலுங் மங்கமைத்திருந்த திருவழுதியில் ஒரு அதிர்சுதையெடுத்தது தினறனா அப்போது நிமமவையாரும் தண்ணீரைக் கீழேவைத்து மகளது செய்கையைக்கண்டு பாவி யென்னகாரியஞ் செய்தாய் என மதிக் கோபங்கொண்டு அங்கே யோருலகையை யெடுத்தெறிய அதுவந்து வீழ்ந்து மைந்தனிறந்தனன்.

நிமமவை அப்போதே தமது புத்திரனை யிழுத்து ஒருபுறத்திற்கிடத்தி மூடி அப்புத்திரன் றொட்ட அமுதெல்லாவற்றையும் பாண்டத்துடனே எடுத்தெறிந்து பின்னு மடமெல்லா மெழுதி நீராடி ஐயோ சிவனடியார நெடுநாழிகை சென்று மழுதுண்ணத் தடையுண்டாயிறறே இக்கொடிய பாவி யென்னிடத்துப் பிள்ளையாகப் பிறக்கவேண்டுமோ என்று அப்புத்திரனிடத்துக் கோப மாறாமலே முனபோலப் பாகஞ்செய்தனன். அந்தச் சிவபத்தியினுறுதியைச் சிவபெருமான சிறுத்தொண்ட நாயனாகக் விழியினுற குறிப்பாக்ககாட்ட அவருந் தமது செயலைக் கீழ்ப்படுத்தி வதிசயித்தார நிமமவையார் சமைத்தவுடனே நெடுநூயத்திருந்து வெய்யிலில் வந்திளைத்த படியால் வெநீர்கொண்டு திருமஞ்சளஞ் செயவித்துப் பூனைக் குட்டிஞ்செய்து உடனிருந் ததற்கேற்ற வேவல்களைச் செய்து உடனே விதிப்படி திருவழுது படைத்தலும் ஐங்கமாபோல வந்த சிவபெருமான நிமமவையே தண்ணீர்கஞ்சசென மெத்தனை நாழிகையாயிற்று உனமகன் இத்தனை நாழிகை பசியினால் வாடி யலறிச்சென்றானே பிள்ளைகளைப் பசியறிந் தூட்டாமற் போனால் அப்பிள்ளை யெப்படி பிழைக்கும், ஹஹஹ இதை

ன்ன காசனம் பசியோ டமுதுபோன பிள்ளையை விட்டு நாந
கள புசிப்போமோ, நாநகன பிள்ளைகளைப் பெற்றறியோ
மோ நமக்கு இவவமுது விருப்பமாமோ, புத்திரன சென்றவி
டங்கன டழைத்துவந்தா லல்லது ஒன்றும் முடியாதெனன,
அப்போது நிமமவையாரும் ஸவாமி யுமது மாயவாராதையை
யார்க்கு சொல்கின்றீர் இவள பெண்பாலாதலால் நமமையறி
யாளென்றோ நீர் பிள்ளைககையைப் பேசத்துவகிசீர் நான்
அந்தச் சிறுத்தொண்டாபோலச் சபலிதத மனமுடையவளல்ல
அடியெனது நியமவுறுதியை நீரறிவீரோ நானருமையாகச் ச
மைத்த வமுதை நீரருந்தாவிட்டால் அடியெடுத்த துமனம்சசெ
ல்லவொட்டேன இவவளவு பிரயாசைப்பட்டு யாவார்க்கு நான்
சமைத்தேன இந்தவிஷயத்திற் கொடிதான குற்றத்தைச் செ
யதமையால் அவனைக் கொன்றுவிட்டேன திருமப வவ்னையழை
யென்று ஆளுநாபித்தால் உமமாற தரப்பட்ட கைலாஸபத்வி
யையும் விருமபேன, சிவதரோகஞ் செய்த பாவியை மீட்டும்
ழையே னென்றுசொல்ல, இதைக்கேட்டிருந்த சிறுத்தொண்
டரும் நாணப்பட்டு நடுநடுங்கிப் பயந்திருந்தனர் நிமமவையார
து உறுதியுடையகண்ட சிவபெருமான பழைய திருக்கோலமாய
விருஷபாஸ்டராக நின்றனர்

நிமமவையாரும் இந்தரூபமெடுப்ப துமக்குப் பெரியகாரியம்
ல்ல இந்தரூபத்தை யெடுத்ததனால் முன்னமே நானறியானித்த
ரூப மென்கிந்தையைவிட்டு நீங்காது அடியாராவேடங் குறைவே
ன்று இவ்வாறு திருக்கோலங்கொண்டரோ எமக்ககதப்பேதயில
லை முன்னைய திருக்கோலமேவேண்டும், அன்றியும் திருநீலகண்
டநாயனா முதலான வடியாாகட கண்ககிரகஞ்செய்யும்போது
மானுடக்கோலமன்றி யிந்தத் திருக்கோலமுண்டோ உனக்கா

க்ப்படைத்த வன்னத்தை நீயே யுண்ணவேண்டும் என்று பிரா
 ரத்தித்ததுறிக, அப்போது அவாபடைத்த திருவமுதுமுற்றஞ்
 சிவபெருமா னமுதுசெய்தருளி முன்னுள்ள தொண்டாக ளெ
 லலாம இவ்வாறு பத்திசெய்தாலும நாமருளிச்செய்ததை மறுது
 பெற்றனா இந்நீமமவையின் நீஷ்காமியபத்தியைக் கண்டரோ
 வென்று சிறுத்தொண்டாகுத தெரிவித்து இப்படி நமமிடத்
 தனபுள்ள வடியார அநேகருண்டு சிறுத்தொண்டரோ நீ உம
 மை வியந்தீரே யென்று சொல்லி அந்த புத்திரனா யெழுப்பி யி
 ருவாக்குங் கைலாச பதவியைச் சிவபெருமான தந்தனா

நீமமவை புராணவசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறதம்பலம்

—*—

அலாயுகா புராணம்

அங்கண்ணங்கண்கன்றுதொண்டரோ டனபாகளவே
 டமொடே, யங்கரகிங்கரராகுமலாயுதமமனைசாருதலுந
 தங்கியமாதவாதாள்களபணிந்துயா தம்பிரியத்துடனே
 யிங்கிதபாதமவிளக்கினராதன மெய்தவிருத்தியபின். க

அததருணாததருளவாரொமதிசசையறிந்துளமாதவரோ,
 டொததுநமக்கிதமாகியபத்த நுழிககுறுவோடவரு, நீத

தகரத்தலவிங்கமதென்னரினேத்தெமையேரினேவா, ரித
கிறமுற்றவாதமமையுநாமுமெழிறபெறவேபுகழவோம

உன்னியசேரனுடனசுபசையனுறுநகருவூரபயன, சென
னியன்னபுறுபொமமையனஞானசிகாமணிசம்பநத, னி
ன்னவோமுதலாகியபத்தாக ளெமமையருசசனைசெய,
தன்னியமின்றியிருக்குமவாககிதமாகுமருந்தவாயாம.ந

யாமறியாவுலகங்க ளருந்தவரினபுறுபத்தரும்ப, பூமிசை
யினறிலவெமமறியாதுளபுண்ணியருமிலேகா, னொழும
வெவ்வுதனாககுன்றியங்குத னொருமனைகமதாங், காழும
னபனாயொபபுதுமலலா கணங்களுயோரினேயேம. ச

இமமுறையேயுறுநாள்களகற்றுது மெமமைவளாப்பவ
ரு, நமமிடசித்தமறிநதுநமககித நல்லவையீப்பவருஞ், செ
மமைநெறிச்சிவபத்தாமயேசா திருநதுதிருசெங்காட,
டமமகிமைத்தலமுற்றருண்டு மரற்ககிகத்தொண்டன.

ஈசனதனபொன்றபதமீதி வினையுசியித்தத்தமுத
நேசமுடனறினநலகு மவனறிடநெஞ்சினிகழநதநலந
தேசரநிறதிடநாதனருந தவதேசிகனாகவணைந
தாசைதருமபுத்தலவாககறியாகவமைத்திடுவாயெனலும.

அவவுனாகொண்டருமைநதனெனாமல நிறலுயாபத்தி
யிலுற, நிவவியவினசுவை சோகறிசெயது தெளிநதுப

டைத்திடலுஞ், செவ்வியமைந்தனுமங்கணுறுமபடி செ
ய்தன்னன்பனுடன், வவ்வியசுற்றமுமங்கயிலைக்கண் ம
கிழநதுறவைத்தன்னாலு. எ

மண்ணிடைபிப்படிபத்தி செயபத்தாமகததுவநலல
தலா, னுண்ணியபத்திவிசேட மிருநதுநுவனறதிலென
னெனலுந, திண்ணியராகுமலாயுதநீதென செயதிசிவா
யசிவா, வெண்ணியவிததொழில் புண்ணியமோவிடவி
ததையுரைக்குமதென. அ

வெங்குணராகியதுங்க வரக்காவிரும்பியருநதலலாற
சங்கரனமானிடாவெநதசைதேடற்குமபடியோகெடுவா
யங்குன்னன்பனிடத்துறுமைந்தனுமவவரன்னபனவன
பங்கமிலாகமரிநதிதொதை பரிநதுசெயபத்தியதென சு

இநதவிசேடமெனக்கயமாகியிருநததென்பபெருமா, நந
தராமீதுமடநதையாபத்தருமபுகலவேராகடமைச, சி
ந்தவெறிநதவொத்தனைபேருளாதிண்ணமலாயுதனே, ச
ந்தமதனறுசிவனபெருந்ணபாதவஞ்சிறிதெனபதெலாம

நல்லவையானவைசங்கரனனபா நயநதுவிரும்பியுறி,
னிலலையெனும் லளிப்பதுபத்த நியற்கைய்றகுமிதஞ்,
சொல்லியமெய்ச சிவபத்தியதச சிறுதொண்டரிடத்தில
வோ, வொல்லையுதித்ததுநம்பலையாகி லொருத்தநாவி
ட்டறிவாய. டிக

அவவுலகத்திலகநதொறுமிக்கதை யனபாகளாயின
போ, செவவிபெறத்தினமுநதுதிசெயவாக டிண்ணம
லாயுதகே, ளெவவுலகத்தினுமெயததவாசித்த மிதம்பெ
றவேபகாவா, கொவவையெனுமிதழமங்கையாகெறக
ள குறும்பொழுதுமபகாவா

ய௨

செனறவரோதுசெயறகைவிடுமபடி செப்பவுளுவச
மோ, வெனறலுமங்கணெழுநதுறுகோபம தெயதியலா
யுதரு, நன்றிதுசங்கரனுநதசைகொண்ட நச்சியிருநத
னனோ, கொளறுமகனறடிபொனறவரிநது கொடுத்தன
னோமறையோன.

ய௩

பத்தசனத்தை வளாபபவனத்த நெனுமபகாபாவம
லோ, பத்தருயாககுமிரண்டுநீனததுறு பாதகமென்
சொலுவாம, பத்தொனுமபெயாசொன்னளவேயுயிர ப
றறலபானறொழிலோ, பத்தனுமெயத்தறி வாளனவன
பெறு பத்திபடைக்கரிதால

ய௪

பெற்றிடுமனனையாகுகியெனிறபெறு பிள்ளைபிழைக
குமதென, சிறற்றிவறறசிவனவயதித்தனை சென்றுசிறு
பிள்ளையோ, நற்றியதேவாமுனங்கதிகேட்டுறு நனமருளா
யினனோ, முற்றுதலறறவிளஞ்சிறுபிள்ளை முடிநகிட
வெண்ணுமதோ

ய௫

வேறு

கண்ணினுறறசையைப்பாக்கக கையினுறநீண்டநெஞ்சி, னெண்ணினுறபாவங்கெட்டே னித்தொழிலபத்தனசெயதான, மண்ணிலாமதிப்பாத்ததன வந்துதன்னடியாரெஞ்சிற, றிண்ணிமை யறிவானினன செயயெனுஞ்செப்புநன்றே யு

மகன்கழுத்ததனமேலெஃகமவைத்தவவவளவேயொப்பிப, புகழநதுவேண டினகொடுத்துப் போவதேநனமையுனை, யகந்தனிலவிருமபிககண்ட மறுககவுமபொறுத்திருந்தான, சகந்தனினமககடமமைத தானுமபெற்றிலனோவந்தோ யு

பத்தனுத்தமனையலல பருயிரசெகுத்தற்கொன்றி நித்தம்மத்திம்பாவத்தை நினைத்திலனெஞ்சிறசற்று மெத்ததனலுடலைப்போத விருமபித்திவினைககஞ்சாமலத்தமெப்படியெழுந்த தாருயிரகொல்லறகந்தோ யு

அன்னியரிலிற யா லன்றித்தனகத்திலுள்ள வன்னியாற்றாணுமவேமே மனையெனமறுத்திராதே தன்னியனமகனைக்கொன்றறறனக குறுமபாவமின்றே வென்னி தூநலலோராகேடகிலேலுமோவேலாதென்றம

இந்நாவிறைச்சியன்றி யிறைவனுக்கிறங்காதன்றே தன்னருமபத்தியிறத்த தாழவுசெயதாலோதோன்று மன்னமுமபாலுந்தேனு மரியநகறியுமின்றே பன்னகாபரணாககிறதப பத்தியிறபரிவாமாறென. ௨௮

வேறு

மெத்தியகயிலை மேனமிசுங்கணாககெலா
மித்தரைப்பததா மாயேசுராககெலாளு
சுத்தனுமபுறமபு தொண்டனுமபுறமபதென
றத்தமதறைநதறைந தாரலாயுதா

௨௧

புறமபெனுமுரைசெவிப புலனகடசோதலு
மிறங்கியசித்தரா யிருவருமபயந
ஹங்கியமனத்தரா யுனனித்தத்தமி
னிற்றதிரிமுகங்களை நினறுநோக்கினா

௨௨

மண்டனிலடியவா மகிமைகாட்டவோ
தொண்டிசெயநெறிச சிறுத்தொண்டாகாணவோ
வண்டநாயகனறன தடியாககாப்பயந
கொண்டினறருடிருக குறிப்பையீர்வலரா

௨௩

அலாயுதாபகருவா னாயவையநீ
புலாலுணுங்ககையினைப புண்ணியங்கள்போற
சொலாதொழியொழியெதிர செல்வனென்னவே
நிலாநுதலுமையினை நித்தனுன்னினன

௨௪

மங்கைபாரப்பதிமன மயங்கியங்கெழுந
துங்கவெண்காட்டுட னொண்டவத்தாபோற
பொங்கியவடிவொடு போநதலாயுதா
தங்கியமணிமனை தருக்கிப்புககனள.

௨௫

புககலுமலாயுதா போற்றியஞ்சலித
தக்கணட்டாங்கழு மகவிடத்துறப
பக்கமொன்றிதயராயப பணிநதெழுநதுபின
மிககபாதங்களை விளக்கியாவலால

௨௬

அருந்தவரமுதுசெய மடத்துடகொணடுபோயப
பொருந்தியவாதனம புரிந்திருத்தியே
விரும்பிறற்றுதிபல விளம்பிரினறன
அருந்தவையலாயுதாக கருளிச்செயகுவாள

௨௭

பொருளுடலாவியாப பொருந்துமுனறையு
மிருந்தவாககளிகரு நினமகிமையெங்கணும
பெருகவண்பெரியவா பேசுககேடடியாந
மெப்பமீட்டெழுந்ததூர்வ சென்றமென்றனள
அருளுடையதூர்வ

௨௮

யாழுனையொருபொரு ளெண்ணிககேடகுது
நீமனமகிழ்நதுதா நித்தபுண்ணியா
சேமமாசைவநூற செயதிதீபிலாய
தோமிலாச்சிவாதிகச சுதநீங்கலாய

௨௯

பத்திமாணிககமே பத்திததீபமே
மெத்தியசுத்தமே வினையுமபூமியே
சத்தியநெறியனே தவததாசெலவமே
யத்தியாபரணனே யலாயுதாவென.

௩௦

சங்கமாராதனைத் தாதனாமெனை
யிங்குநீதுதிப்பதற் கெததனைக்குளே
னுங்குநினனடியவ ருதவும்பாககியம்
பொங்கியவிதிதரும் பொருளைக்கேளென.

ந.க

இவளசிறுத்தொண்டன மேலினியதேவியான
புவனநாயகனசிவன பொருநதுமம்பிசை
யவனாரீபுறம்பென வறைநத்தனமையாற
றவனமுற்றனமறத் தளாந்தயாந்தனம்.

ந.உ

வேறு

பதியிலாமாதரும் பண்பிலானசெலவமு
நிதியிலாளிளமையு நேரநிதித்தனமே
லதிகமானேயமி லாளருமனபெனும
புதியமாமலரிலான பூசையேபோலுமால்.

ந.ந

வேறு

எமக்கருமபுருட தானங்களீந்தவா
தமக்குறுஞ்சுத்தவா சாரலக்குவாய
கமைப்பெருங்காயனே கனத்தபுத்தியாற
சுமத்தனேயலாயுதா தரும்சீலனே.

ந.ச

என்னமுன்னுமைபுகழந தினியசெப்பலு
மன்னவெண்காடுபோ யவவலாயுதா
பன்னலவடிபினமேற பணிர்துபோற்றவே
புன்னலமுறுவலாற புறம்பிலெனறனா.

ந.ஞ

அண்ணலவிணமதியொடா றணிநதவேணிபுந
திண்ணநாற்புயங்களுஞ் செயயசெங்கையி
னண்னுமானமழுவு மென்னகையுநெற்றியங்
கண்னுமாவிடையினமேற காணநினறன்ன

௩௬

அரியயனபுரந்தர னுசைப்பாலக
ருரியருத்திராபதி னொருவரொணமதி
தெரிதருபன்னிரு செயயசூரியா
பரிவுறுவசுக்கணமுன பரவிநினறனா

௩௭

தெருடருங்கினனரா சித்தாவித்தியா
பொருவருங்கருடா கிம்புருடாபோற்றின
ரருடருமுனிவாக ளாசியாரத்தனா
மருவுகநதிருவாதா மகிழநதுபாடினா

௩௮

தேவதூரியங்க ளெத்திசையுஞ்செமமின
தாவலாலலாயு தரத்தனபாதமேன
மேவருமனபினுல விருமபினோக்கியே
துவலாககரங்களாற றொழுதுநினறனா.

௩௯

தொழுதுநினறவாதமைத தூயநண்பினுற
றழுவியங்கணைத்துறத் தருக்கிவாழத்தியே
புழுதுறநேயநம பத்திமாசெலாங்
கழுவுவானேயெனக் களித்துச்சங்கரன.

௪௦

ஆளுமானவபுர மவையுமத்தனந
தாளுறுமனபனுஞ் சயிலககன்னியு
நீளுமாயிரங்கதா நிகாபொற்றோபுநா
வாளுலாங்கயிலை மாமலையினமன்னினா

சுக

அலாயுதா புராணம்

முற்றிறறு

ஆகத திருவிருத்தம் - சு க க

உ

திருச்சிற நம்பலம்

அ ல ல ய த ா பு ர ா ண

வ ச ன ம

சிவபெருமான நமமவையாரிடத்துப் பிணைக்கொள்ளவந்
த திருவுருவத்தோடு சிறுத்தொண்டனாயு மழைத்துக்கொண்டு
சிவகங்கராகிய அலாயுதநாயனாது திருமனையிறச்சென்றனா
அலாயுதரு மிவாகளைக்கண்டவுடன் பணிந்து பாதபரக்காளா
னமபண்ணி ஆசனநதந்து வீற்றிருக்கச்செய்தபின

சிவபெருமான அலாயுதனோ, நாம இதமுள்ள பத்தரிடத்
திறசெவ்வதலலது மறறவரிடத்துச் செவ்வதிலலை அவரும் எ
மமையேநீனைவாரா, நாமரியாத தேசங்களுமில்லை நமமையநி
யாத வடியார்களுமில்லை இடபடியே காலக்கேசபம பண்ணுவோ
ம, எமமை யுரிமையாகவளாப்பவரும் நமதுகுறிப்பின்படி நட
ப்பவருமான சிவபத்தார்களுக கிடமான திருச்செங்காட்டங்குடி

யிலிருப்பவா சிறுதொண்டொன்பவா அவா சிவனடியாரகளு
க கழுதுபடைக்கும் பெருமையை யலகத்தாரறிவார இவவாறி
ருக்குள்ளில் சிவபெருமா னொருகாலத்து ஒரு சைவதேசிகா
போலவந்து சிறுதொண்டோ யுமதருமைத திருமகனைக க
றியாககி யழுதுபடைப்பீனொன்று கேடக, அவவாறேதொண்
டருங் கறியாககிப்படைக்கப் பின் அநதப்புத்திரனுஞ் சிவானு
ககிரகத்தால் உயிர்பெற்றனன் இந்த அன்பரோடு அவா சுற
றத்தாராயுஞ் சிவன் கைலாயில் வசிக்கச்செய்தனா

இப்படிச்செய்வதல்லவோ பத்தி மறற்பத்திகளைச் சொல்
லுதலாற பயனெனனை யென்றுசொல்ல விதனைக்கேட்டிருந்த
அலாயுதரும் மிகுந்தகோபத்துடனே சிவசிவ இத்தெனனசெய்தி
சொல்லுகிறீர், கொலைத்தொழிலைப் புண்ணியமென்று போதி
ப்பரோ நம்மாமைததை யரக்காதினனுவரவல்லது சங்கராகுசிய
சிவபெருமான நினனுவதும முறையோ, தகப்பன் பிள்ளையை
ககொன்று லதுவுமபத்தியாமோ இது எனக்குச் சந்தேகமாக
த்தோற்றுவினறது என்றுசொல்ல, அலாயுதரோ இப்படி பெ
ண்பாறபத்திரும் ஆண்பாறபத்திரும் எத்தனையோபோகள் த
மது பிள்ளைகளைக்கொன்று பத்திசெய்தவர்கள் இதுசத்தியம்
சிவபத்தியைப்பழித்து மறுப்பது அடியார்க்கும்கன்று, அடியா
ரொணறைக்கேட்ட சமயத்தி லிலையெனனாது கொடுப்பதே
பத்தாக்கட்குச் சபாவம், பரமசிவத்துக்கு மிது பிரியமாகும், இ
நதப்பத்தியென்ப தந்தச் சிறுதொண்டரிடத்தல்லவோ விள
ங்கிற்று உமகக்குச் சந்தேகமானால் உமக்கானவனாககொண்டு
விசாரித்துப்பாரும், அவரிருநதநாட்டில் வீடுகடோறு மிச்சரித
திரத்தைச் சொல்லுவார்கள, நெல்லுகுற்றும்பெண்களு மிதை

பபாவொள்கள், அதைப்பழித்துணாகக வுமதுவசமோ என்று சிவபெருமானசொல்ல, அலாயுதாககு முன்னிலு மதிகமான கோபமுண்டாய சிவன நரமாமஸபகூணம் பண்ணுவதும், பிராமணன் பிள்ளையைக்கொன ஆணப்பிபதும் வெகு நன்றாயிருக்கின்றது, எப்போது கத்தினயக கழுத்தினமேலவைத்தாரோ அப்போதே யச்சிறுத்தொண்டாககு விரும்பியபொருளை ததருவதே நன்மை, அவ்வாறன்றி யூனையறுக்கப்பாத்திருந்தால் நன்மையோ, இச்சிவன பிள்ளைகளைப்பெற்றவரல்லவோ இந்தச் சிவபெருமானாககு சிறுத்தொண்டனாககு மீவவாறான குணம் வந்தகாரணந தெரியவில்லையாதலால் இந்தப் பூலோகத்திலுள்ள வடியார்களுக்கும் கைலையிலுள்ள சிவகணங்களுக்கும் இவ்விருவரும் புறம்பு என்று கையையறைநது மிகுந்த வுகாததுடனே சொல்லினா இந்தச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே சிவனுர்தொண்டரும் நடுநடுங்கிப்பயந்தது தலையிறங்கி முகத்தொளிகுனி ஒருவரையொருவா பார்த்தனர்

அப்போது அலாயுதரும் ஐயா இனியிப்புலாலுண்ணுண்கதையைப் பேசவேண்டாம் இதற்குப் பதில் சொல்லவேண்டியும என்றுசொல்ல, அப்போது சிவபெருமான உமாதேவியாணாசினைக்க அவவுமாதேவியாருங் கைலையிலிருந்த சிறுத்தொண்டா பத்தினியுடன் தவக்கோலங்கொண்டு அலாயுதரிடத்துச் செல்ல அவரும் உபசரிக்க உமாதேவியாரும் அலாயுதரோ நீ ரடியாருட சிறந்தவனென்று கேழ்விப்பட்டோம் நாமொருபொருளைக்கேட்கின்றோம் நீ அவ்வாறு தாலவேண்டுமென்ன அவரும் நீ விதிதவறாது கேட்கி எவ்வாறே தருவோமென்ன என்னுடனவந்த விவா சிறுத்தொண்டரது பத்தினியா, யாமோ சி

வபத்தினி எமதுகணவரிருவனாயும் புறம்பென்று நீர் சொன்ன படியால் அதுபொறுது துயருறமுவந்தோம் ஆதலால் நாங்கள் தனித்திருப்பது முறையன்று என்கட்குப்பருஷ்தானம் பண்ணி யவரைத் தூயமையராகவேண்டுமென றுரைக்கச் சிறுத்தொ ண்டாமனைவியாநம் அலாயுதரைவணங்கித்துதித்தனா அப்போ து அலாயுதரும் அவவிருவர்க்கு மினிப் புறம்பில்லையென்று அ னபோமி இவவிருவர்க்குஞ் சொல்லினா அப்போது சிவபெரு மானும் விருஷபாருடராக ஆததியகூழ்மா யலாயுதாக்கருளிச் செயது உமாதேவியாரோடும் அடியார்களோடும் புஷ்பவிமா னத்தேறிக கைலையிறசென்றனா

அலாயுதாபுராண வசனம்

மு ற றி ற று

உ

திருச்சிறமமபலம்

—*—

சுந்தரபபெருமானயினா புராணம்

மறறுநாவலூரசுந்தரனமாதை மணஞ்செய்பநதரின வந்தரனமக்கே, பறறுமேவலசெய்தொண்டென று ண்மபாடுமபதமென்னநறபதிகஞ், சொற்றவனசெங்க ஸ்பொன்னெனசெய்தோன றேகைபாகனைத்தூதென ளிடுத்தோன, குற்றவெங்கராவிழுங்கியமகவைக கொண் ட்வித்தாற்றிட்டநிதித்ததெடுத்தோன

க

அணங்குபாகனைக்கோட்டி னுணமறித்தோ னத்தஞ்
ஞரினாலயத்தவரை, வணங்கிடாமலேயகநதையாற்செல
லு மறத்தையவவிறனமினடாதாங்கண்டு, துணித்துசெ
லபவனொனநித்தனனோழனென வித்தொண்டனுமி
வனைப, புணர்நதவத்தனுமபுறமபெனத்தவரைப போற
றுகெனறநபுகனறிடபபுகழ்வான ௨

நாசமில்லவனடமபயிலபெருமானு மவாகளுளையொ
ருவராமென்னுந், தேசபெறுபாபெருமையாற் தெரு
ளசோதிலலைவாழு மூவாயிராககடியே, னீசனூனையெ
னுநதையலாளபாலினடீததறமூதத்திறையருளாற, காசி
லகாளையானவனறிநூல் கண்டனாகுயககருணையறகடி
யேன ௩

அனபாபோலரனனைநதுநினமாலை யளிநமக்கென்
ககொடுததுளமகிழநத, வினபனகாவிரிபபூமபட்டினத்
தி னினிதுவாழநதவியறபகைக்கடியே, னெனபசிக்கமு
தனியெனுநதவத்தாக கினமையென்றிடா திருணமுளை
வாரித, துன்பநீங்கமுதுதவியவிளைசைத் தூயமாறனற
னடியவாககடியேன. ௪

பொயத்தவத்தனோபுத்தகமேந்திப புகுநதுவநதுயிரா
போக்குமவவளவிற, மத்தனவநதவற கோறனமுனறடு
த்த தனமைக்கோவலூர் மெயப்பொருட்கடியே, னத்த

உஎச சுந்தரபபெருமானாயுறா புராணம்.

னையராவணங்கிடாதேரு மறிவிலேனையுமரனையும்வெ
குணமி, மெயததயாவாகுமபுறமபெனறதீரன விளங்
குசெங்குனறைவிறனமிண்டாககடியேன ௫

கோவணத்தினோதவாதருகெனனககோதில செலவ
ததைககோதையைததனனே, மேனியீந்தவனியறபழை
யாறை விளங்கவந்தருளமாந்திககடியேன, பூவரற்கென
றோமாதவனகொயதுபோதுங் காறகரப்பொருப்பதை
ப்பறிகக, வேவமென்றிப்பங்கொன்றவனகருவூ ரொன்னு
மாநகரெறிப்பததாககடியேன. ௬

காதுமாறறலென்றறிவெண்ணீறு கண்டுகைப்படை
விட்டாறகண்டோ, னீதியீழ்க்குலத்தோனெயினனூர்
நீடுமேனாதிநாதனுக்கடியே, னாதியாரதிருக்காளத்தியார்
கண்ணடைந்தசோரிகண்டங்கையம்பாறறன, சோதியம்
பகமிட்டந்தணிந்துடுப்பூ துலங்கவந்தருள்கண்ணப்பாக
கடியேன. ௭

சாயநதுறுமபனந் தாளநேரந தனமையேநீற்றி
மனைவியினறாவி, வாயநத்துப்பததீறநீந்தவனகடலூ வ
ள்ளறெள்ளிய கலையனுக்கடியே, னாயநதநமணப்பந
தரினமகளா ரரியகூந்தலை யரிநதுமாதவருக, நீந்தவண்
புகழ்த தஞ்சைநன்னகாவா ழினியமானககரு சாறனுக்
கடியேன ௮

தமதரற்கென்றுதணலெதருங்காறசாயநதுமண்புகத
தங்குளங்கொய்தங், கழுதுசெயவித்தவாகணமங்கையா
ரபெறுமபயனறையனாககடியேன, கமநலவேயினிலீச்சன
னபுகழேகசுது சொற்றுளங்கரைநதுநின்றாதிச, சம
மிலாகுகிதஞ்செயதமங்கலமவாழ்தாவிலானாயரடியவா
ககடியேன

வேறு

ஆரமீசறகமணரானமுட்டலு மங்கைசுந்தனமாகவ
னாததான, வாசமுற்றல்காண்டவாமதுரை வாழ்வநத
ருணமுாததியாக்கடியே, நேரிலபஞ்சாக்காரதிகழநாவா
னிகரில சம்பநதனேழுமமமலாததார, முரியேற்றறகு
ததொடுப்பவனபுகலூர் முத்தியெய்தவாழமுருகனுக
டியேன

புனலினலலும பகலுமபொருநதியே போதருத்திர
மோதுபுரிவின, னினைவுரைநதுதிருத்தலையூரிட நின்ற
ருத்திரபசுபதிககடியேன, றுனியிலாத திருப்பறத்தொ
ண்டனற றூபவாதனூராவாழ்வான்புலையொழிந, தினிய
தீயிறுகிதம்பானனபின லெழுதுநாளைப்போவானறன
ககடியேன.

உமையிடத்தினன கசுசியிலனபாதூ சொலித்துலத
தற்கொழியாமழையின, லமைவினெஞ்சாற சிலையிறந
லையறை தருள்கொளுங்குறிப்புத தொண்டாககடியே;

௨௪௬ சுந்தரபெருமானையுரை புராணம்

னெமையுடைபபரனாச்சனைசெற்றனனென்றுதந்தையி
ருதாமிணித்தர, நமதுசேடங்கொள்ளெனமுனபெற்ற
வனாடுஞ்சேயனாநறநணடிககடியேன ௨௨

கனமிதப்பக்கடுவமுதாகவெங் கரிவணங்கமறைக்கா
ட்டடைத்திடும், வனமைமிககதவநதிறநதிட வனனிநீ
றறறைசூலதணனென்றற, வனமிசூத்தபிறவியகலவே
யதிகவீரட்டாக காளாகிப்பாடினோ, நனமைமிகசூயா
வாயமுாவருநதிரு நாவினிறகரையனறனக்கடியேன

அரியபாணடியனறனனதிகாரியா யமணனோற்றகருங்
கழுச்சோத்தவன, குருசிலாமணமேறகுடிககாவலனகு
லச்சிறைக்கடியாராதமக்கடியேன, புரியுநசிவயோகமெ
க்காலமும போதநெஞ்சிறபுரிநதுணாநதென்னையு, முரி
மையாகநினைப்போனமிழலையோ நுயயவாழகுறுமபன
றனக்கடியேன ௨௪

மாவினனகனிமாதவாககிடழிறை வாழும்வெறபிறற
லையாறசெலவர, னாவலாலெமதமமையெனப்பெற்ற வ
னனைகாளைக்கா லமமைககுமடியேன, றாவினாவிநகனா
யுன்றனபேரினாற நண்ணிலாவுநீர்ப்பநதரோடேனையும்,
பாவினனபி னமைத்தவனறிககனாப பனவாவேநதனா
மபபூதிககடியேன ௨௫

சிலம்பிநமமுடற்சேரநிபனனிதானசென்றுமிழநத
தாறநீர்நததுநோபெனச, சொலுஞ்சொலததாபாறபெற
றவனசாததைவாழ தூயநீலநககனறனககடியே, னிலங்
குமேம்பபெறுரனாநாற கேற்றுநீபநெயக கேதஞ்செ
யவெஞ்சமண, நலங்கவென்றுநனனீராலவிளக்கிடுங் க
ரவிலாதநமிநநதிககடியேன

ய௭

மணடழைக்கச சமணாவலிகொட வநதுசெநதமிழப
பாடவுமைமுலைக, கண்டருமபயமுணடுபதலிமுக கண
ணனைத்துதித தங்கமபெண்ணாகவும, பணமிநீங்கு கத
வ மடைக்கவும பாலைநெயத லாயப பாம்பதிற்ககவு, மி
ணடுபுததாடுகொவிடிவீழவு மிகசபாசசெயதசம்பநதாக
கடியேன

ய௭

எநதைதனறநதை யேமுதலாயினோ மெல்லவாகுமி
றைவனவனொண்ணடனோ, வநதநோயெயொழிப்பனெ
னப்படைவாங்கிவாழநதகலிககாமாககடியே, நனதுசாத
தனூராயனகுரமபையி னண்ணியததாகஞானமறையி
னபடி, முநதுசெநதமிழமுவாயிரஞ்செயத முததனாகிய
மூலனுககடியேன

ய௮

விழிகளிளறிககயிறுகுறியதாயவிததகாககநதடஞ்செ
யயவெஞ்சமண, பழியாநிநதிதுககண்ணறததாளவிழி
படைத்தவாநாப பதிதண்டிக்ககடியே, னழகுநீர்வயல

உளவு சுந்தரபெருமானாய்நீ புராணம்

வேறகாடோமன்னவனுமிசுகிலணைநதபொருளவர, மு
முதுமனபாபெற்றதகு நனதயின மோகத்திறநதமுா
- ககனுககடியேன டிகு

அஞ்செழுதமுதநதலலானமொழிகலா வனபாநத
ணனுவோனறனவேளவிககு, நெஞ்சவநதநவநதிடப
பெற்றமா நேயனசோமாசிமாறனுக்கடியேன, வஞ்சிபா
கனருடகசசிகமபனமேல வநதுசெங்கறறினமுமெறிந
தவன, நஞ்சமெனறடைநதோனசங்கமங்கையிற சாககி
யனறனதடி யாவாககடியேன உடு

பூதிசாதன மேவுமபுனிதராட புண்ணியத்தனாப பூ
சிககுமபுதியன, வேதியககுலனாகூர்திபனா மிககபத
தன சிறப்புலிககடியே, னுதியத்தாககமுதாய மகனற
னையாககிமற்றுமரனழையென்னவே, தீதிலனபினழை
தநருளபெற்றசெங காடமனசிறுத தொண்டனுக்கடி
யேன உக

எதிததவண்ணனுட லுவாந்றதென றிறைஞ்ச நான
டிவண்ணனெனறேததலு, மதித்துளாநடிச்சேரென
றேததிய வஞ்சிமனனனகழறிற்றறிபவன, றுதிதநான
றிருத்தாண்டவம்பூசனை தொலைவினித்தலுந தோனறப
பெற்றெயயிரான, விதிதநனமுகமபாணாரபெற்றநு
ண மேவுமவேதனஞ்சேரனுக்கடியேன. உஉ

சுந்தரபெருமானையுரை புராணம். ௨௪௯

திதிலனபாகள செயயுநதொழிலெலாரு செபபிசசெ
யவிததரனகணநாயக, நீதிபெற்றவனகொசசைக்கதிபன
ன னேயனாங்கணநாதனுக்கடியே, னாதனபாதமுடியாய
க்கவிததரு ணைகருத்திலனமத்ததுகொணடுமண, போ
தவாண்டவருட்களப்பாளனும் பொயயிலகூற்றுவனடி
யவாககடியேன ௨௩

சங்கமேவித தம்மூராமதுனாயிற சங்கரனியற்சொக
காமேற்றண்டமிழ, பொங்குமனபின வகுத்தவராகிய
பொயமையற்றபுலவாகடகடியேன, வெங்குயத்துடனெ
னையுங்கொலென மிக்கவாளளித்தருளுசடை முடிக
காயச, செங்குநற்புருநருளபெறுகருவூச செயயசோ
முனடியவாககடியேன ௨௪

அருட்டருந்தவாககம்பொனேகொடுப்போ னன்னம
ன்னவாககிடுங்குறியுடலாக, கிரட்டிபொன்றருந்சிங்க
முனைய னென்னுமனபன்றனடியவாககடியே, னிருட்க
டற்குணமீனபடுககினமுனமீனை யெம்பிராற்கெனவிடு
த்தினமையாநாட, பொருட்செயமீனவரவிட்டரனருள
சோ போதநாகைவாழ்திபததாககடியேன ௨௫

தொண்டன்பொயசசிவவேடமாயவரத்தான றுனைப
பதங்கள்ளிளக்கநீவராகக, கண்டுநாணுமினகாஞ்செ
ற்றபெண்ணு கடத்தலக்களிகமபனுக்கடியே, னண்டா

உஅய சுந்தரபெருமானையனா புராணம்.

நாயகாகணினிளககேற்றற கம்பொன்னிறிச்செக குழ
நதுகநதரங்கொய, தொண்டருமவிளக கேற்றநனறருள
சே ரொற்றியூவருங்கலியனுககடியேன ௨௬

சங்கரனறனககனபராய்கழ்சசி தனமுனஞ்சொலிற
முனவாநாவை, யங்கரிநதிடுவோரியலவிரிஞ்சியணிகொ
ணன்னகாப்புதழ்சசநதிககடியேன, மங்கைபாகததனமு
னங்கடோறுமாசிலொவ்வொருவெணபாவகுததவன, க
ங்கைவேணியாககனபனையடிகள காட வனறிருவடியவா
ககடியேன ௨௭

இருக்குவேளுொறுநதலததிருநதே யினமையெயதி
பபொனம்பலததேகி, யருடபுலீச்சரததரற துப்புறசிகை
யா லணினிளககிடட கணம்புலலாககடியேன, சுருகக
மாயினசெயதுலகோறாத துதித்தயாவையு நலமெனச
செயது, நி நததன்றகிரியடைநதவன்கடலூ நீடவநதரு
ளகாரிகுமடியேன ௨௮

கொச்சைவேந்தனை யெதிராமலைநதிடைநத குண்டாத
ங்களைக்கொடுங்கமுமிசையின, வைச்சபஞ்சவெனலவே
லிவெனற மாறனாகியவழுதிககுமடியே, னிச்சயாலயம
னமெனவறிவே நீளவிளககெனத்தனைமலமொனன, நச
சுமனபிறற நெழுதவனமயிலை நகாவிளங்கவாழ வாயி
லாககடியேன. ௨௯

ஒன்னலாகனைமலைதலையறியா ருதவுகூடிகொண்டவ
 ாகளைவென்றப, பொன்னெலாரு சிவதவாசக நணீரோ
 பொருநதுசீரமுனையவொருக்கடியே, னன்னைபாகத்தரா
 ரூராககாயநதவந்தபூவினைமோநதவத்தேவித, தென்ன
 ரமுககினைத்தவாகொயயக்காமுஞ் சென்றிரதவனகழ
 றசிங்கதகடியேன நய

நிலந்தியங்குவெங் கருப்பினமெய்ததவாககாய நெறக
 வாதவா சொற்குளறமாகடு, நிலங்குசெலவங்களை
 னப்பறையறைநத விருககுவேளுரிடங்கழிககடியே, ன
 லங்கொணமா னவனகழறசிங்கனறேவி நம்பனபூவினை
 மோநதனளென்னச, சலஞ்செறிநதவண மூக்கிணையரி
 தோன றஞ்சைமன்னவனசெருத்தூணைக்கடியேன. நக

தென்றரும்பொழிறசெருவிவிபுத்தூரச செயயவேதி
 யனசிறுவிழையா லான, பொன்றிமஞ்சனங்கரம்பொருது
 கப மொன்புனிதனறபெறற்புகழ்த்துணைக்கடியே, னன
 றாறகெனவாணசெயநெலலை யயினறசுறத்ததைமகவி
 னைவாளாற, கொன்றாட்டியத்தானகுடிமன்னன் குல
 வுகோடபுலியடியவாக்கடியேன. நஉ

பரவியனபுசெயபத்தாகடகடியேன பரமனறூனையே
 பாடுவோக்கடியே, னரனைநெஞ்சகத தழுத்தினோர்க்க
 டியே னமலனாருரிற்றிறதவாக்கடியேன, நிருமெயமு

உஅஉ சுநதரபபெருமானாயனா புராணம்.

பபோ துந்திணடுவாக்கடியேன றிருநதுநீறணிதேகத்த
ாக்கடியேன, பொருவிலனபராயச்சிவனகழனமுன்னம
புருந்தமெய்யடியாகட குமடியேன் நட

கொண்டலபோனமிட றறெநதையராவைக்க கோயில
னபிறுறகோலியேயிதயப, புண்டரீகத்திலமைத்தரற்சே
ராததோனபொலனகொணிந றலூபபூசலுக்கடியேன, ம
ண்டருங்குழலுமைதிருமுலைப்பான மகிழநதுசமபநதர
யினறனொன்னத, தண்டருந்தனஞ்சுநதவளசமணைச
சாயத்தமங்கையாக கரசிககுமடியேன நட

நசன்னபாக்குக கீளுடையுடனே யேற்றகோவண்ணெ
யதளித்தெமமான, வாசநற்பதம்பெற்றகாமபீலி மன்னு
சாலியநேயனுகடியே, னேசநெஞ்சினுலரீனையேகருதி
நீளசிலம்பியாயப பந்தாசெயதருளான, மாசிலாலயம
பலகண்டசோழன மன்னுகோத்திருச செங்குறைகடி
யேன. நட

பொன்றலாபபுகழ்ருக்கத்தம்புலியூபொருந்திச்சம
பந்தனறமிழிறறன்னிசையை, யொன்றவேபுனைநதரனி
டத்தனைநதன றுயாநதநீலகண்டப்பாணருக்கடியே, நெ
ன றுநாவலூரச சடையனமுன்றவததா வினியதையலா
மிசைஞானிதவததா, னன றுறப்பெற்ற சுநதர னுதிகக
நறவததரும புறம்பிலையென்றா. நட

சுந்தரபபெருமானுயனா புராணம்.

௨௮௩

வேறு

மனத்திடையகந்தையிவ வாறுமனனியே
நினைத்துளோபத்தியை நினறுநேசியான
முனககெதிரிலவன சம்புநம்பர
மெனசசொலநதியா ரினிதினேத்தினா

௩௭

வத்தியநந்திக ளேனையோகளைத்
தேத்துறுமாசசையா செலவிடுத்தபின
மாததவராடைகண மாசறுத்தர
தோத்திராவராயத துறையினினறனா

௩௮

சுந்தரபபெருமானுயனா புராணம்

முற்றிறறு

கூகக திருவிருத்தம் 7 கூசக

14

உ

திருச்சிற நம்பலம்

சுந்தரபபெருமானுயனா புராணம்

வசனம்

திருவாவலூரிற் சடையநாயனாகு மிசைஞானியார்க்கும்
புத்திரரூபமாகத் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி
சுவாமிகள் நரசிங்கமுனையநாயனா ரபிமான புத்திரனாகவிருந்து
திருமணம்புரியுமிடத்துச் சிவபெருமானே மானுடக்கோலங்கா
ட்டித் தடுத்தாட்கொள்ளப்பெற்ற பெருஞ்செலவமுள்ளவா,

உ அசு சுந்தரபெருமானுயனாபுராண வசனம்

தம்பிரானுமுழைனனனுந் திருநாமமுள்ளவா சிவபெருமானை
ப பரவையாரிடத்துத் தூதனுப்பினவா இவரோருகாலத்துத்
திருவாரூரிலாலயத்தில் முதலிலுள்ள தேவாசிரிய மண்டபத்தி
ருக்கு மடியார திருக்கூட்டத்தை வணங்காமல் சன்னிதானத்
திறசெல்ல

அத்திருக்கூட்டத் தொருவராகிய விறனமிண்டராயனா
திருக்கூட்டத்தேவணங்காம லகநதையோடுசெல்லு ம்வனா
னன, அங்கிருந்தவரிற் சிலா தம்பிரானுமுழைனனு சொல்ல
விறனமிண்டா மிக்ககோபமுடையவராய இததொண்டரு நிவ
னையாட்கொண்ட கடவுளும் இருவரும் புறம்பெனறனா

இஹைக்கண்ட சுந்தரபூததிசுவாமிகளும் சிவபெருமானி
டத்து விண்ணப்பஞ்செய்ய சிவபெருமானும் திருக்கூட்டத்
தைவணங்கித் துதித்தாலல்லது முடியாதெனறருள

அப்படியே தில்லைமூர்த்தனா திருநீலகண்டராயனா முத
லியவடியார்களைத் திருத்தொண்டத்தொகைப் பாவாற்றத்திது
வணங்கினபின் அவ்வடியா ரிரக்கமுற்றுப் புறம்பிலையெனறரு
ளிச்செய்தனா அத்தருப்பின் சுந்தரபூததிசுவாமிகள் அடியரி
லொருவராகவந்துகூடினா ஆதலால் அடியராயப் பத்திசெய்து
அகநதைவிடாதிருந்தால் செய்கப்பத்தியெல்லாம் வியாததமாகும்
என்றிருத்த சரித்திரங்க்கையெல்லாம் மடிவாலமாசனையா ஸ்ரீவ
சுவதேவாகருச்சொல்லி மறறையவடியாக்கையும் வசுவதேவரோ
டுசெல்ல வனுப்பித் தாமுஞ் சிவனடியாராடைகளை யழுக்கொ
ழித்துச் சிவத்தியானத்துடன் அந்நீர்துறையிவிருந்தனா

சுந்தரபெருமானுயனா புராண வசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம

—*—

கி ன ன ட ப பி ர ம ய ர பு ர ண ம

செலவநறபத்தியாலே நெரிமணிவீரசைவா
நலலதோரமுதமனனா நறகதிமகேசனொன்று
புலலுவாரபாவதூரா பொருநதியவிததைமிககார, சொ
லலருமபூதிமெயயாகருணையாகொடையாறறுயா க

உன்னிலுமகந்தையிலலா ரொழிவிலாவிரதசீலா
கின்னரபபிரமனொன்னுமபேரினாகிளருமவாத
னொன்னுமாகிரிகளவீழககு மிடியனாமடியொன்றிலலா
மன்னருமுலகாபோற்றறுஞ சரண ரினவரிசைமிககார உ

பொங்கியவிசையானமிககபொருவிலபொண்ணீரிலவை
துங்கநறகாரகததாந தூயதமபொருளையெலலாஞ [த
சங்கமசங்கநண்ணிச சங்கையிலன்பினுலே
யங்கவாககவஞ்சகததா லனுதினமளித்தலாலே. ந

உள்ளநறபொருள்களெலலா மொழிநதுநலகுரவராயும
வள்ளனமைகுனாருராய மனத்தாதங்கினனரத்தைத
தெள்ளிழைப்பாகாமுன்னந திருநதவாசிககநசசிக
கொள்ளுநீ பொறகி சென்றுதினநதரவாங்கிகொளவார

2 அக்

கின்னரபபிரமையா புராணம்

உலகராசசரியமெய்த வுவநதுமாதவரைப்பூசி,த
திலகுநாணநதிகேச நிருஞ்சிவபததிகோத்தி
நலமுறககேட்டுசசி நமகலியாணநணணச
சலமிலாவசவதேவா சங்கமேசுரனபோறகண்டு ௫

அதிகநேயத்தராகி யடிபுவிபுறப்பணிந்து
விதியுபசாரமெல்லாம விருமபியேசெயதுவாழத்திக
கதியெனத்தொழுதுபாத கமலநீர்ச்சேடமாநது
பதியரணுணமையாயநது நந்திகளபணபாராளின ௬

ஒருதினங்கலலியாணத தொண்டிரிபுராநதகேசா
மருவுமாலயத்துச்சென்று பிரமையாவனகுங்கலை
விரவியோர்விடனறனககாம வேசிககுமேடங்கொண்டு
தெருவினை வருங்காழ்மாபிச்சிவாலயமபுத்தககண்டு ௭

பின்னொடாநமமேடகதைப பிடிபிடியெனவிடனருள
சென்றுறககினன்னாயா செய்யநறகருணையாலே
நன்றுறநேககிமேட நம்பரனகோயிலபுகக
தின்றுநீகோறறகஞ்சி யொயிநீதொட றோலென்று ௮

கொல்லுதலவெயய்பாவங் கொண்டவவவிலையீதென்று
சொல்லுதியதிகமான சொன்னநாநருதுமன்றி
யலலணிகண்டனனப ரடைக்கலமானசீவன
வெல்லவேதாத்தனீதி நினககிதுமிகுத்தநனமை. ௯

காரியநதேவையினறிக காணையுநதேவையினறு
 னிரியாம்பரத்தைக்கீர்த்து நனறுரைத்தொப்பச்செய்வாய
 சீரியபொருளிரட்டித் தருகுதுஞ்செலதியெனன
 நீரியுமபொருணுகொள்ளேன மேடமேநேயமெனன.

இவவிலையனறிமற்றொன நிரண்டுவேண்டினையேலேனு
 மவ்விலைதருவேனுகொள்ளென நளித்தலுமாயிரம்பொ
 செவவியவிலையெனமேட மெனறலுஞ்சீவனையம் [ன
 வவவியகின்னனாய ராயிரம்பொன்னுமவைத்தார ய்க

வைத்தலுமவனமகிழ்நது வாங்கிக்கொண்டேகமேட,
 மித்தையாங்கொண்டோமத்தன முத்தினாயிடுவோங்க
 ணடா, யொத்தனையாகிறசொல்லென றுரைத்தலுமொ
 ததேனென்று, நித்தாத்தஞ்சனனிதிர்க ணினறுரைசெய
 துசென்றான யெ

மேடமுனனாம்பினனாக மேவுதலினறிச்செய்தா, லூடு
 வளபரத்தையெனன வுன்னியோரதுகமையா, யாடகங்
 கொடுத்தகுகொண்டங் கவணமனைகொடுப்போங்காலைத்,
 தோடலாகுமுலியிவவா நனைத்தையுந துணிரதுகேளா

வெம்பிநீயெனதுவீட்டின மேவெனவெளகாதென்று
 கொம்பியிவலூவிடாகக்குகூறுங்காறசிரித்தெள்ளாரோ
 வம்பவிங்கெனறனமுனனம் வநதுநினமுகங்காட்டேலு
 னம்பொனோவெனறனவாழகைக்கானதாயுள்ளதெனன

எனபெருஞ்செலவம்பாராபா யென்னினிததெருக்க
 ளெல்லா, நனபொனேபரபபுவிக்கே னுட்குளவிடாகளா
 னோ, பின்புமுன படபபையிட்குத திரிந்தவாகுகொவ்
 வாயபேயா, மினபொருமிடையா முன்னுன வெளகவெ
 னசெயதாயென்ன யெ

இககுறிப்புடனேபொன்னு யிரமுமிட்டனேகமேடம
 புககுடனறருவனோனபு போதநீசெயவாயகாயேற
 தக்கபொனவேண்டினனந தருகுவனென்னசசீறி
 யககுறிதந்தானோனபின தனு' - டிபபனலலாலாகா யெ

என்னையததெயவங்கொல்லுமென்னவேவெகுண்டா
 ளநத, மின்னையொட்பவளசொறகஞ்சி மிக்ககாமனுகு
 ககண்ணின, றுன்னிலென றுரைக்குஞ்சொல்லையுறுத்து
 வானபோன றுமுட, னிரநிதிக்கொளவிரமேடமவிடுவிரொ
 னறெதிரிசைத்தான யெ

முந்தயாங்குறிககுவிங்க முததினாதரித்தோநீயேன
 வந்தனைவிடுகிலென்போ வெனறலுமதியிலாதா
 னநதமேடததையோடி யடாநதன்னகின்னனாயா
 வெந்திறற்கோபமாகி வெகுண்டதேனேடாவென்னு

மறியைநீபிடித்தாயாகில வசவராசையனானை
 சிறியனீபோபோவென்று செபபவுந்தெளியா னுகிக

குறியினைத்தொடரலிங்கக குறியுள்ளவிதனைத்தீணடிம
றறியுமுனறலையெனகையாறசத்தியமஞ்சேனகண்டாய

அசசமிலீசனனபாக கடைககலமபுகுநதோதங்கள்
வசசிரபஞ்சரங்கா ணினறலைமரையினுளம்
பிசசுடனபிடுங்குமவேழ மென்னவேபெரிதுபேசிக
கைசசவனறலையையோடி வாளினுறகணடித்தாராததார

விசையினுறசென்னியத்தன விமலவாலயத்துவீழ
வுசிதமனறென்னவோடி வீழுவதுபோலவீழநத
த ரசவிலாவீசனகோயி லத்திநனுடறவகொணணுத
தசைகெடாதீர்பபமென்னமதிப்புறநநநிடடாரால உக

இறநதவனுறராவநதா ரவனறனையெடுத்துசசென்றா
சிறநதவிசசலனபாவிடடா தெந்நநதா ரபயமென்றா
ரறநதகுவேநதேதப்பினுறலபத்தாட்டின்பினனா, பிறிந
திடாதோடிசசென்றான பிரமையாகொன்றொன்றா.

இனியநநதிகணமுகத்தை விசசலீனெறப்பாரத்து; நனி
தயாபரனாமீசனறபத்தராகியுள்ளோர, மனிதிறபிழை
யிலாரை வதைப்பதோபெருமையிவலூ, தனிவிருநீரோ
யென்று தனாமன்னவெகுண்டுசொலவான. உரு

நமமையா தெண்டிப்பபாக ணமககெதிரிலலையென
ன, வுமமைநீர மதித்துசசெய்தீ ரலலதங்குடையோன

உகூய்

கினனரபிரமையா புராணம்.

மேடஞ், செமமையிறகொடுபோசுன்னுவிடாவகைசீறி
ககொன்ற, வெமமையன்றவததன்னென்று விளம்புதனமி
கவுங்குற்றம்

உசு

வேறு

காலகொடந்தனையுதைத்தலுமுனைக கடிதருத்தலுந்
தனயனைக்கொல்லுஞ், சீலமின்றியே தந்தையைக்கொ
ல்லுந் தெரிவையையதவாக களித்தலுங்குலத்தான, மே
லாகிழிளரகத்தினிலுணலு மிக்ககலவினா வீசனமேவிட
லு, மேலுநனமையோ பாவநீநாவா வியம்பலேயற்றங்
கொடுமையேயியற்றல

உரு

அவனியெமமைநீ ராளவேபொருந்தி ரஞ்சினேமும
தாணமைக்குமிகயாம, புவனிமுற்றுநீனக்கொளுமெ
ன்றுபுரவலன்சொல ந்திகளபுகலவாரா, தவநியாயராங்கி
னனரபிரமா தமமைநீயறியாமலீதுரைத்தாய, பவநி
யாயராமுலகரைப்போலப் பதறலாரவா பராமரித்திசை
ப்பாய.

உசு

பன்னகப்பணியத்தனற்றருமப் பானமைகுன்றலாப்
பரமநற்பத்தா, கினனரபிரமையாதமபெருமைகிளத்தி
லெண்படாப்பாலரோமிகைக்கண, மெனியலலதுகோ
றலரவணிற குரியபோகனையோடவிட்டறிந்தே, பின்ன
ரொன்றினைச்செய்யெனவேந்தன பிழையுடன்படுமறிவி
னாவிடுத்தான

உள

விடுதததுதினா கடுசசெறிகண்டன மிகககோயிலின
வினாநதுசெனறணைநதங், கடைககலததுயிராக காமபிர
மையாரியதாணமிசைப்பணிநதுநின்றையா, கடைககரு
மபெரியோயசிறியோனமேற கிடடியிப்பழி வந்ததேன
ருளென, றெடுககமுறறுநின்றறைநதனானபருளளவா
றிதுவிதுவெனவுரைத்தாரா

௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராநதகனருளே யினியசானறிதையி
சைவிப்பனமெறரிநது, விநிககநுமமிறை வலலனேறசெ
ன்று விளமபுமெனறலுமவாமிகவேரீஇப்போயக, கொ
திததகோபனாடிவிசசலனமுனனங் கூறமற்றவனகொடு
ஞ்சொலானகையா, மதததனிவவுரைகாண்கிராமென்று
வளங்கொடனபரிசனதொடுமவந்தான

௨௯

வேறு

வந்துநந்திகளகிணனரப பிரமையாமலாததாள
பநதநெஞ்சராயப்பரவினா தொழுதுமுனபணிநதா
நதநன்னகாப்பததாக ள்ளவருமணைநது
புநதியனபொடுதொழுதுற விறைஞ்சிமுனபுதந்தாரா.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தினவனப்புத
துங்கநற்பததாநற றுணையானகரசுகடாவாள
சங்கமாக்குககாளனா சானறவாககினியார
பொங்குவீரமதங்களின றிருசசையப்பொருப்பு.

௩௦

உகூய்

கினனரப்பிரமையா புராணம்

மேடஞ், செமமையிறகொடுபோகென்றுவிடாவகைசீறி
க்கொன்ற, வெமமையனறவததென்னு விளம்புதனமி
கவுங்குறறம்

உசு

கேலுறு

காலகொடத்தனையுதைத்தலுமுனைக கடிதருத்தலுந்
தனயனைக்கொல்லுஞ், சீலமின்றியே தநதையைக்கொ
ல்லுந் தெரிவையைத்தவாக களித்தலுங்குலத்தான, மே
லாகிழிளரகத்தினிலுணலு மிக்ககலவினா லீசனமேவிட
லு, மேலுநனமையோ பாவநீநாவா வியம்பலேயறங்
கொடுமையேயியறறல

உரு

அவனியெமமைநீ ராளவேபொருநதீ ரஞ்சினேமும
தூணமைக்குமிகயாம, புவனிமுறறுநீகைக்கொளுமெ
ன்றுபுரவலனசொலநதிகளபுகலவார, தவநியாயராங்கி
ன்னரப்பிரமா தமமைநீயறியாமலீதுனாததாய, பவநி
யாயராமுலகரைப்போலப் பதறலாரவா பராமரித்திசை
ப்பாய.

உசு

பன்னகப்பணியத்தனற்றருமப் பானமைகுனறலாப்
பரமநற்பததா, கினனரப்பிரமையாதமபெருமைகிளத்தி
லெண்படாப்பாலரோமிகைக்கண, மினனியலலதுகோ
றலரவணிற் குரியபோகையோடவிட்டறிந்தே, பின்ன
ரொன்றினைச்செய்யெனவேந்தன பிழையுடன்படுமறிவி
னாவிடுத்தான

உள

விடுத்ததுதினா கடுசெறிகண்டன மிககுகோயிலின
விரைந்துசென்றனைநதங், கடைக்கலத்தூயிராக காமபிர
மையாரியதாணமிசைப்பணிநதுநின்றையா, கிடைக்கரு
மபெரியோயசிறியோனமேற கிடடியிப்பழி வந்ததேன
ருளென, றொடுக்கமுற்றநின்றறைநதனர்பருளளவா
றிதுவிதுவெனவுணாததா

௨௮

இதற்குநற்றிரிபுராநதகனருளே யினியசான்றிதையி
சைவிப்பனமெறிநது, விதிக்கநுமமிறை வல்லனேறசெ
ன்று விளம்புமென்றலுமவாமிகவேரீஇப்போயக, கொ
தித்தகோபனாமவிசசலனமுன்னங் கூறமற்றவனகொடு
ஞ்சொலானகையா, மத்ததனிவவுணாகாணடுவாமென்று
வளங்கொடன்பரிசனத்தொடுமவந்தான

௨௯

வேறு

வந்துநதிகளகினைரப பிரமையாமலாததாள
பநதநெஞ்சராயப்பரவினா தொழுதுமுனப்பணிநதா
நதநன்னகாப்பததாக ளனைவருமனைநது
புந்தியன்பொடுதொழுதுற விறைஞ்சிமுனபுதநதா.

மங்கலங்களினிறைவு சிங்காரத்தினவன்பபுத
துங்கநற்பத்தாநற றுணையானகரசுகடாவாள்
சங்கமாக்குக்காளனா சானறவாககினியா
பொங்குவீரமதங்களின றிருசசையப்பொருப்பு.

௩௦

அரியபத்திமெய்யாயினா சரணாநெஞ்சாசை
பெரியரிச்சையாசத்தி யத்தருபபெருவயிர
மெரியனாபரவாதாபுற கிடியனாகலாகி -
குரியசாந்தியா லுயாநதுளரா துயரமொன்றுறாதா ங்உ.

என்றுதோத்திரபனை நஞ்செயதங்கங்கிறைஞ்சி
யொன்றுகாலையினவிச்சலன கோயிலினுள்ளே
சென்றுசோதனைசெய்து நின்றோர்களைநீக்கி
வனற்றறகபாடங்களைத் தாழ்செறி இவநது ங்ங

பகாந்திடச்சொலுமபரபனை கரியெனப்பணிகக
முகங்குளிராதவண்கின்னரப பிரமையாமுன்னி
யுகநதுசென்றருங் கதவினிறபுழையினுலானறி
மகிழநதுநோக்கினாதிநந தனகதவொலிமலக ங்ச

ன்னரபபிரமையா தங்கிடை ககருந்தவதது
நன்னயபபிளையுரைப்பதே னுடியவளவே
பன்னகககரனாலயப பல்கணிககதவந
தன்னிலேதிநநன வினிககரிபுரனசாற்றம ங்ரு

ஐயமில்லெனநின்றவா துதித்தெழுமளவில
பொயயிலகின்னரப பிரமையாததனமுனபுகலவார
செய்யதாசமையற கெறுமபுரைசெய்செய்தா
யுய்யுமனபர்பா லூபபொமம ருளாயெனவுரைத்தாய்.

இச்சககத்தாமுனகரி யெனககப்படியிசையென
 றசசமினறியேகரத்து வாளைசைத்துநின்றாததார
 முசசகங்களுஞ்செவிடுற வொலித்ததமமுழககங்
 கசசபத்தினமேற்றசேடனற கணபணங்கலங்க. ௩௭

வழுநாழிகையிப்படி முழங்கவேயெமமான
 சூமுநேயரலலாரொலா மூசசிநந்தொலையா
 தாமுநெஞ்சராய விசசலனவசமுற்றதனால
 வாமுநங்குகளபிரமையா கழனமிசைவணங்கி ௩௮

பெருமையாககிதமபிரியலா யலலனாபபினியாய
 மருவுபுணணியவாரியே யகநதையைமதியாய
 சரணாநீதியாதாமே தருவனகரத்தாய
 தூரியமாயையின ஹரனே தீரனே தூயாய ௩௯

பத்திமாதனைதலைவனே பரசிவயோகா
 மெததுசாதகமேவலாய விமலதேசிககளை
 சுத்தசித்தியாயதவாபத கமலத்தொணசருமபா
 நித்தகினனரபிரமையா கருணையநினைப்பாய. ௪௦

என்னுநகுகளானன மினிதூட்டுகுகித
 தென்னுநதவாபிரமையா திரிபுராதகனை
 யுன்னுண்பிடுகுகுகியே யுனாயொழிகென்றா
 மன்னுமவ்வொலியடங்கின மண்ணுளோதெளிந்தார. ௪௧

திருநதுவிசசலபுரியுளோ நனமையேசோந்தார
பெருந்திறத்ததுயிர்புண்ணியம் பெற்றனபேரா
திருந்திறத்தெறிவிசசல வைசமற்றெழுந்தா
னருந்தவத்தாராமபிரமைபாக கிறைஞ்சினன்னபால சூஉ

வேறு

அதிகவறபுதபுமுனாயபய மளவிலபத்தியினவகமே
யாய, மதியிலாபிழைபொறுத்தநீயபயமன்னுகின்னர
பபிரமையவபயங்,கதியினமுடனாபபுலலனாபபொலலா
க கவலைநெஞ்சனாககாததருளசெயவாய, நதிமுடிச்சிவ
னெமக்குநீயலலா னுடயாமறியோமவனு நவம் சூஉ

திரிபுராந்தகனின்னுறாகேளாச செபபெனக்கரிசெப
பின்னறேசம, பெரிதுமுாச்சிதமெயதலிறகருணை பெரு
கநீயலமெனறலுமொழிந்தா, னுரியநின்பெருங்கருணை
யாணியாங்களுபுதெழுநநனமென்னவேதுதித்தான, பி
ரமாவிசசலன முகத்தனைப்பாரத்து பிஞ்சுபாணியைப
பேணிவாழுகென்றா சூசு

தலைமிழநதுயிரழிந்தவனறனைத தாமெழுப்பினாத
னைமன்னனமகிழந்தங்,கலைவிலகின்னரப பிரமையாசிவ
னெனறனபினேத்தினரனமனையணைந்தா, னிலைமைநீங்
கலாததண்டநாயகரு நினறபத்தருநேயத்தினிறைஞ்சி,

கின்னரபிரமையர் புராணம்

உகடு

மலையெனுதமதகங்களினடைந்தார மன்னுகின்னரபிர
மையருடனால சடு

கின்னரபிரமையர் புராணம்

முற்றிற்று

ஆகதிருவிருத்தம் - கூகூசு

உ

திருச்சிறுமம்பலம்

கின்னரபிரமையர் புராணம்

வசனம்

சிவனடியார்களிற சிறந்தவராகிய கின்னரபிரமையரொன
பவா அளவற்ற செலவமுடையவா, இவா தமதுசெலவமுழு
தும் ஜங்கமாராதனைக்கே செலவுசெய்து அதனாற் பொருடரு
றைவுநேரிடும் தமது உதாரகுணம் நீங்காதவா தமது கின்
னரவாததியத்தைச் சிவபெருமானுடைய சன்னிதியிலவைத்து
ச் சிவகோத்திகளைக் கானம்பண்ண, இதைக்கேட்ட சிவபெரு
மான மனமகிழ்ந்து கின்னரபிரமையார்கு நித்தமொரு பொற
காசுபெறக் கட்டளையிட்டனா. அதைக்கொண்டு தமது ஜங்க
மாராதனை நியமந்தவறுது காலங்கழித்துவந்தனா

இவா கலயாணபுரத்தில வசுவதேவாசெய்யும் ஜங்கமபத்
தியை யடியாரமூலமாகவறிந்து அவவிடத்திறசெல்ல, அவவச
வேசுவரரும் தமதுகுருவாகிய ஜங்கமேசுவரரொன்றே பாவனை
பண்ணி யுபசரிக், அவவிடத்திருக்குறாளில ஒருநாள அவவூரி

2௯௯ கினனரபிரமையாபுராண வசனம்.

லிருக்குந திரிபுராந்தகரொன்னுஞ் சிவபெருமான தாலயதூதிற
சென்று தெரிசித்து நிறகுமபோது ஒருநூததன ஓராடடுக்க
டாவைத் தூரத்திக்கொண்டுவர அநதவாடு சிவாலயத்துடசெ
ல்ல அதுகண்ட கினனரபிரமையா அவனைத்தடுத்தது அபய
மெனறஞ்சிவநதபடியால் அதனவிலைகிடைப்பாகப் பொன
கொடுப்பெனென, அநதத் தாசிதூததன அதனவிலையாயி
ரம்பொன்னென்றுசொல்ல பிரமையரும் அவ்வாறே கொடுக்க
அத்தூரத்தனு மதுகொண்டு வேறுசில ஆடுகளைவாங்கித் தன
ருசிவீட்டிற்செல்ல இவையெல்லா மறிநதவநதத்தாசியும் அந
தவாடே எனகுலதெய்வத்துக்கு பரீதியாயுள்ளது அதுவேண
டுமென பின்னுங் கினனரையரிடத்துச்சென ரூடடைப்பற
றப்போக அவாடுக்க இவனவலிநது சென்றுபிடிக்க அப்போ
துகினனரையா மிகுந்தகோபத்துடனே அவனறலையைவெட்டி
க கிழேவீழ்க்க அநதத்தூரத்தன சுற்றத்தாரா விசசலராஜனி
டத்துமுறையிட அவன் வசவதேவரிடத்துக்கோபித்து அவ
ரோடு மனேகசிவபததரோடும் ஆலயத்திற்புருநது பாகக்குங்கா
லத்துச் சிவபெருமான இநத அனபரிடத்து யாதொருகுறற
முமிலையென்று சாஷிசொல்ல இவாமகத்துவத்தைக்கண்ட
யாவரும் வணங்கினா பிரமையர தருடபாபையால் இநநத
நூத்தனு முயிர்பெறறெழுந்தனன தேவாளும பூமாரிபொ
ழிந்தனா பிரமையா வசவதேவாவிசசலன சிவனடியார்களெல்
லாந தம்மிடங்களிற சோந்தனா

கினனரபிரமையாபுராண வசனம்

முறறிநது

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

—*—

கலைக்கேததபிரமையா புராணம்

மற்றுமொருபேரனபா மதிமுடிப்பாராதமகுகினியா
கறவவொண்ணிலைமபிஞா கலைக்கேததபிரமையா
நறவவோசிவமெனபா நண்ணிலிகவபிமானா
சொற்றசித்தப்பிரசாதா சுகதுகநதுறநதுள்ளா. க

உலகியலையெண்ணுத வொருமையினோகாநதா
சிலைமணிபொனனொருகத தெரிசிகஞநதீரதத
ரலைவறுமாயாதீத ரங்கலிங்கநிடடையினா
தலைமையுள்ளசத்தியமே தருஞ்சீஷனமுத்தனா உ

முனறலையிறசிகைமுடிநது மோகவெண்ணீறணிநது
தனமேற, கனறியவொண்டிலகமிடிக காதுறசசெநத
ளிரசோத்தி, யனறியுநகருநதுகிலையணிநதொருநாணா
புருஞ்சோத, தொனறிலிணைசதங்கைபுனை துடலைவளை
ததுறநகையா. டு

சிலமபுசதங்கைகளாபபசசெயயவயனறலைக்கோடென
றிலங்கலைக்கோடதுவொன றிடககரத்திலேந்தியே
வலங்கொளகரத்தறிவெநிற றண்டெனமரததண்டு
கலங்கலினறிப்பறறிவெறறிக கலைக்கேததகோலாய ச

உகூஅ கலைக்கேததபிரமையா புராணம

அத்தனடியாரவையு ளாடவலல பிருங்கிவந்தா, னிதத
றையெண் ணிலிங்காங்காக கேறறலங்க னிங்குவந்தான,
மெய்ததநெறிவெண்காடு வியந்துபெற்றபிள்ளைவந்தான
முத்திவலலதுக்களவவை மோகநல்லமகனவந்தான னு

அரனனபரகநோறு மணைநுமுகததவினயஞ்செய
துரமொனறுகரத்தணடி னுயாகலைக்கோடொத்தியே
பரனனறுபரசமயா படவெறிந்தவடலபகரா
துரமொனறுத்தக்கனமகத தேவாபட்டபடிபாடி. கூ

காமாதியாறென்னுங் கரியினங்களரிவந்தா
ஞமாவாகனனனபாக கானவடியானவந்தான
மாமாயையறற்பத்தா மனக்களிப்பாமகனவந்தான
சாமாறுநீங்குதவா திருஞ்சேடத்தாகிவந்தான். எ

அன்னையோயெனமகிழந்தங் கவாகளிடுமரிசிகறி, முன
னையினுங்குறைந்தாலு மொழிவரிதாயவளாந்தாலு, நன
னயத்தாற கொணார்தீனபா நயக்கரித்தமமுதுபடைத்,
தென்னையவாசெயதாலு மிறைஞ்சியுள்ளமினிதுறுநாள

மிடியினுலொருபத்தன மிகநொந்துகினனனாய
ரடிகளணைநதுயவமெனு மாவலாறமேடிமிக
வடிவுதளாந்திவரிருககும் வழிவநதுவைகுதலு
முடலினைத்துநீயிவவா றுறறதெனவுளையெனன. கூ

கேட்டளவிலவனமகிழ்நது கலைக்கேததபிரமையாமுன்
வாட்டமிகநதுநாசெயவான வனறொண்டாககரனமுன
ன, மீட்டுகிதிகொடுப்பனென்பரிககாலவகினனநாய, ரா
ட்டகைமைக்கத்தனபொனனனுதினமுமளிப்பனென்று

சொன்னார்களனைவருமச சொறதேட்டவவவளவே
யெனனாமிடியவாபா லெயதியினறுதீரப்பனென்று
முனனவலுடனவநதேன மொழியுமவாமடமேதங்
கனனனாககாணிலென்ற னருமிலம்பாடாறுவேன் டிக்

எனமொழியுமவனைப்பாராத தினமுறுவலசெயதியமபே
லனவரதமரனகூலி யளிகக்ககினனரநவிறுந
தனமயலன்றனக்கதிக சறபத்திதானுமிலலன
கனசுகரிசகிநதனலலன காணவனைக்கணிப்பரோ. டிஉ

எம்பெருமான மெயயடியாராக கிதுவுமொரு மேன்மை
யோ, நம்பனமகிழ்நதிடுகூலி நாடொறுமோபொறகா
சாந, தம்பெருமையறக்கேடருந் தவததோனாக கெடுப
போனை, யம்புவியினமெயயனபரறியினமிகநகைப்பரால

கினனரனையடிககடிந் கிளரனபாறறுதிப்பதுவெ; னன
னைபங்கனிதததுமன மடவகினோருமபுகழை, முனனி
ரினறுபாராட்டின முததியுண்டதனறியீ, தென்னநன்
மைப்பொன்னவனோ தநதுனறனிடுரெழிப்பான. டிச

நடா

கலைக்கேததிரமயா புராணம்

அவனம்மோவருநதூர மஞ்செனீவேணடுரிதி
கவலையறக்கோடியென்று கரத்தணடி.றகலைமருபபைச
சிவனினேவிறம். - மிதலுஞ் செழுநிதியகஞுவையாக
நவமுறமுனசொரிதலகண்டுநலஞ்வேனபணிநதேத்தி

வேறு

உடையினேவிரிது நுவப்பா லொளிதருநிதியெயலலாம
படியினுமெடுதெடுததுப பரிவினாற்சோததங்காரத்து
முடிமிசைதாங்கிசென்று முதுகனமாதலாலே
வடிவநொநதெடபிராநாநதிகளகடை முனவைத்துடன்

அரனமனையுடபுருநதா னருளவசவேசா முனனம்
வரநிதிவநத்துநதான வநத்துங்கலைக்கேததைய
ருஞாசெயதவாறுஞ்செப்பி யோங்குமததனமெடுததற
கரிதெனக்கோராளவிடலோக கனுப்புகியையவென்ன.

நந்திகளதிசயிகஞ் நற்கள் பபுடையராகிச
சிறதையினமவிழநதிவவாறு சிவனநிந்திடுவனென்று
சநதநகாமதேனு தன்னேவேணடினாகக்கேநலஞ்
மிநதாமபிரமையாபபோ லெவாககுநினறருளவாரிலலை.

கலைக்கேததிரமாபோலக கனத்தகினனாயாசீனா
நிலைக்கேறறதலலவென்று நிரதிககவலலாயாவா
சிலைக்காமநாசனெனத தெரிதராசசெயலாராதமமை
யலைக்கேததவுலகராலே யறிவதற்கெளியதனமுல டெக

எனப்போற்றநிறைபதத நிருநதனமெடுத்தறகாளவிட
டனைப்பாகாககனபரான வத்தவாககாணபலெனனுங்
கனககாதனமனததாறசென்று பிரமையாகழுவிறைஞ்சி
வனப்பாரககரங்குவித்து வாழ்ததுநநதிகளைளோக்கி. ௨௦

சொலககேட்டிதண்டநாத தூயநற்பத்திமாதி
னிலைககான தலைவனான நினனிடக்கினனரையன
மலககாயமெண்ணுனலலோரா மதிககினறவழியனனறே
விலைத்தாவெனறனைகேட கு நம்பிபோலிவனுமான.

படிககாசையுறறுககேட்டும பரமனைப்பகாவாயென்றும்
பிடித்தாடிப்பெறுமபேறீதேபெரிதூநம்பிரானைப்பேணி
ச,சடககாகப்பெற்றாறனறேதனமதிப்படிவேண்டாவோ
படித்தாவதெனநிருநதூம பரமனைவழிபடாமல். ௨௨

கிட்டுமோபலநாளாயாங் கெண்டையங்கண்ணிபாகாக
கிட்டமாயினசெயயாவாறினிதெமககொன்றுமீயா
னட்டவாசெய்தபத்தி நனமைகையககண்டாநன்றாய, மு
ட்டயாமிடித்தோமத்தனமோகத்தாறபெற்றாசெலவம்

காலையிலெழுந்தூமலை காணுமவவளவுநொண்டு
கோலமாயுழைத்தூம்கங்கொளவதோரபடியொன்றில
லேன,சீலநின்பிரமையனசோசெப்பநமளவோவோகா
லேலவேயிராகம்பாடி யிருநதனயபெற்றசெலவன். ௨௪

நாடகக் கலைக்கேததபிரமையர் புராணம்.

மண்ணுள்ளோக கண்ணலசான்று மகிழ்நதுரைதரச
செயதனனை, யண்ணியேகாணவந்தோககனமிடத்தன
மவேண்டாவோ, கண்ணுதறனககளிகுருங் காசுடனகல
நதுகொளவா, னண்ணுநங் காரகத்தா நனனிதியிவண
டாபிததேம ௨௫

வண்டிலகளபலகொண்டெம்பால வரச்சொனீநணபடு
கக,கொண்டகினனரனையெனனககூ றிநங்கலைக்கேததை
யா, மண்டலிலத்தமவைகமட்டறுகனகமாகக, கண்டு
நநதண்டநாதா கசுநதுநிறிறைஞ்சுங்கலை ௨௬

அறிநதுடனகினனரைய ரஞ்சியஞ்சலிககரத்தா
னிறைநதபத்தியினாலவநது நெடிதுறவிறைஞ்சுநின்றா
மறங்கொளாககலைக்கேததையாவரவணைததருகிருத்திப
பிறநதிறபபதற்குவேராம பிரநதறவுபதேசித்தாா. ௨௭

கிளாபுகழநதியாககுங் கினனரபபிரமையாககு
முளமகிழிவிங்கபூசை டுவநதுறசசெயதமைத்தாங்
களவிலாவுபசாரஞ்செய தவாகளையகலாநணபான
வளமுறுமினியபத்தி மனத்தராயவைகுநாளின. ௨௮

கலைக்கேததபிரமையா புராணம்

முறநிநது.

ஆதே திருவிருத்தம் - ௧0௨௨

க லை க கே த த பி ர மை யா பு ரா ண

வ ச ன ம

இன்னுமொரு சிவபததா கலைக்கேததபிரமைய னொன்னுந் திருநாமமுள்ளவா, விங்காபிமானியாவா, சீவனமுத்தா, இவா முனகுழியையமுடிந்து சாவாங்கமும் விபூதியைத்தரித்து நெறியிறறிலதமிட்டு காதுகளினமேற றளிரகளைச்சாததி கரிய வாடையொன்று இடுபிறறித்து ஒருதாளில சதங்கையுநதரித்து "உடலைக்கூனிறதைத்து இடக்கையில மானகொம்பொன்று தரித்து வலக்கையிற றண்டமொன்றுபறறிக கலைக்கேததகோ லங்கொண்டு அதற்கேற்ற பாடலகளைச் சொல்லிக்கொண்டு முகத்தாலபிநயஞ்செய்து சிவபததாகள திலலநதோறுஞ்சென்று அவர்களிடே மரிசிகறிமுதலிய பிணைக்கலை ஏறினுங்குறையினும யனமகிழவோடேற்று அவறறைக்கொண்டு சிவனடியார்க்கமு துபடைத்து அவவடியார நனமைசெய்தாலுங் கொடுமைசெய்தாலு மதற்குமகிழ்ந்து சீவிகருநாள்கள லொருநாள,

ஒரு சிவபததா தரித்திரததால மிகவுமிளைத்து இமயிடி திருமபடிக கின்னையைணா வணங்குவமென்று சென்று இநதக கலைக்கேததபிரமையா திருமடத்துவழியாய வருமபோது அவ லாக்கண்டு நீரிவவா றுடவிளைத்து முகமமுங்கியிருக்குங் காண மென்னென்றுகேழக்க, அவரும இல்லாமை காணமாக்க நொந்து யாசித்தறப்பொருட்டிக கின்னரப்பிரமையரிடத்துச்செ

நாசு கலைக்கேததபிரமையாபுராண வசனம்.

லகினேனெனன, அப்போது கலைக்கேததபிரமையா நீர்சொ
லவது சரியன்று அககினனரபிரமையா வறுமையற்றது சிவ
னிடத்தயாசித்து அவர் தினமொன்றுக் கொருபொறகாசுகொ
டுக்க அதனைக்கொண்டமுதலிககினனா நீர்வவிடத்துச்செ
ன்று பெறுவதுயாது, அவரதுமடமும் நெடுநூரமிருக்கின்ற
து உய்கருவேண்டுமென நிதினை யிவவிடத்திற் பெறுவீனென்று
கையிலிருந்த கலைக்கொம்பைத் தண்டிற்றாறமடபிச சிவத்தியா
னமபண்ண அஃது அளவற்ற திரவியத்தைச்சொரிய, அதைக்
கண்ட தரித்திரர் வணங்கித்துதித்து தமதாடையை விரித்து
திரவியத்தை வாரிக்கடழித் தலையிலெடுத்துச்சென்று சுமைதா
ங்கமாட்டாது வசவதேவாமடத்துச் சென்றிறக்கி வசவதேவ
னாவணங்கி தமதுவாததமானங்களைச்சொல்லி யொருசுமையா
ளித் திரவியஞ்சுமக்க வருளவீனென்று கேட்க, அவர்க் கவவா
றனுப்பி அப்போது வசவதேவரும் மனமகிழ்ந் ததீசயித்து
இப்படிக்கொத்த தபோபுலமுள்ளவனாக்கண்டு தெரிசிக்கவே
ண்டுமென்னுங் கருத்துடையவராய்க் கலைக்கேததபிரமையரை
ச் சென்று வணங்கித் துதித்துநிற்க, அவரு முபசரித்திருக்க
ச்செய்து கேளும வசவதேவனா கினனரபிரமையா நடைக்
ளெல்லாம் உலகத்தைப்பிரமிக்கச்செய்யு நடையாகத் தோற்று
கின்றதல்லது முததீசாதன மொன்றையுங்காணேம், சிவபெ
ருமானருளிருந்தும் அவரிடத்துப் பொறகாசுபெறுதலும் சா
க்ஷிசொல்லுவித்தலுமோ புத்தியாவது இரத்தந்திரவிய மெவவ
ளவு வேண்டுமானாலும் தருவோம் வண்டிகளைக் கொண்டேற
றிகொண்டு போகச்சொல்லுமெனன.

இதைக்கேட்ட கினனரபிரமையரும் மனமகிழ்ந்துவந்து
கண்டு வணங்கித்துதித்தனா கலைக்கேததபிரமையரு மனமகி

கலைக்கேததபிரமையா புராணவசனம். ஈராநி

மூதுபசரிததுப பூசைக்கிடமபண்ணிப் பூசைமுடிததுபின் திரு
வமுதுசெயவிததுப பின் கினனரபிரமையாகரு லோகப்பிரா
ந்தி நீங்குமபடி யுபதேசித்தாரா இவா மூவரு மொருவனாயொ
ருவாவிட்டு நீங்காதிருக்குகளில

கலைக்கேததபிரமையா புராண வசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம்

மோளிகைமாயா புராணம்.

—*~*—

நீளறிவாசிவ விங்கநிட்டனா

மோளிகைமாயா னொன்னுமுத்தனா

ராளதிகந்தரு மனபினவித்தனா

நீளருமபிறப்பறா வீரசைவனா.

க

ஒருமைசோதருமாநின் மலத்தருத்தமர்

சரணாசங்கரனபுகழ்த தாகநீங்கலா

பெரிதரனபூசையுட புறமபுமபெறுளா

விரதமண்டுள்ளாமெய விகாரமறுளா.

உ

அறுவகையுடபகை யற்றகத்துளே

யுறுசுடாநீங்கலா வுளத்தாநீயரைச

நாசு மோளிகைமாயா புராணம

செறியலாமயககிலா திடமகததாபாற
பிழிவரும்பூசையுந தொழுமபுமபேணுவாரா.

ந

பாசுகொண்ட்ருமபெரும பரந்தகானபுகுந
துரவியவிநதன முறத்தடிநதுபின
பெரிதெழிறசுமையெனப பிணித துசசெனனிகொண்
டுரியநல்விடை யுறறுமாறியே.

ச

அபபொருளானமகிழந தளவினமாதவ
ரொப்பவினனமுதளித துவககநந்திகள
செப்பருஞ்சுவையனந தினமளிககவாரந
தெயப்பறாதிவரிடத தினிதருநதியே.

ரு

செனறுநந்திகணமுன்னு சோந்துசெஞ்சொலால
வனறிநன்மாயான மகிமைபோலுளா
னினறெனவிசைததுநீ யிடுமிட்டானத்தி
னனறிமாயானிற புறகைநனறுகாண.

கா

இன்னநாளெனறிடா வீதனறுமொப்பறத
தனனருந்தொழிவினற நருக்கிததான்றரு
நன்னெறிப்பண்டமோ குருணிறறந்வ
ரொனனிலோவளவிலை யிருநதருநதுவோ

ள

எனபபெரியோலொ மேததககேட்டருண
மனத்தராய்ந்திகண் மகிழநதுமாயா

கனத்தமாமடநதனிற கடிதுசெனறவ

ருனறகருமனைவியை யுவநதுகுமபிடா

அ

வேறு

மாதுநந்திகனைவணங்கி மஞ்சனநதாடகேநதிரக

வாதரவாலநீரை யஞ்சிரின்றுவாங்கிததம

பாதமலாகனைததாநதம பாணியினுலவிளககிககொண

டேதமிலெனபசறகனன மிடுகனனையெனவிருந்து. கூ

அநுதையிலாசிவாசசனைப்போதாதரததீராயிரமபொ

மகிரநதுறுமஞ்சனசசாலை வழிமறையவிருத்தியே [அ]

யுகநதரனபூசனைபுரிந்தவ கொணனுதலாமமடவா

தருவகழறகுசசரணென்று தமபிரானசேடமுண்பாமி

மிடியனிதிகண்டாறபோன மிகமகிழந்தவகுடல்புளகித்,

தடியவனுக்கிதுவன்றோ வரும்பிறவிமருத்தென்று,முடி

விலபத்திவிதத்தென்றுமுத்தியென்றுஞ்சித்தியென்றுவ,

கடிதருநதி யெழுநதுமுனறிற் கணசென்று சபபுர

இமடததைப்பாராததோகட் கிலலையெமுனறீமை

யிமமடததிறகருகாக வியங்கினோமுத்தரனறோ

விம்மடததைசசுழவநதோககெணசித்தியெளிதாரு

மிமமடததிலனுமீதி லேறறினோபிறப்பிலரால். ௨௨

இமமடததிலனனமினறே வினிதாகநீரோனுங்

கைம்மடுத்திங்கயினறாலுங் கடுமபிணிகளவிடுமென்றே

நா அ முனிகைமாயா புரணம.

தமமிட ததுவசவேசா சாரவுசசிககாலததே
யமமகிமைமாயரிநதனசசுமைகொண்டங்கனைநதா.

இநதன*தங்கடையிருத்தி யெழின்மட ததுட புருங்காலே
வந்தடி கண்மனைவியார மகிழநதுநின்றுவிளக்கியபின்
றந்தருமத்தவாககமுதந தருக்கியளித்தருசசனையிற
சிந்தைநயநதுறுமபா துசிவராசசனைசெயபடியகததுள

வேளரியாககினியவச வேசராமுனவைககவுறற
சாளிகையைககணடிதெனன சாரநதவாரிவவிடத்தி
லாளுடையானாசசனைசெ யகத்தெனனவமமடவீரா
கீளறிவாலவ்விடதது நிகழநதசெயதிசெப்பினா. யரு

பாவனையானமாயா, பாரததுவசவேசொனத
தாவகலவறிநதுநதி சறபத்தியுயிரனறே
மேவுநமதிமபாடடை விடுவிப்பாரவேறெவாதாம
பூவுலகிறபுண்ணியத்தோ வறியாதுயாபோகருவரால.

திண்ணியநதருணைநித்த திருநதியெமமிடதது, நண
ணியதுதன்மகக னாமென்னுநணபினு, லெண்ணியன
றேவுநதனமியா மிதுபாதுமெம்பிரான, நண்ணளி
யாலளித்ததொழிற நருமபொருளேசாலுமெனனா டுள

இன்மையெனபதியாமறியோ மெல்லாநதான்வல்லென
னது, நனடைநிதியினையிரண்டு நற்றவாககேநதவாகளரு,

மெனமலாததாளவிளக்கியநீர் விறகுக்கட்டினமேலவிசை
ப, பொனமயமா மிகதனத்தை மாணாபேபாற்றாய.

ஆயிரம்பொன்றையாக வரிநதரிநதுசங்கமத்திற
கோயவதினறிகொடுக்கவவராணகரத்திறகொடுபோ
நேயவசவேசராமு நிகழ்தவறித்திசயித்தது [நது
தூயபத்தித்திருவான மரையனாததுதிசெயயா. மக

சடக்கெனவேபயநதுவந்து சரணராமோளிகைய, மடிக
கமலங்களிப்பணிநதுன னடைக்கலங்காததருளென்று,
முடிககணமலாககரமிரண்டு முகுளிகராயரினறளவி,ல
1. தபரியோராமானாயா நந்திகணமுன்னருளசெயவார

இப்படியேயுனாககும்மென னேதுசொன்னுநினனையா
மெயப்புடையமிடிப்பததாக கினிழுவயிராகுமுன்னை
யொப்புடையாரிப்பாரி லுண்டோவெம்போலிகட்கு
வைப்பளித்ததுவாழ்விக்கும் வள்ளனமைவசவேச. 2.க

கேட்டியினறுபாமறித்தேங் கினாகனகசாளிகைநம
வீட்டிலவநதுன்பொருட்டால விடிநதனநாமிகலலை
மீட்டுசெலவப்பிரியைநலை மிணையிலாகருணைநலை
நாட்டிலுயிராகித்தநருவாய நலைநலையெனநவில்வார.

தருக்கியெனக் களித்தனபோற சறப்பததாக் களித்தனை
யோ, வரத்தினமிகுமடிவாலமாசசையனையந்தினை.

நாய மோளிகைமாயா புராணம்.

மிரககமுடனவளாததிகண்டா யென்றினியமுறுவலசெய்யக, கருத்திரங்கிவசவேசா கலங்கியனபாறகழறுவாரா.

பரிசமிருமபிடைக்குறையைப் பாராகமுமோபொனமேருகரியகொடியினக்குறறங் காணுமோகடியேனறன, பெரியகுறறம்பெரியோயநீ பிறிததறியிறபெரிதறியா, தரியநனமைமோளிகைமாயாவென்னையாண்டருளவாய உச

இலவதனிமகனியுண்டோ வெரிசூளைச்சீதமுண்டோ சலமதனிவெண்ணெயுண்டோ தழறகுழியிறசலமுண்டோ, வலியகலவினெகிழ்ச்சியுண்டோ மறையுண்டோ புலையரிட, மலைமனத்தேனென்னிடைநல லறிவிலையாண்டருளவாய. ௨ ரு

எனறுவசவேசாபணிந் தெதிராகவினமுறுவ, லொன்றியருணமாயரொழிவிலனபாலெடுத்தனைத்து, நனறுரைத்துவிடைகொடுப்பநத்திகடமமம் - சத்தனைநதாரா, முனறமதுதொழிறகொண்டு மோளிகைமாயாரிருந்தாரா

மோளிகைமாயா புராணம்

மு த ற ற ற

திருச்சிறமமபலம

மோளிகைமாயாபுராண

வசனம

மோளிகைமாயா சிவபத்தியினுடையிருச்சிறந்தவா, கா
மாதிருமறங்களைத்திறந்தவா, அடியாக்கடியா சிவகோதரியைக்
கேட்டவிறகுமுள்ளவா, உள்ளும புறமுமொத்தவா, பிரதி
தினமுங் காட்டகத்துச்சென்று விறகுக்கடிகொணாநது வி
றத்தினுல வரும்பொருளைக்கொண்டடியாக்களுக் கமுதுபடை
ப்பவா

இவ ரிவவாறிருக்கருங்காலத்தில் வசவதேவரது திருமடத்
திற றிருவமுதுசெய்தவடியாக்கள இவரது மடத்திறபுருந் த
முதுசெய்து பின்பு வசவதேவரிடத்துச்சென்று சுவாமி வசவ
தேவரோ மோளிகைமாயா விறகுக்கடிகொண்டமாரி தின
ங்குறுணி தானியங்கொணாநது ஆயிரத்தினமேற்பட்ட வடி
யாக்களுக் கமுதளிக்கின்றா தமது மடத்தி லுண்வின வகை
யவவளவு வளமபற்றது என்று அவரது தெய்வீகத்தைச்சொ
ல்ல வசவதேவரு மதின்கேட்டு மகிழ்நது ஒருதினம் தனியே
சென்று அவரது மனைவியாரிடத்துப் பரத்துக் கன்னமனை
டுமென்ன மனைவியாரும் உபசரித்து பூஜைக்கிடம்பண்ண வ
சவதேவரும் பூஜாக்காததிற பெட்டகத்துடன் நிரவியத்தை
வைத்துவிட்டு அமுதுசெய்தருளித் தமதுமடத்துச்சென்றனர்.

விறகுக்கொண்டவரப்போன மாயரும்வந்து விறகுக்
டைச்சார்த்தி நடந்த வர்த்தமானங்களைப்பெயர்ந்து மறித்து அந்

நளயடி மோளிகைமாராயாபுராண வசனம்.

யாரகனாக கருச்சிததுத தாளகளைவிளக்கி யந்தப பாத்தோதகத்
தை விறகுடடினமே லிறைக்க அதுமுழுதும் மாறறுயாந்த
தனமாயிற்று ஆயிரமொன்கொண்ட தொருவிறகை ஒருஅ
டியாகக்கென்று விதித்து விறகுகளையெல்லா மடியார்களுக்கும்
தானமபண்ணினா. அதைப்பெற்ற வடியார்களசொல்லக்கேட
ட வசவதேவா மோளிகைமாராயையடைந்து உமது மகிமை
தெரியாதென்று வணங்கித்துதித்தனா அவருமெதிராவணங்கி
யுபசரித்து மடத்திறசெல்லவிடுத்ததுத தாமுந தொழிவி னிய
மத்திருந்தனா

மோளிகைமாராயாபுராண வசனம்

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம்

—*—

கன்னப்பிரமையாபுராணம்.

தன்னைநிகரில்லாத தம்பிராறகினியநண்ப

ருன்னருந்நிச்சங்கமத்திறு. குரியவன்னமபடைத்தற்கா
யென்னதொழில்செயதாலுமினமில்லையெனுமெண்ணம்
பின்னமில்லார்போகன்னப்பிரமையொன்பபெற்றாரா. க

பொருளாகமாவிதவா பொருளென்னப்பிரிந்திருப்பா

ரருளாளனடிப்புகை யகம்புறமபினகலாதார்

வெருளாதவிசைவா சாரமேவிரும்பியுள்ளாரா

தெருளாகுமற்புதஞ்சோ செய்கையாசிவஞானா. உ

கன்னப்பிரமையா புராணம்

முகமாயமிருந்திலக முடகுலலாககததிரிகை
வெகுஞாளிவாயககட்டு விழிககட்டுவீசமண
லகமேயோநாககட்டுங் கவாகணகட்டருஞ்சொக்குப
புகவோட்டுநாராசம போடுகலவப்பொறிவணடு.   ௩௩

சரியவுணை கரிககலசங்காராடைதுறடுககோ, ஸரிய
பொருடெரியவழியஞ்சனமேலவழுககெண்ணெய், யுரு
வுபடை யிவைமுதலகொண டோட்டவாசசெருபபணீர
து, மருவுசன்னககோலகொணடுவாயததசகுனங்கண்டு.

அணி புமிசெலவமுள்ளோ ரகழுமேமறைவறிந்து
தணியிருளபோ பசிலககன்னஞ்சுவாக கன்னநாழததத்
துணிபுமிவைபாறசென்று குடியனபாகளைககாணிற்
பணி புமுறையாறபணிந்து பாவிமற்றுநதிருமபியே.   ௩௪

அல்லாதபவிகணமனை யடைநதவரிலடைநதபொரு
ளெல்லாங்கைககொண்டேகியீசன்னபாககினிதளித்தே
நல்லாவலாறபணிந்து நயநதேததுநாளினலம
வல்லாராநதபோதனாகள போதவரவணங்கியே.   ௩௫

இருட்கன்னமிடுவதென்ன விபபகலேவிசசலனிற்
பொருட்கன்னமிடுவமென்பபொருநதியநனமனக்காராய்
வரததன்பாபிரமையா மறுகிலவரவசவேச
ரருட்கண்ணற்கண்டுபணிந்து தஞ்சலித்துநின் துணை,   ௩௬

நடையினை

கனனபபிரமையா புரணம

நந்திகளையுறநோக்கி நகைத்தின்றுபகற்கனனம
பிந்தனினறியிடவேணமெ பிழுகனனககோலேநீ
வந்தரசனபண்டார மனைககாட டிவசவவெனத
தந்தருமஞ்சங்கமசசொற நவமுனமயாதலால. அ

முறைமைவழுவி துவென்று மொழியாமறபிரமையரை
யிறைமனையிறகொடுசெனறங் கிருநிதிபபண்டார
நிறைமனையீதெனககா டி. நீடுகனனககோலுமளித
தநநெறியாமவசவேச ரகனறரசனருகணைநதா! கூ

வெளிககனனமிடிவெனன வினையாமேடவெனனம,
லளிததெமமையாண்ட தவரருமபசியாலிளைபாபொனன,
வொளிததங்கோரபுடையிலிருந தொணகோலகொண்டு
ககததாற, நளிசசெவகைவருநதவுறறுத தநதொழிலைச
சாதிபபா. டி

நிலககனனமிடுமபோதி னிதிககுவையாயநிறைநதிட வுங்
கலக்கவகளிலலாதா கீனனததாலு! புருநதே
யிலககஞ்செயபொறபெட்டி யெடுசதுககொண்டபத
தா, னலததனபாபிரமைய ரவவாயினனனுங்கால. யக

சூய்யசெயகைவசவேசா சொறசித்திதோற்றறகோ
னையர்கனனபபிரமைய ரருமபெருமைவிளங்கதகோ
செய்யகனனமண்டனமாயச சிவனருளாறறேவாக்கு
மெய்யககாணபரியா காவலாமுனவெளிபபட்டா.

விசசலனமுன்னறிவிகக மிகவெகுணடுவசவேஷ்
 னசசுறவனசிககினனோ நனறெனமீசையைமுறுக்கித்
 தைசசுறவெவவிதழகவவித தககதிதுதனனைநமபி
 வைசசநமககிரண்டுனனத தண்டநாயகனமதிததான்.

சிறியனெனவனறுதனனைத தேராமனமனனிதத, மு
 றைமைநனறி தனைபாறறின முழுதுமின்று கரைத்தன
 னென, றறியவொன்றிப்பகறகனன மாணடியைககொ
 ண்டிடுவித்தான், குறியவனுநகிதுவெனன காட்டினன
 னகுடிகேடன

தன்னகத்திறகினியகளவன றனககுத்தான் கொடுப்பத
 லான, மன்னனகப்பொருளகவர வதிகாட்டுமவகையெ
 னன, வென்னுபிரககுமினியேத மெண்ணுவனமென்றி
 கழநது, கன்னமீடுமவவாயிற கடுகவநதுபாககுதலும்.

கன்னத்தாலவாங்கியமண கறகனகபணியாக
 மின்னத்தானவிசசலனும வெகுளியிடடுவிருமபியவன்
 டன்னத்தவியனமுககுத தனிவவைத்ததனமேது, மு
 னனுறறகளவெனவனமொழியெனனமுறையெனருன்.

நிருபனமுனமவசவேசா நிகழ்ததுவாபிரமைய
 பெருமையினையானறிநது பேசினலலானராககடவகா
 தருளுடைபாரிவாபத்ததி லமராதருபிறப்பதிவா
 திருவிழிகளிரண்டனனோ சுரதேனுசெனிககுமிடம்.

வேறு

இவாருட்சித்தத்தனறோ வெண்ணியதருங்கறறோனது
 மிவாக்கரப்பரிசத்தனறோ பரிசவேதிகளவந்தெய்து
 மிவாபெருங்கருணையனறோ சித்திகளீயவல்ல [ம.
 திவாகருததுவப்பச்செயதாக்க கெளிதுநமுத்தியினப

இவரின்கனனமிட்ட பொருளலாதெவையுங்கொள்ளா
 ர், சிவனருளன்போது செயலினுஞ்சிவனுக்கினப, மவ
 மிவா செயதியென்றிங் கறிவின்றிகொள்ளலவேந்தே,
 தவறலரித்தனனபா செயவதேதருமமாகும டிக

பாண்டவாகுதாறபூமி பற்றறாழாக்காழுந்தி
 பூண்டனாவேட்டையாலேதசுரதனபொல்லங்குறறான
 வேண்டருங்கயிலைபெற்றாக்கண்ணப்பாவேந்தாமினனா
 நீண்டமாமயலாறகெட்டா சுந்தராநித்தாக்காளு உய

கொன்றுமாண்டவத்தோனுறறானகொடுங்கழுத்தன
 டியாரதா, நனறநுபெற்றாபொயயா நனகத்தைத்தரு
 மன்பாராததான, சென்றநுசயிலைபெற்றா சிறுந்தொ
 ண்டர்செயயவேந்த, ரொன்றினாநகமனனருயாந்தனா
 சேரர்சோழா. உக

வேடிமாங்களவாலவீந்தான குத்திரவீரனெனபோ, னு
 தவ்வந்தியத்தனசுகலலாளதான, னுகையாலிவாசெய
 மாகக்கமதுவுஞ்சனமாககமாகுந, தோகையோபாகா
 துக்கச்செய யதனமமுநதுயதாரதனமம். உஉ

கன்னபிரமையா புராணம்.

நா.நா.பி.

எனச்சொல்லுஞ்சிவாகமங்க ளிவரரியயாககுமிக்கார
நினைத்திவாமடத்திறசெல்லுநதவாகுகிநதநெறியாலன்ன
மனத்தவாகுகித்தநலகி மழைகணமாண்டகாலே
யனத்திடறகனபரலலா ரகத்தினிவவாறுசெயவார். ௨௩

அததவமுடையாரததாக கனபுறவீதுசெயபுஞ
சுத்தராமிவாதாளசோநத மணனெனலாஞ்சொன்னமாய்
ததிவ, வுத்தமரிவாவிடத்துமுன்னேவாழவிககவுறறு, ரித்
தகையிவாகுகெணசெலவ மெனபவையெளிதாமென்ன.

இவாகையிறகன்னத்தாலே யெய்தியபொருளைநல்கித்
தவரிவாபரிசத்தாலாந தமனியமனைத்துவகொள்ளென்
றுவமையிலவசவதேவ ருனாத,நவபபடிமனனீந்தான்
சிவனருணந்தியாபாற பிரமையாநணபாறசென்று. ௨௪

சங்கமநதமகுகிறைஞ்சித் தமமனையாருநதாமு
மங்கவாகுகித்தத்தூய வறுசுவையமுதமைத்தே
பங்கமிலனபிஞலே படைதகவாபரிகலங்கு
பொங்கியநேயத்தொன்றியருந்திமுன்போலிருந்தார். ௨௫

கன்னபிரமையா புராணம்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௦௭௪

உ
திருச்சிற்றமபலம

க ன ன ப பி ர ம ய ர பு ர ண

வ ச ன ம

கனனபிரமையொனபவா வீரசைவசிகாமணியா யுள்ளவ
ர், உடல்பொருளாவி மூன்று மடியார்களுக்கே தததமபண்ணி
னவா, நெற்றியில் மாயப்பொடும் முடகுலலா காததரிக்கோ
ல் வேடடைநாயகள வாயக்கட்டு விழிக்கட்டு மருந்துகள் வீ
சியெறியும் மணல்கள் சொக்குப்பொடி மணிதலாக கைகாலக
ன்ககட்டிப் பாயச்சு நாராசங்குள் ஏறிகற்குள் பொறிவண்டு
ள் வில்லுண்டைகள் கரித்தோண்டுகள் கரியவஸ்திரம் தூட
டுக்கோல பாதாளாஞ்சனம் சறுக்கெண்ணெய உருவியகத்திக
ள் கணனக்கோ லிவறறைததரித்து காறக்கு கழலணிந்து சிவ
னடியாரலலாதவாவீட்டி லிருடகாலத்துச்சென்று கன்னமிட்டு
அடியார்களுக்கழுதுபடைசகும் நியமமுள்ளவா, இந்நூல் கன
னபிரமையொன்று சொல்லப்படுவா இப்படியிருக்கருளில சி
வனடியா வரவர அதிகமாகவருதலைக்கண்டு இனி யிருடகன்ன
ஞ்செய்துவரும் பொருள்களபோதாது பகற்கன்னமிட்டுப்பொ
ருள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சருதி பகற்காலத்தில் விசச
லராஜன் அரண்மனையிற் கன்னமிட்டசசெல்ல, அப்போது அவ
வீதியிலின்ற வசவதேவ ரிவனாககண்டு வணங்க, அவரிடத்து
த் தமதுகருததைவெளியிட்டு கணனக்கோலை வசவதேவானை
யிற்கொடுத்தது அரசனது பொக்கிஷமிருக்கு மிடத்தைக் காட
டவாருமென்று கூப்பிட வசவேசரும் அடியாரமொழிகளை மறு
தவறாமல் அப்படியே அரண்மனைப்பொக்கிஷ ஸதானத்தை

கனனபபிரமையா புராணவசனம். ~~கனனபபிரமையா~~

கருதிப்பித்து விசசலனிடத்துச் சென்றிருந்தனா. ப்ரமையரு
ம பயமினறி யடியாபசித்திருப்போயெனனு மேககத்தோடு த
மது கனனகபோலததைக்கொண்டு நிலககனனமிட்டு பொக்கி
ஷத்தில நுழைந்து இலககம பொனனிறைந்த பெட்டியொன்
றையெடுத்ததுக்கொண்டு புறப்படுங்காலத்தி லங்கிருந்தகாவஸ
ளா தெயவீகமாக விவனாககண்டு அரசனிடத்த நிவித்தனா.
அந்த விசசலராஜனும் கோபாககினிக்குருது பறககைகடித்து
மீசையைமுறுககி இரத்தத்திருடொலலாம வசவேசா கூட்டத்த
ராகவே யிருத்தலவேண்டும் வசவரை நம்பிவைத்ததற்கு அவ
ரோ நமக்குத துரோகமநினைத்தாரா முதலிராருனே யித்தனமை
யொன்று தெரிநதுநடடபோமாயி னிககேடுகுழுவதின்று, ஆத
லா லிவவாண்டியைக்கொண்டு பகற்காலத்திற கனனமவைக
கசசெயதார என்றுசொல்லி வினாநதுபுறப்பட்டு கனனம்வை
த்த இடதலவநது பார்த்தபோது அககனனத்தாலிடிந்த மண்
கல முதலியன சுவானரத்தினங்களாகப் பிரகாசிகக, அப்போ
து விசசலராஜன கோபநதணிந்து மூக்கிறகையைவைத்து இ
நத்தனங்களேது இதற்குமுன கள்ளன எவனாவது வந்தனனெ
எனறுகேழகக, அப்போது வசவதேவா சொல்லுவார கேளும்
விசசலராஜனே இவா மகிமை யுமீக்குத தெரியவராததலால்
நாமேசொலவோம தேவாநாடிக கற்பகவிருக்கநகள இவாபா
தங்களிற பிறந்தன, காமதேனு இவாகண்ணிறபிறந்தது, இக்
தாமணியும் இவாரினைத்ததனறி யொன்றுங்கொடாது, இவன்
று மிககசெலவமிருநதும் கனனமிட டடியாகட்டு ஆராதனை
செயவ திவாரியமம் ஆதலா லிவவா மசசமினறிச செய்தனா.
அது நமக்கு லாபமாகவே யெண்ணவேண்டும், இவசே நுணர்
யிலுளு சென்றுவந்தனரோ அந்தப்பூமியெல்லாம் மந்தமுயர்த்த

கனனப்பிரமையா புராணவசனம்.

பொன்னும், ஆதலாற் கனனத்திலவந்த பொருள்களை யவரி
டத்திற் கொடுத்துவிடுமென்றுநாகக, அவனு மவவாறுகொடுத்
து அவர் பாதமபட்டவரையிலு முண்டான பொன்னையெல்லா
ம் லாபமாகக்கொண்டனன கனனப்பிரமையரும் முன்போல
ஜங்கமபத்தியாற் குறைவின்றித் தமது மனைவியாருட னிருந்
தனர்.

கனனப்பிரமையா புராணவசனம்

மு ந றி த னு

உ

திருச்சிறதமபலம்

முகண்டிச்சுவண்டையா புராணம்.

—*○*—

குண்டலிநாயகாபாதமலாது குறிகொள்ளா
கொண்டருபேருமுகண்டி சுவண்டையொன்றுள்ளாரா
பண்டிதர்நேயாதவாககினிதான பரிந்தீவாரா
மின்டியவாதாகளைக கடிவாருடலவீயாதாரா. க

கல்லவையான முகந்தெரிவித்திடெல்லாடி
யெல்லவாருதுதிசெயபவாவெமபவமிலலாதாரா
புல்லவரிச்சைகணற்குண மின்செயலபோடாதாரா
கெல்லவாருனாககதத ரிரண்டுரைசொல்லாதாரா. உ

முசுண்டிசசவுண்டையர் புராணம்.

மிககுறுதிட்டமொடொன்றனுமான விதங்கண்டிசர்
தககுயாசாபவனுக்கிரகஞ்செய சமத்துள்ளார்,
பொக்கமினமாதவாவீரதவத்துறை பொன்றார்
ரககரவாபரணாககினியாபழு தண்டாதார்.

ஏறொசெங்கமாததரிக்கி லெழ்ச்செயவா
ராறுடனங்கிவழிககணவிலகி ஸடாததுள்ளார்
ரீறுடலிறகுறினுஞ்சிவபததியை யெள்ளாதார்
மாறினமுசுண்டியெனுடபதியுற்றிவா வாழநாளின்.

நந்திகளசெம்புகழெனறெழு சோதிநயந்தெங்கு
தொந்தமதானதறிந்து சவுண்டையாதுயரண்பாற்
புந்திமகிழந்தவதை தெரிசித்தலபுரிந்தோநா
ளந்தவாதமமுடனே யுயாகானகவாற்றாரா.

அங்கனுயாந்தெழு மெட்டிநிறைந்தவலங்காரச
செங்கனிகண்டதனமேன மனமுற்றதுநீவாக
நங்கரவிங்கநிலைதன மினறினிரானலகிச
சங்கரசேடமருந்துது மென்றுதமிழ்சொல்லா.

ஐயாமுசுண்டிசவுண்டையா நெஞ்சகமாவிப்ப
வெயயனவாகியவெட்டி மரத்தடிமேவுற்றே
கையகவேலைவிதிரத்தொளி ரககனிகைக்கொ
துய்யசிவாயவுனக்கழு தாகவெனசொல்லி.

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணம்.

முகவரிபோதவருநதவாகையி னளித்தனபான

புரிக்கைதம்பரமறகுநிலேத மிகச்செயதார

தொக்கமகத்தருடனசிவசேட சுகத்தாராய

மைக்கடறந்திருநதமுதென்ன மகிழருதுண்டா ௮

முன்னிமுசுண்டியருநதமுசுண்டி சவுண்டைய

ஒன்னுநனனமுடனகலியாண மெனுமபோத

மங்கர்வீதியனைநதருணந்திக ளாவாமும

பொன்னணிமாள்சைகவாயிலகா துபுதுநதால ௯

நித்தர்சவுண்டையதேவாமகத்துவ நேலலம

பத்தாசிகாமணிநந்திகளகண்டு பயநதனபா

லொத்தலததொடுகூடலசங்கம ருறறறபோன

மெத்ததிகாதரவுறறுய்பததி வித்ததாலே ௧௦

சடக்கெனவங்கனெழுதுபணிநது தருக்கனபான

மடந்திலெழுநதருளபபுணியாதன மன்னப்பின

விடறகரிதாகியநலவபசார விதங்கொண்டு

நடத்தவிருநதனாபினனோமடதது நயநதுறறா. ௧௧

மெய்த்தவராசசவுண்டையாவீர சிவாசார

மத்தலமொப்பபடநதுகிடநதிடு மநநாளி

னித்தவமுன்னமோபததனவிபூதி யிருத்தாவெ

னத்தலெனில்லினோநகலியாணமமைக்கினதேன். ௧௨

முசுண்டிசசவுண்டையர் புராணம்.

அககலியாணநலம்பெறவென்பதி யனபாலே
மிககருளுறறிடவங்கணெழுந்தருள வீனென்ன
நககனதனபாசவுண்டையரொப்பி நயநதார்பி
சிககனவானதிடங்கொணமகததா செறிந்தெங்கும்.

எண்ணிலசிறப்புடனெண்ணில களிப்பொடெழுந்தார்ப்
ப,நண்ணிமுசுண்டிசவுண்டையாசெலவறுநன்மார்க்கத்
துண்ணிலவுமபயமெய்திடவுந்தி யொளித்தெவருந்
தண்ணிலவோநதிவந்ததுகண்டு சவுண்டையா.

ஆபந்திககனாரினொராருந்தவ னவவாரி
மேயவநீனாயருந்தியொழித்தல விளங்காயோ
தீயபவித்திரளவிடடிமபபுனை சேராதே
பாயுந்திபுனருசையாசெற்றது பாராயோ.

வேறு

மனனுநறகெசேசொன்னும வளளலேவசுந்தனாகக்
ஊனனருமசனிதேவ றொன்பவருளத்தாறகொள்ள
நன்னெறித்தியானராகி நயப்புடனிருக்குங்காலே
முன்னிநீ யவாமேலவநது முடிந்தனை முன்னாய்கொ

என்றுநினமோகரிப்பை விடுவிடுவதியெனறெய்தி
துன்றுதங்கரத்தவானேவிதித்தநீர் துண்டித்தார்தகர்
சென்றிடுமாறிரண்டு செயயமேகங்களுன்ன
நின்றநீர்மலையதென்ன வழிவிடாரெடிது தாரம்.

ந. ந. முகண்டிசசவுண்டையா புராணம்.

அந்நாடகாயத்தி லணைநதமையானமெய்யனப,ருனன
ரும்பெனமதனை யுயாசுரநதிபாறகேட்பே, மெனன
மேலெழுதுசென்று சவுண்டையாககிறைஞ்சு மாபோ
ற்றின்னரும்பாதாளத்து வீழ்மனறவததோகண்டார.

கண்டமாதவாகணீகாக கடிந்தழித்தாலிணடு
துண்டமதாமோவென்னுஞ்சொலனைத்தவிரத்தாரொன்
வண்டவராசராச சவுண்டை யாமகிழ்ந்துசெல்ல [பா
வண்டாராயகனைப்பாடி யாடுவாராகளிப்பாராபபா.யிகு

கரம்புயங்குளிற்புடைப்பாரகாணங்களுளித்துக்கொ
ள்வார, திரும்பியநதிலையனோக்கிச சிரித்துமேலெழுந்
துபாயவார, பரம்பிமாகரங்குகொட்டிச சவுண்டையா
ப்பாடாநிற்பா, நிருஞ்சுடாப்பாசுஞ்ஞல பெறிந்துநின்றெ
தினோயேறபா 2 ய

கள்ளமாரகண்டாவெனபா காலனைக்காயநதாயெனபா
வேனினையெரித்தாயெனபா வொழைபுரஞ்சுடாயெனபா
சுள்ளவிலலாயெனபா நரவரிபினநதாயெனபா, நீள
ராப்பணியாயெனபா பெருந்தலைத்தொடையாயெனபா

ஆகவெல்லோருங்கூடி யாகங்குளிகுளிகாண்டக,கே
கலாயகனைநீங்காசசவுண்டையாதமையுமேதத,மாகலோ
கத்தோபாறறமண்ணவாமகிழ்ந்துவாழத்த,மோகமா
ம் புணையககாயநத சவுண்டையா முனைந்துசென்று.

முசுண்டிசசவுண்டையா புராணம். ௨௩

பெருங்கலியாணமெய்தும பெருமபதிதன ஸ்ரீமேவி
யருந்தவானேகாகுழ வளவிலவாசசியந்தழங்கப்
பொருந்தருளுசிறப்பினோடு புண்ணியவ துவதன்னின்
விருந்துபசாரலக வருந்தினாடீண்டுசெலவார. ௨௩

அப்பெருவதியினமற்று மளபபநங்கா சீமன்ன
செப்பருகவததாராவிற சிவகதுதிமுழக்கமோங்க
வெய்யபநங்கலியாண புரதவொதி கொண்டேத்த
வொப்பருமவிரதநி டசவுண்டைபருவகைபொங்க. ௨௪

வீதிபு புருதுசெலுய வேலைபினவதோகனனி
நீதியாசகண்டையாக துயேதகாற்பணிகநூறபத்
திதிலாயுனககுமின்னே தீக்காபுவென்புகன்று [௩.
கோ திலாமகிழ்ச்சிபொங்கக தலவிதமமடததுட்புக்கா

புககமினசிவராசசனைக்குப புருதுளநெகிழநதுபோற்றி
மிகசமெடபனபினெட்டு விதாசசனைபதினென்னுந்
தககநல்லுபசாரங்க டாழவநசசெயதுவரு
செடகாபுசடையாககண்சிவானந்ததிருக்குகளின்.

சினமயசவுண்டதேவா திருமொழிதப்பாதென்னு கோ
நனமையை விண்ணோமண்ணோ நலமபெற நம்புதம்
மெனமொழிதநதைதாயா வினைததிறநீகியத்தின்
நனமலரடிக்காளாகுநகனமையோசின னுட்பின்னாபு.

~~கந்தி~~ முசுண்டிசசவுண்டையா புராணம்

அந்தவாழ்ததுபபெறற வாயிழைமரிககவங்கண,
புதைதாயமுதுவீழ்நது ததாமிசைபபுரண்டெழுந்து,
கொந்தலாகுமுழையேந்திக கொணடுவந தைபாமுனனி
ட், டிந்தமி னுனருணமுனன மிறைஞ்சமின னென்று
சொல்வார. ௨௮

ஐயநினவாழ்ததுபபெயயா தடியனேறகருளசெயெ
ண்டத், துயதன றுளிலவீழ்நது துயரிப்பா தமமை
நோக்கிப், பொயயதொன றிலலாமெயய ரொழுமினீரொ
னப்புகன்று, செயதந கருணைகூரது திருவுளமகிழந
தெனசெய்வார. ௨௯

புண்ணியவயது துறு புகருமெனபதலலா
லுண்ணிலவுயிர்பிணைக்கு மொப்புநுளரோவென்று
துண்ணியாநின றுசொலலு துவலினைப்பரிகரிப்பார
திண்ணியசவுண்டதேவா தெரிவையசசிறிதுதா ௩௦

காததுவாள விதிரதநெழுநது கனவயி ராககியததா,
லுர்த்துவாமினனேயென்று பெயரினையுறாததழைத்தா
ர், சிசத்தொனிகேளாமுனனஞ சவுண்டையாதிருநோ
க்கத்து, வரததினற றுயினறெழுந்தோர் வணமைபோ
ன்மதித்தெழுந்தாள ௩௧

பார்த்துநம்சவுண்டதேவா பதுமநறபதமபணிந்து
கூர்ந்தமெய்யனபிணைல குமபிடுங்கரததளாகி

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணம். நூல்

நோத துமுன்னிறகுமாதை நேயததாறபிதாவுந்தாயு
மாததெழுந்தனைத்துக்கொண்டா ரங்கங்கள்புளங்கிட.

துதித்தனா மண்ணோவிண்ணோ துநதுமியைந்து
மாததாரா, மதித்தெழு மபிதாவுந்தாயுஞ் சவுண்யைர்ம
லாததாளபேற்றி, விதித்தவட்டாங்கமெல்லா மேதினி
யுறபயணிந்தாரா, நிதித்தாளகண்டாறபோலநெஞ்சகமு
ருகிச்சொலவார நூல்

த நுதவராசாச சவுண்டையமெவமக்குநீசெய்
பெருமபிரானோபகாரப் பெருமைக்குநேரதாக [ம்
வருந்தியேயாங்குசெய், வகைமமாறுமற்றொன்றில்லே
பொருந்தினனடிமையாகப் புதுவதேகருமென்றா.

மடிந்தெழுந்தி நுதுநின்ற மாதிறகுந தாதையார்க்கு
ம, வெடிந்தன னெனப்புகன்ற தாயக்குநல விருப்பின
லே, படிந்ததீ ரிவிங்கதேசப் பாவையாற றரித்துப்பின்
னுங், கடிந்துதுற சமயமெவல்லுங் கருத்தினா மடத்தி
ருந்தாரா. நூல்

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணம் நூல்

முற்றிற்று

ஆகத் திருவீருத்தம் - ௧௧௦௯.

திருச்சிறமபலம்

முகண்டிசசவுண்டையா புராண

வ ச ன ம

சிவபெருமானது பாதகமலங்களையல்லது மறறொன்றையு
ம் மனத்திற்குரியாதவராகிய முகண்டிசசவுண்டையொன்பவா
முகண்டியென்னும் நகரத்திலிருப்பவா, சிவனடியாகடகேயி
னிதான வெப்பொருளையும் பரிந்துகொடுப்பவா, தூமதவாதிக
ளாக கடியஞ் சங்கதபமுள்ளவா, இறவாத தேகமுள்ளவா, சத்
தியத்தவறுதவா, சாபானுககிரஹ சாமாததியமுள்ளவா, வீர
கவதத் துறையிலின்று தவஞ்செய்பவா, விருஷ்பங்களாவது
சங்கமாவது இறந்துகிடப்பக்கண்டால் அநதப்பிரதங்களையெ
டுத்துச் சமாதியிலெழுச்செய்யும் நியமமுள்ளவா, ஆற்றுவெள
ளமாவது அககினியாவது மாரக்கவகளில் தடைபண்ணுமானால்
அவற்றை வலிந்து கடந்துசெல்பவா இவரிவவாறிருந்து வாழு
வானில்,

முதலாவதேவரது பெருமபுகழைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து
சென்று அவனாத தெரிசிக்விருமபி அநேக மடியார்களோடு
தாருமெரு காட்டுவழியிற் செல்லுமபோது அவவிடத்து ஒரு
பட்டினமானது நிறையப்பழுத் தலங்காரமாகவிரும்புபதுகண்டு
இந்த அழகிய கனிகளைக்கொணாந்து எமது இஷ்டலிங்கருபியா
ன் சிவபெருமானுக்கு சீவேதித்துப் பின்னா அநதப்பிரசாதத்
தையாழ்முண்பது நிசசயமென்று தமமுள்ளேநினைத்து மிக
வந்தவர்கள் அககனிகளை யநேகமாகக்கொயது இது சிவப்பிர
திபெற்று தமமுடன்வந்த வடியார்கெல்லாஞ் சிவனைவேத்திய
தமமுடன்வந்த தாழு மிஷ்டலிங்க வைவேத்தியஞ்செய்து

முசுண்டிச்சவுண்டையா புராணவசனம் நடக்க

அந்தச் சிவப்பிரசாதங்கொடியுந் தேவாமிதமுண்பதுபோல அடியார்களோடிருந்துண்டு மகிழ்ந்தனா, அந்த எட்டையாடிய முசுண்டிக்கனியை யுண்டையால் முசுண்டிச்சவுண்டையா னொணுந் திருநாமத்தோடு கலியாணநகரத்திற்சென்று ஸ்ரீவசவதேவொழுந்தருளியிருக்கந் திருமாரீகை வாய்க்கின்ற துட்புருந்தனா இச்சவுண்டா ஞ்ஞரது டெருமைமுடிவழி தமது ஞானகோகாலறிந்த வரனோரும பரததவடிக் கிவழிப் பயந்தெழுந்து தமது குருமு, சிவாக் கூடசெய்து வரவே யெழுந்தருளியிருந்ததாகப் பரிசுது அதிமான் அண்டனேவண்ங்கியஞ்சலித்து ஆதனமிட்டு அருடபச்செய்து, கலியாணநகரங்கொடியுஞ்செய்ய வவநடைபெயர். மேலு வென்ற தலத்துச்சென்று மவவிடத்துள்ளாரு மகே வடசாரங்ககொடியுந் பெற்றிருக்கருளில, வேறே நாரீவினதுபுரு சிவந்தார் அடைக்காயத் திருநிறுகொணார் தெதினேவித்து வண்டி ஸ்ரீயே, எமதிலலினகண கலியாணமொன்று செய்ய ரீசயிந்தென் அது இனிதாசமுடியுமபடி எனதுகிடை புட்டவந் தருள்செயவீரென்று பிரார்த்திக்க, சவுண்டையாரு மகவனமாருகவென தருளசெய்து விடைதருது பின்னா அநேகஞ் சிவனடியாரகன் புண்டூழ்நதுவர வககலியாணத்துக்குச் செலுத்தாகத் தில் ஒருநதியானது பிரவாஹத்தினு லிருக்கையு மொன்றாகத் தோன்றக்கண்டு அடியார எவரும் மனபகலவெறிதக, அவ்விடத்துச் சவுண்டையா அநந்திக்கொயிலின்று சொல்லுவார்.

முற்காலத்தொருநாள அகத்தியமுனிவர் பிரதித்தமான் சமுத்திரநீர்முகமும் ஆபோசனநீரளவாக வுள்ளனகையி லேறாண்டொழித்தசெய்தியையறியாயோ, ஒருகாலத்தித் தானையின்பவா புவிகளால்விடப்பட்ட தெய்வத்தி லேறவனாதெனது

௩௩௦ முசுண்டிசசவுண்டையா புராணவசனம்.

சகசம்பத்தில ஆறறுநாழுமுதும் வறறசசெயத தரியாயோ, முறகாலத்து அசலிதேவனொன்னுஞ் சிவயோகி தமது ஆதமார ததரெய்வமாகிய கெசேசுவரனாத தியானித்துக்கொண்டு உன லிடமாக ஜகத்கருகே யெழுந்தருளியதருணத்து பரவாஹரூப மாய அவாத் திடையுறுசெயய அப்போது அவாகோபாகினியா ல சுவறினாது. திப்போது மறந்தனையோ?

என்று மெரியோதனமையெல்லா யெடுத்துக்கூறி அந் நதியின மோகிப்பொழியசசெயது, பின்னா தமது கரத்தவா னை விதித்து அவளததைத்துணடித தாரவாரஞ் செயதனா அப்போது மெய்ளமானது இரண்டுமலைகளபோலத தாஞ்செல லுமமாககத் தருபறத்துடிவிலகி யுயரகதுநின்றதெத்தனமைத தெனின, சிவநாமயாகளது அமிதமான மாகாத்தியததைத தேவநதியாகி கெய்கைனோடத்திறகேழப்போமென்று மேலே முந்ததுபோதிறுந்தது பின்னும் யதாபிரகாரம் சீழிநகரின் தெத்தன்னித்தெனின, சவுண்டையரது பெருமைதெரிந்து அ வரை உணங்கினதுபொலு மிருந்தது. இதுகண்ட வடியார்கள உலகத்தில் தண்ணீரை யிருதுண்டமாமபடி பேதித்தால் வேறு குமோவென்னும் பழமொழியைத்தவித்ததன ரிசசவுண்டைய னொன்பா தவராஜராகிய சவுண்டையா மனமகிழந்து முன னேசெல்லிப் பின்னே சிவநாமகீர்த்தனையோடு நடந்தது ஆரவா ரிப்பா, ஆன்றத்ததால் தமது கரங்களாற புஜங்களிற டட்டுவா, கரணங்களிடுவா, பின்னுமநதியைத திருமபிப்பாரத்துச சிரித தெழுமபிப்பயவா, பின்னுங் குமபலகுமபலாகக்கடி தவராஜ ராகிய முசுண்டிசசவுண்டையாபபுகழந்து பாடாநிற்பா, மழு வாயுதஞ் குளாயுதங்களை யுயரவெறிந்து கையிறறுகருவா, இவ ன்று அகமகிழ்ச்சியோடு சிவபெருமானையும் அடியரிநகிறகத

முசுண்டிசசவுண்டையா புராணவசனம்: நடிக

சவுண்டையனாயும் பலதரத்துக்கவும், தேவரும் மீதறைய ம
 னிதரும் பலவாறு துதிக்கவும் மறக்காமான வத்கலியாணஞ்
 செய்பும் வேறுநகரத்திற சென்று அளவரம் மணக்கோலக
 னாயுங் கண்டு பின்னுந் தமமொடுசெல்லும் அழிந்நாவிற சிவ
 தத்திமுழக்க மோங்க அந்தக் கலியாணபுரியிற் துபிரியாமுதல
 யாரு மென்கொண டேததுமபடி விருநீஷ்டத்தைய சவுண்
 டையா மலிமுசுகிமீதூர வீதியிற்புகுநது செல்லும்பொழுது,
 ஒரு கன்னிகை யானவள மிக்க நேயத்தோடு சவுண்டைய
 னை வணங்கிநிறக, அதுகண்ட சவுண்டையரும் பெண்ணை
 யுனக்குத் தீர்க்காயுவென்று ஒசீர்வதித்தது தனது மடத்துட்
 சென்று மெய்யனபோடு சிவாசனையின மெய்யன்று அஷ்ட
 டவித் அருசசனையுடன் ஷோடசோப சாரம் வாயும் புரிநது
 சிவபெருமானைத் தெரிசித்தது தியானித்தது நிகாண டிருந
 குற காலத்தில, சிலநாட் சென்றபிற் முன்னுந் சவுண்டை
 யரா லாசீர்வதிககப்பெற்ற கன்னிகையானவள் அகாலமரணத்
 தையண்டி அதுகண்ட தாயதாறையிருவருங் கிழேவீழ்ந்து
 முது புழுதியிற்புரண்டு எழுநது தவராஜராகிய சவுண்டையர
 து ஞாபகமவநது அந்தப்பிரோதத்தை யேந்திகொணாநது அவ
 ரது திருமுன்னேபோட்டு சுவாமி சவுண்டதேவரே, இந்தகண்
 னிகை முன்னந் தேவரீரது பாத்தபதமங்களில் நமஸ்கரித்தவளா
 ரும், தமதுதிருவாக்கால தீர்க்காயுவென்று வந்தவுசனம் பொய்
 யாதேயென்று தேவரீரது சன்னிதியிற் சவசத்தைக் கொண்டுவந்
 தனம், இந்த வாபத்தைப்போககி யெமமைப் பாதுகாத்தருள்க
 வென்று தமதுபாதாஸீத்தங்களில்வீழ்நது அகங்குமவர்களைச்
 சவுண்டதேவா இருநோக்கமுபுரிநது நீங்கள் துதிக்கவேண்டா
 ம் எழுந்திருக்கின்ற தருளபுரிநது, பின்னா அந்தப் பிரோதருப

நா.நா.உ. முகண்டிச்சுவண்டையா புராணவசனம்.

மான் கன்விகையைத் தமது ப்ரீஹஸதததால் சிந்தித்துத் தம் துறையில் வானைவித்தது ஆரவாரஞ்செய்து ஓசனனிகையே எழுந்துவரக்கூடவாயென்று அடபெண்ணின் பெயரைச்சொல்லியழைக்க, இவரது உண்டத்தொனி கோமுன்னமே அககனனிகை தூங்கிவா எழுந்திருப்பதுபோல பெருநது சவுண்டையரது பாதங்களில் பூவத்திற பணிவதுபோல பண்ணது தலையன போடி அஞ்சு ஹஸதயாய நிருகுமவனைக்கண்டு தாயதநதையிருவரும் அந்நிற வானநகரவிழைவி ஆரவாரித்தது எடுத்து மராயிலனைத்துக்கொண்டு புளகாங்கிதராடா.

அப்போது பூவுலகத்தவா யாருந்நித்ததனா, தேவலோகத்தார தூத்து முழக்கினா, தாயதநதையிருவரும் சவுண்டையனா அஷ்டாங்கிதரமமாகத் தண்டாபாரமாயப் பூமியிலிருந்து நமஸகரித்து நூல்கினை பைக்கூ பி சுவாரி தேவார திருவருளபுரிந்த இத்தப் பிராஜைபகாரசதுக்கு அபாபுதிரராகிய எளியேம பரகியபகாரம் யாதுசெய்யலலேம உமக்கு அடிமையாகப்புகுவதே காரியமென நினைநனா அப்போது தமதுதிருவருளாலெழுந்தருளின பௌண்டுகும் அளது தாயதநதைக்கு மநேததிரகினைக்கையோடு ஒலிங்கதாரணமுஞ் செயலித்து அவாகளை யதாஸ்தானஞ் சோப்பித்து, பின் தூமதங்களைவென்று உபாகளைச் சனமதச்சதிருபுகுவித்துக் கதிபெருசெயலிகருங் கருத்தோடு தமதுதிருமடத்தில வீற்றிருந்தனா

கரணம்

செழுந்த

முகண்டிச்சுவண்டையா புராணவசனம்

முற்றிற்று.

திருச்சிறதமபலம்.

சுரிகைச்சவுண்டையாபுராணம்.

மருவமலவொளிவீசுமவண்புகழாரொணவருணைப்
புருட்டணிகியாணபுரத்துறையுமவிரததினா
பெருகுநெறிச்சுரிகைச்சவுண்டையொனுமபாபெறறா
குருவருளாலவாமனத்துகொண்டநிடடைகூறுவாம்.க

வேறு

இட்டவிங்கத்தட்டவிதாசசனையினிடையீடொட்டா
முபசாரத்தியலபினிட்டை, மட்டறுநருகுபத்தி மகி
மைநிடடைவருஞ்சரவிங்கத்தினிடடைமருவுசேடம், வி
ட்டகலாநிடடைபரத்ததுவங்கத்தினிடடைமருவுசேடம், வி
டைவிமலநிடடை, இட்டமனைட்டாழகனகமீசசைனுணி
சுருநிடடைசுகானந்தபரவசத்தாறுநருநிட்டை. உ.

பரவுசிவவீரவிரதத்தினிடடை பகரிவிங்கவபிமானம்
பறறுநிடடை, விரவுகரணதாரவிரதியத்தின் விதியொ
ழுக்காம்குநிடடைவீசிலநிடடை, கரவுகனவிலுமில்லாக்
கருணைநிடடை கருணைசகலாங்கவிங்ககங்காணுநிட்டை, சி
ரமுத்தம்பஞ்சாங்கசுத்தி சேருநிடடை தேகத்துமோகமி
லாததீரநிட்டை. ஈ.

இந்தவெகுவிதநிட்டையனைத்தாலாசா னின்னருளா
ற்சங்கமத்தையினிதுபூசித், தந்தமுறவைத்துவகையமு

உட்சு கரிகைச்சவுண்டையா புராணம்.

அந்துய்யவ்வுசுவையுமபடைத்ததிபத்தியாலே, வந்த
னேசெயதநகமத்திறபத்தாநாவின மகிழ்நுண்பேமெனு
நினறனவாகுகினாலே, பந்தமில்னபாகணாவினமுதுசெய
வாய பரமவெனசசவுண்டையாபகாரதநகமமா. சு

அனபுடனமாயேசொலாமமருங்காலே யத்தவிங்கமரு
சசிபபானமாத்திருநூ, முனபுறுமஞ்சனமாட்டா முன
னநெஞ்சினமுதுமகிழ்வாமஞ்சனத்தைமுழுதுமாட்டி,
நனபுனிதமல்காததாமுநதவுள்ள நளிநமலரினேசசாத
நிராறுதூப; மினபுறலகாமுதலேயநதநக விருங்கா
னவாதனைப்பிணிதாலீந்து. ரு

ஒளிதிகழ்ப்பாத்தி 'ணிமாறமுனன முள்ளறிவாரு
சோதியினை யுவப்பாடு'றறித, தெனியுமறுசுவையமுத
ஞ்செலுத்தமுநதத கழதருமானமாவைநிவே தித்து
ப்பின்னுங், களிகொணமனமுருகிபுடற சேடடையெல்
லாங் கழன்றுவிங்கசசோதியினைக கண்டுகொண்டு, நளி
னமுகமலர்வருமபரமானநத நல்லமுதுணடுணடுசுவை
நயத்தானையா. சு

வேறு

நற்ககாகரத்தினவீழ்நுநலமபெறமுழநிமுழகித
தற்ககவந்தநகததனமையாஞ்சோதிதனைச
சிறககப்பிராணவிங்கத்தோங்கரமொன்றசசோததங்
கஞ்சனைபுரிந்துதுய்யவமுதுசெயவிப்பாராகி. ன

தொடருநறறுணிவினாலேசுரிகையைபுறையின்வாகி
யடலுறவலுப்பாலவைததிவவமுதினையமுதுசெயயா
விடிவியிாதுறப்பேனென்னுமெயவிரதததராசித
திடமுடனமுதுசெயபுநதிமுன்பினறெறித்திருநது. ௮

கையினுலித்ததநலலகறியமுதமுதினையதுஞ்
செயயதமனபினாலேதிருட்டிமுனனெனறொன்றாக
வையநீபமுதுசெயயெனறடிககடிதரவேறேறறு
வெயயவெடபசியாபோலவிருப்பினுலமுதுசெயது. ௯

மிககலிங்கத்திறசேடமெயததவாசேடமெல்லாம
பககமொன்றிடமுககாலமபரிவினாலுநதிவாழு
தங்ககோச்சவுண்டதேவாபெருமபுகழ்தரணியெரும
புககபினவரைநலலோரபுகழ்தேவாபுகலவறுறேன. ௧௦

ஐயுறெறயபயனமுனனாளுழைக்கராக்கமுதுசெயய
மறுவிலாவசனதுககொணவலியவரிசிமுனனாற
றறுபதினகலங்கறிககாமிளகுமுககலமளநது
நறுவியவெயபாலசினிறறுவகனிமிகவுநலகி. ௧௧

அளபபருஞ்சிறப்புகல்கியரியபொறறளிகையெல்லாம்
வளபபமெயதுறப்படைததுமறையவாமநீரங்க
ளுளபபரிவுடனங்கோதவுயாதிகாககப்பானிறகு [ம்.
துளககமில்ன்பிறசோழனகண்களிறறோன்றுமவண்ண

நா.ந. சுரிகைச்சவுண்டையா புராணம்.

கையினாற்படைத்திருந்தகறியமுதருமபாநாதி
யையனார்க்குத்ததுறிஞ்சிககுடித்தமுதனறுசெய்யு
துயயநலலோசைசோமுனறுணைச்செவிமகிழநதுகேட்
வையகாச்செல்லவறிதேமனறியுமற்றேரனபா. [டல

பரிவினமாதிராச்சென்னாபசித்திருந்தருநதுங்குழி
ஹரியவினபாறபராக்கெனறுநாததிடவவரொண்ணுவே
யரியபொறகலமாயுண்பதமுதமாயினறோமெனறு [ம.
சுரிமுழலபாகர்வாககுத்தொனித்ததெனறுபாபாமற்று

வீரசோளவவையெனறுமென்கொடிதாககாராமத
தேரியறனையநிறதனறித்தருமபிடடிமகேறக
சேருநறநிரலியநதானசோத்திருந்தருநதுங்காலை
நேரிலாமதுசகாவினிகழ்தலானிமலாக்கெனறு கடு

அஞ்சியபபிடடைநலலவதிகவத்திரத்ததானமுடி
விஞ்சியவிஞ்சிககோயிலவீமேசாககமுதுசெய்ய
வஞ்சிக்செலுத்திவாவெனறளித்திடவாநக்ச்செனறு
நஞ்சினிதுண்டாகோயினண்ணிமுனயநதுநின்று கள்

என்னமைதேவரீர்க்கிபபிடடினையினிதளிகநச
சொன்னதாறகொணாநதெனெனசைசோமசேகரனற
நன்னயபபுடனேவாங்கிநண்பினாவுதரமார [னகைபால
முன்னமுதுண்டாரொனறுமுதறிவுடையோசொலவார

சுரிகைச்சவுண்டையர் புராணம். - ௧௩௭

வேறு

இன்றுசுரிகைச் சவுண்டைய ரினியவமுதம்பிடிபிடி
யா, யெனறுமனபாற றரததரமு னுமையோரபாகோற்
றேற்றுத, துனறுபசிகொண்டவாபோலசசுவைத்தாரொ
னறுதவததோர்கள், நன்றுதுதிப்பககலியாணநகாகருளி
ருநதுநயநதிடுநாள

கஅ

சுரிகைச்சவுண்டையா புராணம்

முறநிறறு

சூக நிருவிருத்தம் - ௧௧௨௭

உ

திருச்சிறதம் 'லம்

சுரிகைச்சவுண்டையா புராண

வ ச ன ம்

உலகத்தில நகரநாயகமாகவிள ருங்னற கலியாணநகரத்தி
லெழுந்தருளிய ஸ்ரீவசுவதேவரதுதிருக்கூட்டத்தில் தலைமையா
க விளங்குமவா, சுரிகைச்சவுண்டைய றொன்னும் அபிகாணமு
டையவா, இஷ்டலிங்காச்சனைமுதலிய வெருவிதரிஷ்டைகை
வந்தவா, இரிஷ்டைகளாலும் தமது பரமாசாரியன தருளினா
லும் ஜங்ககபூஜைசெய்து, ஐவகையமுதம் அலுசுவைப பதாரத்
தங்களும படைத்து வணங்கி, தமது இஷ்டலிங்கபூஜையிலும்
விராநது இலிங்கததைநோக்கி சுவாமி சிவபெருமானே, தேவல
த்தில் நிராககியாக்கிடந்த உயிர்கள சத்யடையவேண்டி திரு
வாயமலாந்தருளிய காமிகாதிபாகமங்களில் பததார்த்து நாவிரி
டமாகின்று மகிழ்நது புசிப்போமெனறருளிய திருவாககால இ
ப்போது தாமும் பத்தாருணபுதுபோலவே புசித்தேவணமெ

நா.நா. சரிகைச்சவுண்டையா புராணவசனம்.

என்று பிரார்த்தித்தது, அந்த வீரமாதேவசுவரா திருக்கூட்டமரத்தி
யில் இஷ்டலிங்கத்தைப் பூசிப்பானறொடங்கி, பகாயாகமாகிய
புறத்திற பூணையைத் திருமஞ்சனமுதலிய திருவியங்களுமற்செ
ய்யமுனபாகவே அந்தாயாகமாகிய மானசிகபூணையைச் செய
வானறொடங்கி தமது மனமகிழ்ச்சியே திருமஞ்சனமாக வாட
டி, உள்ளமே சாமனாடலராகச் சாத்தி, அந்தக்கரணங்களின்
வாசனையே துபாரப்ப புனைத்து, உள்ளமே நீராஞ்சனமாக
வேந்தி, ஆதமே ஸ்ரவேததியமாக சிவேதித்தது, மனநெரு
ருகி உடலமனசுவரவிருந்து சோதிமயமான விலிங்கத்தை யக
முகத்தே ரீசித்ததுகொண்டு முகமலாசசியோடிருந்து பரமா
னந்தமாகிய வமுதத்தையுண்டு, அசகவைநயப்புடன சிறகுக
முத்திரத்திலுமுகிப் பினசா அவவந்தரங்கச்சோதிவிங்கத்தை
த தமது கரலிங்கத்தில் ஓவாகித் தெழுந்தருளப்பண்ணி பகா
யாகமாகிய புறத்திற பூணையையும் ஸாகமாகப்பண்ணிப் பின
திவலியமான ஸ்ரவணவசுரியமுதோடிகூடிய திருவமுதந் திரு
முன்னாபடைத்து, வைராகியங்காரணமாகத் தமது ஹஸத்த
திலிருந்த வுடைவாளை யுறையினினுங்கமுற்றித் தமக்கு உலப
புறத்தில் வைத்துக்கொண்டு சுவாமி எளியேனபடைத்த வித்தி
ருவமுதைப் புசித்தருளாவிடின் இப்போதே இசுகரியையாலுயி
ராதற்ப்பென்னென்று உறுதிமொழிந் திரங்கிநிற்க, அப்போது அடி
யாதுயாபெற்றுக்கறியாத வெம்பெருமான அருளுஞ்செவவியுஞ்
சிறிதுணர்ந்து அப்போது சிறிதலருந் தாமரைப்புதுமலாபோல
சிறிது முகமலாசசியுடனிருந்து மஹாஸ்வேததியத்தையுஞ்சா
கபாகவகைகளையும் முறைதவறாது இனியசொற்களோடு ஒன
றென்றாக வெடுத்தெடுத்தது சிவேதிகக, சிவலிங்கப்பெருமானும்
தமது ஸ்ரீஹஸத்தங்களால் வாகிவாங்கி வெய்யபசியாளிகளபோ

சரிகைச்சவுண்டையர் புராணவசனம்.   நூல்கள்

ல விரைந்து விருப்பத்தோடுபுசித்தனா அதுகூட சவுண்டையரும் நமது இஷ்ட மினைகளுக்கு சிறந்ததென்று அளவற்ற வானந்தத்திழுழ்கிப் பின்னா இலிங்கசேஷம் பகத்சேஷமென்னுமிருவகை பரசாதங்களுமபுசித்தது வாழ்நாள் இவரது புகழ் திரிலோகங்களிலும் பரவிறது

பின்னா அங்கிருந்த பெரியோசொலவா, முறகாலத்துச் சோழராஜன ஒருநாமித்திக விசேஷத்தினத்தில பரபூதவீரனென்று திவலி பரிவாகங்களில் விசேஷித்தார் அந் திருப்பாவாடைவேததியுஞ் செயவித்ததற்பொருட்டு வெள்ளிய சம்பாவரிசி முந்நாற்றையத்துகளும், அதற்கொரு கறிவகைகளும், அதற்குத்தவியாகும்படி மிளகுமுகக்கலமும், திப்பவியவாசமுள்ள ரெய்பால சருக்கரைகளும், பலரசவாகங்களும், கனிவகைகளும், அடைக்காயமுதும் பூசிக்கின்ற மலைய்வுரிடத்துக்கொடுக்க, அவருமவாங்கியவவாறே திருவமுது அமைத்து அசுமளிகையெல்லாம் சிவபெருமானது சன்னிதியிற்படைத்து வேதாக்கம்சிர மந்திரங்களை பூஜகா உள்ளடங்கியுடனுச்சரிக்க, தினைக்குப்புறத்திருந்து நுகுகின்ற சோழராஜனதுபேரன்பைக்கண்டு அன்னதுகளிலுந்தோன்றும்படி படைத்திருந்த கறிகளுடன் அன்னபானுதிகளையும் சிவபெருமானபுசித்தவோன்சீயைக்காதிநாதேடேடுமே நேராகத்தரிசித்தும் மகிழ்ச்சியடைந்தனென்று பெரியோசொல்லக்கேட்டோம், அன்றியும் மாதிராஜசென்னன்னும் ஜங்கமழாததிகளொருவா பசியினால்வாடி அப்போதுகிடைத்த கூழ் முத்ததுண்டான ருசியினைப்பததால் இது சிவபரீதியென்று சொல்லவே அப்பொழுது அவரதுகாவே பொற்பாத்திரமாகவும் உண்ணுங்கூழே தேவாமிரதமாகவும் புசித்தனமென்று சிவபெருமானது திருவாகு அசீரியாய யாவராலும் கேழ்க்கப்பட்ட

உசுர சரிசைச்சவுண்டையா புராணவசனம்.

தென்று பெரியோசொல்லக கேட்டோம், அன்றியும் வீரசோ
ளவையெனனும் ஒருசிவபக்த பல வாசத்திரவியங்களும் ரச
நாளுஞ்சோதகுப் பிட்டமுது அமைத்து தாமருந்துங்காலத்து
அது எண்ணத்துக்குமேலான சிவவியருசியைத்தர, இது சிவப
ரீதியென்று அபபிட்டமுதை உலத்திரத்தாலமுடி தன பெண்ணி
னலகயிறகொடுத்த இதை நமது கடவுளாகிய பீமேசுவராகரு
நிவேதித்துவாவென்று சொல்ல, அபபெண்ணும் அபபடியேவா
நகிச்சென்று பீமேசுவரா சனனிதியிற் கொணாநதுவைத்து எ
னதுதாயார இப்பிட்டமுதைத் தேவீருக கழுதுசெயலிககச
சொன்னதுகாரணமாகக் கொணாநதேன சுவாமியென்று விஞ்
ஞாயிக, அப்போது சிவபெருமான கையாவெடுத்த நாவா
வுண்டாரொன்று பெரியோசொல்லக கேட்டோம், இப்போது
இந்தச் சரிசைச்சவுண்டையா திருவமுதைப் பிடிபடியா யெடு
த்துத்தர சிவபெருமான வையப்பசியாபோல அவறறையெல்லா
ம வாங்கிவாங்கியுண்டு சிவவதனொன்று புகழுமபடி கலியா
ணநகரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தனா

சரிசைச்சவுண்டையா புராணவசன

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறமபலம

தெலுங்கச்சோமையா புராணம்.

—*—

நிருமலன்பா தமலலாரினைபலாராமற்றோர்னபா
பெருமலமுன்றுஞ்சேரராசங்கமப்பிரியமுள்ளாரா
தருமன்னேயமிககாரதாழவிலாச்சிவாசாரத்தார
துரிதர்பாலுறாதெலுங்கச் சோமையொன்னும்பேரார.

கலியுகநிலையொன்றிலலாகருதுருத்திரரோவெனனு
நிலையுளர்பரமானந்தநித்திரைநீங்கலாதார
நலகுணரண்பிறகருமகடலவிடயநாடா
நிலகுதிவவியசரீரொன்றுலகேததபபெற்றா. ௨

புவனபாவனராயததனபூசனைதவத்தோபூசை
யவதாரதனஸிறமமையறியலாதவிழநதவிழந்து
நவநிஸ்தகலலியாணநன்னகரிவாவாணஸின
சிவனுறைபருபதபபாறசிவானந்தொன்றோரனபா. ௩.

சாறறருந்தவமபொருந்திச்சமா^ளயோகததராஜிக
காறறருங்ககண்ணெடுகாசினியு^ளபரந்து
மேறறிகழகானங்கண்ணெடு^ளவணகொழுகளபோன்
நீற்றுமெபமறையரோமநிறை^ளவாவீழநதிருக்க. [௪

இத்தவாககினியசீடரிவனாவிட்டேகாராகிப
பத்திமோகததானமூலபலமதுணடிருகருநாளின
மெத்துகாரதருவாதங்கணமெலலியலாருந்தாழு
மததருவனத்திலவநதங்கனபினாலாடுவாராய. ௫

சத்தியமுனிவாவாமூந்தபேவனஞ்சாரதவர்க்கண்
மீததமவெள்ளிவலலியொழுங்குகொளபுதலேகலலோ
வத்திறக்கொடியலகல்லன்றாநதருபன்னங்காரணே
கித்திரைகொள்ளுமபொலலா^ளநெடுமுதுகாடியென்றா.

௩௪௩. தெலுங்கச்சோமையர்புராணம்.

இப்படிக்கேசரத்தாரியம்பியசொலலையை
ரொப்பியசிடாகேளாவவாகளையுனறிப்பபாத்து
வெப்பமாங்கோபமெய்திவீணையீகாணீகொல்லோ
செப்பருந்தவத்தோரொங்கள சிவானந்தமுனிவாதேகம.

அருமையானந்தமேனியதனைநீரவமதித்து
கருமைசோகரடிபெனறகடிப்பிப்பாவத்தாலே
பொருவிலாகக்கேசரம்போயப்பூதலம்புகுந்திப்பொல்லா
மிருகமாயுழலுமெனறுசபித்தபினவீணையோகள அ

அஞ்சிவந்தடியிலவீழ்ந்தினறடியோமவகுணத்தால
வெஞ்சநீர்கொண்டுபுத்தமிககசாபம்போமெநா
ணெஞ்சவந்தருளவீடுன்னநீர்கடியாணஞ்சூழந்த
மஞ்சணிவந்ததிறச்சூழுவனனியமாகிச்சினனாள். ௬

சரித்தபினவவனத்தோர தவத்தாசோமையொன்பார
தெரித்தலோகங்களுயவூனசெனித்தவாகையினம்பான
மரிககிச்சசாபநீங்குமற்றுநனமுத்திசோவீர
விரித்தவிம்மாற்றமெய்யெனறுநாககவமமிருகமாறா.

சென்றருங்கலலியாணத்திருகாசசமீபக்காட்டிற்
றுன்றியங்கியங்கித்துயயசோமையாவரவுபாத்து
நின்றிரங்குகொளையாநிலாசோமைப்பூசை
கின்றுமெனமலொடுப்பெனறந்தவனத்திறசென்றார்.

செமமலாகொய்யுமபேபாதத்திரணமிருகங்களகண்டு
சொமமையரிவராமெனறுசூழநதுறெருங்கிரின்றங்
கமமறவிலங்கிலொனறெமமையரினகையினிலே
யெமமுடலொழிந்தானிங்கு மெங்களசாபந்தானென்று.

சாபமநீணைநதவாறறைத்தங்கணமுனசனநதனனை
யேவமதறமுனகூறியிரங்கியேயிறைஞ்சிபினறு
நீபலதினமாவேடடைநீணைநதமைக்கொலவையாயின
கோபமொன்றிலலாயமுத்திகூடுவங்கூடுங்கூலை. கங்

நிதிமணிவிமானமேறிநீபுநீணிஸ்முங்காண
வதிகமாந்திகொளவேணியததனங்கயிலேசோவே
மிதுவுமெங்களைச்சசுத்தமுனிவற்றிசைத்தவாயம [ன.
கதியெமகருளவா பவிணனோஷணங்குறதகழலாயென

ஐயாசோமையரசசொற கையமுறற்றிவானோககிப,
பொயயலவெனததெளிந்தேயவைகணமுனபொருந்தப்
பேசிச,செய்யதஞ்சிவாசசனைககாஞ்செழுடலாகொண
டுசென்று, மெய்யாதமமடத்திருநது மறறைநாளவேட்
டைசெலவார. கடு

பச்சையொண்குப்பாயததைப் பசுதமெய்யுறவேசாத்தி
யச்சமுநதுசசென்னியாததவகைச்சிலையம்பேந்தி
முச்சமவவனததைநோக்கிமுனிவிலாமுனிவாவேட்டை
நச்சவாராகப்புகாரநலவிலங்கினமுஞ்சுழந்த. ௪௩௩ கங்

உதா

தெலுங்கசசோமையாபுராணம்.

வில்லினையேற்றியோசைமிகவெழநாணெறிந்து
கொலலுமாசரந்தெரிந்துகொண்டெழவிலங்கினங்கள்
வல்லெனத்தமமேறசெல்லவாளியொன்றென்றிலொவ
சலனியமுதலவிலங்குசாயந்தவணிறந்தவாறே [வோ

வீணையாவடிவெய்திமெய்யாசோமையாதாளில
நீணிலமுறப்பணிந்துநிறகமேதினிவிமானஞ
சேணிடைத்தோன்றவேறித நிருக்கயிலாயஞ்சென்றா
மாணயமுனிவாபாததாவனசராமகிழந்துகண்டா.

கண்டவாகாட்டுநாயுங்கயிலையிறசென்றநிறத
வண்டவாபெருமையென்றாமற்றுளசாபமாககண
மிண்டியவனத்துவேடாவிடுங்களைக்ககப்படாதித
திண்டவாகரத்தினுலே தினஞ்செத்தப்படியேசெல்ல.

அபபெருவனத்துவேடாநிசயித்தெங்கையமபிற
றப்பியித்தவத்தரமபுதனக்கெநாநிறப்பெதனலே
செப்பிலிவவிலங்கினங்கள்சென்றவாறெனலேவாரு
மொப்பிலமமுனிவாதாமேவல்லொன்றுணாப்பராதி ௨0

பூவுருத்திரராமிறதப்பொருவிலாமுனிவரமபிற
சாவதெனவீணையோராயத்தமனியவிமானத்தேறி
மேவருங்கயிலாயத்தினமேவலெனிவவாறெல்லாங் [ர.
காவலனவிசசலனபாறகமுறுதுமெனப்போயச்சொன்னா

விச்சலனவசவதேவாவிச்சலபுரியோரொல்லா
மச்செயலறியவந்தாரவாமுனமந்தவாதே
நிச்சயமபெறமேறசெலவூதியைநிருபனகணி
நச்சினனொழுதுநினமுனநதிகணவிலாநிறபார. ௨௨

குருபதசேனவெனனுங்கோலநறசுநிகையாலே
மருவுமில்வாழகையிச்சைமனாயினையசெயதும்
பரவுயிரிரககமெனனுமபாரவெங்குநதததாலே
கருமமாஞ்சராசரங்கலங்கியங்கிறககச்செயதும். ௨௩

ராசனல்லாணையாகுமெழிறறருட்பாசினாலே
பாசவாதனைகளெனனுமபகாபுலிககணமபிததுந
தேசுறுஞானமானசெயயக்டகததினாலே
ஆசையருஞானவெயயவடநிமேதினையடாததும். ௨௪

துயயநற்கிரியையெனனுஞ்சுடாதருவாளினாலே
உயிலகொணமாயாபேதவனகலையினையறுதது
முயயநறறியானவீட்டி யொன்றினாலொழியாச்சனமக
கையுடைக்கரியினங்கடடறக்காதிச்செறறும். ௨௫

வீரமெயபபத்தியென்னுமிகககட்டாரியாலே
யாரவெங்காமமாதியாயவெணகினதைககாயந்து
நேரிலசத்தியமதாருநெடுங்கதைவிடாமனின்ற
பாரிலேடனைகளாயபாமபினமபடவடித்தும். ௨௬

௩௪௬ தெலுங்கச்சோமையா புராணம்.

நேயநீளசமயாசாரநெடியதோமரத்தாறபாவத
தீயகோணையவீழததுஞ சிவனருட்சினேகமென்னுஞ்
சாயகஞ்சிலைகொண்டோடித் தாவுமிந்தியப்புள்ளெய்து
மேயநறகாட்சிவேலாறறக்கசீயங்கள் வீழததும உள

ஓமமுறைமாயாருபமெனைததையும்வென்றதீரச
சொமமையாக்கிதுவோபார மென்னவேதுதித்திறைஞ்
தமமிலேமகிழநதிருநதாத்தண்டநாயகாலயாணத [சித
தமமுறைநீங்காராக்சொமமையாருளாலவாழநதார

தெலுங்கச்சோமையா புராணம்

முற்புபபெற்றது

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௧௫௫

உ

திருச்சிற்றமபலம்

தெலுங்கச்சோமையா புராண

வ ச ன ம

தெலுங்கச்சோமையா சிறகனராகிய சிவபெருமானே சா
வகர்த்தாவென்னுமபொருட் பிணிவுடையா, மலமுனறுமொழி
ந்தவா, ஜங்கமமூத்திகளிடத் தனபுடையா, தருமநேயா, சிவா
சாரமுடையா, துரிதராகிய பாபிகளிடத் தெக்காலத்து நெருங்
காதவா, இவைபோலவன வினனு நறகுணநறசெயக்கை ளனந்
தமுடையா, இவா சிவபுஜைஜங்கமபூஜைகளைச் செய்யும்பொழு
து அளவறற வானந்ததினமுழுகித் தமமைமறந்து மகிழ்ச்சி
மிகுதியோடு கவியாணநகரத்தில வாழநதிருக்குள்ளில்.

தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசனம். ௩௫௫

சாவகாரணராகிய சிவபெருமானவீற்றிருக்கூர திருஸ்தலங்களிலொன்றாகிய பருப்பதமலையென்னும் ஸ்ரீசைலபாவதச்சாரலில் சிவானந்தமுனிவர தவதிறறொடங்கி சமாதியினின்று அவாகைகாலத்தில் நகங்களுவளாந்து அமலைச்சாரல முற்றும் பட்டர, மயிசுள மிகவளாந்து விபூதியைத் தூளானஞ்செய்திருக்கும் அவரது மெய்முற்றும்மறைக்க, இவாசிஷ்டராகிய அநேகமுனிவர கந்தமூலங்களையும் கணிகளையும் புசித்துக்கொண்டு அருகிற பத்தியோடு பணிவிடைநோக்கியிருக்க வாழுநாளில்,

ஆகாயமாககததில் கந்திருவார்கள தமது மகளிருடனசென்று அமலைச்சாரலில் விளையாடக்கருதி அம்முனிவரதுதபோவனத்திலுற்று அவரைக்கண்டு இன்னஞ்ஞவமென தறிதறகரிதாய இஃதியாது வெள்ளிக்கொடிச் சூழ்ந்துகுபெறப்படாத புதரோ, அனறிக கற்பாறையோ, இஃ பீரணமில்ல அனறி மரமென்போமாயின இலைகளையுங்காணும். ஆதலால் கண்ணுறங்குமொரு பொல்லாத கரடியென்னும் புகழே இதிலையம்லலையென்றா இவவாறுசூறிய பலமொழிகளையுங் கேட்டிருந்த சிவியர்களாகிய முனிவர்கள் அவரை யுனறிப்பார்த்து மிக்ககோபித்து எமமையா சிவானந்தமுனிவரது திருமேனியைக்கண்டு அவமதிசெய்து கரடியெனறப்பாதலால் உமது கந்திருவமேனிகெட்டு நீர்கடபித்துணாதத கரடியுருவமேதாங்கிப் பூமியில் வனங்களில் உழலக்கடவீர் என்றுசுபித்தனா பின் அக்கந்திருவரும நடுங்கியம்முனிவர திருவடிகளில்வீழ்ந்து சுவாமி முனிவர்களே எமது தெரியாமைமே காரணமாகத் தம்மிடத்து இச்சகித்தற்கரிய கொடியசாபத்தை யேற்றனம், இது விமோசனமாருதரார் எந்தநாள பரதீசாபமும் வகுத்துணாகக் வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க,

௩௩௮ தெலுங்கச்சோமையர் புராணவசனம்.

அதுகண்டமுனிவா இரக்கததால் காதிருவாகளே, நீங்கள் கலியாணபுரியைசூழ்ந்த வாரணியத்தில் மிருகங்களாக சிலநாளசஞ்சரித்தபின் அவ்வளத்தில் சோமையொன்னு மொருமுனிவா உலகநன்மை காரணமாக ஜனிகூதவா, அவர்கையினம்பாலமரிப்பிராயின இரத்தசகாபமநீங்கி மேல முத்தியையுமடைவீர் என்றுசொல்ல, அவருமமிருகவடிவெடுத்ததுசென்று கலியாணநகரத்தைசூழ்ந்த வனத்திறசஞ்சரித்துக்கொண்டு சோமையாவரவுக கெதிர்பார்த்திருக்கும்போது, சோமையா ஆரமாரத்தபூஜைக்கு மலாகொயதலவேண்டிச்செல்ல, அப்போ திமமிருகங்க ளவனாககண்டு இவரே சோமையொன்னும பிரஞ்ஞையுடனநெருங்கி அவற்றிலொரு மிருகமானது சோமையரைப் பார்த்துத் தமக்குற்ற சாபத்தின க்ரணங்களைச்சொல்லி உமது ஸ்ரீ ஹஸதங்களால் எமதுதேய்க்கொழிபுமாயின எங்கடஞ்ச சாபவிமோசனமுண்டாம், முத்தியையுமடைவேமென்றுசொல்லி இரங்கி வணங்குகின்ற எம் மச்சபித்த முனிவாரு மீவவாறு பரதிசாபம் வகுத்தனா ஆதலால் எமக்கு நற்கதியருளவீனென, சோமையரும் அச்சொற்கள் சத்தியமென்று தமது ஞானநேக கத்தாற கண்டுணர்ந்து அம்மிருகங்கடகு அனுசூலமாக நயந்தெதிராமொழிந்து பின் மலாகொயதுசென்று அன்றுதினஞ் சிவாராதனையமுடித்தது மடத்திலிருந்து, மறுநாள் மிருகவேடடைக்குச்செல்வாராய தமதுதிருமேனிமுற்றும் விழ்தியையுத்தாளித்து, பசனசிறித சடையொன்று மேலேசாத்தி, அம்மாதிரியான மறறெருவஸ்திரத்தால் தலைச்சாத்துமணிந்து, கைகளிலம்புமவில்லுமேந்தி அவ்வனத்திற சென்றனா அம் மிருகங்களும் நெருங்கிசூழ்ந்தன அப்போது முனிவா விலலைவளைத்து நாணியேற்றியெறிந்து குணத்தொனிகாடடிக கொல்லும் பருதிய

தெலுங்கசோமையர் புராணவசனம். ௧௬௯

வாய பாணங்கனையேந்தி மிருகங்களுமேறசெல்ல, மிருகங்களு
மெதூதது முனிவாமேறசெல்ல, முனிவா ஒவ்வொருபாணங்க
ளினால் ஒவ்வொரு மிருகங்களுயுமெய்ய, அந்த பாணபரயோகங்
களால் அம்மிருகங்களெல்லா மிறந்து உடனே முன்னைய கந்தி
ருவவடிவத்தை யடைந்து சோமையா திருவடிசுளிற் பணிந்துநி
ன்று ஆகாயத்திலவந்திருந்த தேவவிமானத்திலேறி ஸ்ரீமஹாகை
லாசமடையச சோந்தன அவ்வனத்தி லிதுகண்ட முனிவாக
ளும வேடாசுந் மதிசயித்தனா பின் வேடா தங்களுமபுகழ்கப்
படாத விமமிருகங்கள் இம்முனிவாகையம்பினமானடவகை மி
கவியப்பென்று சிந்தித்து இம்முனிவாரோர் மிருகங்களவந்தகா
ரணமயாதோ, இம்முனிவா விலவிதந்தயித் தொன்றுதொட்டு
வேட்டமபுரியும் நயமினுமாயிரமடர் கதிகா, அன்றியுஞ் செத்த
மிருகங்கள் காதிருவவடிவமடைந்து உவவிமானத்திலேறிச்செ
ன்றன இவ்வறபுதங்களுையெல்லாமந் தூராஜாதிராஜனாகிய விச
சுலமகாராஜனுக்கு அறிவிப்போமென்று சென்று தெரிவித்தனா

இவ்வறபுதத்தைக்கேட்ட விசசுலராஜனும் மந்திரியாராகி
யு ஸ்ரீவசவதேவரும் அந்நகரத்திலுள்ளாரும் அம்முனிவர தற
புதச்செய்கையைக் காணவந்தனா அம்முனிவரும் வாததமா
னத்தைச்சொல்ல அரசனமுதலியோ ரதிசயித்திருந்தனா.

அப்போது ஸ்ரீவசவதேவா ஞானமாகிய வாயுத்ததினாலே
அஞ்ஞானமாகிய மிருகத்தைக்கொல்லவல்ல இந்தச்சோமையரு
க்கு இம்மிருகவேட்டமு மொருபாரமோவென்று துதித்துவண
ங்கி யுபசரித்தனா. சோமையரும் முன்னைய முறைமையாகவே
கவியாணநகரத்திலசீவகாருணியத்தோடுஎழுந்தருளியிருந்தார்.

தெலுங்கசோமையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றமபலம

ஏகாந்தராமையா புராணம

பேராதவமலகுணமபெற்றபெருந்தோற்றத்தா
ரோராருந்திருநாமமேகாந்தராமைய
ராராதசிவநேயரப்பாலுரொணுதலத்திற
சீராகவாழ்ந்திருப்பாரதேசாதொழுந்திருத்தாளாரா. ௧

உலகவுருத்திரொனனுழையுடையாருகிரனபோல
விலகரியவீரத்தாராவிழுகுருவிருப்புள்ளாரா
பலபரவாததைதுணிசூழம்பரசனொப்பரூர்னா
நிலவியதஞ்சிவசமயநீயேநிறுத்தவாரா. ௨

வாதமுறுஞ்சமணசமயமாசறுகருமனத்தினா
பேதமுறுமபவிசசனத்தைப்பேணுதபெருமையாரா
நீத்திராமாயாங்கநெறிசெல்லாரெஞ்சினா
நாதனெழுத்தஞ்சலலானவிலாதநாவினா. ௩

அத்தனருசசனையநத்தம்மலமதிராமைய
ருத்தமநறகயிலையிலவாழுருத்திரனாரோலகக
மத்தியினுறநெறிசித்தங்கமாந்தசிவகணத்தோரைப்
பத்தியினுறநெழுதவரைப்பரிவினாபரவியரோ. ௪

சங்கரனமேனேயத்தாறறத்துவநரசுகாணுபவத்
திங்கித்ததாலேகாந்தத்தினிதிவிருந்தினபுறறே
யங்கமெலாமபுளகமெயதியங்கணனாகயிலையினும
பொங்குநெறிபபுலியிடத்துமபொருந்திவாவாழாளில்

வசவேசாகுருஷிங்கமலாபபதத்துவணபத்தி
யிசைநீத்யேகாந்தராமையாகேடடினபுரு
நசைமேவிநந்திகளைநாங்காணபமெனககடகத்
தசையாதநணபினுலவாககண்டங்கமாந்திருந்தாரா. ௬

வாசசையா சிவநாகமையா

மற்றுமொருபேரனபாவாசசையொனுமபேராரா
நற்றவஞ்சோநல்லசிவநாகமையொனுநாம
ருற்றநணபானந்திகளையொன்றியவ்வுமெனவநது
பற்றியமேனேயத்தாறபரவிமகிழநதுடனிருந்தாரா. ௭

ஏகாந்தராமையாபுராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

சூக திருவிருத்தம் - ௧௧௧௨

உ

திருச்சிறுமபலம்

ஏகாந்தராமையாபுராணம்

வசனம்.

உலகத்தில் இருமலகுணதிகத்தினுல பெருந்தோஷம்
ளவா, சிவனேயா, அப்பாலுனொன்னுந தலத்தில் வாழ்வது.

௩௫௨ ஏகாந்தராமையர் புராணவசனம்.

லோகவுருத்திரனென்று யாவரானுந் துதிககப்பெற்ற புகழுடைய வா, வீரபக்திராகஞ்ச சமமான வீரமுள்ளவா, இதர மதவாதிக ளாகிய யானைகளுக்கு அங்குசமபோனறவா, சிவசசினங்களை த்திரிககப்பெறாத பவிசை விருமபாதவா, சிவபெருமானது ஸ்ரீ மஹாபஞ்சாக்ஷரமல்லது மறறெனறும் புகலவறியாத நாவினா ஏகாந்தராமையனெனும் பெயருள்ளவா

இவா நிததமுந தாஞ்செய்யுஞ் சிவாசசனைமுடிவில் ஸ்ரீம ஹாகைலாசத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமானது திருவோலகக ந்தெரிசித்து, அவவிடத்து அமாந்த சிவகணங்களைத் தொழுது துதித்து, மறறைய 'வங்குள்ள பரிவாரங்களை யுந் துதித்துப் பின ஏகாந்தமான ஸதஸ்ததிலிருந்து தியானித்து, சிவாநுபவசகமே லீட்டால தமதுதிருமேனீழ்மறறும் புளகாங்கிதராயிருந்து பின ஸ்ரீகையினின்றும் பூஷுகிறசெலவா இவவாறேவா முங்கால ததில ஸ்ரீவசவதேவா குபூலிங்கஜங்கமங்களிப்புரியும் பத்திமை மிகுதியைப் பெரியாபலாபுகல நாடோறுங்கேட டானந்தபரவச ராய ஸ்ரீவசவதேவரையுந் தெரிசித்துத் தளராரணடோடு அவ விடத்தமாந்திருந்தனா.

அன்றியும் வாசசையென்னுமொரு சிவபத்தரும், அன்றி யும் சிவநாகமையென்னு மொரு சிவபத்தரும் ஸ்ரீவசவதேவரி டத்த திகநடபுடையராய அங்குசசென்று உயவோமென்று கரு திவந்து தரிசித்துத் துதித்துக் கலியாணபுரியில் மகிழ்ச்சியோடு உடனிருந்து வாழ்ந்தனா

ஏகாந்தராமையர் புராணவசன

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றமபல

திருக்கூட்டச் சருக்கம்.

சங்கமபிராணியான்புராணம்.

நந்தியாரருணற்றவாபூசைநண்ணிமுற்றியபினபுதாங்
கசிற்து, புந்தியாவலாவிட்டவிங்கததைப்போதவினபுறு
பூசனைசெய்வா, ருந்தமேல்திமபரவசமதனலுமபாகோ
னறையொழிவற்றோககிச, சிந்தையாருந்தசிவானந்தவ
முதலுசென்றுசென்றுததெவிட்டிடாதருந்தி க

பரிவினாலடிச கட்டியசாரபுளாசலுசெய்தனற படு
மெழுகினராயப, புரிபுரேயமேபொருந்தியுண்கண்குப
புளகமெயயர்ராயயாதாமபுலம்பி, யரியமேனியின்குண
ங்களொன்றினறி யதிகவானந்தராகமேலரும்பி, யுரிய
தோத்திரங்கண்கணீரொழுந வோதியோதியனபுத்தியு
ளுறுங்கால. உ

என்றுமெய்திடாச்சங்கடாபுதியோ ரொய்திருந்திகளிரு
ஞ்சிவாராச்சனையி, னொன்றுசெய்தியைத துவாரபாலக
ராலுணாரநூநீங்கவவவுத்தமருடனே, சென்றடைந்தது
தண்டநாயகனா செய்யவாவியசெய்தியாலுடல, நின்
றகம்பம் தென்னவேயோக நிரதரானந்த நிலையராழ
தார.

புதியமெயததவததமபிராணிததே புககவாருயிரபுற
பபடாதாகி, யதிகசங்கமாராதனைப்பததி யமுதருநதுவா
ரததவரடிககாம, விதியினொன்றியங் கரங்களாறசெய்யு
மேவுசெயகையுமெலலெனரமுவித, துதியுநாவிடைமற
ந்திருகண்ணீர் தொலையவபபெருஞ்சோதியுட்டங்கி. ச

நானறவூசலினகயிறததமுறபோ னண்ணுமிந்தியங்கர
ணங்களடங்கிச, சானறவனவிழிற கதாக்களுமவனபின
சாருநதனைமேபோற சங்கமரடிககீ, முன்னுசிறதையினு
டனறிவனைதது மொடுங்கிபுடபுறமபொனறையுமறியா,
தானறவெட்டித ழிதயவமபுயமே யவாபதாமபுயமாகவ
ங்கமுநதி. (௫)

மண்டொணாதவறமதுவனுபவதது மனனிமேனிமிந
திருந்துபேரினபங், கொண்டருட்சிவயோகமுததிரையு
டகுலவுநதிகளகுறிப்பினையறிவாற, கண்டுமெயசசென
னவசவேசாபணிர துகழுவவாசறறுங்காண்பரிதாயநீர்,
மொண்டமிழநதநற கட்டெனசசோதி முழுகியேபுறமு
ன்னலாச்சுகமோ (௬)

பாசந்ததிரைநீங்குபேரினபப பரமந்ததிரைநதயெ
னஞ்சான, வீசுமத்திரையறறதோகடறகாலவிரவிடாத
விளக்கெனவசங்கா, தாசைமெததுமிந்தியமெலாமகன
படருமேகங்களறறவிண்போன்று, நேசநறசிவான
ஈநிறைசுகதினாறறனைமறநதனனே (௭)

தன்னலாககரமததனமேனியினமேற முககிநொநதிடு
மெனறுதனனிதய, மனனுமமபுயச சுகாதனத்திருத்தி
வாயுவெயயில்சோ மஞ்சனமாட்டி, னுன்னருநதிருமே
னிகனறிடுமென றுணமைநீரினைச்சொரிநதுமணனுதிக
கு, மினனமாமலாகடினமெனறண்டத திலங்குபங்கயவி
தழதரிபபதுவோ

௮

கா துவனனியிற றுப தூமததாற, கறுககுமெய்யெனக
கருதிமெயஞஞானத், தீதிலங்கியிறபொறையெனுநது
பஞ்சோததளித்திருத்திபங்குளெல்லா, மாதிமெயக்கண
லெனறுதனனறிவா மரியசோதியை யெடுத்திருநவமுத
ந, கோதெனகுகொடுசாரவொண்பத்திக குணத்தைநல்
லமுதாயகுகொடுபபதுவோ

௯

திட்டிகொணடுதானவிருமபியேநோக்கின செய்யமே
னிகஞ்ஞனமையனறென்று, நட்டபாவனை கொண்டுபார்
பபதுவோ நறகைநீணடுபசாரங்குளதஹ, தட்டினுலு
றுத்திடுமெனநீனைநது சததெனுங்கயாற ஹைவருந்தா
மோ, விட்டமெயபுளகித்திடி லவோவாமெனறுளேபுள
கித்திடுமியல்போ.

௧௦

கிறியையாலுடலிநதியமனநதற கிளாவனை, உதயுநகி
ரமத்திலொழித்தே, குறுகியத்தனோ டொன்றுமெய்
சமாதிகூடுநதசிவ யோகமுத்தினாயோ, வறிவை.

யாராகளித்தறிவிக்கு மறிவெனுமபிரசாதமாராநிலையோ,
மறுவிலாதவவவறிவினிலுறறுடல மனமுறுநதொழினமற
நதிருபபதுவோ. ௧௧

என்றுதருகுருநதிகடிருமுனிற்றஞ்சியேசென்னவச
வேசனோதி, நினறநெஞ்சமுமுடலமுமுருகினேயமெய
யராயநாவிழித்ததுபபித, துனறுமேனியி லுரோமங்களை
சிலிசுத தோனறலாபபெரும புளகமேற்றேனறி,
யொன்றிடுமபரவசத்தராயைய முற்றசித்தராயுலாவுமக
காலை. ௧௨

வேறு

இந்தநெறிகலியாணத் திருக்குமபதத ரிருமைசெறித
வத்தோராக ளெல்லாங்குளா, வந்தணைநதுவசவேசாபூ
சைககாலை வந்தசிவயோகநிலைமகிமைகண்டு, தந்தமில
றபுதமெயதி யிரத்ததனமை சாரந்தகாரணமதனைத் தம
முளாயவார, முந்தியநடபினரறிஞாதுவாரபாலா முத
லோராயழைக்கவவா முடுகிவந்தார. ௧௩

இங்குவசவேசாசிவபூசனையினபாற
புபுடங்கமகிழ்போதெனபொருநதுசெயனுமபாற
நகியவாபோனவாசடகுகெனவறிந்தே
துகண்முனமிநுநனமியம்பிடுமினென்ன. ௧௪

மறறவாகடமமிலுயாவாயிலுறுகொலல
ருறறசெய்தியொன்றுள துணாகருதுமதெனன
நறறவரொருசுதொமைநண்ணியெதிரினனா
வெற்றிவசவேசருறுவேலையெனவெனரா

௨௫

நித்தசிவபூசனைசெயநிடடையிலடைந்தே
யொத்தசுகமேவியயாவுறறுநுறைகினரா
மெயத்தவவெனப்பெரியாமீளவுந் - நதா
நித்தனகமையாமறிவதெனதெதிரிசைத்தா

௨௬

துயயவுரையங்கணவாசொன்னளவினலலோ
ரையவசவேசரவசத்தறைநிறந்தே
பையவவாசொலவிரதபானமையறிவேநாரு
செயவதிதுவெனனவெதிரசென்னவசவேசா.

௨௭

இந்தமுறைமெயயடியென்னறறிவெனன
வந்தனைசெய்தவவுரைவகுத்துமொழிகினரு
ருந்தியவிவிங்கவயிரோதுகுருவிங்கம
பந்தமறுபத்தாகளபரிகுமுயிர்பனனின.

௨௮

வேறு

பொங்கருண்பாலெனனைப்போதிகருந்திகென்றுஞ்
சங்கமமுயிரித்தருசசங்கமேசுரனேசான்று
துங்கமபாததீரத்தநதூயசேடத்துநேயந
தங்கியபெரியோரிடடைத்தனமைநீவலனீர்ஒன்றுந்.

௩௫௮ சங்கமப்பிராணியான புராணம்.

அபபடிதப்பாதிந்தவருமபிரமாதரிடடை
யொப்பவுமவாககினுலேபுனாககவுமுரைததாறபோலத
தப்புதலினிறனருயசசரிககவுமவலநநதிக
கிப்பட்டிமீதிலொப்பாரிலையெனதேத்தினுரால. ௨௦

நந்திகள்சிவபூசைககணயநதுறுங்காலேவநது
சந்தியாதேருநதுயயசங்கமாதமமைநேடிப [த
புந்தியாலவணங்கிக்கொண்டு போதுமென்றுரைக்கததூ
ரநதிவானனையமெயயராலயமடங்குளெங்கும். ௨௧

ஒடினாதேடிககண்டங்குவபுடனவணங்கிமன்று
ளாடியாரனையாரதமனம்யழைத்துவநருநதவததோர
கூடியகுழுவிறகொண்டிருநகலுமாவிபினறி
வாடியவசவதேவரொழுகநனாவணங்கிரினரா ௨௨

மன்னுமாசபையிருந்தமாதவரனைத்துளோரு [நூர்
மன்னவெமபெரியோர், செய்யுமருநதவமென்னோவென
பின்னொநதண்டநாதாபெருமையேபிறங்கவேத்தி
மின்னணிமாடநீடுதமமடமேவிசசெனரா. ௨௩

சங்கமப்பிராணியான புராணம்

முற்றுப்பெற்றது

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௧௬௫.

உ

திருச்செறமபலம்

—*—

சங்கமப்பிராணியான புராண

வ ச ன ம

ஸ்ரீவசுவதேவா ஒருநாள ஐங்கமபூஜையை முதலிற்செய்து முடித்துக்கொண்டு, பின் இஷ்டலிங்கபூஜை செய்வானறொடங்கிப் பூதசுத்தி யநநாயாகங்களைத் தொடங்கி முடித்துப் பின் பகாயாகமென்னும் புறத்திற் பூஜையையும் முடித்துப் பூஜாவஸானகாலத்தில் நீஷ்டாஸகளரூபங்களாகத் தியானித்துத் துதித்து வணங்கி யானந்தபரவசராயவானந்தமே மேலருட்பிய தென்னத் திருமேனிபுகித்து உள்ளநெக்குருகி ஆனந்தபாஷ்பமென்னுங் கண்ணீர் தாராதாரையாக வெள்ளங்கொண்டோடப் பத்திக்கடலிலழுழ்கி யிருந்தனாடித்

இவவிதமான சிவபூஜவேளையிற், என்றைக்கு மங்குவரப் பெருந புதியா ஐங்கமமூர்த்திகளொத் தீவாவந்து ஸ்ரீவசுவதேவா சிவாசசனைநிஷ்டையி லிருக்குஞ் செய்தியைத் துவாரபாலகொன்னும் வாயிலகாப்போராலுணர்ந்து அவவிடத்தினின்றுஞ் சென்றனா சிவாசசனைநிஷ்டையிலிருந் ஸ்ரீவசுவதேவரதுபிராணவாயுவும் அவவுத்தமரான ஐங்கமமூர்த்திகளுடன் சென்றடைந்து அதனால் அவரது அருமைத்திருமேனியுந் தூணம்போலசைவமறுநின்றது

அநதப் புதியராய ஐங்கமமூர்த்திகளிடத்துப் புகு க இவரது உயிரானது வெளிப்படாததினால், ஐங்கமாராதனையில் தமது திருக்கரங்களாற்செய்யும் நனமுறறலோமி இனசொல இனமுத்திமும், நாவினிடத்துத் துதியும், கண்களி லானந்த வெள்ளமும் ஒன்றுமின்றிக் கயிறற்றபூசல்போல இருநிரியங்களை கரணங்க

௩௬௦ சங்கதம்பிராணியான புராணவசனம்.

ளெல்லாமடங்கிச் சானறவனாகிய சூரியனசெல்லக கிரணங்க
னும்வனபினசெலவதுபோல வபுதியனங்கமரது திருவடியி லூ
னறியசிறதையுடன் அறிவனைத்துமொடுங்கி உள்ளும்புறம்பும்
ஒன்றமறியாது அஷ்டதளபதமமாகிய இருதயபத்மமேவவரது
பாதபதமங்களாகவழுநதி, அளவறற அறப்புதாணுபவததில் நிலை
பெற்று மேலோங்கியிருந்து பேரினபததையடைந்து திருவரு
ளால் வலிதுனெய்திய சிவயோகமுத்திரையில் ஸ்ரீவசவதேவா
பொருநதுங்குறிப்பை,

ஸ்ரீசெனனவசவேசா தமது பேரறிவா லுணர்ந்து பணி
நது, எமமுடைய பரமாசாரியனாகிய ஸ்ரீவசவதேவா அசை
வற்று இவ்வாறு நெடுமபொழுது நியானித்திருக்கருங் காரணம
யாதோ? ஜோதிாமயமான சிவததிறகலந்து புறநோக்காத பேரி
னபமோவென்று பலலாடகத் துதித்து வணங்கி நெஞ்சோடு உ
டலுமுருகிக் கண்களில் நீர்த்துமயி உரோமங்கள் சிலிரககப்பெ
ற்றுப் பரவசராய ஐயமுற்றசிறதையுடன் னிருக்குமிடத்து,

இந்தவதிசயத்தை அநதக கலலியாணநகரத்தி லெழுந்தரு
ளிய பததா சரணாமுதல யாரும் கேளவியுற்று விரைந்துவந்து
ஸ்ரீவசவதேவா பூஜையில்நேரிட்ட சிவயோகமகிமைநிலைமையை
ககண்டு தந்தமமில் அறபுத்மடைந்து இதன்காரணமறியவேண
முனராய, அவரில் ஸ்ரீவசவதேவாக்கு பரதானநடபினராய அறி
ஞா துவாரபாலராய ஸ்ரீவசவதேவா முத்தியோனா யழைப்பி
தது இங்கு ஸ்ரீவசவதேவா சிவபூஜைநிஷ்டையி லெழுந்தருளிய
காலத்து நடந்ததிருமங்களை யாவை, இந்தஸ்தலத்தில் உமமிடத்
து உரோணுவந்து தங்கி வராததையாடிச் செனறவருண்டோ
அதை விரைந தெமமிடத் தறிவிப்பினுன்று புதல, அவவாயில்
காவலிற செந்தவரொருவா அங்குக்குழுவின பததா சரணா

நோக்கி, சுவாமி ஒருசெய்தியுண்டு என்னெனின, இவ்வுலகத்து
 எனறுநகண்டரியாத வறபுத்த திருமேனியுடையராய சரமூாத
 திகளொருவா எமமிடத்துவந்துநின்று ஸ்ரீவசவதேவா யாதுபுரி
 கினறனொன்றுவினவினா அதற்கு அடியேனுகள ஸ்ரீவசவதே
 வா சிவபூஜைநிஷ்டையி லெழுநசுருளிப் பரவசத்தினராயிருக்கி
 னறனொன்றுரதரம்புகளறோம், அம்மூாததிகள யாதுமபுகலா
 துசென்றனா இது யாமநிந்ததென்றுபுகல, இதைக்கேட்டவா
 யாரும் ஊகிதது இனிச சிறிதுநதாமாது அவா நிஷ்டைபுரியும
 பூஜாசகிரந்ததைததிறாது அநிஷ்டையினறனமையிறறெனவ
 றிவேம, இதுவேசெய்யாதகத்து என்று ஆலோசித்து, எதிரிற்
 குஞ் சென்னவசவேசுவரோ ஸ்ரீவசவதேவாகு மெய்யடியா அ
 வரோ யறியவேண்டுமென்றுசொல்ல இதுகேட்ட சென்னவச
 வேசுவரா அடியாருமுனைநோக்கி உத்தரதில குருவிநகஜங்கம
 றுகள பத்தாகடகுயிமேயான, எமதுஞ்ருவாய ஸ்ரீவசவதேவாகு
 ஜங்கமமேயுயிர், இதற்கு ஜங்கமேசுவரோ சாக்ஷியாகும், பெரி
 யோரதுதனமையை நீவிர் இயற்கையானேயறிவிர் இப்பிரமாத
 நிஷ்டை அவவண்ணம் புகலவதற்குங் கூடாது ஆதலால் இங்
 குவந்து மீளச்சென்ற சரமூாததிகளைக்கண்டு அவரைப்பினசெ
 னறு யாமுணர்வதே முறைமையென்றா உடனே யறிஞர் பல
 ருந் தூதராயேவிச சரமூாததிகளைத் தேடச்சொல்ல, அதனாது
 வரும் தேவாலய மடாலயங்கள் எங்குமாராயந்துதேடி நடேச
 ரேயென்றதுமானிதது அம்பெரியனாகக்கண்டுபணிந்து நடந்தன
 வனைததும் விண்ணப்பம் புரிந்து மகிழ்ச்செய் நூழ்த்துவந்
 து அடியா திருக்கூட்டத்திற் சோப்பிதரனா சோந்தது வாய்
 லாகவே ஸ்ரீவசவதேவரும் உயிர்பெற மெழுந்து வணங்கி நிள்
 ரா

௩௬௨ சங்கமப்பிராணியான புராணவசனம்.

ஆங்குச்சென்ற பெரியாயாரும் இப்புதிய சரமூர்த்திகளது
திவ்வியசத்திக கதிகவியப்புறறு இப்பெரியரதுதவம் எத்தவமை
ததெனவியரது ஸீவசுவதேவரது பெருமையையுரதுதிததுப பி
ளனா தமதுதமது திருமடங்களிறசோரது வாழ்ந்திருந்தனா

சங்கமப்பிராணியான புராணவசன

முற்றியு

உ

திருச்சிற்றமபலம்

கின்னரையாபுராணம்

இன்னநாளிலவசவலே^க பரிட்டமானநண்பரங்
கின்னரையருடலகை^க வுகிரிமினத்தாடிபுற
வன்னநணபாபெருநை^க நாடிவசவராசரனபினுன
முன்னருநதுயாககடற்குணமூழ்கிறநதுமொழிகுவரா

என்னையாவெனக்குரலலவினபமேயெனுவியே
யென்னையாருமெம்பிதூனெனைத்தெருட்டுதேசிகா
வென்னையாவிசோரவினகிருத்தியெங்கணைந்தனை
யென்னையாநினிசுசெயகே னெனக்கிசைநதசெலவமே.

பரிசுவேதியேதருப்பனைத்தெழுந்தசோலையே
யுரியகாமதேனுவேயுயாநதசங்கநிதியமே
மருவினோநினைத்தநலகும்ணியொடானவனசமே
பொருவினமேருவேயருடபிறநநலலபூமியே. ௩

விருமபுரலலகற்றமேயெனமெயககுலதாதெயவமே
திருநதுபத்திமுவிதஞ்செறிநதநனனிதானமே
பெருநதவத்தாதிரேனபிஞ்சுகியெனனைவிட்டுனைப
பரிநதழைக்கநீயகனற்பானமெயெனனபானமையே ச

நம்பனனபகினனரபபிரமையாநலங்கியா
னிமபபொனபுநைநதிருக்கவெனனைவிட்டகனறுநீ
யுமபாகோனையுற்றதென்னவுத்தமாவெனககுறுந
தம்பமேயுனைப்பிரிந்ததமியனேனைநினைவையோ. (ந)

பிரமஞானவமுதமேபவிப்பெனககுநீயலோ
திரமதாகவெனமனநதிருநதுசோதிநீயலோ
வரமலோவெனககணீமற்றதுமாரிபோலவிழுக
துரமிழநதுவசவதேவருடனமற^௧கவுணாவராய ச

ஐயாகினனரபபிரமரறிவையுமகநதைதீர
துயயசொல்லையுமனநதுலங்குதூயமைதன்னையு [யச
மெயயையுமவிருமபியங்கி மேவுவெண்ணெயெனனலா
செயயமேனியுருகியேதியங்கியுனமயங்கலும். எ

வசவதேவாதுயரமெயதிமனநடுங்குமெலலியி
னிசைநிறைநதசங்கமேசொங்கணுநிறைநதுவேந
ரசைவிலாதசிவமதமனைநதருந்திறறசெயும
விசையரானமாச்சிதேவாவினாயவநதிலாரதென. அ

வேறு

படியாரிப்பாசசையனாப்பா ததன்மூத்தூட பரிவினா
மடிவாலமாசசையனாவணங்ஙி பிந்தவாறெல்லாங்
கடிதோடிபுரை ததவனாககடிதுமொணடுவருதியென்ற
மடிவேகத்தேகியவமடிக்கயலந்தாழ்ந்தரோ கூ

இந்தவுனாயியமடவநிந்தெழிறறவந்தாமாசசையா
வந்தவராவவிடத்திலவசவேசாசெயவதுவென
சந்தமுறவுரைத்தியெனச்சகளேசமாதரசா
முந்தையாதாமகந்தாபெருஞ்சமுகத்தினந்தியா ட

பிரமையாதந்திருவுருவைப்பிரியாமலனைத்துக்கொண
மொமெதானதுமினநிமிஷந் துருகுதினனானறலுமே
வரமிருத்தமகத்தோரூனவாடியமுமவருத்தமெ
னாதவத்தோராமககாவிபானதெல்லாமிவவளவோ யக

சங்கமந்தமுயிரொன னுஞ்சாறறெலாமிவவளவோ
சங்கமந்தங்கதியென னுஞ்சாறகுணமுமிவவளவோ
சங்கமந்தமதியென னுந்தருக்கெல்லாமிவவளவோ
சங்கமந்தங்கரத்திலங்கந்தாவின னுஞ்சொலிவவளவோ

பிடித்தநிடைமறந்தூலைப்பேணியினறுபற்றினரோ
வடித்தபத்தியமயராகி வளமபெறுஞ்சொலவகுத்திருந்து
படித்தவுனாயியாமற்பரிந்தயிபாப்பரிந்தனரோ
துடித்தபத்திலையேற்றசொலிமற்றுஞ்சோவரோ.

அநிகதவாசு கதிகதவரருணைநிசோபிரமையா
மதிநலததாலானவனாவரவழக்கவழக்கனேரு
நதிமுடியானிடத்தனைநதநனமையெனநயநதுகநது
புதியபெருமகிழ்ச்சியு னபுளங்குமபடியலால யசு

அழுவதுவெனவிழுவதுவெ னநதோவென நரறறுவதெ
னெழுஞாணனீர் மாருமலூற்றுகச்சுரபபதுவென
பழுதிலத்தனனபாழுனமபததாசெயுமபானமையோ
நழுவுநெறியிலகத்தோரணணுதொழினமககதென.யிடு

ஆயிடைவநதவா துயரமாறறறிழைமருங்கணனீர்
நேயமுடனறுடைக்கறியேநெடி துயிராகுமபடியறியேம
வாயதனாறபகாநதநிடடைமறநோரைப்பாரோநீ
போயவாகளசெயுஞ்செயலைப்புகுநதியறறப்புகவென்று

பணித்தளவிறபடியாரிப பாசசையாவினாநதுவநதங்,
கணித்தொகையாமருநதவத்தோாக கஞ்சலிசெயதஞ்சி
யே, துணித்தவாசொலவைவராகஞ சொன்னளவிறறம
துநிடடை, கணிநதுவசவேசருயிர பிரமையாபாறகலந
ததால யசு

கலநதளவிலவசவேசா காயத்தைககண்டுநலலோர், புல
நதமுகராயிதெனன புதுமையெனப்பலமுயியே, வலங்
கொணிடடைமடிவால மாசசையாசொறசெவியுறலும்,
விலங்கினறித்ததமதுயிரை விட்டதனை வியநதயாவா.

மாசசையோவனமரிடடைவகுத்துரைககவலலரந்தப
பேசசரியநநதிகளிப்பெருமைசிவனேயறிவன
வாயசசொல்லேயனறியிநாமாபத்திவலலவரா [ர.
சோசுடலமவிருமபுநமக சிதுவெளிதனறெனவுரைத்தா

பாபபதறகுமுரைப்பதறகுமபாவிக்குமபடியதறகு
மாககுமிதுசெயவரிநாலாகராவெனத்தொழுதார
நோததுநின்றபடியாரிப்பாசசையனாநின்றநல்லோர
சோததிமடிவாலோறகுச செபபுகெனசசென்றுநாததார

வே

கோடபொழுதே மாசசையா கினாநதவினபமனத்த
ராயக, கோட்டமறுநதநகமமே குலவுமுயிரொன்றுரை
ததவுரை, நாட்டவலலலதீராரமுவாவிரதநநதியே, யா
ட்டமொழிநதமணிவினக்கே யமனாககினிதாமனப்பனே.

என்றுபுகழநதுமாசசைய ரொழுநதுவாதொனுமரங்க
ள, பொன்றமுறிகுருங்கட்களிற்றொ பொருந்தாரொன்னுங்
கரிகுமுழவைச,சென்றுமுறிகுருகிவகமோசிவததுரோ
கச சிலோசசயங்கள, குன்றபடிகும பெருங்காறற்றொ
கொடியவினையினகூற்றமோ. ௨௨

தகதனவேழவிதகாததவனோ சமனையுதைககுந்தாளி
னனோ,பொககநெறியாமபெருங்காட்டைப்பொடியாயெ
ரிக்குமபொங்கழலோ, தொககபுரத்தைபெரித்தபான கு

லாயுதமோசடாமழுவோ, மிககவீரவிருதகலா விமலன
கணத்துளொருவனே ௨௩

என்னநடநதுசிவகணததோ ரிருககுமவையிலிறைஞ
சியெழுந, தன்னாபாதமபிடிததவாத மததமபாலமனை
தததறபி, னுன்னுமவாநாளுள்ளங்கொணடுததநங்கொ
ணடுறுதிக்கொண்டு, கிணனரையாருகனைநது மாசசிதே
வாகிளததுவா. ௨௪

பததருயிளோமெயப்பொருளே பததிமணியாநந்தியெ
னு, முத்தாமனைசீயுடனகொண்டங் குமபாகோனையுறலா
மோ, வித்தநாயினமேலநபெ ஹமயெங்குநிறைத்துக
காட்டாதே, சித்ததமிருவீர்களுமபொருநதிசசெல்லுமபடி
தானசெல்லுமோ ௨௫

சிவமாகணததோரறிபாமறசிவனுதமைக்கொண்டே
குமதெ, னவமாமுன்னுவிதபத்தி நயநதுவளர்ககுநந்திக
னோத, தவமாகேசரிடததகறறித்தனபாற்கொண்டுசராத
ன்னறே, புவிமேறறனது பெருமையா புதுக்கிரின்று
பொலிவிப்பா ௨௬

நந்தியகனமுனமணமீதினமபன்னபினபேர்கலு, மிந்
தமுறையானுமமனத்தி னிசசைப்படியே செலவொண்
ணை, புநதிமகிழநதுநந்திகளை பொருநதுங்காலமெல்லா

நீர், சிந்தைமகிழ்நதங்குடனிருப்பீ ரொழுவீரென்னதெ
ளிந்துரைத்தாரா ௨௭

தனுமெல்லெனவேயசைநதசைநதுதவக்கினனரையா
சயனக்கண, கனவுதெளிநதங்கெழுவாரீபாறகழ்தினெ
ழுவக்கணத்தினிலே, மனமாநிடத்தாமாசசையாமலாத
தாளபீதிலவசவேச, ஈனகாவெனமுனெழுந்திறைஞ்சி
யருகிறதவததோரடிபணிந்தாரா ௨௮

எழுந்தவிருவோர்களுமகத்தோரககிறைஞ்சிநின்றிரி
ருந்தவததோ, ரொழுங்குதீராமாசசையரை யுவந்துபுவ
னியுருத்திரா, வழுந்துவீரதவத்தீரா வருளாகரேனையற
முதலவா, வெழுந்தஞ்சிங்கார மெழிலாபரணமெனவு
டையாய ௨௯

உறுதியுரைக்கிறகோபியா யுவந்தவிடத்தி லுயிரளிக
கு, மறுதிமானே யசஞ்சலனே யரியசீலமாதரிப்போய,
பெறுதிசிவமே யெனத்தெளிந்திவ வுலகநீதிபேணாதா,
யிறுதிவரினுஞ்செயபாத தெனறுஞ்செயயாவெண்ணத்
தாய ௩௦

மாணுநலத்த வெலறகரிய மடிவாலைய வெனப்பெரி
யோர், கூறாநின்றரவாதமமைகருமபிடடேத்திககொடி
யேனைத, தேறாவெனனையொருபொருளாயசசெயயுமப

டியெனடி-யனே, நேனாவிண்ணப்பநதருவீரே ந னுநினற
ங்கிறைஞ்சினா நக

இறைஞ்சியதற்பினவசவேசொழிலாரமுகததையெதி
ரநோக்கி, நிறைஞ்சதவததோபுகலகினராநிதியங்கொ
டுக்கலாமுடலஞ, செறிஞ்சுகொடுக்கமுடியாதுசெயலா
றகொடுக்கலாமனததைப,பிறிஞ்சுகொடுக்கமுடியாதுபி
ரியமதனாற்பிடித்திடலாம நக

மருவுமுயினாயளிகொணாவைராககியததாறகொடுக்க
கலா,மருமையுயிரசங்கமத்துடனையகனராலகறலணவு
றரால, வருதலிநதநதிகடகே வருமெனறே,த வசவே
சா, பருவினிறைஞ்சியிமமெழுகுப பறமேனடியே
னென்றிருந்தா நக

இருந்தபொயோரிருவனாயுமேததிதததமிடததனை
ந்தா, திருநதுதவததாமாசசையாவசவேசுரிறசெலவி
டுததே, பொருநதுபுநததமமடமபுகுந்தா கி ன ன ன ன
யாதமபுனிதவகம, பெருந்தனமையராய மகிழ்நதுறரா
மடிவாணைபேசியே நக

கி ன ன ன ன ன ன ய ர பு ர ன ன ம

முதற்பெற்றது

சுந திருவிருத்தம் - கஉகக

கி ன ன ரா யா பு ரா ண

வ ச ன ம

இதற்குப்பின், ஸ்ரீவசுவதேவாக்கு உற்ற நண்பரான கி
 னரையொன்பவா தேகவியோகமடைந்து சிவனது திருவடிகளை
 யடைந்தனா இதுகண்ட ஸ்ரீவசுவதேவா அந்நண்பரது மிதம
 மற பெருமைகளை எண்ணியெண்ணித் துயரக்கடலினமிழந்தி
 மனநெக்குருகி எம்மையனே, எம் பின்பவடிவமே, எமதாவியே,
 எம்மையாளுமபிரானே, எம்மைத்தெளிவித்த தேசிகனே, ஆவி
 சோரந்துருக வினுகெமமையொழித் தெவவிடத்துறைய, எமது
 செலவமே யாமினியென்கெய்வோம் என நினனுமபலமுறை பி
 ராடாபித்து, இடையினறிக் கணனீர் தானாகொண்டுபெருக வலி
 மையாவுருளறி யுடையுந்நது கின்னரையரது அறிவின்யும
 பணிந்தசொற்களையுந் தூயமையையுந் சத்தியத்தையுமவிரும்பி
 அழலிதபட்டவெண்ணெப்போலாய்த் திருமேனியுருகிவருந்தித்
 திருவுள்ளமருண்டவளவில, அவவிடத்தெங்கணுமநிறைந்த ஜந
 கமுரத்திக ளெல்லாருங்கூடி எவருமிரங்கத்தக்க இக்காலத்து
 எல்லோருமவந்தனா சைவமீதஸ்தாபனத்தில வெறியடைந்த
 மாச்சிதேவாமாதிரம வாராதிருப்பது யாதுகாரணம், அவர் வ
 ரதல்லது இதற்கொருமுடிவுந் தோன்றாதென்று நிச்சயித்துப்
 படியாரிப்பாசசையொன்பவனா யழைப்பித்து, மடிவாலமாச
 சையாக்கு வணக்கத்துடன் ஐங்குநடந்தனவெல்லா முராததவ
 னாக கழலில் வழுவிக்கவேண்டுமெனநனா.

இதுகேட்ட படியாரிப்பாசசையரும் மிகவினாந்துசென்று
 அவரது திருவடித்தாமனாகளில் வணங்கி நடந்தவண்ணமுரா

பப, மாசசைய ரவனானோககி அவவிட ததுவநதவாகள யாவா, வசவதேவா எனசெயதனா தெளியசசொலவாயென்று வினவ வே, சுவாமி மறநையவெல்லாம ஆதியநதமாகவறியேன, சகனோ சமாதிராஜாமுதலிய பெரியோரது திருக்கூட்டத்தில ஸ்ரீவசவ தேவா கின்னனையரது திருவுருவத்தை யிறுகததழுவிகொண டி வலியுஞ்செயலுமழிந தறிவுகலங்கித துககிகினரா இதுக ண்ட ஐங்கமழாததிகளயாவரு மெனனைத தேவரீர்கருத்தெறிவி ககக கடிதிற றாண்டினமையில் வினாநதிருவநதேன தாரண மொன்றுமறியேனென றுபுகல, அங்கு மாசசையா பாசசையனா நோககி வசவதேவா வருநதுங்காரணம யாது, சிவயோகிகளுக கு உயிரென்றுசொல்லப்படுவ திவவளவிறதே, ஐங்கமா தாமபி டிததரிஷ்ட்டையக கைநெகிழவிட்டு உடலததவிறுமபி வருந துவரோ, மிகு தவமுடையாரிற சிறுத கின்னனையா சிவபெரு மானது திருவடிநீழலை யடைநததுநீகாண்டு புதிதான பெரும கிழ்ச்சியோடு புளகிக்கவேண்டுமெனயுடலது அவனாத திருவடி யைவிட்டு மீடக விறுமபுவாருண்டோ, இவ்வாறனறி அழுவது ம மேலவிழுவதும ஐயோவென்று ஒலமிடுவதும முறையோ, இ து சிவபததாக்கடகிகுஞ செயலோ, இவையெல்லாம பாசபநத முள்ளவாககே யுரியதனறி நமமவரீகசுழகலலவே, அவவிடத்து றறு அவாதுயரத்தை யாறறவுமறியேம அவா கண்ணீரைத து டைக்கவுமறியேம, ரிஷ்ட்டையமறகது புலம்புகினறாநாக கா தாற்கேட்டதே மிகை, இனிக கண்களினுலுமபாக்க வல்லோம லலோம ஆதலால அவா செய்யுஞ்செயலையே செயயச்சொலவீ றெனறனா

இதைக்கேட்ட படியாரிப்பாசசையரும் வினாநதோடிவந து திருக்கூட்டத்தில ஐங்கமழாததிகளையே வணக்கத்துட னஞ்ச

லிதது மனத்தினகண் மிகவசசத்துடன் மாசசையா கண்டித்து
 பபுகனற வைராகயெமொழிகளை யெடுத்தகூறியவளவில, இ
 துகேட்ட ஸ்ரீவசவதேவரது பிராணவாயுவும் நிஷ்டைவழியாய
 க கினனாராபரிடரதுக கலந்துநின்றது இதுகண்ட வடியார
 யாரும் ஸ்ரீவசவதேவரது திருமேனியைகசுண டிரங்கியமனமு
 ம புலந்த முகமுமுலையராய இஃரெனன புதுமையெனறுபுல
 மயி, இசசெய்தி மடிவாலமாசசையா செவிகளிப்பொருந்தினஇந
 தவ்யிராககொடையை மிக நீனைநதுவருநதுவா, இப்பழிககொதத
 நிஷ்டைகளினபெருமையை மாசசையோ வகுத்துசொல்லுத
 றகு வல்லவா, வசவதேவரது பெருமையைச சிவனே யறிதல
 வேண்டும் உலகத்திற் சகலபத்திமாரகதங்களையும் வாககிஞறபு
 கலவதனறி அனுபவத்தி லியவல்லமை யெவாககுண்டாம் அநி
 ததியசீரததைப் பொருள்கவீருமபுய நமமவாககு இஃது சிறி
 துமெளதனறு இதனைப் பிராத்தறகும், உரைப்பதறகும், நினை
 பபதறகும் யார்ககுஞ் செயற்கரிது ஹரஹரவென்று தொழுது
 பின் எதிரிதறகும் படியாரிப்பாசசையலானோககி இஃனை மடிவா
 லமாசசையாகஞ்ச சொல்லுமென்றுணாகச, அவருமவவாதேயறி
 வீக்க, இதுகேட்டபொழுதே மாசசையா மிகவினபநிறைந்த ம
 னமுடையவராய ஜங்கமமே யுயிரொனனுமுனையை நிலைநாட்ட
 வல்ல தீரோ, தாமாவிரதமுடைய நந்திதேவனோ, அசைவிலலாத
 ரத்தினதீபமே, அரணுககினிதான வனப்பனே என்று பலவாறுபு
 கழநது, அதிவேதததுடன் சென்று சிவசரணரது-திருக்கூட்ட
 த்தையடைநது அவாகளைவணங்கிகொண்டு, பினபு கினனனா
 யாககுஞ்சென்று அவனானோககி பததாகுயிர்போனற கின
 னனாயோ, தேவரீர் சிவசாயுசசியதையடைநதாலும் ஸ்ரீவசவ
 தேவராவது இப்பூமியினகணிருந்தனறே சிவபெருமானது மகி

மை விளங்கவேண்டும் நீவிரிஞவீருஞ் சித்தமொருமித் துடன
சென்றால் அஃதிககுமோ, நீவிரோத்துசசென்றாலும் துமமை
அச்சிவபெருமான் மொத்தனுககொணாதுசெலவது நீதியன்று
நிலைபெறச் செய்யாதவிடத்து அவரது அபாரமகிமையை உலக
த்தில் உததாரணஞ்செய்பவா நந்திதேவாசகு வேறிரிநுககின
றா நந்திதேவ ரிவவுலகததைக கடந்துசென்றால், சிவபத்தியெ
ன்னும் போமா ரதிரமு மூலகததைககடந்துசெல்லும் இந்தமு
றைமைபற்றி நீவிரிசசைப்படி செலவது நீதியன்று நந்திதேவா
இவவுலகத்தில் எவ்வளவுகாலமிருந்தாலும் அதுகாறும் நீருமு
டனிருத்தலே நன்று ஆதலா விருவீரு மெழுந்திருப்பீனென்று
சொல்லிச் சிவத்தியானமபுரிந்தனா

இதுநிகழ்ந்த வவவளவில், கி' னனாயா கைகால்முதலிய
வவயவமெல்லா மெல்லமெல்லவன்து கனவுதெளிந தெழுப
வாபோலச் சயனத்தினின்று மெழுகுந்தனா அககணத்திறுநே
ஸ்ரீவசுவதேவருமெழுந்து மாசசையரது திருவடிகளிறப்பணிந்து
அருகிலிருந்த திருக்கூட்டத்தாராயும் வணங்கினா பின்னரிரு
வரும் மாசசையரைப் பலவாறுதுதித்து வணங்கிப் புகழ்ந்து சி
னறனா

பின்னா அங்கிருந்தவடியாரா ஸ்ரீவசுவதேவா முகத்தைப்பூர்
ரத்து இவவிதமாக வுடலோடு உயிரையும்ளிக்கத்தக்க பத்திமா,
ராககம் தேவரீராகே சிறந்ததனறிச் சாமானியாகடகு இச்செயல்
முடிவபெறுது என்று துதித்தனா ஸ்ரீவசுவதேவரும் அவனா
வலங்கி யெளியே னிமமொழிகுபு பாததிரனல்லனென
ணங்கிரினறனா அடியாரொவரு பிவவிருவவாயும் வணங்கித்து
தித்துத் தமதுதமது வாசஸ்தலங்கடகுச் செனறனா மாசசை

௩௭௪

கின்னனாயா புராணவசனம்

யரும் ஸ்ரீவசவதேவரா லனுப்பப்பெற்றுக்கொண்டு தமதுமடத
திறசெனறனா கின்னனாயரும் மடிவாலமாசசையா பெருமை
யைததுதித்துத் தமமிட்டுசெனறனா

கின்னனாயா புராணவசன

முற்றிறறு

உ

திருச்சிறறமபலம

மேதா கேதையா புராணம்

பெருமுவிதபத்தியெனுநதிருவைப பேணுநதிருநதி
களபேருயிர்தான, கருநகரசங்கமமென்பதைமுக கா
லுமுலகத் தவாகாண்ட ஸீவ, வரமேதாகே தையராவி
யைமாமதிவேணியாவவஸிவகன்றிடலுந், தருமேவியவி
சசலநன்னகாவாழ சறபத்தருடனவசவேசுரரும் க

உவமிககவொணுதுயாசங்கமமு மோலககமிசூததொ
லியினனியமோ, டவ னைறறபி னமமடிவாலையாவந தாரி
ல்லையழைத்திடு, கென்றளவின, பவமற்றுளமாசசையா
தமமிடைபோய்ப படியாரிகளபாசசாபணிநதுகாந, கு
விவுறறையமேதாகேதையாநங கோமானடிகூடினனொன
றளவின உ

வேறு

அவவழியாபெரியோர்கள வந்தாரொன்ன வலலையா
மதுவையரலலமையா, செவவியராஞ்சுகதேவததண்ட

நாதா சகனேசமாதரசா தெசரிதேவ, ரொவவமிலா விப
பையாகினனனாய நியறறெலுங்கசசோமையாகேசிராச
ா, கைவருநறபாசசரசாதாசிமையா காசிநாதையருடன
கலவிதேவா ௩

வரமுசுண்டிச்சவுண்டையா சங்கரையா மாயிதேவை
யாகண தாசிமையா, சுரிகைசவுண்டையாமொறட வே
மிதேவா தூயகனனப்பிரமையா கிலககேததையா, கர
விலசிவநாசமைய ருடன்காககையா கருணையாரங்கக
கையகோகநதராமா, திராடபபதணணரொடு செய்ய
ஞான திராணையசென்னவசுசாமுனனம். ௪

௫

புத்தாசங்கமேசருடன வசவீதேவா பரிநதுவநது மே
தானேதையாமுனன, மொதத்சமுகத்தரா யினனியங்க
னொழியா துமுழங்கவிருக்கினருனனச, சுததமடிவா
லையாநகைததுநநதி தொலலையுளதனவிதந துறநதுமற
று, மிததரையிலிருப்பதெனவவரோடாவிடேகாமனா
னகொலென்னையெனனே. ௫

அங்கனாறுநதவததோனொனசொலவரிவவாறவன்றன
கருசசங்கமட யாவியெனனாந, துங்கவுரையினமறநத
விரதகினன ரெலலையுடலபாக்கவொண்ண தொடவி
மொண்ணாச, சங்கரனமேதானேதாதமையழைக்கத் தா
னசெனரு லவருடனே தானுஞ்செலலாப, பங்கனாறும

வையினையும் பாரககக்குற்றம் பாவிவேனிமமாற்றம்பகர்
வதென்னே ௭

அளவிறந்தபததராநுதவத்தோரோலலா மவணிநுகக
யாமவநதங்காவதென்ன, கிளாகருமநககுணமி நீசெல
லென்னக கிளததளவிறபடியாரிப பாசசாகேனா, வுளந
டுங்கியுடலகாபித தோடிவநதநு குற்றம்சததேதாராகடம
மையுறவணங்கி, வளாபயததாரினிறளவிற சங்கமேசா
மாசசியரோன்வநததிலலை வரசசொல்லென்ன ௮

அஞ்சவமுனந்திகணமுன னுனாகநவொல்லே னப்ப
டியேனபயமின்றி யனையாயென, நெஞ்சமுகந தவா
பகாநத நோமையெல்ல நிகழ் ததளவிலவசவேசா நீனை
வுதோன்றிச, செஞ்சொனமடிவாலையனாத தோத்திரஞந
செய திறததராபசசிவனகமில் சோநதவாரே, துஞ்சி
னாநந்திகளென்றுதவத்தோரபதநா தூயவநதகருளோ
ரதுமரராகி ௯

மேதாகேதையருடனவசவதேவா மிககவுயிரினைப்பர
மன விளிததுககொண்டான, பூதலததிலினியென்னசிவ
நற்பத்தி போயததநதோவரகரா வென்பபுலம்பி, மாதவ
த்தோரபடியாரி தனனைநோக்கி மாசசையறகிவவா றுனா
த்து வருவாயென, வாதரததாலோடியவாக சங்கைகூ
ப்பி யையாதண்டநாதாசெய்தி யறைநதவாரே. ௧௦

கேட்டளவினமடிவால மாசசாசித்தங் கிளாமகிழ்சசி
புடனங்கம புளகமெய்தித், தாட்டருதாமனாயெனனமு
மலாநது சாற்றுவாரனனியமந தவருவணண, நாட்டி
சனேபிறவிவோ கலைநதிட்டோனே நவினறவுணாசிலா
பிபியினலமபோலாயததா, லோட்டமினபோறபுறபுதம்
பாலோடுங்காலபோ லொளிாமதிபோனமாறும் லொ
ருதனமைத்தாய. ௨

மறநதரிடடை நினைவித்த மாததிரத்தான மகிழநதுயி
ரபோயமேதான்கே தையாபாலே, செறிநதரனைச சோநத
தனாசெப்புமாறென செயற்கரி டுசயவனநதிதேவனெ
னறு, நிறைநததுதிசெய துமடநீரேறுபோநது நீணமகத
தோதிருமுனபு நேயநீட, விசேற்றஞ்சிற்ப மாசசையரி
ங்ஙனவமமி னிருநதருளவீரொனப்பெரியோரியமபுகாலை.

வேறு

சங்கமாபத்தானொநது சாற்றுவாரதண்டநாதா
சங்கமாதாரமான் தாருவேவசவுதேவா
சங்கமாராதனைக்கார தாபரஞ்சகத்திலையா
சங்கமாககுறறநினபோற முழநதுளநருககுவாரார். ௨

பானுவிஸபகலுநதுயய பனிமதியிலலிராவு
மானமிஸலாதமாதும் வணசுடரிலலாவிஸலுந
தானமிஸலாதானவாழவுஞ் சதுரங்கமிஸலர்வேநது
மானதேவசவதேவ ரகனறநபத்தியநதோ. ௩

ஆண்ணனிவிடுபவந்த வருளவசவேசாதமமை [டான்
யெண்ணியிவவகாலநதனனி விபபடியழைத்துக்கொண
மண்ணிலுன புண்ணியநதான வளங்கெடுமவரவிடுபபா
ய,கண்ணுதற்கடவுளானே யெனப்பததாகழருநினறா.

ஆரின்னியிலககத்தெண்ப தாயிரநதவாககித்ததோ
ராரின்னியெமககுனபத்தி யருமையையறிவிக்குமபே
ராரின்னிசசிவத்துரோக மகற்றுவாரஞ்செழுததை
யாரின்னிவளரச்செயவா ரததவெனற்றறாநினறா யரு

ஆலமருமவனாரோககி மாசசையரறைவாரஞ்சல
பலதுயாமாற்றமபேசி பரிதவித்திரங்கலெல்லா
நிலவமாவீரசைவ நிடையாககேலாநங்க
ஞலேதலுங்கிலேசஞ்செய்யுமோசையுமொழிமினென்று.

ஆமலசங்கமப்பிராணி யருளவசவேசெனென்னுங்
கமமுணர்விககவேண்டித் கருணைமேதாகேதையா
நிமலமாமுயினாயதத் நீக்கியேதனபாறசோததான
விமலநூநதியாவி விடுத்துத்தனவிரதங்காததான. யௌ

பத்திகாரணமதாகப் பாரிடைபுறப்பவிப்பா
யுத்தமசிவாசாரத்தை யுயாவிப்பாயெனவிடுததா
ஸத்திமவசவதேவ னாககுமுன்னழைத்ததன்றி
மெயததவாககித்ததபூசை விககினஞ்செயதானததன.

உருத்திரரதிகையினறி யுயாகணரதிகையினறித்
தருக்குனமயதிகையினறித் தபோதனரதிகையினறி
யருட்டருபுராதனத்தரதிகையுமினறியத்தன
மெரித்திருவனாயுகொண்டான றிருவுளக்கருணைமாறி.

மேதாகேதையாதமமை வினாவுடனவரவிடாம
லாதரவுடனேநந்தியவருடனங்கணைநதா
னீதியோதண்டநாத னித்தசங்கமப்பிராணி
யோதுமுவிதநற்பத்தி யுருவமாயுலகிலவநதோன ௨௮

சங்கமச்செலவநதக்கோர தருக்கனசரீரூட்டினனை
யிங்குரீயிருத்தாதநங னிருக்கடுவயினை ஐந்ருநதாற
றுங்கனேரீயிரண்டு சொல்லுடைக்கடவுளாகி
லங்கனுவென்றனசெய்தி யறிவையேயறவும பொல்லே

என்றுமாச்சையருளாதத தெம்பிரானவெள்ளிவெற்பிற
றன்றிருவுளத்திறகண்டு சகலதனகணததைநோக்கி
மென்றிருமுறுவலகொண்டு விளம்புவானவிமலபத்தி
யொன்றினமமேலனபா லுயாமடிவாலமாச்சன. ௨௯

வேறு

இந்தமேதாகேதையனறனையாமழைக்க
வந்தனனிவனறனொடுநந்தியுமவரலா
லநதமாநிலத்தமலநம்பத்திபோயததெனறே
யெந்தமேலமுனிகின்றனனயாமெனசெய்தும. ௩௦

என்னவீரபத்திராதிபலகணத்தருமிறைஞ்சிப
பன்னகாபரணநிறைநபத்தினிறபறறுந
துன்னுபத்தியாறசங்கமாரச்சனைசெயுநதொழுமபாற
பின்னைநந்தியையொப்பவொங்குளார்பேசின ௨௪

நின்பத்தினுகியனறநனைமநதனைநின்போற
றுன்பமிலலேசசகாநநதஞானாதநதுணையை
மனபெருநதவாவைப்பினைமாசசையாமகிழவ
ரன்பாமண்ணிடைமலகுவானங்கணீவிடுப்பாய. ௨௫

என்றிறைஞ்சநம்பிரானிருவோரையுமழையா
சென்றுறுங்கடகத்தினறுநீனசசெப்ப
நின்றிறைஞ்சியேநின்னடைநீங்கலமென்ற
ரனறுசொல்லுநாதுமமிடையறபமுமகலேம ௨௬

நம்பெருந்தவாபூசையேநமககிதபூசை
யம்புனிககுணீசெலவிரொன்றனைதுகநத்ருளத்
தம்பிரானகழலிருவருநதாழநதுறப்பணிநதங்
கெம்பிரானறிருக்கருணையாலவிடைகொண்டங்கேத்தி.

இறைவாதந்திருக்கூட்டராங்கணங்களையிறைஞ்சி
நிறையுமங்கவரருளகொடுநீங்கினாகடக
முறையுமாதவாமுன்னுறுநதமதுடலுறறா [௪.
தஷ்டயினினறெழுநதன்பாமெயசசமுகத்தைத்ததாழநதா

பற்றுநேயராய்மாசசையாபதத்தினுமபணிந்தா
மற்றுநனமடிவாலையாதவத்தவைணங்கி
புற்றுநுமமடியார்களவந்தா நுமகஞரிய
நற்றிறத்தொழுமபானவைகொளுமெனறுநவினூராக

திருநதுநதிகளசங்கமபிராணியாஞ்சீரை
யருந்திறற்றருமாசசையாபுகழினையங்க
ணிருந்தமாதவோததலுமிருவருமிறைஞ்சிப
பொருநதுமனபினுமமடஞ்செலுமினெனப்புகன்று.

வேறு

ஐயாமாசசையாதாளிறகஞ்சலிசெயதுபோற்றிச
செய்யதமமடத்திறசெலலசசெப்பியேநந்திதேவ
ருயயமேதாகேதையருடனசென்றுதமமடத்து
மெயயராமடிவாலையாபெருமையைவியந்திருந்தா. நக

மேதாகேதையா புராணம்

முற்றுப்பெற்றது

திருக்கூட்டச்சருக்க முற்றிறது.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௨௫௦

உ
திருச்சிற்றமபலம

—*—

மேதா கேதையா புராண

வசனம்

ஸ்ரீவிஷ்ணுவதேவரது உயிரானது ஜங்கமரூபமெனபதலை இவ வுலகத்தவா முக்காலுமறிதற்பொருட்டுச் சிவபெருமான தவத திறசிற்றநத மேதா கேதையருயினாத தம்பாற்சேர வருளசெயத் வளவில், விசசலநகரவாசிகளாகிய பத்தஜனங்களுாடு ஸ்ரீவசவ தேவரும் இன்னும் மறறைய ஜங்கமாகளும் ஒலககமாகி வாததி யகோஷங்களுாடு அங்குசசென்று, மடிவாலமாசசையா அவவி டத்தவரத தாழ்த்ததலை அவனையழிமினகள்ளென்று ஆளுநா பித்தவளவின, இதுகேட டருசினினற படியாரிப்பாசசையா மாசசையரிடத்ததுசசென்று வணங்கி யஞ்சலிஹஸதராய நமது மேதா கேதையா சிவபதமடைநதனொன்று அறிவித்தவளவின, மாசசையா அவவுழிவந்திருக்கும் பெரியா யாவொன்று வினவ, வல்லையா, மதுவையா, அலலமையா, சகதேவததண்டநாதா மு தலிய பத்தா ஜங்கமமூர்த்திகளுடன ஸ்ரீவசவதேவரும் மேதா கேதையாமுன்னே சமுகமாயக்கூடி வாததியங்குள்ளெல்லா முழ ங்க விருக்கினறனொன்று விஞ்ஞாபிக்க,

இதுகேட்ட மடிவாலமீசசையா நகைத்து வசவதேவா தாம்ஸங்கறபித்த விரதத்தை நெகிழ்விட்டு இத்தனாயில் சீவிப பது யாதுகாரணம், நாணமெனபது சிறிதுமிலராயினா, தமக்கு நனந்முமே யுயிரொன்னுங கோத்திமொழியை மறநதுநினற விரத னவையா வவரதுதேகத்தைத் தரிசிக்கவும் பரிசிக்கவு மொண னது மேதா கேதையா சிவபதமடையவும் அவருடனசெல்லாத தோ பங்கமுடைய வவரது அவையைக்காணிநுறுகுறமேயா

ம இமமொழி யானபுகலவதுந தகாது அவவிடத்து அனநதம் பெரியாவது நிறைந்திருக்க யா னவவிடத்துவந்ததன லாவதெ னன்பயன, எமக்கும் புரிபுகடமைததாய கருமங்கள் அநேகமி ருக்கினதமையால் இனிநீர்செல்லுமென்றுபுகல, இதுகேட்ட பா சசையா உள்ளமுமுடலமு நடுநடுங்கி யோடிவந்து திருக்கூட் டத்தில் மகத்தோனாவணங்கி யசசத்தால் பேசாமல் நின்றவள வில், அங்கு ஜங்கமொல்லாம் மாசசையா வாராதகாரணம் யா தென்றுவினவ, ஸ்ரீவசவதேவாமுனபு புகலவஞ்சினென்று நி றக, அதனைப் பயமின்றிப்புகலலாமென்று யாருஞ்சொல்ல, படி யாரிப்பாசசையா மாசசையருநாதத்தெல்லாம் விளங்கவுணாகக் கே, ஸ்ரீவசவதேவா தமது சங்கற்பஞானமுண்டாய மடிவால மாசசையாத துதிசெருந திறத்துடன் ஸ்ரீபரமசிவனது மஹா லைலாசஞ்சென்றனா

இதுகண்ட தவத்தோ பத்தா'மற்று மநகரவாசிகள் யா வரும் துக்கமுகராய, மேதாகேதையருடன் ஸ்ரீவசவதேவனாயு ம ஸ்ரீபரமேசுவரன் தம்பாற்செல்லத் திருவுளம்பற்றினா, இனி பூலோகத்தில் சிவபத்தியென்பதேது எனறிரங்கி, ஹரஹர்வெ ன்று உச்சரித்துவருநதி இவ்வித்ததை மடிவாலமாசசையாகருந தெரிவிக்கச்சொல்ல, பாசசையா வினாந்துசென்று நடந்தபடி யுணாக

இதுகேட்ட மாசசையா மனமகிழ்ந்து புளகாங்கிதராய் மு கமலாசசியோடு ஸ்ரீவசவதேவரைப் பலவாறுபுகழ்ந்து துதித்து தமதுமடத்தினின்றும் புறப்பட்டு மகத்தோரது திருக்கூட்டக் திறசென்று வணங்கிநிற்ப, அவருமெகிரந்துவந் துபசரித் து அங்குப் பலவாறு புலம்பிப்பரிதிக்கும் அடியார்களைநேர்ந் திகையமாத்தித் துயரத்துக்கேதுவாய்பலமொழிகளைப்புகன்று

நட்சு மேதாகேதையா புராணவசனம்.

இவ்விதமாக வீரங்குவதெல்லாம் வீரசவசிஷ்டையில் நிரகூல நமமவாககழகன்று அவையொழிந்து நிரகககடவீ ப்ரீபரமேச வரணம் வசவதேவா ஜங்கமப்பிராணியென்று தெரிவித்தற்கே மேதாகேதையருயிராக கவாரதனா அதுகண்ட வசவதேவரு ம அவருடன்சென்று தமதுசங்கற்பத்தைக காததனா உலகத் தில் நமதுபத்திகுக்கு காரணசொருபமாய நீயுற்பவிததுச சிவா சாரத்தை யுயாததுவாயென்று அன்று கைலையில் ஆஞ்ஞாபித்து அதுமுடியுமுன்னே நந்திதேவரைச சிவபெருமான கொண்டு செல்வது முறையோ? அன்றியும் மெய்யனபினையுடைய ஜங்க மராராதனைக்கும் சிவனே விககினகாததாவாக வெண்ணவேண் மிம் என்று பலவாறுசிறிதது, சுவாமீ சிவபெருமானே ஜங்கம பபிராணியாகவும் பத்திவழுவீனராகவும் அவதரித்த ஸ்ரீவசவ தேவரை இந்தவுலகத்தினைக் கணிரப்பச்செய்யாது அங்குககைலையினகண்ணே யிருத்தற்கே சமமதிபீராயின முன்னுக்குப்பின் விரோதமான கபடவாராதனையைக்கொண்டு நடிக்குங்கடவுளென்று உமக்குமொரு பெயருண்டாமென்பதிற சந்தேகமில்லை அதுவும் வேண்டுமெனதுதானென்று சமமதிபீராயின, சுவாமீ அடியேனசெய்தியு முமக்கு நன்றாகத்தெரியுமன்றோ? நானோ அறவுமபொல்லாதவனே என்று மாசசையாபுகன்ற கிஞ்சொலயாவும் ஸ்ரீமஹாகைலாசத்தில் உமாதேவியாரோடு வீற்றிருக்கும் பரமேசுவரன் தந்திருவுளத்திறகண்டு தமதுகணங்களைநோக்கிப் புனமுறுவலோடு சொல்லுவார

பூலோகத்தில் நமமிடத்து விமலமான மெய்யனபுள்ளவன் மடிவாஸமாசசையென்னு மோரணபன், இந்தமேதாகேதைய ஸ்ரீயாமிக்கழைத்தது காரணமாக நந்தியு மிவவிடத்து வந்தன இரவரு மிவிடத்துவந்ததேகாரணமாக நமதுபத்திமாககட

பூலோகத்திற் போயவிடுமென்று எம்பால கோபிக் கினறனை அதற்கு யாமென்னசெய்வோம் என்று திருவாய மலாத் தருள், அங்கு வீரபத்திராதி பலகணநாதருமவணங்கி, சுவாமீ தேவரீர துதிருவடிகளிற் பத்தியினாலும் ஜங்கமாராதனைத் தொழுமபி னாலும் ஸ்ரீநந்திதேவாகு ஒப்புமொழிதற்குப் பூலோகத்திலவே று யாவரிருக்கினறனா ஆதலால் பூவுலகத்தில் அடியாயாரும் மகிழ்ச்சிமிடும் வண்ணம் மாசசையரது கோபமானது சமன மாம்பொருட்டும் இவர்களைப் பூலோகத்திலவிடுப்பதே நன்மை யென்று விஞ்ஞாபிக்க, உடனே பரமேசுவரன் அவலிருவனாயும் ஸைப்பித்து நீங்கலிருவீரும் பூலோகமேசென்று வசியுமென்று திருவுளம்பற்ற, அவலிருவரும் சுவாமி தேவரீரது திவ்வியத்தி ருவடிநீழலை யடைந்து பின்னும் மீளவது எவர்க்கு மெளிதாரு மோ யாம நீங்கலென்றா பூலோகத்தில நமமனப்பாப் பூசிப் பதே நமக்குரிய பூஜையாகும் ஆதலால் அவவிடமேசெல்லுமெ ன்று ஆஞ்ஞாபிக்க, அவலிருவரும் மறுததல்கூடாமையின் சிவ னதுதிருவடிகளை வணங்கித்துதித்துச் சிவகணங்களையும் வண ங்கித்துதித்து அவரதருளைப்பெற்று, அவவிடம்விட்டு நீங்கிப் பூலோகத்தில் திருக்கூட்டமத்தியிலு ரிஜசீவியாயக கிடக்கின்ற தமதுதேகத்திற்சென்று பொருந்திப் பூயினின்றுமெழுந்து அ டியாதிருக்கூட்டத்தை வணங்கிக்கொண்டு மாசசையரது திரு வடிகளிலும் வணங்கினா மடிவாலமாசசையீரும் திருக்கூட்ட ததைவணங்கி உம்பாலபற்றுள்ள அடியாரிருவருமவந்தனா. இ னியவாபுரியும் பத்திமையாவு மங்கீகரிப்பீரென்று புகன்றனா. அடியார்களும் ஸ்ரீவசவதேவா ஜங்கமப்பிராணியான், சீரீஜை, மடிவாலமாசசையதேவா புகழினையும் துதித்தனா மேதாகே தையா ஸ்ரீவசவதேவரிருவரு மவனாவணங்கித் தமதுதமதுமட்

நட்சு மேதாகேதயா புராணவசனம்.

நகளிற் செல்லவிடுததுப் பின மாசசையரதுதிருவடிகளிற் பணி
ந்து அவரையு மடத்திறச்செல்லவிடுததுப் பினபு தமதுமடத்திற
சென்று மடிவாலமாசசையா பெருமையை நினைந்து வியந்து து
தித்துக்கொண்டிருந்தனா.

மேதாகேதயா புராணவசன

முற்றிற்று

உ

திருச்சிறமபலம

திருவாதுச்சுருக்கம்

சிவநாகமையாவாது

எதிகள்சதுராதத விநியசரணாததி
விதிதமதிகாதத விரதசரணாததி
யதிககதிபாதத வமலசரணாததி
வதியதவிதாசசொல வசவசரணாததி.

க

வேறு

இப்படிதவத்தோரபத்த நிணையிலாமகத்தோரனபா
லொப்பருந்தண்ட நாத்ருடனறிருக்கூட்டராகிச
செப்பருமஞ்செழுத்தாஞ் செழுஞ்சுடாவாளாலவாத
வெப்பமதறத்துணித்த வாதினைவிளமபலுற்றம. 2

சிவநாகமையொன்னுந் திருப்பெருங்குலத்தோரனபா
புவநாசருணமைஞானப பரிவினரரியநீரா
தவநாயகத்தாசுததா தயாநிதிரயானுபூதா
புவனாதிபதியாந்தண்ட நாதாபாறப்பொருந்தாள்ளின. ௩

மறையவரிதனைக்கண்டு மனமபொருராகித்தமமு
ஞறைதருஞ்செவிசசொறபேசிபுருததெழுங்கருத்தராகி
யிறைவனுமவிசசலேச நெதிராநின றுநநதிகேச
னிறைதருமநதணுளா நெடுங்குலநீங்கிறமென்றா. ச

திருக்குலா திருக்குலத்தோ திருக்குலொன்றவாககே,
பெருக்கவேவணங்கிசசெய்யாப பிரியங்களெல்லாஞ்செ
யவ, னுருத்திரனென்னக்காணபனுண்டுமிககனவுமுண
பன, குருக்களும்வரோமேலாங்குலத்தருமவரோயென்பன

மேதினிமன்னவெங்கள் வேழவியேமுதலாங்கனம
நீதிபோயசசாதிதனம நிலைமைபோயகலவியாண
வீதியுளயாங்களசெல்ல வெருவினேமிலிங்கங்கண்டி
பூதியேசாதியாகபபுலையுரைபோயத்தெனசொலவாம.க

தனாயினாசெயபுங்குறந் தாரணிவேநதர்க்காகும
புரவலாசெயபுநீதி புரோகிதாககாகுமயாங்க
ஞனாசெயினிநத்ததீமை யுனக்கலாதெமமைசசூழா [ன
திரமிவையுனறனசித்தநதெரிநதுகொளசெங்கோனமன்

உனனைநீபேணிககொள்ளென றுரைத்தனாவெகுண்
டுவேநத, நிரநெறித தண்டநாதன ற்ணையழையென்ன
சசெலவார, சென்னெறி கோடாராய சிவநாகமையாத
மமைக, கொன்னருஞ்சிவிகையேறறிகு குலவிம்பக்
டுததுசசெல்ல னடாளகோலர்

தூரத்திறகண்டபாரப்பார சொல்லுவாராபாரய்வேந்தே
யாரிததாழ்வியற்றுவாரிங் கருமபுலகலகவேண்டிப்
பாரததண்டிகையிலேற்றிப் பாரத்திபனமுன்னஞ்சாமற
சேரத்தனகரங்கொடுததுசசெலகினுனசிநி துநாணன்

கொற்றவனறையெண்திக கொடுமைசெயநதிக்கேசன
மற்றவாககஞ்சமாறென னெனறனாவனனிபோல
முற்றியசினததனாகி விசசலனமுனிநதெழுநது
தெற்றெனப்புறவோலககஞ்சோநதங்கணிநுககலுற்றன

நீடிதுபோயவசவதேவா காவலனசபையுடசென்று
படிமிசைதாமேறசாததுய படாததையாதனமதாககித
திடமுறுநாகமைய ரிருதிடசசெயதபினனா
முடிமனுவெனையழைத்த முநதுகாரியஞ்சொலென்றா.

என்றலுமதிககோப மெயதிவிசசலனுரைப்பா
ன்னறுகாண்தண்டநாத நற்குலருடனேநீதி
பொன்றியசாதியான புலையருங்கலநதுபோன
துன்றனமேலகிழெனப் தொழிநததேயிரதஜ்ஞம.யெ

சங்கரன்பத்தியுன்பாற சனிததபினசாதிநீதி
மங்கினநீயிருநத மண்ணிடைமழையுமபெயயாப
ந்வநாயகிதநினவுமபொன்றும போதுநாநீயிருநதி
நீலனாகிபதியாநதிமுன்ன நந்திகளியமபுகினரா. ஐங

மன்னவகேட்பாயநீச மங்கையைப்பாரப்பாக்கடி, நன
'னெறியரசியாகநாட்டு மென்றுதாங்கு, பொன்னினோ
ரபசுவைசெயவித ததனிடையுக்குத்திமாதைச, சொன
னவககோவினமீது தனத்தினைச்சொரியச்சொலவி. டிச

அககுலகீனமபோயப்பி னரசியாயினனெனறெண்ணிப
பகமுறறதமாதைப பரிந்தவணமிச்சிறப்பாலை
யெக்கிலாதருந்திமற்று மிச்சையாவிழிவாங்கோவின
மிககவவவுறுப்பையெலலாம வெடடிவெவவேறதாககி.

நெற்றிசோமாசிகடகு நோபாகமவலதுபாகம
வெற்றிவேதாந்தாபாக மிகுறுமிடதுபாக
முறறபண்டிதாக்களபாக முபாத்தியாபாகநாப்பண்
சொற்றறினனனந்தான றாயதிக்கிதாதமபாகம. டிச

நலத்திருமுனகுறங்கு நாலாயவேதாபாக
மிலககுறினிடது ஒரு வெச்சவேதியாதமபாகம
வலத்துடைகலையினசனம மாப்பினாபாகநாப்பண்
பலத்தராமத்தியான பட்டாதமபாகமாகும். டிச

அளவுறுமுதரமெலலா மாரணப்பட்டாபாகம
வளமைசோவெந்நிறண்டு மந்திராபாகமாமற
றுளபரதேசிகட்கென் றோதியப்பசவினமெய்யைக
குளமுதறபகுநதுகொள்ளுவ கொடியசண்டாளகோஷர்

வேறு

வேதமுன்ன முறாததிடுஞ்சாதிகள் விதியிதென்று
விரிததுவிளம்புநி, னோதுமாரணந தன்னிலுதிததுமண
னுலவுசாதி பிரணடவையுன்னிறு, நீதிலவத்தகொ
னறுநிவத்தகச செயதியோரொன்றுஞ் செப்புமிருவரின,
சாதகனமவிசுத்தனேவத்தகன சங்கரனுபதேசனிவத்த
கன.

யக

என்றுவேத மியம்பியநீதிவிட டுடையிலுற்ற குலவு
னாயெனுபெறத, தனறநாட்டுறுமன்னனவகுத்தவிச சா
திசங்கரமெங்கடகுத்தானிலைத, துன்றுபுண்ணியகீனர
கத்ததுறுஞ் சொன்னமோடதுபோலவேதோன்றிடு,மொ
ன்றுமீசனுருவினாமேபு முலகாகணனுக்குலகாபோ
ற்றோன்றிடும.

உய

வாமரிககிணையோலாசசுவாவெலாம வாரணங்கள்ள
வோவராகமிப, பூமியுற்றமரங்களவிண்டாருவைப போ
லுமோவொண்புவிதிறசிலைகளசுந, தாமணிககுநிகரோ
சமுத்திரந தன்னையொத்திடுமோநீரத்தடமெலா, மேம
வெறபுகருங்கங்காநதிக்குமொப பெயதுமோமண்டரும
லையாறெலாம.

உக

உம்பாதேனுவோ டோபபசுவன்னவோ வுமையிடத்த
ரக்கிமையோக ளொப்பரோ, வம்பராஞ்சிவநிந்தைப்ப
னவரின மன்னருட்சிவநாகமையாககொவவா, மொப்பொ

ஞாயிசீ-திபணடித னொன்றொரனப் ரிறையடியாதமக,
கிம்பாகோடி மறையவொபபொன றிசைததநாவரி வே.
னென்றிறைமுனம். ௨௨

நெருப்பையோரம்பரத்தினிறகடடியோர் நீண்டவன்
னியிற நூககமறையவ, ருருததஜூரிமறழலென்றிராமலே
புலநதசெய்திபுலகமறியுமே, தருக்குபாம்பின தாளமெ
ன்றோபதி சங்கராலய முற்றதவததரை, விருததமாய
ராககவவித்தினங்கொலும விதியிற்தொருமெயததவா
கலலையா. ௨௩

அநதவாலயத துறறங்கிருநதுவா ழமயநதன்னிலவ
காககடித்தரா, வநதிறநதமைதோககிகருணையான மதி
ததெழுப்பியமாநகாதனனிலே, யிறதமாதவாதாமுறுநா
டனி லிவாமடத்தடி யாணமஞ்சனநதரச, சநதவோராகு
டங்கொணடுநகடவோர தககவேதியன றனகரந்தின்
டலும. ௨௪

தாதிசுண்டககடததைத்தகாதரச சங்கராவெனத்தார
ணிமோதியே, பூதிமெயயிறபுணைந்தோபுதுககடம் புக
கெடுததுமுன போறசெலுமபோதவண, காதிவேதியரி
நதவெள்ளாட்டிநங கையணைந்தகலமபழு தாயததென,
மோதிமண்ணி லுடைததனளன்னியா முட்டிலந்தணர்
முழுகுவதனறியே. ௨௫

அநதணாளா பரிசிததஞ்ஞதிராக காமசுததமென் றுக
மஙகூறுமோ, விநதமாநிலநதனன்றிபுதுமையென நிவ
னேநாமபிடித தீர்த்துறககடடியூன, சிநதமோ துவங்கல்
லையாககோமொழி செப்பியென்னததிரணடவாசோவி
டம, வநதமெயததவா முன்னமறையவா மதித்தவின
சொலவமகிப்பாயரோ ௨௬

கல்லையாககிணை யிலலெனசொல்லுவா கடித்திறநத
வக கடசெவிதனனேநீர், நலலநெயத தெழுப்பியவனறு
மை நாங்குகணடனமின்றுபினகணடனம், பொலவிர
லலீநதபுணணியொன்னவே புகழ்வொலலவரும்பபுக
ழிஞ, லெல்லையறமமீழ்சசியராகியாமெணணிநுமமை
யினிதுகொண்டாடுலேழ. ௨௭

துயயநுமமிற்றொழுமபிபயநததோர் தொழுததைநீர்
ககோ கடங்கொண்டு செலகுவாள, செயயநானமறை
வல்லசறபாததிரன நிவலியாறங்கததாககசிகாமணி,கை
யணைநத தெனவககடநதனைக கடிதுடைத்தனள பாரப
பார்கடையரோ, வெயயஞ்ஞதிராதீண்டினமறையவாமி
ககநீரபுகஞ்ஞமுகவிதியலால். ௨௮

நனசாதிகட கநதணாதீண்டிஞ விழுக்கதென்று சில
நூலியம்புமோ, நானிலத்திலிது வெனறநுமநீர் நாட்டு
சாததிரமே துநதபத்தியே, தூனவிநதபபிழையபபொ

றுப்பதே துத்தமததாநீரோளளிதலலாநெறி, மானிலத
தில் நடத்துகின்றீரிது மகிமையோதாக்க மாகினமறுப
பிரோ. உக

எனறலுங்கல்விதேவரிவாககுபா மெதிரததோருததா
மிடடுகுகொடுபபமென, றொனறுமசசபை தனனிலமல
னை யுனனுமனபாகததுறுஞாளியுடு, செனறுநுமமைப
பரிசிக கொணாசவா சேவைததாதியா தீண்டத தகுவ
தோ, பினறையொனறுரைபபமவெகுளாதிரும பேசுநீ
ங்குளபிராமணரொப்படி. நட

பிரமஞாளி பிராமணனெனபவன பிரமகினைபிராம
ணனாவனோ, பரமவேதமபரபபிழமமபரம பரசிவனபர
மேசனெனுமபெய, ரரணம்கேசராக கனறிபபசுக்களா
மரியயாககுபபரசததமாககியே, வரமுறததிரிவீரநீரபர
ததுறு மனததராகுமயேசராககொப்பிரோ. நட

. ஆதலாலுமமயீசனடியவ ரணைநதுநெஞ்சினு மங்கீக
ரிககொண, தோதுமுததர மெனறலுநனறுநன றுனம
டத்து ஞமலியுமுனமடத, தாகிதனனினுந தாழவென
வெங்களைச சாறறுநினகுலததாருததறிபபதோ, பாதக
ப்பரசாயினேமுளளினைப பரிததொராபபைப பதிததது
போனறதால. நட

எனவுரைத்து மறையவாஞாளியை யெமமுனாரண
மோதுவியெனனவே, யனகாநறகல்விதேவாசுணங்களை

யங்குலத்திடுகு டிததழைத்தாசுவா, வென துமன்ன
ழைத்தன்னென்றுவந திறைஞ்சிலககண்மெயதவிருக
நின, நனதுநெஞ்சிற்ச துமறைதன்னிலோ சாகையோ
துசடககெனவென்னலும

௩௩

ஓதிலககண் மெலலாமபெறமறை யோதுகினறசுவா
வினேநோககினா, வேதபாரகா நாணிபயததுடன மெ
ததவேகலவிதேவாககிறைஞ்சினா, ராதியீசனடியாரபெ
ருமையை யநதணுளரநிநதிவிரோவெனப, போதவேத
ப்பிதாமகனேயினிப பூனாயெனபபுகனமறைபோயந
த்தால்.

௩௪

காளிதேவா சிவசித்தா.

காளிதேவாசம்பூரின்றிறையவாகடிநதவாதிறகடிநதெ
ழுநதாரண, ஞானியோதெனவோ துவித்தாராமறு நம்ப
னனபா சிவசித்தாவாதியா, தூளியாகப பறககப்படிப
வா சுததநேயரைச சூத்திரொன்றிடுங், கோளிவேதிய
ரொவவாரரனபுகழுகூற்றேயத்திருக்குலாககெனலும.

எங்களகாலிற செருபபுகுகொவவாதவ லெங்களுக்கு
மேலென்னுமதென்னென, வெங்கதததுமறையவாகூற
லு மெயததவத்தா சிவசித்ததொனபவ, ரங்கண்ணபுகழ
பரடாதவநதண ரத்திருக்குலத்தார்களடிகளிற, நங்கும
ந்தச செருப்பிறகொவவாரினு சத்தியஞ்சத தியமெனச
சாரறவே.

௩௫

என்னவந்தன மொல்லாமவெகுண்டெழு திவனாவந்
து பிடித்துத்தரஞ்சொலப, பின்னிடையதொரு காட்சி
யைக்காட்டெனப் பெரியபத்தா செருப்போபுடையதா
யசு, சொன்னமாமறைபோரினொருவனைத் துலையிலோ
ராபுடை வைத்துறத்தூக்கினு, ரன்னவேதியாதோற்றன
ராதலா லத்தன்னபரதிகாமற்றநிறிபும. ந.எ

பிப்பபாச்சையா.

குருமகேசரிவிநகநசேடமேகொணடுமேனிகுலவிய
கொள்கையா, ரொருவராலுமளப்பருமேனமையா ரொ
ப்பிலவீர விரத்ததினுற்றுளார, பெருகுமநதணாதமமு
னொருவாபோ பிப்பபாச்சையா கொப்பூ ரொனுமபதி,
மருவிவாழ்பவா தங்குலந்தியின் மன்னுநீமை மறுத்த
நெறியினா. ந.அ

செக்கராஞ்சடையீசனடியவா செய்யதாளிச் செருப்பி
ன்குணுககினை மிககஞ் னனிகளங்கரஞ்சோத்தவாமேவு
பாதத்துகடிருநீறதாயப, பக்கமாகவணிந்தப்புரப்புடை
ப பாவுமுவிருகாதத்துடபத்தாதா, முககணைநதைதவ
த்தினாபூசனை முயலக்கேட்டிடினமோகத்திலேகுவார.

குலவண்டியின மீதுவிடைக்கொடி தோரணங்கள்ச
வரநதுலங்கவண, காலுலாவுமெருத்தங் கழுத்தெலாங்
கண்டை கண்டிகை கூட்டிக் கனகப்பூண, மேலதாயிரு
கோட்டினிலேற்றியோ மிககதாளிற சதங்கைகளார்ப்பு

டன, கோலமேவிநடக்கமுனசென்றுதாங் குலவிச்சாங்
சூபலாவெனகூறியே சூ

சென்றுசங்கமபூசனையுருழிச் சோந்தமாதவாதாளிற்
பணிந்தவ, ரனநருதிமிசுநதுறுஞ்சேடம் தாவிபோல
வகத்துனிச்சோத்திடாத, துனறுவணடியினமீதினிலே
றறிவண்சுததமுததிபபதமிதுவென்னவே, யொன்றுதம்
மடங்கொண்டுபுகுநதினூற்றாண்பிலநாதிபுவககுநாள

இன்னசெய்தியை யநதனாகணடுகண டென்னிதெ
ன்னவெனசெவிச்சொல்லரா, புன்னுநாளிலவலூறிற்றி
ருக்குலத தொருவரிலவிச்செய்தியுறுதலா, லன்னசெ
யதி யறிந்திவாசென்றது ராருஞ்சேடங்கள் வணடியிற்
பெயதுபின், மின்னுமமயிரமேலுறவேமறை மிக்கவேதி
யாவீதியுட்செல்லலும் சூ

அநதனாள துகண்டடாநசெழுந்தையாபிபபபாசசை
யனாரோகியே, யிந்தவணடியினமேற்கொடுசெல்லும்
தென்னிதென்னச செனவிருத்தங்கடான, சநதவெள்ளி
க் கயிலையினின்றுதான சாரபபோகினற தன்மையதோ
விது, நிரதையின் ரதடாதமிச்சிலெ நெடியவீதியுணர்
கொடுசெல்லவதென சூ

இதையோபொருளாகமறைத்துமேலிடபமாக்கொ
டியேற்றியெம்முருளே, சுததாபோலவருகின்றவுமமை

யாஞ் சொல்லவஞ்சு துநதூரவிவஞ்ஞாவிட், டெததலத்
இடையாகினுமெஞ்சு நீ றொங்களுக்கி துசறறுமிதமல, வெர
ததுதுமபெருமைக்கிங்கதிகரா முன்னொண்தென் றுண
ரநதுபொறுத்தனம சசு

புலையையிப்படி தநதுகலப்பரோ பேரதுமெங்குள புர
த்தினுமென்னவே, யுலையிலங்கி யெனப்பிப்பபுச்சைய
ருளளநீடு சினத்தினராகியே, யிலையமில்லரன்னபாக்கள
சேடயீ தெச்சிலெச்சிலெனுமுரையீனனோ, யலையுமநந
ரகினுக்காளனோ யழிவுகாலமணைநததுமக்கென. சரு

எச்சிலல்ல விதுநம்பினோகமு திகழநதபேரையிற
பிப்பிப்பதென்றலுங், கச்செழுட்டிடமோசின்கமோவெய
ய காலனோவெங் கதப்புவியோவென, வச்சமின்றிமறை
யவாகூறவே யையாபிப்பபாச்சையரதுதனை, முச்சமா
டையநீக்கிக்கரத்தினுன மொணடுவேதிய நிலவின்மு
னிரதிட்ட. சசு

பல்விதத்தில விழுந்தியிடுகளோ பரவுமின்னினமோ
வடவங்கியோ, சொல்லுதற்கரி தாமவடவாவனற றெற
னியதாகச் சொடிலபடிவென்றெழுந், திலலமெங்குந் தி
ரிபுரமோவெழி லீசனெற்றிவிழியங்கியோவெனப, புத்
லரந்தணா கொப்பூர்த தெருவெலாம் புனைந்தெழுந்து
பொடிபட்டவேகவே. சன

துட்டராமையரிலலுந்தாமோதரா துயயவிலலமுமச
சுதரிலலமு, முட்டவெந்ததுபாறகரபட்டரிலமுடியவெ
ந்ததுநாரசிவகையாதம, பட்டசாலையுமாரணப்பட்டரப்
பணணரிலலும பரந்தெரிககொத்ததே, தட்டிலாதசன
னியாசிபுராணிகா சாமவேதா மடமவெந்ததெனறபின.

ஓடுவாரு மொளிகுமபெயாகளு முள்ளமஞ்சியுளறி
டுவாரு, மாடுதங்குகழியெரியுதென றங்கையானி
னறவித்தடுவாரும, பீடைகொண்டர னுலயமபுகரு
யிர பேணுவாருமபெருத்ததநதாடியு, நீடுமீசையுமவெந
ததெனபாருகளு நீர்க்கிணறறை நினேருதுறுவாரும

உடுத்தவாடை யெரிசினறதேயென வோடியோடியுத
றிடுவாரு, மடைக்கலஞ்சிவ னனபாக்கெனபாருகளு
மவாபுறங்கடை யங்கொளிப்பாருகளு, துடைத்துநாம
த்தை நீறிடுவாருகளு குவிநேயாருகருத தொண்டொன
பாருகளு, மெடுத்தகையின ராயத்தொழுவாருகளு மெரி
யுதேயுட லெங்குமெனபாருகளு. ருடு

தபபுமிலலுடைத தாமோதரருடன சாதுவேதியாத
ககணாதமமுடன, செப்பநாரசிவகையாபுரோகித்தேவா
கேசவ தேவரிவலொம, பிப்பபாசசையா முனபணிந்
தியா றுகள்செய பிழைபொறுத்தி பெரியோயெனத்துதி
த, தொப்பியெனறு சனமயனீந்தவிவ ளுமொக்கிணறுதக
ஞ்செயதாயென. ருடு

மற்றுமுள்ள மறையவாகுடியே வந்திறைஞ்சுவவாத
மைநோக்கியே, சற்றுநெடுகிற கருணைபிறந்துமுன று
ழந்துளோகருத தயாசசெய வேணுமென, நறமறந
வராம பிப்பபாசசெய நாகையோநிரண டேறறாசேட
மே, யுறறிடெனகர மென நனபிறபோற்றலு மோடிவந
தவ ரொண்கையிலுற்றதால

நூ

அநதவிப்பிர நிலமுன போலதா யங்கியற்றதெல்
லோருமறிவோ, யுந்துசேவினன மாதரசென்னரோ ம
ணடகூழ்ச்சி லென்னவுணாநதில், நிரதவாறதநிறநறி
நதநண ரொம்பிராநடி யாகருகருலஞ்சொலின, வெந்
தெநிரதெழு தீராகெய நுவா விஞ்சலேசுர வேறுமொரு
ததாகேள்.

நூ

மாதரத்தூடையா.

இனியமாதரத்தூடையொன்பவரீசனேசர்க்கிததக
ருத்தினா, புனிதராடும புனலபுறப்பட்டும பொரு
சேறறினிற பூசானகுட்டநோயத, துனியனோபசப பி
னறுடாநதக்குழி துடையமிழநத விழுந்தெழுந தோடி
யே, நனியிராவிந கழீஇயங்குறங்கின னுடுங்காலையி ன
ல்லுடலானதால.

நூ

கண்கூப்பிர னறபுதநெஞ்சுடன கடிதுவந்தகருழியி
றபுரணடெழ, பணடைமேனி படைத்துப்பின னுடை
யா பதமபணிநத பனவனைப பாணடுநோய, கொண்ட

போகண் டிதென்னெனககூறவே குலவியோடிக குதித
துமுன்கோலமே, மணடினோரொழு தூறுமறையவா ம
னனமற்றுமோ சைவமறையவா ௩௩

புலவாபோதறுமெ யுறபடொனபவா போசராசனைப்
போதிககுநதேசிக, நுலவுசோமவவை யெனறொரு பா
ணிசசி யோங்குவேநத னுவபபுறப்பாடுவா, ளிலகுமீச
ன பதாமபுயத்திசசையா ளினியளெவவனத தாலெழி
லுறபடா, குலவுமனபினிற கூடியசெய்தியைக கோளா
வேதியா மனனமுனகூறலும ௩௪

அறியுநெஞ்சி லவ்மதியாதரோ வனபிலவநதிககச
சினனா மாநதபி, னிறைநதீதிய ருறபடாசெய்தியை
நிலததாகாண நிமலனவிளகருவா, னறைநதவநதத தவ
த்தினராவினைய யழைக்கசெனறுறு மனறினறிமற்றிரா
ச, செறிநதலோவட தாருவினமேலொரு தீயபூதநதி
யங்கிககறங்கவே. ௩௫

தரையதிநதிட விறதவடசுதெழுஞ சததமேதெனத
தாரணிமனனவன, பொருவினமாநதருந தானுமவவா
விடைப போநதுநீயாபுலமபுதியெனனவே, யரசகேள
பன்னிரனடுவருடமாயையருறபடாநதியைநோக்கியே,
கருதுபூதங்கனோரொழு தூறுயாங் காததிருநதுறுங்கால
ததினேற்றிரா. ௩௬

எனபெருமபசியாலெங்குமெய்தியா னினறணைநதன
 னிங்குறுபூதங்க, ளனபருமபட ரங்கபுனையிலே யா
 நநீதியா லத்தனகயிலையிற, றுனபநீங்கி யணைநதனநீ
 யவா தூயவெனபினஞ் சட்டிடினங்கெழு, மெனபுனக்
 கரு ளணைநதரனவெறபினின மெவுவனனென வேநதன
 விருப்பினு

நுக

நீயரனகிரிமேவுமபடிககொரு நிசசயக்குறி செயதுநி
 கழததெனத, தூயவாவின காணபிடுங்கிககொடு தூக்கி
 சசெலகுவ நெனனத துணிநதுமன, மேயவநத வடத
 திறனதுடன மிக்கவொக்கலு மேவியவவெனபினேத,
 தீயிலவீழக்கப புனையுறுமபூதம டு செல்லவேநதன சி
 வனகிரிசோநதன

சுய

இந்தவூரினமுனககையொனப்வ நீசனனபரிருசெவி
 தானபுகட புத்தியறற புராணிக நெனபவன பூசரகரு
 லன் பொக்கவுரையின, நெநதமத்தன கரத்தாலரிபுடு
 மீனமொன்று மிசைக்குதலினறியே, யநதமாலே யுயாத
 துனாககினறபொய யானதூலே யவைமுனனதைதலும.

இதைநஞ்செவிகேடகவறிநதிருந நிசசழக்கனையாம்
 வதையாவிடி, னததனிததன பதத்திறகுத்தாரன மாவ
 மெனன வறிநதவனசசிர, மொத்தியேபடை கொண்ட
 ரிநதநதமெய யுடசெறிப்பவநோவுடல் விணடுசீ, மொய

ததவெம்புமுக குபபைதனாயெலா மூடலிந்தநின் மூதா
ரறியுமால். சு2

அனறிவேறுமோரனபாகெம்பாவிவாழையாபோகை
யரத்தனருளமிகத், துன்றியுளாவ ரந்தண்சசாதியர் சு
ததனறொண்டாமேற றுன்னியபத்தியே, பொன்றிவாழ
வுறு நாளிலிவாசெய லுமபாகோனுலகத்தாககுணாதது
வான, மன்றித்தன குறியுடனீசாபோன மாண்டகன
றையெருத்தினவயினகொளா சு3

வருதலகண்டு வணங்கியககன்றினை வாங்கிவைத்தும்
லாததாளவிளக்கியே, பொருவிலாதனஞ் சோததுளவி
ருப்பிஹை போற்றிநிறுத்த புனிதன முறுவலகொண, மி
னாசெயவானமக கிரத்திரித்தகன றுனருந்தற குவப்பா
னதென்றுநாந, தருமிசேடர தாசனமுன சென்றிதைச
சாற்றத்துககலைத் தாழ்த்தங்கிருந்தனன சு4

நாமபசித்தன நீயாகிலுமினி நாணமின்றிச சமைத்தி
டுவாயெனச, சோமபதின்றிப புலாலதெனாமலே தூய
நேயத தரிந்துவெவவேறதாய, வாமபினைககராக கினப
மபிறககும்வ வகையறிந்து சமைத்துப்படைத்தலுந, தீ
மபரந்தனா கூடிககரங்கன்றி றீயகற்கதைகொண்டுகின
த்தராய. சு5

மடத்தைவெம்பி வளைநதுமதிவினை வந்திடித்து கபா
டங்களவாங்கியே, திடத்துவேதிய ருடபுககுபபோகை

யாச சேரலெனறநதத தீயபுலையனைப, புடைத்தவனற
 லேதன்னைககதையினுற போகமோதிடு மென்னபபுனித
 னுஞ், சடககெனததெரி யாமனமறைநதன்ன் சைவநே
 யத தபோதனாசாறறுவார

சுசு

*புலையாநீசொன றநதரமின்றிவெம பொயயுனாககின
 றீ ரொப்படிநமமகத, தலையுநீசா புகுவாநுமவீதியி னவ
 ராபுகுநதிட வெண்ணாத்தறிவினீ, மலைவிலாறபுரஞ்செற
 றவனேயரை வநதுநிநதித்தீரமாயாநரகரா, யுலையுநீரொம
 பிரானுடனபோதுநா முமமைநோக்கியிவ ஓரிலிருக்கொ
 ணு.

சுஎ

என்றுபோகையோகுமளவிழீவ வீனவநதணுரிவிரு
 பபதாம, வென்றிலிங்கமும் பூசராபூசிகக மேவுவிங்கமு
 மிககுளவிங்கமு, மொன்றிடுநதங்கள் பீடங்கள்விட்டுவி
 ட டொன்றுமின்றியவ ஓரினும்போகையா, பின்றுடாந
 துநிலத்தினுமவிண்ணினும போநதெழுநது பிரியத்திற்
 செனறதால.

சுஅ

இததிறத்தி னிலிங்கங்களைகலா லீசனேசமி லீனப்ப
 னவாகள், வைத்தசெலவங்க ளேரிகுளங்கயம வறறியு
 ளள பயிரகளுமவாடிபந, கொத்தமண்ணு மதிராதுமா
 றங்களா யுள்ளவெல்லா முலாநதுபக்ககளு, மெத்ததிடுமப
 யந குன்றிரிககுல மிக்கவுளை மறுகெங்குமேவின. சுசு

அந்தகாரம் தாடியுறபாதங்க ளாதலகண்டு மறையவ
 ஈக்ஷயே, வந்துபோகையா தாளின வணங்கிமுன வா
 ழத்திரினறுமயங்கியசித்தராயப, புத்தியீனாபிழையைப
 பொறுப்பதே போதஞானததா போற்றுங்கட னதா, மெ
 நதமுரையு மெமமையுமவாழவிகக வீசநீயங்கெழுந்தரு
 ளெனறலும. எய

அனபாடோகையா வேதியராயினோக கபயவததங்
 கொடுத்தஞ்சலெனறெழுந, தினபமேவி நடநதிடலிங்க
 மா மெம்பிரானுரு வங்களிவருடன, பின்புமுனபுமுன
 போலமகிழ்ச்சியாற போந்துசென்று பெருமபத்திரேய
 னை, மின்புகுநத விடநகனெனமுதன மேவுபீடங்கண்
 மேவாதுவேறதாய. ௨௧

பெரியலிங்கஞ் சிறியபீடத்தினும பிறங்குவிந்துவின்
 மேற்குறுலிங்கமும், வரிசைசோநற பழகலிங்கங்கடாம
 வாணலிங்கபீடத்துமவளரொளி, விரியுமநத வுலலமெ
 யபீடமேன மிககவாண விலிங்கங்களுகட, ம, பரிவின
 றறின மபபடிமணனுளோர பராககவாச்சிகக வாழ்கின்
 றபாத்திபா. ௨௨

- இன்னுமோரவை குட்டவையென்றுபே ரொயதுவா
 ளப்பெருங்குலசசாதியா, டன்னுடம்பிலவெண குட்டத
 தனாயா சங்கராவெனச சாறறுமொழியளாய, மன்னுநா

வடி கையெனுமநதணா வாழுமுரின மறுகுறவேதியா,
துன்னுமேனியிற குட்டததுநீசியெந துயயவீதிபுகவெ,
னசசாற்றலும். எந

பாவகனம மறையவாககென்னுடற பாணடுரோகமப
லிககவெனசசொலிச, சாவழிடுச சவுராடசோமையன
சனதிககணைந தெனறனசரீரமே, னோவகற்றிககொ
ண்டலலாலிவலுனாயா னோககியேபுகு தேனெனு நோ
னபுடன, மேவாகோவெனுஞ்சோமசிரத்தனைச சிநதை
கொண்டு திடத்தானடககுநாள எச

அடியுடைநதுடைந தற்பமுந் திசலலொணு தாகியே
முழந தாளகாததாற்றவழந, துடலிணைபுரண னேறறு
திரமா யோயவுஞ்சலி யாமலுருணடுபோம, படியறிநது
கருணாநிதியன பரசிவனெதிர சென்றுமு னினறுமின,
கொடியனோயை யகற்றிறற்றிவவிய கோலமாகககொடுத
தபினகுட்டவை எரு

பணிநதெழுநது பரவியபினபான பாவையேயுனறன
பத்திமகிழநதனந, துணிநதுவேணடிய கேடருவேமெ
னத தோகையாளுரைப பாளபெருவப்பமு, னணிந
திருககவெம மண்ணையரிப்பரோ வத்தநினனை யடியே
னவிழியெலாந, தணிநதிடுமபடிகண்டமைபோ துமென
முழவகன்றனன சாரோனபதமென. எச

ஆயினீயந்தாவடிக்கைப்புரத தந்தனா றறியும்படிக்க
வண, போயமகிழநதுநம்பாலவருவாயென்ப பொருநது
நாளந்தப புலலாதமமேனியிற, நீயபாணசெ செறிநது
தியங்கினா செய்வந்த மடவாள்செயலிதாற, பேயரந்த
ணா வெய்யவாசொல்லெலாம பேண்ணைமனன பின
றையுமொன்றுகேள எள

சாமவேதிக னென்றோமறையவன றுனவியோமந்த
னிலேசரிகுநா, ளேமவிலயின னனபாசுபசய றென்னு
நாம ரிசைநதோவனத்திலே, சோமசேகராக கென்றங்
கமுதினைத துறநேயத்தமைக்கினறகாலையின, பூமிமே
னய னத்தனாயமேலவுநம் பூசுரத்தவன பேரதரலகண
டுடன். எஅ

இவனகணத்த னமுதினைக்காணுமென றெறித்துமு
டவொன்றினறிச்செருப்பினுற, சிவனபத்ததைநீனைநது
டனமுட்டமேற செல்லுமாதவன கணடுசிரித்திது, நவம
பறைக்குல நங்கணபடுமென நாறுதோறசெருப பானம
றைத்தானெனு, மவங்கொணொசு னகரதையினமந்தி
ர வரியசத்தி யழிநதுமணவீழந்தரோ. எக்

அஞ்சிவநது சுபசயாதாளினமே லட்டமெய்யு முறப
பணிந்தேத்தின, னெஞ்சுவந்தவா பாலுபதேசமு நேய
சேடமுங்கொண்டநெறியினுல,வஞ்சிபாகனகயிலையனை
ந்தனன மன்னகேளத்தனவணபத்ததனப்போ, விஞ்சசா
திய ரீசனமேலனபிலா வேதவேதியா நீசொனச்சொல.

ஒளளியாககு மிதப்படாவிசசல னோங்குகோபதத னு
கவுரைசெயவான, றௌளிதான பழங்கதை பேசிலெ
ன சிலமரங்குளேச செங்கையாறகிளளினுல, வெளளிதா
கியு பாலவிழுமானிடா மேனிகிளளின விழுந்திடாபபா
லென, வெளளிவெவ்வுரை கூறவிருந்தபே ரிதுவுமுள
ள தெனமெலலெனநக அக

வேறு

வசவேசரரசனசொன்ன வாரததையைததாபிப்பாரா
யிசைவேறவந்திருந்த விருந்தவாசிவநாகைய
ரசைவேதுமிலலாரததாங் குலத்தினைப்பிடித்தழுத்த
நசைவேயகாமதேனு நன் 'மலையெனப்பாலசித்த. அஉ

சிவநாகமயனாவேந்தன செங்குடி குவித்துப்போற்றிப்
பவநாசரிவராமென்று பயந்தனனபாபபாரானோ
தவநாயகத்தரான தண்டநாயகரையஞ்சி
யவநாமிங்கணைத்ததென்ற ரரிகண்டவிபமபோலானா.

திருத்தவாசிவநாகையா செய்யதண்டுகையிலேறித், தரு
ககினைமுன்னஞ்செல்லத்தண்டநாயகருமபின்னே, யரு
த்தியாஞ்சிவிக்கையேறி யரனமனைசென்றுபுககார, விருத்
தமாமறையோரபோத வெள்கிஞாவெருணடுபோந்தார.

சிவநாகமையா வா து

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றமபலம்

வாசசையாவாது.

*வரசிவனென்றுலகுபாபபாவாசசையொனுமபேரார
சரணாபதகமலநிதந தருககினுலருச்சிபபா
விரவியகாமாதியெனு மிகுமாறினவிதியொழுகா
ருவியவிரதிரியவழி யொழிநதுணாவோடொன்றுவா

சாபவனுக்கிரகநிதத சவுரியததாதஞ்சமயப
பாபலவுமிகவல்லார பணிகுணததாபடாபுகழார
சோபசெனமமரணநெறி தொநதிகுருங்கனமமிலார
கோபநமனெனுமஞ்சிப புறங்கொடாககொள்கையார.

புத்தாமுத்தமபுறச்சமய பொருங்கரிடகரியனனா
மெத்துபிரமாதியெயவ விலங்கலகடகோரிடியனனா
சததியநநிததாநத வேதாநதசசுநாவல்லார
நித்தினாயினிடததுமவ நெற்காணுநிலைமையார. ஈ

மோகமிலாநதியார முறறுணாவுமபிருங்கிச
கோகவிங்கரிடடையுட னெழிறபிருகுத்தீசியெனார
தாகமறுநதவபலனா சாபமிஞ்சுத்திகளும்
யோகநெறிககவுத்தமனா தருக்கமுமோருருவானா. ச

* பரமனெனவுலகுபாபபா வாசசையொனுமபேரார, என
றுபாடாநதரம் * நமனெனுமென நீடறபாலது நமனெனுமெ
ன விகாரமாயிற்று

சுருதிமொழிவிதிவழிபாற றூயசிவாகமச்சொல்லான
மிருதியிறைபுராணததாலவாதசெறபவிதணடையிறை,
றருமநெறிநியாயநூலவைசேடசாததிரத்தா
லருமருததாபகதியனு மானமுதலளவைகளால். இ

படைததலளிகுதுதலொழிததலபரமனலாறபிரமனமுத
ற, கடைக்கடவுளானமுடியாக கனபுவனமுழுதுமென
விடைக்கொடியானபெருமையினை மிகநிறுத்திவெவ்வா
த, நடைக்கிரிகளவிழுவெறியு நறகுவிசெமெனநடப்பாராள்

மாகமதியானடுதொறும வருஞ்சிவராததிரிவிரதந
தோகைபங்கனசவுராட்டச சோமீசனிடத்தணைநது
மோகமுடனபலநாளகண முன்னியனுட்டித்ததற்பி
னாகவந்தச்சிவநிசிரா ளனுக்கவிழாமனைவமென. எ

மன்னவனுக்குரைக்கவவன மனததெண்ணுனாகியிவ,
ணென்னுடையபடைமுழுதிறகிசைநதபடியிடவேண்டு
ம, பொன்னையெண்ணியனகருமமபோற்றிப்பினபரத்
தையாபோ, னினனினேவிறகித்ததசெயந்குவதேநீங்க
லென்று. அ

காவலனறநூழியமுங் கண்ணுதலோனபத்தியனபு
மேவிலெனனஞ்சவுராட்ட மிருநகருக்கிப்பொழுதே
போவதெனவவவூறிற் பொருநதுசிவனிகிலுனே
வேவமிலாப்பெரியையுனக் கென்னசிவந் செய

எனவிகழ்ச்சிக் குறிப்புடனிற கெனகருமஞ் சிதைய
வொண்ணு, நினதுசிவராததிரியை நீயனுடடிப்பாயொ
ழிவாய, பிணையொருவா சொற்கேட்டுப் போகலெனவா
சசையா, மனனுரைத்தவாதுவெனறென மதிநியமமுடி
ப்பவே.

உலகிறைஞ்சவிண்ணைத்த வுவுத்துசிவகண்டபரவ
வலகிலபலவாச்சியமு மாரணமுமிகவாக்க
நிலவுசிவராததிரிநா ணீடுமனபாரேயத்தா
லிலகுபுகழ்ச்சோமீச நெழுந்தருளுமெனறேரோ டிக

எண்ணியுளங்களித்திருந்தா றெழிறசிவராததிரிமுனன
ட்டிணணியநறகணநாதனறிநுவுருவமேவியே, யணண்
றிருமுகமெனவொனநுநகையிறகொண்டானகொடிகொ
ண, டொண்ணிலவுநெறசாலைபுழைவினையவோடிடுவா

படியளப்பித்திடாநிற்கும வாசசரசா பாறசென்று,
துடியிடையாளபாகனெங்கள் சவுரா, டச்சோமேசன,
விடிவதனமுனையுன்பான மேவுவளிகளஞ்சியநெற,
கடிதொழிச்சென்றோலையினைகைக்கொடுத துமறைநத
னால

வெளியானவளவிலெங்கள் வாசசரசாவிழிநீர்கொண
டொளியாருஞ்சோதியெனபா லுவநதனைதலுணாதது
களியாமுனவந்தகன்றான காரசராபதிவாயி, லெ
! நதிருந்தானக குட டவைபா லெதிரசென்றான.

ஆமேனமையாதையா னனபிறகாயப்புலிககறையிற
சோமேசென்னவநது தோன்றியங்கணிநுநத்தறா
பூமேவுமடியாராபாற பெருநதலனியறகையென்று
சேமேவியேறுவநகதிருவருளகண்டமுவாராய. மரு

திருமுகத்தைச சென்னிவைத்துச் செயற்கையொன்
றுந தெரியாராயப, பெருவிழிநீராறாகப பெருகநின்று
சோபித்தே, மருவியெனபாலவநதுவுறன வடிவையுன
னியறிந்திடுதற, கிருவினையேறகெளிதனறா லெனநிருப
மேநதியே. ௨௩

வாசகத்தைபுளபபட்டு மகிழ்ந்திரவகனறதறபி
னசிலனாஞ்சோடீசு னனைவனென்னுமறுதியிறா
பாசமிலாநந்திகளும் பததாநன, தாமுமா
"சனருளே, ததியனபி னிருஞ்சபையாயிருகருங்கால ௩

துமலாமாரி தவிராதுபொழிந்திழியத
கடலொலிபோற நிவவியவாச
ணநாதா மறைமுறை
சீரினமபோ

நந்திகளுமளவிலலா நயபபிஹறெழுதேததிச
 சிநதைகளிததெதிரினரா செயயபுகழவிச்சலனும
 வந்திறைஞ்சிபாசசரிய மனத்தினுனமானித்தான
 பந்தமிலாபபத்தாகனும் பணிநதுநின்றுபவ்வினா. ௨௦

அனுசித்தராமையாககாவரியபருபபதநாதன, பொ
 ன்றலருஞ்சொன்னவிகப புரத்தனைநதானவாசசையாக
 காயத, துனுபுகழ்ச சவராட்டச சோமீசனகலியாண
 த, தினறனைநதானெனபபெரியோ வாச சயரையேத
 தினா. ௨௧

களஞ்சியமேலாலயமாயக கடிதமைததுக்கனமதிலகண
 டளந்திதிதற்கரியபத்தனாயாவாசசையாதாம
 வளங்கொளசிவரிசிவித்த மாறாமலனுடடித்தா
 நுளங்கனித்தாரபத்தியுள்ளோராகருதவாதபதமுண்டே

தொடைபபுயத்தார வசவேசாவாசச

புனனி நேசத்தாறபோற்றியு

10 நின்றுமமா

பெரியவந்தநகரத்தினுட பிரதாபநாரணனென
 றரியுறையுமாடமுடிமான றமைத்தரியைப்பதிட டிப்பானு
 பரிவினுடனறவைச்சுத்தி பாகவதாகஞ்ஞதானும
 விரவியிருந்திவவிடத்தென வாசசையனமேவிலான.

இந்தவுரைகளோடு விவவுரைகேடடினனிலையை
 நிரத்தனைசெய்தோபரம நிலையமலாறசேரானோ
 வந்தநமதோலககம வாராதெனெனவெகுண்டா
 னந்தவமயத்தனைந்து தண்டநாயகரறைவார. ௨௬

நினகருமத்தகனறககா நினபொருளைச சிதைத்தககால
 வனபுறுமிககோபமுற வழககாகுமவறிதேநீ
 யெனபெரியசினமபொருந விசலபலலவீசனிடத
 தனபாபிறதெயவங்க ளருகணையாகத்துனனா. ௨௭

முத்தனிடத்துமையவளை முதலாகப்பிருங்கியெனபான்
 சித்தமிசைந்தெணஹுமற சிவவுமானதேயெனநினரு
 னத்தனையலலாததெயவ மறபதெயவம்மனறெண்ணு
 ருத்தமநறபத்தொலா மூலகாளுமனனகேள். ௨௮

அரியமாரையா.

வேறு

அரியமாரையொன்றோ ரருந்தவாமகீந்திரமென்னும்,
 புரியதிற் பொருந்திலாமழவார பொருவிலா வருணையத்
 தார, பெரியநம்பரனடேரல்லாற பிறதெயவப் பேர்சொ

னஞ்ஞா, பெரியெனவெகுணடுகொலலு நியமமேயியல்
பாயுள்ளாரா. ௨௯

னமா

அருணெறியிவரகத்தோ ராதணனையமவேணடித்
திருவுருத்திரத்தையோ துஞ்செய்யநாவினனாயவநதான
மருவுருத்திரச்செகொண்டு வந்திடவதிலோரனநந
தனாமிசைவீழுககண்டு சாற்றினனபிறதெயவபபோ.

படித்தவனசெனலிசுநதப பாணியிறசட்டுவங்கொண்
டடித்தவனமரித்தபினபங் ககத்தினும புறநதநதிட்டா
வெடித்தவிசெய்திகண்ட விபிராகுழீயெழுந்தங் (ன.
கிடித்தசொலலினராயவெமபி யிவனபிரமகத்திசெய்தா

இதனையா செயவாரநதோ விதமலாவுரையைககேட
டா, லுதவிடாதுலலைபோவென றுரைப்பதே யுலகநீதி,
மதமுடனமறையோனறனனை வதைத்தனனவமமின
னறு, கதமுடன முறையிட்டேகிக காவலனகடையிற
சொன்னா. - ௩௨

என்னவென றாசனகேட்ப விரநெறியினனசெய
கான, மன்னவெனறுரைப்பவேநதநீதிநிதனாவிடுத்த
ழைத்தங், கன்னவைசெய்துவநத வரிபமாரையனாரோ
ககிக, குன்னமின்மறையோனறனனைக கொலவதெனக
ருமமெனறு. ௩௩

சிவனையாதரிக்குநேயா செய்கினறதவமாபுள்ள
துவமையிலபிரமகததி யூககியேசெயதறாறோ
வெவனவனசெயதகுறற மியமபுதியிறவாதெனறா
னவனுறுமபிழையானசொல்லலாவதனறரனேவல்லன்

காபபவனவதைபீபாநெங்குகளகணனுதனிநனறகா
ககத, தீபபெருஞ்சினததாறகொல்லச செலலுமோவெ
னனமனனோ, கோபபலாவெயயசொறகள கூறியேமரி
ததோனமுனனஞ, சேபபரனவனமைசொல்லுந திடத்
தனைககொலதிரொனறான

நூ

கொல்லென வுரைத்தவாறே கொண்டுசெலபவரைக
கூடச், செலலுமென றழைத்துசசென்று சிவனறிருக
கோயிறசோநது, சொல்லுவா ிரானையநதத் துரோகி
முனகொண்டுபோத, னல்லதோபரனேநமபாநம்பிளோ
ராககினியாயெனன.

நூ

எனறவாநிட்டைதனை யெம்பிரானமகிழநதுநோககி
யொன்றியகருணைகூடநதே முரத்தகததுறுவாயெனனச
சென்றரிமாரரத்தன றிருவுருச்சோநதவாறே
பின்றுடாகாவலாளா பெரிதுயிரத்தயாநதுநினறா. நூ

மண்ணிடையத்தனன்பா மறறொரு தெயவமெண்ணுத
திண் ணிமையாலேயாது செய்யினுஞ்சிவனுக்கேறற
புண்ணியமாகுமென்பா பொன்றியமராசாத்தூந்
தண்ணிறைதலையினறுயய தலையரனுமேறகண்டா.

வீரசங்கரா.

தனாமனாமற்றுமவீரசங்கரொன்றோரனபா
வனாமகளபாகனலலான மற்றுளதேவாதமமைப (ரோ
பரிசியேன சொற்பனததும் பாககிலே னவாககாமபே
மொயுதேனென்னுநீமை யுறுதியாயொழுநாளின.

சொற்பனநதனனிலவநதோ தூயனலலாதபுதத
வறபனைத்தீண்டககண்டங் காகராவெனவெழுநது
நறபவமில்லாபபொலலா னுமவியைத்தீண்டிநத
வெறபடருடலைச்சுடா விப்பழுதகலுமெனனா. சஉ

பருபதககிரியிறசென்று பாடகேசுரததுமுன்ன
நெருபினைவளாத துநெஞ்சி னித்தனையுனிவீழநதா
ருருபபடாதியிலவேம்பா துமையொருபாகனமுன்னி
ன,றருடபெருநதிருமேனிககுளடககினனமற்றோரனபா,

மஞ்சையா

கஞ்சனைசசெனனிகொயத கண்ணுதலுடையாதொண்
டர்,மஞ்சையொன்னுமபேராவருமபரசமயாககெலலா
நெஞ்சகத்திடையையொப்பா நிச்சங்கரச்சமில்லா
ரஞ்செழுத்தனையுமவாயா ரமலநீறணியுநதுயாரா. சஉ

வெங்கனலவிழியோனகாசி விசுவநாதனமுன்ன
மங்குவிபத்துரித்த மரிநதுமுககாலநதோறுஞ்
செங்கடிமலராவேத்தித் திருமபவமபெறுவாழ்வாரா
துங்கநறபெருமைகண்டுதொழுதுலகேததுநாளின சந

சென்னியினமதிமுடித்த தெயவமேதெயவமெனன
வன்னியசமயாநாசி யிரந்திடுமெஃகமீதென
றுன்னியேபத்திராலம பனமதொன றூராகருநாபபண்
மன்னியங்காரத துத்தீர மஞ்சையாமகிழந்திருந்தாரா. சச

பத்திராலமபங்கண்டு பரசமயத்தாகுடி
யுத்தரவாதமபண்ண வுலணவாகனன றனகோயின
மத்திமத்திருநதுமஞ்சி தேவரைவரசசொலெனரு
ரத்திறங்குளாமஞ்சி தேவருமங்கணைந்தாரா சரு

இருந்தபொயசசமயாதமபாலியைந்த நூலளவைகொண
டு, வருந்தினருடனபடத்தார மஞ்சையாமறுத்தபின்னா,
நருங்கணனசமயரான சுபடமொலவாதுயாங்குள, பொ
ருந்தியகாட்சியுண்டேற பொருநதுவேமெனப்புகன்றா.

புகறலுறனறுதுங்குளபுண்டரீகாககனசென்று, சுகநதொ
மும்விசுவநாதன றனைப்பணிந்திடச்செய்கின்றே, நகந
தைவிடெழுமினுங்க ளாண்டவஞ்சுமிநத, முகுந்தனை
யாண்டோனெங்குள முதலவனெனறரியையோக்கி. சச

நியருசசிப்போனெங்க ணித்தனையாவனயி
னீயலாககரங்கொளெஃக நிமலனதாமேயாயி
னீயளித்திடுகதொழிறகெ னெஞ்சிதைகததாவாயி
னீயரனவிசுவநாத நிலயமுனபணிவாவெனருரா. சஅ

தனாயினர்திசயிப்பச சங்கரனன்பராநோ, ரரகாவென
ககளிப்ப வநநதசோவாதாவெளகி, வெருவிபுணமரு
ணடுநிறப மெய்ததவா மஞ்சிதேவா, வருதியென்றுணா
ததசொலலை மாதவனறலைமேற்கொண்டே. சுகு

அஞ்சியன்கோயிலவிட்டங் கடிபெயாநதகனறவீதி
விஞ்சியவெளியிறசென்று மேதினிமதித துச்செலல
மஞ்சையாமுதலாநலலோரா மதிழநதுமுனவினாநதுசெ
ல்ல, வஞ்சகச்சமயவாதாமயங்கினாபினனேசெலல நுய
வேறு

வநதுகோயிலுட்புகுநது மாதவனவிசுவநாதன
கநதமாமலாத நானமுன நங்காதலிறபணிநதங்கிவன
மிநதமாநிலததோதாணக கிடப்பதையெழுப்பமாட்ட
நநதமால்சமயததோக ளாதலானரனேமேலோன. நுக

ஆதலாலரனைநமபு மடியவரருளுண்டாகின
மாதவனவாமுவனினனேன மடிவெனபதற்குச்சான்று
நீதலாமனனகேடபாய நிததாசங்கரதாசையா
காதருநெறறிககண்ணற சகதேவமலலனகண்ட. நுக

மோகவாலயத துவாமு முகுநதுககுடலாமபஞ்ச
லோகமுமெரிநதுவீழநத துணாபபிரமாணமன்றே
போகவேயிந்தநீயாள புரத்தினுளரிககுத்தாதா
சோகமேவிடவிருககுஞ் குனியாலயத்தைககாண்டி. நுக

மதிமுடியத்தன்னபா மசிமைதானறிவைபதி
 நிதியனவாச்சிதேவா நியமநீவிலகததேவாக
 கதிகனாமெங்களத்த நணைநதுநெறகொட்டாரநதன
 பதியெனவிருந்தசெயதி பாரததனறு துதித்தியனறே.

மன்னரினபரிசனாகரு வழங்குபொனவரையுங்காலே
 யன்னாபேரொழுதாதேபங்களுசெழுததமைத்துக்கேடகி
 னுன்னருங்கணக்குத்தப்பா துரைப்பதுதெளிந்திருநதும
 பினஹீவாச்சிதேவா பெருமையேனறியாயென்று நுநு

மச்சரவிச்சலேசன வாதுவைவசவதேவ
 ரச்சமிலவாச்சிதேவாக கறிவித்தறகாளவிடுததார
 ரிச்சயதாககமென்றற செலவதேநிபாயமான
 மெய்ச்செயலென்னவந்தார விச்சலனவநாரோக்கி நுக
 வேறு

மிரிபுவனபதியாகித திருப்பதியாயத்தித்தியா
 மரிபதிட்டைகாணவென்றிங் கருதணரோயாதியாம
 பெரியரொலாமவந்திருப்ப பேதஞ்செயதிவவிடநீ
 சத்திரனஞ்செய்யெனென்ற தெளிவேது செப்பென்ன.

கோபராயப்பரசமயக கொடுங்குகிடகரியன்ன
 ருபராயவாச்சைய ருத்தரமுன்னுரைசெய்வார்
 சோபராயப்பிறப்பிறப்பிற றுளங்கிமுனிசாபத்தாற
 ருபராய்ச்சலிகுமவா கருத்ததோதனாமனன. ௫௮

அதிககததாககதிககததாக கதிககததனத்தனெங்கள்,
பதியொருவனலலாதா பதியலககாண் பாததிபகேள்,
விதிதிதியென்றேவறசெய கேதனரவணைய னெங்கள்,
மதிமுடிப்பாக்கிணையலககாண் வைககவுற்றோவலிய
ரோ. ருசு

வானவாகோவிரதிரனவ வசசிரற்குமாதவனகோ
வானவரிககரனகருத்த னரியமைச்சனனே ததுமாய
மேனலததவெங்கள்பிரான மிகுமபதிமாலபதியாயிற
முனளிததமகனுடல உரமாட்டாதிருப்பதென. சுடு

விதிக்குமயன்றெயவமெனின விமலனரிசிரந்திருமப
வதித்திடச்செயயாததெனன வொருகோயிலுண்டாககி
மதிப்புறுநறபூசைகொள்ள மாட்டாதெனசினனபுத்தன
கதித்ததெயவமெனினமனிததாகாயமெனபக வறமென்

வேதமிககதெயவமெனின வெயயசோமுகனறிருடி
யோதமெததுகடவினிட்ட யோடியுறறங்கமுநதுமோ
பூதலததைத்தெயவமெனிற பொலலாத மலஞ்சலங்கட்
கேதமுறறவிடமாகி யசுத்தமுடனசையுமோ. சுஉ

நீரதுதானறெயவமெனி னெருப்பதற்குச்சுவறுமோ
வாரமுழுககொழிந்தொருவ ரங்கையினங்கடங்குமோ
கோரவங்கிதெயவமெனிற குறைககரமாயசுத்தசுத்தஞ
சேருமவையனைத்தினையுந தினறுகொண்டுகிரியுமோ.

மோதனிலனதெயவமெனினமுலையொன்றிலுறறிடுமோ
வோதுமணடந்தெயவமெனிலுறறவதனவடிவாமோ
வாதவனெதெயவமெனிலாராமறறிநதிடுமோ
சோதிகலைகுறைந்திடுமோ சோமனெதெயவமெனின.

ஆவிதனைதெயவமெனிலனைந்திடுமோசகதுகக, மே
வியொளறுகுகொன்றிவைக்கு வேணடுவதெனதெயவங்
கள,பாவபுண்ணியங்களுள்படகாகனமந்தெயவமெனில,
லோவிலசேதனமொன்றை யுணர்ந்தன்ககவலலதோ.

தனையனைந்தவடியவனாத நான்கொலுமோதனைத்தா
ன, வினைவதைத்துகுகொள்ளுமோமேவுமுயிசகதுகக
மினையதெனவறிந்தனையா வ்வவகையாலனைத்தினையு
நினைவிலறிந்தன்பபெனங்க ணித்தனவனிகரிலலோன.

சகலதெயவமனைத்தினுடன றருமஞ்செயதககனறன,
மிகுதலையெனறகாததலையாம வெகுணடுததைசிரந்து
ணிககு, மகமொழித்துக காட்டகோட டையாமுனமா
னையதி, முகமலாநதுசிவகணமா முநதுபலன கொடுப
பனே.

கள

ஆகையாலானபதியா மரியயன்பஞ்சமாவரணத்
தோகையாலுருநி னுறுங்கோயிலுறறிடலாற
சாகையாலிவாதொழிறகுஞ சகலவுயிாததிறங்கட்கு
மேகனெடுங்களத்த னிறையரசவினனுங்கேள்.

சூடி

ஆலமெழுமபொழுதஞ்சு மண்டலொலாம். துண்ட
நீலகண்டாககொப்பரோ நினமலாகுத்துனமலங்கள்
சாலவுள்ளோரிணையரோ தணிசுரமாகாமாரிக
கேலவென்றுநோப்பரோ வெதுரிலகாணிறைவனே. சுசு

இலகுவிங்கமுலகமெலா மிவவிவிங்கமத்திமத்து, நலம
பெறவேயுலவுமவா நம்பரனுககிணையரோ, சலங்கொளு
மப்பிருகுவிடுஞ்சாபததாறறசையோனிப, புலனகடொ
றுமசக்தப்போ பொருதுமதெனபுவிவேந்தே. எய

வேறு

அயனகுதஞ்செனித்தலாலேயதோககசனத்தியன்று, ப
யந்தாலிந்திரானு சனுவாபாரந்தனனி, நயந்தபோ
தாயனப்போ நணிப்பரா சரனபாறறோன்றி, மியைந்த
வவவுகத்தினமற்றுங் கிருட்டினனென்பபிறந்தான எக

வேறு

இப்படியொவ்வோரிடத்தி லெயதியெய்திப்பிறந்ததறி
னப்படிவந்தொறுமாலே. னாகுமபேரவையுறறே
செப்பிடுதற்கரியவெங்கள் சிவனபதங்கள்ருச்சித்துத
தப்புளவையகற்றுமரி தாழ்வினனஞ்சாறறக்கேள். எஉ

த்திசிபத்ததுதையுண்டான றுமபிறைகட்டுண்டான
பதிதசலந்தானாக பாசததாறபிணிப்புண்டா
னதிகவுபமன்னியனா னருந்தியபாறகடலொடுபோ
மிதமுறவேயுமிழந்தசெய்தி யெவவுலகுமறியுமால். எங

ஒண்கொளசராசநதனவந தொறு பனெனவஞ்சியே
யெண்பதினாயிரநதுருக மியற்றியமாறகிததனையென
புண்களுறவரக்காவநது புடைசுகப்போயககதவததுட்
கண்கலங்கியவவுருவா பொரித நுயிராக காததனனே.

கண்ணுதலோலுததைக கண்டத் திறறிககவனறு,
பெண்ணுருவாய நினறிலனோ பிணங்கிவிட்ட சககரத்
தை,யொண்ணிறையுததீசிவெகுண மண்மமிழககரனா
சிரநாப, பண்ணுறவைததோடியரி பாறகடலுளொளித
திலனே எந்

வேறு

சீதையையரககன்கொண்டு செல்லுமவவேலைதனை
யீதெனவறியமாட்டா திரங்குமுககுறறமனறி
யேதமாங்கிராதனையத் வமபினுலிறநதவநதப
பாதநதனையுமெங்கும பாரதம்பகருமனறே. எசு

நந்திகேசரனுயிரப்பா னுரணனவிண்ணிலோடி
வந்துபூமியிலவிழுந்தான மகறபெறுவிருப்பினுலே
யந்தருமேகருப மாகியாங்கரனேநோக்குஞ்
சிறந்தையாலனநதகாலஞ் செயதவச தவங்கேளாயோளா

மசசமாங்காலேவநது மலாவிழிமணியைவாங்கி
யசசடைமீதுலெங்க ளரணணிநததுகேளாயோ
கசசபததோடடையெங்கு கண்ணுதலாரநாப்ப
ஊசசிதம்பெறததரிதத வுளாயினையுணராயகொல்லோ

சிமபுளாய்வநதுநா சிநகததையுரிதததோலை, யமபரமா
தவெங்க ளாணுதிததன்னவராகக, கொம்பணிந தகிலங்
கொண்ட கோலத்தின வெநநெலுமபை, யெம்பிரானக
ரத்திறறண்டா யெடுதத்திமமறையோவலலா. எக

மேலெழுந்தகங்கரித்த விட்டுவசசேனனறன்னைச
ஞலங்கொண்டனறுகுத்தித் தூக்கினசொறகேளாயோ
சாலமாதேவரோடத் தககனறனவேழவிதனனின
மாலவனசிரநதுணித்த வாறுகேளாயோமனனா அய,

அசசுதனாதிவிண்ணா ராககனாவெனறுதமமை
நசசியேபுகழுங்காலை நரபனோரியககனபோலவந
திசசிறுதிரணநதனை டியடுமெனவெடுககமாட்டாக
கைசசவலையரோவெங்கள் கணனுதற்கிணையராவா.

சிலைநுதனமகளைககண்டு சிநதையிலவிருமபிவேதன
கலையெனவடிவங்கொண்டி காதலிறபுணருங்காலைக
கொலைசெயுங்கிராதவேடங் கொண்டானநதபபோதன
றலையினையரிநதசெயதி சதுமறைசாறறுமெங்கும அஉ

மாதவனததனமுன்ன மதமனநதனனிறகொண்டு
போதலாலொட்டகதைப போலுடலெடுததானமற்று
ம், வேதவியாதனறெயவம விணடுவேயென நநதி
காதிவநதவனகரத்தைக கணடித்தகதைகேளாயால.

நுத்தனசசுவேதனறனனை யடாநது நுநங்காலனங்கங்
நுத்தியேருலததேறறுக கொண்டனவேழவிசெயயு
நததனூதககனசெனனி மறிநதிடமறிசசிரததை
யொத்தியனறெழுப்பிரிநற நுநாயனதேகாட்சியனறே

சலசலோசனனவவேழவி தனனிலேதலையிழந்தா
ஹுல்கெலாமுடிபு னா னு னோநுகுவானதியைச சென்னி
மலொனமுடிததானநதன மணமுதறநுகுஞ்சேட
னலகிலாவெங்களீச னங்குலிககாழியானு. அந்

இசசிறுதேவாககெலலா மெங்கணமுக்கணனனவே
ணடா, முசசிதமாமவனறன கணததரு னொநுவாபோ
து, முசசகமுழுதுஞ்செயய வளாததிட முருக்கவேண
டின, சசசிதானநதனறுயய கணத்திலோசிறியோசா
லும. அந்

குனித்தருளபரனேநிததன குலவியபுனிதன்மறறே
ரனிததரொனபதற்குமாலோ னபனிவாசிரககப்பாலந்
தனித்தனிமாலையாகத் தரித்தவாதங்களங்
நனித்தொடையாயத்தரித்த நனமையேசானறதாரும.

சங்கரியஞ்சுவேநற சலததரனறனனையோதா
ளங்குலிகொண்டுசெயத வாழியாலழித்தானதத
னெங்கடமபெருமானபாதத்திறைஞ்சியேபெற்றபெற்ற
றங்களைமதிககுந்தேவாதமமையாஞ்சரககுப்பண்ணேம

மனனுபமன்னியனறன மலாபபதமவணங்கி மாலோன
முன்னுபதேசமெயதி முகத்திலேநிறநீலததா
நன்னிறலிகமபெற்று நளினததாற்புரைபண்ணித
தன்னுநயனஞ்சாததுந தவத்தினுலாழியுறமுன. அக

இருபதுபுயத்தானென்னுமிராவணனறனனைக்கொன்று
பெருகுமபிரமசுத்தி பிரிவித்துக்கொளமாட்டாம
லருளுமில்லிகபூரை யாலனேருவகற்றிக்கொண்டான
நிருவரணிவனபூசித்த வாலயநதிரளாஞ்செப்பின. சுய

நானமறைமலரோனமாலோ னுனமருபபிபத்துமேலோ
வானவாமக்களாஞ்ஞா மறைமுனிகணங்கணமற்றுந ன்
தானவரிவாகளெல்லாஞ் சங்கரனபதமேபூசித
தானதமபதமபெற்றுநர் லவரிடத்தானபெற்றுஞ். சுக

உரகவாபரணாக்கொப்பொன நின் னுலகுள்ளதெல்லா
மரனரியுடனேயத்த நபேதமேயாகுமென்றுந
தரைமுதலட்டமுாததஞ் சங்கரனவனறனேயா
நரொனுமுனாகளெல்லா நரகநகரணராகடுவந்தேகூஉ

வருகவெனறெனையழைத்த வாறெனமன்னுயாஞ்செ
ய, கருமமேதுனாததியெனனக கமலமெனமுகங்களவா
ழிப, பெரிதுளங்கவலையெய்திப பேயபிடியுண்டார்போ
ன்று, நெருமொழிசறறுமற்று னுமாபோவனேநதிரு
நதான.

சேடனமுனாகுட்போனறுஞ்செலவாமுனமிடியாபோ
னறும், வாடியதாககவாத மறையவராணொலலாங்
கூடியசமுதபவிட்டார ருவலயமன்னனெஞ்சி
னீடியநாணமெயறி நெடிமதனகோயிறசென்றான. கூசு

வாசசையா வாது

முற்றிறறு

ஆகதிருவிருதகம் - சுஉ௭

உ

திருச்சிற்றமபலப

மடிவாலமாசசையா வாது

மற்றொருநாணமடிவால மாசசையாமுனபுபோ
னறவநதேநாருடபபொதியை நணபினாலவெநநேதி
வெற்றியினறசேகண்டை மிகமுழக்கிப்பவிகளெம்பா
லுற்றிடலுற்றிடலென்று மனைவிபாரொடுமவநதார க

இததகையாலவருநதீராக கெதிராகவோரவிங்கி
மெத்தவிடஞ்சருங்குதெரு விலங்காமனமேவுதலு
மததகவிலானறலையை யடலவாளாலறததுணியா
வொத்தியருங்ககனத்தி லோடவெற்றிநதுலவுங்கால. உ

அவவிடத்தி லணைநதுநின்றோ ரணைவோருமுடன்கு
ழீஇ, வெவவியனாமவிசசலனமுன வினாநதுசென்றுவி

ளமபுவா, லெவவமிலுன படடினதது ளிழிதொழிலசெ
யொருவண்ணுன, செவவியநறபததனென்று தனையொ
ருவாசேரலொட்டான

ந

லிலங்கலசெயான காததிலொரு வெயயவொளிர் வா
ளபறறி, யுலநதமடிப்பொதியருசா யுறறோவைதைப்ப
னெனபன, வலமபெரிய மதமபட்ட. யானையெனமறுகு
தொறுஞ், சலநதருமெயத தீரையுஞ் சதறுமெண்ணு
னுறறெறிவன

சு

அங்கடிவீதிகளறற வரியவியாபாரமறற
வெங்குமொருபூதரையு மியங்கவொட்டானெதிராகத
துங்கவிபமெருதுபொதி துரங்கமொனறுஞ்சேரவொண
ப, பங்கமுறப்பயந்திடைநது பரதவிககுமபாரத்திப்பன

இனெருருவனபுதியனவ னினனதெனவிசைநதறியா
ன, செனறுகடை : வகுதனைச் சோநதனெனறவனசி
ரததை, வெனறியிஐறறுணித துவிண்ணில வீசிஞனவி
ழாதண்டந, தினறறுவோ காணகிலேஞ் செயயமனன
வெனவுரைத்தார.

சு

தண்டநாயகாமுகத்தைத் தனாவேநதனருளோக்கிக
கொண்டபெருஞ்சினதறிஐற கூறுவான கொடியறுங்க
ண, மிண்டதனலொருவரையுமவீதியினீவியங்கவொட்
டா,வணடுகிலதழுககறுககும வண்ணுககிவவாரேன.

ரா துமிகபபுதுமையனறோவெங்கெங்குமயாமறிபேயம,பே
தைபரதேசியெமமுாப பெருந்தெருவிலவாவொண்ணு
ச, சாதிமிலானிவனுக்குத தகைகொடுததோனீயலவோ
வீதியினிற்றனைத்தீண்டு முலகாதமமை வீட்டுவதென.

இறைவனெனயானிருக்க வெண்ணாமலென்னுரு, ணி
றைமறுகிலொருபூதா நிலலாம லடாககினறு, னறுவை
தருபொதியினையோற்றியாதானமுட்டினனென, றுறுவ
கையாலவனசிரத்தையொட்டிவெட்டியெறிவதுவென.

விண்ணெறிந்ததலைபுடவி வீழ்ந்ததிலலைவீழாமு
னண்ணமுறத்திறந்தெதிரின றங்காநதுவிழுங்கினனோ
வெண்ணிபிலினிராககதனோ லெதமொன்றுசெய்யாம
லண்ணியுடதினடினனே யருளினறியழித்தனனால.

எனவெகுண்டு மன்னவனற நெதிரினறோ தமை
நோக்கி, வினையனந்தவண்ணனை விழுவெறிமினிற்றந்தவ
னோன, றனையுமிழந்தாற்றிருமயவமமினசகலாகுமிதம
தெனன, மனமுனோநதுவசவேசா மன்னவனமுனவகுத
துரைப்பார மக

மேனிதுவெனறறியாமல வெயயசொலாலாகுவதெ
னலமனதீயாவந்திக கறைந்தசொலையுட்கொண்டு
வாலியநலறிவினறி வண்ணனவண்ணனென்று
சீலமிலா துரைப்பதுவென சிவபரமனறனைநோக்கி, மஉ

அவனன்றோவதிகுலனதிகுலத்தப்பாலா
 னவனன்றோகுலத்துவெராவதெலாமதவெறிவோ
 னவனன்றோமுகுலனன மலலரிததுதுதமத்தோ
 னவனன்றோவனத்ததுளா னவைககெலாமேலானேன

முன்னமயனறசைசடைய முன்னாலாயததரித்த
 வனகம், பன்னகஞ்சோகததேநந்திப பவிகொளஞமப
 னவனவ, னன்னெறியா நந்தமுத்தி நன்னாடா ளரசன
 வன, மன்னுமிக்களுடறசோங்கின வரவேற்றுமவசியன
 வன. யச

பலவுலகைவினேவிததுப பகுவததாலறுததொடுக்கு
 தொலைவிலருந்தொழிலவல்ல குத்திரனுமவனன்றோ
 விலகுமிபமாத்தயா யெறுமய்முமுமிக்கெலாங்
 குலவு லக் ககடருய்குமபகாரனுமவனே. யரு

அரிதிநிவிக்கிரமவுட லமாதண்டேகோலாக
 மருவு மிவராவுரு வன்னாமடுபகயிருக
 வெருவுசிவகவுகிரமுள்ளாய மெனகுடோயினாயாகச
 சொருகியமமானமசசவுருந தூணடிவிடுமவலையனவன

அனைத்துயிரினகனமமெனுமமபொனமாறறினையறிந்து
 தனககிசைநதவின்கொடுக்குந்தட்டா னுமவனன்றோ
 வனநதினடுங்கலைவடிவாமகடபுணாநதவபனறலைய
 ச, சினத்திலறவிதகொடெயத தீரவேடனுமவனால யள

சககரத்தோனயனமுதலாளு சசலபசவினங்கடமைப
பககமுடனமெயககுமான பாலிடையனரு லுமவன
பொககவுடலெனுமபொறியைப்புணைரமபாங்கயிறறிஞ்
லககருங்காறகரங்கொடுநீனருடநாட்டியனுமவன.

ஆருயிராமாடைகளி னுணவமாமழுகதனைச
சாருமுடலுவாககொடருட டணணீராறறப்பியே
வாரமுடனறுககவலல வணனனுமவனப னன
பாருலகிறபததாககுப பதநுமபரனுப வன யக

மாதவத்திலதிகனு மடிவாலமாசசையனை
நீதமலகுலமெடுத்து நீங்குத்ததலவேந்தனை
தாதுமலாப்பாணத்தோன டனைமெரித்தோனவனபெரு
மை, யாதரவாலாயிரநா வனநதுலறையவொண்ணு.

வேறு

கருவூரிறசிவகாம னொன்றுமபுத்தா காடலொலராசகெ
தெதகரத்திறபூவை, வருமேகமனையவிபமதந்தாலவாங்
கி மணணிவிடவெறிபததா மழுவாறகொணரு, ரருண
மேவுமெறிபததா காததிறசோழ னுபுத்ததைக கொடுத
தீதனையுங் கொலலுமென்று, வெருவாது பணிநதளவி
லெழுந்ததானே விமலனருளவாபெற்றா விளமபினமத்
றும்.

வேறு

பாரநெறியறிவுடையா பாலூபபொமமையொனபா
 மாருநெறியருமபத்தி யாசாரச்சீருடையா
 வீரசைவவிதியொழுகு மேனமையினாவெகுளியிலாந்
 பேருலகாககுபகாரம பெரிதுடையாதயிரியத்தார. ௨

குருவிங்கசங்கமது தூ கோலமலாபபதபூசை
 மருவுஞ்சனமாககநிலை வருவா துவளாவிப்பா
 தருவுநதுநந்வனந தாமவைத்தங்கமமலாக
 ளருளனபாகநதோறு மளித்தவார்தனபொருளால. ௨௩

நல்லோரொணகுருவிங்க சங்கமத்தைநாடோ று
 தொலலேரூரினபூசிகருந தொன்னெறியாரொருவாதி
 கலலோரநதியையெழுப்பிக்ககழிதெனப்புனமேயவித்தா
 கொலலோரமுனசோளத்தை யிலிங்கமாமுருச்செய்தார.

இத்தகையாபாலூரி னிலி துறையுநாளினொரு
 மெயத்தனாயாளிறைதனை வேண்டாதவேந்தனமே
 லத்தலததுவழியாக வணைநதவனாககிழக்கவாசெ
 யுத்தமநநதனவனஞ்சே ருயராற்றங்கனாயுற்றான. ௨௪

அநநகரிலவேந்தனிப மரியபெருமத்ததினா
 றனனிருதாட்டளைமுறித்ததுத தாவிப்பாககாகொன்று
 மனனிருந்தனிழலசீறி வாயலறித்தனைமறந்து
 முன்னணைநகோரனைவனாயு முருக்கிநதவனமுறித்தே.

மதமிகுநதனகோபதநால வருங்கரிபாலூபபொமமா
பதமலாநதககொண்டுவாப பதநிபவாமேலவாலுங்
கதமுடனங்கெதிராநினறு காரிவீழுகதமாலா
புதனியிலாவிபநீயென றுகிறிந்ததாலுறுகருதலும உள

அ! லமதமுநகீகாபமுநன னாபரிபபுமழிநதலறிக
கடுவினையிடுபினவாங்கிக கரவுசிரமேற கொடுசுழனறு
நடுகிநிநதவேழ நத்குகனாயிலிநாதிடலும (ர.
வடுமொழியைப்பபு ம'மனைவன பு சவருததுரைப்பா

வணங்கிமனைநீய புமாவேழமநதநிநாவிணங்கரியபா
சனாககொன நெந்நததோனாவைகதநதந, கணங்கொ
ணநதவனமபிடுங்கிக கடுவினையிடுவ நதகாலைய, பணங்
கொளர்பபலையினகபபு ப்பொமலமயொனபா.

அநநநதவனதது டல ரதகெடு, நதகதற்கெதிராய
வநதனரங்கவாபீது மதிபாமனடாதிடலு
முநதநிககினததினட லுறறந்தோதுவநகினா
நதநிபங்கதநிபநத நதிகநனாயிலிறநதநெனறா நய

கேட்டளவினமனநதளாநது கிளசகரிய பயததினால,
வாட்டமுறு முநதநதநன மதிசசடையா மடியாரபாற,
கோட்டனமாதங்கமிந்தக குறைசெயுமாவெனறனப
ா, தாட்டனிலவநிப்பிழையெத தாழ நதநுளவீரொனப்
பணிகதார நக

சுநசு

மடிவாலமாசசையா வாது.

மற்றுமந்தவேழத்தை மனத்தினெழுங்கருணையின
னற்றவாபாலூபபொமமா நாடிவெழுப்பியவளவிற
கற்றவருமற்றேருங் கைத்தொழு துவாழத்தினா
கொற்றவனத்தவருளாற குலவியபுண்ணியனான.

வேந்தியலபுபெரியோர்க்குமிகைசெய்யாமேனமைதருஞ்
சாந்தமரியிடுதிரனபாற நவததோர டுசாரந்தகுற்றம்
போந்தபெரியோரிடத்திற புகலக்கேட்டறிநதுமற்று
மாந்தொனமாசசையா மதிப்பரோமனவனே நுந

கோட்டுவிடையினனபா கூறையலலா லொடியாதா
நாட்டுகிலவராடை நணுகவென்றானைசையாதா
கேட்டுவந்ததவாடகாடை கிரானபிலனிததுமுனபு
போட்டவாகுமத்தாச புரிந்தளிக்குமபுனிதொன நசு

காவலனாநந்திகளைக் கனன்றுபழங்கதையுளாகக், நீவ
லைகாணென்றனைப் பாடாதமைநோநோக்கித், தீவரமா
யநீரவனபோந தெருசசென்றுதிறனமதஞ்சோ, கோப
விபத்தாலடாநது கொல்தொனக்கொத்ததுனாததான.

கூறையினடியவளவிற கொன்றவரையிவாகளோ
வீற்றிறைற்றவலலார வேணடுவதிலவேந்தநீ
மாறுகொண்டங்கவாமிது மலையவென்றுசென்றலுந
தேறியவாகக்கொநின்று திருமபரிதுதீரொன்றா. நசு

மடிவாலமாசசையா வருவீதிமாவுததா, கடவேழங்க
னைககொண்டு கடிதுசெலலககண்டனப, ருடைமேவும
பொதிசுமையோ கெகிததா லுருததெழுது, படை
யானைகனைவெருவப பாததுடறறுசீயமபோல். நள

கலவிநாதனபடைதத கடவீரககயமெனமு, னில்லநீரி
னறுயிரை நீங்காமறபதழிகாள, ரெலலுமெனவாரப்பரி
ததுச சேகண்டைமுழககமுட, னெலலெனவே வெரு
ணடிபங்க டிரைதோறுமோடுங்கால நடி

உரவேழங்களைப்பாக ருக்கிரததாற்றிருப்பிமேல
வரவேழந்தீண்டாமுன மடிப்பொதியவிண்ணிலெறிந
தரகாலகாலவெனவங்ககளைததெடைபுடைகொண
டெரிபோலவடாததெதிநந்த மர்வுததறிநவெறிநதே.நக

கரியினங்களகரபறறிக கடங்கலங்கவெநா தூக்கி
வரவீரததுததூசொலிகும வாறதெனவெடுததடிது
நரவரியைமுககண்ண னறகரத்திலமமனைபோற
றரையிலவிழாதெறிநதனைய நாளவீசிததரையிலிடாசுடு

கயமுக்கு மரககனைமுன கண்ணுதலோ னுரிதததெ
னச, சயமுறவீரத்தறிவெநறிந றனெட னுநெட் டெலு
மபதனைப, புபவலியாறபறித்ததுபோற பிடுங்கியெனபு
போகட்டு, நயமுறசசெனலிகளை ததததததானருக்கி
யே சக

வேறு

இறைச்சியினே சீசாகொளவீர சனமமெல்லா மெடுத
துபோழுச்சியாகா னென்பபோலு, தறைககணுறவெச
கெங்குரவீச்சினு தமையெதிததாரககொ துங்காதா
சாறறுகினு, பொறைதமு, மெல்லாதென மேற்கயங்
கள பொரவிடுததகாவலனைப டுடையபெனென்று, கறை
ககதிராவா விதிததாரததார நிததனனபா மாசசைய
னையேததினா ககங்குவிததார

சுஉ

இன்னசெயதிமனன னறித தானனநீ பேறுமனாயெ
னவாடி யிறங்குகாணிப, பன்னாளு, திசுதினாப பாரத
துகெஞ்சிற பயததுடனெகசசெயய வசவதேவா, மெ
னனகையாலுரைசெயவ ரவாமேலவெமமை விடுகயங்
ளவிடேலெனன மிகமொழிந்தே, நெனனுரைகௌம
லபி மானமபோன திறந்ததிபமெயதிமே சிவத துரோ
கம்.

சுங

இததகையாலததனனபா சவுரியங்க ளியமபரிதாமாச
சைய ரிகலுமவாதா, சததுருவா யனனையினரிச சனித
தாரலலாற ருரணியினமனிதனென்று சாறறெணாதாற,
சததியமீதவாகருநீ சரணபுகுநதாற றருககினனவாழ
விபபா னென்பபொருநறிக, கததவியமிதுவெனன்ற ய
மைசசாகல்லோர கறறுவலலோருடனசெலலக கடிது
வந்து

சுச

க்சரவரநாஸிகிசு சேயததிதைஞ்சுந திருவேந்தனெ
ழாமுன. ௩ தண்டநாதா, பாரொறிமாசசையா பதாமபு
யத்திற பணி-தெழுது பவிரிசுறு பகாவாமனனன,
பேருணாவுள்ளவனனறுநுடமேலவேழப பெருந்திரளை
விடுமபோறு வேண்டாவெனறேன, போருறு மாகத்ததி
னூல விநிநதுமானம போயப்பணிந்து கிடக்கின்றன
பொறுப்பிரென்று

சுரு

பரணையதேலரீர பறவைமீது பாசபதாத்திரம விடி
லென பாரொன்றாருப, புவலனோவெதிராமககுப பு
ரந்தாரதி புத்தேதிரா நுமதருளைப பொருந்தி வாழ்வா,
ரருள்துனொன்றுநாதளவின மடிவாலைய ரனபுகொண
டங்காசலெழு கெனவெழுத்தன, றனாமடிந்தகரியினத
தினெலுமபூனயதே தவளவெண்ணீ றிடவுயிரின றரிந
செழுந்தே

சுரு

முனறுணிந்து விண்ணெறித்த சிரமுமனனன முன
வீழந்தத்தற்குமுயிரா டோகந்திரதாரா, நினறசபையனை
வோருந தொழுதுபோற்ற கெடுவிசுடபிற றுகிறபொதி
கருப புறமபளிக்க, வெனறியினவ கருந்தளவே மடிவா
லையா விரைநதுகெலந்திகளும் விருப்பாறபினபோய, ந
னறிமட மபுகவிடுத்துத தொழுதுயிண்டு நன்னெறிசேர்
தமமடத்து நபந்துபுகாரா.

சுரு

சு.ந.அ

மடிவாலமாசசையா வா து.

வேறு

அரசனமைச்சரறிவாள ரணீவோதருமங்குமபுதரா
ய்ப், பரவிமகிழ்ந்திப புதுமையினைப் பண்ணவல்லாரோ
வனொனனா, விரவிமனன னுடன்கனறா மிகதமடிவாலே
யாமுனபோ, வுரமதகலாத தவராடை யொலிகருநியம
முறறிருந்தா

சு.அ

மடிவாலமாசசையா வா து

முறறிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - கசுஎசு

உ

திருச்சிறதமபலம

முசண்டிச்சவுண்டையா வா து

—*—

வெற்றியிநாட்டலராச ரொனரோமுனிவா மிகுமுப
பூ, வுறறவுடலைவிடகல வோங்குங்கடகத துறருதவ
ததோ, ரறறைநாளின்வ்மானத்தி லவரைக்கொண்டங்க
ளவிசெங்கந, துற்றுமுழங்கவோமறுகிற றுதைநதுசெ
ல்லுந துணையத்தின.

க

முததாமுசண்டிச்சவுண்டொனு முனிவரந்ததெரு
வதியா, யொததுவருவாரிதனைக்கண டோடிவநதுசீரண்
சரணென, நிததனமையதெனறேவரீ ரிழிநதுவம்மின
வமமினிரந, வெதநரவாகனலமோ விடைவாகனதது
மேவாதே.

உ

என்றுசிரித்துக்கரவாளை விதித்துமுனையிடத்தொ
நின்று, குனறமனைப்பயம்புளகங் கொள்ளப்பயந்துசிவ
னனபா, பொன்றலாமோ வென்பபசங்களை போற்றிப்ப
றறப்புனமுறுவ, லொன்றுமுகராயத் தவராச நுயிர்பெ
றறுள்ளங்குறித்திறங்கி

ந.

சரணாததியெனசரவுண்டையருள் சரணாததியென
ததாமொழிந்தார, கரணாதவாற்றழீஇக்கொண்டார கா
தற்றுதிகளபலசெய்தார, துறந்தஞ்சோ சங்கொலியுஞ்
செய்யதவத்தோரொழுந்தரவா, பரணுவாவெனதேத்தொ
லியுங் சடலேழொலியிற்பாந்ததால.

சு

ஒழுக்கமுசுண்டிச சவுண்டைய ரொப்பொன்றிலலா
விநிலைமை, யமுட்குமனத்தாழ்மணகுண்ட ரறிந்தங்க
தனையவமதியா, விழுநகஞ்செய்வா மெனவெண்ணி யி
னியதவாபோற்கோணிகையாற, சமுதத்துச்சிரநற்கரங்கா
லாயக கட்டிக்கணடீற்றணிரது.

நு

ஊர்க்குப்புறத்தோராமுநங்கோயி லுள்ளோரமுலையு
டகிடத்தி, மூர்க்கச்சமணா பலாகூடி முதியதவத்தோ
னொருவனென்னற, பாரக்கப்பயமாழிருப்பதொருபாழா
லயத்தி லிறந்தநதோ, போர்க்கத்துணியுமொன்றினறிப
பொதிடோலவீங்கிக் கெடநாறி

சு

எபெபாரின்றிக்கிடக்கின்ற னிவலுருள்ளசங்கமாதா
ங், கொடுபபாருண்டேலோடுவோ கொடியமரண மெவ

ாககுமுள்ள, துடற்பாலெவாககுநித்தியமோ வொன்று
மற்றபரதேசி, முடைப்பாறபிணத்தை யையையோ மு
சுண்டி.சசவுண்டா காணுரோ ன

என்னமொழிந்தவவொகதிறையெளிதோவிமானத
தேந்திகொண, டிவனபிண்டி, னுற்றநதா என்னனகெ
வொயெனசசிரித்தே, பன்னகையிற்றமர்னி யடங்கு
மென்னவமணொலா, பன்னாமுகண்டி.சசவுண்டையா
மடத்துவழியாயவருங்காலை அ

வருவாதாகமே நதூரத்தே பகிட்டுருதுகண்டுவுண்டை
யா, பரவாதிகடாருசுமநதுகொண்டு பரவிவருதலவரு
சகமென, நருளாலறிந்தேயிதினைட்ட லாகடியிருமளிப
பமென, வுரமாட்டியவன் பூரித்து நகைததுககளிப்பாலு
ரைசெயவார கூ

வேறு

மலரவனண்டமபதறி மலாககையா லெடுதிதுண்டத
துச, சலமதிறபடை ததனிகுருரு சங்கரனடியார்ககீதோ,
சிலபொருளென்னவுன்னிச சிவகணங்களைத்தியாலித,
திலகுவாளுருவிககைகவிாண டெதிரவிதாத செயதிச
சென்றே ட

எட்டிலஞ்சனையினகையை யெடுததெழுமெனவழைப்ப
ச,சடடெனவுயிரவநதாகஞ்சட ககெனககுதித்திறைஞ்சி
முட்டிலாநிட்டாசிட்டா முகண்டிவாமுசவுண்டையா
திட்டிமுன்னொழுதுநின்று திருநதன்பாறுதித்தவாரே

வஞ்சனைபுடலகமரது வந்தவாநியாசணமானித
தஞ்சினாவெருணடுபொன ராவிபெற்றனைநதுநினேற
ன, விஞ்சி பங்கிமலபதக னாகவேவிருப்பானேககிக, கஞ
சனைப்பழித்திருந்தார சவுண்டையாகருந்தாராவல்லார

அச்செயலவிச்சலேச னறையககேட்ட வனிபததான
மெய்செயனநதிமாமா வினவியேயனநதாரணமு
னசசழித்தாராகடமகம் பனமககவுமவலடராவென்ன
விச்செயலவாபதந்தார மெய்மேனாக்கனிதாமென்றா

என்றவாருநிருந்த சமணகுண்டரிடபமொலேற
டொனனுபாயந்தேதாமபொன்றிப்புருத்தததவம்திலோ
ராலகுனமெனவெழுந்துநிறுப குறிமிடங்கககிகளா
நனமெனநந்தியாருந்த சவுண்டையாககாளவிட்டார.மச

போயவருநாததவாதே புறப்பாடச்சவுண்ட தேவா
மேயவவவிடமெதெனறு விநநதெழுந்தருளவேந்தன
றாயநநண்டநாதா தொன்னகாதுமநிர்க்கரு
தியவெஞ்சமணாமறேற பனைவருந்திரண்டுசென்றா

வடமரங்கண்டவாதே சவுண்டையாமனங்ககரிததுத
திடமுடனருகுசென்று செயயநந்திகளைநோக்கி
புடனடலவானையாவி னுன்னறியேவசவாவாவா
விடபமேவாவாநித்தனேறுவாவெனனுமுன்னம். மச

சேடனாயிரஞ்சிரத்தாற சீறிமுடடினபேபாற்றிணபா
நீடவேபிளநதவாவினெடியவோநெறநெறென்று
தாடலையதுவாயசசாயநத தழிசமண்டலேமமருனநங
கேடணைநதிநதவாறு விழுமெனகவிளநதலபோனறு.

சமபுவினசமயமேருத தானெனவிடையெழுந்தே
யம்புவிநினறுநிலலா தடிகளிடடாலேமோபது
கொம்பினைக்கோட்டிஞலே கோபிததுமுறிததுப்பாயந
பம்புடனமயிசிவிரததுப பாரினைப்பததாறகீறி [து

இக்கிறுககிடெருததா னிடமீட்டெடங்காநது
மிககதரிழலேப்பாநது வெருநாடிருகோட்டாறகுததிப
புக்கமுசசெறிநதுசிறதிப்புறறினறுநேவிநெறிதது
மிககதிணகளநிமிநது வாலினைபெடுததுவீசி. யக

சலமுடனறனைப்படைதத சவுண்டையாபதததிறமுந
து, வலமிடமகிழநதுநேககிவசவநேநவையாககிறைஞ்சி
நிலமனனனவெருவககாலா னிலநதினைக்கீறிசசீறி
யலகிலாவமணாகூட்ட மலறமேலடாநதுப்பாயநது.

தலையினமுடடிககோட்டாற சாயபடிருததிககாலா
லுலேவுறவுநைததுவாலாலொலிததொலிததொலிததுட
றறி, யிலையெனசசமணாநினற விடமெலாமேறியேறிக
கொலைமிகசசெய கூகொம்பு குளமபெலாமுதிரஞ்சோ

குதிததமணகுண்டாமாபு குழிபடக்குடாபி துங்க
மிதித்துநின்றொலிதேதோடி மீண்டியாசவுண்டதேவா
மதிக்கமுனவந்துவநது மலாபபதமோநதெல்லோருந்
துநிக்கநந்தண்டநாடி துணைககையாறபுறநதுடைக்க.

நினறமாவிடையெனோக்கி நேயத்தாறசவுண்டதேவ
ரொவறமெய்களநதழீஇக்கொண டொண்பதநீராலாட்
துனறலாமாலைகுட்டித தூபதீபங்களகாட்டி [டித
நனறுறநெயபாலகட்டி நண்பினுணைவளித்தே. உந

திவவியவியைட்டிருந்தாமுஞ் சவுண்டையாமடத்திறசென
ரவவயினறண்ட நாத ரக நறுதமடத்தணைநதார [ரு
வெவவியவியை ஈசலனற னரன்மனைவெளகிப்போந்தா
னிவவதிசயமாரசெயவர னொனமறறோதத்தினால.

லாடியவமணாதமமால வராவினையிலையென்று
நாடுநாசெய்யுஞ்சொல்லை நாமபுதிககினமேயென்பா
ரோடநீயிட்டகேடு யாநிட்டகேடதென்பா
ரோடியவவிடையைக்காணிலொளித்தகமுறுவாரானா.

முசுண்டிச்சவுண்டையா வாது

முற்றிற்று

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏகாந்தராமையா வா து

இவ்வதிகவாதினபி னேகாந்தராமையா
திவ்வியநற்கவியாணத் திருக்கரோகிவாலயத்து
ளவ்வியநஞ்சிவானந்த மாறாதநித்திரையாய்
வெவவிடயங்கரணங்கண மேவாமலிருக்குங்கால க

ஒருசமணனசெருப்படியோ மிம்பாகோலையத்துண
மருவியதஞ்சமயருடன வருமரவந்திரா நம்பா
கருணைவிழித்தெருவனைக கண்டேடாகடுமபாவி
தெருமாநீபெருங்கஞ் செலுங்குமருசெய்தனையால உ

இப்பாவநீரவுனற னிணையடியிறசெருப்பகற்றிச
செப்பாருமுலைபங்கன றிருமுனப்புணரித்தடியேன
றற்பாவமகலவியென்று சாற்றுவாயலலாயேற
றுப்பாலுனகாவிண்ணம் துணடிப்பனகாணென்ன க

அரப்பணியனகோயிடுகுணையொன்றுண்டானதெங்க
ளுரப்பணியானகாறுண்ப்ப மென்றாயிவவுரையான
சிரத்தையரிந்திடுகென்னச சிரித்தெமககினமரணமென
த தரத்தனீரின துதலை யரிநதுயயப்பெறிலெனா ச

பெற்றனையேற்றவத்தோறிற் பெரியோயநீபினாகியனபு
முற்றியவனசங்கரனே முத்திபுத்தித்தருந்தெய்வம்
வெற்றிபுனதெனமொழிந்தான மெய்யனபரிசாமையா
சற்றனிவளறனைக்கோறல் சாலபலல வெனவுரைப்பார.

இவனுநாடநபடியுறவைய திநசவிபபமலலாககாற
சிவனதிகனென்பதிருநாநீசசடணநரியானென
நவமிகுதநவாருநதநரியவானனபாமுன்ன
நவமிகுதநபெருவாதுசெயதபடிநவியுவார சு

வேறு

தனாபுளொபுமுருசமுநாநனனிலேதங்கிவாழ்வார
வனாமகன்கேழுனனபாமாகாளானனுமபேரார
சிமநிநதாறகொப்பிதநாந திருமபவசசிறத்தைசசோத
தங்குமுடனெழுநதுநிநவுலகுளொதுதிககுங்காலே.

வேறு

மேவுமிநதசசெயலினககோவிரதபட்டாசுகொனபா
நாவினிகழநதவநனாககுநலசியவததலைதனனைச
சாவகலததிநமபவததுநதாநினமுதலசழககென்று
பூவணிபாமிக்கடகமபுகுநாநகுதநதலையை அ

அநிநதானையருசலிததவகமாநதிருநதமுன்னாநாட, பரிந
தசெனனிபனநிமறறோபேரழகாவுசிமபெற்றுப, புரி
நதனமையமொறடமொறோபொறபதிவங்கையொன்
பா,தெநிநதநலமனநிதெனசசெபபியானநிருமுன்னம

முன்னுநாளளவுபரனமூசசிததங்கிசுதாதோ, வானற
நலமனறெனததமருநதலையயரியவுடன, றோனறுசெ
னனியறுககமறறுநதொடாகதெழுநநநணிககவே, சா
னறறிவாவமநிசுதுமுறநதமபடிததளாவிடபோல.

அங்குரிப்பவங்குரிப்ப வநிந்ததலையானகோயி
 லெங்குநிறைந்தெழுந்தாராப்பவினையிலிதழகடித்தாராப்ப
 ச், சங்கையினறிகொகுகரிப்பத தமிறசிரிப்பபறகடிப்ப
 மங்கைபங்கனறனைத்துதிப்ப வந்தொன்றியிரிபுணப யக

கொயயமறறுமவந்தொன்றிக குறைப்பவிழுந்தாலிப்பச
 செய்யபுகழ்நபாசெயுந தீர்பத்தித்திறவின
 லையாதிருமுன்னிறைந்தங் களவிலசென்னியடைதலாற
 பொயயிலனபவங்கைய பூரையினிப்போதுமென்று யெ

வேறு

தடுத்தூநாந தோற்றேறாமவென்றாப தவறிலாநீயெனறத
 தம், பிடித்தரளமகிழ்ச்சிப்பாங்கிப்பிறங்குமத்தலைகடம
 மை, யெடுத்தணிமாலையாக வெழிறறிருமேனிசாததி, ய
 டறறருமொறடமேயும வங்கையாகாருளபுரிந்தார யக

அன்றியுமற்றேறாப ரதிகாகோலூப்பொமமையா
 கன்றிப் பங்களாரு, கதரு - னகன்னறவாதின
 வென்றி நூலத்தலைவெல்ல வெளகிப்பினவெஞ்சராகி
 யொன்றியகாட்சியாலேயன்றியாமொப்பேமென்ன. யச

திடமிக்குங்கோலூப்பொமமா செப்பங்காட்சியென்ன
 வடமரமிதனையாங்குள மந்திரங்கொண்டுசுட்டாற
 படரின்றெயவத்தாலிப் பழுமரந்தளிப்பித்தாயேல்
 54 தடுத்தூநாமெங்குளபாழி பனைத்தையுமவிரையவென்றா.

வலலதப்படியேசெய பு நாமுநீர்சொன்னவாறே
வலலமேறசெயதுமென்ன வஞ்சாதமநதிரததா
லொலலையிழசட்டாராவெநத வெளித்ருஞ்சாமபறன்னை
யெலலையிலனபாகோவூரப பொமமையரிசைவாளேககி

விரும்பியவெலலாநலமு விபூதியைககரததாலளளி
யெறிநதவசசாமபனமீதே யெறிநதனொறிநதபோழ்து
பெருநதழைக்கோடுகொண்பெருகமுனுயாவிலேங்கி
விரிநதவீழ்தாங்குகிறற்குச் சமணாகளவெரியிரிநதா யள

தீரபொமமையாகோவூரச் சிஞலயததுருவமெல்லாம்
வேறபபறிததாததாள விரும்பினோக்கபயாததநதந
தாரவேயுழிதேசிததா ரங்கணன்பெருமைநாட்டி
நேரிலராயிருந்தா நெறியிலீரநிராகொலலே யஅ

இன்னுமொன்றுரைப்பனகேண்மி னெழுநூற்றுத்தன
பளளி, யன்னிலையனறிப்பாழி யாயிரமணைநதுவாழும்
பொன்னணிமாடமோங்குமபொட்டலச்செறுவென்றே
நா, மன்னவனவனறனுமம் வலலபராயனென்போன.

அனையவூரச் சமணாககெல்லா மதிகனா குருவின
போத, வினையன மிவனறனறேவி மிககசறகுணமாதே
வி, தனையுபதேசஞ்செய்யத தருமசேடரதாசையாக, க
னையமின கேழவனவெண்ணீ நிகழ்தலையிசைததாளவி
ட்டாள.

சேடரதாசரிந்தச் செயதின யகேடபவாழே
 நீடியவெஞ்சராகி நேயமெய்தவருநநாமு
 நாடருஞ்சிறப்பிறமுய பொட்டலசெறுவநண்ணக
 கோடுவெஞ்சமணரானே டனைவருங்கூடிககொம்பாடக

இப்பதிசைவனெயத லெப்படியெனவெறுப்பா
 லப்புரவலனமுனகூற வவாவதோலப்புறத்தீத
 யொப்புடனிருநதுபோவ ரொட்டனமினெனதநதிதநா
 ன,செப்பருமனபாபோநநாரசெயிழைமற்றோதோநது

சிறப்பளித்திதைகுசுவைக்கச செயினாகா வேதன
 முனபோய, மறுததுடனிவனமழுரின வருவதெனனெ
 ண்வுரைததா, மறுத்தினெந்நகிலேவாத னணியிழையாலோ
 னோககிக, கறுத்தநெருசுடையனுகிக கனன்று, டன கழ
 றுநிற்பான உரு

மதியிலாமாதேகேளாய செவசுதனசிறுததம
 பதியொருசமயமாகிப் பசுவையாவெறொனறாறு
 கதியதுண்டாகாகேழவன கடவுளைபணலிகநாயி
 னதிகநீணனமையாகு முனகருவேறுசாணுகா. உசு

அவனையிநேரமேநீ யகற்றுவாயெங்குளாசாரா, கவலைவ
 நதுறத்தீதேது செய்வரோகாடுண்ணுகா, னுவகையாற
 செலசசெயவாயென றுரைக்கவொண டதுதலாளகோபி
 த்,திவனையெமமாசாரவேற்றகெனறலோவநதாரொன்று.

என்னையலலாமனமறேறோநதிநீழயானைக்கொளவா
யனனையோபாகனலலாக வுடையது முன்னேன்
பின்னையொன்றுங்நாசா வெய்யாரிபாபுனபேசி
மன்னவெவலவாராபி னவர்களுள் வணங்குதெய்வம்.

என்றுசறகுணமாழேவி யிப்ப பனும்பைவனனறென
றன்றிருதிதத்துளோரா யனழையனநொடங்கண
மன்றிருவலபபுற டோர மணிமயபட்டமீதே
தவற்றலசாராதமமைந லைபலாடருககாலவைததாள.

சரணாசேடரதாசையா சரணாவிரதநோககி
யருணெறிமடவாணினு ளமணா மகநைதயாலே
மருவுதுனமநதிரததான மயேந்நிரசாலநூலாத
றருநெறிதநநதிரததாத றததமிறசதுராவனா ௨௮

ஆரணமுடிவாறசித்தநத தததினாறமாககநூலா
லோருநன்னியாயவைசே டிகததினாவதிதனனா
சேருமாவாததிடடச செயதியாறசிவனையலலா
னேரிலாத்தெய்வமில்லை யெனறனாநி நுதனனபா ௨௯

உலகமுமுலகாளவோனுமுலகினைப்படைபபோனாறு
மலகுறுமவைககுணாததி யருடருங்குருவாவோனு
சலமறப்புத்திரலகுந தருமியுநதானையாகி
நிலவுவோனென்களதத னெனமறநிகழ்ததுமெனாறு.

சகலமுஞ்சிவனெயெனன்ற சராசரநனைவணங்கா
தகலவெதனகோயிறேடி யஞ்சலிசெயவெதெனனி
ரிகலுறுமுலகிறகுங்க ளீசனருயிரோமெய்யோ
புகலுதினெனசசேட தாசையாபுகலாநிறபா.” நக

ஆலயமேதுககெலலா மரனெனிலெனநீர்விண்ணிற
கோலமாமதியினசோதி கூடியசிலைகளெலலா
மேலவெயுருக்ககாரணே மேறபுடையிருதுகாந்தம
போலவெயலலாககனமேறபொருந்திலெனிருதுசசோதி

ஆதலாலனைதுமதத நருளினிலடங்கிநின்ற
காதலாமனபருளளங் களையுமெங்கடவுளாலே
பேதராமாந்தரீசன பேரிராளிகருட்சரித்து
மோதுமசசிலேபோதசற்று முருகலாநுழிநகுறமநந

உலகவைக குயிரோமெய்யோ வுமபாகோனெனநீர்வி
மலமுறுமபிறந்திறககும வருவதீதெனனவொண்ண
நிலைமையாலானமாவலல னிலமுதற்பூதமைந்தா
விலகுலகசேதனத்தா லிறுதலாவிதையோனலலன்.நச

எள்ளியெம்பரனவிசேட மிலலெதென யாகடகெனநீ,
ொள்ளிடத்தெண்ணெயசசோதியெள்ளிடையெய்தவற
றே, வெள்ளிடத்தெண்ணெயத்தனமை யெள்ளினுககி
சையாவெண்ணெ, யெள்ளிடத்திருக்குமாபோ லெங்கு
மெம்பிரானிருக்கும். நரு

அங்கணனகுணமவைகுகெனணையுமௌளிடத்திலெ
ணனெய, தங்குமெண்ணெயினபாலௌஞ்ச சாரலாகு
சகலத்துளஞ், மங்கைபோரா பாகனமனனி மனனிலா
னெவவிடத்தும், பொங்கியவுலகினமமானபொருநது
மாறித்தனமைத்தரம்

நடசு

அத்தனீரிலாததெனனிவ வாருயிரிறப்பதெனனீர்
பத்திசெயபரனேதேவோ பகருயிராதேவோவென்றீ
ரொத்தவெமமலகனமத்தி லூணிலாருயிரிறககு
மித்தகையாங்ளங்க மினமையாஸிறவானெமமான.௩௭

ஆருயிரினைமுற்றொருநதிட டளித்தலாலரனேதெயவ
மோரியலுணாததககனம முணதகயாரபசுவாமானமா
காரணனசகலலோக கத்தெனங்கத்தாவாகும்
பேரறிவிலலீரினனமபோததுரைக்கினதேனகேணமின்

திலத்தினுளெண்ணெயபாஸிற சேருநெயகாட்டத்தங்கி
நலத்ததாப்பணததுநீழல நயன்ததுநண்ணுருபஞ்
சலகதினிறகதிரோனவித்திறறஞ்சத்தத்ததமபோலேம்
புலத்தினுளொளிகடங்குள பொருநதுமாகாயம்பேரல.

அனைத்துடனணைநதுங்கூடா தத்குக்குமமதாகி
நினைத்திதுவெனனவொண்ணு நித்தமாநிலையதாகி
வினைபயனுயிராகளா மெவுமுள்ளறிவாயககண்கட
கனைததையுமறிவித்தபபா லாகியகதிபோலாவண் சய

இப்படிசிவனெங்கெங்கு மிடையறவியாபியாதல
செப்புநானமறப்புராண மாகமத்தெளிவாறசொல்ல
வொப்பியநீனவாகி ஈளளத்திலமுககாறசொல்லவா
தப்பறககற்றாய்சன சலமலத்தனையிலுண்டோ சுக

உண்டெனிறறையிறகானீ ருனறவுமொண்ணுதெனறா
ரா, மிண்டாசொவாராசெட தாசொயாசெருணமிநோக்கி
யண்டமூகத்திபாநிறகு மத்தனையிலுமொறகுண
டாகளவாயேகோக குழிபநாங்குணமொழிலலீ

அலைமனத்தமணாவாயை யடித்ததுபொலவேநன
னிலையதாளுசெடதாசா நிகழ்ந்துவாரழியிதோநா
மலைமகள்கேழவனறனகோம திககலாசசுமணசண்டாளா
தலைகளுமவாகளமாபுததகரயாமிதிபபேமெனறா சுக

இவ்விடமிரணமெல்லா தெவ்விடந்தொறுதநான்கி
வவவியேநினறுநிலலா ககிமைநறகுணத்தனித்தன
செவவிதா வனைத்துநதோனறச செயதநன செனியான
றோற்று, மவவவைகளைநடத்தி பவையுடனடவானாவன.

சகலமுமழிபுமபோது தானழிபாதநித்தன
சகலமுநதனனுணிறகந தானமுககிலாதசுத்தன
சகலமுநதன்னேவறகுட டங்குமுறற்றிவுவலலோன
சகலசங்காரதீயிற றுண்டவலீசெயவோன. சுரு

உளனெனுமவாகவருளளோ னுணர்வனைக் கடந்து
நிற்போ, ஸாவெனையாகமுதலான யளிப்பவனளவொ
னறிலலோன, லளமைநனபெருமையறறு மதிக்கலான்
வரலபோதகிலலான, ஈளநெறிபுடானமெயயிற கலப்ப
வனகரணநதினடான

சுருங்

விருப்புட வவெறுப்பிலாதான விழிப்பாறிமேவாநுண்
மை, யருடகணுலறியசிற்போ னுசையறறோகணெஞ்சி
னிருப்பவனபததராவோக கெளியவனநாதியாதி, திரு
ததுவோனுவமையிலலோன பெருமபுகழ்தியாககாமோ

அருமறையாகமங்கட கன்னிபசமணாககிறதப
பொருவிலவேதாகமதகிறபொருளினையறியொணாதான்
மருவியாமிசைகருநூலை மனத்திவீரவமதிததாற
தெரிதருநதிட்டத்தானுட்க சினுலயங்களைச்சிதைப்பன.

பாருமெனறளவிலபொலலாப்பறிதலைகையாபொயயா
சோருநீரநுனாவாயககுண்டாதுகிலவறுமபாயாயககொ
ளவோர, சாருமாகுடிவகனம மந்திரவியநதிரத்தா
கோரமாரணங்களவல்லோ ஈனைவருமொன்றாயக்கூடி.

திட்டமதாலேநந்தொ சினுலயகுசிதைப்பேமென்ற
துட்டனைவஞ்சத்தாலே தோறபிப்பமெனதுதுணிந்து
மட்டறுகாளகூட மாசுணஞ்சிங்கியேற்றிக்
கட்டரோகடத்தடைததுககாவலனசபைமுனவைத்தே

வெறுங்கட மெனவேவஞ்ச மிகரசெய்திக குமபத்து
ள்ளே, நிறைந்தநின் சிவலிங்கத்தை நீயினிகாட்டுவாயெ
ன, நறைந்தனாகாட்டினீனொன னுகுவீ னன்னகருண்ட,
நிறைஞ்சுநந்தெயவமபொய்யென நேருவமெனவிசைத்
தார. நுக

நிருபனுல்லதென்ற வின நசறகுணமாதேவி
மருவுளமகிழ்ந்தொப்பென்றண மதிமுடியத்தன்னபாந்
திருவுளசேடதாசா திறலுளங்கனிததெழுநங்
கருளானகருணைநீங்கா ரடிகளையகத்திலுனனி நுஉ

படத்தராககடத்தைக்கிட்டிப் பரமனேபூரணதேவா
னடுக்கிலாரவனறன்னபா நம்பராககாளலாரோ
யடக்கருமபாதகதேவா ரமெனிலனைவாமுனனிக
கடத்துளோரமலவிங்கங் கரமவரவெனககையிடார.

வேறு

இட்டளவிறறுட்டவராபபடி கலிங்க மெனசசமைந்து
சமணிநுளையிரிககுஞ்சோதி, விட்டுவிளங்கிடவெடுத்தது
சசேடதாசா மேதினிமன்னவனகாண விபுலாகாண, ம
ட்டறுபூமலாமாரி வானாசிர்த மறசசமணிரிந்தோட ம
கிழ்ந்துகாட்ட, வுட்டருநேயந்தருசற குணமாதேவி யுவ
ப்பொடுதேசிகாதாளி னுறப்பணிந்தாள. நுசு

வல்லபராயனசேட தாசாதாளின் வந்துபணிந் திரு
மைபெற வாழ்த்தினின்று, னல்லவராமாருகத் தப்பனே

நி னபயமெனவடிவணங்கியஞ்சலிததா, ரொல்லையினிற்
சைவவுபதேசமன ன ஹ வநதுபெற்றநகுததாததா லுறழ்
விநத, நல்லபெயருதததோச சுரமதெனன நாட்டியமண்
பாழியெலாநாசஞ்செயநான. குதி

அநதவெயயசமணனாகஞ் சேடதாச ரானனபராககி
ஓரனறிமற்று, மிந்தமணனினமா றுடிகையென னுமூரி
லிரியநாசசையனொபா ரீசானேயந, தநதருமமனமலலா
ற பிறாகருத்தோனாருத தனமையராயிருக்கவநதத தல
ததீனாஞ்ஞா, றுநதெழுநாறமண பாழியுளவவைக்கு ன்
மையொருபாகனகோயி லொன றுகண்டார நுசு

இதுகண்டுபொறாநாகி யடிணொல்லா மேகழாயகரு
முமியஃதேதஞ்செயதா, ரதுகண்டுநாசசையரகததுவெ
மபி யையிருநாடலிலமணவே ருததேனினறேன, மத
னங்கியுறவிழித்தோ னடிமையலல னெனமதிததுமாறு
டிகைப்பதியைநீங்கிப, பதினொராயிரததுடனீனாஞ்ஞா
றதத னன்பருடனகடிவநதப பதிபுருது நுள்

கைதவ னநதனிற்புக்ககடவேழம்போறகாரமணரொ
ருவருமூர் கடவாவண்ணஞ், செயதவரிற்றலேவாராதேர
ராஓனா சென்னிகளை முதறறுணிததுச செங்கையேந்
தி, யுதருமமறியாதமறையோக மொனறொழியாதரி
நதேநதி யுருததுபபாரா, நெயதருவெண்ணிணந்தேறிப

பநிலத்தெறிந்து நேரொருவாகுகொருவாநின்று நிமலற
பாடி. நிஅ

ஆடிவிளையாடியபி னவ்வூததங்கு மாயிரத்தோடெ
ழுதூறாமணப்பாழி, யூடிருகருமாருகதவருவமெலலா
மொனறொழியா தெடுதெற்றிகந கொள்கொண்பீது,
நீடுசிகரங்கௌலா மிடித்துததளளி நிததலிங்கங்களைப
பதிடடை நெறியாறசெயது, சொடுடையாந்திகளைததா
பித்தேத்திக குண்டாதலைத் தொகைமரமேற குலங்கத
தூக்கி. நுக

தேராகூற்றறிவொனன வுலகோபேசுந திறலராயமா
றுழிகை சேரவெண்ணீ, றுரவருளிரியநாச சையாசெய
தி யறிநதிவினோவமணனோய்ததனனபா, பாரவெஞ்சமத
னிநா னுங்கடெயவம் பட்டபங்கம பணிபதிகும பக
ரொண்தா, னீரறியவினனமொன்று நிகழ்த்தக்கேணமி
னிகரிலபுலிககறையெனனு நீடுர்தனனின சுய

சோவணரென் றொருபத்தா முககாலநதுந துங்கலிங
கதரிசனஞ்செயதலலாதனன, மாவலிமுலருநதாதிரியம
நதப்பா தாதிரித்துவருநாளிலவாகனனேறவாற, பாவை
பங்கனறிருககோயிற செல்லெரணமற பசித்திருக்கமை
ந்தரமணபத்தராவார, கோவமனங்கொண்டரனறனகோ
யினியாங்கன கொடுபோவேம வரவுணவு கொளளுமவ
ண்ணம். சுக

என்றுநா முடனழைத்துக் கொடுப்பாய்த் தங்க எரு
ஞ்சினுலயத் துளனைத் திருவிநியா, நின்ற நரிசித்தினை
ஞ்சு கெனருநாநா நிபமநெறிப்படிசெய்து நேயராக, ம
னறுடையாரொனவணங்கி யெழுந்தனபாலே வாழ்த்துங்
கானமைந்தொங்கா சினறபணிந்தாய, நன்றி துகாணெ
னமகிழந் து நம்பனபத்தி நலமலலவெங்களைப்போ னட
ப்பாயென்று.

சுஉ

உயயலாநெறியிநென வுரைநதாநாநப ருலவாத்சினத
தராயுமமாலேத்தும, பெய்யமணற்கெனகரங்கு டொ
ழாதுபேயிர் போதுமென வுட்போயககண பொதுவாச
ததைக, கைபதனாலவாகுகிநி நு விழிநோககாடு கருதாம
றறிநதுநின்று கண்டவாதே, விவயசினை மேனியெ
லாம விடவிடெனன வெடித்ததுடைநு பலதுண்டாய
வீழந்ததனதே.

சுங்

மெயப்பததா சோவணாதம விழியாலுக்கு வீழந்தசி
னனாலயத்துள விமலனனபா, லேயப்பதற விடையேறி
யவாககுமுன்னின நிணிதளித்துப் புலிககறைச்சோ மீச
னினன, மப்பொறபாநதிருமேனி கொண்டுநிறக *வகங்
கையிற கங்கணத்துக * காடியெனரு, நொப்பததாரணி
யெலலாரு சென்றிறைஞ்ச வுன்னுமிவபங் கொடுப்பத
னை யுணரலோகாள்.

சுச

* அகங்கையிறகங்கணத்துக்கு - உள்ளங்கையிற பொன்னுக்கு.

* ஆடியென - கண்ணாடியென

பரிவளிகையெனுமுநுண மறனோராமாதா பரன்பததி
வைசவவை யெனனுமபேராள, புருடனெறிபாருகதசம
யியாகப பொருநதலாலவவூறிற் சமணாககோரநாட, சரி
கையிட்டமனைவிகையி லடிசிலவாககரு சமைப்பித்துச
சாரணனாயழைக்கச்சென்ற, னரிவையநதவரியகறியமு
தைநோக்கி யரன்னபாககாயத்திலெனறமுருகுநகாலே

ராசனொரு மாதவவேடகதருகி யெழுந்தருள வைசவ
வை யெதிராகொண்டே ததி, வாசமலாப பதமவிளக்கிப
பாததீர்த்த மகிழ்ந்தருநியாதன, ராதுள வனப்பாலவை
தது, நேசமுடனகதவிபன்ன நீளப்போடா நின்றசுவை
யுமபடைத்ததிரு பத்தியாலே, யாசகலப்படைத்திதைரு
சியையாவயநதே னமுடிசெயவாயெனத்தவததோ ரரு
நதுமபோழ்தின. சுரு

அருந்தவத்துச்சாரணாமுனருனபினனாவந தகம்புகு
நதங்கரத்தத்தாயிலககேழவன், பொருளுசினத்தாற்குண
டளவி லெந்தையாநாம் போனவெல்லையினனெனத
தெரியார்போன்றா, பெருந்தகைவை சவவைதனைவெரு
ண்டொபாவி பிழைசெயதாயாண்டையெங் கொளித்தாய
காட்டென, றருங்கிரகம்புகுருத்தனறி யவனகாணெண்
ண வனனத்தையருத்தியெனனி லழித்தாயனறே சுசு

தாவதனைக்காட்டெனகருச்சாகாதேயெச சாரபொளி
த்தாயு சதிபதியைத் தப்பனனொரு, பாவியுனககவனிட

ததுநேயமுண்டோ பகாதியெனவைசவையைப் பலகா
னமோத, வோவிலடியனைத்தினைபுமொன்றாபுள்ளா து
மையொருபாகாதநீ யென்றாணமினனா, கோவியடி
கொடியிடைமேலனைத்துநாககாக கொடியவமணகோ
லொலாங் குமைபுமண்ணம்

சுஅ

சொககாமேற்பிரமபடிபோ லகங்கடோறுந் தொடாந
தமணப்பாழிதொறுந் தெருக்கடோறு, மெககாகணா
லோதிடமங்கடிகடோறு மேரிஞாந்திதாருவனங்கடோ
றும, புதகவாருகதருடல புடைபுடைப்பப் பொழிகல
ங்கப்படுத்தினாறு றுடைத்துக்கொளவா, பகருவிடட
துடலெனபா பந்தத்துவீழ்வா பாவியே மெனவுட
மபு முறுக்கிச்சாயவா

சுசு

ஒளிக்கவிடங்காணகிலே மெனபாகையா லோட்டு
வாரோட்டியகை யொடிந்ததெனபா, நெளித்துநிற்பா
சுழனாசுழன நிரங்கிவீழ்வா ஸேடி துயிரப்பாசிஞலய
மேலேறியங்குஞ், சளிக்கவடிபட நுதுடைப்பா துணை
காதற துண்டங்கண்ணிதழ்போயத்துத தோளபோய
ததெனபா, விளித்தொருவாக கொருவாதமமி லென
கேடு விளைந்ததுகெட்டேமெனபா விழிநீர்கொளவா.

ஒருவருடம்பிளையொருவ ரோடிப்பார்ப்பா ருனனுட
மபிலெனமேனி யுடைந்ததெனபார், வருமுறைமை வந்

ததெனபாமடிவுகாலம வந்ததெனபாமறைச்சினனபா
 ற்புகுந்தேமங்கு, மிருமடி பாய, தடியெனபா ரினியென
 னெனபா றோரிஞாழுமுகுவா ரிரண்டுக்கயாற, சிரமதீர
 வடித்தழுவா ரடிப்பாறமனமத தெரியாத செயலென
 னே சினனேயெனபா

எக

ஆயநெறியாருகத ரழுதுதமமி லையையோ விசயமா
 முனிகளோடி, தீயமடுவீழ்ந்திறந்தா தபனதேவா தி
 ணடாடிக்கிணறறிழிந்து சென்றுபோனா, றோயபுகழ்தத
 பனமுனி பிணடியேறி யினியாறறேனெனவீழ்ந்தாசம
 ணவேந்தா, போயதிகசிகரத்தி லேறிச்சாயந்தா பொரு
 விலமனோந்திரனா போதநொந்தா

எஉ

சந்திரமா முனிவரகழ் தன்னிலவீழ்ந்தா தருமகுருவி
 ந்திரனா தமைபறந்தா, ரந்தருசந்திரகாததி முனிவாசெ
 யதி யறிந்திலேமிராசவிந்திராககாட டொன்றா, தெந்தமு
 னிவிமளவிற திராமெய்யெல்லா மெளளிருக்கவிடமில
 லே யிலலந்தோறுஞ், சந்தமடவா முகங்க டனங்களுல
 லாந தண்டிப்புமுதிருமாயத்தகாநதுபோன.

எங

என்றருகதொல்லாந ஆயருறறேங்கி யெமககலலாற
 பிறாககொடிதானிலலாதெனனென, ரென்றருககூடியு
 ழந தோலமிட்டா ருளளவாறறிந்தொருவ னுரைப்பான
 வீணீர், மினருழுமிடையினளவை சவவைதனனை வெ
 ருண்டுபதியடிககவிது வினோந்தெனறு, ரென்றருசசி

னத்தினனை விலககப்பொலலாத தீயமணாமேலடியுந் தீ
ராததமமா எசு

அடியொழிந்த வளவினிலவை சுவவைதனை யன்ப
னவெகுண்டறைவானென னறிகனகயினறிப, பொடிய
ணிவாக்கனனமிட்ட பொலலரப்பானுன போதவடித
தாலதனைப்பொறுமலெங்க, நெடியதவாக்ககிதமின னு
நீனைததபாவி நினககரனுண்டெலிலெதிராயநிலவேலெ
ன னு, கடிதுதள்ளசசென னுசினுலயதைத்ததங்கள் கண
னுதலென நிறைந்தலிங்கா காரமாயததால. எடு

புந்தியினிற்சிவபத்திபொருந்தாககேழவாப்பொருந்தா
மறசிவநேசம் பொருநதுமினன, ரந்தநலமொழிபதியை
மீறினோகட களவிறந்தவமல்முத்தி யாகுமனறே, முந
தையினிலாயயென னுஞ் சூயையென னு மொயகுழலா
நிருவாதத்தம் பதியைமீறிச, சந்திரவேணியைப்பூசித் த
ரியமுத்தி தனைப்பெற்றொன்பபெரியோசாற்றாநிற்பா.

அனறிமற்றுந் திலகவவை யென்றோரமமை யானபத்
தியிலலாத பதியைநீங்கக, கொன்றிடுவ நெனவெகுண்
டுதுரக்கரித்தன கோயிலபுககங் கத்தனமுனனா கூசினி
னறாண, மெனறுகிலையவனபற்றி யீர்ககுமுனன மின்பு
ருடவடிவானு னென்பாநல்லோ, நின்றருளசோவைசுவ
வை பிதயததீச நெழினேசப பத்தியையா மின் னுதண்
டேம எள

எனத் துதிப்பாராவணவருவாராகநிறகு மெலலையினிற
சுமணருமவந் திறை சிவமத்தி, மனத்தகநதை யற்றுநி
ன்றாமமைமேச மகிமைமினாலதலேயக வளஞ்சோநா
மந், கனத்தருள விலசேச ரனென றுலவேரினனங கா
தலினுலுரைசெயவா கடியிலோகா, ஸினைப்பரிய சிவன
டியார பெருமை, ஸினை நீற்றிய, நதககதனறு நிகழ்ந்து
நகாலை.

எஅ

வேறு

அநநாளிலெயக பிரா னத்தானிந்நிகிலையோ, மு
னனாளின மெயப்பததி, முறைமை யினனாண முடிந்த
தோ, வொனனாப யனறுகொனாப கொத்தாரிப்போ
திலையோ, வெனனாநாநா, நதெறுவா னெளிதுரறறு
மெனனேமால.

எக

எமமைமனதநச பபாலு ரொலீ ருநீர்வெருண்டு
விமமிவநதவா துடாபால் வெனதனை மெயப்பாமற
செமமை, ருநாநாட்சி, எறித தெளிகிலமெனநமமா
லுமமினியசின ஓடன யாலயமுநககதால

அயி

அனதத- நிககவியாணத தமனாபாழியனை ததினையும
பொனறுவிப்ப னானமொறட வங்கையாதாள் போறறு
தொண்ட, னொனறுபழங்கதைகளையிந குரைப்பதிலெ
லுலகர்முனன, மெனறலையை யரிநதரறகீந தெழுதின
மூர்வலமவந்து.

அக

மற்றுமெங்குளபானருளாலவை வந் துநகொண்டியருவனீ
பற்றுதெய்வப்பாழி முற்றும் பாழாகப்பறிப்பிப்பன ஞ்
செற்றும்மையானகொன்றதன்ற றீ மென்னென றுணாக
குமங்க, ஊற்றெசையதிவசவேசருணாநதரசருடனணையா

மன்னவனுநதிகடூய வாநி றுவெனியமடிமெனத, த
னனுடையசொழிந்தரச ஸ்வனரிந்தங்கயிற்கொண, டி
னனகாம வலமவநதா ஸீபாங்களைசவ மாதுமெனதே,
மென்னவமனகுண்டாசொன று றிறைவனுநமெனவி
யந்தான

அரு

எழுந்தெமையாளேகாந்த ராமையொழிறசைவக, கொ
ழுஞ்சடாபோனின றுமுகங் குளாகமலமணையரா, யழந
துநெஞ்ராலவசவேச ராதியுளபாங்கஞ்சலித் துச, செழு
ஞ்சடாவாளைக்கொண்டு சிவாயவெனச சிரித்தரோ.

சிரந்தனையோகாததின்ற சிறுமுறுவலுடனபற்றி
யநிநதுகையிலேநதியும் தரகரீசங் ரவெனன
விரிந்தபுகழவசவேசா விருமப் பின றுதுதித்தருளப
பரிநதுபததாவணயகிரிகப பரவிமகிழநதாலிகக

அரு

கைப்படையககரிப்பின்ற கலிஎன்ன விதித்ததாராத
து, மெயப்பரிவாலககரத்தானமெயயன்பாகளைத்தொழு
துந, தப்பறநதசரணெனனத தலைமொழியவடிப்பாயந்து
ஞ, செப்பிலரசயவென்னுஞ் சிரமெறிநதுதெளிந்தேற்றம்

அளவிலியமெழுந்தார்ப்ப வனைவோருந் தொழுதேததக்
கிளாமறையால்வானவாகன கீர்த்திநதுமலர்வீச
வள்மைதிகழ்கலியாண வண்பதிமாம றுகெலலாந
தளாவறவேயேழுநாட் சலியாமலவலமவரலும் அள

அநநகரினமன்னவனு நகநுகளுமலமலமென
றினன தனமையாவாசெயவாரொ னப்பணிநதாரோத்தினர்
தன்னிகரிலேகாந்த ராமையாதமதிடமா [வரா.
வுன்னரனதேகோயிலபுகுந தமணரைப்பாரததுரைசெய

ஆருகதமுனிவோ யசடோபறிவிலோ
நீருரைத்தவாதின னிகழத்தியசொலவந்ததாற
பாருமெனக்கரச்சிரமோர் பாலசாயததுவைததுநினரு
ரோரிலரனேதெயவ மெனவொத்தோர் சென்னிபோல.

ஏகாந்தராமைய னொண்ணிலபுகழ்பதினலு
லோகாந்தமானதென லோகமொலாங்கொண்டாடிப
போகாந்தம்கெளியசிவனபுவியிலவந்தாரொனததுதித்தா
ர,வாகாந்தஞ்செயவோலை மன்னவனகைவாங்கினா,கூய

சமணொலாஞ்சிவகணத்தோர் தருககுசபைக்கிட்டா
ங்கக, கமமுடனேபணிந்தெழுநரு காமகுவித்தங்கெதி
ரிருந்தா, மலநந்திமுத்தினாயை யவாகுணெற்றியனைத
துமணிந, துமையொருபாகனைததுதிட பா ருளங்கனிப
பாராகியே. சூக

சென்றமணப்பாழியெலாஞ் செயிராதெழுந்தனகுடைய
தனறுகலியாணநக ராருகதாபாழியொன்று [விடித்
மினறெனவேமுருகசியபி னேகாந்தராமைய
ரொன்றியசீவசவேச ருவநதேததவுடனிருந்தாரா. கூ2

ஏகாந்தராமையா வா து

முற்றிறறு

சூகதிருவிருத்தம் - கடுகை.

உ

திருச்சிறதமபலம்.

விடமுண்டவா து.

மாதிர்ரசையர்வாச்சி தேவையாட்டிவாலையர்
பேதமிலாதமுமமைப பிரமையொன்னுமபேரா
ரோதுமோளிகைமாராய ரோரிருசவுண்டதேவா
மேதரகேதிதேவா மிகக்கககைபாகொககையா. க

இருளுமாசமணைமாயககு மேகாந்தராமதேவர்
மருவுமபண்ணாசெனன வசவராசையதேவ
ரருணமதுவையரோது மலலையாசிவநாகையா
தெருளுதுதெசரிதேவா சித்தராமையாசோமையா. உ

ஆதியாமற்றுமுள்ள வதிகமாயேசொல்லா
நீதியார்தண்டநாதா நெடுந்திருக்கூட்டத்தெய்திசு

சோதியாமீசாதிட்டச சொற்பிரமாணமுனன
வோதுநாலவைகயுகாட்டி யொப்பிலராகிவாணன். ந.

பரணையாழிசு பூஞ்சைவா பாசுபதாதியானோ
திருமுனுசைசைவா செயற்போனமுமீசன [மைப
பொருட்குஞ்சேடநதனைப புரிநதயின றுலகோதம
பரிசனைசெயப்பபாககப பருகவுமிசையேமென்றா. ச

கூட்டலசுந கமேசன கோயிலகாவலராயுள்ள
வேடமொல்லாரமுமவநது விசசலனமுனவணங்கி
நீட்டு, செலவமுள்ள நிருபனேநின்றனாட்டி
னாட்டுமுதபாதங்க ணை, ணிறறுககேடபாயென்று. (நி
வேறு

பரமசிவாதனமசிவா கீகண்டேசா பாசுவரசிவரருளீ
சானதேவா, துரிதமோசன சிவாமெயச சாநதஞானா
சோமசிவாகோரசிவா சுமானதேவா, திரிபுராநதகதேவ
ாவிசுவமுரத்தி திகழமோனசிவாவினைய விசயதேவா,
பிரமசிவாவிமலசிவராகமேசா பிறங்குவிததியாநிதிகளி
வாகளெல்லாம

சு

வீச்சைவாபொற்றமுஞ் சிவசேடததை விடாதருநதி
யெங்குட்குக் கொடோமபோமென்றா, பாவசவேசரை
யுமவசைசுமுநத பததனாயுமபாத்திருநதேம பராமரி
ப்பீ, தீரமிலலாமலலிசிய னெனறுமபொலலி சீயனெ
னறுங்கலலிசிய னென்றுநீங்க, ளாரிதனுக கெனறெம
மையகற்றுகின்ற ரரசனேயனியாயமபயமென்று. ஂ

தண்டிபெறுஞ்சேடமரனயே னிதாக்குந் தன்மையரா
மயாங்குளபெறத் தசுகத்தென்றா, தொண்டி கவாநந்தியா
ரதைமறுப்பார சொயம்புலிபகமவாணலிபகந் சொரான்
லிங்க, மொண்டிகழமாணிககலிகம'லெள'லிங்க மூல
வுசலலிங்கமிவைகருவநதங்கனபால, மண்டியளித்தவை
நிருமா லியங்குளனறு மாதலாற்றண்டிபெற வழக்கன
றுகும. அ

ஆதலினுலமராமுனிகணங்குண்டாட்டு ராககானபாற
றுபிகு மிலிங்கங்குட்டு, நீதியினுனிவேதி, நந்தேதொன
றன்ன நிருமாலியங்குளவை தண்டிககாடு, மொதுமிது
சொயம்புலிங்க மிதனறனசேட முமககனியேமன்னகே
ஞமையேராபாகன, மூதுரையாகமம்'ரென மொழிந்த
வாறே மூடமுற்றவேடலெல்லா முனித்துசொலவார. கூ

ஆதியினிறபரமபரமாககோயில்காட்டு மனைவருநாம
பெறுவரு மத்தனசேட, மாதலாநியாவினென காலந்த
னனில வாங்காமலிழப்போமோ வசவடேநவ, ரோதியவப
போதங்கொண டெமமையெண்ணுதுலகத்தோக்கியே
மென றுரைக்கின்றாக, னீதியைநீகேளாயே லுனறன
முன்ன நெருப்பைவளாதத்திலவீழ்வமென்னவேந்தன.

தண்டநாயகரையழைத்திவாககெப்போதுநதநதுவரு
ஞசுதந்திரத்தைத்தவிராகுமாறென, பண்டுபோனடத்தி
விடுகிந்தததுறேன படைக்கின்றயமுனபுபினபு பராம

பரமனன்பர் பதங்களுஞ்சுசியா

வுருகுதோததிர மோதியெழுந்தபி

னெரியதென்ன வெநிரதுபுகைந குறு

மரியவாலத்தை யனபிறகலநதரோ

உ. டி

வேறு

சங்கரனகூடல சங்கமேசுர

னங்கணனமுபபுர மெரித்தசேவகன

வெங்கடலவிடநதனை விருமபியுண்டவ

னெங்கடமபிரானமுன மிருத்தியேத்ததியே.

உ. க

விண்ணவாதொகையுடன விபுலருயயவே

யண்ணனீவிடநதனை யனறருநதினை

திண்ணநினனடியவா செ பதிசித்தியாம

வண்ணமிங்கமுதுசெய வள்ளலேயென

உ. உ.

விளமபிரினறமுது செயவித்திறைஞ்சியே

யளநதிடறகரியசீ ரனபாபநதியின

றெளிநதபண்டாரியா செல்லுநமபிரா

ருளமபெருமகிழவுற வுவநதிடமபணும.

உ. ஈ.

என்னநிநறிடமுபணி யிறைஞ்சிப்போற்றலு

மன்னாதங்கரதலத தாறகளித்தபின

பன்னருமனபினுற பசித்தபோகளுபோ

லுன்னருநதிடத்தரா யுவந்தருநதலால.

உ. ச

தந்திரமபடைத்ததிந் தம்பிராராகணு
முந்தியிறகீழுறு முதாபந்தனஞ்
சந்தமாங்கரகதி னுறறளரபபண்ணுவீர
புந்தியானமகி ழந்தினம் புரிந்தருநதுமின

௨௫

மாசசையாதமககினம் வந்திடமபணும
பாசசரசாகநினம் பாததுபபெயதிடு
நாசசையமோசிவ நாகமையமோ
காசசிபபாவிது காததிவேற்றுணும.

௨௬

தேடருமனபி னுற சிந்தவினறியே
நீடியபசிகெட நிறையவாரந்திடுங்
கூடலசங்கமா கொடுத்தசேடவ
வேடாகடகிடவொணு பிகவருநதுவீர.

௨௭

சங்கரையறகினரு சாலவூற்றுமி
னிககிருசவுணடையாககினனமவாருமி
னங்கரகங்கனி னுரபபெயதுகொண
டுங்கடாகங்கெட வுவந்தருநதுவீர.

௨௮

உதாரஞ்சோமையாக குயாரந்திலையேன
பத்துதவினறியே படைத்துக்கொண்டின
முதமுறக்கொளளுக முத்தசங்கையா
சிதறிடாதருந்தினா தித்திககினறவோ.

கன்னநறபிரமையா கலைக்கேததையாநீ
 ஞானதானுப சரிககினறீரிப்படி
 பின்னின்ம்வநததம் பிரராககுவேணடுமென
 றுன்னியோமிசைகிலீ ருணடிதானமிக.

நட

இப்படிவிடமுணு மெண்ணிலராகு
 யொப்பருநதிக ஞுபசரிததபி
 னப்பரசேடததை யனபிடுகுகியே
 யெயப்பிலாநதுணையினே யெநதமவாழவினே

நக

சததுருசயநதனைச சகலபாவவோக
 கததரிதனைவெங காலகாலனை
 யததிராககாலமா மமுதைததாருமென
 றுத்தமநதிக ஞுவநதருநினா.

நஉ

படைததபண்டாரியா பருகுமெனறளித
 தடுததசங்கரன பதததனபுராயினு
 குடிததிடுமெனமிகக்கொடுததயினறொழி
 விடததினைககண்டவெவ வேடாசொலலுவரா.

நந

நன்றிலாருறவினு நய ததுளாரபகை
 யொன்றியநலமென வுறாததசொலலினு
 னின்றெமைக்காததியென றிறைஞ்சியென றுநாரு
 செனறாளுலயச சேடங்கேடகிலேம.

நச

கல்வினைமணசிறு கட டிவென்றிட
வலலதோவெனவுற வணங்கிசென்றனா
நல்லராநந்திக ணலத்தமேனமையி
னெல்லையாரறிவொன றெவருமபோற்றினா

நடு

தண்டநாயககாவிச சலனுமபோற்றிசெய்
தண்டராலுமமுனை யசைக்கொணுதென
மண்டருங்காதலால வாழத்திமீண்டுத
மெண்டருமபதியிலவந திருநதுவாழுநாள.

நக

வி ட மு ண ட வா து
மு ற றி ற று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬௨௬

உ
திருச்சிறந்தம்பலம்.

சுகதேவததண்டநாதா புராணம்.

சுகதேவததண்டநாதா தம்பெயுமறையோசாதி
யகமேவுமதமிலாதா ரனையாச்சித்ததுவாழ்வா
சுகமேயவீரசைவா சததாநூலவல்லோரோராண
மீகநேயராசுநந்தி தேவாமுனவிபூதிவையா.

க

அடியினேனமனையிறபோந்தகமுதுநீர்செய்யினுய்யும்
படியுளேனாவேனெனப பணிந்தபின்வசவதேவா, து
டியிடைப்பாகனனபாதொகைத்திரளவல்லையாயிற், கடி
தினிறசமைப்பாயென்னக கசிறதுதமமனையிறசென்று.

சௌசு

சுகரேவததண்டராதா புராணம்

அறுவகைசசுவையினாலு மைவகையமுதினாலு
குறைவறச்சமைததுவைத்துருவலயமெழுகிப்பின்னா
மறையவாகாலினீரை வாராதெழினமலரிட்டேத்துரு
சிறுமையைவசவதேவா நிருவுளமதனாறோநது ஈ

சினததராயவனமுநததைததெரிசுககவொண்ணுதெ
னறு, நினைததருநினாயிறபுககு நிகரிலாதனததுநிதத
ன, மனைககணியிருநகாவநது சுகரேவாவாயிலபுககா,
ருனககிவணசெலலவொண்ணுதொதுங்கினிலலென்றா
நின்றா. ச

தண்டநாயகாவெகுண்டுசாற்றுவாசிவததுரோகி
யொண்டருமவீரசைவததுறுநிலையிகழ்நதாயசெலதி
கண்டாகளபவிகளகாலேக கழிநிலயவெங்கட்டாதுட்டா
மண்டனிலிழிவுசெயத மதியிலிமடவோயெனறும் ஈ

கொடியிடைப்பாகனேநங்குலததுககுமெமகருந்தெயவ
த், திடமெனாதவமாரககதநிற செலலுதலசெலலாததத
னடியருசசித்தஞ்ஞானாக கஞ்சலிததனனஞ்செயதல்
படியிலெத்தருமவீரசைவநூலபகராதனறே

சங்கரனனபாநீராதந தாங்கியசிரத்தினமீதே
பங்கராமுலகாகாலிற பானியமபடுதலபாவ
மங்கயறகண்ணிபாகாக கஞ்சலிசெயதகையாற் [ல்லா.
பொங்கியசிவததுரோகாதமைததொழிற்பொலலாபொ

உததமலிகசேட முண்டநனனாவினிலே
வெத்தராமநனா மிசசிலையசைநலகுறறம
புத்திசூழபத்தரிலலுட புத்திரொககிலலா
ளததனையருசசியாரபா லனைதலடி, புத்திரவெமபாவம அ

ஆதனஞ்சயனமனைய பரிசனலுசினேகளுசெயத
லோதுமுறபவிகுடபா லுத்தமபதருனலிற
காதலித்திடாரனகமு காயநலவன நபாதமயிற
றிதிலாலேசககெததா செயதிறையசெப்பகக்கடபாய கூ

சநத்தியொககிலலா டமமலையடி மமவாகக
நநதுகொமேயபபோபூசை முமலிகாரனவெலலா
மநதருமிலிகதேக டாககியெபவினையதகாமுரு
சநதியாரவாமுலின னு சாறறிடாருநாயுறகேளா. ய

அவாநிலஞ்செனறுசேரா ரவாகையிலயாரோலா
ரவாகையிலவிலலாரொளளா ரிபவிலுமநதவாதே
யவாநையிறகடனுமவாங்கா ரவாகையினதுதானல்கா
ரவாகையிலதமாரககததகனறனபாககன்புசெயவாயக

இவாசெயலகண்டுலோகொண்ணத்திறபொருதாராகிக
கவலையிலகிவாககுசசெயவா மெனவுன்னிககடிதியறறு
மவாகையிலுசாராகி யனபபாபேணிவாமூந்
தவர்மனைவிதையினகூட்டிற்றழலினேதநதங்கிட்டா.

சஎசு சகதேவத்தண்டநாதா புராணம்.

எரிந்தவவ்விததையெல்லா மிலேசககேததையர்நோக்கி
ப், புரிந்தநேயததராசிப்பொறையராயவாரிவாரித, தெரி
ந்துவெவவேறெடுத துச செயதொறுமவிததிமுனனில்,
விரிந்தொன்றுகோடியாக வினேந்த துகண்டுமாந்தா யங்

இ துமிகப்புதுமைமுன்னேபொய்மையொன்பாவிததா
ததிகமாயவினேவிததாரொன றனறவரினறழகாககண்டே
ந்திமுடியத்தனன்பா பெ நுமையாராவிலவாரொன்றா
கதியிலாவனனோமறறுங் கருத்திலவெங்காளையத்தால

அனப்போலேசககெத்த ராவினமானவெல்லாந்
துன்புறக்களவராலே துணிர்துதாங்கவரசசெயதார
பின்பவைதமமைச்சோரா பேணிமேயத்தாலுமேயா
வின்புறப்புறந்திட்டா வினிதுணர்நுந்தா. டெடு

ஆகநின்றிளைத்தலகண்டங் கற்புதமெய்திச்சோரா
மோகநீருண்ணுமேயா புறறினுமுனறுநாளாச
சாகுமிப்பெற்றமிந்தப் பாவநாந்தரிககவொண்ணு
போகவேவிடுததுமெனறுவிடமுனம்போந்தவாறேயசு

திருமபிவா வெடுததுகொண்டு திரண்டுபாயந் தாவி
ததோடி, வருந்திமுன றுங்களமுன்று வாரத்திறசென்
றதூரம் பொருநதுமோராசாமந்தனன்ற புரிந்துவந்தன்
பரின்பு, விருந்துய் ரகன்றுநிறக லேசககேத தையாக
ண்டு. யன

தங்களசீலங்கடப்பித தாமவந்திப்பெற்றங்க
ளிங்குங்கொட்டிற்சாரா திடுங்கதவெனவடைத்தா
ரங்கவைப்பித்தலகண்டே வயலுளேரற்றதைநோக்கிப்
பொங்கவைப்புற்றதிட்டார புத்தியிற்பொருந்தாவாகி.

மோப்பதுபாரப்பதினறி முன்னையெஞ்சீலந்தப்பேங்
காப்பரிவுடனேயென்று காட்டுவார்போலக்கத்தா
கோப்பலறையெடுத்துக் கொட்டிலேநோக்கிவிங்க
மாப்பரிவொடுபூசிககு மடந்தனைசூழ்ந்துசூழ்ந்து யசு

ஐயரிசேசக்கேத்த ரங்கலிங்கத்தை நாடிப், பையெனச்
சென்னிதாழ்த்துப் பரிவினாற்பலகாலபாரத்துப், பொய்
யலவெங்கணிடை போனதிலெமமை நோக்கென, று
யயவந்தெதிரிற்றார்போ லுவந்துமுன்னுருகின்றது.

கத்தியவோசையுள்ளே கடடியகன்றினங்க
ளிதமுறக்கேட்டுங்கேளா தென்னவேவிரதமெலலாம
விதறினதாயகொன்று விருமபிமுனோக்காகத்தா
பத்தியேபதைபாவாகிப் பரிவின்றிறக்ககண்டு. ௨௧

கன்றினமதனைமெலலக கருணையாடுகொகியொன்றுந்
தின்றிடாநிறகும்பெற்றத் திரளினைமகிழ்ந்திவற்றா
லின்றுதப்பிலவென்றுன்னி யிருங்கொட்டிற்சாராநீக்க
நின்றவானினங்கொல்லலா நேயத்தாலதனுட்சாரந்து.

சுள அடி சுகதேவததண்டநாதா புராணம்

பிரியமேல்கொணடுநோகிப பெரிதுவால சுழற்றித்தங்
கள், பரிசுமாவிலிங்கநதனணைப் பரிசிந் துவலமாயவநது,
வெருவிமுனகளவராலே மேயசசலுநீருமின்றி, யொரு
விநினறதற்குச்சான்றிவ வுரிமைமேயென்னககாட்டி.

எநதலைசககேததையாக கினிதுறசசெனனிதாழதது
பநதமெய்புளகமெயத்ப பசியிடுனிசுறமமேயநது (ப
வநதுநீராகுடிததுத்ததத மடிசுரநதாவலாலே
சிறதனைககனறைததேதடச செயமெயயனபராணோஉச

ஆக்களையிரங்கியனபி னணைதர யுங்கன ரினங்க
ணைககினுலறிநதுதாயை நோகநலுமவிடுததவாறே
யூககமாயோடித்தததந தாயமுலையுண்டுநின்ற
தீக்குணப்பவியைப்பூசைரெயகரு நசுரெப்பிணை

சுகதேவததண்டநாதா புராணம்

முற்றிறறு

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௬௫௪

உ

திருச்சிறமபலம்

க ளி க ண நாதா புராணம்.

—*—

கருதுமின்னரல் லாறகலிகணநாதொன்ன
மருவுபேரினோ மன்னவாவையகம்புரப்பார
பரவுதமபுவி யிடத்திலோபவிகளுமின்றி
யருளிவிங்காங்க ராககிடுரியமமேயடைநதார.

வெத்தராமபவி சன ததனாவிளி ததுநீரிவிங்க
மொத்தமேனி ப ராமினென றுரை ததுடமபடுதி
யத்தர, 5 துளங கொளாரகனையாரணுகமத்தாற
சித்தமொப்பவே செய்நதிறிறெனியலாரதேற. ௨

செயயதிட்டத்தி னுலவாமப்பவேசெயது
கையகத்தொளிர் தனங்கொடுத்திவிங்கமுங்காயந
துயயவாமபடி தநிப்பிப்பறிவறநினு ததுணியா
மையாமாயவெவ வாளினுலவதை ததுவாணின. ௩

சங்கரனனிவா திணமையைத்தனாபுளோராதெளியக
கங்கைவேணி மு னைதனனு ரவங்குகாரது
துங்ககுத்திர வடிவனை ததுகாறசசமைத்து
நங்கடங்கண நாதினா திருமுனைநணனி ௪

அரசநினனதி க நிகளநீடிபுமவாபால
வலாதருஙசர ணிககாசெ பவஞ்சனையனைத்து
முரைதநிறபெரி துலகிறிதகுடிக்கொணுதுரைத்தா
லெரிசினததெறி பெனபாடனாட்டெனபதிலலை. ௫

குறறமில்லவ ரிடங்களிற் குறறங்குகுறிப்பா
பறறியேயவ ருறபத்திபுள்ளனபறிப்பா
கொற்றவாமறறு மிருதலைவாரமுங்கொளவ
றொற்றுபொனவரி யிடுகெனபாகேழுவியோவிலலை. ௬

கொடுத்தகுத்தகைப படியனறியதிகமேகொள்வ
ரடுத்தமஞ்சியாள விடுகெனபராயங்குளன்பா

கடுததுரைப்பொக காலமுங்கட்டாயமெனப்
ரிடுக்கணி னனவா செயவனமுன்றயிலையென்றா. எ

அநதநங்கடைக காவலரறிவுறுதிவண்
வந்ததெப்படி கவுண்ட நினவச ததுமண்ணை தது
மிநதநாணமுத லிறையிலையெனச் செய துமினிநீ
வநதுமாதொரு பாகனைவழிபடிலென்றா. அ

என்னமானிட வடிவினொங்குகோத்திரத்தோர்
மின்னொபாகனை வழிபடினமிடிவிடாததனா
லன்னசெயயந னஞ்சுவனரசுவென்றலுநீ
பொன்னகன்றிடா திருக்கயாமபிணையெனப்புகன்று. கூ

இசைநதலிங்கதாரணம் பெறுகெனப்புவியெலாநின
வசமவிடுததெழில வாழவுநலகுவனெனமறுத்தே
குசைநதுபேசலுங் கோமிகக்கோபமுறறெழுநது
கசநதசொல்லுடன கைப்படைகலினெனவிதிரா. டி

சிரநதுணிப்பனென நெறியுமுன்றிருநுதல்விழியுங்
கரநதரிததமான மழுவுடன்காளகண்டமுமா
யுரங்கொளன்பாழு னுமாபதிரினறினமுயாவாழ
வரநதைநீங்கவே ய்ருளு துமனுபவியென்றா. டிக

என்றசொல்லிதற கிசைதராதிலிங்கதாரணமே
லொன்றுகென்றலு முழைக்கரனவர்கருததுறுதி
வென்றிதாபிகக நாடலால்வேறிலையென்று
நன்றிலிங்கநீ நமக்களியெனக்கொண்டிரயப்பரல். டிஉ

நம்முடனகயி லாயநீநண்ணவாவென்றங்
கம்முனைககண நாதனாயரனகணநாதா
தம்முடனகொடு சாரதன்னறாங்கொண்டவிரதஞ்
செம்முறைககணே நிறுத்தினோசிவனறனகவினியோரா
வேறு

நனறிவாபோற்சுவதாநாச சையொன்பபாக காணமக
வொன, நினறியிரங்குறுகாலத திவாமனைவிக கிரண்டு
கொப்ப, மொனறிமுன்னமபெணமகவந துதயத்திலுய
யவிங்கு, சென்றுதரித்திடுமபோதி லாணகுழவிசெனி
தத்தால. டச

அமமகவைச்சுவதாநாச சையாதாமபாககவொண்ண
நம்முறைமைககரன்னபா நவிறறுசெய்திக கெனறெண்
யிமமடத்திலிராவண்ண மிநேரமகதறுமெனச , (ணி
செம்மையினொற்றநதசெய்தி தெளிதரநீகேளாயே யுடு

மேலானரித்தபத்தி மிகுமபெருமைசாதிதனம
மாலாஹகறிவித்தால வருவதனறேமருளகொண்டோ
னேலாதகருமத்தை யிகழவனோகத்தபநாந
சீலாசரணையறிநது செய்யுமோசெய்யாதால. டச

அதிகவிற்பாற்சுவையினைககொக கறியுமோநீராழ
மிதுவெனத்தானமன்கே மிழிநதறியவலலதோ
கதிரவனைச்சகோரங்கள் காணுமோகதிஞானச
சகிரிலாகருசசிவானநத சமாதிரெறிதரிககுமோ டள

அங்கணத்தினிதியமென வாவினாயிறேனதெனச
செங்கரத்திலமுதமெனச சிவலிங்கங்கரத்திருக்கப
பங்கமுறு துனமாராககப பகுதியினைக்காதலிதன
மங்கலமாமணியிருக்க வளையினமணிதரித்தலகாண.

கொட்டிலினகண்சுரதேனுக் கூடிநிறகமலடதனைக்
கட்டியுறுகுகறப்பரோ கனமதுரவரசமுந்
துட்டிமுன்மிருக்கமற்றுந் தவிடதனைத்தினப்பரோ
வெட்டருவச்சிரமிருக்கவிருப்புவாளெடுப்பரோ. ௨௯

இனியசுரதருநீழலவிட் டிலவநிழலெய்துவரோ
நனிகொடுப்பமுனனிருக்கச சுராயதனைநசுவரோ
புனிதபத்திசனமாராகக்ம் பொருந்நிறுந் துனமாராக
மணிதருடனகூடுவரோ மறநதாலுஞ்சுகதேவா ௨௦

வேறு

போற்றியேசுவாவினைப் பூகைகொணமுகுமபிடாக
காற்றனைக்கழீஇயிருந்து கடைமனததாபோலவே
யேற்றுவாகனறகலாத வீனவநந்ணாகருநீ
யாற்றினிறைஞ்சிலவெவ் வருமபிறப்பகன்றிடா. ௨௧

பூதலததிலந்தணுளா மேலொன்றுபோற்றிநீ
யாதரித்தவர்க்குமுன னருந்தவனனமிட்டபின்
போதக்கருக்கடாம் புகுந்துதுய்ப்பொன்பதா
லேதமுறறகோவதத்தி னிறபெருத்தவிடரதாம். ௨௨

கோடியநதணாக்கித்தத குறைவிலன்னமிடுபலன்
நீடருஞ்சிவனறன்னபா நினமலாககுநின்றிடும
பீழிவகுபிசசையிற பெருமபலனறனைத்ததா
மூடநீமுயனறசெயதி முக்கணறகுமுனிவுகாண். ௨௩

என்றுபலவிதங்களா யியம்புசொற்கியைந்தியைந
தொன்றுதம்பயந்தொடனபொடொழுகுநீர்கொள்விழி
நின்றியங்கியங்க'மெட்டு நிலனுறப்பணிந்தபி [யரா
ன்னறானகணத்தாமுன னயநதுகைகுவித்திடா. ௨௪

கட்டளீளகளத்தனவெயய கனமிதுனமலத்தனேன
புட்டனித்தசீலமிலவி மொழிகுருதுரோகியான
றுட்டரிட்டனட்டமா மதநதுதைந்தநெஞ்சினன
சிட்டாகடகிதஞ்செயாத தீயினத்தினனசினன ௨௫

பத்திநிட்டையற்றவன பரப்பகநதைபெற்றவன
வெத்தாசொறகளகற்றவன விடாதலோபமுற்றவன
சித்தமொன்றினிறறிமம் பெறத்தெளிநதுபற்றலேன
பொததையகமுற்றையும பொடிபடுத்தியெற்றுகோ.

வேறு.

என்னையெனசெய்துகொளகே நென்னிருங் குற்றநீ
ங்க, வன்னியிற சென்றுபாயகோ மாகட விடைக்குதிக
கோ, வுன்னருங்கிரியினவீழ்கோவுடற்றிபூதத்தொபோ
யச்சாகோ, சின்னமாயுடலேக்கொய்கோ திணாககடலுல
கஞ்சுழுகோ. ௨௬

சுஅச

கலிகணநாதா புராணம்.

பொருவருங்குருதபததி போனவிகுறறமபோமா, றரு
ளுதியென்னநிறை கழுஞ்சகதேவாதமமைக, கருணை
யாலவசவதேவா கண்டுபாபெரியோவாககா, லுரைசெ
யவாரஞ்சேலமுனனெ யொருசிவத்துரோகமுண்டாம்.

ஆநதவெநதீயனறனனையழித்தநீயெமக்கொப்பாகு
நிறைதயிலுனசெயறகு நிகதனுங்கருணைகூவன
பநதமிபபாதாரெஞ்சிற பககமுமபெறுதியானபால
வநதருநென வடிஞ்சுமாறுகாணமகததோகோபமஉக

நமபுவாயி துதப்பாறு நனமைநீபெறவுரைத்தார
சமபுவினருளினாலே சாதித்திதவறாதெனனச
செமபெருங்கரங்குவித்துந திடமபெறவுடலபூரித்து
விமபமாவீரசேடம விருமபியேவாங்கிக்கொண்டு. நய

சுகதேவாசுபினமறறோ நாளினததண்டநாத
ரகமேவிராத்தநதாமுமணைநதவா செயயுமபததி
மிகமேனிபுளகமெயதி விருப்புடனகைக்கொண்டன்பா
ற, சுகமேயபததாசுழத துனனவநதினிதிருநதார. நக

கலிகணநாதா புராணம்

முற்றிற்று

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௯௮௫

உ

திருச்சிற்றமபலம்.

அல்லையா மதுவையா புராணம்

நல்லவாவாழகவியாணநகாககே
யலலையாமதுவையொன்றைறபெயரா
சொல்லருமனுபவஞானசுகத்தார
வெல்லருமேடனைமுன்றவைவென்றா.

க

நறபரவிங்கநயநதவாதம்பா
லறபுதசேவையினுவலருதார
சொறபரமுவிதசேடசுகத்தார
சறபுகழநந்திகளசாரவுறுநாளின.

உ

விசசலனுககுயிரவியுறுநாளா
னசசுறுகநதநந்திகடோற்ற
நிசசயபத்திரெநிநதிறலகண்டு
மசசமிலாதவகநதையினமமா.

ந

இததவாந்தியந்தியதென
சததியவலலையாமதுவையாதம்பை
யத்திரமன்னனழைத்தறிவினறி
யொததுவெகுண்டவரெண்கணிநந்தான்.

ச

இந்நெறிகண்டவாமன்னனிநந்தான்
றன்னகாகெட்டதுவென்றுசவித்தார்
நன்னெறியனபாகணந்திகளகேளா
வெந்நெறிவஞ்சமிகுததுரைசெய்வா.

நி

சு அசு அல்லையா மதுவையர் புராணம்.

இத்திரகீனனிவனசிவபத்திச
சித்திசெறுமபடிசெயகுதுமாசார
மெயததவாதமமைவெகுண்டவாசாவா
னெத்திவதைத்திடுகெனறவுரைக்கும்

சு

தண்டிபிதாவுயிரசாயவதைத்து
மெணடிகழமுத்தியையெய்திடலாணுங்
கண்டகனிவவிறைகாவலென்னேற
கொண்டிமெடாணுதுகொலத்தகுமெனனா.

எ

அமபகமற்றுமவாககருளசெய்தே
வமபனிவனபதிவைகலமெனனா
நமபரநதிகணற்றவரெல்லாம
வெமபரவாதியைவீட்டுதுமெனனே

அ

வனற்றலார்ச்சகதேவனாவாவென
றனறுமகத்தரறைநத்துவினனாற
கொன்றிடலகொலகெனநீறுகொடுத்தார
நின்றனிநிடடைநிறுத்துதியெனறா.

சு

சந்திரசேகரர்தமமருளாலே
யந்தநாதிபனுவியொடாக்கப்
பந்தவெழுத்தவைபாற்றினைத்தார
நந்திகளுன்னியநாவினாபாப்பா.

ய

எயபபறுமாதவர்பத்தாகளெல்லா
மொபபநவிறறுவெனன்றதுகேண்மி

னிபபதிமன்னனிநுநதிருவினனே
தப்பறவறமதுவெனறனாபினறம.

யக

வேறு

மாதரசாமடிவால மாசசாசென்னவசவையா
காதனமுமமைப்பிரமரிரு சவுணடையாகக்கைய
ரோதமிலாவாசசைய ரோகாநதராமைய
ராதிரலலோருடனிலக்கத தெணபதினாயிரத்தவருமயெ

கூடலசங்கமமேவக குலவியுடனசெல்லுங்கா
னீடுமன்னனசெலவமெலா நிலைகுலைதுகலியாண
மாடங்காவளமழிநது மண்ணதிராநதுகொடியினங்க
னாடியிராமுமுதரறற நரியூளைபகலொப்பப

யந

கன்மாரிமிகப்பொழிநது கதிமதியாமிருந் ரையுந்
துனமாரககப்பரிவேடருகுமுந்நவாகனலை துசெந்நாண்
முனமாநதாதெரியாமன மொயததுமருசுபகனமுடி
யனமாகமடைநதுநகாக கருகுயமன்றேனறியுடொ யச

கம்பறிநதமுண்டமன்னன கண்டுதயகாலந்த
விம்பமுறுமபிரதிபகன மிகத்தோய நவெருவினா
றமபெரியோருநாதப்பாச் சகதேவாந்நிகளபா
லமபரிவாலவிடைகொடுதம் மகத்தணையவன்னையா.

வந்தமைநதனமுகநோக்கிவந்ததெனனைச்சிவகணத்தோ
முநதவுரைசெயதபடி முடியாமலெனமுனிந்து
நிரதகனைக்கொலலவஞ்சி நித்தனன்பாசெனறறோ
விந்தவுலகவாவெகுண்டாற பிரளயமவந்தெய்தாதோ.

[

சஅஅ அல்லையர் மதுவையா புராணம்

நின்குற்றநீக்கவனறோ நினனையிதுசெய்கெனறா
மூன்குற்றஞ்செய்ததக்கன முனிததுகிவநிதைசொல்ல
தன்குற்றமில்லாத தனமெய்யைச்சங்கரியன
மென்குற்றங்கேட்டமா வெனறெரியிலெரிவிததாள யெ

வேறு
அன்றுபமனனியனறா எத்கனைநினைதசொன்ன
குன்றுரைகேட்டேமென்று கொடியதீகுகிரையதாகத
தனறையிடலநீரூயத தகித்தனனரணடியேரநீ
சென்றநினைதசெயத தீயனைக்கொலாதுவந்தாய். யஅ

உன்பிழைப்பென்னவிந்த வுடலினாலாவதென்னத
தினபுறத்திருநதுஞாளி சிசுசியென்றவகுலத்தாற
றுனபுறநொடித்தழைத்துத் தூயதலாமுனறினமனமே
லனபுறப்பயந்தாளன்ன மளிக்கவப்படியேநின்று. யக

மெலலெனவருநதுமபோரவ் வீதியினவிமலன்னபா
மொலலையொன்றுநதீர முற்றுபொமமையொன்று
மெலலையிலவீரபத்தி யிசைநதுளாரிதனைக்கேட்டங்
கொலலையிற்சகதேவாச்சொந தந்தவூண்டாமுமுண்ணு.

வீரசினனந்தரித்து விமலவெண்ணீறணிந்து
பாரவாளெடுத்துவீர பத்திராமூவொன்னத்
தீரவுக்கிரராயனை செய்யதாளிறைஞ்சவாமுத்திக
கோரமிகவராயவெல்வீ ரொனவிடை கொடுத்தவாறே.

மனையினும்வீதிசென்று வரமுனனோரிடப்பவந்தக
கனைவருமகலுமவண்ண மாபபரித்திவாகுமாரக்கந

துணைவினிறகாடடிசசெலல துணைநதுடனமுடிபபேந்த
பபா,முனைவஞநதிநமபினமுநதினனெனுங்குளிப்பால்.

கடிதுவாளவிதிரததுசசெலலக கரியினப்பாகாவாசி
முடுகுராவுத்தொலலா முனிவறப்பினவிலங்கித
திடமிழந்தருண்டுநிறபத தீரமாதனைதங்கைப
படைகரமுடனமறநறு பயந்தின்பாங்கிநி, உரு

விருதணிகாலாதோளின வென்றிமாலைகடரித்தோரா
பொருபடையெனிறபுயங்கள் பூரிகுமபொருவிலவீர
ரொருவணயொருவரொண்ணுதொளிராமணியாரங்கன்ன
மருமமாதிகுநிறசோதி வயங்குவோராதமபுரதளளா.

விலங்கிடரத்தீரொலலாம விலங்குவாளவீசிவாயிற
றலங்குளிறகாவலாளா சாயவுப்புருநதுசோதி
துலங்குமிநதிரோலககம்போற றுருவாமாளவாமராடா
வலங்கொளாரியாகளாதி மன்னவாவணங்கிநிறப. உரு

இருபுடைப்பந்தக்கார ரொழினிலவினம்போறபறறத
திருமலிபாலவட்டஞ சாமனாததிரளிரட்ட
விரிகுதிராபீடமேவும் விசசலனவெருவமுனசென
றுருவுகாயங்குளாக வாயம்பாராததுடறிககுத்தி. உரு

மீண்டுமப்படியேசெல்வார விசசலனபடைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்னு மந்தகாரங்களுலே
நீண்டகண்டெரியாநினற நீாமையோதண்டநாதா
மூண்டிடுஞ்சாபந்தானே மூகாயோற்பார்த்துநின்றா.

சஅஅ அல்லையர் மதுவையா புராணம்

நின்குற்றநீக்கவனறே நினனையி துசெயகெனறா
முன்குற்றஞ்செய்ததககன முனிதுசிவநிநதைசொலல
தன்குற்றமில்லாத தனமெய்யைச்சங்கரியன
மென்குற்றங்கேட்டமா வெனமெரிபிலெரிவித்தாள டெ
வேறு

அன்றுபமனனியனறா நாதனைநிநதைசொன்ன
குன்றுனாகேட்டேமென்று கொடியதீடுகிறாயதாகத்
தனறனியுடலநீறாயத தகித்தனனரணடியோநீ
சென்றாநிநதைசெய்த தீயனைக்கொலாதுவந்தாய. யஅ

உனபிழைப்பென்னவிநத வுடலினாலாவதென்னத
தினபுறத்திருநதுஞாளி சிச்சியென்றங்குலத்தாற
றுன்புறநொடித்தழைத்துத் தூயதலாமுன்றினமணமே
லன்புறப்பயந்தாளன்ன மளிக்கவப்படியேநின்று. யக

மெலலெனவருநதுமபோதவ் வீதியினவிமலன்னபா
மொலலையொன்றுநதீர முற்றுபொமமையொன்று
மெலலையிலவீரபத்தி யிசைநதுளாரிதனைக்கேட்டங்
கொலலையிற்சகதேவாச்சோந தந்தவூண்டாமுமுண்ணு.

வீரசினனந்தரித்து விமலவெண்ணீறணிந்து
பாரவாளெடுத்தவீர பத்திராமூவொன்னத
தீரவுக்கிரராயன்னை செய்யதாளிறைஞ்சவாழத்திக்
கோரமிகவராயவெலவீ ரொனவிடை கொடுத்தவாதே.

மனையினும்வீதிசென்று வரமுன்னோரிடபமவந்தந
கனைவருமகனுமவண்ண மாபபரித்திவாககுமாக்கந

துணைவிநிறகாடடிசசெலலததுணிரதுடனமுடிபபேந்த
பபா,முனைவனாநதிநயினமுநதினனெனுங்குநிபபாஸ்.

கடிதுவாளவிதிரததுசசெலலக கரியினப்பாகாவாசி
முடுகுராவுததொலலா முனிவறப்பினவிலங்கித
திடமிழந்தருண்டுநிறபத தீரமாதனைதங்கைப
படைகரமுடனமறநறு பயந்துபின்வாங்கிநி. உரு

விருதணிகாலாதோளின் வென்றிமாலையுடரிததோரா
பொருபடையெனிறபுயங்கள் பூரிகுமபொருவிலவீர
ரொருவனையொருவனொணுதொளிரமணியாரங்கன்ன
மருமமாதிகளிறசோதி வயங்குவோரதனமபுநதளளா.

விலங்கிடாததீரொலலாம விலங்கவாளவீசிவாயிற
மலங்களிறகாவலாளா சாயவுப்புருநதுசோதி
துலங்குமிநதிரோலககம்போற றுருவாமாளவாமராடா
வலங்கொளாரியாகளாதி மனனவாவணங்கிற்ப. உரு

இருபுடைப்பநதக்கார ரொழினிலவினம்போறபறத
திருமலிபாலவடடஞ் சாமனாததிரளிரட்ட
விரிகதிாபட்டேமேவும் விசசலனவெருவமுனசென
றுருவுசாயங்களாக வாயம்பார்ததுடறநிகுத்தி. உரு

மீண்டுமப்படியேசெல்வார விசசலன்படைகடம்மை
யாண்டவன்பாவமென்னு மந்தகாரங்களாலே
நீண்டகண்டெரியாநினற நீர்மைபோதண்டநாதர்
மூண்டிஞ்சாபநதானே மூகாயோற்பார்ததுநின்றா.

திரிதனுத்தனனைப்பாண்டு ரங்கனமுனசெயிததுவந்த
பெருமைப்பாலாயத்தென்று பெரிதுறப்பததாபோற்ற
வரியசெயமூவருநதாஞ் சுகதேவரகத்திறாராதவ
குரியதாயக்கிறைஞ்சியாவக ஞன்னியபு டிந்ததென்று.

இகபரநாகசீவி யென்போனையீசனனபா
பகைவரோடேனென்கொல்லாப பாவததுககெனசிரத்தை
யகமகிழந்ததுபபனெனன வங்கைவாளபூட்டிககொயய
நகமயிலகேழவனவந்து நண்புடனடுததங்கமமா. ௨௯

நீயுனதனனேதேவி நினமைநதாமற்றுஞ்சுறற
மாயுளோரடையவிந்த வருநிதிமணிவிமான
நேயமாவேறிவமமி னித்தனங்கயிலைககென்று
பாயுநாவேணியெமமான பண்பினுலழைக்கச்சென்றா.

தருநெறிவசவதேவா சர்பித்தபடியேமனன
பொருபடையனைததுநதமமுட பொருதிநததாசனமக்க
னொருவரோடொருவருடி யொழிந்தனாகல்லியாணத
திருநகரநதகாரஞ் செந்நிந்திசசெயதியெலலாம. ௩௦

தண்டநாயகாககவவீர ரிருவருஞ்சென்றுசாற்றக, கொ
ண்டலாகோயில்வையுங் கூடலசங்கமேசன், புண்டரீ
கத்தாள்போற்றும் புந்தியாறபுருநதுகண்டு, தெண்டனி
ட்டெழுந்தாரனபாற் சிவகணத்துடனேநிறபார். ௩௧
வேறு.

தேசிகனபதஞ்சேருமிசசையராய்ச் செயயதோத்திர
ஞ்செயதுறககலுழுவார, பாசநாசவென்னுஞ்சயேசரண

அல்லையா மதுவையா புரணம்.

சகக

ம பத்திதநதெனேபபற்றினேயசரண, நாசமென்னறிலாந
னமையேசரண நாநிபாகனேயாநியசரண, கிச்செனகரு
ததினபமேசரண மென்னேநினனிடத்திருத்துவாயசர
ணம்

நடந

தற்பராபரசங்காசரணஞ் சமபபூடண தாணுவேசர
ணஞ், சிறபராதிக்கெலவனேசரணந தெளிவினேனருந
தேசிகாசரண, மறபெனகருநின் னடிகளேசரண மதத
பூரணநதனேசரண, மெறபுடறகியா னடுகினேனசர
ண மென்னேநினனிடத்திருத்துவாயசரணம்.

நடச

நீதியுன்பாபானேயனேசரணநி நதைலாழககையினிம
கிலேனசரணந, கோதிலாசனககோலமேசரணநகுறை
விலாவருட், குனறமேசரணம், போதநின்பணி போற்றி
னேனசரணம் பூனாயெனறிவிபபுகலுவாயசரணம், யா
தொரசசினு மினிபபுகேனசரண மென்னேநினனிடத்தி
ருத்துவாயசரணம்.

நடந

சங்கமேசவேதாநதனேசரணந தாரணிதகணுனறிக
கிலேனசரணந, கங்கைநாதவெனகண னுளாயசரணநக்
ரணவாதனைசுழித்தனைசரணம், பங்கவிகதியமபாற்றினே
சரணம் பரிந்துவாவெனபபணித்தருளசரண, மிங்கம
க்குமுனின் துகாசரண மென்னேநினனிடத்திருத்துவாய
சரணம்.

நடச

சகக2 அல்லையர் மதுவையர் புராணம்.

வேறு

என்றுறவனாகியேதந் யிருவிழியருவிபாறாயத
துனறமெய்புள்ளுமெயதித தாயதானேயரூபாய
நின்றமுநநதியாரமே னீடருணமிகுதுநிததன
முனறனதுருவநீங்கித தேசிகமுதலவனாகி னுள

அருளவிழியாளனங்கொண் டகநிலனபதிகனாகிக
கருணைமெயவசவதேவா காணமுன்னினறவாறே
புருகிறெஞ்சங்கமெட்டு மொண்டளையுறப்பணிநதவ
கிருநிலமபணிநதெழாராயிருகையாலெடுத்ததுமோந்து.

ஆதரவுடனகரத்தா லமுநநினைறணைததவாறே
பேதமதினறியொன்றாய்ப பேரருளிவிங்கமாகி
மாதவாகாணவண்ண மறைந்தனாமகததினைத்து
மீதெனறபுதமதென்ற ராலயமெங்குமபாரததார். னுக

தெரிவினராகிரின்று செபபுவாரவசவதேவ
ருரிமையாலத்தஞ்சா னுருவுகொண்டிவநதிரங்கி
யரியதனறிருமேனிககுண்டககினனிநதபபேறா
பரிவினறவுகநுறொன்று பரவினாபரவசததால். சய

தேவதூரியங்கறங்கத திருமறைமிகமுழங்கக்
காவின்மாமலாகள்விண்ணோ கனமழையெனசசொரிந்
ரோவமிவினங்கமீது மெண்பதினையிரததா பூதா
ராவலாலகொன்றா பததர்களுடியாரததார். சுக

அம்மைநாகாமபையாரதா மண்ணலாவசவதேவா, செ
மமைநற சிவதநைச்சேரச சிதைநைந துருவிததேம்பி,
விடமிதற்பரனேயெனறன விழியுயிரன்னநதி, மெயம
மையுனனிதயததுறமுன வினையனோ தமியேனென்று
சடககெனததண்டராதா தாமுறுமொளியைச்சோநதா
ளடபபதநபபண்ணராதியாமபலதவததோரநதச
சுடாககுளேமறைநதாரனன சோதியுளலலமையா
விடறகருங்கதவிநீங்கி மேவிமெயப்பொருளாயநினறா.

கககையாமோளிகையா கன்னநபிரமதேவா
மிககநங்கலைக்கேததையா விரககோநதராம
ரிககனதவததோராதியெழுதாறறோடெழுபானன்பா
தொககருட்சோதிபொங்கச சுததனங்கயிலையுறமுர். சச

மாதிராசையாசென்னவசவதேவையாதிரப
போதராமடிவாலையா புதழ்தருங்கினனரைய
ராதியாமபெரியோரதமமி லகமகிழநதனபினாலே
நீதியாவசவதேவா முத்தியினிலைமைசொலவார. சரு

காவினமேறகாலுறுதுயய கனோபலங்கமலததுளளுஞ்
சாலமினமேகததுஞ் சனிதததிலடங்குமாபோற்
கோலநற்குருவினபாலே குலவியேதோனறிமறுஞ்
சீலநதிகளாரபுககார தேசிகனிடத்திலென்றா. சச

இவர்சிவாங்கிசராயமண்ணி லெழுதியெம்மாணையேத்தி
யுலமையினையபததி யுத்தியினுறமுழங்கி

சகசு

அல்லையா மதுவையா புராணம்.

நவபரசீர்த்தியென்குந காட்டித்தநதிருப்போநாட்டிச
சிவகுருஷ்ணினமற்றுஞ் செனறனொனததுதித்தாரா.

பணியணிபரமன்புத்தா பாககிபத்தவத்தாசித்தா
மணிசரணாககாதா மருவுசைவாமப்புங்கட
கணிதருமிரவியோமூன றுயநற்பத்திவிநதுத
தணிதருஞானசசோதி தருமணியெனமண்டங்கி சஅ

பாணியுமபாலுநெய்யும் பரிநதுதநதமமிற்கூடிக
காணிலொன்றாகிநிற காட்சிபோலவசவதேவா
வாணிலாவேணிநித்தன வரகுருத்திருமேனிகுட
பேணிநீபுருநதாயுனறனபெருமையார்பேசவலலாராசக,

என்றுதற்பாத்திலுறறங் கிசைநதநதிகளையேத்தி
வென்றிசோமாதிராசா மகத்தநாமிகவணங்கிந
துனறலாசசோலேகுமுஞ் சங்கமேசுரத்தைநீங்கிச
செனறனாபருபபத்ததே மலலிகாசசுனனைச சேந்தாரா.

தத்துவமகத்தோபத்தா தமமொடுமடிவாலையா
வித்தகவசவதேவா மேனமையமிகவுமேத்தி
வத்துவையகலாசசென்ன வசவராசையாசமுகத
தோத்தயருளுவையென்னு மோங்குமாதலத்திலுறறா

வளாதருஞானாசெனன வசவதேவையராசாரா
நளினபாதங்கெனஞ்ச நற்கமலத்தினுடி
யளவிஷாப்பரமானநதவனுபவமகலாராகி
யுளமகிழ்மடிவாலைய ருடனினிதுவந்திருந்தார்.

வரந்தரவல்லதான வசவசாரித்திரத்தை
விருமபியேவரைந்தோரகேடேடோவிமலநதபுத்திசோவ
ா, திரம்பெறப்படித்தோரத்தன நிருவுளக்கருணைமேவி
நிரந்தரானந்தமுத்தி நேயமேனினைவொன்றாவா. நுந

அல்லவேலாயிராரோக கியந்திருந்தட்டசெலவம், புல்
லுமெண்சித்திதானும்பொருநதுமாதோற்றமபொங்கும்
வெல்லுமாபதங்களை து விருமபினுமவினாயவெயது
மலலணிகண்டனித்த நருவரினாலனைத்துங்குடும் நுச

சிங்கமாதங்கமபாமபு தீவளியிடிபேயவஞ்ச
மெங்குளபாரிடங்கா பிரமராககதாக்களாதி
வெங்கதப்பயங்களைனு மேவலார்வினைக்கடற்குள
வங்கமாவெடுக்கவல்ல வசவமுனெழுத்தாலமமா. நுநி

புங்கவாவசவதேவா புகழ்னைவிரித்துமண்ணோ
பங்கமதகலமுன்னம் பகாரதபாலககுறுக்கி
ஹங்குசோமேசனறுய தாணவலாவணங்கவந்த
விங்கிதவிப்பிறப்பை யின்றஞ்சிநின்றேத்தலசெயவாம்.

வேறு

சரணதருணதபசரணாததி சமணவிருணசனசரண
ாததி, விரணதிரணனல சரணாததி விமலவருணடக
சரணாததி, கரவுகரணதீத சரணாததி கடியனொருண
டலேசரணாததி, மருளொனரணசலசரணாததி வசவக
ருணநிதி சரணாததி. நுள

சுசுக

அல்லையா மதுவையா புராணம்

வேறு

கொண்டனியுயயக குலமன்னனீடுக
வண்டபோதன் மாநவாமலசூக
வொண்டருந்திரு வஞ்செழுந்தோங்குக
பண்டை நூன்மறை யாகமம்பலகவே

(நீ)உ

வேறு

உத்தமநறசிவமொனறெனவோதிய
சத்தொளிநமவசவேசாசரித்திர
மெயத்திறமாயிரமுஞ்சதமேழினா
பத்துடனோபாவெனவேபகருவா

(நீ)ச

அல்லையா மதுவையா புராணம்

முற்றிறறு

வ ச வ பு ரா ண ம

முற்றுப்பெற்றது

ஆக திருவிருத்தம் - களச்சு

அ றி வி த த ல.

இவ வாதுச்சருக்கத்துக்கு, இனி வேதாகமபுராணங்களு
டன் நியாயநூல்புத்தமுவி சமசமபிரதாயமவழாது அகலவுநா
யியற்றி தனியே பதிப்பிக்கப்போகின்றமையின, இச சருக்கத
தில் சரித்திரமின்றி மூலத்தைமாத்திரமிப்போதுபதிப்பித்தனம்

